

Holy Bible

Aionian Edition®

Bible Kralická 1613

Czech Kralická Bible 1613

New Testament

Holy Bible Aionian Edition ®
Bible Kralická 1613
Czech Kralická Bible 1613
New Testament
Language: Czech
Czech Republic

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025
Source text: eBible.org
Source version: 9/10/2025
Source copyright: Public Domain
Last edition of the 1613 Czech King, 1579-1613

Formatted by Speedata Publisher 5.3.10 (Pro) on 12/3/2025
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously and <https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>
All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>
Volunteer help and comments are welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Předmluva

Čeština at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0/, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

Čeština at AionianBible.org/History

- 06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoa Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
- 05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
- 08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
- 08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
- 10/20/24 - Gospel Primer handout format.
- 11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
- 01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
- 03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
- 06/21/25 - 468 translations now available in 230 languages.
- 09/01/25 - 538 translations now available in 291 languages.

Obsah

NOVÝ ZÁKON

Matouš	1
Marek	24
Lukáš	38
Jan	63
Skutky Apoštola	81
Římanům	105
1 Korintským	115
2 Korintským	125
Galatským	132
Efezským	136
Filipským	140
Koloským	143
1 Tesalonickým	146
2 Tesalonickým	148
1 Timoteovi	150
2 Timoteovi	153
Titovi	155
Filemonovi	157
Židům	158
Jakubův	166
1 Petrův	169
2 Petrův	172
1 Janův	174
2 Janův	177
3 Janův	178
Judův	179
Zjevení Janovo	180

PŘÍLOHA

Průvodce Čtenáři

Glosář

Mapy

Osud

Ilustrace, Doré

NOVÝ ZÁKON

Tedy Ježíš řekl: Otče, odpust' jim, neboť nevědí, co činí.

A rozdělivše roucho jeho, metali o ně los.

Lukáš 23:34

Matouš

1 Kniha (o) rodu Ježíše Krista syna Davidova, syna

Abrahamova. **2** Abraham zplodil Izáka. Izák pak zplodil Jákoba. Jákob zplodil Judu a bratří jeho. **3** Judas pak zplodil Fáresa a Záru z Támar. Fáres pak zplodil Ezroma. Ezrom zplodil Arama. **4** Aram pak zplodil Aminadaba. Aminadab pak zplodil Názona. Názon zplodil Salmona. **5** Salmon zplodil Bóza z Raab. A Bóz zplodil Obéda z Rut. Obéd pak zplodil Jesse. **6** Jesse zplodil Davida krále. David pak král zplodil Šalomouna, z té, kteráž někdy byla žena Uriášova. **7** Šalomoun zplodil Roboáma. Roboám zplodil Abiáše. Abiáš zplodil Azu. **8** Aza zplodil Jozafata. Jozafat zplodil Joráma. Jorám zplodil Oziáše. **9** Oziáš pak zplodil Joátama. Joátam pak zplodil Achasa. Achas zplodil Ezechiáše. **10** Ezechiáš pak zplodil Manasesa. A Manases zplodil Amona. Amon pak zplodil Joziáše. **11** Joziáš pak zplodil Jekoniáše a bratří jeho v zajetí Babylonském. **12** A po zajetí Babylonském Jekoniáš zplodil Salatièle. Salatiel pak zplodil Zorobábele. **13** A Zorobábel zplodil Abiuda. Abiud pak zplodil Eliachima. Eliachim zplodil Azora. **14** Azor potom zplodil Sádochá. Sádoch zplodil Achima. Achim pak zplodil Eliuda. **15** Eliud zplodil Eleazara. Eleazar zplodil Mátana. Mátan zplodil Jákoba. **16** Jákob pak zplodil Jozefa, muže Marie, z nížto narodil se JEŽÍŠ, jenž slove Kristus. **17** A tak všech rodů od Abrahama až do Davida bylo rodů čtrnácté. A od Davida až do zajetí Babylonského rodů čtrnácté. A od zajetí Babylonského až do Krista rodů čtrnácté. **18** Jezukristovo pak narození takto se stalo: Když matka jeho Maria snoubena byla Jozefovi, prve než se sešli, nalezena jest těhotná z Ducha svatého. **19** Ale Jozef muž její spravedlivý jsa, a nechtěv jí v lehkost uvésti, chtěl ji tajně propustiti. **20** Když pak on o tom přemyšloval, aj, anděl Páně ve snách ukázal se jemu, řka: Jozefe synu Davidův, neboj se přijíti Marie manželky své; nebo což v ní jest počato, z Ducha svatého jest. **21** Porodí pak syna, a nazůveš jméno jeho Ježíš; onť zajisté vysvobodí lid svůj od hřichů jejich. **22** Toto pak všecko stalo se, aby se naplnilo, což povědino bylo ode Pána skrze proroka, řkoucího: **23** Aj, panna těhotná bude, a porodí syna, a nazůveš jméno jeho Emmanuel, jenž se vykládá: S námi Bůh. **24** Procítiv pak Jozef ze sna, učinil, jakož mu přikázal

anděl Páně, a přijal manželku svou. **25** Ale nepoznala ji, až i porodila Syna svého prvorodeného, a nazvala jméno jeho Ježíš.

2 Když se pak narodil Ježíš v Betlému Judově, za dnů Herodesa krále, aj, mudrci od východu slunce přijeli do Jeruzaléma, **2** Řkouce: Kde jest ten, kterýž se narodil Král Židovský? Nebo viděli jsme hvězdu jeho na východu slunce, a přijeli jsme klaněti se jemu. **3** To uslyšev Herodes král, zarmoutil se i všecken Jeruzalém s ním. **4** A svolav všecky přední kněží a učitele lidu, tázal se jich, kde by se Kristus měl naroditi. **5** Oni pak řekli jemu: V Betlému Judově. Nebo tak jest psáno skrze proroka: **6** A ty Betléme, země Judská, nikoli nejsi nejmenší mezi knížaty Judskými; nebot' z tebe vyjde Vývoda, kterýž pásti bude lid můj Izraelský. **7** Tedy Herodes tajně povolav mudrců, pilně se jich ptal, kterého by se jím času hvězda ukázala. **8** A když je propouštěl do Betléma, řekl: Idouce, ptejte se pilně na to dítě, a když naleznete, zvěstujtež mi, at' i já přijda, pokloním se jemu. **9** Oni pak vyslyševše krále, jeli. A aj, hvězda, kterouž byli viděli na východu slunce, předcházela je, až i příšedší, stála nad domem, kdež bylo dítě. **10** A uzřevše hvězdu, zradovali se radostí velmi velikou. **11** I všedše do domu, nalezli dítě s Marijí matkou jeho, a padše, klaněli se jemu; a otevřevše poklady své, obětovali jemu dary, zlato a kadidlo a miruru. **12** A od Boha napomenuti jsouce ve snách, aby se nenavraceli k Herodesovi, jinou cestou navrátili se do krajiny své. **13** Když pak oni odjeli, aj, anděl Páně ukázal se Jozefovi ve snách, řka: Vstana, vezmi dítě i matku jeho, a utec do Egypta, a bud' tam, dokavadž nepovím tobě; nebot' bude Herodes hledati dítě, aby je zahubil. **14** Kterýžto vstav hněd v noci, vzal dítě i matku jeho, a odšel do Egypta. **15** A byl tam až do smrti Herodesovy, aby se naplnilo povědění Páně skrze proroka, řkoucího: Z Egypta povolal jsem Syna svého. **16** Tehdy Herodes uzřev, že by oklamán byl od mudrců, rozhněval se náramně, a poslav služebníky své, zmordoval všecky dítě, kteréž byly v Betlému i ve všech končinách jeho, od dvouletých a niže, podle času, na kterýž se byl pilně vyptal od mudrců. **17** Tehdy naplněno jest to povědění Jeromiáše proroka, řkoucího: **18** Hlas v Ráma slyšán jest, naříkání a pláč a kvílení mnohé; Ráchel pláčící synů svých, a nedala se potěšiti, protože jich není. **19** Když pak

umřel Herodes, aj, anděl Páně ukázal se Jozefovi ve snách v Egyptě, 20 Řka: Vstana, vezmi dítě i matku jeho, a jdiž do země Izraelské; nebot' jsou zemřeli ti,jenž hledali bezživotí dítěte. 21 Kterýžto vstav, vzal dítě i matku jeho, a přišel do země Izraelské. 22 A uslyšev, že by Archelaus kraloval v Judstu místo Herodesa otce svého, obával se tam jít; a napomenut jsa od Boha ve snách, obrátil se do krajin Galilejských. 23 A přišed, bydlil v městě, jenž slove Nazarét, aby se naplnilo, což pověděno bylo skrze proroky, že Nazaretský slouti bude.

3 V těch pak dnech přišel Jan Křtitel, káže na poušti

Judské, 2 A řka: Pokání číňte, nebo přiblížilo se království nebeské. 3 Totot' jest zajisté ten Předchůdce předpověděný od Izaiáše proroka, řkoucího: Hlas pokoušeti Pána Boha svého. 8 Opět pojal ho dábel volajícího na poušti: Připravujte cestu Páně, přímé na horu vysokou velmi, a ukázal mu všecka království číňte stezky jeho. 4 Měl pak Jan roucho z srstí světa i slávu jejich, a řekl jemu: 9 Toto všecko tobě velbloudových a pás kožený okolo bedr svých, a dám, jestliže padna, budeš mi se klaněti. 10 Tedy pokrm jeho byl kobylinky a med lesní. 5 Tedy vycházeli dí mu Ježíš: Odejdiž, satane; nebot' jest psáno: k němu z Jeruzaléma a ze všeho Judstva, i ze vší krajiny ležící při Jordánu, 6 A křtěni byli od něho v sloužiti budeš. 11 Tedy opustil ho dábel, a aj, andělé Jordáně, vyznávajíce hříchy své. 7 Uzřev pak mnohé přistoupili a sloužili jemu. 12 A když uslyšel Ježíš, z farizeů a z saduceů, že jdou k jeho křtu, řekl jim: že by Jan vsazen byl do žaláře, odšel do Galilee. Pokolení ještěrčí, i kdo vám ukázal, kterak byste 13 A opustiv Nazarét, přišed, bydlil v Kafarnaum za utěci měli budoucího hněvu? 8 Protož číňte ovoce mořem, v krajinách Zabulon a Neftalím, 14 Aby se hodné pokání. 9 A nedomnívejte se, že můžete říkat naplnilo povědění skrze Izaiáše proroka, řkoucího: sami u sebe: Otce máme Abrahama. Nebot' pravím 15 Země Zabulon a Neftalím při moři za Jordánem, vám, že by mohl Bůh z kamení tohoto vzbudit syny Galilea pohanská, 16 Lid, kterýž bydlil v temnostech, Abrahamovi. 10 A již' jest i sekera k kořenu stromů vidět světlo veliké, a sedícím v krajině a stínu smrti, přiložena. Každý zajisté strom, kterýž nenesce ovoce světlo vzešlo jím. 17 Od toho času počal Ježíš kázati dobrého, vytáť a na oheň uvržen bývá. 11 Já křtíím a praviti: Pokání číňte; nebot' se přiblížilo království vás vodou ku pokání, ten pak, kterýž po mně přichází, nebeské. 18 A chodě Ježíš podle moře Galilejského, jestiť mocnější nežli já, jehožto nejsem hoden obuví uzřel dva bratry, Šimona, kterýž slove Petr, a Ondřeje nositi. Onť vás křtíti bude Duchem svatým a ohněm. bratra jeho, ani pouštějí sít do moře, (nebo byli rybáři.) 12 Jehožto věječka v ruce jeho, a vycistit' humno své, 19 I dí jim: Pojdte za mnou, a učiním vás rybáře lidí. a shromáždí pšenici svou do obilnice, ale plevy pláti 20 A oni hned opustivše síti, šli za ním. 21 A poodšed bude ohněm neuhasitelným. 13 Tehdy přišel Ježíš od odtud, uzřel jiné dva bratry, Jakuba syna Zebedeova, Galilei k Jordánu k Janovi, aby také pokřtěn byl od a Jana bratra jeho, na lodí s Zebedeem otcem jejich, něho. 14 Ale Jan zbraňoval mu, řka: Mně jest potřebí, ani tvrdí sítí své. I povolal jich. 22 A oni hned opustivše abych od tebe pokřten byl, a ty pak jdeš ke mně? 15 A lodí a otce svého, šli za ním. 23 I procházel Ježíš odpovídaje Ježíš, dí jemu: Dopust' tak; nebot' tak sluší všecku Galilei, uče v shromážděních jejich a káže na nás, abychom plnili všelikou spravedlnost. Tedy evangelium království a uzdravuje všelikou nemoc i dopustil jemu. 16 A pokřtěn jsa Ježíš, vystoupil ihned všeliký neduh v lidu. 24 A rozešla se o něm pověst z vody; a aj, otevřina jsou mu nebesa, a viděl Ducha po vši Syrii. I přivedli k němu všecky nemocné, Božího, sstupujícího jako holubici a přicházejícího na rozličnými neduhy a trápeními poražené, i dábelníky, i náměšičníky, i šlakem poražené; a uzdravoval je. 25

I šli za ním zástupové mnozí z Galilee a z krajiny Desíti měst, i z Jeruzaléma i z Judstva i z Zajordání.

5 Vida pak Ježíš zástupy, vstoupil na horu; a když se posadil, přistoupili k němu učedníci jeho.

2 I otevřev ústa svá, učil je, řka: **3** Blahoslagení chudí duchem, nebo jejich jest království nebeské.

4 Blahoslagení lkající, nebo oni potěšeni budou. **5** Blahoslagení tiší, nebo oni dědictví obdrží na zemi. **6**

Blahoslagení, kteříž lačnějí a žíznějí spravedlnosti, nebo oni nasyceni budou. **7** Blahoslagení milosrdní, nebo oni milosrdenství důjdou. **8** Blahoslagení čistého srdce, nebo oni Boha viděti budou. **9** Blahoslagení pokojní, nebo oni synové Boží slouti budou. **10**

Blahoslagení, kteříž protivenství trpí pro spravedlnost, neb jejich jest království nebeské. **11** Blahoslagení jste, když vám zločečti budou lidé a protivenství činiti, a mluvit všecko zlé o vás, lhouce, pro mne. **12** Radujte se a veselte se, nebo odplata vaše hojná jest v nebesích. Takt' zajisté protivili se prorokům, kteříž byli před vámi. **13** Vy jste sůl země. Jestliže sůl zmařena bude, čím bude osolena? K ničemuž se nehodí více, než aby byla ven vyvržena a od lidí potlačena. **14**

Vy jste světlo světa. Nemůžet' město na hoře ležící skryto býti. **15** Aniž rozsvěcují svíce a stavějí ji pod kbelec, ale na svícen; i svítí všechném, kteříž v domu jsou. **16** Tak svět' světlo vaše před lidmi, at' vidí skutky vaše dobré, a slaví Otce vašeho, jenž jest v nebesích.

17 Nedomnívejte se, že bych přišel rušiti Zákon anebo Proroky. Nepřišelt' jsem rušiti, ale naplniti. **18** Amen zajisté pravím vám: Dokudž nepomine nebe i země, jediná literka aneb jediný puňktík nepomine z Zákona, až se všecky věci stanou. **19** Protož zrušil-li by kdo jedno z přikázání těchto nejmenších a učil by tak lidi, nejmenší slouti bude v království nebeském. Kdož by pak koli činil i jiné učil, ten veliký slouti bude v království nebeském. **20** Nebo pravím vám: Nebude-lit' hojnější spravedlivost vaše nežli zákoníků a farizeů, nikoli nevejdete do království nebeského.

21 Slyšeli jste, že řečeno jest od starých: Nezabiješ. Pakli by kdo zabil, povinen bude státi k soudu. **22** Ale já' pravím vám: Ze každý, kdož se hněvá na bratra svého bez příčiny, povinen k soudu státi. Kdož by pak řekl bratru svému: Rácha, povinen bude před radou státi; a kdož by řekl: Blázne, povinen bude pekelný ohň trpěti. (**Geenna g1067**) **23** Protož obětoval-li bys dar svůj na oltář, a tu bys se rozpomenul, že bratr

tvůj má něco proti tobě, **24** Nechejž tu daru svého před oltárem a jdi, prve smíř se s bratrem svým, a potom přijda, obětuj dar svůj. **25** Vejdi v dobrou vůli s protivníkem svým rychle, dokudž jsi s ním na cestě, at' by snad nedal tebe protivník tvůj soudci, a soudce dal by tě služebníku, a byl bys uvřen do žaláře. **26**

Amen pravím tobě: Nevyjdeš odtud nikoli, dokudž i toho posledního haléře nenavrátíš. **27** Slyšeli jste, že řečeno jest od starých: Nezcizoložíš. **28** Ale já' pravím vám: Ze každý, kdož by pohleděl na ženu ku požádání jí, iž zcizoloží s ní v srdeci svém. **29** Jestliže pak oko tvé pravé horší tě, vylupiž je a vrz od sebe; nebt' jest užitečněji tobě, aby raději zahynul jeden úd tvůj, nežli by celé tělo tvé uvřeno bylo do ohně pekelného. (**Geenna g1067**) **30** A pakli ruka tvá pravá horší tě, utniž ji a vrz od sebe; nebo užitečněji jest tobě, aby zahynul raději jeden úd tvůj, nežli by všecko tělo tvé uvřeno bylo do pekelného ohně. (**Geenna g1067**)

31 Tež řečeno jest: Kdož by koli propustil manželku svou, aby jí dal lístek rozloučení. **32** Ját' pak pravím vám: Ze kdožkoli propustil by manželku svou, kromě příčiny cizoložstva, uvodí ji v cizoložstvo, a kdož propuštěnou pojme, cizoloží. **33** Opět slyšeli jste, že řečeno jest od starých: Nebudeš křivě přisahati, ale splníš Pánu přísahy své. **34** Ale já' pravím vám: Abyste nepřisahali všelijak, ani skrže nebe, nebo stolice Boží jest, **35** Ani skrže zemi, nebo podnož jeho jest, ani skrže Jeruzalém, nebo město velikého Krále jest. **36** Ani skrže hlavu svou budeš přisahati, nebo nemůžes jednoho vlasu učiniti bílého aneb černého.

37 Ale bud' řec vaše: Jistě, jistě; nikoli, nikoli. Což pak nad to více jest, to od toho zlého jest. **38** Slyšeli jste, že řečeno jest: Oko za oko, a Zub za Zub. **39** Ját' pak pravím vám: Abyste neodpírali zlému. Ale udeří-li tě kdo v pravé líce tvé, nasad' jemu i druhého. **40** A

tomu, kdož se s tebou chce souditi a sukni tvou vzítí, nech mu i pláště. **41** A nutili-li by tě kdo jíti s sebou míli jednu, jdi s ním dvě. **42** A prosíćímu tebe dej, a od toho, kdo by chtěl vypůjčiti od tebe, neodvracuj se.

43 Slyšeli jste, že řečeno jest: Milovati budeš bližního svého, a nenáviděti budeš nepřítele svého. **44** Ale já' vám pravím: Milujte nepřáty vaše, dobročeťte těm, kteříž vás proklínají, a dobře čiňte nenávidícím vás, a modlte se za nepřáty a protivníky vaše, **45**

Abyste byli synové Otce vašeho, jenž jest v nebesích; ješto slunci svému velí vzchoditi na dobré i na zlé,

a děšť dává na spravedlivé i na nespravedlivé. 46 kradou. 20 Ale skládejte sobě poklady v nebi, kdežto Nebo milujete-li ty, jenž vás milujejí, jakou odplatu míti ani mol ani rez kazí, a kdežto zloději nevykopávají budete? Zdaliž i publikáni téhož nečiní? 47 A budete-ani kradou. 21 Nebo kdežt' jest poklad váš, tut' jest i li pozdravovati toliko bratří svých, což více nad jiné srdece vaše. 22 Svíce těla jestit' oko; jestliže oko tvé činíte? Však i publikáni to činí. 48 Budtež vy tedy sprostné bylo by, všecko tělo tvé světlé bude. 23 dokonalí, iako i Otec vás nebeský dokonalý jest. Paklit' by oko tvé bylo nešlechetné, všecko tělo tvé

6 Pilně se varujte, abyste almužny vaší nedávali

1 před lidmi, proto abyste byli vidíni od nich, jinak nebudete mítí odpлатu u Otce vašeho, jenž jest v nebesích. 2 Protož když dáváš almužnu, netrub před sebou, jako pokrytcí činí v školách a na ulicech, aby chváleni byli od lidí. Amen pravím vám, majíť odpлатu svou. 3 Ale ty když dáváš almužnu, tak čiň, at' neví levice tvá, co činí pravice tvá, 4 Aby almužna tvá byla v skrytě, a Otec tvůj, kterýž vidí v skrytě, odplatí tobě zjevně. 5 A když bys se chtěl modlit, nebývejž jako pokrytcí, kteříž obyčej mají, v školách a na úhlech rynku stojíce, modlit se, aby byli vidíni od lidí. Amen pravím vám, žeť mají odpлатu svou. 6 Ale ty když bys se modlit chtěl, vejdi do pokojka svého, a zavra dvere své, modliž se Otci svému, jenž jest v skrytě, a Otec tvůj, kterýž vidí v skrytě, odplatí tobě zjevně. 7 Modléce se pak, nebudtež marnomluvní jako pohané; nebo se domnívají, že mnohomluvností svou to způsobí, aby byli uslyšáni. 8 Nepřirovnávejtež se tedy jim, nebot' ví Otec vás, čeho jest vám potřebí, prve nežli byste vy ho prosili. 9 A protož vy takto se modlite: Otče náš, jenž jsi v nebesích, posvěť se jméno tvé. 10 Přijď království tvé. Bud' vůle tvá jako v nebi tak i na zemi. 11 Chléb náš vezdejší dej nám dnes. 12 A odpust' nám viny naše, jakož i my odpouštíme vinníkům našim. 13 I neuvod' nás v pokušení, ale zbab nás od zlého. Nebo

tvé jest království, i moc, i sláva, na věky, Amen. 14
Nebo budete-li odpouštěti lidem viny jejich, odpustit i
vám nebeský Otec váš. 15 Jestliže pak neodpustíte
lidem vin jejich, aniž Otec váš odpustí vám hříchů
vašich. 16 Když byste se pak postili, nebývejtež jako
pokrytci zasmušíli; nebot pošmuřují tvář svých, aby
vědomě bylo lidem, že se postí. Amen pravím vám,
vzalit' jsou odplatu svou. 17 Ty pak, když se postíš,
pomaž hlavy své a tvář svou umej, 18 Aby nebylo
zjevné lidem, že se postíš, ale Otcí tvému, kterýž jest
v skrytě. A Otec tvůj, kterýž vidí v skrytosti, odplatí
tobě zjevně. 19 Neskládejte sobě pokladů na zemi,
kdežto mol a rez kazí, a kdež zloději vykopávají a

Paklit' by oko tvé bylo nešlechetné, všecko tělo tvé
tmavé bude. Protož jestliže světlo, kteréž jest v tobě,
jest tma, co pak sama tma, jaká bude? 24 Žádný
nemůže dvěma pánum sloužiti. Nebo zajisté jednoho
nenáviděti bude, a druhého milovati, aneb jednoho
vídřízeti se bude, a druhým pohrdne. Nemůžete Bohu
sloužiti i mamoně. 25 Protož pravím vám: Nepečujte o
život vás, co byste jedli a co pili, ani o tělo vaše, čím
byste je odívali. Zdaliž není život více nežli pokrm, a
více více nežli oděv? 26 Hledte na ptactvo nebeské,
žeť nesejí ani žnou, ani shromažďují do stodol, avšak
Otec vás nebeský krmí je. I zdaliž vy jich mnohem
neprevyšujete? 27 A kdo z vás pečlivě myslé, může
vídřitati ku postavě své loket jeden? 28 A o oděv proč
pečujete? Pouče se na kvíti polním, kterak roste,
nepracuje ani přede. 29 A aj, pravím vám, že ani
Salomoun ve vší slávě své tak odín nebyl, jako jedno
z nich. 30 Poněvadž tedy trávu polní, ještě dnes
est, a zítra do peci bývá vložena, Bůh tak odívá, i
zdaliž mnohem více vám toho nečiní, ó malé víry? 31
Nepečujtež tedy, říkajice: Co budeme jísti? anebo:
Co budeme pití? anebo: Ěím se budeme odívati? 32
Nebo toho všeho pohané hledají. Vít' zajisté Otec vás
nebeský, že toho všeho potřebujete. 33 Ale hledejte
vy nejprv království Božího a spravedlnosti jeho, a
oto vše bude vám přidáno. 34 Protož nepečujte o
zítřejší den, nebo zítřejší den pečovati bude o své
věci. Dostit' má den na svém trápení.

7 Nesudtež, abyste nebyli souzeni. **2** Nebo jakým soudem soudíte, takovýmž budete souzeni, a akouž měrou měříte, takovouž bude vám zase odměreno. **3** Kterakž pak vidíš mrvu v oku bratra svého, a v oku svém břevna necítíš? **4** Aneb kterak vidíš bratru svému: Nech, at' vyvrhu mrvu z oka tvého, a aj, břevno jest v oku tvém? **5** Pokrytče, vyvrznejprv břevno z oka svého, a tehdy prohlédneš, abys vyňal mrvu z oka bratra tvého. **6** Nedávejte svatého osům, aniž mecte perel svých před svině, at' by snad nepotlačily jich nohama svýma, a psi obrátice se, aby neroztrhaly vás. **7** Proste, a dánoť bude vám; hledejte, a naleznete; tlucte, a bude vám otevříno. **8**

Nebo každý, kdož prosí, běře; a kdož hledá, nalézá; hned očištěno jest malomocenství jeho. 4 I dí mu a tomu, jenž tluče, bude otevříno. 9 Nebo který z vás Ježíš: Viziž, abys žádnému nepravil. Ale jdi, a ukaž jest člověk, kteréhož kdyby prosil syn jeho za chléb, se knězi, a obětuj dar, kterýž přikázal Mojžíš, na zdali kamene podá jemu? 10 A prosil-li by za rybu, svědectví jím. 5 A když vcházel Ježíš do Kafarnaum, zdali hada podá jemu? 11 Poněvadž tedy vy, jsouce přistoupil k němu setník, proše ho, 6 A řka: Pane, zlí, umíte dobré dary dávati synům vašim, čím více služebník můj leží doma šlakem poražený, velmi Otec váš, jenž jest v nebesích, dá dobré věci těm, se trápě. 7 I dí mu Ježíš: Já přídu a uzdravím ho, kteříž ho prosí? 12 A protož všecko, což byste chtěli, 8 A odpovídaje setník, řekl: Pane, nejsem' hoden, aby vám lidé činili, to i vy čiňte jím; tot' zajisté jest abys všel pod střechu mou, ale toliko rci slovo, a Zákon i Proroci. 13 Vcházejte těsnou branou; nebo uzdraven bude služebník můj. 9 Nebo i já jsem prostranná brána a široká cesta jest, kteráž vede k člověk moci poddaný, maje pod sebou žoldnéře, zahynutí, a mnoho jest těch, kteříž vcházejí skrze ni. avšak dím-li tomuto: Jdi, tedy jde, a jinému: Přijd', a 14 Nebo těsná jest brána a úzká cesta, kteráž vede k příje, a služebníku svému: Učň toto, a učiní. 10 Tedy životu, a málo jest nalézajících ji. 15 Pilně se pak uslyšev to Ježíš, podivil se, a jdoucim za sebou řekl: varujte falešných proroků, kteříž přicházejí k vám v Amen pravím vám, ani v Izraeli tak veliké víry jsem rouše ovčím, ale vnitř jsou vlci hltaví. 16 Po ovocích nenalezl. 11 Pravím pak vám, žeť příjdou mnozí od jejich poznáte je. Zdaliž sbírají z trní hrozny, aneb z východu i od západu, a stoliti budou s Abraharem, bodláčí fíky? 17 Takt' každý strom dobrý ovoce dobré s Izákem a s Jákobem v království nebeském, 12 nese, zlý pak strom zlé ovoce nese. 18 Nemůžet' Ale synové království vyvrženi budou do temnosti dobrý strom zlého ovoce nésti, ani strom zlého ovoce zevnitřních. Tam' bude pláč a škrípení zubů. 13 I řekl dobrého vydávati. 19 Všeliký strom, kterýž nenese Ježíš setníkovi: Jdi, a jakžs uvříš, staň se tobě. I ovoce dobrého, vytáť a na oheň uvřen byvá. 20 A tak uzdraven jest služebník jeho v tu hodinu. 14 A příšed tedy po ovocích jejich poznáte je. 21 Ne každý, kdož Ježíš do domu Petrova, uzřel svegruši jeho, ana leží mi říká: Pane, Pane, vejde do království nebeského, a má zimnici. 15 I dotekl se ruky její, a hned přestala ale ten, kdož činí vůli Otce mého, kterýž v nebesích jí zimnice. I vstala a posluhovala jím. 16 A když byl jest. 22 Mnozí' mi dějí v onen den: Pane, Pane, večer, přivedli k němu mnohé, kteříž dábelství měli, zdaliž jsme ve jménu tvém neprorokovali, a ve jménu a on vymítal duchy zlé slovem, a všecky, kteříž se tvém dáblů nevymítali, a v tvém jménu zdaliž jsme zle měli, uzdravil, 17 Aby se naplnilo povědění skrize divů mnohých nečinili? 23 A tehdty' jim vyznám, že Izaiáše proroka, říkoucího: Ont' jest vzał na se mdloby jsem vás nikdy neznal. Odejděte ode mne, činitelé naše, a neduhu naše nesl. 18 Vida pak Ježíš zástupy nepravosti. 24 A protož každého, kdož slyší slova má mnohé okolo sebe, kázel přeplavit se na druhou tato a zachovává je, připodobním muži moudrému, stranu. 19 A přistoupiv jeden zákoník, řekl jemu: kterýž ustavěl dům svůj na skále. 25 I spadl příval, a Mistře, půjdu za tebou, kamžkoli půjdeš. 20 I dí mu příšly řeky, a váli větrové, a obořili se na ten dům, a Ježíš: Lišky doupatá mají, a ptactvo nebeské hnizda, nepadl; nebo založen byl na skále. 26 A každý, kdož ale Syn člověka nemá, kde by hlavu sklonil. 21 Jiný slyší slova má tato, a neplní jich, připodobněn bude pak z učedníků jeho řekl jemu: Pane, dopust' mi prve muži bláznu, kterýž ustavěl dům svůj na písku. 27 I odjíti a pochovati otce mého. 22 Ale Ježíš řekl jemu: spadl příval, a příšly řeky, a váli větrové, a obořili se Pojd' za mnou, a nech, at' tam mrtví pochovávají na ten dům, i padl, a byl pád jeho veliký. 28 I stalo mrtvé své. 23 A když vstoupil na lodí, vstoupili za ním se, když dokonal Ježíš řeči tyto, že se převelmi divili i učedníci jeho. 24 A aj, bouře veliká stala se jest na zástupové učení jeho. 29 Nebo učil je jako moc maje, moři, takže vlny příkrývaly lodí. On pak spal. 25 A přistoupivše učedníci jeho, zbudili jej, řkouce: Pane, zachovej nás, hynemet'. 26 I dí jim: Proč se bojíte, ó malé víry? Tedy vstav, přimluvil větrům a moři, i stalo se utíšení veliké. 27 Lidé pak divili se, řkouce: Kteraký jest tento, že ho i větrové i moře poslouchají?

8 A když sstupoval s hory, šli za ním zástupové mnozí. 2 A aj, malomocný příšed, klaněl se jemu, řka: Pane, kdybys jen chtěl, můžeš mne očistit. 3 I vztáh Ježíš ruku, dotekl se ho, řka: Chci, bud' čist. A

28 A když se přeplavil na druhou stranu do krajiny záplata jeho odtrhla by ještě nějaký díl od roucha, a Gergezenských, potkali se s ním dva dábelníci z tak větší by díra byla. 17 Aniž lejí vína nového do hrobu vyšlí, ukrutní náramně, takže pro ně žádný nádob starých; sic jinak rozpuknou se sudové, a víno nemohl tou cestou chodit. 29 A aj, zkřikli, řkouce: se vyleje, a sudové se zkazí. Ale víno nové lejí do Co je nám po tobě, Ježíši, Synu Boží? Přišel jsi sem nových nádob, a bývá obé zachováno. 18 A když před časem trápiti nás. 30 A bylo opodál od nich on toto k nim mluvil, aj, kníže jedno přistoupilo a stádo veliké veprů, pasoucích se. 31 Ľablové pak klanělo se jemu, řka: Pane dcera má nyní umřela. Ale prosili ho, řkouce: Poněvadž nás vymítáš, dopustiž pojď, vlož na ni ruku svou, a budeť živa. 19 A vstav nám vjít do toho stáda veprů. 32 I řekl jim: Jděte. A Ježíš, šel za ním, i učedlníci jeho. 20 (A aj, žena, oni vyšedše, vešli do stáda těch veprů. A aj, hnalo kteráz nemocí svou trápena byla ode dvanácti let, se všecko stádo těch veprů s vrchu dolů do moře, i přistoupivši pozadu, dotkla se podolka roucha jeho. ztonuli v vodách. 33 Pastýři pak utekli. A přišedše do 21 Nebo řkla sama v sobě: Dotknu-li se jen tolíko města, vypravovali to všecko, i o těch dábelnících. 34 roucha jeho, uzdravena budu. 22 Ježíš pak obrátil se A aj, všecko město vyšlo v cestu Ježíšovi, a uzřevše a uzřev ji, řekl: Doufej, dcero, víra tvá tě uzdravila. ho, prosili, aby šel z končin jejich.

9 A vstoupiv na lodí, přeplavil se, a přišel do města svého. 2 A aj, přinesli mu šlakem poraženého, ležícího na loži. A viděv Ježíš víru jejich, dí šlakem poraženému: Doufej, synu, odpuštěnit' jsou tobě hřichové tvoji. 3 A aj, někteří z zákoníků řekli sami v sobě: Tento se rouhá. 4 A viděv Ježíš myšlení jejich, řekl: Proč vy myslíte zlé věci v srdcích vašich? 5 Nebo co jest snáze říci, to-li: Odpouštěj se tobě hřichové? čili říci: Vstaň a chod? 6 Ale abyste věděli, žeť má moc Syn člověka na zemi odpouštěti hřichy, tedy dí šlakem poraženému: Vstaň, vezmi lože své, a jdi do domu svého. 7 Tedy vstal a odšel do domu svého. 8 A vidouce to zástupové, divili se a velebili Boha, který dal takovou moc lidem. 9 A jda odtud Ježíš, uzřel člověka sedícího na cle, jménem Matouše. I dí mu: Pojd' za mnou. A on vstav, šel za ním. 10 I stalo se, když seděl za stolem v domu jeho, a aj, mnozí celní a hřišníci přišedše, stolili s Ježíšem a s učedlníky jeho. 11 A vidouce to farizeové, řekli učedlníkům jeho: Proč s celnými a hřišníky jí Mistr váš? 12 Ježíš pak uslyšev to, řekl jim: Nepotřebují zdraví lékaře, ale nemocní. 13 Jděte vy raději a učte se, co jest to: Milosrdenství chci a ne oběti. Nebo nepřišel jsem volati spravedlivých, ale hřišních ku pokání. 14 Tehdy přistoupili k němu učedlníci Janovi, řkouce: Proč my a farizeové postíme se často, učedlníci pak tvoji se nepostí? 15 I řekl jim Ježíš: Zdaliž mohou synové Ženichovi rmoutiti se, dokudž s nimi jest Ženich? Ale přijdu dnové, když bude od nich odjat Ženich, a tehdyť se budou postíti. 16 Žádný zajisté nepříšívá záplaty sukna nového k rouchu vetchému; nebo ta

A zdráva učiněna jest žena od té chvíle.) 23 Přišed pak Ježíš do domu knížete, a uzřev tu trubače a zástup hlučící, 24 Řekl jim: Odejdětež; nebt' neumřela děvečka, ale spí. I posmívali se jemu. 25 A když byl vyhnán zástup, všed tam, ujal ji za ruku její; i vstala jest děvečka. 26 A roznesla se pověst ta po vší té zemi. 27 A když šel odtud Ježíš, šli za ním dva slepí, volajíce a řkouce: Smiluj se nad námi, Synu Davidův. 28 A když všel do domu, přistoupili k němu ti slepí. I dí jim Ježíš: Věříte-li, že to mohu učiniti? Řekli jemu: Ovšem, Pane. 29 Tedy dotekl se očí jejich, řka: Podle víry vaší staniž se vám. 30 I otevříny jsou oči jejich. Zapověděl jim pak tuze Ježíš, řka: Viztež, at' nižádný o tom nezví. 31 Ale oni vyšedše, rozhlásali jej po vší té zemi. 32 A když oni vycházeli, aj, přivedli mu člověka němého, majícího dábelství. 33 A když vyvrhl dábelství, mluvil jest němý. I divili se zástupové, řkouce: Že nikdy se nic takového neukázalo v lidu Izraelském. 34 Farizeové pak pravili: Mocí knížete dábelského vymítá dábly. 35 I obcházel Ježíš všecka města i městečka, uče v školách jejich a káže evangelium království, a uzdravuje všelikou nemoc i všeliký neduh v lidu. 36 A když hleděl na zástupy, slitovalo se mu jich, že byli tak opuštěni a rozptýleni jako ovce, nemajíce pastyře. 37 Tedy dí učedlníkům svým: Žeř zajisté jest mnohá, ale dělníků málo. 38 Protož proste Pána žni, at' vypudí dělníky na zeř svou.

10 A svolav k sobě dvanácte učedlníků svých, dal jim moc nad duchy nečistými, aby je vymíitali, a aby uzdravovali všelikou nemoc, i všeliký neduh. 2 Dvanácti pak apoštolů jména jsou tato: První Šimon,

jenž slove Petr, a Ondřej bratr jeho, Jakub Zebedeův a zjeveno, ani co tajného, ještě by nemělo zvědínno být. Jan bratr jeho, 3 Filip a Bartoloměj, Tomáš a Matouš, 27 Což vám pravím ve tmách, pravte na světle, a co jenž byl celný, Jakub Alfeův a Lebbeus, přjmím v uši slyšíte, hlásejte na domích. 28 A nebojte se Thaddeus, 4 Šimon Kananitský a Jidáš Iškariotský, těch, kteříž zabíjejí tělo, ale duše nemohou zabít; než kterýž i zradil ho. 5 Těch dvanácte poslal Ježíš, bojte se raději toho, kterýž může i duši i tělo zatratit v příkazuje jim, řka: Na cestu pohanů nechodte, a pekelném ohni. (Geenna g1067) 29 Zdaliž neprodávají do měst Samaritánských nevcházejte. 6 Ale raději dvou vrabců za malý peníz? a jeden z nich nepadá jděte k ovcem zahynulým z domu Izraelského. 7 na zem bez vůle Otce vašeho. 30 Vaši pak i vlasové Jdouce pak, kažte, řkouce: že se přiblížilo království na hlavě všickni se čteni jsou. 31 Protož nebojte se, nebeské. 8 Nemocné uzdravujte, malomocné čistte, mnohých vrabců dražší jste vy. 32 Kdožkoli tedy mrtvé kreste, dábelství vymítejte; darmo jste vzali, vyzná mne před lidmi, vyznámt' i já jej před Otcem darmo dejte. 9 Neshromažďujte zlata ani stříbra, ani svým, jenž jest v nebesích. 33 Ale kdož by mne peněz v opascích vašich mývejte, 10 Ani mošny na zapřel před lidmi, zapřímt' ho i já před Otcem svým, cestě, ani dvou sukní, ani obuví, ani hůlký; hoden' kterýž jest v nebesích. 34 Nedomnívejte se, že bych jest zajisté dělník pokrmu svého. 11 A do kteréhožkoli přišel pokoj dát na zemi. Nepřišelt' jsem, abych pokoj města neb městečka vešli byste, vzeptejte se, kdo uvedl, ale meč. 35 Přišelt' jsem zajisté, abych rozdělil by v něm hodný byl, a tu pobudte, až byste i vyšli člověka proti otci jeho, a dceru proti mateři její, a odtud. 12 A vcházejice do domu, pozdravtež ho. 13 nevěstu proti svegruši její. 36 A nepřátelé člověka A jestližet' bude dům ten hodný, pokoj vás přijdiž budou domácí jeho. 37 Kdo miluje otce neb matku nař; pakliť by nebyl hodný, pokoj vás navratíž se k více nežli mne, není' mne hoden; a kdož miluje syna vám. 14 A kdožkoli nepřijal by vás, a neuposlechl by nebo dceru více nežli mne, není' mne hoden. 38 A řečí vašich, vyjdouce ven z domu neb z města toho, kdož neběře kříže svého a nenásleduje mne, není' vyraztež prach z noh vašich. 15 Amen pravím vám: mne hoden. 39 Kdož nalezne duši svou, ztratí ji; Lehčeji bude zemi Sodomských a Gomorských v den a kdo by ztratil duši svou pro mne, naleznet' ji. 40 soudný nežli městu tomu. 16 Aj, já posílám vás jako Kdož vás přijímá, mnet' přijímá; a kdo mne přijímá, ovce mezi vlky; protož budete opatrní jako hadové, a přijímát' toho, kterýž mne poslal. 41 Kdo přijímá sprostní jako holubice. 17 Vystříhejtež se pak lidí; proroka ve jménu proroka, odplatu proroka vezme; a nebt' vás vydávati budou do sněmů, a v školách svých kdož přijímá spravedlivého ve jménu spravedlivého, budou vás bičovati. 18 Ano i před vladaře i před odplatu spravedlivého vezme. 42 A kdož by koli dal krále vedeni budete pro mne, na svědectví jim, i těm jednomu z těchto nejmenších čiší vody studené k národnům. 19 Kdyžt' pak vás vydadí, nebudtež pečliví, nápoji, tolíko ve jménu učedlníka, zajisté pravím vám, kterak aneb co byste mluvili; dárno' bude zajisté vám neztratit' odplaty své.

v tu hodinu, co budete míti mluvit. 20 Nebo ne vy jste, jenž mluvíte, ale duch Otce vašeho, jenž mluví v vás. 21 Vydáť pak bratr bratra na smrt, i otec syna, a povstanout' dítky proti rodičům, a zmordují je. 22 A budete v nenávisti všechném pro jméno mé, ale kdož setrvá až do konce, tent' spasen bude. 23 Když se pak vám budou protiviti v tom městě, utecte do jiného. Amen zajisté pravím vám, nezchodíte měst Izraelských, ažt' příjde Syn člověka. 24 Není' učedlník nad mistra, ani služebník nad pána svého. 25 Dostit' jest učedlníku, aby byl jako mistr jeho, a služebník jako pán jeho. Poněvadž jsou hospodáře Belzebubem nazývali, čím pak více domácí jeho? 26 Protož nebojte se jich; nebt' není' nic skrytého, což by nemělo být

11 I stalo se, když dokonal Ježíš řeči své, kteréž mluvil, přikázání dávaje dvanácti učedlníkům svým, bral se odtud, aby učil a kázal v městech jejich. 2 Jan pak v vězení uslyšev o skutcích Kristových, poslal dva z učedlníků svých, 3 A řekl jemu: Ty-li jsi ten, kterýž přijíti má, čili jiného čekati máme? 4 I odpovídaje Ježíš, řekl jim: Jdouce, zvěstujtež Janovi, co slyšíte a vidíte: 5 Slepí vidí, a kulhaví chodí, malomocní se čistí, a hluší slyší, mrtví z mrtvých vstávají, chudým pak evangelium se zvěstuje. 6 A blahoslavený jest, kdož se nehorší na mně. 7 A když oni odešli, počal Ježíš praviti zástupům o Janovi: Co jste vyšli na poušť viděti? Zdali třtinu větrem se

klátičí? 8 Aneb co jste vyšli viděti? Zda člověka měkkým rouchem oděněho? Aj, kteříž se měkkým rouchem odívají, v domích královských jsou. 9 Aneb klasy a jísti. 2 Farizeové pak vidouce to, řekli jemu: co jste vyšli viděti? Proroka-li? Jistě pravím vám, i více Hle, učedlníci tvoji činí to, čehož nesluší činiti v den nežli proroka. 10 Tentot' jest zajisté, o němž psáno: sváteční. 3 On pak řekl jim: Co jste nečtli, co jest Aj, já posílám anděla svého před tváří tvou, kterýžto učinil David, když lačněl, on i ti, kteříž s ním byli? 4 připraví cestu tvou před tebou. 11 Amen pravím vám, Kterak všel do domu Božího a chleby posvátné jedl, mezi syny ženskými nepovstal větší nad Jana Křtitele; kterýchžto jemu neslušelo jísti, ani těm, kteříž s ním ale kdo jest menší v království nebeském, jestiť větší byli, než tolíko samým kněžím? 5 Anebo zdali jste nežli on. 12 Ode dnů pak Jana Křtitele až dosavad nečtli v Zákoně, že kněží ve dny sváteční v chrámě království nebeské násilí trpí, a ti, kteříž násilí činí, svátek ruší, a jsou bez hříchu? 6 Ale pravím' vám, uchvacují' je. 13 Nebo všickni Proroci i Zákon až do žet' větší jest tuto nežli chrám. 7 Než kdybyste věděli, Jana prorokovali. 14 A chcete-li přijmouti: Ont' jest co je to: Milosrdenství chci a ne oběti, neodsuzovali Eliáš, kterýž přijíti měl. 15 Kdo má uši k slyšení, slyš. byste nevinných. 8 Syn zajisté člověka jestiť pánum 16 Ale k komu připodobným pokolení toto? Podobno i dne svátečního. 9 A poodšed odtud Ježíš, přišel jest dětem, sedícím na ryncích, a kteříž na tovaryše do školy jejich. 10 A aj, byl tu člověk, maje ruku své volají, 17 A říkají: Pískali jsme vám, a neskákali uschlou. I tázali se ho, řkouce: Sluši-li v den sváteční jste; žalostně jsme naříkali, a neplakali jste. 18 Přišel uzdravovati? aby jej obžalovali. 11 On pak dí jim: zajisté Jan, nejeda ani pije, a oni řkou: lábelství má. Který bude z vás člověk, ještě by měl ovci jednu, 19 Přišel Syn člověka, jeda a pije, a oni řkou: Aj, a kdyby ta upadla do jámy v den sváteční, i zdaliž člověk žráč a píjan vína, přítel publikánů a hříšníků. dosáhna nevytáhné ji? 12 A cím lepší jest člověk nežli Ale ospravedlněna jest moudrost od synů svých. 20 ovce? A proto slušít' v den sváteční dobře činiti. 13 Tehdy počal přimlouвати městům, v nichžto činěni Tedy řekl člověku tomu: Vztáhni ruku svou. I vztáhl, jsou jeho mnozí divové, že pokání nečinili. 21 Běda a učiněna jest zdravá jako i druhá. 14 Farizeové tobě Korozaim, běda tobě Betsaido. Nebo kdyby v pak vyšedše, drželi radu proti němu, kterak by jej Týru a Sidonu byli činěni divové ti, kteříž jsou činěni v zahladili. 15 A věda to Ježíš, šel odtud. I šli za vás, dávno by byli v žíni a v popele pokání činili. 22 ním zástupové mnozí, a uzdravil je všecky. 16 A s Nýbrž pravím vám, že Týru a Sidonu lehčejí bude v pohrůžkou přikázal jim, aby ho nezjevovali, 17 Aby se den soudný nežli vám. 23 A ty Kafarnaum, kteréž naplnilo povědění skrze Izaiáše proroka, řkoucího: 18 jsi až k nebi vyvýšeno, až do pekla sstrčeno budeš. Aj, služebník můj, kteréhož jsem vyvolil, milý můj, v Nebo kdyby v Sodomě činěni byli divové ti, kteříž němž se dobrě zalíbilo duši mé. Položím Ducha svého jsou činěni v tobě, byliť by zůstali až do dnešního na něj, a soud národům zvéstovati bude. 19 Nebude dne. (Hadēs g86) 24 Ano více pravím vám, že zemi se vaditi, ani křičeti, ani kdo na ulicích uslyší hlas Sodomských lehčejí bude v den soudný nežli tobě. jeho. 20 Třtiny nalomené nedolomí, a lnu kouřícího 25 V ten čas odpovíděv Ježíš, řekl: Chválím tě, Otče, se neuhasí, až i vypoví soud k vítězství. 21 A ve Pane nebe i země, že jsi skryl tyto věci před moudrými jménou jeho národové doufati budou. 22 Tedy podán a opatrnlými, a zjevil jsi je maličkým. 26 Jistě, Otče, jemu dábelstvím posedlý, slepý a němý. I uzdravil že se tak líbilo před tebou. 27 Všecky věci dány jsou jej, takže ten byv slepý a němý, i mluvil i viděl. 23 mi od Otce mého, a žádnyť nezná Syna, jediné Otec, I divili se všickni zástupové a pravili: Není-liž tento aníž Otce kdo zná, jediné Syn, a komuž by chtěl Syn Davidův? 24 Ale farizeové to uslyševše, řekli: zjeviti. 28 Pojdtež ke mně všickni, kteříž pracujete a Tento nevymítá dáblu než Belzebubem, knížetem obtíženi jste, a já vám odpočinutí dám. 29 Vezměte dábelským. 25 Ježíš pak znaje myšlení jejich, dí jim: jho mé na se, a učte se ode mne, nebot' jsem tichý Každé království rozdělené samo v sobě zpustne, a a pokorný srdcem, a naleznete odpočinutí dušem každé město neb dům proti sobě rozdělený nestane. vašim. 30 Jho mé zajisté jestiť rozkošné, a břímé mé 26 A jestližet' satan satana vymítá, proti sobě rozdělen jest. Kterak tedy stane království jeho? 27 A vymítám-

lit' já dábly v Belzebubu, synové vaši v kom vymítají? řekl jemu jeden: Aj, matka tvá i bratří tvoji stojí vně, Protož oni soudcové vaši budou. **28** Paklitr' já Duchem chtíce s tebou mluviti. **48** On pak odpovídaje, řekl Božím dábly vymítám, jistě přišlo jest mezi vás tomu, kterýž k němu byl promluvil: Kdo jest matka království Boží. **29** Aneb kterak kdo může do domu má? A kdo jsou bratří moji? **49** A vztáhna ruku svou silného reka vjiti a jeho nádobí pobratí, leč by prve na učedníky své, i řekl: Aj, matka má i bratří moji. **50** svázel toho silného, a teprv' by dům jeho obloupiti Nebo kdož by činil vůli Otce mého nebeského, tent' mohl? **30** Kdož není se mnou, proti mně jest; a jest bratr můj, i sestra má, i matka má.

kdo neshromažduje se mnou, rozptylujeť. **31** Protož pravím vám: Všeliký hřich i rouhání bude lidem odpuštěno, ale rouhání proti Duchu svatému nebude odpuštěno lidem. **32** A kdyby kdo řekl slovo proti Synu člověka, bude jemu odpuštěno, ale kdož by mluvil proti Duchu svatému, nebude jemu odpuštěno, ani na tomtoto světě, ani na budoucím. (aiōn g165) **33** A protož nebo čínte strom dobrý, a ovoce jeho dobré; anebo čínte strom zlý, a ovoce jeho zlé. Nebot' po ovoci strom bývá poznán. **34** Pokolení ještěrčí, kterakž můžete dobré věci mluviti, jsouce zlí? Nebo z hojnosti srdce ústa mluví. **35** Dobrý člověk z dobrého pokladu srdce vynáší dobré, a zlý člověk ze zlého pokladu vynáší zlé. **36** Ale pravím vám, že z každého slova prázdného, kteréž mluviti budou lidé, vydadí počet v den soudný. **37** Nebo z slov svých spravedliv budeš učiněn, a z řečí tvých budeš odsouzen. **38** Tehdy odpověděli někteří z zákoníků a farizeů, řkouce: Mistře, chceme od tebe znamení viděti. **39** On pak odpovídaje, dí jim: Pokolení zlé a cizoložné znamení hledá, a znamení nebude jemu dáno, jediné znamení Jonáše proroka. **40** Nebo kdož byl Jonáš v bříše velryba tři dny a tři noci, tak' bude Syn člověka v srdeci země tři dny a tři noci. **41** Muži Ninivitští stanou na soudu s pokolením tímto, a odsoudí je, protože pokání činili k Jonášovu kázání, a aj, vícet' jest nežli Jonáš tuto. **42** Královna od poledne povstane k soudu s pokolením tímto, a odsoudí je; nebo přijela od končin země, aby slyšela moudrost Šalomounovu, a aj, vícet' jest tuto nežli Šalomoun. **43** Když pak nečistý duch vyjde od člověka, chodí po místech suchých, hledaje odpočinutí, ale nenašlaze, dí: **44** Navrátim se do domu svého, odkudž jsem vyšel. A přijda, nalezne prázdný, vyčištěný a ozdobený. **45** Tedy jde a vezme s sebou sedm jiných duchů horších, a vejouce, přebývají tam, i bývají poslední věci člověka toho horší nežli první. Takt' bude i tomuto zlému pokolení. **46** A když on ještě mluvil k zástupům, aj, matka a bratří jeho stáli vně, žádajíce s ním promluviti. **47** I

13 A v ten den vyšed Ježíš z domu, sedl podle moře. **2** I sešli se k němu zástupové mnozí, takže vstoupiv na lodí, sedél, všecken pak zástup stál na břehu. **3** I mluvil jim mnoho v podobenstvích, řka: Aj, vyšel rozsevač, aby rozsíval. **4** A když on rozsíval, některá seménka padla podle cesty, a přiletěli ptáci, i szobali je. **5** Jiná pak padla na místa skalnatá, kdežto neměla mnoho země; a rychle vzešla, protože neměla hlubokosti země. **6** Ale když slunce vzešlo, uvadla, a že neměla kořene, uschlala. **7** Jiná pak padla v trní; i vzrostlo trní, a udusilo je. **8** A jiná padla v zemi dobrou; i vydalo užitek, některé stý, jiné šedesátý a jiné třidcátý. **9** Kdo má uši k slyšení, slyš. **10** Tedy přistoupivše učedlníci, řekli jemu: Proč jim v podobenstvích mluvíš? **11** On pak odpověděv, řekl jim: Nebo vám dáno jest znati tajemství království nebeského, ale jim není dáno. **12** (Nebo kdož má, bude jemu dáno a rozhjnít' se; ale kdož nemá, i to, což má, bude od něho odjato.) **13** Protot' v podobenstvích mluvím jim, že vidouce nevidí, a slyšice neslyší, ani rozumějí. **14** A plní se na nich proroctví Izaiáše, řkoucí: Ušima uslyšíte, ale nesrozumíte; a hledíce, hleděti budete, ale neužříte. **15** Nebo ztučnělo jest srdce lidu tohoto, a ušima těžce slyšeli a oči své zamhouřili, aby snad někdy neužřeli očima a ušima neslyšeli a srdcem nesrozuměli, a neobrátili se, a já abych jich neuzdravil. **16** Ale oči vaše blahoslavěné jsou, že vidí, i uši vaše, že slyší. **17** Amen zajisté pravím vám, že mnozí proroci a spravedlivý žádali viděti to, což vy vidíte, a neviděli, a slyšeli to, což vy slyšíte, a neslyšeli. **18** Vy tedy slyšte podobenství rozsevače. **19** Každý, kdož slyší slovo království a nerozumí, přichází ten zlý a uchvacuje to, což jest vsáto v srdce jeho. To jest ten, kterýž podle cesty vsát jest. **20** Ale v skalhatou zemi vsáty, ten jest, kterýž slyší slovo, a hned je s radostí přijímá. **21** Než nemá v sobě kořene, ale jest časný, a když přichází soužení nebo protivenství pro slovo, hned se horší. **22** Ale mezi trní vsáty, ten jest, kterýž slyší

slovo Boží, ale pečování tohoto světa a oklamání spravedliví stkví se budou jako slunce v království zboží udušuje slovo, i bývá učiněno bez užitku. (aiōn g165) 23 V dobrou pak zemi vsátý, ten jest, kterýž podobno jest království nebeské pokladu skrytému slyší slovo a rozumí, i ovoce nese a vydává, některé v poli, kterýž nalezna člověk, skrývá, a radostí pro zajisté stý, a jiné šedesátý, jiné pak třídcátý. 24 Jiné něj odejde a prodá všecko, což má, a koupí pole podobenství předložil jim, řka: Podobno jest království to. 45 Opět podobno jest království nebeské člověku nebeské člověku, rozsívajícímu dobré semeno na poli kupci, hledajícímu dobrých perel. 46 Kterýž nalezna svém. 25 Když pak lidé zeskuli, přišel nepřítel jeho a jednu velmi drahou perlu, odšel a prodal všecko, nasál koukole mezi pšenici a odšel. 26 A když vzrostla což měl, a koupil ji. 47 Opět podobno jest království bylina a užitek přinesla, tedy ukázal se i koukol. 27 I nebeské vrši puštěné do moře a ze všelikého plodu přistoupivše služebníci hospodáře toho, řekli jemu: shromažďují; 48 Kteroužto, když naplněna byla, Pane, všaks dobrého semene nasál na poli svém, vytáhše na břeh a sedíce, vybírali, což dobrého bylo, kdeže se pak vzal koukol? 28 A on řekl jim: Neprítel v nádoby své, a což bylo zlého, preč zamítali. 49 Takt' člověk to učinil. Služebníci pak řekli mu: Chceš-liž, bude při skonání světa. Vyjdou andělé a oddělí zlé z tedy půjdeme a vytrháme jej? 29 On pak odpověděl: prostředu spravedlivých, (aiōn g165) 50 A uvrhou je Nikoli, abyste trhajíce koukol, spolu s ním nevytrhali do peci ohnivé. Tam' bude pláč a škrípení zubů. 51 pšenice. 30 Nechte, at' obé spolu roste až do žni. A v Potom díjim Ježíš: Srozuměli-li jste tomuto všemu? čas žni dím žencům: Vytrhejte nejprv koukol a svažte Řekli jemu: I ovšem, Pane. 52 On pak řekl jim: Protož jej v snopky k spálení, ale pšenici shromažďte do každý učitel umělý v království nebeském podoben stodoly mé. 31 Jiné podobenství předložil jim, řka: jest člověku hospodáři, kterýž vynáší z pokladu svého Podobno jest království nebeské zrnu horčičnému, nové i staré věci. 53 I stalo se, když dokonal Ježíš kterýž vzav člověk, vsál na poli svém. 32 Kteréžto podobenství tato, bral se odtud. 54 A přišed do vlasti zajisté nejmenší jest mezi všemi semeny, když pak své, učil je v školách jejich, takže se velmi divili, vzroste, větší jest všech bylin, a bývá strom, takže řkouce: Odkud má tento moudrost tuto a moc tuto? ptactvo nebeské přiletice, hnězda sobě dělájí na 55 Zdaliž tento není syn tesářů? a zdaliž matka ratolestech jeho. 33 Jiné podobenství mluvil jim, řka: jeho neslove Maria a bratří jeho Jakub a Jozes a Podobno jest království nebeské kvasu, kterýž vzavši Šimon a Judas? 56 A sestry jeho zdaliž také všecky u žena, zadělala ve třech měřicích mouky, až by zkysalo nás nejsou? Odkudž tedy má tyto všecky věci? 57 I všecko. 34 Toto všecko mluvil Ježíš v podobenstvích zhoršili se na něm. A Ježíš řekl: Není prorok bez k zástupům, a bez podobenství nemluvil jim, 35 Aby cti, než v své vlasti a v domu svém. 58 I neučinil tu se naplnilo povědění skrze proroka, řkoucího: Otevru mnoho divů, pro nevěru jejich.

v podobenstvích ústa svá, vypravovati budu skryté věci od založení světa. 36 Tedy rozpustiv zástupy, šel do domu Ježíš. I přistoupili k němu učedníci jeho, řkouce: Vylož nám podobenství o koukoli toho pole. 37 On pak odpovídaje, řekl jim: Rozsevač dobrého semene jesti' Syn člověka. 38 A pole jest tento svět, dobré pak símě jsout' synové království, ale koukol jsou synové toho zlostníka. 39 A nepřítel, kterýž jej rozsívá, jesti' dábel, ale žeň jest skonání světa, a ženci jsou andělé. (aiōn g165) 40 Protož jakož vytrhávají koukol a ohněm spalují, takt' bude při skonání světa tohoto. (aiōn g165) 41 Poše Syn člověka anděly své, i vyberout' z království jeho všecka pohoršení, i ty, kteříž činí nepravost, 42 A uvrhout' je do peci ohnivé. Tam' bude pláč a škrípení zubů. 43 A tehdáž'

14 V tom čase uslyšel Herodes čtvrták pověst o Ježíšovi. 2 I řekl služebníkům svým: To jest Jan Křtitel. Onť jest vstal z mrtvých, a protož se divové dějí skrze něho. 3 Nebo Herodes byl jal Jana a svázel jej a dal do žaláře pro Herodiadu manželku Filipa bratra svého. 4 Nebo byl řekl jemu Jan: Nesluší tobě míti jí. 5 A chtěv zabíti jej, bál se lidu; nebo za proroka jej měli. 6 Když pak slaven byl den narození Herodesova, tancovala dcera Herodiady uprostřed hodovníků, i líbilo se to Herodesovi, 7 Tak že s přisahou zaslíbil jí dáti, zač by ho prosila. 8 A ona jsuci prve navedena od mateře své, řekla: Dej mi zde na míse hlavu Jana Křtitele. 9 I zarmoutil se král, ale pro přísahu a pro ty, kteříž spolu s ním stolili, rozkázal jí dáti. 10 A poslav kata, stál Jana v žaláři. 11

I přenesena jest hlava jeho na míse, a dána děvečce. rukou svých, když mají jísti chléb. 3 A on odpovídaje, A ona nesla ji mateři své. 12 A příšedše učedlníci řekl jim: Pročež i vy přestupujete přikázání Boží pro jeho, vzali tělo jeho a pochovali je; a šedše, pověděli ustanovení vaše? 4 Nebo přikázal Bůh, řka: Cti otce to Ježíšovi. 13 A uslyšev to Ježíš, plavil se odtud svého i matku, a kdož by zlořečil otcí neb mateři, na lodičce na místo pusté soukromí. A uslyševše o smrti at' umře. 5 Ale vy pravíte: Kdož by koli řekl otci tom zástupové, šli za ním pěšky z měst. 14 A vyšed neb mateři: Dar ode mne obětovaný, tobě prospěje, Ježíš, uzřel zástup mnohý. I slitovalo mu se jich, a by pak i neuctil otce svého neb mateře své, bez uzdravoval nemocné jejich. 15 A když bylo k večerou, viny bude. 6 A takž zrušili jste přikázání Boží pro přistoupili k němu učedlníci jeho, řkouc: Pusté jest své ustanovení. 7 Pokrytí, dobře prorokoval o vás místo toto, a čas již pominul. Rozpust' zástupy, at' Izaiáš, řka: 8 Přibližuje se ke mně lid tento ústy jdouce do městeček, nakoupí sobě pokrmů. 16 Ježíš svými rty mne ctí, ale srdce jejich daleko jest ode pak řekl jim: Není potřebí odcházeti, dejte vy jim jísti. mne. 9 Nadarmot' mne ctí, učíce učení, jenž jsou 17 A oni řkou jemu: Nemáme zde, než pět chlebů a přikázání lidská. 10 A svolav zástup, řekl jim: Slyšte a dvě rybě. 18 Kterýžto dí jim: Přinestež mi je sem. rozumějte. 11 Ne to, což vchází v ústa, poskvrňuje 19 A rozkázav zástupu posaditi se na trávě a vzav člověka, ale což z úst pochází, toť poskvrňuje člověka. pět chlebů a dvě rybě, vzhled v nebe, požehnal, a 12 Tehdy přistoupivše učedlníci jeho, řekli mu: Víslámaje, dal učedlníkům chleby, a učedlníci zástupům. li, že farizeové, slyševše tu řeč, zhoršili se? 13 A 20 I jedli všickni a nasyceni jsou. I sebrali pozůstatých on odpovídaje, řekl: Všeliké štípení, jehož neštípil drobtů, dvanácte košů plných. 21 Těch pak, kteříž Otec můj nebeský, vykořeněno bude. 14 Nechte jedli, bylo okolo pěti tisíců mužů, kromě žen a dětí. 22 jich, vůdcové' jsou slepí slepých, a povede-li slepý A ihned přinutil učedlníky své, aby vstoupili na lodí a slepého, oba v jámu upadnou. 15 I odpověděv Petr, předešle jej za moře, dokudž by neropustil zástupů. řekl jemu: Vylož nám to podobenství. 16 Ježíš pak 23 A rozpustiv zástupy, vstoupil na horu soukromí, aby řekl: Ještě i vy bez rozumu jste? 17 Nerozumíte se modlit. A když byl večer, sám byl tam. 24 Lodí pak liž, že všecko, což v ústa vchází, do břicha jde a již byla uprostřed moře, zmitající se vlnami, nebo byl vypouští se ven? 18 Ale které věci z úst pocházejí, vítr odporný jim. 25 Při čtvrtém pak bdění nočním bral z srdce jdou, a tyt' poskvrňují člověka. 19 Z srdcem' se k nim Ježíš, jda po moři. 26 A vidouce jej učedlníci zajisté vycházejí zlá myšlení, vraždy, cizoložstva, po moři jdoucího, zarmoutili se, řkouc: Obluda jest. smilstva, krádeže, křivá svědecství, rouhání. 20 Tyt' jsou A strachem křičeli. 27 Ale ihned Ježíš promluvil k nim, věci poskvrňující člověka. Ale neumytýma rukama řka: Doufajtež, jáť jsem, nebojte se. 28 I odpověděv jisti, tot' neposkvrňuje člověka. 21 A vyšed odtud Petr, řekl: Pane, jsi-li ty, rozkažiž mi k sobě přijíti po Ježíš, bral se do krajín Tyrských a Sidonských. vodě. 29 A on řekl: Pojd'. A vystoupiv Petr z lodí, 22 A aj, žena Kananejská z končin těch vyšedší, šel po vodě, aby přišel k Ježíšovi. 30 Ale vida vítr volala za ním, řkuci: Smiluj se nadě mnou, Pane, tuhý, bál se. A počav tonouti, zkříkl, řka: Pane, pomoz synu Davidův. Dceru mou hrozně trápí d'ábelství. 23 mi. 31 A ihned Ježíš vztáh ruku, ujal jej a řekl jemu: Kterýžto neodpověděl jí slova. I přistoupivše učedlníci Malé víry, pročež pochyboval? 32 A jakž oni vstoupili jeho, prosili ho, řkouc: Propust' ji, neboť volá za na lodí, přestal vítr. 33 Ti pak, kteříž na lodí byli, námi. 24 On pak odpověděv, řekl: Nejsem poslán než přistoupivše, klaněli se jemu, řkouc: Jistě Syn Boží k ovzem zahynulým z domu Izraelského. 25 Ale ona jsi. 34 A přeplavivše se, přišli do země Genezaretské. přistoupivši, klaněla se jemu, řkuci: Pane, pomoz mi. 35 A poznavše jej muži místa toho, rozeslali po vši té 26 On pak odpověděv, řekl: Není slušné vzít chléb krajině vůkol, a shromáždili k němu všecky neduživé. synů a vrci štěňatům. 27 A ona řekla: Takt' jest, Pane. 36 A prosili ho, aby se aspoň podolka roucha jeho Avšak štěřata jedí drobty, kteříž padají z stolů pánu dotkli. A kteřížkoli dotkli se, uzdraveni jsou. jejich. 28 Tedy odpovídaje Ježíš, řekl jí: Ó ženo, veliká jest víra tvá. Staniž se tobě, jakž chceš. I uzdravena jest dcera její v tu hodinu. 29 A odšed odtud Ježíš, šel podle moře Galilejského, a vstoupiv na horu,

15 A v tom přistoupí k Ježíšovi Jeruzalémští zákoníci a farizeové, řkouc: z Proč učedlníci tvoji přestupují ustanovení starších? Nebo neumývají

posadil se tam. **30** I přišli k němu zástupové mnozí, Jeremiášem, aneb jedním z proroků. **15** I díj jim: Vy majice s sebou kulhavé, slepé, němé, polámané a pak kým mne býti pravíte? **16** I odpověděv Šimon jiné mnohé. I kladli je k nohám Ježíšovým, a on Petr, řekl: Ty jsi Kristus, Syn Boha živého. **17** A uzdravil je, **31** Takže se zástupové divili, vidouce, ano odpovídaje Ježíš, řekl mu: Blahoslagený jsi Šimone, němí mluví, polámaní zdraví jsou, kulhaví chodí, slepí synu Jonásův; nebo tělo a krev nezjevilo tobě toho, vidí. I velebili Boha Izraelského. **32** Ježíš pak svolav ale Otec můj, který jest v nebesích. **18** I ját' pravím učedníky své, řekl: Líto mi zástupu, ješo již tři dni tobě, že jsi ty Petr, a na této skále vzdělám církev trvají se mnou a nemají, co by jedli; a rozpustiti jich svou, a brány pekelné nepřemohou jí. (*Hadēs g86*) lačných nechci, aby nezhynuli na cestě. **33** I řekl mu **19** A tobě dám klíče království nebeského. A což učedníci jeho: I kde bychom vzali tolik chleba na této bys koli svázal na zemi, budeť svázáno i na nebi; poušti, abychom takový zástup nasytili? **34** I řekl jim a což bys koli rozvázal na zemi, budeť rozvázáno Ježíš. Kolik chlebů máte? A oni říkou: Sedm a málo i na nebi. **20** Tedy přikázal učedníkům svým, aby rybiček. **35** I rozkázel zástupům, aby se posadili na žádnému nepravili, že by on byl ten Ježíš Kristus. **21** zemi. **36** A vzav těch sedm chlebů a ryby, učiniv díky, A od té chvíle počal Ježíš oznamovati učedníkům lámal a dal učedníkům svým, a učedníci zástupu. **37** svým, že musí jít do Jeruzaléma, a mnoho trpěti od I jedli všickni a nasyceni jsou. A sebrali, což zbylo starších a předních kněží a od zákonníků, a zabít býti, drobtů, sedm košů plných. **38** Bylo pak těch, kteříž a třetího dne z mrtvých vstáti. **22** I odved ho Petr na jedli, čtyři tisíce mužů kromě žen a dětí. **39** A rozpustiv stranu, počal mu přimlouватi, říka: Odstup to od tebe, zástupy, vstoupil na lod. I přišel do krajiny Magdal. **23** Kterýžto obrátil se, Pane, nestanet' se tobě toho.

16 I přistoupili k němu farizeové a saduceové, a pokoušejíce, prosili ho, aby jim znamení s nebe ukázel. **2** On pak odpovídaje, řekl jim: Když bývá večer, říkáte: Jasno bude, nebo se červená nebe. **3** A ráno: Dnes bude nečas, nebo se červená zasmušilé nebe. Pokryci, způsob zajisté nebe rozsouditi umíte, znamení pak časů nemůžete souditi? **4** Národ zlý a cizoložný znamení hledá, ale znamení jemu nebude dáno, než toliko znamení Jonaše proroka. A opustiv je, odšel. **5** A přeplavivše se učedníci jeho přes moře, zapomenuli vzít chleba. **6** Ježíš pak řekl jim: Hledte a varujte se kvasu farizejského a saducejského. **7** Oni pak rozjímali mezi sebou, říkou: Nevzali jsme chleba. **8** A znaje to Ježíš, řekl jim: Co to rozjímáte mezi sebou, ó malé víry, že jste chlebů nevzali? **9** Ještě-liž nerozumíte, ani pamatuji na pět chlebů, jimiž nasyceno bylo pět tisíc lidu, a kolik jste košů drobtů sebrali? **10** Ani na sedm chlebů, jimiž nasyceno bylo čtyři tisíce lidí, a kolik jste košů drobtů sebrali? **11** I kterakž pak nerozumíte, že ne o chlebu mluvil jsem vám, pravě: Varujte se od kvasu farizejského a saducejského? **12** Tedy srozuměli, že neřekl, aby se varovali od kvasu chleba, ale od učení farizeů a Eliášovi jeden. **13** Přišed pak Ježíš do krajín Cesaree světlý zastínil je. A aj, zavzněl hlas z oblaku říkoucí: Filipovy, otázel se učedníků svých, říka: Kým mne Toto jest ten můj milý Syn, v němž mi se dobře praví lidé býti, mne Syna člověka? **14** A oni řekli: zalíbilo, toho poslouchejte. **6** To uslyšavše učedníci, Některí Janem Křítletem, a jiní Eliášem, jiní pak padli na tvář své a báli se velmi. **7** A přistoupiv

Ježíš, dotekl se jich, řka jim: Vstaňte, nebojte se. **8** A království nebeského. **4** Protož kdož by se koli ponížil pozdvihše očí svých, žádného neviděli, než samého jako pacholátko toto, tent' jest větší v království Ježíše. **9** Když pak sstupovali s hory, přikázal jim nebeském. **5** A kdož by koli přijal pacholátko takové Ježíš, řka: Žádnému nepravte tohoto vidění, dokudž ve jménu mému, mnet' přijímá. **6** Kdo by pak pohoršil by Syn člověka nevstal z mrtvých. **10** I otázali se ho jednoho z maličkých těchto věřících ve mne, lépe učedníci jeho, řkouce: Což to pak zákoníci praví, že by jemu bylo, aby zavěšen byl žernov osličí na má Eliáš prve přijít? **11** A Ježíš odpovídaje, řekl jim: hrdlo jeho, a pohřben byl do hlubokosti mořské. Eliáš zajisté přijde prve a napraví všecky věci. **12** Ale **7** Běda světu pro pohoršení. Ačkoli musí to být, pravím vám, že Eliáš již přišel, avšak nepoznali ho, aby přicházela pohoršení, ale však běda člověku, ale učinili mu, což chtěli. Takt' i Syn člověka trpěti skrze něhož přichází pohoršení. **8** Protož jestliže bude od nich. **13** Tedy srozuměli učedníci, že jim ruka tvá anebo noha tvá pohoršuje tě, utněj ji a vrz to praví o Janovi Křtiteli. **14** A když přišli k zástupu, přistoupil k němu člověk jeden, a poklekl před ním od sebe. Lépe jest tobě do života vjít kulhavému půstou, nežli dvě ruce aneb dvě noze na kolena, **15** A řekl: Pane, smiluj se nad synem majícímu uvrženu býti do věčného ohně. (aiōnios g166) mým, nebo náměšiňákem jest, a bídne se trápí. Ěasto **9** A pakli oko tvé pohoršuje tebe, vylup je a vrz od zajisté padá do ohně a častokrát do vody. **16** I přivedl sebe. Lépe jest tobě jednookému do života vjítí, jsem ho učedníkům tvým, ale nemohli ho uzdravit. nežli obě oči majícímu uvrženu býti do pekelného **17** Odpovídaje pak Ježíš, řekl: Ó národe nevěrný a ohně. (Geenna g1067) **10** Viztež, abyste nepotupovali převrácený, dokud budu s vámi? Dokudž vás trpěti ani jednoho z maličkých těchto. Neboť pravím vám, budu? Přivedte jej sem ke mně. **18** I pohrozil jemu že andělé jejich v nebesích vždycky vidí tvá Otce Ježíš. I vyšlo od něho dábelství a uzdraven jest mého, kterýž v nebesích jest. **11** Nebo přišel Syn mládenec v tu hodinu. **19** Tedy přistoupivše učedníci člověka, aby spasil to, což bylo zahynulo. **12** Co k Ježíšovi soukromí, řekli jemu: Proč jsme my ho se vám zdá? Kdyby některý člověk měl sto ovcí, a nemohli vyvrcti? **20** Řekl jim Ježíš: Pro nevěru vaši. zbloudila by jedna z nich, zdálíž nenechá devadesáti Amen zajisté pravím vám: Budete-li mítí víru, jako jest devítí, a jda na hory, nehledá té pobloudilé? **13** A zrno horčičné, díte hoře této: Jdi odsud tam, a půjde, nahodí-lit' mu se nalézti ji, amen pravím vám, že se a nebudeť vám nic nemožného. **21** Toto pak pokolení radovati bude nad ní více, než nad devadesáti devítí nevychází, jediné skrze modlitbu a půst. **22** A když nepobloudilými. **14** Takt' není vůle před Otcem vaším, byli v Galileji, řekl jim Ježíš: Syn člověka bude zrazen kterýž jest v nebesích, aby zhynul jeden z maličkých v ruce lidí bezbožných. **23** A zabijít' jej, a třetího dne z těchto. **15** Zhřešil-li by pak proti tobě bratr tvůj, jdi a mrtvých vstane. I zarmoutili se náramně. **24** A když potresi ho mezi sebou a jím samým. Uposlechl-li přišli do Kafarnaum, přistoupili, kteříž plát vybírali, ku by tebe, získal jsi bratra svého. **16** Jestliže by pak Petrovi a řekli: Což mistr váš nedává platu? **25** A on neuposlechl, přijmi k sobě jednoho anebo dva, aby řekl: Dává. A když všel do domu, předšel jej Ježíš v ústech dvou nebo tří svědků stálo každé slovo. řecí, řka: Co se tobě zdá, Šimone? Králové zemští od **17** Pakliť by jich neuposlechl, pověz církvi. Jestliže kterých berou daň anebo plat, od synů-lí svých, čili od pak i církve neuposlechne, budíž tobě jako pohan a cizích? **26** Odpověděl jemu Petr: Od cizích. I dí mu publikán. **18** Amen pravím vám: Cožkoli svížete na Ježíš: Tedy synové jsou svobodní? **27** Ale abychom zemi, budeť svázáno i na nebi; a cožkoli rozvížete na jich nepohoršili, jda k moři, vrz udici, a tu rybu, kteráž zemi, budeť rozvázáno i na nebi. **19** Opět pravím vám: nejprve uvázne, vezmi, a otevra ústa její, nalezeň groš. Ten vezma, dej jim za mne i za sebe. **20** Neboť kdož by koli prosili, stanet' se jim od Otce měho nebeského. **21** Tedy přistoupiv k němu Petr, řekl: Pane, kolikrát zhřeší proti mně bratr můj, a odpustím jemu? Do sedmilikrát? **22** I dí mu Ježíš: Nepravím tobě až

18 V ten čas přistoupili učedníci k Ježíšovi, řkouce:

Kdo pak jest větší v království nebeském? **2** A zavolav Ježíš pacholete, postavil je uprostřed nich, **3** A řekl: Amen pravím vám: Neobráťte-li se a nebudeste-li jako pacholátko, nikoli nevejdete do

do sedmikrát, ale až do sedmdesátikrát sedmkrát. 23 Ne všicknit' chápají slova toho, ale ti toliko, jimž jest A protož podobno jest království nebeské člověku dány. 12 Jsouť zajisté panicové, kteříž se tak z života králi, kterýž chtěl počet klásti s služebníky svými. 24 matky zrodili; a jsouť panicové, kteříž učiněni jsou od A když počal počtu klásti, podán mu jeden, kterýž lidí; a jsou panicové, kteříž se sami v panictví oddali byl dlužen deset tisíců hřiven. 25 A když neměl čím pro království nebeské. Kdo může pochopiti, pochop. zaplatiti, kázel jej pán jeho prodati, i ženu jeho i děti i 13 Tehdy přineseny jsou k němu dítky, aby na ně ruce všecko, což měl, a zaplatiti. 26 Tedy padna služebník vzkládal a modil se za ně. Učedlníci pak přimlouvali ten, prosil ho, řka: Pane, poshověj mi, a všeckot' jim. 14 Ale Ježíš řekl jim: Nechte dítě a nebraňte jim zaplatím tobě. 27 I slitovav se pán nad služebníkem jítí ke mně; nebo takovýcht' jest království nebeské. tím, propustil ho a dluh jemu odpustil. 28 Vyšed 15 A po vzkládání na ně rukou odebral se odtud. 16 pak služebník ten, nalezl jednoho z spoluслužebníků A aj, jeden přistoupiv, řekl jemu: Mistře dobrý, co svých, kterýž mu byl dlužen sto peněz, a chopiv se 17 A on řekl jemu: Co mne nazýváš dobrým? ho, hrdoval se s ním, řka: Zaplat' mi, cos dlužen. 29 g166) 17 A on řekl jemu: Co mne nazýváš dobrým? Žádný není dobrý, než jediný, totiž Bůh. Chceš-li ho, řka: Poshověj mi, a všeckot' zaplatím tobě. 30 On pak vjiti do života, ostříhej přikázání. 18 Dí jemu: pak nechtěl, ale odšed, dal jej do žaláře, dokudž by Kterých? A Ježíš řekl mu: Nezabiješ, nezczizoložíš, nezaplatil dluhu. 31 Tedy vidouce spoluслužebníci, co nepokradeš, nepromluvíš křivého svědectví, 19 Cti se dálo, zarmoutili se velmi; a šedše, pověděli pánu otce svého i matku, a milovati budeš bližního svého svému všecko, co se bylo stalo. 32 Tehdy povolav ho jako sebe samého. 20 Dí jemu mládenec: Všeho toho pán jeho, dí mu: Služebníče zlý, všecken ten tvůj dluh ostříhal jsem od své mladosti. Ěehož mi se ještě odpustil jsem tobě, nebs mne prosil. 33 Zdalíš i ty nedostává? 21 Řekl mu Ježíš: Chceš-li dokonalým neměl se smilovati nad spoluслužebníkem svým, jako býti, jdiž a prodej statek svůj, a rozdej chudým, a i já smiloval jsem se nad tebou? 34 I rozhněvav se budeš mítí poklad v nebi, a pojď, následuj mne. 22 pán jeho, dal jej katům, dokudž by nezaplatil všeho, Uslyšev pak mládenec tu řeč, odšel, smuten jsa; nebo což mu byl dlužen. 35 Takt' i Otec můj nebeský učiní měl statku mnoho. 23 Tedy Ježíš řekl učedlníkům vám, jestliže neodpustíte jeden každý bratru svému z svým: Amen pravím vám, že bohatý nesnadně vejde do království nebeského. 24 A opět pravím vám: Snážet' jest velbloudu skrze ucho jehly projítí, nežli bohatému vjiti do království Božího. 25 A uslyšavše to učedlníci jeho, i užasli se velmi, řkouce: I kdož tedy může spasen být? 26 A pohleděv na ně Ježíš, řekl jim: U lidí' jest to nemožné, ale u Boha všecko jest možné. 27 Tehdy odpověděv Petr, řekl mu: Aj, my opustili jsme všecky věci, a šli jsme za tebou. Což pak nám bude dáno za to? 28 A Ježíš řekl jim: Amen pravím vám, že vy, kteříž jste následovali mne, v druhém narození, když se posadí Syn člověka na trůnu velebnosti své, sednete i vy na dvanácti stolicích, soudice dvanáctero pokolení Izraelské. 29 A každý, kdož opustil by domy, nebo bratry, nebo sestry, nebo otce, nebo matku, nebo manželku, nebo syny, nebo pole pro jméno mé, stokrát více vezme, a život věčný dědičně obdrží. (aiōnios g166) 30 Mnozí pak první budou poslední, a poslední první.

19 I stalo se, když dokonal Ježíš řeči tyto, bral se z Galilee, a přišel do končin Judských za Jordán. 2 I šli za ním zástupové mnozí, a uzdravil je tam. 3 I přistoupili k němu farizeové, pokoušejíce ho a řkouce jemu: Sluší-li člověku propustiti ženu svou z kterékoli příčiny? 4 On pak odpovídaje, řekl jim: Což jste nečtli, že ten, jenž stvořil člověka s počátku, muže a ženu učinil je? 5 A řekl: Protož opustí člověk otce i matku, a připojí se k manželce své, i budou dva jedno tělo. 6 A tak již nejsou dva, ale jedno tělo. A protož, což jest Bůh spojil, člověk nerozlučuj. 7 Řekli jemu: Pročež tedy Mojžíš rozkázel dátí list zapuzení a propustiti ji? 8 Dí jim: Mojžíš pro tvrdost srdce vašeho dopustil vám propouštěti manželky vaše, ale s počátku nebylo tak. 9 Protož pravím vám: že kdožkoli propustil by manželku svou, (ileč pro smilství) a jinou pojme, cizoloží, a kdož propuštěnou pojme, také cizoloží. 10 Řekli jemu učedlníci jeho: Poněvadž jest taková pře s manželkou, není dobré ženit se. 11 On pak řekl jim:

20 Nebo podobno jest království nebeské člověku hospodáři, kterýž vyšel na úsvitě, aby najal

dělníky na vinici svou. 2 Smluvil pak s dělníky kteříž velicí jsou, moci užívají nad nimi. 26 Ne tak z peníze denního, odesíal je na vinici svou. 3 A bude mezi vámi; ale kdožkoli chtěl by mezi vámi vyšed okolo hodiny třetí, užrel jiné, ani stojí na trhu být velikým, budíž služebník vás. 27 A kdož by koli zahálejíce. 4 I řekl jim: Jdětež i vy na vinici mou, a co mezi vámi chtěl být první, budíž váš služebník; 28 bude spravedlivého, dám vám. 5 A oni šli. Opět vyšed Jako i Syn člověka nepřišel, aby jemu slouženo bylo, při šesté a deváté hodině, učinil též. 6 Při jedenácté ale aby on sloužil a aby dal život svůj na vykoupení pak hodině vyšed, nalezl jiné, ani stojí zahálejíce. za mnohé. 29 A když vycházeli z Jericho, šel za I řekl jim: Pročež tu stojíte, celý den zahálejíce? 7 ním zástup veliký. 30 A aj, dva slepi sedící u cesty, Řkou jemu: Nebo nižádný nás nenajal. Díjim: Jdětež uslyševše, že by Ježíš tudy šel, zvolali, řkouc: Smiluj i vy na vinici mou, a což by bylo spravedlivého, se nad námi, Pane, synu Davidův. 31 Zástup pak vezmete. 8 Večer pak řekl pán vinice šafáři svému: přimlouval jim, aby mlčeli. Oni pak více volali, řkouc: Zavolej dělníků a zaplat' jim, počna od posledních až Smiluj se nad námi, Pane, synu Davidův. 32 I zastaviv do prvních. 9 A přišedše ti, kteříž byli při jedenácté hodině najati, vzali jeden každý po penízi. 10 Přišedše pak první, domnivali se, že by více měli vzít; ale 34 I slitovav se nad nimi Ježíš, dotekl se očí jejich, a vzali i oni jeden každý po penízi. 11 A vzavše, reptali ihned prohlédly oči jejich. A oni šli za ním.

proti hospodáři, řkouc: 12 Tito poslední jednu hodinu toliko dělali, a rovné jsi je nám učinil, kteříž jsme nesli břímě dne i horko. 13 On pak odpovídaje jednomu z nich, řekl: Příteli, nečiním tobě křivdy; však jsi z peníze denního smluvil se mnou. 14 Vezmiž, což tvého jest, a jdi předce. Já pak chci tomuto poslednímu dáti jako i tobě. 15 Zdaliž mi nesluší v mé učiniti, což chci? Ěili oko tvé nešlechetné jest, že já dobrý jsem? 16 Takt' budou poslední první, a první poslední; nebo mnoho jest povolaných, ale málo vyvolených. 17 A vstupuje Ježíš do Jeruzaléma, pojat dvanácte učedníků svých soukromí na cestě, i řekl jim: 18 Aj, vstupujeme do Jeruzaléma, a Syn člověka vydán bude předním kněžím a zákoníkům, a odsoudí ho na smrt. 19 A vydadí' jej pohanům ku posmívání a k bičování a ukřížování; a třetího dne z mrtvých vstane. 20 Tedy přistoupila k němu matka synů Zebedeo vých s syny svými, klanějící se a prosecí něco od něho. 21 Kterýžto řekl jí: Co chceš? Řekla jemu: Rci, at' tito dva synové moji sednou, jeden na pravici tvé a druhý na levici, v království tvém. 22 Odpovídaje pak Ježíš, řekl: Nevíte, zač prosíte. Můžete-li pít kalich, kterýž já pít budu, a křtem, jímž já se křtím, křtění být? Řekli jemu: Můžeme. 23 Díjim: Kalich zajisté můj pít budete, a křtem, jímž já se křtím, pokřtěni budete, ale seděti na pravici mé a na levici mé, není' mé dátí vám, ale dáno bude těm, kterýmž připraveno jest od Otce mého. 24 A uslyšavše to deset učedníků Páně, rozhněvali se na ty dva bratry. 25 Ale Ježíš svolav je, řekl: Víte, že knížata národů panují nad svými, a

21 A když se přiblížili k Jeruzalému, a přišli do Betfage k hoře Olivetské, tedy Ježíš poslal dva učedníky své, 2 Řka jim: Jdětež do městečka, kteréž proti vám jest, a hned naleznete oslici přivázanou a oslátko s ní. Odvěžtež je a přivedte ke mně. 3 A řekl-lit' by kdo co vám, rcete, že Pán jich potřebuje, a hned propustí je. 4 Toto se pak všecko stalo, aby se naplnilo povědění skrze proroka, řkoucího: 5 Povězte dceři Sionské: Aj, král tvůj běre se tobě tichý, a sedě na oslici, a na oslátku té oslice jhu podrobené. 6 I jdouce učedníci, a učinivše tak, jakož jim přikázal Ježíš, 7 Přivedli oslici i oslátko, a vložili na ně roucha svá, a jej navrchu posadili. 8 Mnohý pak zástup stlali roucha svá na cestě, jiní pak ratolesti z dříví sekali a metalí na cestu. 9 A zástupové, kteříž napřed šli, i ti, kteříž nazad byli, volali, řkouc: Aj syn Davidův, Spasitel. Požehnaný,jenž se běre ve jménu Páně; spasiž nás ty, kterýž jsi na výsostech. 10 A když vjel do Jeruzaléma, zbourilo se všecko město, řkouc: I kdo jest tento? 11 Zástupové pak pravili: Toto jest ten Ježíš, prorok od Nazáretu Galilejského. 12 I všel Ježíš do chrámu Božího, a vymítl všecky prodače a kupce z chrámu, a stoly penězoměnců a stolice prodávajících holubice převracel, 13 A řekl jim: Psánot' jest: Dům můj dům modlitby slouti bude, ale vy učinili jste jej peleší lotrovskou. 14 I přistoupili k němu slepi a kulhaví v chrámu, i uzdravil je. 15 Vidouce pak přední kněží a zákoníci divy, kteréž činil, a dítky, any volají v chrámu a praví: Aj syn Davidův, Spasitel, rozhněvali se. 16 A řekli jemu: Slyšíš-liž, co

tito praví? Ježíš pak řekl jim: I ovšem. Nikdá-liž jste nečtli, že z úst nemluvňátek a těch, jenž prší požívají, dokonal jsi chválu? 17 A opustiv je, šel ven z města do Betany a tu zůstal. 18 Ráno pak navracuje se do města, zlačněl. 19 A vida jeden fíkový strom podle cesty, šel k němu, a nic na něm nenalezl, než listy toliko. I dí tomu stromu: Nikdy více nerod' se z tebe ovoce na věky. I usechl jest hned fík ten. (aiōn g165) 20 A vidouce to učedníci, divili se, řkouce: Kterak jest ihned usechl fík ten! 21 I odpověděv Ježíš, řekl jim: Amen pravím vám: Budete-li míti víru, a nebudete-li pochybovat, netolikto to, co se stalo fíkovému dřevu, učiníte, a kdybyste i této hoře řekli: Zdvihni se a vrz koli prosili na modlitbě, věřice, vezmete. 22 A všecko, zač byste přišel do chrámu, přistoupili k němu přední kněží a starší lidu, když učil, řkouce: Jakou moc tyto věci činíš? A kdo jest tobě tu moc dal? 24 Odpovídaje pak Ježíš, řekl jim: Otížit' se i já vás na jednu věc, kterouž povíte-li mi, i já vám povím, jakou moc tyto věci činím. 25 Křest Janův odkud jest byl? S nebe-li, čili z nebe, dít' nám: Proč jste pak nevěřili jemu? 26 Pakli díme: Z lidí, bojíme se zástupu. Nebo všickni měli Jana za proroka. 27 I odpovídajíce Ježíšovi, řekli: Nevíme. Řekl jim i on: Aniž já vám povím, jakou moc tyto věci činím. 28 Ale co se vám zdá? Ělověk jeden měl dva syny. A přistoupiv k prvnímu, řekl: Synu, jdi na vinici mou dnes a dělej. 29 A on odpověděv, řekl: Nechci. A potom usmysliv sobě, šel. 30 I přistoupiv k druhému, řekl jemu též. A on odpověděv, řekl: Jdu, pane. A nešel. 31 Který z těch dvou učinil vůli otcovu? Řekli jemu: První. Dí jim Ježíš: Amen pravím vám, že publikáni a nevěstky předcházejí vás do království Božího. 32 Nebo přišel k vám Jan cestou spravedlnosti, a neuvěřili jste mu, ale publikáni a nevěstky uvěřili jemu. Vy pak viděvše to, aniž jste potom usmyslili sobě, abyste věřili jemu. 33 Jiné podobenství slyše: Byl jeden hospodář, kterýž vzdělal vinici, a opletl ji plotem, a vkopal v ní pres, a ustavěl věži, i pronajal ji vinařům, a odšel pryč přes pole. 34 A když se přiblížil čas ovoce, poslal služebníky své k vinařům, aby vzali užitky její. 35 Vinaři pak zjímaše služebníky jeho, jiného zmrskali, jiného zabili, a jiného ukamenovali. 36 Opět poslal jiných služebníků více nežli prve. I učinili jim též. 37 Naposledy pak poslal k nim syna svého, řka: Ostýchat se budou syna mého.

Tento' jest dědic; pojďte, zabijme jej, a uvažme se v dědictví jeho. 39 I chytivše ho, vyvrhli jej ven z vinice vinařům těm? 41 Řekli jemu: Zlé zle zatratí, a vinici svou pronajme jiným vinařům, kteříž budou vydávati jemu užitek časy svými. 42 Řekl jim Ježíš: Nikdy-li jste nečtli v Písmích: Kámen, kterýž jsou zavrhl dělníci, ihned usechl fík ten! 21 I odpověděv Ježíš, řekl jim: ten učiněn jest v hlavu úhlovou? Ode Pána stalo se toto, a jest divné před očima našima. 43 Protož pochybovali, netolikto to, co se stalo fíkovému dřevu, pravím vám, že bude odjato od vás království Boží, a sebou do moře, stanet' se. 22 A všecko, zač byste padli na ten kámen, rozrazí' se; a na kohož upadne, koli setřep' jej. 45 A slyšavše přední kněží podobenství jeho, porozuměli, že by o nich mluvil. 46 I hledajíce starší lidu, když učil, řkouce: Jakou moc tyto věci ho jíti, báli se zástupů; neb ho měli za proroka.

22 I odpovídaje Ježíš, mluvil jim opět v podobenstvích, řka: 2 Podobno jest království nebeské člověku králi, kterýž učinil svadbu synu svému. 3 I poslal služebníky své, aby povolali pozvaných na svadbu; a oni nechtěli přijíti. 4 Opět poslal jiné služebníky, řka: Povězte pozvaným: Aj, oběd můj připravil jsem, volové moji a krmný dobytek zbit jest, a všecko hotovo. Pojdtež na svadbu. 5 Ale oni nedbavše na to, odešli, jiný do vsi své a jiný po kupectví svém. 6 Jiní pak zjímaše služebníky jeho a posměch jím učinivše, zmordovali. 7 A uslyšav to král, rozhněval se; a poslav vojska svá, zhobil vražedníky ty a město jejich zapálil. 8 Tedy řekl služebníkům svým: Svadba zajisté hotova jest, ale ti, kteříž pozvání byli, nebyli hodni. 9 Protož jděte na rozcestí, a kteréžkoli naleznete, zovtež na svadbu. 10 I vyšedše služebníci ti na cesty, shromáždili všecky, kteréžkoli nalezli, zlé i dobré. A naplněna jest svadba hodovníky. 11 Tedy všed král, aby pohleděl na hodovníky, užrel tam člověka neoděněho rouchem svadebním. 12 I řekl jemu: Příteli, kteraks ty sem všel, nemaje roucha svadebního? A on oněměl. 13 Tedy řekl král služebníkům: Svížice ruce jeho i nohy, vezměte ho, a uvrztež jej do temností zevnitřních. Tam' bude pláč a škripení zubů. 14 Nebo mnicho jest povolaných, ale málo vyvolených. 15 Tedy odšedše farizeové, radili se, jak by polapili jej v řeči. 16 I poslali k němu učedníky své s herodiány, řkouce: Mistře, víme, že pravdomluvný jsi a cestě Boží v pravdě učíš a nedbáš

na žádného; nebo nepatříš na osobu lidskou. 17 a farizeové. 3 Protož všecko, což by koli rozkázali Protož pověz nám, co se tobě zdá: Sluší-li daň dáti vám zachovávat, zachovávejte a činěte, ale podle císaři, čili nic? 18 Znaje pak Ježíš zlost jejich, řekl: Co skutků jejich nečiňte; nebot' praví, a nečiní. 4 Svazujíť mne pokoušíte, pokrytci? 19 Ukažte mi peníz daně. A zajisté břemena těžká a nesnesitelná, a vzkládají oni podali mu peníze. 20 I řekl jim: Ěí jest tento obraz na ramena lidská, ale prstem svým nechtí jimi ani a svrchu napsání? 21 Řekl mu: Císařuv. Tedy dí pohnouti. 5 A všeckyť ty své skutky činí, aby byli jim: Dejtež, co jest císařova, císaři, a co jest Božího, vidíni od lidí. Rozšiřují zajisté nápisy své a veliké Bohu. 22 To uslyšavše, divili se, a opustivše jej, odešli. dělají podolky pláštů svých, 6 A milují přední místa na 23 V ten den přišli k němu saduceové, kteříž praví, že večeřich, a první stolice v školách, 7 A pozdravování není z mrtvých vstání. I otázali se ho, 24 Řkouce: na trhu, a aby byli nazýváni od lidí: Mistři, mistři. 8 Mistře, Mojžíš pověděl: Umřel-li by kdo, nemaje dětí, Ale vy nebývejte nazýváni mistři; nebo jeden jest aby bratr jeho právem švagrovství pojal ženu jeho Mistr váš, totiž Kristus, vy pak všickni brať i jste. 9 a vzbudil símě bratru svému. 25 I bylo u nás sedm A otce nenazývejte sobě na zemi; nebo jeden jest bratrů. První pojav ženu, umřel, a nemaje semene, Otec váš, kterýž jest v nebesích. 10 Ani se nazývějte zůstavil ženu svou bratru svému. 26 Takž podobně i vůdcové; nebo jeden jest vůdce váš Kristus. 11 Ale druhý, i třetí, až do sedmého. 27 Nejposléze pak po kdo z vás větší jest, budet' služebníkem vaším. 12 všech umřela i žena. 28 Protož při vzkříšení kterého Nebo kdož by se sám povyšoval, bude ponízen; a z těch sedmi bude žena? Nebo všickni ji měli. 29 I kdož by se ponížil, bude povýšen. 13 Ale běda vám, odpověď Ježíš, řekl jim: Bloudite, neznajíce Písem zákoníci a farizeové pokrytci, že zavíráte království ani moc Boží. 30 Však při vzkříšení ani se nebudou nebeské před lidmi; nebo sami tam nevházíte, ani ženiti ani vdávati, ale budou jako anděl Boží v nebi. těm, jenž by vjíti chtěli, vcházetí dopouštíte. 14 Běda 31 O vzkříšení pak mrtvých zdaliž jste nečtili, co jest vám, zákoníci a farizeové pokrytci, že zzhíráte domy vám povědíno od Boha, kterýž takto dí: 32 Já jsem vdovské, za přičinou dlouhého modlení; protož těžší Bůh Abrahamův a Bůh Izákův a Bůh Jákobův; a soud ponesete. 15 Běda vám, zákoníci a farizeové Bůh' není Bůh mrtvých, ale živých. 33 A slyševše pokrytci, že obcházíte moře i zemi, abyste učinili to zástupové, divili se učení jeho. 34 Farizeové pak jednoho novověrce, a když bude učiněn, učiníte jej uslyšavše, že by k mlčení přivedl saducejské, sešli se syna zatracení, dvakrát více, nežli jste sami. (Geenna v jedno. 35 I otázal se ho jeden z nich zákoník nějaký, g1067) 16 Běda vám, vůdcové slepí, kterýž říkáte: pokouše ho, a řka: 36 Mistře, které jest přikázání Přisáhl-li by kdo skrze chrám, to nic není; ale kdo by veliké v Zákoně? 37 I řekl mu Ježíš: Milovati budeš přisáhl skrze zlato chrámové, povinen' jest přísaze Pána Boha svého z celého srdce svého a ze vší duše dosti činiti. 17 Blázni a slepci; nebo co jest většího, své a ze vší myslí své. 38 To jest přední a veliké zlato-li, čili chrám, kterýž posvěcuje zlata? 18 A přikázání. 39 Druhé pak jest podobné tomu: Milovati přisáhl-li by kdo skrze oltář, nic není; ale kdo by budeš bližního svého jako sebe samého. 40 Na těch přisáhl skrze ten dar, kterýž jest na něm, povinen jest. dvou přikázáních všecken Zákon záleží i Proroci. 41 19 Blázni a slepci, i co jest většího, dar-li, čili oltář, A když se sešli farizeové, otázal se jich Ježíš, 42 kterýž posvěcuje daru? 20 A protož kdokoli přisahá Řka: Co se vám zdá o Kristu? Ěí jest syn? Řkou skrze oltář, přisahá skrze něj, i skrze to všecko, což jemu: Davidův. 43 Dí jim: Kterakž pak David v Duchu na něm jest. 21 A kdož přisahá skrze chrám, přisahá nazývá ho Pánem, řka: 44 Řekl Pán Pánu mému: skrze něj, i skrze toho, kterýž přebývá v něm. 22 A Sed'na pravici mé, dokavadž nepodložím nepřátele kdož přisahá skrze nebe, přisahá skrze trůn Boží, tvých, aby byli za podnože noh tvých? 45 Poněvadž i skrze toho, kterýž na něm sedí. 23 Běda vám, tedy David Pánem ho nazývá, i kterakž syn jeho jest? zákoníci a farizeové pokrytci, že dáváte desátky z 46 A nižádný nemohl jemu odpovědít slova, aniž se máty a z kopru a z kmínu, a opouštíte to, což těžšího odvážil kdo více od toho dne jeho se nač tázati. jest v Zákoně, totiž soud a milosrdenství a věrnost. Tyto věci měli jste činiti a oněch neopouštěti. 24

23 Tedy Ježíš mluvil zástupům a učedníkům svým,
2 Řka: Na stolici Mojžíšově posadili se zákoníci

požíráte. 25 Běda vám, zákoníci a farizeové pokrytci, Hledtež, abyste se nekormoutili; nebo musí to všecko že čistíte po vrchu konvice a mísy, a vnitř plno jest býti; ale ne ihned bude konec. 7 Nebo povstane loupeže a nestředmosti. 26 Farizee slepče, vyčist' národ proti národu a království proti království, a prve to, což vnitř jest v konvi a v mísce, aby i to, budou morové a hladové a zemětřesení po místech. což jest zevnitř, bylo čisto. 27 Běda vám, zákoníci a 8 Ale tyto všecky věci jsou počátkové bolestí. 9 A farizeové pokrytci, nebo jste se připodobnili hrobům tehdy vy budete souženi, a budou vás mordovati, a zblíženým, kteříž ač se zdadí zevnitř krásní, ale vnitř budete v nenávisti u všech národů pro jméno mé. jsou plní kostí umrlčích i vší nečistoty. 28 Tak i 10 A tehdyť se zhorší mnozí a vespolek se budou vy zevnitř zajisté zdáte se lidem spravedliví, ale zrazovati a nenáviděti. 11 A mnozí falešní proroci vnitř plní jste pokrytství a nepravosti. 29 Běda vám, povstanou, a svedou mnohé. 12 A že rozmnožena zákoníci a farizeové pokrytci, neboť vzděláváte hroby bude nepravost, ustydnet' láska mnohých. 13 Ale proroků a ozdobujete hroby spravedlivých, 30 A kdož by setral až do konce, tent' spasen bude. 14 A říkáte: Kdybychom byli za dnů otců našich, nebyli budet' kázáno toto evangelium království po všem bychom účastníci jejich ve krvi proroků. 31 Protož světě, na svědectví všem národům, a tehdáž přijde osvědčujete sami proti sobě, že jste synové těch, skonání. 15 Protož když uzříte ohavnost zpuštění, kteříž proroky zmordovali. 32 I vy také naplňte míru předpověděnou od Daniele proroka, ana stojí na otců svých. 33 Hadové, plémě ještěrčí, i jakž byste místě svatém, (kdo čte, rozuměj.) 16 Tehdáž ti, kteříž ušli odsudku do pekelného ohně? (Geenna g1067) 34 by byli in Judstu, necht' utekou k horám. 17 A kdo na Protož aj, já posílám k vám proroky a moudré a střeše, nesstupuj dolů, aby něco vzal z domu svého. učitele, a vy z těch některé zmordujete a ukřižujete, a 18 A kdo na poli, nevracuj se zase, aby vzal roucha některé z nich bičovati budete v školách vašich, a svá. 19 Běda pak těhotným a těm, kteréž kojí, v těch budete je honiti z města do města, 35 Aby přišla na dnech. 20 Protož modlte se, aby utíkání vaše nebylo vás všeliká krev spravedlivá, vylitá na zemi, od krve v zimě anebo v svátek. 21 Nebo bude tehdáž soužení Abele spravedlivého, až do krve Zachariáše syna veliké, jakéž nebylo od počátku světa až dosavad, Barachiašova, kteréhož jste zabili mezi chrámem a aniž kdy potom bude. 22 A byť nebyli ukrácieni dnové oltářem. 36 Amen pravím vám: Přijdou tyto všecky ti, nebyl by spasen nižádný člověk. Ale pro vyvolené věci na pokolení toto. 37 Jeruzaléme, Jeruzaléme, ukrácieni budou dnové ti. 23 Tehdy řekl-li by vám kdo: morděři proroků, a kterýž kamenuješ ty, jenž byli k Aj, tutot' jest Kristus, anebo tamto, nevěřte. 24 Nebo tobě posílání, kolikrát jsem chtěl shromáždit dítky tvé, povstanou falešní Kristové a falešní proroci, a činiti tak jako slepice shromažďuje kuřátko svá pod křídla, budou divy veliké a zázraky, tak aby v blud uvedli, a nechťeli jste. 38 Aj, zanecháváť se vám dům váš (by možné bylo,) také i vyvolené. 25 Aj, předpověděl pustý. 39 Nebot' pravím vám, že mne již více nikoli jsem vám. 26 Protož řeknou-liť vám: Aj, na poušti neužrite od této chvíle, až i díte: Požehnaný, jenž se jest, nevycházejte. Aj, v skryších, nevěřte. 27 Nebére ve jménu Páně.

24 A vyšed Ježíš, bral se z chrámu; i přistoupili učedníci jeho, aby ukázali jemu stavení chrámové. 2 Ježíš pak řekl jim: Vidíte-liž tyto všecky věci? Amen pravím vám: Nebude zůstaven tu kámen na kameni, kterýž by nebyl zbořen. 3 A když se posadil na hoře Olivetské, přistoupili k němu učedníci jeho soukromí, řkouce: Pověz nám, kdy to bude, a která znamení budou příchodu tvého a skonání světa? (aiōn g165) 4 I odpověděv Ježíš, řekl jim: Vizte, aby vás žádný nesvedl. 5 Nebo mnozí přijdou ve jménu mé, řkouce: Ját' jsem Kristus, a svedou mnohé. 6 Budete slyšeti zajisté boje a pověsti bojů.

jakož blesk vychází od východu slunce, a ukazuje se až na západ, takt' bude i příchod Syna člověka. 28 Neboť kdežkoli bude tělo, tuť se sletí i orlice. 29 A hned po soužení, kteréž bude těch dnů, slunce se zatmí a měsíc nedá světla svého a hvězdy budou padati s nebe a mocí nebeské budou se pohybovat. 30 A tehdyť se ukáže znamení Syna člověka na nebi, a tuť budou kvílití všecka pokolení země, a uzří' Syna člověka přicházejícího na oblacích nebeských s mocí a slavou velikou. 31 Kterýž pošle anděly své s hlasem velikým trouby, a shromáždít' vyvolené jeho ode čtyř větrů, od končin nebes až do končin jejich. 32 Odstromu pak fíkového naučte se podobenství: Když již

ratolest jeho odmladne a listí se pučí, porozumíváte, odešly kupovati, přišel Ženich, a které hotovy byly, že blízko jest léto. 33 Takéž i vy, když uzřeli byste toto vešly s ním na svadbu, i zavírny jsou dveře. 11 Potom všecko, vězte, žeť blízko jest a ve dveřích království pak přišly i ty druhé panny, řouce: Pane, pane, Boži. 34 Amen pravím vám, že nepomine věk tento, otevři nám. 12 A on odpověděv, řekl: Amen, pravím až se tyto všecky věci stanou. 35 Nebe a země vám, neznámt' vás. 13 Bdětež tedy; neb nevíte dne pominou, ale slova má nepominou. 36 O tom pak dni ani hodiny, v kterou Syn člověka přijde. 14 Neb tak a hodině té nižádný neví, ani andělé nebeští, jediné se dítí bude, jako když člověk jeden, jda na cestu, sám Otec můj. 37 Ale jakož bylo za dnů Noé, takt' povolal služebníků svých a poručil jim statek svůj. 15 bude i příchod Syna člověka. 38 Nebo jakož jsou za I dal jednomu pět hřiven, jinému pak dvě, a jinému dnů těch před potopou žrali a pili, ženili se a vdávaly jednu, každému podle možnosti jeho, i odšel hned. se, až do toho dne, když Noé všel do korábu, 39 16 Odšed pak ten, kterýž vzal pět hřiven, těžel jimi, i A nezvěděl, až přišla potopa, a zachvátila všecky, vydělal jiných pět hřiven. 17 Též i ten, kterýž vzal takt' bude i přiští Syna člověka. 40 Tehdy' dva budou dvě, získal jiné dvě. 18 Ale ten, kterýž vzal jednu, na poli; jeden bude vzat, a druhý zanechán. 41 Dvě odšed, zakopal ji v zemi, a skryl peníze pána svého. budou ve mlýně při žernovu; jedna bude vzata, a 19 Po mnohem pak času přišel pán služebníků těch, i druhá zanechána. 42 Bdětež tedy, poněvadž nevíte, v činil počet s nimi. 20 A přistoupiv ten, kterýž byl pět kterou hodinu Pán váš přijíti má. 43 Toto pak vězte, že hřiven vzal, podal jiných pěti hřiven, řka: Pane, pět byť věděl hospodář, v které by bdění zloděj měl přijíti, hřiven dal jsi mi, aj, jiných pět hřiven získal jsem jimi. bděl by zajisté, a nedal' by podkopati domu svého. 44 21 I řekl mu pán jeho: To dobré, služebníče dobrý a Protož i vy budete hotovi; nebo v tu hodinu, v kterouž věrný, nad málem byl jsi věrný, nad mnohem tebe se nenadějete, Syn člověka přijde. 45 Kdot' tedy jest ustanovím. Vejdíž v radost pána svého. 22 Přistoupiv služebník věrný a opatrny, kteréhož ustanovil pán pak ten, kterýž byl dvě hřivně vzal, dí: Pane, dvě jeho nad čeleď svou, aby jim dával pokrm v čas? hřivně jsi mi dal, aj, jiné dvě jimi získal jsem. 23 Řekl 46 Blahoslavený služebník ten, kteréhož, přijda pán mu pán jeho: To dobré, služebníče dobrý a věrný, nad jeho, nalezl by, an tak činí. 47 Amen pravím vám, že málem byl jsi věrný, nad mnohem tebe ustanovím. nade vším statkem svým ustanoví jej. 48 Jestliže by Vejdíž v radost pána svého. 24 Přistoupiv pak i ten, pak řekl zlý služebník ten v srdeci svém: Prodlévá pán kterýž vzal jednu hřivnu, řekl: Pane, věděl jsem, že jsi můj přijíti, 49 I počal by bítí spoluслužebníky, jísti a ty člověk přísný, žna, kde jsi nerozsíval, a sbíraje, pít s opilci, 50 Přijdeť pán služebníka toho v den, v kde jsi nerozsypal, 25 I boje se, odšel jsem a skryl kterýž se nenaděje, a v hodinu, v kterouž neví. 51 I hřivnu tvou v zemi. Aj, ted' máš, což tvého jest. 26 A oddělíť' jej, a díl jeho položí s pokrytcí. Tam' bude odpovídaje pán jeho, řekl mu: Služebníče zlý a lenivý, věděl jsi, že žnu, kdež jsem nerozsíval, a sbírám, kdež jsem nerozsypal, 27 Protož měl jsi ty peníze mé dáti penězoměncům, a já přijda, vzal byl bych, což jest mého, s požitkem. 28 Nu vezmětež od něho tu hřivnu, a dejte tomu, kterýž má deset hřiven. 29 (Nebo každému majícímu bude dáno, a budeť hojně míti, od nemajícího pak i to, což má, budeť odjato.) 30 A toho neužitečného služebníka uvrztež do temnosti zevnitřních. Tam' bude pláč a škrípení zubů. 31 A když přijde Syn člověka v slávě své, a všickni svatí andělé s ním, tedy se posadí na trůnu velebnosti své, 32 A shromážděni budou před něj všickni nároдовé. I rozdělí je na různo, jedny od druhých, tak jako pastýř odděluje ovce od kozlů. 33 A postaví' ovce zajisté na pravici své, kozly pak na levici. 34 Tedy

25 Tehdy podobno bude království nebeské desíti pannám, kteréžto vzavše lampy své, vyšly proti Ženichovi. 2 Pět pak z nich bylo opatrnych, a pět bláznivých. 3 Ty bláznivé vzavše lampy své, nevzaly s sebou oleje. 4 Opatrne pak vzaly olej v nádobkách svých s lampami svými. 5 A když prodléval Ženich, zdřímaly se všecky a zesnuly. 6 O půlnoci pak stal se křik: Aj, Ženich jde, vyjděte proti němu. 7 Tedy vstaly všecky panny ty, a ozdobily lampy své. 8 Bláznivé pak opatrny řekly: Udělte nám oleje vašeho, nebo lampy naše hasnou. 9 I odpověděly opatrny, řouce: Bojíme se, že by se snad ani nám i vám nedostalo, jděte raději k prodavačům a kupte sobě. 10 A když

dí Král těm, kteříž na pravici jeho budou: Pojdte sebou, ale mne ne vždycky míti budete. **12** Vylivši požehnaní Otce mého, dědičně vládně královstvím, zajisté tato mast tuto na mé tělo, ku pohřebu mému vám připraveným od ustanovení světa. **13** Nebo jsem to učinila. **13** Amen pravím vám: Kdežkoli kázáno lačněl, a dali jste mi jísti; žíznil jsem, a dali jste mi bude evangelium toto po všem světě, také i to bude pítí; hostem jsem byval, a přijali jste mne; **16** Nah praveno, co učinila tato, na památku její. **14** Tedy jsem byl, a přioděli jste mne; nemocen jsem byl, a odšed k předním kněžím, jeden ze dvanácti, kterýž navštívili jste mne; v žaláři jsem seděl, a přicházeli sloul Jidáš Iškariotský, **15** Řekl jim: Co mi chcete jste ke mně. **17** Tedy odpovědí jemu spravedliví, dáti, a já vám ho zradím? A oni uložili jemu dátí řkouce: Pane, kdy jsme tě vídali lačného, a krmili třicetí stříbrných. **18** A od té chvíle hledal příhodného jsme tebe, žíznivého, a dávali' jsme nápoj? **19** Aneb času, aby ho zradil. **19** Prvního pak dne přesnic, kdy jsme tě viděli hostě, a přijali jsme tebe, anebo přistoupili k Ježíšovi učedníci, řkouce jemu: Kde nahého, a přioděli jsme tebe? **20** Aneb kdy jsme tě chceš, at' připravíme tobě, abys jedl beránka? **21** viděli nemocného, aneb v žaláři, a přicházeli jsme On pak řekl: Jděte tam k jednomu do města, a rcete k tobě? **22** A odpovídaje Král, dí jim: Amen pravím jemu: Vzkázal' Mistr: Èas můj blízko jest, u tebet' jistí vám: Cožkoli jste činili jednomu z bratří těchto mých budu beránka s učedníky svými. **19** I učinili učedníci nejmenších, mně jste učinili. **20** Potom dí i těm, kteříž tak, jakož jim poručil Ježíš, a připravili beránka. **21** na levici budou: Jděte ode mne zlořečení do ohně A když byl večer, posadil se za stůl se dvanácti. **22** A věčného, kterýž jest připraven dáblu i andělům jeho. A když jedli, řekl jim: Amen pravím vám, že jeden (aiōnios g166) **23** Nebot' jsem lačněl, a nedali jste mi z vás mne zradí. **24** I zarmoutivše se velmi, počali jisti; žíznil jsem, a nedali jste mi pítí; **25** Hostem jsem každý z nich ríci jemu: Zdali já jsem, Pane? **26** On byl, a nepřijali jste mne; nah, a neodívali jste mne; pak odpovídaje, řekl: Kdo omáčí se mnou rukou v nemocen a v žaláři jsem byl, a nenavštívili jste mne. **27** Bylo mne tent' mne zradí. **28** Synt' zajisté člověka jde, **29** Tedy odpovědí jemu i oni, řkouce: Pane, kdy jsme jakož psáno o něm, ale běda člověku tomu, skrze tebe vídali lačného, neb žíznivého, aneb hostě, nebo něhož Syn člověka zrazen bude. Dobré by bylo jemu, nahého, neb nemocného, aneb v žaláři, a neposloužili by se byl nenařodil člověk ten. **30** Odpovídaje pak jsme tobě? **31** Tedy odpoví jim, řka: Amen pravím vám: Èehož jste koli nečinili jednomu z nejmenších těchto, mně jste nečinili. **32** I půjdou tito do trápení věčného, ale spravedliví do života věčného. (aiōnios **33** Vezměte, jezte, to jest tělo mé. **34** A vzav kalich, a g166) díky činiv, dal jim, řka: Pijte z toho všickni. **35** Neb to jest krev má nové smlouvy, kteráž za mnohé vylévá se na odpusťení hříchů. **36** Ale pravímt' vám, žeť nebudu pít již více z tohoto plodu vinného kořene, až do onoho dne, když jej pít budu s vámi nový v království Otce mého. **37** A sezpívavše písničku, vyšli na horu Olivetskou. **38** Tedy dí jim Ježíš: Všickni vy zhoršíte se nade mnou této noci. Nebo psáno jest: Bítí budu pastyře, a rozprchnout' se ovce stáda. **39** Ale když z mrtvých vstanu, předejdou vás do Galilee. **40** Odpovídaje pak Petr, řekl jemu: Byť se pak všickni zhoršili nad tebou, ját' se nikdy nezhorším. **41** Dí mu Ježíš: Amen pravím tobě, že této noci, prve než kohout zapívá, třikrát mne zapříš. **42** Řekl jemu Petr: Bych' pak měl také s tebou umříti, nezapřím tebe. Takž podobně i všickni učedníci pravili. **43** Tedy přišel s nimi Ježíš na místo, kteréž sloulo Getsemany. I dí

26 I stalo se, když dokonal Ježíš řeči tyto všecky, řekl učedníkům svým: **2** Víte, že po dvou dnech velikanoc bude a Syn člověka zrazen bude, aby byl ukřížován. **3** Tedy sešli se přední kněží a zákoníci, i starší lidu na siň nejvyššího kněze, kterýž sloul Kalifáš. **4** A radili se, jak by Ježíše Istivé jali a zamordovali. **5** Ale pravili: Ne v den sváteční, aby snad nebyl rozbroj v lidu. **6** Když pak byl Ježíš v Betany, v domu Šimona malomocného, **7** Přistoupila k němu žena, mající nádobu alabastrovou masti drahé, i vylila ji na hlavu jeho, když seděl za stolem. **8** A vidouce to učedníci jeho, rozhněvali se, řkouce: I k čemu jest ztráta tato? **9** Neb mohla tato mast prodána být za mnoho, a dáno býti chudým. **10** A znaje to Ježíš, dí jim: Proč za zlé máte této ženě? Dobrý zajisté skutek učinila nade mnou. **11** Nebo chudé vždycky máte s

učedníkům: Posedtež tuto, až' odejda, pomodlím falešného svědectví proti Ježíšovi, aby jej na smrt se tamto. 37 A pojav s sebou Petra a dva syny vydali, 60 I nenalezli. A ačkoli mnozí falešní svědkové Zebedeovy, počal se rmoutiti a teskliv býti. 38 Tedy přistupovali, však nenalézali. Naposledy pak přišli řekl jim: Smutná' jest duše má až k smrti. Pozůstaňtež dva falešní svědkové, 61 A řekli: Tento jest pověděl: tuto a bděte se mnou. 39 A pooodšed maličko, padl na Mohu zboriti chrám Boží a ve třech dnech zase jej tvář svou, modle se a řka: Otče můj, jest-li možné, ustavěti. 62 A povstav nejvyšší kněz, řekl jemu: Nic nechť' odejde ode mne kalich tento. Avšak ne jakž já neodpovídáš? Což pak tito proti tobě svědčí? 63 Ale chci, ale jakž ty chceš. 40 I přišel k učedníkům, a Ježíš mlčel. I odpovídaje nejvyšší kněz, řekl k němu: nalezl je, ani spí. I řekl Petrovi: Tak-liž jste nemohli Zaklínám tě skrze Boha živého, abys nám pověděl, jediné hodiny bdítí se mnou? 41 Bdětež a modlte se, jsí-li ty Kristus Syn Boží? 64 Dí mu Ježíš: Ty jsi řekl. abyste nevešli v pokušení. Ducht' zajisté hotov jest, Ale však pravím vám: Od toho času uzříte Syna ale tělo nemocno. 42 Opět po druhé odšed, modlil člověka sedícího na pravici mocí Boží a přcházejícího se, řka: Otče můj, nemůže-lit' tento kalich minouti na oblacích nebeských. 65 Tedy nejvyšší kněz roztrhl mne, než abych jej pil, staniž se vůle tvá. 43 I přišed roucho své, a řekl: Rouhal se. Což ještě potřebujeme k nim, nalezl je, a oni zase spí; nebo byly oči jejich svědků? Aj, nyní jste slyšeli rouhání jeho. 66 Co se obtíženy. 44 A nechav jich, opět odšel, a modlil se vám zdá? A oni odpovídajíce, řekli: Hodent' jest smrti. po třetí, touž řeč říkaje. 45 Tedy přišel k učedníkům 67 Tedy plili na tvář jeho a pohlavkovali jej; jiní pak svým, a řekl jim: Spětež již a odpočívejte. Aj, přiblížila hůlkami jej bili, 68 Říkajíce: Hádej nám, Kriste, kdo se hodina, a Syna člověka zrazují v ruce hříšných. jest ten, kterýž tebe udeřil? 69 Ale Petr seděl vně 46 Vstaňtež, pojďme. Aj, přiblížil se ten, jerž mne v síni. I přistoupila k němu jedna děvečka, řekla: zrazuje. 47 A když on ještě mluvil, aj, Jidáš, jeden ze I ty jsi byl s Ježíšem tím Galilejským. 70 On pak dvanácti, přišel, a s ním zástup mnohý s meči a s zapřel přede všemi, řka: Nevím, co pravíš. 71 A když kyjmi, poslaných od předních kněží a starších lidu. vycházel ze dveří, uzřela jej jiná děvečka. I řekla těm, 48 Ten pak, jerž jej zrazoval, dal jim znamení, řka: kteříž tu byli: I tento byl s Ježíšem tím Nazaretským. Kteréhožtkoli políbím, ten jest; držtež jej. 49 A hned 72 A on opět zapřel s přísahou, řka: Neznám toho přistoupiv k Ježíšovi, řekl: Zdráv bud', Mistře, a políbil člověka. 73 A po malé chvíli přistoupili blíže, kteříž jej. 50 I řekl jemu Ježíš: Příteli, nač jsi přišel? Tedy tu stáli, i řekli Petrovi: Jistě i ty z nich jsi, neb i řeč přistoupili a ruce vztáhli na Ježíše a jali ho. 51 A aj, tvá známa tebe činí. 74 Tedy počal se proklínati a jeden z těch, kteříž byli s Ježíšem, vztáh ruku, vytrhl přísahati, řka: Neznám toho člověka. A hned kohout meč svůj; a udeřiv služebníka nejvyššího kněze, utál zazpívá. 75 I rozpomenul se Petr na slovo Ježíšovo, ucho jeho. 52 Tedy dí jemu Ježíš: Obrat' meč svůj v kterýž jemu byl řekl: že prve než kohout zazpívá, místo jeho; nebo všickni, kteříž meč berou, od meče třikrát mne zapříš. A vyšed ven, plakal hořce. zahynou. 53 Zdaliž mniš, že bych nyní nemohl prositi Otce svého, a vydal by mi více nežli dvanácte houfů andělů? 54 Ale kterak by se pak naplnila Písma, kteráž svědčí, že tak musí být? 55 V tu hodinu řekl Ježíš k zástupům: Jako na lotra vyšli jste s meči a s kyjimi jímati mne. Na každý den sedával jsem u vás, uče v chrámě, a nejali jste mne. 56 Ale toto se všecko stalo, aby se naplnila Písma prorocká. Tedy učedníci všickni opustivše ho, utekli. 57 A oni javše Ježíše, vedli ho k Kaifášovi nejvyššímu knězi, kdežto zákoníci a starší byli se sešli. 58 Ale Petr šel za ním zdaleka, až do síně nejvyššího kněze. A všed vnitř, seděl s služebníky, aby viděl všechno toho konec. 59 Přední pak kněží a starší a všecka ta rada hledali

27 A když bylo ráno, vešli v radu všickni přední kněží a starší lidu proti Ježíšovi, aby jej na smrt vydali. 2 I svázavše jej, vedli, a vydali ho Pontskému Pilátovi hejtmanu. 3 Tedy vida Jidáš, zrádce jeho, že by odsouzen byl, že leje toho, navrátil zase třídceti stříbrných předním kněžím a starším, 4 Řka: Zhřešil jsem, zradiv krev nevinou. Oni pak řekli: Co nám do toho? Ty viz. 5 A on povrh ty stříbrné v chrámě, odšel pryč, a odšed, oběsil se. 6 A přední kněží vzavše peníze, řekli: Neslušit' jich vložiti do pokladnice, nebo mzda krve jest. 7 A poradivše se, koupili za ně pole to hrnčířovo, ku pohřebu poutníků. 8 Protož nazváno jest pole to pole krve, až do dnešního dne. 9 A

tehdy naplnilo se povědění skrze Jeremiáše proroka mecíce o ně los, aby se naplnilo povědění proroka, říkoucího: A vzali třicetí stříbrných, mzdu cenného, říkoucího: Rozdělili sobě roucho mé, a o můj oděv kterýž šacován byl od synů Izraelských, 10 A dali je metali los. 36 A sedíce, ostříhalí ho tu. 37 I vstavili za pole hrnčírovo, jakož mi ustanovil Pán. 11 Ježíš nad hlavu jeho vinu jeho napsanou: Totot' jest Ježíš, pak stál před vladařem. A otázal se ho vladař, řka: ten kráľ Židovský. 38 I ukřížování jsou s ním dva lotři, Ty-li jsi ten kráľ Židovský? Řekl jemu Ježíš: Ty pravíš, jeden na pravici a druhý na levici. 39 Ti pak, kteríž 12 A když na něj přední kněží a starší žalovali, nic chodili tudy, rounhalí mu se, ukřivujíce hlav svých, neodpověděl. 13 Tedy dí mu Pilát: Neslyšíš-li, kteraké 40 A říkajíce: Hej, ty jako rušíš chrám Boží a ve věci proti tobě svědčí? 14 Ale on neodpověděl jemu k třech dnech jej zase vzděláváš, pomoži sám sobě. žádnému slovu, takže se vladař tomu velmi divil. 15 Jsi-li Syn Boží, sestupíš s kříže. 41 Tak podobně i Měl pak obyčej vladař v svátek propustiti lidu vězně přední kněží posmívajíce se s zákoníky a staršími, jednoho, kteréhož by chtěli. 16 I měli v ten čas vězně pravili: 42 Jiným pomáhal, sám sobě nemůž pomoci. jednoho znamenitěho, kterýž sloul Barabbáš. 17 Jestliže jest kráľ Židovský, nechat' nyní sstoupí s Protož když se lidé sešli, řekl: Kterého chcete, at' kříže, a uvěříme jemu. 43 Doufalt' v Bohu, nechat' ho vám propustím? Barabbáše-li, čili Ježíše,jenž slove nyní vysvobodí, chce-lit' mu; nebo pravil: Syn Boží Kristus? 18 Nebot' věděl, že jej z závisti vydali. 19 A jsem. 44 Takž také i lotři, kteríž byli s ním ukřížováni, když seděl na soudné stolici, poslala k němu žena utrhalí jemu. 45 Od šesté pak hodiny tma se stala jeho, říkuci: Nic neměj činiti s spravedlivým tímto, po vší té zemi až do hodiny deváté. 46 A při hodině nebo jsem mnoho trpěla dnes ve snách pro něho. 20 deváté zvolal Ježíš hlasem velikým, řka: Eli, Eli, Ale přední kněží a starší navedli lid, aby prosili za lama zabachtaní? To jest: Bože můj, Bože můj, proc Barabbáše, Ježíše pak aby zahubili. 21 I odpověděv jsi mne opustil? 47 A někteří z těch,jenž tu stáli, vladař, řekl jim: Kterého chcete ze dvou, at' vám slyšíce, pravili, že Eliáše volá tento. 48 A hned jeden propustím? A oni řekli: Barabbáše. 22 Dí jim Pilát: Co z nich běžev, vzal houbu, naplnil ji octem a vloživ na pak učiním s Ježíšem,jenž slove Kristus? Řekli mu trest', dával jemu pítí. 49 Ale jiní pravili: Nech tak, všickni: Ukřížován bud'. 23 Vladař pak řekl: I což jest pohledíme, přijde-li Eliáš, aby ho vysvobodil. 50 Ježíš zlého učinil? Oni pak více volali, řouce: Ukřížován pak opět volaje hlasem velikým, vypustil duši. 51 bud'. 24 A vida Pilát, že by nic neprospl, ale že by A aj, opona chrámová roztrhla se na dvé, od vrchu větší rozbroj byl, vzav vodu, umyl ruce před lidem, až dolů, a země se trásla a skálé se pukalo, 52 A řka: Èist jsem já od krve spravedlivého tohoto. Vy hrobové se otvírali, a mnohá těla zesnulých svatých vizte. 25 A odpověděv všecken lid, řekl: Krev jeho na vstala jsou. 53 A vyšedše z hrobů, po vzkříšení jeho nás i na naše syny. 26 Tedy propustil jim Barabbáše, přišli do svatého města a ukázali se mnohým. 54 ale Ježíše zbičovav, vydal, aby byl ukřížován. 27 Tedy Tedy centurio a ti, kteríž s ním byli, ostříhařice Ježíše, žoldněř hejtmanovi, vzavše Ježíše do radného domu, vidouce zemětřesení a to, co se dálo, báli se velmi, shromáždili k němu všecku svou rotu. 28 A svlékše řouce: Jistě Syn Boží byl tento. 55 Byly také tu ženy jej, přiodili ho pláštěm brunátným. 29 A spletše korunu mnohé, zdaleka se dívajíce, kteréž byly přišly za z trní, vstavili na hlavu jeho, a dali třtinu v pravou Ježíšem od Galilee, posluhujíce jemu, 56 Mezi nimiž ruku jeho, a klekajíce před ním, posmívali se jemu, byla Maria Magdaléna a Maria, matka Jakubova a řouce: Zdráv bud', ó kráľ Židovský. 30 A plijíce na Jozesova, a matka synů Zebedeoových. 57 A když něho, brali třtinu a bili jej v hlavu. 31 A když se mu byl večer, přišel jeden člověk bohatý od Arimatie, naposmívali, svlékli s něho plášt', a oblékli jej v roucho jménem Jozef, kterýž také byl učedník Ježíšův. 58 jeho. I vedli ho, aby byl ukřížován. 32 A vyšedše, Ten přistoupil ku Pilátovi a prosil za tělo Ježíšovo, nalezli člověka Cyrenenského, jménem Šimona. Toho Tedy Pilát rozkázal dátí tělo. 59 A vzav tělo Ježíšovo přinutili, aby nesl kříž jeho. 33 I přišedše na místo, Jozef, obvinul je v plátno čisté, 60 A vložil do svého kteréž slove Golgata, to jest popravné místo, 34 Dali nového hrobu, kterýž byl vytessel v skále; a přivaliv mu pítia octa, smíšeného se zlučí. A okusiv ho, nechtěl kámen veliký ke dveřům hrobovým, odšel. 61 A byla pítia. 35 Ukřížovavše pak jej, rozdělili roucha jeho, tu Maria Magdaléna a druhá Maria, sedíce naproti

hrobu. **62** Druhého pak dne, kterýž byl po velikém pátka, sešli se přední kněží a farizeové ku Pilátovi, **63** Řkouce: Pane, rozpomenuli jsme se, že ten svůdce zachovávat všecko, což jsem koli příkazal vám. A aj, já s vámi jsem po všecky dny, až do skonání světa.

řekl, ještě živ jsa: Po třech dnech vstanu. **64** Rozkaží tedy ostříhati hrobu až do třetího dne, at' by snad učedlníci jeho, přijdouce v noci, neukradli ho, a řekli by lidu: Vstal' jest z mrtvých. I budet' poslední blud horší nežli první. **65** Řekl jim Pilát: Máte stráž; jdete, ostříhejte, jakž víte. **66** A oni šedše, osadili hrob strážnými, zapečetivše kámen. Amen. (*aiōn g165*)

28 Na skonání pak soboty, když již svitalo na

první den toho téhodne, přišla Maria Magdaléna a druhá Maria, aby pohleděly na hrob. **2** A aj, zemětřesení stalo se veliké. Nebo anděl Páně sstoupiv s nebe a přistoupiv, odvalil kámen ode dveří hrobových, a posadil se na něm. **3** A byl obličej jeho jako blesk, a roucho jeho bílé jako sníh. **4** A pro strach jeho zděsili se strážní a učiněni jsou jako mrtví. **5** I odpověděv anděl, řekl ženám: Nebojte se vy, nebot' vím, že Ježíše ukřížovaného hledáte. **6** Není' ho tuto; nebo vstal' jest, jakož předpověděl. Pojde, a vizte místo, kdež ležel Pán. **7** A rychle jdouce, povězte učedlníkům jeho, že vstal z mrtvých. A aj, předchází vás do Galilee, tam jej uzříte. Aj, pověděj jsem vám. **8** I vyšedše rychle z hrobu s bázní a s radostí velikou, běžely, aby učedlníkům jeho zvěstovaly. **9** Když pak šly zvěstovati učedlníkům jeho, aj, Ježíš potkal se s nimi, řka: Zdrávy budte. A ony přistoupivše, chopily se noh jeho, a klaněly se jemu. **10** Tedy dí jim Ježíš: Nebojtež se. Jdete, zvěstujte bratřím mým, at' jdou do Galilee, a tamt' mne uzří. **11** Když pak ony odešly, aj, někteří z stráže příšedše do města, oznámili předním kněžím všecko, co se stalo. **12** Kteřížto shromáždivše se s staršími a uradivše se, mnoho peněz dali žoldnéřům, **13** Řkouce: Pravte, že učedlníci jeho nočně příšedše, ukradli jej, když jsme my spali. **14** A uslyší-lit' o tom hejtman, myt' ho spokojíme a vás bezpečny učiníme. **15** A oni vzavše peníze, učinili, jakž naučeni byli. I rozhlášeno jest slovo to u Židů až do dnešního dne. **16** Jedenácte pak učedlníků šli do Galilee na horu, kdežto jim byl uložil Ježíš. **17** A uzřevše ho, klaněli se jemu. Ale některí pochybovali. **18** A přistoupiv Ježíš, mluvil jim, řka: Dána jest mi všecká moc na nebi i na zemi. **19** Protož jdouce, učte všecky národy, kříce je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého, **20** Učíce je

Marek

1 Počátek evangelium Ježíše Krista, Syna Božího; **2**

Jakož psáno jest v Prorocích: Aj, já posílám anděla svého před tváří tvou, kterýž připraví cestu tvou před tebou. **3** Hlas volajícího na poušti: Připravujte cestu Páně, přímé čínte stezky jeho. **4** Křtil Jan na poušti a kázal křest pokání na odpuštění hříchů. **5** I vycházeli k němu ze vší krajiny Židovské i Jeruzalémští, a křtili se od něho všickni v Jordáně řece, vyznávajíce hřichy své. **6** Byl pak Jan odín srstmi velbloudovými, a pás kožený na bedrách jeho, a jídlo kobyly a med lesní. **7** A kázal, řka: Za mnou jde silnější mne, kteréhožto nejsem hoden, sehna se, rozvázati řeménka u obuvi jeho. **8** Já zajisté křtil jsem vás vodou, ale ont' vás křtíti bude Duchem svatým. **9** I stalo se v těch dnech, přišel Ježíš z Nazáretni Galilejského, a pokřtěn jest v Jordáně od Jana. **10** A hned vystoupě z vody, uzřel nebesa otevřená a Ducha jakožto holubici, sstupujícího na něj. **11** A hlas stal se s nebe: Ty jsi ten můj milý Syn, v němž mi se dobře zalíbilo. **12** A ihned ho Duch vypudil na poušť. **13** I byl tam na poušti čtyřidceti dnů, a pokoušín byl od satana; a byl s zvěří, a andělé přisluhovali jemu. **14** Když pak byl vsazen Jan do žaláře, přišel Ježíš do Galileje, zvěstuje evangelium království Božího, **15** Pravě: že se naplnil čas, a přiblížilo se království Boží. Ěiřte pokání, a věřte evangelium. **16** A chodě podle moře Galilejského, uzřel Šimona a Ondřeje bratra jeho, ani pouštějí síti do moře, nebo rybáři byli. **17** I řekl jim Ježíš: Pojdte za mnou, a učiním vás rybáře lidí. **18** A oni hned opustivše síti své, šli za ním. **19** A pošed odtud maličko, uzřel Jakuba Zebedeova, a Jana bratra jeho, kteříž také byli na lodí tvrdíce síti své; **20** A hned povolal jich. A oni opustivše otce svého Zebedea na lodí s pacholky, šli za ním. **21** I vešli do Kafarnaum. A hned v sobotu šel Ježíš do školy, a učil. **22** I divili se náramně učení jeho; nebo učil je, jako moc maje, a ne jako zákoníci. **23** I byl v škole jejich člověk, posedlý duchem nečistým. I zvolal, **24** Řka: Ale což jest tobě do nás, Ježíši Nazaretský? Přišel jsi zatrhati nás; znám tě, kdo jsi, a vím, že jsi ten svatý Boží. **25** I přimluvil mu Ježíš, řka: Umlknij a vyjdi z něho. **26** I polomcovav jím duch nečistý a křiče hlasem velikým, vyšel z něho. **27** I lekl se všickni, takže se tázali mezi sebou, řkouce: I co jest toto?

Jakéž jest toto nové učení, že tento mocně duchům nečistým rozkazuje, a poslouchají ho? **28** I rozesla

se pověst o něm hned po vší krajině Galilejské. **29** A hned vyšedše ze školy, přišli do domu Šimonova a Ondřejeva s Jakubem a s Janem. **30** Šimonova pak svegruše ležela, majíc zimnici. A hned jemu pověděli o ní. **31** A přistoupiv, pozdvihl jí, ujav ji za ruku její, a hned přestala jí zimnice. I posluhuovala jím. **32** Večer pak již při západu slunce, nosili k němu všecky nemocné i dábelníky. **33** A bylo se všecko město sběhlo ke dveřům. **34** I uzdravoval mnohé ztrápené rozličnými neduhy, a dábelství mnohá vymítal, a nedopustil mluviti dáblům; nebo znali ho. **35** A přede dnem velmi ráno vstav Ježíš, vyšel, a šel na pusté místo, a tam se modlil. **36** I šel za ním Šimon i ti, kteříž s ním byli. **37** A když jej nalezli, řekl jemu: Všickni tě hledají. **38** I díjim: Pojdmež do okolních městeček, abych i tam kázal. Nebo na to jsem přišel. **39** I kázal v školách jejich ve vší Galileji, a dábelství vymítal. **40** Tedy přišel k němu malomocný, prose ho, a klekna před ním, řekl jemu: Pane, chceš-li, můžeš mne očistit. **41** Ježíš pak slitovav se, vztáhl ruku, dotekl se ho a řekl jemu: Chci, bud' čist. **42** A když to řekl, hned odstoupilo od něho malomocenství, a očištěn jest. **43** I pohroziv mu, hned ho odbyl, **44** A řekl mu: Viziž, abys nižádnému nic nepravil. Ale jdi, ukaž se knězi, a obětuj za očištění své to, což přikázal Mojžíš, na svědectví jím. **45** On pak vyšed, počal vypravovati mnoho a ohlašovati tu věc, takže již nemohl Ježíš do města zjevně vjít, ale vně na místech pustých byl. I scházeli se k němu odevšad.

2 A opět všel do Kafarnaum po několika dnech. I uslyšáno jest, že by doma byl. **2** A hned sešlo se jich množství, takže již nemohli ani ke dveřům. I mluvil jim slovo. **3** Tedy přijdou k němu některí, nesouce šlakem poraženého, kterýžto ode čtyř nesen byl. **4** A když k němu nemohli pro zástupy, loupali strechu, kdež byl Ježíš, a proborívše půdu, spustili po provazích dolů ložce, na němž ležel šlakem poražený. **5** A vida Ježíš víru jejich, dí šlakem poraženému: Synu, odpouštějí se tobě hřichové tvoji. **6** A byli tu některí z zákoníků, sedíce a myslíce v srdcích svých: **7** Co tento tak mluví rouhavě? Kdo můž odpustiti hřichy, jediné sám Bůh? **8** To hned poznav Ježíš duchem svým, že by tak přemyšlovali sami v sobě, řekl jim: Proč o tom přemyšljujete v srdcích svých? **9**

Co jest snáze říci šlakem poraženému: Odpouštěj obžalovali. **3** I řekl tomu člověku, kterýž měl uschlou se tobě hřichové, čili říci: Vstaň a vezmi lože své a ruku: Vstaň a pojď sem do prostředku. **4** I díjim: chod? **10** Ale abyste věděli, že Syn člověka má moc Sluší-li v sobotu dobré činiti, čili zle, život zachovati, na zemi odpouštěti hřichy, dí šlakem poraženému: čili zamordovati? Ale oni mlčeli. **5** A pohleděv na ně **11** Tobět' pravím: Vstaň, a vezmi lože své, a jdi do vůkla hněvivě, zarmoutiv se nad tvrdostí srdce jejich, domu svého. **12** I vstal hned, a vzav lože své přede řekl člověku: Vztáhni ruku svou. I vztáhl, a učiněna všemi, odšel, takže se děsili všickni, a chválili Boha, jest ruka jeho zdravá, jako i druhá. **6** A vyšedše řouce: Nikdy jsme toho neviděli. **13** I vyšel opět k farizeové, hned s herodiány radu učinili proti Ježíšovi, moři, a všecken zástup přicházel k němu, i učil je. **14** Kterak by ho zahubili. **7** Ježíš pak s učedníky svými A pomíjeje Ježíš, uzrel Léví syna Alfeova, sedícího poodšel k moři, a veliké množství od Galilee šlo za na cle. I dí jemu: Pojd' za mnou. A on vstav, šel za ním, i z Judstva, **8** I od Jeruzaléma, i od Idumee, ním. **15** I stalo se, když seděl za stolem v domu i z Zajordání; i tì, kteříž byli okolo Týru a Sidonu, jeho, že i publikáni mnozí a hříšníci seděli spolu s množstvím veliké, slyšice, kteraké věci činí, přišli k Ježíšem a s učedníky jeho; neb mnoho jich bylo, němu. **9** I rozkázal učedníkům svým, aby lodičku a šlo za ním. **16** Zákoníci pak a farizeové vidouce, ustavičně nahotově měli, pro zástup, aby ho tak že jedl s publikány a s hříšníky, řekli učedníkům netiskli. **10** Nebo mnohé uzdravoval, takže nař padali, jeho: Což jest toho, že s publikány a hříšníky jí a pije aby se ho dotýkali, kteřížkoli měli jaké neduhy. **11** Mistr váš? **17** To uslyšav Ježíš, dí jím: Nepotřebují A duchové nečistí, jakž ho zazřeli, padali před ním zdraví lékaře, ale nemocní. Nepřišel' jsem volati a křičeli, řouce: Ty jsi Syn Boží. **12** A on velmi jim spravedlivých, ale hříšných ku pokání. **18** Učedníci přimlouval, aby ho nezjevovali. **13** I vstoupil na horu, pak Janovi a farizejší postívali se. I přišli a řekli a povolal k sobě těch, kterýchž se jemu vidělo; i přišli jemu: Proč učedníci Janovi a farizejší postí se, a k němu. **14** I ustanoval jich dvanácte, aby s ním byli, tvoji učedníci se nepostí? **19** I řekl jim Ježíš: Kterakž aby je poslal kázati, **15** A aby měli moc uzdravovati mohou synové Ženichovi postiti se, když jest s nimi nemoci a vymíti dábelství: **16** A nejprve Šimona, Ženich? Dokavadž mají s sebou Ženicha, nemohout' jemuž dal jméno Petr, **17** A Jakuba Zebedeova, a se postiti. **20** Ale přijdout' dnové, když od nich odjat Jana bratra Jakubova, (a dal jim jméno Boanerges, bude Ženich, a tehdáž se budou postiti v těch dnech. to jest synové hromovi.) **18** A Ondřeje, a Filipa, a **21** Ano nižádný záplaty sukna nového nepřívá k Bartoloměje, a Matouše, a Tomáše, a Jakuba Alfeova, rouchu starému; jinak odtrhne ta záplata nová od a Taddea, a Šimona Kananejského, **19** A Jidáše starého ještě něco, i bývá větší díra. **22** A žádný Iškariotského, kterýž i zradil jej. I sli s ním domů. **20** A nevlévá vína nového do nádob starých; jinak rozpučí vtom opět sšel se zástup, takže nemohli ani chleba nové víno nádoby, a tak víno se vyleje, a nádoby se pojísti. **21** A slyšavše o tom příbuzní jeho, přišli, aby pokazí. Ale víno nové má lito být do nádob nových. jej vzali; nebo pravili, že by se smyslem pominul. **22** **23** I stalo se, že šel Ježíš v sobotu skrze obilí, i Zákoníci pak, kteříž byli přišli od Jeruzaléma, pravili, počali učedníci jeho jdouce vymínat klasy. **24** Tedy že Belzebuba má a že v knížeti dábelském vymítá farizeové řekli jemu: Pohled', cot' činí učedníci tvoji, dábly. **23** A povolav jich, mluvil k nim v podobenstvích: čehož nesluší činiti v sobotu. **25** I řekl jím: Nikdy-liž Kterak může satan satana vymíti? **24** A jestliže jste nečisti, co učinil David, když nouze byla, a lačněl, království v sobě se rozdvojí, nemůže státi království on i ti, kteříž s ním byli? **26** Kterak všel do domu to. **25** A rozdvojí-li se dům proti sobě, nebude moci Božího za Abiatara nejvyššího kněze, a jedl chleby dům ten státi. **26** Tak jestliže jest povstal satan sám posvátné, (jichžto neslušelo jísti než samým kněžím,) proti sobě, a rozdvojen jest, nemůže státi, ale konec a dal i těm, kteříž s ním byli? **27** I pravil jím: Sobotu běre. **27** Nižádný nemůže nádobí silného reka, vejda pro člověka učiněna jest, a ne člověk pro sobotu. **28** do domu jeho, rozebrati, leč by prve silného toho Protož Syn člověka jest pánem také i soboty.

svázel; a tehdy dům jeho zloupí. **28** Amen pravím vám, že všickni hřichové odpustěni budou synům lidským, i rounání, jímž by se rounali, **29** Ale kdo

3 I všel opět do školy, a byl tu člověk, maje ruku uschlou. **21** Šetřili ho, uzdraví-li jej v sobotu, aby ho

by se rouhal proti Duchu svatému, nemá odpuštění na věky, ale hoden jest věčného odsouzení. (aiōn g165, aiōnios g166) 30 Nebo pravili: Že ducha nečistého má. 31 Tedy přišla matka jeho a bratří, a stojíce vně, jim: Zdali rozsvícena bývá svíce, aby postavena byla poslali k němu, aby ho vyvolal. 32 A seděl okolo pod nádobu nebo pod postel? Však aby na svícen něho zástup. I řekli jemu: Aj, matka tvá a bratří tvoji vstavena byla. 22 Nebo nic není skrytého, co by vně hledají tebe. 33 Ale on odpověděl jim, řka: Kdo nebylo zjeveno; aniž jest co tak ukrytého, aby najevo jest matka má a bratří moji? 34 A obezrev učedníky vůkol sedící, řekl: Aj, matka má a bratří moji. 35 Nebo kdož by koli činil vůli Boží, tent' jest bratr můj, i sestra, i matka má.

4 A opět počal Ježíš učiti u moře. I shromáždil se k němu zástup mnohý, takže vstoupil na lodí, seděl na moři, a všecken zástup byl na zemi podle moře. 21 učil je mnohým věcem v podobenstvích, a pravil jim v učení svém: 3 Slyšte. Aj, vyšel rozsevač, aby rozsíval. 4 I stalo se v tom rozsívání, že jedno padlo podle cesty, a přiletělo ptactvo nebeské, i szobali je. 5 A jiné padlo na místo skalnaté, kdežto nemělo mnoho země, a hned vzešlo; neb nemělo hlubokosti země. 6 A když vyšlo slunce, uvadlo, a protože nemělo kořene, uschlo. 7 A jiné padlo mezi trní; i zrostlo trní, a udusilo je. I nevydalо užitku. 8 Jiné pak padlo v zemi dobrou, a dalo užitek vzhůru vstupující a rostoucí; přineslo zajisté jedno třídcatý, a jiné šedesátý, a jiné pak stý. 9 I pravil jim: Kdo má uši k slyšení, slyš. 10 A když pak byl sám, tázali se ho ti, kteříž při něm byli, se dvanácti, na to podobenství. 11 I řekl jim: Vámt' jest dánou, znáti tajemství království Božího, ale těm, kteříž jsou vně, v podobenství všecko se děje, 12 Aby hledíce, hleděli, a neuzřeli, a slyšíce, slyšeli, a nesrozuměli, aby se snad neobrátili, a byli by jim odpuštění hřichové. 13 I dí jim: Neznáte podobenství tohoto? A kterakž pak jiná všecka podobenství poznáte? 14 Rozsevač, ten slovo rozsívá. 15 Titot' pak jsou, ještě podle cesty símě přijímají, kdežto se rozsívá slovo, kteréž když oni slyší, ihned přichází satan a vynímá slovo, kteréž vsáto jest v srdečcích jejich. 16 A tak podobně ti, kteříž jako skalnatá země posáti jsou, kteřížto jakž uslyší slovo, hned s radostí přijímají je. 17 Než nemají kořene v sobě, ale jsou časní; potom když vznikne soužení a protivenství pro slovo Boží, hned se horší. 18 A tito jsou, jenž mezi trní posáti jsou, kteříž ač slovo slyší, 19 Ale pečování tohoto světa a oklamání zboží, a jiné žádosti zlé k tomu přistupující, udušují slovo, takže bez užitku bývá. (aiōn g165) 20

Titot' pak jsou, jenž v zemi dobrou símě přijali, kteříž slyší slovo Boží, a přijímají, a užitek přináší, jedno třídcatý, a jiné šedesátý, a jiné stý. 21 Dále pravil Kterýž bydlil v hrobích, a aniž ho kdo již mohl řetězy svázati, 4 Nebo často jsa pouty a řetězy okován, polámal řetězy a pouta roztrhal, a žádný nemohl ho poslouchajícim. 25 Nebo kdož' má, tomu bude dáno; a kdo nemá, i to, což má, bude od něho odjato. 26 I pravil jim: Tak jest království Boží, jako kdyby člověk uvrhl símě v zemi. 27 A spal by, a vstával by ve dne i v noci, a semeno by vzešlo a vzrostlo, jakž on neví. 28 Nebo sama od sebe země plodí, nejprve bylinu, potom klas, potom plné obilé v klasu. 29 A když sezrá úroda, ihned přiční srp; neboť jest nastala žeň. 30 I řekl opět: K čemu připodobníme království Boží? Aneb kterému podobenství je přirovnáme? 31 Jest jako zrno horčičné, kteréžto, když vsáto bývá v zemi, menší jest ze všech semen, kteráž jsou na zemi. 32 Ale když vsáto bývá, roste, a bývá větší než všecky bylinky, a činíť ratolesti veliké, takže pod stínem jeho mohou sobě ptáci nebeští hnízda dělati. 33 A takovými mnohými podobenstvími mluvil jim slovo, jakž mohli slyšeti. 34 A bez podobenství nemluvil jim, učedníkům pak svým soukromí vykládal všecko. 35 I řekl jim v ten den, když již bylo večer: Plavme se na druhou stranu. 36 A nechavše zástupu, pojali jej, tak jakž byl na lodičce. Ale i jiné lodičky byly s ním. 37 Tedy stala se bouře veliká od větru, až se vlny na lodí valily, takže se již naplňovala lodí. 38 A on zzadu na lodí spal na podušce. I zbudili jej, a řekli jemu: Mistře, což pak nic nedbáš, že hyneme? 39 I probudiv se, přimluvil větru a řekl moři: Umlkní a upokoj se. I přestal vítr, a stalo se utíšení veliké. 40 I řekl jim: Proč se tak bojíte? Což ještě nemáte víry? 41 I báli se bázni velikou, a pravili jeden k druhému: Hle kdo jest tento, že i vítr i moře poslouchají jeho?

5 Tedy přeplavili se přes moře do krajiny Gadarenských. 2 A jakž vyšel z lodí, hned se s ním potkal člověk z hrobů, maje ducha nečistého. 3 Kterýž bydlil v hrobích, a aniž ho kdo již mohl řetězy polámal řetězy a pouta roztrhal, a žádný nemohl ho

zkrotiti. 5 A vždycky ve dne i v noci na horách a vyšla z něho k uzdravení, obrátil se v zástupu, řekl: v hrobích byl, křiče a tepa se kamením. 6 Uzřev Kdo se dotekl roucha mého? 31 I řekli mu učedníci pak Ježíše zdaleka, běžel a poklonil se jemu, 7 A jeho: Vidíš, že tě zástup tiskne, a pravíš: Kdo se mne křiče hlasem velikým, řekl: Co jest tobě do mne, dotekl? 32 I hleděl vůkol, aby ji uzrel, která jest to Ježíši, Synu Boha nejvyššího? Zaklínám tě skrze učinila. 33 Ta pak žena s bázní a s třesením, věducí, Boha, abys mne nevrátil. 8 (Nebo pravil jemu: Vyjdíž, co se stalo při ní, přistoupila a padla před ním, a duchu nečistý, z člověka tohoto.) 9 I otázal se ho: pověděla mu všecko pravdu. 34 On pak řekl jí: Dcero, Jakť říkají? A on odpovídaje, řekl: Množství jméno víra tvá tě uzdravila, jdiž u pokoji, a bud' zproštěna od mé jest, neb jest nás mnoho. 10 I prosil ho velmi, trápení svého.) 35 A když on ještě mluvil, přišli někteří aby jich nevyhnánel z té krajiny. 11 Bylo pak tu při z domu knížete školy, řouce: Dcera tvá umřela, proč horách stádo veprů veliké pasoucí se. 12 I prosili již zaměstknáváš Mistra? 36 Ježíš pak, hned jakž ho všickni ti dáblové, řouce: Pust' nás do veprů, uslyšel to, což oni mluvili, řekl knížeti školy: Neboj at' do nich vejdem. 13 I povolil jim hned Ježíš. A se, toliko věř. 37 I nedal žádnému za sebou jít, vyšedše duchové nečistí, vešli do veprů. I běželo to jediné Petrovi, Jakubovi a Janovi, bratru Jakubovu. stádo s vrchu dolů do moře, (a bylo jich ke dvěma 38 I přišel do domu knížete školy, a viděl tam hluk, tisícům,) i ztonuli v moři. 14 Ti pak, kteříž ty veprě ano pláčí a kvílí velmi. 39 I všed tam, řekl jim: Co pásli, utekli a oznámili to v městě i ve vsech. I vyšli se bouříte a plačete? Neumřelat' jest děvečka, ale lidé, aby viděli, co je se to stalo. 15 I přišli k Ježíšovi, spí. 40 I posmívali se jemu. On pak vyhnal všecky, a uzreli toho, kterýž byl trápen od dábelství, an sedí, pojal toliko otce a matku děvečky, a ty, kteříž s ním odin jsa a maje zdravý rozum, toho totiž, kterýž měl byli, i všel tam, kdež děvečka ležela. 41 A vzav tmu dáblů. I báli se. 16 A kteříž to viděli, vypravovali ruku děvečky, řekl jí: Talitha kumi, jenž se vykládá: jim, kterak se stalo tomu, kterýž měl dábelství, i o Děvečko, (toběť pravím,) vstaň. 42 A hned vstala veprích. 17 Tedy počali ho prositi, aby odšel z krajin děvečka, a chodila; nebo byla ve dvanácti letech. I jejich. 18 A když vstoupil na lodí, prosil ho ten, kterýž zděsili se divením převelikým. 43 A přikázal jim pilně, trápen byl od dábelství, aby byl s ním. 19 Ježíš pak aby žádný o tom nezvěděl. I rozkázal jí dátí jistí. nedopustil mu, ale řekl jemu: Jdi k svým do domu svého, a zvestuj jim, kterak jest veliké věci učinil tobě Hospodin, a slitoval se nad tebou. 20 I odšel, a počal ohlašovati v krajině Desíti měst, kterak veliké věci učinil mu Ježíš. I divili se všickni. 21 A když se přeplavil Ježíš na lodí zase na druhou stranu, sšel se k němu zástup mnohý. A on byl u moře. 22 A aj, přišel jeden z knížat školy Židovské, jménem Jairus, a uzřev jej, padl k nohám jeho, 23 A velmi ho prosil, řka: Dcerka má skonává. Prosím, pojď, vlož na ni ruce, aby uzdravena byla, a budet' živa. 24 I šel s ním, a zástup mnohý šel za ním, i tiskli jej. 25 (Tedy žena jedna, kteráž tok krve měla dvanácte let, 26 A mnoho byla trápena od mnohých lékařů, a vynaložila všecken statek svůj, a nic jí bylo neprospělo, ale vždy se hůře měla, 27 Uslyšavši o Ježíšovi, přišla v zástupu pozadu, a dotkla se roucha jeho. 28 Neb řekla byla: Dotknu-li se jen roucha jeho, uzdravena budu. 29 A hned přestal jest krvotok její, a pocitila na těle, že by uzdravena byla od neduhu svého. 30 A hned Ježíš poznal sám v sobě, že jest moc

6 I vyšel odtud a přišel do vlasti své, a šli za ním učedníci jeho. 2 A když bylo v sobotu, počal učiti v škole, a mnozí slyšice, divili se, řouce: Odkud tento má tyto věci? A jaká jest to moudrost, kteráž jest jemu dána, že i takové moci dějí se skrze ruce jeho? 3 Zdaliž tento není tesař, syn Marie, bratr Jakubův a Jozestův a Judův a Šimonův? A zdaliž nejsou i sestry jeho zde u nás? I zhoršili se na něm. 4 I řekl jim Ježíš: Není prorok beze cti, jediné vlasti své a v rodině své a v domu svém. 5 I nemohl tu znamení žádného učiniti, jediné málo nemocných, vyzkládaje na ně ruce, uzdravil. 6 I podivil se jejich nevěře, a obcházel vůkol po městečkách, uče. 7 A svolal dvanácte, počal je poslati po dvou a dvou, a dal jim moc nad duchy nečistými. 8 A přikázal jim, aby ničehož nebrali na cestu, jediné toliko hůl, ani mošny, ani chleba, ani na pase peněz, 9 Ale jen obuté míti nohy v střevíce, a aby neobláceli dvou sukní. 10 A pravil jim: Kdežkoli vešli byste do domu, tu ostařte, dokudž nevyšli byste odtud. 11 A kdož by koli vás nepřijali, ani vás slyšeli, vyjdouce odtud, vyrazte

prach z noh vašich na svědectví jim. Amen pravím Tedy vyšed Ježíš, uzřel zástup mnohý, a slitovalo mu vám: Lehčejí bude Sodomským a Gomorským v den se jich, že byli jako ovce, nemající pastýře. I počal soudný nežli městu tomu. 12 Tedy oni vyšedše, kázali, je učiti mnohým věcem. 35 A když se již prodlilo, aby pokání činili. 13 A dábelství mnohá vymítali, přistoupivše k němu učedníci jeho, řekli: Pustět' jest a mazali olejem mnohé nemocné, a uzdravovali toto místo, a již se prodlilo, 36 Rozpust' je, at' jdouce je. 14 A uslyšev o tom Herodes král, (neb zjevné do okolních vesnic a městeček, nakoupí sobě chleba; učiněno bylo jméno jeho.) i pravil, že Jan Křtitel vstal nebo nemají, co by jedli. 37 On pak odpověděv, řekl z mrtvých, a protož se dějí divové skrze něho. 15 jim: Dejte vy jim jísti. I řkou jemu: Co tedy, jdouce Jiní pak pravili, že jest Eliáš; a jiní pravili, že jest koupíme za dvě stě grošů chleba, a dáme jim jísti? prorok, aneb jako jeden z proroků. 16 To uslyšev 38 I dí jim: Kolik chlebů máte? Jděte a zvězete. A když Herodes, řekl: Kteréhož jsem já stál, Jana, tent' jest. zvěděli, řekli: Pět, a dvě rybě. 39 I rozkázel jim, aby Ontě z mrtvých vstal. 17 Ten zajisté Herodes byl se kázali posaditi všechném po houfích na zelené poslal a jal Jana a vsadil jej do žaláře pro Herodiadu trávě. 40 I usadili se rozdílně, místy po stu a místy manželku Filipa bratra svého, že ji byl za manželku po padesáti. 41 A vzav těch pět chlebů a ty dvě pojal. 18 Nebo pravil Jan Herodesovi: Neslušíš tobě rybě, popatřiv do nebe, dobrořečil, i lámal chleby, míti manželky bratra svého. 19 Herodias pak lešt a dal učedníkům svým, aby kladli před ně. A dvě skládala proti němu, a chtěla jej o hrdlo připravit, ale rybě rozdělil též mezi všecky. 42 I jedli všickni, a nemohla. 20 Nebo Herodes ostýchal se Jana, věda nasyceni jsou. 43 Potom sebrali drobtů dvanácte košů jej být muže spravedlivého a svatého. I šetřil ho, a plných, i z ryb. 44 A bylo těch, kteříž jedli ty chleby, slýchaje jej, mnoho i činil, a rád ho poslouchal. 21 okolo pět tisíců mužů. 45 A hněd přinutil učedníky A když přišel den příhodný, že Herodes, pamatuje své vstoupiti na lodí, aby jej předešli přes moře do den svého narození, učinil večeři knížatům svým Betsaidy, až by on rozpustil zástup. 46 A rozpustiv je, a hejtmanům a předním mužům z Galilee, 22 A šel na horu, aby se modlil. 47 A když bylo večer, byla dcera té Herodiady tam vešla a tancovala, zalíbilo se lodí uprostřed moře, a on sám na zemi. 48 A viděl je, Herodesovi i spoluhoodovníkům, i řekl král děvečce: a oni se s těžkostí plavili; (nebo byl vítr odporný jim.) Pros mne, zač chceš, a dámať. 23 I přisáhl jí: Že A při čtvrtém bdění nočním přišel k nim, chodě po začkoli prositi budeš, dám tobě, by pak bylo až do moři, a chtěl je pominouti. 49 Oni pak uzrevše jej, polovice království mého. 24 Ona pak vyšedší, řekla an chodí po moři, domnívali se, že by obluda byla, i mateři své: Zač budu prositi? A ona řekla: Za hlavu zkříkli. 50 (Nebo jej všickni viděli, a zstrašili se.) A Jana Křtiteli. 25 A všedší hněd s chvátáním k králi, hněd promluvil k nim a řekl jim: Doufejtež, já' jsem, prosila ho, řkuci: Chci, abys mi dal hněd na míse nebojte se. 51 I vstoupil k nim na lodí, a utíšil se vítr; hlavu Jana Křtiteli. 26 Král pak zarmoutiv se velmi, a oni náramně sami v sobě se děsili a divili. 52 Nebo pro příslahu a pro spoluhoodovníky nechtěl jí oslyšeti. nerozuměli byli, co se stalo při chlebích; bylo zajisté 27 I poslav hněd kata, rozkázel přinést hlavu Janovu. srdce jejich zhrublo. 53 A když se přeplavili, přišli do 28 A on odšed, stál jej v žaláři, a přinesl hlavu jeho na země Genezaretské, a tu lodí přistavili. 54 A když míse, a dal ji děvečce, a děvečka dala mateři své. 29 vyšli z lodí, hněd jej poznali. 55 A běhajíce po vši To uslyšavše učedníci jeho, přišli a vzali tělo jeho, a krajině té, počali na ložcích k němu nositi nemocné, pochovali je v hrobě. 30 Tedy sšedše se apoštolé kdežkoli zvěděli o něm, že by byl. 56 A kamžkoli k Ježíšovi, zvestovali jemu všecko, i to, co činili, i vcházel do městeček neb do měst nebo do vsí, na co učili. 31 I řekl jim: Pojdte vy sami obzvláštně na ulicech kladli neduživé, a prosili ho, aby se aspoň pusté místo, a odpočíňte maličko. Nebo bylo množství podolka roucha jeho dotkli. A kolikož jich koli se jeho těch, kteříž přicházeli a odcházeli, takže jsou ani k dotkli, uzdraveni byli.

jídlu chvíle neměli. 32 I plavili se až na pusté místo

7 I sešli se k němu farizeové a některí z zákoníků, kteříž byli přišli z Jeruzaléma. 2 A uzrevše některé z učedníků jeho obecnýma rukama (to jest neumyтýma) jisti chleby, reptali o to. 3 Nebo farizeové i všickni

Žídé nejedí, leč by ruce umyli, držíce ustanovení slušné vzítí chléb synů a vrci štěňatům. **28** A ona starších. **4** A z trhu přijdouce nejedí, leč se umyjí. A odpověděla a řekla mu: Ovšem, Pane, nebo štěňátka jiné mnohé věci jsou, kteréž přijali, aby zachovávali, jedí pod stolem drobty synů. **29** I řekl jí: Pro tu řeč jako umývání koſlíků, žejdílků a medenic i stolů. jdi, vyšloť jest dábelství z tvé dcery. **30** I odšedší do **5** Potom otázali se ho farizeové a zákoníci: Proč domu svého, nalezla děvečku, ana leží na loži, a učedníci tvoří nezachovávají ustanovení starších, ale dábelství z ní vyšlo. **31** Tedy odšed zase z končin neumytýma rukama jedí chléb? **6** On pak odpověděv, Tyrských a Sidonských, přišel k moři Galilejskému, řekl jim: Dobrě o vás pokrytcích prorokoval Izaiáš, prostředkem krajin Desíti měst. **32** I přivedli jemu jakož psáno jest: Lid tento rty mne ctí, srdce pak hluchého a němého, a prosili ho, aby na něj ruku jejich daleko jest ode mne. **7** Ale nadarmot' mne ctí, vzložil. **33** A pojav jej soukromí ven z zástupu, vložil učice učení, kterážto nejsou než ustanovení lidská. prsty své v uši jeho, a plinuv, dotekl se jazyka jeho. **8** Nebo opustivše přikázání Boží, držíte ustanovení **34** A vzezrev k nebi, vzdechl, a řekl jemu: Effeta, to lidská, totiž umývání žejdílků a koſlíků; a jiné mnohé jest, otevři se. **35** A hned otevřiny jsou uši jeho, a věci těm podobné činíte. **9** I pravil jim: Ěistě vy rušíte rozvázán jest svazek jazyka jeho, i mluví právě. **36** I přikázání Boží, abyste ustanovení své zachovali. **10** přikázal jim, aby žádnemu nepravili. Ale jakžkoli on Nebo Mojžíš pověděl: Cti otce svého i matku svou, jim přikazoval, předče oni mnohem více ohlašovali. a kdož by zlořečil otci nebo mateři, at' smrtí umře. **37** A převleme se divili, řkouce: Dobrě všecky věci **11** Ale vy pravíte: Řekl-li by člověk otci neb mateři: učinil. I hluchým rozkázel slyšeti, i němým mluvit. Korban, to jest, dar, kterýžkoli jest ode mne, toběť prospěje, **12** A nedopustíte mu nic více učiniti otci svému nebo mateři své, **13** Rušíce přikázání Boží ustanoveními vašimi, kteráž jste ustanovili. A mnohé těm podobné věci činíte. **14** I svolav všecken zástup, pravil jim: Slyšte mne všickni a rozumějte. **15** Nic není z zevnitřku vcházejícího do člověka, což by jej poskvŕniti mohlo; ale to, což pochází z něho, toť jest, což poskvŕnuje člověka. **16** Má-li kdo uši k slyšení, slyš. **17** A když všel do domu od zástupu, tázali se ho učedníci jeho o tom podobenství. **18** I řekl jim: Tak jste i vy nerozumní? Což nerozumíte, že všecko, což z zevnitřku do člověka vchází, nemůže ho poskvŕniti? **19** Nebo nevhází v srdce jeho, ale v břicho, a potom ven vychází, čistěci všeliké pokrmy. **20** Ale pravil, že to, což pochází z člověka, to poskvŕnuje člověka. **21** Nebo z vnitřku z srdce lidského zlá myšlení pocházejí, cizoložstva, smilstva, vraždy, **22** Krádeže, lakovství, nešlechetnosti,lest, nestydatost, oko zlé, rouhání, pýcha, bláznovství. **23** Všecky tyto zlé věci pocházejí z vnitřku a poskvŕnijí člověka. **24** A vstav odtud, odšel do končin Tyrů a Sidonu, a všed do domu, nechtěl, aby kdo o něm věděl, ale nemohl se tajiti. **25** Nebo uslyševši o něm žena, jejížto dcerka měla ducha nečistého, přišla a padla k nohám jeho. **26** (Byla pak ta žena pohanka, Syrofénitská rodem.) I prosila ho, aby dábelství vyvrhl z její dcery. **27** Ale Ježíš řekl jí: Nechat' se prve nasytí synové; nebt' není

8 V těch dnech když opět velmi veliký zástup byl s ním, a neměli, co by jedli, svolav Ježíš učedníky své, řekl jim: **2** Lítost mám nad zástupu; nebo již tři dny trvají se mnou a nemají, co by jedli. **3** A rozpustím-li je lačné do domů jejich, zhynou na cestě; nebo některí z nich zdaleka přišli. **4** Odpověděli mu učedníci jeho: I odkud bude moci kdo tyto nakrmiti chleby zde na poušti? **5** I otázel se jich: Kolik chlebů máte? A oni řekli: Sedm. **6** I kázel zástupu posaditi se na zemi. A vzav sedm chlebů, díky učňiv, lámal a dával učedníkům svým, aby předkládal. I kladli před zástup. **7** A měli také rybiček maličko. Jichž požehnav, kázel i ty před ně klásti. **8** I jedli a nasyceni jsou; a sebrali, což pozůstalo drobtů, sedm košů. **9** Těch pak, kteříž jedli, bylo okolo čtyř tisíců. I rozpustil je. **10** Potom hned vstoupiv na lodí s učedníky svými, přeplavil se do krajin Dalmanutských. **11** I vyšli farizeové a počali se s ním hádati, hledajíce od něho znamení s nebe, pokoušejíce ho. **12** A on vzdech duchem svým, dí: Co pokolení toto znamení hledá? Amen pravím vám: Nebude dáno znamení pokolení tomuto. **13** A opustiv je, vstoupil zase na lodí, i plavil se přes moře. **14** I zapomenuli s sebou vzítí chlebů, a neměli než jeden chléb s sebou na lodí. **15** Tedy přikazoval jim, řka: Vizte a pilně se šetřte kvasu farizejského a kvasu Herodesova. **16** I přemyšlovali, řkouce jeden k druhému: Chleba nemáme. **17** A znaje

to Ježíš, řekl jemu: Co přemyšljujete o tom, že chleba království Boží přicházející v moci. **2** A po šesti dnech nemáte? Ještě neznáte, ani rozumíte? Ještě máte pojat Ježíš Petra a Jakuba a Jana, i uvedl je na horu oslepené srdce vaše? **18** Oči majíce, nevidíte? A vysokou soukromí samy, a proměnil se před nimi. uši majíce, neslyšíte? A nepomníte, **19** že jsem pět **3** A učiněno jest roucho jeho stkvoucí a bílé velmi chlebů lámal mezi pět tisíců? A kolik jste plných košů jako sníh, ješto tak bílého žádný bělič na zemi učiniti drobtů sebrali? Řekl jemu: Dvanácte. **20** A když také nemůžete. **4** I uzřeli Eliáše s Mojžíšem, ani s Ježíšem sedm chlebů lámal jsem mezi čtyři tisíce, kolik jste mluví. **5** A odpověděv Petr, řekl k Ježíšovi: Mistře, plných košů drobtů vzali? I řkou jemu: Sedm. **21** I dobré jest nám tuto být. Protož udělejme tři stánky, řekl jím: Kterakž tedy ještě nerozumíte? **22** I přišel tobě jeden, Mojžíšovi jeden a Eliášovi jeden. **6** Nebo do Betsaidy, a přivedli k němu slepého, prosíce ho, nevěděl, co mluví; byli zajisté přestrašeni. **7** I stal se aby se ho dotekl. **23** I ujav slepého za ruku, vyvedl oblak zastěňující je, a přišel hlas z oblaku, řkoucí: jej ven z městečka, a plinuv na oči jeho a vloživ Tentot' jest ten Syn můj milý, jeho poslouchejte. **8** A na něj ruce, otázal se ho, viděl-li by co. **24** A on hned obezrevše se, žádného víc neviděli než samého pohleděv, řekl: Znamenám lidi; nebo vidím, že chodí Ježíše s sebou. **9** A když stupovali s hory, přikázal jako stromové. **25** Potom opět vložil ruce na oči jeho, jim, aby toho žádnému nevypravovali, co viděli, než a kázel mu hleděti. I uzdraven jest, takže i zdaleka až Syn člověka z mrtvých vstane. **10** I zachovali tu jasně viděl všecky. **26** I odeslal jej do domu jeho, řka: věc u sebe, třízice mezi sebou, co by to bylo z mrtvých Aniž do toho městečka chod', aniž komu z městečka vstati? **11** I otázali se ho, řkouce: Což pak zákoníci co o tom prav. **27** Tedy vyšel Ježíš a učedníci jeho praví, že Eliáš musí přijít prve? **12** On pak odpověděv, do městeček Cesaree Filipovy. A na cestě tázal se řekl jím: Eliáš přijde nejprve, napraví všecky věci, a učedníků svých, řka jím: Kým mne praví být lidé? **28** jakož psáno jest o Synu člověka, že má mnoho trpěti Kterížto odpověděli: Janem Křitem, a jiní Eliášem, a za nic položen být. **13** Ale pravím vám, že Eliáš již jiní pak jedním z proroků. **29** Tedy on řekl jím: Vy pak přišel, a učinili mu, což jsou chtěli, jakož psáno jest kým mne být pravíte? Odpověděv Petr, řekl jemu: Ty o něm. **14** Tedy přišel k učedníkům, uzrel zástup jsi Kristus. **30** I přikázal jim, aby toho o něm žádnému veliký okolo nich a zákoníky, an se hádají s nimi. **15** A nepravili. **31** I počal učiti je, že Syn člověka musí hned všecken zástup uzřev jej, ulekli se; a sběhše mnoho trpěti, a potupen být od starších a předních se, přivítali ho. **16** I otázal se zákoníků: Co se hádáte kněží a zákoníků, a zabit být, a ve třech dnech z spolu? **17** A odpovídaje jeden z zástupu, řekl: Mistře, mrtvých vstati. **32** Zjevně to slovo mluvil. A chytiv jej přivedl jsem syna svého k tobě, kterýž má ducha Petr, počal mu domlouватi. **33** Kterýžto obrátil se a němého. **18** Ten kdyžkoli jej pochopí, lomcuje jím, pohleděv na učedníky své, přimluvil Petrovi, řka: Jdiž a on se sliní, a škrípí zubami, a svadne. I řekl jsem za mnou, satane; nebo nechápáš, co jest Božího, ale učedníkům tvým, aby jej vyvrhli, a nemohli. **19** A on co lidského. **34** A svolav zástup s učedníky svými, odpovídaje jemu, řekl: Ó národe nevěrný! Ale dokudž řekl jím: Chce-li kdo za mnou přijít, zapří sebe sám, a s vámi budu? A dokudž vás trpěti budu? Přivedte vezmi kříž svůj, a následujž mne. **35** Nebo chtěl-li jej ke mně. **20** I přivedli ho k němu. A jakž jej uzrel, by kdo duši svou zachovati, ztratí' ji; pakli by kdo hned jím duch lomcoval; a padna na zemi, válel se ztratil duši svou pro mne a pro evangelium, tent' ji a slinil. **21** I otázal se otce jeho: Dávno-li se jemu zachová. **36** Nebo co prospěje člověku, by všecken to stalo? A on řekl: Hned od dětinství. **22** A často svět získal, a své duši škodu učinil? **37** Aneb jakou jím metal i na oheň i do vody, aby jej zahubil. Ale dá člověk odměnu za duši svou? **38** Nebo kdož by se můžeš-li co, spomoz nám, slituje se nad námi. **23** koli za mne styděl a za má slova v tomto pokolení A Ježíš řekl jemu: Můžeš-li tomu věřiti; všeckoť jest cizoložném a hříšném, i Syn člověka styděti se bude možné věříćimu. **24** A ihned zvolav otec mládence za něj, když přijde v slávě Otce svého s anděly toho s slzami, řekl: Věřím, Pane, spomoz nedověře mé. **25** Uzřev pak Ježíš, že se zástup sbíhá, přimluvil duchu tomu nečistému, řka jemu: Hluchý a němý duše, já tobě přikazuji, vyjdí z něho, a nevcházej více svatými.

9 I pravil jím: Amen pravím vám, žeť jsou někteří z stojících tuto, kteříž neokusí smrti, až i uzří

do něho. **26** Tedy křiče a velmi jím lomcuje, vyšel **49** Nebo každý člověk ohněm bude solen, a všeliká z něho. I učiněn jest člověk ten jako mrtvý, takže oběť solí bude osolena. **50** Dobráť jest sůl. Pakli sůl mnozí pravili, že umřel. **27** Ale Ježíš ujav jej za ruku, bude neslaná, čím ji osolíte? Mějte sůl v sobě sami, a pozdvihl ho, a on vstal. **28** A když všel do domu, pokoj mějte mezi sebou.

učedníci jeho otázali ho soukromí: Pročež jsme my ho nemohli vyvrcti? **29** I řekl jim: Toto pokolení nijakž nemůž vyhnáno být, jediné modlitbou a postem. **30** A jdouce odtud, šli skrze Galilei, a nechtěl, aby kdo o tom věděl. **31** Nebo učil učedníky své a pravil jim: Že Syn člověka dán bude v ruce lidské, a zamordují jej, ale zamordován jsa, třetí den z mrtvých vstane. **32** Oni pak nesrozuměli tomu povědění, a ostýchali se ho otázati. **33** I přišel do Kafarnaum, a v domě byv, otázal se jich: Co jste na cestě mezi sebou rozjímali? **34** A oni mlčeli. Nebo hádali se byli na cestě mezi sebou, kdo by z nich byl větší. **35** A posadiv se, zavolal dvanácti, a díl jim: Chce-li kdo první být, budet všech nejposlednejší a všech služebník. **36** A vzav pacholátko, postavil je uprostřed nich, a vzav je na lokty své, řekl jim: **37** Kdož by koli jedno z takových dítěk přijal ve jménu mému, mnet přijímá; a kdož by mne koli přijal, ne mnet přijímá, ale toho, kterýž mne poslal. **38** I odpověděl mu Jan, řka: Mistře, viděli jsme tam jednoho, an ve jménu tvém dásly vymítá, kterýž nechodí s námi; i bránili jsme mu, protože s námi nechodí. **39** Ježíš pak řekl: Nebraťež mu. Neb' není žádného, kterýž by divy činil ve jménu mému, at' by mohl snadně zle mluviti o mně. **40** Nebo kdož není proti nám, s námit' jest. **41** Kdož by koli zajisté dal vám pítí číši vody ve jménu mému, protože jste Kristovi, amen pravím vám, neztratit' nikoli odplaty své. **42** A kdož by koli pohoršil jednoho z těchto malíčkých, věřících ve mne, mnohem by lépe mu bylo, aby byl zavěšen na hrdlo jeho žernov mýnský a vržen byl do moře. **43** A horšila-li by tě ruka tvá, utni ji. Lépet' jest tobě bezrukému vjiti do života, raději nežli obě ruce majícímu jiti do pekla, v oheň neuhasitelný, (*Geenna g1067*) **44** Kdež červ jejich neumírá a oheň nehasne. **45** A pakli noha tvá horšila by tě, utniž ji. Lépet' jest tobě kulhavému vjiti do života, nežli obě noze majícímu uvrženu být do pekla, v oheň neuhasitelný, (*Geenna g1067*) **46** Kdežto červ jejich neumírá a oheň nehasne. **47** Pakli by tě oko tvé horšilo, vylup je. Lépet' jest tobě jednookému vjiti do království Božího, nežli obě oči majícímu uvrženu být do ohně pekelného, (*Geenna g1067*) **48** Kdežto červ jejich neumírá a oheň nehasne.

10 A vstav odtud, přišel do končin Judských skrze krajinu za Jordánem ležící. I sešli se k němu zase zástupové, a jakž obyčej měl, opět je učil. **2** Tedy přistoupivše farizeové, otázali se ho: Sluší-li muži ženu propustiti? pokoušejíce ho. **3** On pak odpovídaje, řekl jim: Co vám přikázal Mojžíš? **4** Kterížto řekli: Mojžíš dopustil lístek zapuzení napsati a propustiti. **5** I odpověděv Ježíš, řekl jim: Pro tvrdost srdce vašeho napsal vám Mojžíš to přikázání. **6** Ale od počátku stvoření muže a ženu učinil je Bůh. **7** Protot' opustí člověk otce svého i matku, a přidržeti se bude ženy své. **8** I budou dva jedno tělo. A tak již nejsou dva, ale jedno tělo. **9** Protož což Bůh spojil, člověk nerozlučuj. **10** A v domu opět učedníci jeho otázali se ho o též věci. **11** I díl jim: Kdož by koli propustil manželku svou a jinou pojál, cizoloží a hřeší proti ní. **12** A jestliže by žena propustila muže svého a za jiného se vdala, cizoloží. **13** Tedy přinášeli k němu dítky, aby se jich dotýkal. Ale učedníci přimlouvali těm, kteríž je nesli. **14** To viděv Ježíš, nelibě to nesl, a řekl jim: Nechtež dítěk jítí ke mně a nbraťež jim, nebo takových' jest království Boží. **15** Amen pravím vám: Kdož by koli nepřijal království Božího jako dítě, nikolit' do něho nevejdě. **16** A bera je na lokty své a vzkládaje na ně ruce, požehnání jim dával. **17** Potom když vyšel na cestu, přiběhl jeden, a poklekná před ním, otázal se ho, řka: Mistře dobrý, co učiním, abych života věčného dědičně došel? (*aiōnios g166*) **18** I řekl mu Ježíš: Co mne nazýváš dobrým? Žádný není dobrý, než sám toliko Bůh. **19** Přikázání umíš: Nezcizoložíš, nezabiješ, neukradneš, nevydáš falešného svědectví, neoklamáš, cti otce svého i matku. **20** A on odpověděv, řekl jemu: Mistře, toho všeho jsem ostříhal od své mladosti. **21** Tedy Ježíš pohleděv na něj, zamíval ho, a řekl mu: Jednohot' se nedostává. Jdi, a cožkoli máš, prodej, a dej chudým, a budeš mítí poklad v nebi; a pojď, následuj mne, vezma kříž svůj. **22** On pak zarmoutiv se pro to slovo, odšel, truchliv jsa; nebo měl mnohá zboží. **23** A pohleděv vůkol Ježíš, dí učedníkům svým: Aj jak nesnadně ti, jenž statky mají, vejdou do království Božího. **24**

Tedy učedlníci užasli se nad řečmi jeho. Ježiš pak nepřišel, aby mu sloužili, ale aby on sloužil, a aby zase odpověděl, dí jím: Synáčkové, kterak nesnadné dal duši svou na vykoupení za mniché. 46 Tedy přišli jest doufajícím v statek do království Božího vjiti. 25 do Jericho, a když vycházel on z Jericha, i učedlníci Snáze jest velbloudu skrže jehelní ucho projítí, nežli jeho a zástup mnichy, Timeův syn, Bartimeus slepý, bohatému vjiti do království Božího. 26 Oni pak více seděl podle cesty, žebře. 47 A když uslyšel, že by se děsili, řkouce mezi sebou: I kdož může spasen to byl Ježiš Nazaretský, počal volati a říci: Ježiši, býti? 27 A pohleděv na ně Ježiš, dí: U lidí' jest synu Davidův, smiluj se nade mnou. 48 I přimlouvali nemožné, ale ne u Boha; nebo u Boha všecko možné mu mnozí, aby mlčel. Ale on mnichem více volal: jest. 28 I počal Petr mluvit k němu: Aj, my opustili Synu Davidův, smiluj se nade mnou. 49 Tedy zastavil jsme všecko a šli jsme za tebou. 29 Odpověděv pak se Ježiš, kázal ho zavolati. I zavolali toho slepého, Ježiš, řekl: Amen pravím vám, žádného není, ještě řkouce jemu: Dobré myslí bud', vstaň, volá tě. 50 On by opustil dům, neb bratří, nebo sestry, neb otce, nebo matku, nebo manželku, nebo syny, nebo rolí pro mne a pro evangelium, 30 Aby nevzal stokrát tolik nyní v času tomto domů a bratrů a sestr a matek a synů a rolí s protivenstvím, a v budoucím věku život věčný. (aiōn g165, aiōnios g166) 31 Mnozí' zajisté byvše první, budou poslední, a poslední první. 32 Byli pak na cestě, jdouce do Jeruzaléma, a Ježiš šel napřed. I byli předěšeni, a jdouce za ním, báli se. Tedy pojav Ježiš opět dvanácte, počal jim praviti, co se jemu má státi, 33 Řka: Aj, vstupujeme do Jeruzaléma, a Syn člověka vydán bude předním kněžím a zákoníkům, i odsoudí jej na smrt, a vydadí jej pohanům. 34 Kteřížto posmívati se budou jemu, a ubíčují ho, a uplíjí a zabijí jej, ale třetího dne z mrtvých vstane. 35 Tedy přistoupili k němu Jakub a Jan, synové Zebedeovi, řkouce: Mistře, chceme, zač bychom koli prosili tebe, abys učinil nám. 36 On pak řekl jim: Co chcete, abych vám učinil? 37 I řekl jemu: Dej nám, abychom jeden na pravici tvé a druhý na levici tvé seděti v slávě tvé. 38 Ježiš pak řekl jim: Nevíte, zač prosíte. Můžete-li pít kalich, kterýž já pij, a křtíti se křtem, kterýž já se křtím? 39 A oni řekli jemu: Můžeme. A Ježiš řekl jim: Kalich zajisté, kterýž já pij, pít budete, a křtem, kterýž já se křtím, křtěni budete, 40 Ale seděti na pravici mé, nebo na levici mé, není' má věc dáti vám, ale dánoť bude, kterýž připraveno jest. 41 A uslyšavše to jiných deset, počali se hněvati na Jakuba a na Jana. 42 Ale Ježiš povolav jich, řekl jim: Víte, že ti, kteříž sobě zalibují vládnouti nad národy, panují' nad nimi; a kteříž velicí u nich jsou, moc provozují' nad nimi. 43 Ne tak' bude mezi vámi. Ale kdožkoli chtěl by mezi vámi být veliký, budí vás služebník. 44 A kdožkoli z vás chtěl by být přední, budí služebník všech. 45 Nebo i Syn člověka

11 A když se přiblížili k Jeruzalému a Betfagi i Betany při hoře Olivetské, poslal dva z učedlníků svých, 2 A řekl jim: Jděte do hrádku, kterýž proti vám jest, a hned vejďouce tam, naleznete oslátko přivázané, na kterémž ještě nižádný z lidí neseděl. Odvídíce, přivedte ke mně. 3 A řekl-lit' by vám kdo: Co to činíte? rcete: že ho Pán potřebuje. A hned je propustí sem. 4 I odešli, a nalezli oslátko přivázané vně u dveří na rozcestí. I odvázali je. 5 Tedy někteří z těch, kteříž tu stáli, řekl jim: Co činíte, odvazujíce oslátko? 6 Oni pak řekli jim, jakož byl příkázal Ježiš. I nechali jich. 7 Protož přivedli oslátka k Ježišovi, a vložili na ně roucha svá. I vsedl na ně. 8 Mnozí pak stlali roucha svá na cestě, a jiní ratolesti sekali z stromů, a metalí na cestu. 9 A kteříž napřed šli, i ti, kteříž za ním šli, volali, řkouce: Spas nás. Požehnaný, jenž se běže ve jménu Pána. 10 Požehnané, kterýž jest přišlo ve jménu Pána, království otce našeho Davida! Spas nás na výsostech. 11 I všel do Jeruzaléma Ježiš, i do chrámu. A spatřiv tu všecko, když již byla večerní hodina, vyšel do Betany se dvanácti. 12 A druhého dne, když vycházel z Betany, zlačněl. 13 A uzřev zdaleka fík, an má listí, šel, zda by co nalezl na něm. A když přišel k němu, nic nenalezl kromě listí; nebo nebyl čas fíků. 14 Tedy odpověděv Ježiš, řekl jemu: Již více na věky nižádný z tebe ovoce nejez. A slyšeli to učedlníci jeho. (aiōn g165) 15 I přišli do Jeruzaléma. A všed Ježiš do chrámu, počal vymíti ty, jenž prodávali a kupovali v chrámě, a stoly penězoměnců a stolice

prodávajících holuby převracel. **16** A nedopustil, aby jedni k druhým: Tentot' jest dědic; pojde, zabijeme kdo jakou nádobu nesl skrze chrám. **17** I učil je, řka jej, a budet' naše dědictví. **8** Tedy javše jej, zabili jim: Zdaliž není psáno, že dům můj dům modlitby ho a vyvrhli ven z vinice. **9** Což tedy učiní pán slouti bude u všech národů? Vy pak učinili jste jej vinice? Přijde, a zatratí vinaře ty, a dá vinici jiným. **10** peleší lotrů. **18** Slyšeli pak to zákoníci i přední knězí, Zdaliž jste písma toho nečtli? Kámen, kterýž zavrhl a hledali, kterak by jej zahubili; nebo se ho báli, dělníci, ten učiněn jest hlavou úhlovou. **11** Ode Pána protože všecken zástup divil se učení jeho. **19** A když stalo se toto, a jest divné před očima našima. **12** byl večer, vyšel Ježíš z města. **20** A učedlníci ráno I hledali ho jít, ale báli se zástupu; nebo poznali, jdouce, uželi fík, an usechl hned z kořene. **21** Tedy že podobenství to proti nim pověděl. A nechavše zpomenuv Petr, řekl jemu: Mistře, aj fík, kterémuz jsi ho, odešli pryč. **13** Potom poslali k němu některé zlořečil, usechl. **22** I odpověděv Ježíš, řekl jim: Mějte z farizeů a herodiánů, aby jej polapili v řeči. **14** víru Boží. **23** Nebo amen pravím vám, že kdož by Kteřížto příšedše, řekli jemu: Mistře, víme, že jsi koli řekl hoře této: Zdvihni se a vrz sebou do moře, pravdomluvný, a nedbáš na žádného; nebo nepatríš a nepochyboval by v srdci svém, ale věřil by, že se na osobu lidskou, ale v pravdě cestě Boží učíš. Slušištane, cožkoli dí, budet' jemu tak, což by koli řekl. **24** li daň dávati císaři, čili nic? Dáme-liž, čili nedáme? Protož pravím vám: Začež byste koli, modléce se, **15** On pak znaje pokrytství jejich, řekl jim: Co mne prosili, věřte, že vezmete, a stanet' se vám. **25** A když pokoušíte? Přineste mi peníz, at' pohledím. **16** A se postavíte k modlení, odpouštějte, máte-li co proti oni podali mu. Tedy řekl jim: Ěí jest tento obraz a komu, aby i Otec váš nebeský odpustil vám hřichy nápis? A oni řekli mu: Císařův. **17** I odpověděv Ježíš, vaše. **26** Nebo jestliže vy neodpustíte, ani Otec váš, řekl jim: Dávejtež tedy, což jest císařova, císaři, a kterýž v nebesích jest, odpustí vám hřichů vašich. **27** I což jest Božího, Bohu. I podivili se tomu. **18** Potom přišli zase do Jeruzaléma. A když on chodil v chrámě, přišli k němu saduceové, kteříž praví, že není z přistoupili k němu přední knězí a zákoníci a starší. **28** mrtvých vstání. I otázali se ho, řkouce: **19** Mistře, I řekli jemu: Jakou moc to činíš? A kdo jest tobě dal Mojžíš nám napsal: Kdyby čí bratr umřel, a ostavil tu moc, abys tyto věci činil? **29** Tedy odpovídaje Ježíš, po sobě manželku, a synů by neměl, aby bratr jeho řekl jim: Otížit' se i já vás na jednu věc. Odpovězte pojď manželku jeho a vzbudí sámě bratru svému. mi, a povím vám, jakou mocí to činím. **30** Křest Janův **20** I bylo sedm bratrů. A první pojď ženu, umřel, s nebe-li byl, čili z lidí? Odpověz mi. **31** I rozvažovali neostaviv semene. **21** A druhý pojď ji, také umřel, a to sami mezi sebou, řkouce: Díme-li: S nebe, dít' nám: aníž ten ostavil semene. A třetí tolíkéž. **22** A tak ji Pročež jste tedy neuvěřili jemu? **32** Pakli díme: Z lidí, pojď všech sedm, a nezůstavili po sobě semene. bojíme se lidu. Nebo všickni o Janovi smyslili, že jest Nejposléze pak po všech umřela i žena. **23** Protož při právě byl prorok. **33** I odpověděvše, řekl Ježíšovi: vzkříšení, když z mrtvých vstanou, čí z těch bude Nevíme. A Ježíš odpovídaje, řekl jim: Aníž já vám manželka? Neb jich sedm mělo ji za manželku. **24** A povím, jakou mocí to činím.

12 Tedy počal jim mluviti v podobenstvích: Vinici štípl jeden člověk, a opletli ji plotem, a vkopal pres, a ustavěl věži, a najal ji vinařům, i odšel na cestu. **2** A v čas užitků poslal k vinařům služebníka, aby od vinařů vzal ovoce z vinice. **3** Oni pak javše jej, zmrskali ho a odeslali prázdného. **4** I poslal k nim zase jiného služebníka. I toho též kamenovavše, ranili v hlavu a odeslali zohaveného. **5** I poslal opět jiného. I toho zabili, a mnoho jiných, z nichž některé zmrskali a jiné zmordovali. **6** Ještě pak maje jediného syna nejmilejšího, i toho poslal k nim naposledy, řka: Ostýchat se budou syna mého. **7** Ale vinař řekli

Protož milovati budeš Pána Boha svého ze všeho a pověst o válkách, nestrachuje se; nebo musí to srdece svého, a ze vší duše své, a ze vší myslí své, býti, ale ne ihned konec. **8** Povstanet' zajisté národ i ze všech mocí svých. To jest první přikázání. **31** proti národu a království proti království, a bude Druhé pak jest podobné tomu: Milovati budeš bližního zemětřesení po místech, a hladové i bouřky. **9** A svého jako sebe samého. Většího přikázání jiného tot' budou počátkové bolesti. Vy pak šetřte se. Nebo nad tato není. **32** I řekl jemu ten zákoník: Mistře, vydávati vás budou na sněmy a do shromáždění; dobré jsi vpravdě pověděl. Nebo jeden jest Bůh, a budete biti, a před vladaři a králi stanete pro mne, na není jiného kromě něho; **33** A milovati ho ze všeho svědectví jím. **10** Ale ve všech národech nejprv musí srdce, a ze vší myslí, a ze vší duše, i ze všech mocí, býti kázáno evangelium. **11** Když pak vás povedou a milovati bližního jako sebe samého, tot' jest větší vyzrazujíce, nestarejte se, co byste mluvili, aniž o nade všecky zápalné i vítězné oběti. **34** A viděv Ježíš, to pečlivě přemyšlujte, ale což vám bude dáno v tu že by moudře odpověděl, dí jemu: Nejsi daleko od hodinu, to mluvte; nebo nejste vy, jenž mluvite, ale království Božího. A žádný více neodvážil se ho o Duch svatý. **12** Vydáť pak bratr bratra na smrt a otec nic tázati. **35** I odpovídaje Ježíš, řekl, uče v chrámě: syna, a povstanou děti proti rodičům, a budou je Kterak praví zákoníci, že Kristus jest syn Davidův? mordovati. **13** A budete v nenávisti všechném pro **36** Nebo David praví v DUCHU svatém: Řekl Pán Pánu jméno mé. Ale kdož setrvá až do konce, tent' spasen mému: Sed' na pravici mé, ažt' i položím nepřáty bude. **14** Když pak uzříte ohavnost zpuštění, o kteréž tvé podnože noh tvých. **37** Poněvadž sám David povědino jest skrze Daniele proroka, ana stojí, kdež nazývá jej Pánem, kterakž syn jeho jest? A mnohý by státi neměla, (kdo čte, rozuměj,) tehdáž ti, kdož zástup rád ho poslouchal. **38** I mluvil jím v učení jsou v Židovstvu, at' utekou na hory. **15** A kdož na svém: Varujte se zákoníků, kteříž rádi v krásném střeše jest, nesstupuj do domu, ani vcházej, aby co rouše chodí, a chtěj pozdravování býti na trhu, **39** A vzal z domu svého. **16** A kdo na poli, nevracuj se na předních stolicích seděti v školách, a přední místa zase, aby vzal roucho své. **17** Běda pak těhotným mítí na večeřech, **40** Kteřížto zžíráj domy vdovské a těm, kteříž krmí v těch dnech. **18** Protož modlite pod zámyslem dlouhých modliteb. Tit' vezmou soud se, aby utíkání vaše nebylo v zimě. **19** Neboť budou těžší. **41** A posadiv se Ježíš proti pokladnici, díval se, ti dnové plní takového soužení, jakéhož nebylo od kterak zástup metal peníze do pokladnice. A mnozí počátku stvoření, kteříž Bůh stvořil, až dosavad, aniž bohatí metali mnoho. **42** A příšedší jedna chudá potom bude. **20** A byť neukrátil Pán těch dnů, nebyl by vdova, i vrhla dva šarty, jenž jest čtvrtá částka peníze spasen žádný člověk. Ale pro vyvolené, kteříž vyvolil, tehdejšího. **43** I svolav učedníky své, dí jim: Amen ukrátil těch dnů. **21** A tehdáž řekl-li by vám kdo: Aj pravím vám, že tato chudá vdova více uvrhla, než tito ted' jest Kristus, aneb, aj tamto, nevěřte. **22** Neboť všickni, kteříž metali do pokladnice. **44** Nebo všickni z povstanou falešní Kristové a falešní proroci, a budou toho, což jim zbývalo, metali, ale tato z své chudoby, činiti divy a zázraky k svedení, by možné bylo, také všecko, což měla, uvrhla, všecko živnost svou.

13 A když vycházel z chrámu, dí jemu jeden z učedníků jeho: Mistře, pohled', kteraké kamení a jaké jest toto stavení? **2** Tedy Ježíš odpovídaje, řekl jemu: Vidíš toto tak veliké stavení? Nebudet' ostaven kámen na kameni, kterýž by nebyl zbořen. **3** A když se posadil na hoře Olivetské proti chrámu, otázali se jeho obzvláštně Petr, Jakub a Jan a Ondřej, řkouce: **4** Pověz nám, kdy to bude? A které znamení, když se toto všecko bude plnit? **5** Ježíš pak odpovídaje jim, počal praviti: Vizte, aby vás někdo nesvedl. **6** Neboť mnozí přijdou ve jménu mé, řkouce: Já jsem Kristus, a mnohét' svedou. **7** Když pak uslyšíte boje

i vyvolených. **23** Vy pak šetřte se. Aj, předpověděl jsem vám všecko. **24** V těch pak dnech, po soužení tom, slunce se zatmí a měsíc nedá světla svého. **25** A hvězdy nebeské budou padati, a moci, které jsou na nebi, pohnou se. **26** A tehdáž' uzří Syna člověka, an se běre v oblácích s mocí velikou a s slavou. **27** I tehdýt' pošle anděly své, a shromáždí vyvolené své ode čtyř větrů, od končin země až do končin nebe. **28** Od fíku pak učte se podobenství: Když již ratolest jeho odmladne a vypucí se listí, znáte, že blízko jest léto. **29** Takž i vy, když uzříte, ano se tyto věci dějí, vězte, že blízko jest a ve dveřích království Boží. **30** Amen pravím vám, že nepomine pokolení toto, až se

tyto všecky věci stanou. **31** Nebe a země pominou, jakož jim byl pověděl. I připravili beránka. **17** Když ale slova má nepominou. **32** Ale o tom dni a hodině pak byl večer, přišel se dvanácti. **18** A když seděli za žádný neví, ani andělé, jenž jsou v nebesích, ani Syn, stolem a jedli, řekl Ježíš: Amen pravím vám, že jeden jediné sám Otec. **33** Vizte, bděte a modlete se; nebo z vás mne zradí, kterýž jí se mnou. **19** A oni počali se nevítě, kdy bude ten čas. **34** Syn člověka zajisté jest rmoutiti a praviti jemu jeden každý obzvláštně: Zdali jako člověk, kterýž daleko odšel, opustiv dům svůj, já jsem? A jiný: Zdali já? **20** On pak odpověděv, řekl a poručiv služebníkům svým vladařství, a jednomu jim: Jeden ze dvanácti, kterýž omáčí se mnou v mísce. každému práci jeho, vrátnému přikázal, aby bděl. **35** **21** Syn zajisté člověka jde, jakož jest psáno o něm, ale Protož bděte; nebo nevítě, kdy Pán domu přijde, u běda člověku tomu, skrze něhož Syn člověka bude večer-li, čili o půlnoci, čili když kohouti zpívají, čili zrazen. Dobré by bylo jemu, aby se byl nenarodil ráno; **36** Aby snad přijda v nenadále, nenalezl vás, a člověk ten. **22** A když oni jedli, vzav Ježíš chléb, a vy spíte. **37** A cožt' vám pravím, všechněm' pravím: dobrořečiv, lámal a dával jim, řka: Vezměte, jezte, to jest tělo mé. **23** A vzav kalich, a díky učiniv, dal jim.

14 Po dvou pak dnech byl hod beránka a přesnic;

i hledali přední kněží a zákoníci, kterak by jej lstim jouce, zamordovali. **2** Ale pravili: Ne v svátek, aby snad nebyl rozbroj v lidu. **3** A když byl v Betany, v domu Šimona malomocného, a seděl za stolem, přišla žena, mající nádobu alabastrovou masti velmi drahé, z nardového koření. A rozbitivší nádobu, vylila ji na hlavu jeho. **4** I hněvali se někteří mezi sebou, řkouce: I proč ztráta masti této stala se? **5** Nebo mohlo jest toto prodáno být dráže než za tři sta peněz, a dáno být chudým. I škrpěli zubami na ni. **6** Ale Ježíš řekl: Nechte jí. Proč jí rmoutíte? Dobrý jest skutek učinila nade mnou. **7** Však chudé máte vždycky s sebou, a když budete chtítí, můžete jim dobrě činiti, ale mne ne vždy míti budete. **8** Ona což mohla, to učinila; předešlat' jest, aby těla mého pomazala ku pohřbu. **9** Amen pravím vám: Kdežkoli bude kázáno toto evangelium po všem světě, také i to, což učinila tato, bude vypravováno na památku její. **10** Tedy Jidáš Iškariotský, jeden ze dvanácti, odšel k předním kněžím, aby ho jim zradil. **11** Oni pak uslyševše to, zradovali se, a slíbili mu peníze dátí. I hledal, kterak by ho příhodně zradil. **12** Prvního pak dne přesnic, když velikonoční beránek zabijín byval, řkou jemu učedníci jeho: Kde chceš, at' jdouče, připravíme, abys jedl beránka? **13** I poslal dva z učedníků svých, a řekl jim: Jděte do města, a potkát' vás člověk dčbán vody nesa. Jdětež za ním. **14** A kamžkoli vejde, rcete k hospodáři domu toho: Mistri' praví: Kde jest večeřadlo, v němž bych jedl beránska s učedníky svými? **15** A on vám ukáže večeřadlo veliké, podlážené a připravené. Tu nám připravte. **16** I odešli učedníci jeho, a přišli do města, a nalezli tak,

A pilii z něho všickni. **24** I řekl jim: To jest krev má nového Zákona, kteráž se za mnohé vylévá. **25** Amen pravím vám, žeť již více nebudu pít z plodu vinného kořene, až do onoho dne, když jej pítu budu nový v království Božím. **26** A sezpívavše písničku, vyšli na horu Olivetskou. **27** Potom řekl jim Ježíš: Všickni vy zhoršíte se nade mnou této noci. Nebo psáno jest: Bítu budu pastýře, a rozprchnou se ovce. **28** Ale když z mrtvých vstanu, předejdut' vás do Galilee. **29** Tedy Petr řekl jemu: Byť se pak všickni zhoršili, ale já nic. **30** Řekl jemu Ježíš: Amen pravím tobě, že dnes této noci, prve než kohout po dvakrát zapzpívá, třikrát mne zapříš. **31** On pak mnohem více mluvil: Bycht' pak měl s tebou i umřítí, nezapřímt' tebe. A takž také i všickni mluvili. **32** I přišli na místo, kterémuž jméno Getsemany. Tedy řekl učedníkům svým: Sedtež tuto, ažt' se pomodlí. **33** A pojav s sebou Petra a Jakuba a Jana, počal se lekatí a velmi teskliv být. **34** I dí jim: Smutnáť jest duše má až k smrti. Počekejtež tuto a bděte. **35** A poodšed maličko, padl na zemi a modlil se, aby, bylo-li by možné, odešla od něho hodina ta. **36** I řekl: Abba, Otče, všecko jest možné tobě. Přenes kalich tento ode mne, ale však ne, což já chci, ale co ty. **37** I přišel k učedníkům a nalezl je, ani spí. I řekl Petrovi: Šimone, spíš? Nemohl-lis jediné hodiny bdít? **38** Bděte a modlite se, abyste nevešli v pokušení. Ducht' zajisté hotov jest, ale tělo nemocno. **39** A opět odšed, modlil se, táz slova mluv. **40** A navrátil se, nalezl je, ani opět spí; nebo oči jejich byly obtíženy; aniž věděli, co by jemu odpověděli. **41** I přišel po třetí, a řekl jim: Spětež již a odpočívejte; dostit' jest. Přišla hodina; aj, Syna člověka zrazují v ruce hříšných. **42** Vstaňte, pojďme. Aj, kterýž mne zrazuje, blízkot' jest.

43 A hned, když on ještě mluvil, přišel Jidáš, jenž byl síň, a kohout zazpíval. 49 Tedy děvečka, uzřevši jej jeden ze dvanácti, a s ním zástup veliký s meči a s opět, počala praviti těm, kteříž tu okolo stáli, že tento kyjmi, poslaných od předních kněží a od zákoníků z nich jest. 50 A on opět zapřel. A po malé chvíli a starších. 44 Zrádce pak byl jím dal znamení, řka: opět ti, kteříž tu stáli, řekli Petrovi: Jistě z nich jsi, Kteréhožkoli políbím, tent' jest, jmétež ho a vedte nebo i Galilejský jsi, i řeč tvá podobná jest. 51 On pak opatrně. 45 A přišed, hned přistoupiv k němu, řekl: počal se proklínati a přisahati, pravě: Neznám člověka Mistře, Mistře, a políbil ho. 46 Tedy oni vztáhli nař toho, o němž vy pravíte. 52 A hned po druhé kohout ruce své a jali jej. 47 Jeden pak z těch, kteříž tu zazpíval. I rozpomenul se Petr na slovo, kteréž byl okolo stáli, vytří meč, udeřil služebníka nejvyššího řekl jemu Ježíš: Že prve než kohout dvakrát zazpívá, kněze, a utál jemu ucho. 48 I odpověděv Ježíš, řekl třikrát mne zapříš. A vyšed, plakal.

jim: Jako na lotra vyšli jste s meči a s kyjmi, abyste mne jali? 49 Na každý den býval jsem u vás, uče v chrámě, a nejali jste mne. Ale tot' se děje, aby se naplnila písma. 50 Tedy učedlníci opustivše jej, všickni utekli. 51 Jeden pak mládenček šel za ním, odin jsa rouchem lněným po nahém těle. I popadli jej mládenci. 52 On pak opustiv roucho, nahý utekl od nich. 53 I přivedli Ježíše k nejvyššímu knězi, a seslí se k němu všickni přední kněží i starší i zákoníci. 54 Petr pak šel za ním zdaleka až na dvůr nejvyššího kněze; i seděl s služebníky, zhřívajíce se u ohně. 55 Ale nejvyšší kněz i všecka ta rada hledali proti Ježíšovi svědectví, aby jej na smrt vydali, avšak nenalezli. 56 Nebo ač mnozí křivé svědectví mluvili proti němu, ale svědectví jejich nebyla jednoznačná. 57 Tedy některé povstavše, křivé svědectví dávali proti němu, řkouce: 58 My jsme slyšeli tohoto, že řekl: Já zbořím chrám tento rukou udělaný, a ve třech dnech jiný nerukou udělaný postavím. 59 Ale ani to jejich svědectví nebylo jednoznačné. 60 Tedy povstav nejvyšší kněz uprostřed, otázal se Ježíše, řka: Neodpovídáš ničehož, což tito na tebe svědčí? 61 Ale on mlčel, a nic neodpověděl. Opět nejvyšší kněz otázal se ho a řekl jemu: Jsi-liž ty Kristus, Syn Boha Požehnaného? 62 A Ježíš řekl: Ját' jsem, a uzříte Syna člověka, an sedí na pravici moci Boží, a přichází s oblaky nebeskými. 63 Tedy nejvyšší kněz roztrh roucho své, řekl: I což ještě potřebujeme svědků? 64 Slyšeli jste rouhání. Co se vám zdá? Oni pak všickni odsoudili jej, že jest hoden smrti. 65 I počali některí nař plvat, a tvář jeho zakrývati, a poličkovati, a říkat jemu: Prorokuj nám. A služebníci kyjí jej bili. 66 A když byl Petr v síni dole, přišla jedna z děveček nejvyššího kněze. 67 A uzřevši Petra, an se ohřívá, a popatrívši nař, dí: I ty s Ježíšem Nazaretským byl jsi. 68 Ale on zapřel, řka: Aniž vím, ani rozumím, co ty pravíš. I vyšel ven před

15 A hned ráno uradivše se přední kněží s staršími a s zákoníky i se vším shromážděním, svázarše Ježíše, vedli jej a dali Pilátovi. 2 I otázal se ho Pilát: Ty-liž jsi král Židovský? A on odpověděv, řekl jemu: Ty pravíš. 3 I žalovali na něj přední kněží mnoho. On pak nic neodpovídal. 4 Tedy Pilát otázal se ho opět, řka: Nic neodpovídáš? Hle, jak mnoho proti tobě svědčí. 5 Ale Ježíš předce nic neodpověděl, takže se podivil Pilát. 6 Ve svátek pak propouštival jím jednoho z vězňů, za kteréhož by prosili. 7 I byl jeden, kterýž sloul Barabbáš, jenž s svárlivými byl v vězení, kteréž v svadě vraždu byli spáchali. 8 A zvolav zástup, počal prositi, aby učinil, jakož jím vždycky činíval. 9 Pilát pak odpověděl jím, řka: Chcete-li, propustím vám krále Židovského? 10 (Nebo věděl, že jsou jej z závisti vydali přední kněží.) 11 Ale přední kněží ponukli zástupu, aby jim raději propustil Barabbáše. 12 A Pilát odpověděv, řekl jim zase: Což pak chcete, at' učiním tomu, kteréhož králem Židovským nazýváte? 13 A oni opět zvolali: Ukřížuj ho. 14 A Pilát pravil jim: I což jest zlého učinil? Oni pak více volali: Ukřížuj ho. 15 Tedy Pilát, chtě lidu dosti učiniti, pustil jím Barabbáše, a dal jim Ježíše ubičovaného, aby byl ukřížován. 16 Žoldnéři pak uvedli jej vnitř do síně, do radného domu, a svolali všecka sběř. 17 I oblékli jej v šarlat, a korunu spletše z trní, vložili nař. 18 I počali ho pozdravovati, řkouce: Zdráv bud', králi Židovský. 19 A bili hlavu jeho třtinou, a plvali na něj, a sklánějíce kolena, klaněli se jemu. 20 A když se jemu naposmívali, svlékli s něho šarlat, a oblékli jej v roucho jeho vlastní. I vedli jej, aby ho ukřížovali. 21 I přinutili nějakého Šimona Cyrenenského, pomíjejícího je, (kterýž šel z pole, otce Alexandrova a Rufova,) aby vzal kříž jeho. 22 I vedli jej až na místo Golgota, to jest, (vyložil-li by) popravné místo. 23 I dávali mu pití víno s mirrou, ale on nepřijal ho. 24 A ukřížovavše jej,

rozdělili roucha jeho, mecíce o ně los, kdo by co vzítí ráno vyšedše první den po sobotě, přišly k hrobu, měl. 25 A byla hodina třetí, když ho ukřížovali. 26 A an již slunce vzešlo. 31 I pravily vespolek: Kdo nám byl nápis viny jeho napsán těmi slovy: Král Židovský. odvalí kámen ode dveří hrobových? 4 (A vzhledě, 27 Ukřížovali také s ním dva lotry: jednoho na pravici uzřely odvalený kámen.) Byl zajisté veliký velmi. 5 A a druhého na levici jeho. 28 I naplněno jest písmo, všedše do hrobu, uzřely mládence, an sedí na pravici, řkoucí: A s nepravými počten jest. 29 A kteříž tudy oděněho rouchem bílým. I ulekl se. 6 Kterýžto chodili mimo něj, rouhalí se jemu, potřásajice hlavami řekl jim: Nebojte se. Ježíše hledáte Nazaretského svými, a říkajíce: Hahá, kterýž ruší chrám Boží, ukřížovaného. Vstal' jest, neníť ho tuto; aj, místo, a ve třech dnech jej zase vzdélaváš, 30 Spomoz kdež jej byli položili. 7 Ale jděte, povézte učedníkům sobě samému, a sstup s kříže. 31 Též i přední kněží jeho i Petrovi, žeť vás předejde do Galilee. Tam jej posmívajíce se, jeden k druhému s zákoníky pravili: uzříte, jakož jest pověděl vám. 8 A ony vyšedše Jinýmt' jest pomáhal, sám sobě pomoci nemůže. 32 rychle, utekly od hrobu; nebo přišel na ně strach a Kristus král Izraelský, nechažt' nyní sstoupí s kříže, at' hrůza. A aniž komu co řekly, nebo se bály. 9 (note: The uzříme a uvěříme. A i ti, kteříž s ním ukřížováni byli, most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-útržku mu činili. 33 A když byla hodina šestá, stala se 20.) Vstav pak Ježíš z mrtvých ráno v neděli, ukázal tma po vši zemi až do hodiny deváté. 34 A v hodinu se nejprv Mariji Magdaléně, z nížto byl vyvrhl sedm devátou zvolal Ježíš hlasem velikým, řka: Elói, Elói, dáblů. 10 Ona pak šedší, zvěstovala tém, kteříž s lama zabachtani?jenž se vykládá: Bože můj, Bože ním bývali, lkajícím a plácícím. 11 A oni slyšavše, můj, pročs mne opustil? 35 A některí z okolo stojících, že by živ byl a vidín od ní, nevěřili. 12 Potom pak slyševše to, pravili: Hle, Eliáše volá. 36 A běžev dvěma z nich jdoucím ukázal se v jiné způsobě, jeden, naplnil houbu octem a vloživ na trest', dával když šli přes pole. 13 A ti šedše, pověděli jiným. Ani jemu píti, řka: Ponechte, uzříme, přijde-li Eliáš, aby tém nevěřili. 14 Nejposléze sedícím spolu jedenácti jej složil. 37 Ježíš pak zvolav hlasem velikým, pustil ukázal se, a trestal nedověru jejich a tvrdost srdce, duši. 38 A opona v chrámě roztrhla se na dvé, od že tém, kteříž jej viděli vzkříšeného, nevěřili. 15 A vrchu až dolů. 39 Viděv pak to centurio, kterýž naproti řekl jim: Jdouce po všem světě, kažte evangelium stál, že tak volaje, vypustil duši, řekl: Jistě člověk všemu stvoření. 16 Kdož uvěří a pokrtí se, spasen tento Syn Boží byl. 40 Byly pak tu i ženy, zdaleka se bude; kdož pak neuvěří, budeť zatracen. 17 Znamení dívajíce, mezi nimiž byla Maria Magdaléna, a Maria pak ti, kteříž uvěří, tato míti budou: Ve jménu mé Jakuba menšího, a Jozesova mátě, a Salome. 41 dáblý budou vymítiati, jazyky novými mluvití. 18 Hady Kteréž, když ještě byl v Galilei, chodily za ním a bráti; a jestliže by co jedovatého pili, neuškodí'tim; posluhovaly jemu, i jiné mnohé, kteréž byly s ním na nemocné ruce vzkládati budou, a dobrě se míti vstoupily do Jeruzaléma. 42 A když již byl večeř, (že budou. 19 Když pak jim odmluvil Pán, vzhůru vzat jest byl den připravování, to jest před sobotou,) 43 Přišed do nebe, a sedí na pravici Boží. 20 A oni šedše, kázali Jozef z Arimatie, počestná osoba ūradná, kterýž také všudy, a Pán jim pomáhal, a slov jejich potvrzoval očekával království Božího, směle všel ku Pilátovi a činěním divů.

prosil za tělo Ježíšovo. 44 Pilát pak podivil se, již-li by umřel. A povolal centuriona, otázel se ho, dávno-li je umřel. 45 A zvěděv od centuriona, dal tělo Jozefovi. 46 A Jozef koupiv plátna, a složiv ho s kříže, obvinul v plátno, i položil do hrobu, kterýž byl vytěsnán z skály, a přivalil kámen ke dverům hrobovým. 47 Ale Maria Magdaléna a Maria Jozesova dívaly se, kde by byl položen.

16 A když pominula sobota, Maria Magdaléna a
Maria Jakubova a Salome nakoupily vonných
věcí, aby přijdouce, pomazaly Ježíše. 2 A velmi

Lukáš

chrámě. Nebo on návští jím dával, a zůstal němý. 23

I stalo se, když se vyplnili dnové konání úřadu jeho,

1 Poněvadž mnozí usilovali sepsati pořádně vypravování těch věcí, kteréž jsou u nás jisté, 2 Alžběta manželka jeho, a tajila se za pět měsíců,

Jakž jsou nám vydali ti, kterížto od počátku sami říkci: 25 Že tak mi učinil Pán ve dnech, v nichžto viděli, a služebníci toho Slova byli, 3 Vídělo se i mně, vzezřel, aby odjal mé pohanění mezi lidmi. 26 V

kterýž jsem toho všechno pravé povědomosti došel, měsíci pak šestém poslán jest anděl Gabriel od Boha tobě z gruntu o tom pořádně vypsat, výborný Theofile, do města Galilejského, kterémuž jméno Nazarét, 27

4 Abys zvěděl jistotu těch věcí, jimž jsi vyučován. 5 Ku panně zasnoubené muži, kterémuž jméno bylo Byl za dnů Herodesa krále Judského kněz nějaký, Jozef, z domu Davidova, a jméno panny Maria. 28 I jménem Zachariáš, z třídy Abiášovy, a manželka jeho všed k ní anděl, dí: Zdráva milosti došlá, Pán Bůh s ze dcer Aronových, a jméno její Alžběta. 6 Byli pak oba spravedliví před obličejem Božím, chodice ve tebou, požehnaná ty mezi ženami. 29 Ona pak uzřevší všech přikázáních a spravedlnostech Páně bez úhony. ho, zarmoutila se nad řečí jeho, a myslila, jaké by to bylo pozdravení. 30 I řekl jí anděl: Neboj se, Maria,

7 A neměli plodu, protože Alžběta byla neplodná, a nebo jsi našla milost u Boha. 31 A počneš v životě oba se byli zstarali ve dnech svých. 8 I stalo se, a porodíš syna, a nazůveš jméno jeho Ježíš. 32 Tent' když on úřad kněžský konal v pořádku třídy své bude veliký, a Syn Nejvyššího slouti bude, a dáť jemu před Bohem, 9 Že vedle obyčeje úřadu kněžského los naří přišel, aby položil zápal, vejda do chrámu Páně. 10 A všecko množství lidu bylo vně, modlíc se v hodinu zápalu. 11 Tedy ukázal se jemu anděl Páně, stoje na pravé straně oltáře zápalu. 12 A uzřev jej Zachariáš, zstrašil se, a bázeň připadla na nej. 13 I řekl jemu anděl: Neboj se, Zachariáši, nebot' jest uslyšána modlitba tvá, a Alžběta manželka

příbuzná tvá, i ona počala syna v starosti své, a tvá porodí tobě syna, a nazůveš jméno jeho Jan. tento jest jí šestý měsíc, kteráž sloula neplodná. 37

14 Z čehož budeš mít radost a veselé, a mnozí z Nebot' nebude nemožné u Boha všeliké slovo. 38 I jeho narození budou se radovati. 15 Bude zajisté řekla Maria: Aj, služebnice Páně, staniž mi se podle veliký před obličejem Páně, a vína i nápoje opojného nebudet' pít, a Duchem svatým bude naplněn hned od života matky své. 16 A mnohé z synů Izraelských obráti srdce otců k synům, a nevěříci k opatrnosti spravedlivých, aby tak připravil Pánu lid hotový. 18 I

42 I zvolala hlasem velikým a řekla: Požehnaná ty řekl Zachariáš k andělu: Po čemž to poznám? Nebo já starý jsem, a manželka má zstarala se ve dnech svých. 19 Odpověď anděl, řekl jemu: Ját' jsem

Gabriel, kterýž stojím před obličejem Božím, a poslán odkud mi to, aby přišla matka Pána mého ke mně?

jsem, abych mluvil s tebou, a tyto věci veselé tobě 45 A blahoslavená, kteráž uvěřila, nebot' dokonány zvěstoval. 20 A aj, budeš němý, a nebudeš moci budou ty věci, kteréž jsou povědány jí ode Pána. 46 mluvit až do toho dne, v kterémž se tyto věci stanou, Tedy řekla Maria: Velebí duše má Hospodina, 47 A protože jsi neuvěřil řečem mým, kteréž se naplní veselí se duch můj v Bohu, Spasiteli mém,

časem svým. 21 Lid pak očekával Zachariáše, a divili se, že on tak prodléval v chrámě. 22 Vyšed pak, této chvíle blahoslaviti mne budou všickni národnové.

nemohl mluvit k nim. I srozuměli, že vidění viděl v 49 Nebot' mi učinil veliké věci ten, jenž mocný jest,

a svaté jméno jeho, 50 A jehož milosrdenství od pokolení až do pokolení bojícím se jeho. 51 Dokázal mocí ramenem svým, rozptýlil pyšné myšlení srdce jejich. 52 Sházel mocně s stolic, a povyšil ponížených. 53 Lačné nakrmil dobrými věcmi, a bohaté pustil prázdné. 54 Přijal Izraele, služebníka svého, pamětliv jsa na milosrdenství své 55 (Jakož mluvil k otcům našim, k Abrahamovi a semení jeho) na věky. (aiōn g165) 56 I zůstala Maria s ní asi za tři měsíce, a potom navrátila se do domu svého. 57 Alžbětě pak naplnil se čas, aby porodila; i porodila syna. 58 A uslyšeli sousedé a přítelé její, že Hospodin veliké učinil s ní milosrdenství své, i radovali se spolu s ní. 59 Stalo se pak v den osmý, přišli obřezovati dítěte, a nazývali jej jménem otce jeho Zachariášem. 60 Ale odpověděvší matka jeho, řekla: Nikoli, ale slouti bude Jan. 61 I řekl k ní: Však nižádného není v rodu tvém, kterýž by sloul jménem tím. 62 I dávali návěští otci jeho, jak by ho chtěl nazývat. 63 A on požádav deštičky, napsal řka: Jan jest jméno jeho. I divili se všickni. 64 A ihned otevřela se ústa jeho a jazyk jeho, i mluvil, velebě Boha. 65 Tedy přišla bázeň na všecky sousedy jejich, a po všech horách Judských rozhlásána jsou všecka ta slova. 66 A všickni, kteříž o tom slyšeli, skládali to v srdci svém, řkouc: I kteraké dítě toto bude? A ruka Páně byla s ním. 67 Zachariáš pak otec jeho naplněn jest Duchem svatým, a prorokoval řka: 68 Požehnaný Pán Bůh Izraelský, že jest navštívil, a učinil vykoupení lidu svému, 69 A vyzdvíhl nám roh spasení v domu Davida, služebníka svého, 70 Jakož mluvil skrze ústa proroků svých svatých, kteříž byli od věků, (aiōn g165) 71 O vysvobození z nepřítel našich, a z ruky všech, kteříž nás nenáviděli, 72 Aby učinil milosrdenství s otci našimi, a rozpomenu se na smlouvou svou svatou, 73 Na příslahu, kterouž jest přísahl Abrahamovi, otci našemu, že jistě nám to dá, 74 Abychom bez strachu, z ruky nepřítel našich jsouce vysvobozeni, sloužili jemu, 75 V svatosti a v spravedlnosti před obličejem jeho, po všecky dny života našeho. 76 Ty pak, dítě, prorokem Nejvyššího slouti budeš, nebo předejděš před tváří Páně připravovati cesty jeho, 77 Aby bylo dáno umění spasitelné lidu jeho na odpuštění hříchů jejich, 78 Skrze srdečné milosrdenství Boha našeho, v němžto navštívil nás, vyšed z výsosti, 79 Aby se ukázal sedícím v temnostech a v stínu smrti, k spravení noh našich na cestu pokoje. 80 Dítě pak

rostlo a posilovalo se v duchu, a bylo na poušti až do dne zjevení svého lidu Izraelskému.

2 I stalo se v těch dnech, vyšlo jest vyrčení od císaře Augusta, aby byl popsán všecken svět. 2 (To popsání nejprve stalo se, když vladarem Syrským byl Cyrenius.) 3 I šli všickni, aby zapsáni byli, jeden každý do svého města. 4 Vstoupil pak i Jozef od Galilee z města Nazarétu do Judstva, do města Davidova, kteréž slove Betlém, (protože byl z domu a z čeledi Davidovy.) 5 Aby zapsán byl s Marijí, zasnoubenou sobě manželkou, těhotnou. 6 I stalo se, když tam byli, naplnili se dnové Marie, aby porodila. 7 I porodila Syna svého prvorrozeného, a plénkami ho obvinula, a položila jej v jeslech, neb neměli jinde místa v hospodě. 8 A pastýři byli v krajině té, ponocujíce a stráž noční držíce nad svým stádem. 9 A aj, anděl Páně postavil se podle nich, a sláva Páně osvítila je. I báli se bázni velikou. 10 Tedy řekl jim anděl: Nebojet se; nebo aj, zvěstuji vám radost velikou, kteráž bude všemu lidu. 11 Nebo narodil se vám dnes Spasitel, jenž jest Kristus Pán, v městě Davidově. 12 A toto vám bude za znamení: Naleznete nemluvnátko plénkami obvinuté, a ležící v jeslech. 13 A hned s andělem zjevil se množství rytířstva nebeského, chválících Boha a řkoucích: 14 Sláva na výsostech Bohu, a na zemi pokoj, lidem dobrá vůle. 15 I stalo se, jakž odešli od nich andělé do nebe, že ti lidé, totiž pastýři, řekli vespolek: Pojdme až do Betléma a vizme tu věc, jenž se stala, o niž Pán oznámil nám. 16 I přišli, chvátajíce, a nalezli Mariji a Jozefa, a nemluvnátko ležící v jeslech. 17 A viděvše, rozhlašovali to, což jim povědino bylo o tom dítěti. 18 I divili se všickni, kteříž slyšeli o tom, což bylo mluveno od pastýřů k nim. 19 Ale Maria zachovávala všecka slova tato, skládajici je v srdci svém. 20 I navrátili se pastýři, velebice a chválice Boha ze všeho, což slyšeli a viděli, tak jakž bylo povědino jim. 21 A když se naplnilo dní osm, aby obřezáno bylo dítě, nazváno jest jméno jeho Ježíš, kterýmž bylo nazývano od anděla, prve než se v životě počalo. 22 A když se naplnili dnové očištování Marie podle Zákona Mojžíšova, přinesli jej do Jeruzaléma, aby ho postavili přede Pánem, 23 (Jakož psáno jest v Zákoně Páně, že každý pacholík, otvíraje život, svatý Pánu slouti bude.) 24 A aby dali oběť, jakož povědino jest v Zákoně Páně, dvě hrdičky anebo dvě holoubátek. 25 A aj, člověk jeden byl v Jeruzalémě,

jemuž jméno Simeon. A člověk ten byl spravedlivý a věcech, kteréž jsou Otce mého, musím já být? 50 nábožný, očekávající potěšení Izraelského, a Duch svatý byl v něm. 26 A bylo jemu zjeveno od Ducha svatého, že neuzíří smrti, až by prve uzřel Krista Páně. 27 Ten přišel, ponuknut jsa od Ducha Páně, do chrámu. A když uvodili dítě Ježíše rodičové, aby učinili podle obyčeje Zákona za něj, 28 Tedy on vzal jej na lokty své, i chválil Boha a řekl: 29 Nyní propouští služebníka svého, Pane, podle slova svého v pokoji. 30 Neboť jsou viděly oči mé spasení tvé, 31 Kteréž jsi připravil před obličejem všech lidí, 32 Světlo k zjevení národům a slávu lidu tvého Izraelského. 33 Otec pak a matka jeho divili se těm věcem, kteréž praveny byly o něm. 34 I požehnal jim Simeon, a řekl k Mariji, matce jeho: Aj, položen jest tento ku pádu a ku povstání mnohým v Izraeli, a na znamení, kterémutožto bude odpíráno, 35 (A tvou vlastní duši pronikne meč,) aby zjevena byla z mnohých srdcí myšlení. 36 Byla také Anna prorokyně, dcera Fanuelova z pokolení Aser. Ta se byla zstarala ve dnech mnohých, a živa byla s mužem svým sedm let od panenství svého. 37 A ta vdova byla, mající let okolo osmdesáti a čtyř, kteráž nevycházela z chrámu, posty a modlitbami sloužecí Bohu dnem i nocí. 38 A ta v touž hodinu přišedší, chválila Pána, a mluvila o něm všechném, kteráž čekali vykoupení v Jeruzalémě. 39 Oni pak, jakž vykonali všecko podle Zákona Páně, vrátili se do Galilee, do města svého Nazaréta. 40 Dítě pak rostlo a posilovalo se v duchu, plné moudrosti, a milost Boží byla v něm. 41 I chodívali rodičové jeho každého roku do Jeruzaléma na den slavný velikonoční. 42 A když byl ve dvacáti letech, a oni vstupovali do Jeruzaléma, podle obyčeje toho dne svátečního, 43 A když vykonali dny, a již se navracovali, zůstalo dítě Ježíš v Jeruzalémě, a nevěděli o tom Jozef a matka jeho. 44 Domnívajíce se pak o něm, že by byl v zástupu, ušli den cesty. I hledali ho mezi příbuznými a známými. 45 A nenalezše jeho, navrátili se do Jeruzaléma, hledajíce ho. 46 I stalo se po třech dnech, že nalezli jej v chrámu, an sedí mezi doktory, poslouchaje jich a otazuje se jich. 47 A děsili se všickni, kteříž jej slyšeli, nad rozumností a odpovědní jeho. 48 A uzrevše ho, ulekli se. I řekla matka jeho k němu: Synu, proč jsi nám tak učinil? Aj, otec tvůj a já s bolestí hledali jsme tebe. 49 I řekl k nim: Co jest, že jste mne hledali? Zdaliž jste nevěděli, že v těch Ale oni nesrozuměli tému slovům, kteráž k nim mluvil. 51 I šel s nimi, a přišel do Nazarétu, a byl poddán jím. Matka pak jeho zachovávala všecka slova ta v srdci svém. 52 A Ježíš prospíval moudrostí, a věkem, a milostí, u Boha i u lidí.

3 Léta pak patnáctého císařství Tiberia císaře, když Pontský Pilát spravoval Judstvo, a Herodes byl čtvrtákem v Galilei, Filip pak bratr jeho byl čtvrtákem Iturejské a Trachonitidské krajiny, a Lyzaniš čtvrtákem Abilinským, 2 Za nejvyššího kněze Annáše a Kaifáše, stalo se slovo Páně nad Janem synem Zachariášovým na poušti. 3 I chodil po vši krajině ležící při Jordánu a kázel křest pokání na odpuštění hříchů, 4 Jakož psáno jest v knihách prorocí Izaiáše proroka, řkoucího: Hlas volajícího na poušti: Připravujte cestu Páně, přímě číňte stezky jeho. 5 Každé údolí bude vyplněno, a každá hora a pahrbek bude ponížen; i budou křivé věci spraveny a ostré cesty budou hladké. 6 A uzřít' všeliké tělo spasení Boží. 7 Pravil pak k zástupům vycházejícím, aby se křtili od něho: Plemeno ještěří, kdo je vám ukázel, abyste utekli před budoucím hněvem? 8 Protož číňte ovoce hodné pokání, a neříkejte u sebe: Otce máme Abrahama. Nebot' pravím vám, žet' jest mocen Bůh z kamení tohoto vzbuditi syny Abrahamovi. 9 A již' jest i sekera k kořenu stromů přiložena. Protož každý strom, jenž nenesе ovoce dobrého, vytáť a na oheň uvržen bude. 10 I tázali se ho zástupové, řkouce: Což tedy činiti budeme? 11 A on odpovídaje, pravil jim: Kdo má dvě sukně, dej jednu nemajícímu, a kdo má pokrmy, tolíkéž učiň. 12 Přišli pak i celní křtíti se, i řekli jemu: Mistře, co budeme činiti? 13 A on řekl k nim: Nic více nevybírejte než to, což jest ustaveno. 14 I tázali se ho také i žoldněři, řkouce: A my což činiti budeme? I řekl jim: Nižádného neutiskujte, ani podvodně číňte, a dosti mějte na svých žoldích. 15 A když pak lid očekával, a myslili všickni v srdečcích svých o Janovi, nebyl-li by snad on Kristus, 16 Odpověděl Jan všechném, a řka: Ját' zajisté křtím vás vodou, ale jdet' silnější nežli já, kteréhožto nejsem hoden rozvázati řeménka u obuvi jeho. Tent' vás křtiti bude Duchem svatým a ohněm. 17 Jehožto věječka v ruce jeho, a vyčistíť humno své, a shromáždí pšenici do obilnice své, ale plevy páliti bude ohněm neuhasitelným. 18 A tak mnohé jiné věci, napomínaje, zvěstoval lidu. 19 Herodes pak čtvrták,

když od něho byl trestán pro Herodiadu manželku člověk, ale každým slovem Božím. 5 I vedl jej dábel Filipa bratra svého, i ze všech zlých věcí, kteréž činil na horu vysokou, a ukázal mu všecka království Herodes, 20 Přidal i toto nade všecko, že jest vsadil okršku země pojednou. 6 A řekl jemu dábel: Tobě' Jana do žaláře. 21 I stalo se, když se křítil všecken lid, dám tuto všecku moc i slávu těchto království, nebo a když se pokřítil i Ježíš, a modil se, že otevřelo se mně dána jest, a komuž bych koli chtěl, dám ji. 7 nebe, 22 A sstoupil Duch svatý v tělesné způsobě Protož ty pokloníš-li se přede mnou, budet' všecko jako holubice na něj, a stal se hlas s nebe, řkoucí: Ty tvé. 8 I odpověď Ježíš, řekl jemu: Jdi pryč ode jsi Syn můj milý, v tobě' mi se zalíbilo. 23 Ježíš pak mne, satanáši; neboť psáno jest: Pánu Bohu svému počínal být jako ve třicíti letech, jakž dominí byl syn buděš se klaněti a jemu samému sloužiti. 9 Tedy vedl Jozefův, kterýž byl syn Heli, 24 Kterýž byl Matatův, jej do Jeruzaléma, a postavil ho na vrchu chrámu, kterýž byl Léví, kterýž byl Melchův, kterýž byl Jannův, a řekl mu: Jsi-li Syn Boží, pust' se odtud dolů. 10 kterýž byl Jozefův, 25 Kterýž byl Matatiášův, kterýž byl Nebo psáno jest: Že andělům svým přikáže o tobě, Amosův, kterýž byl Naum, kterýž byl Esli, kterýž byl aby tě ostříhal, 11 A že tě na ruce uchopí, abys Nagge, 26 Kterýž byl Mahatův, kterýž byl Matatiášův, neurazil o kámen nohy své. 12 A odpovídaje, dí mu kterýž byl Semei, kterýž byl Jozefův, kterýž byl Judův, Ježíš: Povědínoť jest: Nebudeš pokoušeti Pána Boha 27 Kterýž byl Johannův, kterýž byl Resův, kterýž svého. 13 A dokonav všecka pokušení dábel, odšel byl Zorobábelův, kterýž byl Salatielův, kterýž byl od něho až do času. 14 I navrátil se Ježíš v moci Neriův, 28 Kterýž byl Melchiův, kterýž byl Addiův, Ducha do Galilee, a vyšla pověst o něm po vši té kterýž byl Kozamův, kterýž byl Elmódamův, kterýž okolní krajině. 15 A on učil v školách jejich, a slaven byl Erův, 29 Kterýž byl Jázův, kterýž byl Eliezerův, byl ode všech. 16 I přišel do Nazaréta, kdež byl kterýž byl Jórimův, kterýž byl Matatův, kterýž byl Léví, vychován, a všel podle obyčeje svého v den sobotní 30 Kterýž byl Simeonův, kterýž byl Judův, kterýž byl do školy. I vstal, aby četl. 17 I dána jemu kniha Jozefův, kterýž byl Jónamův, kterýž byl Eliachimův, Izaiáše proroka. A otevřev knihu, nalezl místo, kdež 31 Kterýž byl Meleův, kterýž byl Ménamův, kterýž byl bylo napsáno: 18 Duch Páně nade mnou, protože Matatanův, kterýž byl Nátanův, kterýž byl Davidův, pomazal mne, kázati evangelium chudým poslal mne, 32 Kterýž byl Jesse, kterýž byl Obédův, kterýž byl a uzdravovati zkroušené srdecem, zvěstovati jatym Bázův, kterýž byl Salmonův, kterýž byl Názonův, 33 propuštění a slepým vidění, a propustiti soužené v Kterýž byl Aminadabův, kterýž byl Aramův, kterýž svobodu, 19 A zvěstovati léto Páně vzácné. 20 A byl Ezromův, kterýž byl Fáresův, kterýž byl Judův, zavřev knihu a vrátví služebníku, posadil se. A všech kterýž byl Jákobův, 34 Kterýž byl Izákův, kterýž byl v škole oči byly obráceny nař. 21 I počal mluvit k Abrahamův, kterýž byl Táre, kterýž byl Náchorův, 35 nim: Že dnes naplnilo se písмо toto v uších vašich. Kterýž byl Sáručův, kterýž byl Ragaův, kterýž byl 22 A všickni jemu posvědčovali, a divili se libým Fálekův, kterýž byl Heberův, kterýž byl Sále, 36 Kterýž slovům, pocházejícím z úst jeho, a pravili: Zdaliž byl Kainanův, kterýž byl Arfaxadův, kterýž byl Semův, tento není syn Jozefův? 23 I dí k nim: Zajisté díte kterýž byl Noé, kterýž byl Lámechův, 37 Kterýž byl mi toto podobenství: Lékaři, uzdrav se sám. Které Matuzalémův, kterýž byl Enochův, kterýž byl Járedův, věci slyšeli jsme, žež činil v Kafarnaum, učí také kterýž byl Malalehelův, kterýž byl Kainanův, 38 Kterýž i zde v své vlasti. 24 I řekl jim: Amen pravím vám, byl Enosův, kterýž byl Setův, kterýž byl Adamův, žeť žádný prorok není vzácen v vlasti své. 25 Ale v pravdě pravím vám, že mnoho vdov bylo za dnů Eliáše v lidu Izraelském, kdyžto zavřino bylo nebe za tři léta a za šest měsíců, takže byl hlad velký po vši zemi, 26 Však Eliáš k nižádné z nich není poslán, než toliko do Sarepy Sidonské k ženě vdově. 27 A mnoho malomocných bylo v lidu Izraelském za Elizea proroka, a žádný z nich není očistěn, než Náman Syrský. 28 I naplněni jsou všickni v škole hněvem,

4 Ježíš pak, pln jsa Ducha svatého, vrátil se od Jordánu, a puzen jest v DUCHU na poušť. 2 A za čtyřdceň dní pokoušín byl od dábla, a nic nejedl v těch dnech. A když se skonali dnové ti, potom zlačněl. 3 I řekl jemu dábel: Jestliže jsi Syn Boží, rci kamenu tomuto, at' jest chléb. 4 I odpověď jemu Ježíš: Psánōt jest: Že ne samým chlebem živ bude

slyšíce to. **29** A povstavše, vyvedli jej ven z města, obě lodí, takže se téměř pohřížovaly. **8** To uzřev a vedli ho až na vrch hory, na nížto město jejich Šimon Petr, padl k nohám Ježíšovým, řka: Odejdi bylo vzděláno, aby jej dolů sstrčili. **30** Ale on bera se ode mne, Pane, neboť jsem člověk hříšný. **9** Hrůza prostředkem jich, ušel. **31** I sstoupil do Kafarnaum, zajisté byla jej obklíčila, i všecky, kteříž s ním byli, města Galilejského, a tu učil je ve dny sobotní. **32** nad tím lovením ryb, kteréž byli popadli, **10** A též I divili se velmi učení jeho, nebo mocná byla řeč Jakuba a Jana, syny Zebedeoovy, kteříž byli tovaryši jeho. **33** Byl pak tu v škole člověk jeden, mající Šimonovi. I dí Šimonovi Ježíš: Nebojž se. Již od ducha dábelství nečistého. I zvolal hlasem velikým, tohoto času lidi živé budeš loviti. **11** A přivezše k **34** Řka: Ach, což jest tobě do nás, Ježíši Nazaretský? břehu lodí, a všecko opustivše, šli za ním. **12** I stalo Přísel jsi zatratiti nás? Znám tě, kdo jsi, že jsi ten se, když byl v jednom městě, a aj, byl tam muž plný svatý Boží. **35** I přimluvil jemu Ježíš, řka: Umlknij malomocenství. A uzřev Ježíše, padl na tvář, a prosil a vyjdí od něho. A povraha jej dábel mezi ně, vyšel ho, řka: Pane, kdybys chtěl, můžeš mne očistiti. **13** I od něho, a nic mu neuškodil. **36** I přišel strach na vztáh Ježíš ruku, dotekl se ho, řka: Chci, bud' čist. A všecky, a rozmlouvali vespolek, řkouce: Jaké jest toto hned odešlo od něho malomocenství. **14** I přikázal slovo, že v moci a síle přikazuje nečistým duchům, jemu, aby žádnému nepravil, ale řekl mu: Odejda, a vycházej! **37** I rozcházel se o něm pověst po ukaž se knězi, a obětuj za očištění své, jakž přikázal všem okolí té krajiny. **38** Vstav pak Ježíš ze školy, Mojžíš, na svědectví jim. **15** Tedy rozhlašovala se všel do domu Šimonova. Svegruše pak Šimonova více řeč o něm, a scházeli se zástupové mnozí, trápena byla těžkou zimnicí. I prosili ho za ni. **39** aby jej slyšeli, a uzdravováni byli od něho v svých Tedy stojí nad ní, přimluvil zimnici, i přestala jí. A nemocech. **16** On pak odcházel na pouště, a modlil ona hned vstavši, posluhovala jim. **40** Při západu se. **17** I stalo se v jeden den, že on seděl uče, a seděli pak slunce všickni, kteříž měli nemocné rozličnými také tu i farizeové a Zákona učitelé, kteříž se byli neduhy, vodili je k němu, a on na jednoho každého z sešli z každého městečka Galilejského a Judského i z nich ruce vzkládav, uzdravoval je. **41** Od mnohých Jeruzaléma, a moc Páně přítomná byla k uzdravování také dábelství vycházel, křičící a říkající: Ty jsi jich. **18** A aj, muži nesli na loži člověka, kteréž byl Kristus, Syn Boží. Ale on přimluvaje, nedopouštěl šlakem poražený, i hledali vrnésti ho a položiti před jim mluviti; nebo věděli, že jest on Kristus. **42** A jakž něj. **19** A nenalezše, kterou by jej stranou vnesli pro byl den, vyšed, bral se na pusté místo. I hledali ho zástup, vstoupili na dům, a skrže podlahu spustili jej zástupové, a přišli až k němu, a zdržovali ho, aby s ložem uprostřed před Ježíše. **20** Kterýžto viděv neodcházel od nich. **43** On pak řekl jim: I jiným víru jejich, řekl mu: Ělověče, odpuštěnit' jsou tobě městům musím zvéstovati království Boží; nebo na to hřichové tvoji. **21** Tedy počali přemyšlovati zákoníci a farizeové, řkouce: Kdo jest tento, jenž mluví rounání? Kdo může odpustiti hřichy, jediné sám Bůh? **22** Poznav pak Ježíš myšlení jejich, odpovídaje, řekl k nim: Co tak utrhavě přemyšljujete v srdečích vašich?

23 Co jest snáze říci: Odpouštěj se tobě hřichové tvoji, čili řici: Vstaň a chod? **24** Ale abyste věděli, že Syn člověka má moc na zemi odpouštěti hřichy, (řekl dnou zlámanému:) Toběť pravím: Vstaň, a vezma lože své, jdi do domu svého. **25** A on hned vstav před nimi, vzial lož, na němž ležel, i odšel do domu svého, velebě Boha. **26** I užasli se všickni, i velebili Boha, a naplněni jsou bázní, řkouce: že jsme viděli dnes divné věci. **27** A potom vyšel Ježíš a uzřel celného, jménem Léví, sedícího na cle. I řekl jemu: Pojd' za mnou. **28** A on opustiv všecko, vstav, šel za ním.

29 I učinil jemu hody veliké Léví v domu svém, a modlení. I byl tam přes noc na modlitbě Boží. **30** A byl tu zástup veliký publikánů i jiných, kteří s ním když byl den, povolal učedníků svých, a vyvolil z stolili. **31** Tedy reptali zákoníci a farizeové, řouce nich dvanácte, kteréž i apoštoly nazval. **14** (Šimona, učedníkům jeho: Proč s publikány a hříšníky jíte a kterémuž také dal jméno Petr, a Ondřeje bratra jeho, pijete? **32** I odpověděv Ježíš, řekl k nim: Nepotřebují Jakuba a Jana, Filipa a Bartoloměje, **15** Matouše zdraví lékaře, ale nemocní. **33** Neprěselt' jsem volati a Tomáše, Jakuba syna Alfeova, a Šimona, který spravedlivých, ale hříšných ku pokání. **34** A oni řekli slove Zelotes, **16** Judu bratra Jakubova, a Jidáše jemu: Proč učedníci Janovi postí se často a modlí Iškariotského, kterýž pak byl zrádce.) **17** I sstoupiv s se, též podobně i farizejští, tvoji pak jedí a pijí? **35** nimi s hory, stál na místě polním, a zástup učedníků On pak řekl k nim: Zdali můžete synům ženicha, jeho, a množství veliké lidu ze všeho Judstva i z dokudž s nimi jest ženich, kázati se postiti? **36** Ale Jeruzaléma, i z Týru i z Sidonu,jenž při moři jsou, přijdouť dnové, a když odjat bude od nich ženich, kteříž byli příšli, aby jej slyšeli a uzdraveni byli od tehdáž' se budou postiti v těch dnech. **37** Pravil neduhů svých, **18** I kteříž trápeni byli od duchů pak i podobenství k nim: že žádný záplaty roucha nečistých. A byli uzdravováni. **19** A všecken zástup nového nepříšivá k rouchu vetchémú; sic jinak i nové hledal se ho dotknouti; nebo moc z něho vycházel, roztrhuje, a vetchémú nepřísluší záplata z nového. **20** A uzdravovala všecky. **21** A on pozdvih očí svých A žádný nevlévá vína nového do nádob starých; sic na učedníky, pravil: Blahoslavení chudí, nebo vaše jinak víno nové rozpučí nádoby, a samo vyteče, a jest království Boží. **22** Blahoslavení, kteříž nyní nádoby se pokazí. **23** Ale víno nové v nádoby nové má lito býti, a obé bude zachováno. **24** A aniž kdo, když pije staré, hned chce nového, ale dít': Staré lepší jest.

6 I stalo se v druhou sobotu, že šel Ježíš skrze obilí.

I trhali učedníci jeho klasy, a rukama vymínajíce, jedli. **2** Tehdy některí z farizeů řekli jim: Proč to činite, čehož nesluší činiti v svátky? **3** I odpověděv Ježíš, řekl jim: Což jste ani toho nečtli, co jest učinil David, když lačněl, on i ti, kteříž s ním byli? **4** Kterak všel do domu Božího, a chleby posvátné vzal a jedl, a dal i těm, kteříž s ním byli, jichžto nenáleží jistí než toliko samým knězím? **5** I řekl jim: že jest Syn člověka pánum také i dne svátečního. **6** Stalo se pak i v jiný den sváteční, že všel do školy Ježíš, a učil. A byl tu člověk, jehož pravá ruka byla uschlá. **7** I šetřili ho zákoníci a farizeové, bude-li v sobotu uzdravovati, aby nalezli, čím by jej obžalovali. **8** Ale on znal přemyšlování jich. I dí člověku, kterýž měl ruku uschlou: Vstaň, a stůj v prostředku. A on vstav, i stál. **9** Tedy řekl k nim Ježíš: Otíži se vás na jednu věc: Sluší-li v sobotu dobře činiti? duši zachovati, čili zatravit? **10** A pohleděv na ně na všecky vůkol, dí člověku: Vztáhn ruku svou. A on učinil tak. I navrácena jest k zdraví ruka jeho a byla jako druhá. **11** Oni pak naplněni jsou hněvivou nemoudrostí, a rozmlouvali mezi sebou, co by učiniti měli Ježíšovi. **12** I stalo se v těch dnech, vyšel Ježíš na horu k

zase vzali. 35 Protož milujte nepřátely vaše, a dobré 6 Tedy Ježíš šel s nimi. A když již nedaleko byl čírte, a půjčujte, nic se odtud nenadějíce, a budet' od domu, posal k němu setník přátely, řka jemu: odplata vaše mnohá, a budete synové Nejvyššího. Pane, nepřidávej sobě práce. (Nejsem zajisté hoden, Nebo on dobrotivý jest i k nevděčným a zlým. 36 abys všel pod střechu mou. 7 A protož jsem i sebe Protož budte milosrdní, jako i Otec vaš milosrdný samého za nehodného položil, abych přišel k tobě.) jest. 37 Nesudte, a nebudeste souzeni. Nepotupujte, Ale rci slovem, a budet' uzdraven služebník můj. 8 a nebudeste potupeni. Odpouštějte, a budet' vám Nebo i já jsem člověk pod mocí postavený, maje pod odpuštěno. 38 Dávejte, a budet' vám dáno. Míru sebou žoldnére, a dím tomuto: Jdi, a jde, a jinému: dobrou, natlačenou, a natřesenou, a osutou dadít' v Přijd', a přijde, a služebníku svému: Učiň toto, a učini. lúno vaše; touž zajisté měrou, kterouž měříte, bude 9 Tedy uslyšav to Ježíš, podivil se jemu, a obrátil se vám odměřeno. 39 Pověděl jím také i podobenství: k zástupu, kterýž za ním šel, řekl: Pravím vám, že ani Zdali může slepý slepého vésti? Zdaž oba do jámy v Izraeli nenalezl jsem tak veliké víry. 10 Vrátitvše se neupadnou? 40 Neníť učedník nad mistra svého, pak do domu ti, kteríž poslání byli, nalezli služebníka, ale dokonalý bude každý, bude-li jako mistr jeho. 41 kterýž nemocen byl, zdravého. 11 I stalo se potom, Což pak vidíš mrvu v oku bratra svého, a břevna, šel Ježíš do města, kteréž slove Naim, a šli s ním kteréž jest v tvém vlastním oku, neznamenáš? 42 učedníci jeho mnozí a zástup veliký. 12 A když se Aneb kterak můžeš říci bratru svému: Bratře, nechat' přiblížil k bráně města, aj, mrtvý byl nesen ven, syn vyvrhu mrvu z oka tvého, sám v oku svém břevna jediný matky své, a ta vdova byla, a zástup města nevida? Pokrytče, vyvrz prve břevno z oka svého, mnohý s ní. 13 Kteroužto uzřev Pán, milosrdenstvím a tehdy prohlédneš, abys vyrial mrvu, kterýž jest v hnute jsa nad ní, řekl jí: Neplačiž. 14 A přistoupiv, oku bratra tvého. 43 Nebot' není ten strom dobrý, dotekl se már. (Ti pak, kteríž nesli, zastavili se.) I řekl: kterýž nese ovoce zlé, aniž jest strom zlý, kterýž Mládenče, toběť pravím, vstař. 15 I pozdvih se mrtvý, nese ovoce dobré. 44 Každý zajisté strom po svém sedl, a počal mluviti. I dal jej mateři jeho. 16 Tedy vlastním ovoci bývá poznán; nebo nesbírají s trní podjala všecky bázeň, i velebili Boha, řkouce: Že fíků, ani s hloží sbírají hroznů. 45 Dobrý člověk z prorok veliký povstal mezi námi, a že Bůh navštívil lid dobrého pokladu srdce svého vynáší dobré, a zlý svůj. 17 I vyšla řeč ta o něm po všem Judstu i po vši člověk ze zlého pokladu srdce svého vynáší zlé. okolní krajině. 18 I zvěstovali Janovi učedníci jeho Nebo z hojnosti srdce mluví ústa jeho. 46 Co pak mi o všech těchto věcech. A zavolav kterých dvou z říkáte: Pane, Pane, a nečiníte, což pravím? 47 Každý učedníků svých Jan, 19 Posal k Ježíšovi, řka: Ty-li kdož přichází ke mně, a slyší slovo mé, a zachovává jsi ten, kterýž přijíti má, čili jiného čekati máme? 20 je, ukáži vám, komu by podoben byl. 48 Podoben Přišedše pak k němu muži ti, řekli: Jan Křtitel posal jest člověku stavějícímu dům, kterýž kopal hluboko, nás k tobě, řka: Ty-li jsi ten, kterýž přijíti má, čili jiného a založil grunty v skále. A když se stala povodeň, čekati máme? 21 A v touž hodinu mnohé uzdravil od obořila se řeka na dům ten, ale nemohla jím pohnouti, neduhů, od nemocí a duchů zlých, a slepým mnohým nebo byl založen na skále. 49 Ale kdož slyší a nečiní, zrak dal. 22 Odpověděv pak Ježíš, řekl jim: Jdouce, podoben jest člověku, kterýž staví dům svůj na zemi povězte Janovi, co jste viděli a slyšeli, že slepí vidí, bez gruntu. Na kterýžto obořila se řeka, a on hned kulhaví chodí, malomocní očištění přijímají, hluší padl, i stal se pád domu toho veliký. slyší, mrtví z mrtvých vstávají, chudým se zvěstuje evangelium. 23 A blahoslavený jest, kdož by se na mně nezhoršil. 24 A když odešli poslové Janovi, počal praviti k zástupům o Janovi: Co jste vyšli na poušť spatřovati? Třtinu-li, kteráž se větrem kláti? 25 Anebo nač jste hleděti vysíli? Na člověka-li měkkým rouchem oděněho? Aj, kteříž v rouše slavném a v rozkoší jsou, v domích královských jsou. 26 Aneb co jste vyšli viděti? Proroka-li? Ovšem pravím vám, 5 Nebo miluje národ náš, a školu on nám vystavěl.

i více nežli proroka. **27** Tentot' jest, o kterémž jest psáno: Aj, já posílám anděla svého před tváří tvou, jenž připraví cestu tvou před tebou. **28** Nebo pravím vám, většího proroka mezi syny ženskými nad Jana Křítele není žádného, ale kdož jest menší v království Božím, větší' jest nežli on. **29** Tedy všecken lid slyše to i publikáni, velebili Boha, byvše pokrtěni křtem Janovým. **30** Ale farizeové a zákoníci pohrdli radou Boží sami proti sobě, nebyvše pokrtěni od něho. **31** I řekl Pán: Komu tedy přirovnám lidi pokolení tohoto a čemu podobní jsou? **32** Podobni jsou dětem, jenž na rynku sedí a jedni na druhé volají, říkajíce: Pískali jsme vám, a neskákali jste; žalostně jsme naříkali vám, a neplakali jste. **33** Nebo přišel Jan Křítitel, nejeda chleba, ani piše vína, a pravíte: Ěabelství má. **34** Přišel Syn člověka, jeda a pije, a pravíte: Aj, člověk žráč a pijan vína, přítel publikánů a hříšníků. **35** Ale ospravedlněna jest moudrost ode všech synů svých. **36** Prosil ho pak jeden z farizeů, aby jedl s ním. Pročež všed do domu toho farizea, posadil se za stůl. **37** A aj, žena jedna v městě, kteráž byla hříšnice, zvěděvši, že by seděl za stolem v domě farizea, přinesla nádobu alabastrovou masti. **38** A stojeci zzadu u noh jeho, s pláčem počala slzami smáčeti nohy jeho, a vlasy hlavy své vytírala, a líbala nohy jeho, a mastí mazala. **39** Uzřev pak to farizeus, kterýž ho byl pozval, řekl sám v sobě: Byť tento byl prorok, věděl' by, která a jaká jest to žena, kteráž se ho dotýká; nebo hříšnice jest. **40** I odpověděv Ježíš, dí k němu: Šimone, mámt' něco povědít. A on řekl: Mistře, pověz. **41** I řekl Ježíš: Dva dlužníky měl jeden věřitel. Jeden dlužen byl pět set peněz, a druhý padesát. **42** A když neměli, odkud by zaplatili, odpustil oběma. Povězíž tedy, který z nich více jej bude milovati? **43** I odpověděv Šimon, řekl: Mám za to, že ten, kterémž více odpustil. A on řekl jemu: Právě jsi rozsoudil. **44** A obrátil se k ženě, řekl Šimonovi: Vidiš tuto ženu? Všel jsem do domu tvého, vody nohám mým nepodal jsi, ale tato slzami smáčela nohy mé, a vlasy hlavy své vytírala. **45** Nepolíbil jsi mne, ale tato, jakž jsem všel, neprestala líbat noh mých. **46** Olejem hlavy mé nepomazal jsi, ale tato mastí mazala nohy mé. **47** Protož pravím tobě: Odpuštěnit' jsou jí hřichové mnozí, nebot' jest milovala mnoho. Komut' se pak málo odpustí, málo miluje. **48** I řekl k ní: Odpuštěnit' jsou tobě hřichové. **49** Tedy počali, kteříž tu spolu seděli za stolem, říci sami mezi sebou: Kdo jest tento, kterýž i hřichy odpouští? **50** I řekl k ženě: Víra tvá tebe k spasení přivedla. Jdi u pokoji.

8 I stalo se potom, že on chodil po městech a po městečkách, káže a zvěstuje království Boží, a dvanácte s ním, z 1 ženy některé, kteréž byly uzdraveny od duchů zlých a od nemocí: Maria, jenž slove Magdaléna, z nížto bylo sedm däblů vyšlo, z Johanna manželka Chuzova, úředníka Herodesova, a Zuzanna, a jiné mnohé, kteréž posluhovały jemu z statků svých. **4** Když se pak scházel zástup mnohý, a z okolních měst hrnuli se k němu, mluvil jim v podobenství: **5** Vyšel rozsevač, aby rozsíval símě své. A když on rozsíval, jedno padlo podle cesty, i pošlapáno jest, a ptáci nebeští szobali je. **6** A jiné padlo na skálu, a vzešlé uvadlo, nebo nemělo vláhy. **7** Jiné pak padlo mezi trní, a spolu vzrostlé trní udusilo je. **8** A jiné padlo v zemi dobrou, a když vzešlo, učinilo užitek stý. To pověděv, volal: Kdo má uši k slyšení, slyš. **9** I otázali se ho učedlníci jeho, řouce: Jaké jest to podobenství? **10** A on řekl: Vám dáno jest znáti tajemství království Božího, ale jiným v podobenství, aby hledíce, neviděli, a slyšíce, nerozuměli. **11** Jestit' pak podobenství toto: Símě jest slovo Boží. **12** A kteréž padlo podle cesty, jsou ti, kteříž slyší, a potom přichází däbel, a vynímá slovo z srdce jejich, aby nevěříce, spaseni nebyli. **13** Ale kteříž na skálu, ti když slyší, s radostí přijímají slovo, a tit' kořenů nemají; ti na čas věří, a v čas pokušení odstupují. **14** Kteréž pak mezi trní padlo, tit' jsou, kteříž slyšíce, a po pečování a zboží a rozkošech života jdouce, bývají udušeni, a neprinášejí užitku. **15** Ale kteréž padlo v zemi dobrou, ti jsou, kteřížto v srdeci ctném a dobrém, slyšice slovo, zachovávají je, a užitek přinášejí v trpělivosti. **16** Nižádný pak rozsvítě svíci, nepřikrvá jí nádobou, ani staví pod postel, ale na svícen staví, aby ti, kteříž vcházejí, světlo viděli. **17** Nebo nic není tajného, což by nemělo být zjeveno, ani co ukrytého, což by nemělo poznáno být a na světlo vyjítí. **18** Protož vizte, jak slyšíte. Nebo kdož má, tomu bude dáno, a kdo nemá, i to, což dominívá se mítí, bude odjato od něho. **19** Tedy přišli k němu matka a bratří jeho, ale nemohli ho dojít pro zástup. **20** I pověděli mu, řouce: Matka tvá a bratří tvoji stojí vně, chtíce tebe viděti. **21** A on odpověděv, řekl k nim: Matka má a bratří moji

jsou ti, kteříž slovo Boží slyší a plní je. 22 Stalo se pak v jeden den, že on vstoupil na lodí učedníci jeho. I řekl k nim: Přeplavme se přes jezero. I odstrčili jeho. 23 A když se plavili, usnul. Tedy přišla bouře tuhého větru na jezero, a vlny lodí naplňovaly, takže v nebezpečenství byli. 24 I přistoupivše, zbudili ho, řouce: Mistře, Mistře, hyneme. A on procítiv, statek, a od žádného nemohla uzdravena být.) 25 I řekl jim: Kde je víra vaše? Kteřížto bojice se, podivili se, vespolek řouce: I kdo jest muž jeden z města, kterýž měl dábelství od mnoha časů, a rouchem se neodíval, ani v domu býval, ale v hrobích. 26 I plavili se do krajiny Gadarenské, kteráž jest proti a tlačí, a ty pravíš: Kdo se mne dotekl? 27 A když z lodí vystoupil na zemi, potkal jej Ježíš: Dotekl se mne někdo, nebo poznal jsem já, a kteříž s ním byli: Mistře, zástupové tebe tisknou a utíšení. 28 Ten užřev Ježíše zkříkl a padl před ním, a pro kterou příčinu dotkl se ho, povídela a hlasem velikým řekl: Co je tobě do mne, Ježíši, synu Boha nejvyššího? Prosím tebe, netrap mne. 29 Nebo přikazoval duchu nečistému, aby vyšel z uzdravila. Jdiž u pokoji. 30 I otázal se Ježíš, řka: Jakt říkají? A on řekl: Tma. 31 Tedy prosili ho, aby jim nepřikazoval jítí do propasti. (Abyssos 612) 32 Bylo pak tu veliké stádo veprů, kteríž se páslí na hoře. I prosili ho dáblové, aby jim dopustil do nich vstoupit. I dopustil jim. 33 I vyšedše dáblové z člověka, vešli do veprů, a hned běželo stádo s chvátáním svášti. 34 A viděvše pastýři, co se stalo, utekli pryč; a šedše, vypravovali to v městě i po vsech. 35 I vyšli lidé, aby viděli, co se stalo. I přišli k Ježíšovi, a našli člověka toho, z kteréhož dáblové vyšli, oděného a majícího rozum, an sedí u noh Ježíšových. I báli se. 36 A vypravovali jim také ti, kteříž byli viděli, kterak jest zdráv učiněn ten,jenž měl dábelství. 37 I prosilo ho to všecko množství té okolní krajiny Gadarenských, aby odšel od nich; nebo bázni velikou naplnění byli. A on vstoupiv na lodí, navrátil se. 38 Prosil ho pak muž ten, z kteréhož dáblové vyšli, aby s ním byl. Ale Ježíš propustil ho, řka: 39 Navrát se do domu svého, a vypravuj, kterak veliké věci učinil tobě Bůh. I odšel, po všem městě vypravuje, jak veliké věci učinil jemu Ježíš. 40 Stalo se pak, když se navrátil Ježíš, že přijal jej zástup; nebo všickni očekávali ho. 41 A aj, přišel muž, kterémuž jméno bylo Jairus, a ten byl kníže školy Židovské. I padna dvanácti let, a ta umírala. A když šel, tiskl jej zástup. 42 Nebo měl dceru tu jedinou, kteréž bylo okolo dvaceti let, a ta umírala. A když řekl Ježíš: Kdo jest, a Přistoupivši pozadu, dotkl se podolka roucha jeho, a bojice se, vespolek řouce: I kdo jest jenž se mne dotekl? A když všickni zapírali, řekl Petr, tento, že větrům přikazuje i vodám, a poslouchají ho? a kteříž s ním byli: Mistře, zástupové tebe tisknou a řekl Galilei. 43 Tedy žena jedna, jenž nemoc svou trpěla od let takže v nebezpečenství byli. 44 I přistoupivše, zbudili dvanácti, (kterážto byla na lékaře vynaložila všecken ho, řouce: Mistře, Mistře, hyneme. A on procítiv, statek, a od žádného nemohla uzdravena být.) 45 I řekl Ježíš: Kdo jest, a kteřížto hned přestala nemoc její. 46 I řekl Ježíš: Kdo se mne dotekl? 47 A viduci žena, že jest moc ode mne vyšla. 48 A by tajno nebylo, třesuci se, přistoupila a padla před hrobich. 49 A když on ještě mluvil, ním, a pro kterou příčinu dotkl se ho, povídela a hlasem velikým řekl: Co je tobě do mne, Ježíši, přede vším lidem, a kterak jest hned uzdravena. 50 Ale Ježíš uslyšav Synu Boha nejvyššího? Prosím tebe, netrap mne. 51 A všed do domu, nedopustil s sebou vjiti Neb bylo mnoho dáblovů vešlo do něho. 52 Tedy prosili ho, aby jim nepřikazoval jítí do propasti. (Abyssos 612) 53 Bylo pak tu veliké stádo veprů, kteríž se páslí na hoře. I prosili ho dáblové, aby jim dopustil do nich vstoupit. I dopustil jim. 54 On pak vyhnal mateři té děvečky. 55 I navrátil se duch její, a vstala hned. I kázel se jemu, vědouce, že jest umřela. 56 I divili se náramně rodičové její. A on jim kázel, aby žádnému nepravili o tom, co se bylo stalo.

9 I svolav Ježíš dvanácte učedníků svých, dal jim sílu a moc nad všelikým dábelstvím, a aby neduhy uzdravovali. 2 I poslal je, aby kázali království Boží, a uzdravovali nemocné. 3 A řekl jim: Nic nebeřete na cestu, ani hůlky, ani mošny, ani chleba, ani peněz, ani po dvou sukních mívejte. 4 A do kteréhožkoli domu vešli byste, tu zůstaňte, a odtud vyjděte. 5 A kteříž by vás koli nepřijali, vydouce z města toho, také i ten prach z noh vašich vyrazte na svědectví proti nim. 6 I vyšedše, chodili po městečkách vůkol, zvěstujíce evangelium, a uzdravujíce všudy. 7 Uslyšel pak Herodes čtvrták o všech věcech, kteréž se daly od něho. I rozjímal to v myslí své, protože bylo praveno od některých, že by se Eliáš zjvil, od některých pak, že by

Lukáš

jeden z proroků starých vstal. **9** I řekl Herodes: Jana proměněná, a oděv jeho bílý a stkvoucí. **10** A aj, jsem já stál. Kdož pak jest tento, o kterémž já slyším dva muži mluvili s ním, a ti byli Mojžíš a Eliáš. **11** takové věci? I žádostiv byl ho viděti. **12** Vrátvíše se Kteríž okázavše se v slávě, vypravovali o smrti jeho, pak apoštolé, vypravovali jemu, cožkoli činili. A pojednání kterouž měl podstoupiti v Jeruzalémě. **13** Petr pak a je, odšel soukromí na místo pusté města řečeného ti, kteříž s ním byli, obtíženi byli snem, a procítivše, Betsaida. **14** To když zvěděli zástupové, šli za ním; i viděli slávu jeho a dva muže, ani stojí s ním. **15** I přijal je, a mluvil jim o království Božím, a ty, kteříž stalo se, když oni odešli od něho, řekl Petr k Ježíšovi: uzdravení potřebovali, uzdravoval. **16** Den pak počal Mistře, dobréť jest nám zde být. Protož udělejme tuto se nachylovati. I přistoupivše dvanácte učedníků, tři stánky, tobě jeden, a Mojžíšovi jeden, a Eliášovi řekli jemu: Rozpust' zástupy, at' rozejdouce se do jeden, nevěda, co mluví. **17** A když on to mluvil, stal městeček okolních a do vesnic, jdou a hledají pokrmů, se oblak, i zastínil je. Báli se pak učedníci, když oni nebo jsme tuto na místě pustém. **18** I řekl jim: Dejte vcházel do oblaku. **19** I stal se hlas z oblaku řkoucí: vy jim jistí. A oni řekli: Nemámet' víc než pět chlebů Tentot' jest Syn můj milý, jeho poslouchejte. **20** A když a dvě rybě, leč bychom my snad šli a nakoupili na se ten hlas stal, nalezen jest Ježíš sám. A oni mlčeli, tento všecken lid pokrmů? **21** Nebo bylo mužů okolo a nepravili žádnému v těch dnech ničehož z těch pěti tisíců. I řekl učedníkům svým: Rozkažte se jim věci, kteréž jsou viděli. **22** Stalo se pak druhého dne, posaditi v každém řadu po padesáti. **23** I učinili tak, když sstupovali s hory, potkal jej zástup mnohý. **24** A a posadili se všickni. **25** A vzav těch pět chlebů a aj, muž z zástupu zvolal, řka: Mistře, prosím tebe, dvě rybě, vzhledl v nebe a dobrořečil jim, i lámal, a vzhledni na syna mého, nebt' jediného toho mám. **26** rozdával učedníkům, aby kladli před zástup. **27** I jedli, A aj, duch jej napadá, a on ihned kříčí, a sliní se, a a nasyceni jsou všickni. A sebráno jest, což jim bylo dábel lomcuje jím slinícím se, a nesnadně odchází ostalo drobtů, dvanácte košů. **28** I stalo se, když se od něho, sápeje jím. **29** I prosil jsem učedníků tvých, on modlil obzvláštně, že byli s ním učedníci. I otázal aby jej vyvrhl, ale nemohli. **30** I odpověděv Ježíš, se jich, řka: Kým mne praví býti zástupové? **31** A oni řekli: Ó pokolení nevěrné a převrácené, dokudž budu odpověděvše, řekli: Janem Křtitellem, a jiní Eliášem, u vás a dokud vás snáseti budu? Přived' sem syna jiní pak, že prorok jeden z starých vstal. **32** I řekl jim: svého. **33** A v tom, když on přicházel, porazil jej dábel Vy pak kým mne býti pravíte? Odpověděv Petr, řekl: a lomcoval jím. I přimluvil duchu nečistému Ježíš, a Krista toho Božího. **34** A on pohroziv jim, rozkázel, uzdravil mládence, a navrátil jej otcí jeho. **35** I divili aby toho žádnému nepravili, **36** Pravé: že Syn člověka se náramně všickni velikomocnosti Božské. A když musí mnoho trpěti, a potupen býti od starších a od se všickni divili všem věcem, kteréž činil Ježíš, řekl předních kněží i od zákoníků, a zamordován býti, a učedníkům svým: **37** Složte vy v uších vašich řeči třetího dne z mrtvých vstáti. **38** I pravil ke všechném: tyto, nebot' Syn člověka bude vydán v ruce lidské. Chce-li kdo přijít za mnou, zapří sám sebe, a ber! **39** Ale oni nesrozuměli slovu tomu, a bylo před nimi svůj kříž na každý den, a následuj mne. **40** Nebo skryto, aby nevyrozuměli jemu. A báli se ho otázati o kdož bude chtít duši svou zachovati, ztratit' ji; a kdož tom slovu. **41** I vznikla mezi nimi hádka o to, kdo by z ztratí duši svou pro mne, zachováv' ji. **42** Nebo co jest nich byl větší. **43** Ježíš pak viděv přemyšlování srdce platno člověku, by všecken svět získal, kdyby sám jejich, vzav dítě, postavil je podle sebe, **44** A řekl sebe zatratal, nebo sám sebe zmral? **45** Neb kdož jim: Kdožkoli přijal by dítě toto ve jménu mé, mnet' by se za mne styděl a za mé řeči, za tohot' se Syn přijímá; a kdož by koli mne přijal, přijímá toho, kterýž člověka styděti bude, když přijde v slávě své a Otce mne poslal. Nebo kdož' jest nejmenší mezi všemi svého i svatých andělů. **46** Ale pravímt' vám jistě: vámi, tent' bude veliký. **47** I odpověděv Jan, řekl: Jsout' někteří z těch, jenž tuto stojí, kteříž neokusí Mistře, viděli jsme jednoho, an ve jménu tvém dábly smrti, až i uzří království Boží. **48** I stalo se po těch vymítá; i bránili jsme mu, protože nechodí s námi. **49** I řečech, jako po osmi dnech, že Ježíš vzav s sebou dí jemu Ježíš: Nebraňtež. Nebo kdož' není proti nám, Petra a Jakuba a Jana, vstoupil na horu, aby se s námit' jest. **50** I stalo se, když se doplnili dnové modlitb. **51** A když se modlil, učiněna jest tvář jeho vzetí jeho vzhůru, a on se byl již na tom ustavil, aby

šel do Jeruzaléma. **52** Že poslal posly před sebou. A oni jdouce, vešli do městečka Samaritánského, aby jemu zjednali hospodu. **53** I nepřijali ho, protože obličej jeho byl obrácen k jítí do Jeruzaléma. **54** A které jsi až do nebe zvýšeno, až do pekla sníženo viděvš to učedníci jeho, Jakub a Jan, řekli: Pane, chceš-li, at' díme, aby oheň sstoupil s nebe a spálil je, jako i Eliáš učinil? **55** A obrátil se Ježíš, potrestal jich, řka: Nevíte, čího jste vy duchu. **56** Syn zajisté člověka nepřišel zatracovat duší lidských, ale aby dáblové se nám poddávají ve jménu tvém. **18** I řekl je spasil. I odešli do jiného městečka. **57** Stalo se jim: Viděl jsem satana jako blesk padajícího s nebe. pak, když šlicestou, řekl jemu jeden: Pane, půjdú za tebou, kam se koli obrátíš. **58** I řekl jemu Ježíš: Lišky douputa mají a ptáci nebeští hnizda, ale Syn člověka nemá, kde by hlavu sklonil. **59** I řekl k jinému: Pojd' za mnou. A on řekl: Pane, dopust' mi prve jít v nebesích. **20** Avšak všelikou moc nepřitele, a nic vám neuškodí. **21** V tu hodinu rozveselil se v duchu a pochovati otce mého. **60** I díl jemu Ježíš: Nech, Ježíš, a řekl: Chválím tě, Otče, Pane nebe i země, at' mrtví pochovávají mrtvé své, ale ty jda, zvěstuj že jsi tyto věci skryl před moudrými a opatrými, a království Boží. **61** I řekl opět jiný: Půjdú za tebou, zjeviš je maličkým. Ovšem, Otče, neb tak se líbilo Pane, ale prve dopust' mi, at' se rozžehnám s těmi, kteří jsou v domu mémem. **62** Řekl jemu Ježíš: Žádný, domu vejdete, nejprve rcete: Pokoj tomuto domu. **6** A bude-lit' tu který syn pokoje, odpočinet' na něm pokoj vás; pakli nic, k vám' se navráti. **7** A v též domu ostaňte, jedouce a pijíce, což u nich jest. Nebo hoden jest dělník mzdy své. Nechotdež z domu do domu. **8** Ale do kteréhožkoli města vešli byste a přijali by vás, jezte, což před vás předloží. **9** A uzdravujte nemocné, kteříž by v něm byli, a rcete jim: Přiblížil' se k vám království Boží. **10** A do kteréhožkoli města vešli byste, a nepřijali by vás, vydouce na ulice jeho, rcetež: **11** Také i ten prach, kterýž se přichytí nás z města vašeho, vyrážíme na vás. Ale však to vězte, žeť se jest přiblížilo k vám království Boží. **12** Pravím zajisté vám, že Sodomským v onen den lehčejí bude nežli tomu městu. **13** Běda tobě Korozaim, běda tobě Betsaido. Nebo kdyby v Týru a v Sidonu činěni byli

divové ti, kteríž v vás činěni jsou, dávno by v žíni a v popele sedíce, pokání činili. **14** A protož Týru a Sidonu lehčejí bude na soudu nežli vám. **15** A ty Kafarnaum, budeš. **(Hadēs g86)** **16** Kdož vás slyší, mne slyší; a kdo bude s radostí těch sedmdesáte, řkouce: Pane, také i vám pohrdá, mnou pohrdá; kdož pak mnou pohrdá, pohrdát' tím, kdož mne poslal. **17** Potom navrátilo se s radostí těch sedmdesáte,

10 Potom pak vyvolil Pán i jiných sedmdesáta, a poslal je po dvou před tváří svou do každého města i místa, kamž měl sám přijíti. **2** A pravil jím: Žeň zajisté jest mnohá, ale dělníků málo. Protož proste Pána žni, at' vypudí dělníky na žeň svou. **3** Jdětež. Aj, já posílám vás jako berany mezi vlky. **4** Nenostež s sebou pytlíka, ani mošny, ani obuví, a žádného na cestě nepozdravujte. **5** A do kteréhožkoli domu vejdete, nejprve rcete: Pokoj tomuto domu. **6** A bude-lit' tu který syn pokoje, odpočinet' na něm pokoj vás; pakli nic, k vám' se navráti. **7** A v též domu ostaňte, jedouce a pijíce, což u nich jest. Nebo hoden jest dělník mzdy své. Nechotdež z domu do domu. **8** Ale do kteréhožkoli města vešli byste a přijali by vás, jezte, což před vás předloží. **9** A uzdravujte nemocné, kteříž by v něm byli, a rcete jim: Přiblížil' se k vám království Boží. **10** A do kteréhožkoli města vešli byste, a nepřijali by vás, vydouce na ulice jeho, rcetež: **11** Také i ten prach, kterýž se přichytí nás z města vašeho, vyrážíme na vás. Ale však to vězte, žeť se jest přiblížilo k vám království Boží. **12** Pravím zajisté vám, že Sodomským v onen den lehčejí bude nežli tomu městu. **13** Běda tobě Korozaim, běda tobě Betsaido. Nebo kdyby v Týru a v Sidonu činěni byli

když se vrátím, zaplatím tobě. **36** Kdo tedy z těch nich pravili: V Belzebubu, knížeti dábelském, vymítá tří zdá se tobě bližním býti tomu, kterýž upadl mezi dásby. **16** A jiní pokoušejíce ho, znamení s nebe lotry? **37** A on řekl: Ten, kterýž učinil milosrdenství hledali od něho. **17** Ale on znaje myšlení jejich, řekl nad ním. I řekl jemu Ježíš: Jdi, i ty učň též. **38** I stalo jím: Každé království samo v sobě rozdělené pustne, se, když šli, že on všel do jednoho městečka. Žena a dům na dům padá. **18** Jestliže' jest pak i satan pak jedna, jménem Marta, přijala jej do domu svého. proti sobě rozdělen, kterakž stane království jeho? **39** A ta měla sestru, jménem Mariji, kterážto seděci Nebo pravíte, že já v Belzebubu vymítám dásby. **19** u noh Ježíšových, poslouchala slova jeho. **40** Ale Jestliže já v Belzebubu vymítám dásby, synové vaši Marta pečlivá byla při mnohé službě Pánu. Kterážto v kom vymítají? Protož oni soudcové vaši budou. přistoupivší, řekla: Pane, nemáš-liž o to péče, že **20** Pakli' prstem Božím vymítám dásby, jistě' jest sestra má nechala mne samé sloužiti? Protož rci jí, přišlo k vám království Boží. **21** Když silný oděnec at' mi pomůž. **41** A odpověděv, řekl jí Ježíš: Marta, ostříhá síň své, v pokoji jsou všecky věci, kteréž Marta, pečlivá jsi, a rmoutíš se při mnohých věcech. **22** Pakli by silnější než on přijda, přemohl jej, má. **42** Ale jednohot' jest potřebí. Mariat' doubru stránku všecka odění jeho odejme, v něž úfal, a loupeže jeho rozdělí. **23** Kdož není se mnou, proti mně jest; a kdož neshromažduje se mnou, rozptylujet'. **24** Když nečistý duch vyjde od člověka, chodí po místech suchých, hledaje odpočinutí. A nenalezna, dí: Vrátim se do domu svého, odkudž jsem vyšel. **25** A přijda, naleze jej vymetený a ozdobený. **26** I jde, a přijme k sobě jiných sedm duchů horších sebe, a vejdouce, přebývají tam. I jsou poslední věci člověka toho horší nežli první. **27** I stalo se, když on to mluvil, pozdvihši haslu jedna žena z zástupu, řekla jemu: Blahoslavený život, kterýž tebe nosil, a prsy, kterýchž jsi požíval. **28** A on řekl: Ovšem pak blahoslavení, kteříž slyší slovo Boží a ostříhají jeho. **29** A když se zástupové scházeli, počal praviti: Pokolení toto nešlechetné jest. Znamení vyhledává, a znamení jemu nebude dáno, než znamení Jonáše proroka. **30** Nebo jakož Jonáš učiněn byl znamením Ninivitským, tak' bude i Syn člověka pokolení tomuto. **31** Královna od poledne stane na soudu s muži pokolení tohoto, a odsoudí je. Nebo přijela od končin země, aby slyšela moudrost Šalomounovu, a aj, více než Šalomoun tutto! **32** Muži Ninivští povstanou na soudu s pokolením tímto, a odsoudí je. Nebo činili pokání k kázání Jonášovu, a aj, více nežli Jonáš tutto! **33** Žádný rozsvítě svíci, nepostaví jí do skryše, ani pod kbelec, ale na svícen, aby ti, kteříž vcházejí, světlo viděli. **34** Svíce těla tvého jest oko tvé. Když by tedy oko tvé sprostné bylo, i tělo tvé všecko bude světlé; a pakli' bude nešlechetné, také' i tělo tvé tmavé bude. **35** Viziž tedy, aby světlo, kteréž jest v tobě, nebylo tmou. **36** Pakli celé tělo tvé světlé bude, nemaje žádné částky tmavé, budet' všecko tak světlé, že tě jako svíce bleskem osvítí. **37**

11 I stalo se, když byl na jednom místě, modle se, že když přestal, řekl k němu jeden z učedníků jeho: Pane, nauč nás modlit se, jako i Jan učil učedníky své. **2** I řekl jím: Když se modlíte; říkejte: Otče nás, jenž jsi v nebesích, posvěť se jménu tvé. Přijd' království tvé. Bud' vůle tvá, jako v nebi tak i na zemi. **3** Chléb náš vezdejší dávej nám každého dne. **4** I odpust' nám hříchy naše, nebo i my odpouštíme všelikému vinníku našemu. A neuvod' nás v pokušení, ale zbab nás od zlého. **5** I řekl k nim: Kdo z vás bude míti přítele, a půjde k němu o půlnoci, a dí jemu: Příteli, půjč mi tří chlebů. **6** Nebo přítel můj přišel s cesty ke mně, a nemám, co bych předložil před něj. **7** A on vnitř jsa, odpověděl by, řka: Nečiř mi nevole, neb jsou již dveře zavřány, a dítky mé se mnou jsou v pokoji. Nemohut' vstáti a dátí tobě. **8** Pravím vám: Ač' nedá jemu, vstana, protože jest přítel jeho, ale však pro nezbednost jeho vstana, dá jemu, kolikožkoli potřebuje. **9** I ját' pravím vám: Proste, a budet' vám dáno; hledejte, a naleznete; tlucte, a budet' vám otevříno. **10** Neb každý, kdož prosí, běre; a kdož hledá, nalézá; a tomu, kdož tluc, bude otevříno. **11** Kterého pak z vás otce prosil by syn za chléb, zdali kamene podá jemu? Aneb za rybu, zdali místo ryby dá jemu hada? **12** Aneb prosil li by za vejce, zdali podá jemu štíra? **13** Poněvadž tedy vy, zlí jsouce, umíte dobré dary dávatí dětem svým, čím více Otec vás nebeský dá Ducha svatého těm, kteříž ho prosí? **14** I vymítal Ježíš dábelství, a to bylo němé. Stalo se pak, když vyšlo dábelství, že mluvil němý. I divili se zástupové. **15** Ale některí z

A mezi tím když on mluvil, prosil ho jeden farizeus, aby obědval u něho. A všed, posadil se za stůl. 38 Farizeus pak viděv to, podivil se, že se neumyl před povrchem konvice a mísy čistíte, ale to, což vnitř jest vás, plno jest loupeže a nešlechetnosti. 40 Blázni, zdaliž ten, který učinil, což zevnitř jest, neučinil také i toho, což jest vnitř? 41 Ale však i z toho, což máte, dávejte almužnu, a aj, všecky věci vaše čisté budou. 42 Ale běda vám farizeům, kterýž desátky dáváte z první místa v školách a pozdravování na trzích. 43 Běda vám farizeům, nebo milujete o tom, co tam jest. 44 Synu člověka, bude mu odpuštěno, ale tomu, kdož by Běda vám, zákoníci a farizeové pokrytci, nebo jste se Duchu svatému rouhal, nebudeť odpuštěno. 45 I řekl jemu: Mistře, tyto věci mluvě, i nám také lehkost aneb co byste mluvili. 46 A on řekl: I vám zákoníkům běda, nebo v tu hodinu, co byste měli mluviti. 47 Když pak vás voditi budou do škol a k vlastařům a k o tom, co tam jest. 48 A tak osvědčujete a potvrzujete skutků a vystříhejte se od lakomství; nebot' ne v rozhojnění otců vašich. Nebo oni zajisté zmordovali jsou je, vy statku něčího život jeho záleží. 49 Protož i Moudrost podobenství, řeka: Ělověče, kdo mne ustavil jenž vzděláváte hroby prorocké, kterýž otcové vaši soudcí aneb děličem nad vámi? 50 Aby Co učiním, že nemám, kde bych shromáždil úrody požádáno bylo od tohoto pokolení krve všech proroků, své? 51 Od krve větších nadělám, a tu shromáždím všecky své úrody Abelovy až do krve Zachariášovy, kterýž zahynul mezi i zboží svá. 52 Běda vám zákoníkům, měj dobrou vůli. 53 A když jim to mluvil, nebo jste vzali klíč umění; sami jste nevešli, a těm, noci požádají duše tvé od tebe, a to, cožs připravil, čí kteříž vcházeli, zbraní jste. 54 Ukládajíce o mnohým řecem přičiny jemu dávati, 55 Protož pravím vám: Nebudtež pečliví o život svůj, něm, a hledajíce popadnouti něco z úst jeho, aby jej co byste jedli, ani o tělo, cím byste se odívali. 56 Život větší jest nežli pokrm, a tělo větší nežli oděv.

2 A vtom, když mnozí zástupové scházeli se, takže jedni druhé velmi tlačili, počal mluviti k učedníkům svým: Nejpředněji se varujte od kvasu farizeů, jenž jest pokrytví. 2 Neboť nic není skrytého, což by nemělo být zjeveno; ani jest co tajného, ještě by nemělo být zvědívno. 3 Protož to, co jste pravili ve tmách, bude na světle slyšáno, a co jste sobě v uší šeptali v pokojích, hlásánoť bude na střechách. 4 Pravím pak vám přátelům svým: Nestrachujte se těch, kteřížto, když zabije, má moc uvrci do pekelného ohně. Jistě, pravím vám, toho se bojte. (Geenna g1067)

5 Ale ukážit' vám, koho se máte báti: Bojte se toho, když zabije, má moc uvrci do pekelného ohně. Jistě, pravím vám, toho se bojte. (Geenna g1067)

6 Zdaliž neprodávají pět vrabců za dva haléře? Avšak ani jeden z nich není v zapomenutí před Bohem. 7 Nýbrž i vlasové hlavy vaší všickni zečteni jsou. 8 Pravím' pak vám: Každý kdož by koli vyznal mne před lidmi, i Syn člověka vyzná jej před anděly Božími. 9 Kdož by mne pak zapřel před lidmi, zapřínt' bude neopouštěti. 10 A každý kdož dí slovo proti 11 a lásku Boží; ještě tyto věci měli jste činiti, a oněch 12 Duch svatý zajisté naučí vás činiš. 13 I řekl jemu jeden obtěžujete lidi břemeny nesnesitelnými, a sami se z zástupu: Mistře, rci bratru mému, at' rozdělí se mnou těch břemen jedním prstem nedotýkáte. 14 A on řekl jemu: Ělověče, kdo mne ustavil jenž vzděláváte hroby prorocké, kterýž otcové vaši soudcí aneb děličem nad vámi? 15 I řekl k nim: Viztež zmordovali. 16 Pověděl jim také i pak vzděláváte hroby jejich. 17 Protož i Moudrost podobenství, řeka: Ělověče, jednoho bohatého hojně Boží řekla: Pošlit' k nim proroky a apoštoly, a z těch úrody pole přineslo. 18 I přemyšloval sám v sobě, řeka: některé mordovati budou, a jiné vyháněti, 19 A dím duši své: Duše, māš mnoho oltářem a chrámem. Jistě, pravím vám, požádáno statku složeného za mnohá léta, odpočívej, jez, pij, bude od pokolení tohoto. 20 Běda vám zákoníkům, měj dobrou vůli. 21 I řekl jemu Bůh: Ó blázne, této nebo jste vzali klíč umění; sami jste nevešli, a těm, noci požádají duše tvé od tebe, a to, cožs připravil, čí kteříž vcházeli, zbraní jste. 22 Řekl pak učedníkům svým: Mnohým řecem přičiny jemu dávati, 23 Protož pravím vám: Nebudtež pečliví o život svůj, něm, a hledajíce popadnouti něco z úst jeho, aby jej co byste jedli, ani o tělo, cím byste se odívali. 24 Patřte na havrany, žet' nesejí, ani žnou, a nemají špižírny, ani stodoly, a Bůh krmí je. I cím v větší vážnosti jste vy než ptactvo? 25 A kdož pak z vás pečlivě o to myslé, můž přidati ku postavě své loket jeden? 26 Poněvadž tedy nemůžete s to býti, což nejmenšího jest, proč o jiné věci se staráte? 27 Patřte na kvítí polní, kterak rostou, nedělají, ani předou, a pravím' vám, že ani Šalomoun ve vší slávě své nebyl

tak odín, jako jedno z těchto. **28** A poněvadž trávu, křtem mám křten býti, a kterak jsem soužen, dokudž kteráž dnes na poli jest, a zítra do peci uvržena bývá, se nevykoná! **51** A což se domníváte, že bych přišel Bůh tak odívá, čím více vás, ó malé víry? **29** I vy pokoj dáti na zemi? Nikoli, pravím vám, ale rozdelení. nestarejte se o to, co byste jedli, aneb co byste pili, **52** Nebo již od této chvíle bude jich pět v jednom aniž o to tak velmi pečujete. **30** Nebo těch všech věcí domu rozdeleno, tři proti dvěma, a dva proti třem. národnové světa tohoto hledají. Vít pak Otec vaš, že **53** Bude rozdelen otec proti synu, a syn proti otci, těch věcí potřebujete. **31** Ale raději hledejte království mätě proti dceři, a dcera proti mateři, svegruše proti Božího, a tyto všecky věci budou vám přidány. **32** nevestě své, a nevěsta proti svegruší své. **54** Pravil Neboj se, ó maličké stádce, nebot' se zalíbilo Otci také i k zástupům: Když vídáte oblak, an vzchodí od vašemu dáti vám království. **33** Prodávejte statky západu, hned pravíte: Příval jde, a tak bývá. **55** A vaše, a dávejte almužnu. Dělejte sobě pytlíky, kteríž když od poledne vítr véje, říkáte: Bude horko, a bývát' nevelšejí, poklad, kteríž nehyne, v nebesích, kdežto **56** Pokrytci, způsob nebe a země umíte souditi, a zloděj dojít nemůž, a kdež mol nekazí. **34** Nebo kterakž pak tohoto času nepoznáváte? **57** Ano proč kdež jest poklad váš, tut' bude i srdce vaše. **35** i sami od sebe nesoudíte, což spravedlivého jest? Budtež bedra vaše přepásaná, a svíce hořící. **36** A **58** Když pak jdeš s protivníkem svým k vrchnosti, vy podobni budte lidem očekávajícím Pána svého, na cestě přičiní se o to, abys byl zproštěn od něho, až by se vrátil z svadby, aby hned, jakž by přišel a aby snad netáhl tebe k soudci, a soudce dal by tebe potloukl, otevřeli jemu. **37** Blaze služebníkům těm, bříci, a bříci vsadil by tě do žaláře. **59** Pravím tobě: kteréž přijda Pán, nalezl by, a oni bdí. Amen pravím Nevyjdeš odtud, dokudž bys i toho posledního halére vám, že přepáše se, a káže jim sednouti za stůl, a nenavrátil.

chodě, bude jim sloužiti. **38** A přišel-lit' by v druhé bdění, a paklit' by v třetí bdění přišel, a tak je nalezl, blahoslavení jsou služebníci ti. **39** Toto pak vězte, že byť věděl hospodář, v kterou by hodinu měl zloděj přijít, bděl by zajisté, a nedal by podkopati domu svého. **40** Protož i vy budte hotovi, nebo v kterou hodinu nenadějete se, Syn člověka přijde. **41** I řekl jemu Petr: Pane, nám-li pravíš toto podobenství, cili všechném? **42** I dí Pán: Aj kdo jest věrný šafář a opatrný, jehož by ustanovil pán nad čeleďí svou, aby jim v čas dával vyměřený pokrm, **43** Blahoslavený služebník ten, kteréhož, když by přišel pán jeho, nalezne, an tak činí. **44** Vpravdě pravím vám, že nade vším statkem svým ustanoví jej. **45** Pakli by řekl služebník ten v srdeci svém: Prodlévá přijít pán můj, i počal by být služebníky a služebnice, a jísti a pít i opíjeti se, **46** Přijdet' pán služebníka toho v den, v kterýž se nenaděje, a v hodinu, kteréž neví. I oddělít' jej, a díl jeho položí s nevěrnými. **47** Služebník pak ten, kterýž by znal vůli pána svého a nepřipravoval se, a nečinil podle vůle jeho, bit bude velmi. **48** Ale kterýž neznal, a hodné věci trestání činil, bit bude ne tak velmi. Každému pak, komuž jest mnoho dáno, mnoho bude od něho požádáno; a komut' jsou mnoho poručili, vícet' požádají od něho. **49** Oheň přišel jsem pustiti na zemi, a co chci, jestliže již hoří? **50** Ale

13 Byli pak tu přítomní času toho někteří, vypravujíce jemu o Galilejských, kterýchžto krev Pilát smíšil s obětmi jejich. **2** I odpověděv Ježíš, řekl jim: Co mníte, že jsou ti Galilejští byli větší hříšníci neži všickni jiní Galilejští, že takové věci trpěli? **3** Nikoli, pravím vám. Ale nebudete-li pokání činiti, všickni též zahynete. **4** Anebo oněch osmnácte, na kteréžto upadla věže v Siloe, a zbila je, zdali se domníváte, že by oni vinni byli nad všecky lidi přebývající v Jeruzalémě? **5** Nikoli, pravím vám. Ale nebudete-li pokání činiti, všickni též zahynete. **6** Poveděl pak toto podobenství: Ělověk jeden měl strom fíkový štípený na vinici své. I přišel, hledaje ovoce na něm, ale nenalezl. **7** I řekl k vinaři: Aj, po tři léta již přicházím, hledaje ovoce na tom fíku, a nenalezám. Vytni jej! Proč i tu zemi darmo kazí? **8** On pak odpověděv, řekl jemu: Pane, ponechej ho i tohoto léta, až' jej okopám a ohnojím, **9** Zdali by nesl ovoce. Pakli' neponese, potom vytneš jej. **10** Učil pak v jedné škole jejich v den sváteční. **11** A aj, byla tu žena, kteráž měla ducha nemoci osmnácté let, a byla sklíčena, a nijakž se nemohla zprostřiti. **12** A uzřev ji Ježíš, zavolal jí k sobě, a řekl jí: Ženo, zproštěna jsi od nemoci své. **13** I vložil na ni ruce, a ihned zdvihla se, a velebil Boha. **14** Tedy kníže školní odpověděv, hněvaje se proto, že v den sváteční uzdravoval Ježíš,

řekl k zástupu: Šest dní jest, v nichž náleží dělati; svá pod křídla? A nechtěli jste. 35 Aj, opuštěn bude protož v těch dnech přicházejíce, budte uzdravováni, dům váš a zanechán vám pustý. Ale jistě pravím a ne v den sobotní. 15 I odpověděv jemu Pán, řekl: vám, že nikoli mne neužíte, až' přijde čas, když díte: Pokrytče, zdali jeden každý z vás v den sváteční Požehnaný, jenž se běrá ve jménu Páně.

nevadí vela svého nebo osla od jeslí, a nevodí

napájeti? 16 Tato pak dcera Abrahamova, kterouž

byl svázel satan již osmnácte let, což neměla být

rozvázána od svazku v den sváteční? 17 A když

on to pověděl, zastyděl se všickni protivníci jeho,

ale všecken lid radoval se ze všech těch slavných

skutků, kteříž se dálí od něho. 18 I řekl Ježíš: Èemu

podobno jest království Boží a k čemu je přirovnám?

19 Podobno jest zrnu horčičnému, kteréžto vzav

člověk, uvrhl do zahrady své. I rostlo, a učiněno jest v

strom veliký, a ptactvo nebeské hnizda sobě dělali na

ratolestech jeho. 20 A opět řekl: K čemu připodobním

království Boží? 21 Podobno jest kvasu, kterýžto

vzavši žena, zadělala ve třech měřicích mouky, až

zkysalo všecko. 22 I chodil po městech a městeckách

uče, bera se do Jeruzaléma. 23 I řekl jemu jeden:

Pane, tuším, že jest málo těch, kteříž spaseni býti

mají? On pak řekl k nim: 24 Snažujte se vcházetí

těsnou branou; nebot' (pravím vám) mnozí hledati

budou vjítí, a nebudou moci, 25 Totíž když vejde

hospodář, a zavře dveře, a počnete vně státi a tlouci

na dveře, řkouce: Pane, Pane, otevři nám, a on

odpovídaje, dít' vám: Neznám vás, odkud jste: 26

Tedy počnete říci: Jídali jsme a pijeli před tebou, a

na ulicech našich jsi učil. 27 I dí: Pravím vám, žeť

vás neznám, odkud jste. Odejdětež ode mne všickni

činitelé nepravosti. 28 Tamťt bude pláč a škřípení

zubů, když užíte Abrahama a Izáka a Jákoba a

všecky proroky v království Božím, sami pak sebe

vyhnáné ven. 29 I přijdout' mnozí od východu, a od

západu, a od půlnoci, i od poledne, a budou stoliti v

království Božím. 30 A aj, jsout' poslední, kteříž budou

první, a jsou první, kteříž budou poslední. 31 A v ten

den přistoupili někteří z farizeů, řkouce jemu: Výjdi, a

odejdi odsud, nebo Herodes chce té zamordovati. 32

I řekl jim: Jdouce, povězte lišce té: Aj, vymítám dáby,

a uzdravuji dnes a zítra, a třetího dne dokonám. 33

Ale však musím dnes a zítra i pozejří chodití; nebot'

jest nelze proroku zahynouti jinde kromě Jeruzaléma.

34 Jeruzaléme, Jeruzaléme, ješto morduješ proroky a

kamenuješ ty, kteříž k tobě bývají posláni, kolikrát

jsem chtěl shromáždit syny tvé, jako slepice kuřátko

14 I stalo se, když všel Ježíš do domu jednoho knížete farisejského v sobotu, aby jedl chléb, že oni šetřili ho. 2 A aj, člověk jeden vodnotelný byl před ním. 3 I odpověděv Ježíš, dí zákoníkům a farizeům, řka: Sluší-li v sobotu uzdravovat? 4 A oni mlčeli. Tedy on dosáh jeho, uzdravil a propustil. 5 A odpověděv k nim řekl: Èí z vás osel anebo vùl upadl by do studnice, a ne ihned by ho vytáhl v den sobotní? 6 I nemohli jemu na to odpovědít. 7 Pověděl také i ku pozvaným podobenství, (spatřiv to, kterak sobě přední místa vyvolovali.) řka k nim: 8 Kdybys byl od někoho pozván na svadbu, nesedej na předním místě, at' by snad vzácnější nežli ty nebyl pozván od něho. 9 A přijda ten, kterýž tebe i onho pozval, řekl by tobě: Dej tomuto místo. A tehdy počal bys s hanbou na posledním místě seděti. 10 Ale když bys byl pozván, jda, posad' se na posledním místě. A kdyby přišel ten, kterýž tebe pozval, aby řekl tobě: Příteli, posedni výše, tedy budeš mítí chválu před spolustolícími. 11 Nebo každý, kdož se povyuje, bude ponížen; a kdož se poníže, bude povyšen. 12 Pravil také i tomu, kterýž ho byl pozval: Když činiš oběd nebo večeři, nezov přátel svých, ani bratří svých, ani sousedů bohatých, at' by snad i oni zase nezvali tebe, a měl bys odplatu. 13 Ale když činiš hody, povolej chudých, chromých, kulhavých, slepých, 14 A blahoslavený budeš. Nebot' nemají, odkud by odplatili tobě, ale budet' odplaceno při vzkříšení spravedlivých. 15 I uslyšav to jeden z přísedících, řekl jemu: Blahoslavený jest, kdož jí chléb v království Božím. 16 On pak řekl jemu: Èlověk jeden učinil večeři velikou, a pozval mnohých. 17 I poslal služebníka svého v hodinu večeře, aby řekl pozvaným: Pojdte, nebo již připraveno jest všecko. 18 I počali se všickni spolu vymluvati. První řekl jemu: Ves jsem koupil, a musím vjítí a ohledati jí; prosím tebe, vymluv mne. 19 A druhý řekl: Patero spřežení volú koupil jsem, a jdu, abych jich zkusil; prosím tebe, vymluv mne. 20 A jiný dí: Ženu jsem pojal, a protož nemohu přijíti. 21 I navrátil se služebník, zvěstoval tyto věci pánu svému. Tedy rozhněvav se hospodář, řekl služebníku svému: Výjdi rychle na rynky a na

ulice města, a chudé, i chromé, i kulhavé, a slepé kterýž jsem byla ztratila. **10** Takt' pravím vám, že uved' sem. **22** I řekl služebník: Pane, stalo se, jakož jest radost před anděly Božími nad jedním hříšníkem jsi rozkázel, a ještět' místo jest. **23** Tedy řekl pán pokání činícím. **11** Řekl také Ježíš: Ělověk jeden měl služebníku: Vyjdiž na cesty a mezi ploty, a přinut' dva syny. **12** Z nichž mladší řekl otci: Otče, dej mi díl vjítí, ať se naplní dům můj. **24** Nebo pravím' vám, statku, kterýž mně náleží. I rozdělil jim statek. **13** A po že žádný z mužů těch, kteříž pozvání byli, neokusí nemnohých dnech, shromáždil sobě všecko mladší večeře mé. **25** Šli pak mnozí zástupové s ním. A on syn, odšel do daleké krajiny, a tam rozmrhal statek obrátil se, řekl jim: **26** Jde-li kdo ke mně, a nemá svůj, živ jsa prostopášně. **14** A když všecko utratil, li v nenávisti otce svého, i mateře, i ženy, i dětí, i stal se hlad veliký v krajině té, a on počal nouzi trpěti. bratří, i sestr, ano i té duše své, nemůž být mým **15** I všed, přídřel se jednoho městěnína krajiny té; a učedníkem. **27** A kdožkoli nenese kříže svého, a on jej poslal do vsi své, aby pásli vepře. **16** I žádal jde za mnou, nemůž být mým učedníkem. **28** Nebo nasytití bricho své mlátem, kteréž svině jedly, a žádný kdo z vás jest, chtěje stavěti věži, aby prve sedna, nedával jemu. **17** On pak přišed sám k sobě, řekl: nepočetl nákladu, bude-li míti dosti k dokonání toho Aj, jak mnozí čeleďinové u otce mého hojnost mají díla? **29** Aby snad, když by položil grunt, a nemohl chleba, a já tuto hladem mru! **18** Vstana, půjdú k otci dokonati, nepřišlo na to, že všickni to vidouce, počali svému, a dím jemu: Otče, zhřešil jsem proti nebi a by se jemu posmívati, **30** Řkouce: Tento člověk počal před tebou, **19** A již více nejsem hoden slouti syn stavěti, a nemohl dokonati. **31** Anebo který král bera tvůj. Ale učiň mne jako jednoho z čeledinů svých. **20** I se k boji proti jinému králi, zdaliž prve nesedne, aby vstav, šel k otci svému. A když ještě opodál byl, uzřel se poradil, mohl-li by s desíti tisíci potkat se s tím, jej otec jeho, a milosrdenstvím hnut jsa, příběh, padl kterýž s dvacíti tisíci táhne proti němu? **32** Sic jinak, na šíji jeho, a políbil ho. **21** I řekl jemu syn: Otče, když ještě podál od něho jest, pošle posly k němu, zhřešil jsem proti nebi a před tebou, a již' nejsem žádaje toho, což by bylo ku pokoji. **33** Tak zajisté hoden slouti syn tvůj. **22** I řekl otec služebníkům každý z vás, kdož se neodrekne všech věcí, kterýž svým: Přineste roucho to první, a oblete jej, a dejte vládne, nemůž být mým učedníkem. **34** Dobráť jest prsten na ruku jeho a obuv na nohy. **23** A přivedouce sůl. Pakli sůl bude zmařena, cím bude napravena? tele tučné, zabijte, a hodujíce, budme veseli. **24** Nebo **35** Ani do země, ani do hnoje se nehodí; ale vyvržena tento syn můj byl umřel, a zase ožil; byl zahynul, bude ven. Kdo má uši k slyšení, slyš.

15 Přibližovali se pak k němu všickni publikáni a hříšníci, aby ho slyšeli. **2** I reptali farizeové a zákoníci, řkouce: Tento hříšníky přijímá a jí s nimi. **3** I pověděl jim podobenství toto, řka: **4** Kdyby někdo z vás měl sto ovec, a ztratil by jednu z nich, zdaliž by nenechal devadesátí devítí na poušti, a nešel k té, kteráž zahynula, až by i nalezl ji? **5** A nalezna, jistě by ji vložil na ramena svá s radostí. **6** A přijda domů, svolal by přátely a sousedy, řka jim: Spolu radujte se se mnou, neb jsem nalezl ovcí svou, kteráž byla zahynula. **7** Pravím' vám, že tak jest radost v nebi nad jedním hříšníkem pokání činícím větší, nežli nad devadesátí devítí spravedlivými, kteříž nepotřebují pokání. **8** Aneb žena některá mající grošů deset, ztratila-li by jeden groš, zdaliž nezažže svíce, a nemete domu, a nehledá pilně, dokudž nenalezne? **9** A když nalezne, svolá přítelkyně a sousedy, řkuci: Spolu radujte se se mnou, neb jsem nalezla groš,

tento syn můj byl umřel, a zase ožil; byl zahynul, a nalezen jest. I počali veseli býti. **25** Byl pak syn jeho starší na poli. A jda, když se přibližoval k domu, uslyšel zpívání a hluk veselících se. **26** I povolav jednoho z služebníků svých, otázal se ho, co by to bylo. **27** A on řekl jemu: Bratr tvůj přišel, i zabil otce tvůj tučné tele, že ho zdravého přijal. **28** I rozhněval se on, a nechtěl tam vjítí. Otec pak jeho vyšed, prosil ho. **29** A on odpověděv, řekl otci: Aj, tolík let sloužím tobě, a nikdy jsem přikázání tvého neprestoupil, avšak nikdy jsi mi nedal ani kozelce, abych také s přáteli svými vesel pobyl. **30** Ale když syn tvůj tento, kterýž prožral statek tvůj s nevěstkami, přišel, zabilis jemu tele tučné. **31** A on řekl mu: Synu, ty vždycky se mnou jsi, a všecky věci mé jsou tvé. **32** Ale hodovati a radovati se náleželo. Nebo bratr tvůj tento byl umřel, a zase ožil; zahynul byl, a nalezen jest.

16 Pravil pak i k učedníkům svým: Ělověk jeden byl bohatý, kterýž měl šafáře; a ten obžalován jest před ním, jako by mrhal statek jeho. **2** I povolav

ho, řekl jemu: Což to slyším o tobě? Vydej počet z [\(Hadēs g86\)](#) 24 I zvolal bohatec, řekl: Otče Abrahame, vlastařství svého, neb již nebudeš moci déle vládnouti. smiluj se nade mnou, a pošli Lazara, at' omočí konec 3 I dí vladař sám v sobě: Co učiním? Ted' pán můj prstu svého v vodě, a svlaží jazyk můj; nebo se odjímá ode mne vladařství. Kopati nemohu, žebrati mučím v tomto plameni. 25 I řekl mu Abraham: Synu, se stydím. 4 Vím, co učiním, aby, když budu zbaven rozpomeň se, žež ty již vzal dobré věci své v životě vladařství, přijali mne do svých domů. 5 I zavolal svém, a Lazar též zlé. Nyní pak tento se již těší, ale jednoho každého dlužníka pána svého, řekl prvnímu: ty se mučíš. 26 A nadto nade všecko mezi námi a Jaks mnoho dlužen pánu mému? 6 A on řekl: Sto tun vámi propast veliká utvrzena jest, aby ti, kteříž chtí oleje. I řekl mu: Vezmi rejstra svá, a sedna rychle, odsud k vám jítí, nemohli, ani odonud k nám přijiti. napiš padesát. 7 Potom druhému řekl: Ty pak jaks 27 I řekl: Ale prosím tebe, Otče, abys ho poslal do mnoho dlužen? Kterýž řekl: Sto korců pšenice. I domu otce mého. 28 Nebot' mám pět bratrů. At' jim dí mu: Vezmi rejstra svá, a napiš osmdesát. 8 I svědčí, aby i oni nepřišli do tohoto místa muk. 29 I pochválil pán vladaře nepravého, že sobě opatrně řekl jemu Abraham: Majíť Mojžíše a Proroky, necht' učinil. Nebo synové tohoto světa opatrnější jsou, jich poslouchají. 30 A on řekl: Nic, otče Abrahame, ale nežli synové světla v svých věcech. [\(aiōn g165\)](#) 9 I ját' kdyby kdo z mrtvých šel k nim, budou pokání činiti. 31 I řekl mu: Poněvadž Mojžíše a Proroků neposlouchají, aniž byť kdo z mrtvých vstal, uvěří jemu.

[\(aiōnios g166\)](#) 10 Kdož' jest věrný v mále, i ve mnozeť věrný bude. A kdož v mále jest nepravý, i ve mnozeť nepravý jest. 11 Poněvadž tedy v mamoně nepravé věrní jste nebyli, spravedlivého zboží kdo vám svěří? 12 A když jste v cizím věrní nebyli, což vašeho jest, kdo vám dá? 13 Nižádný služebník nemůž dvěma pánum sloužiti. Nebt' zajisté jednoho nenáviděti bude, a druhého milovati, aneb jednoho přídržeti se bude, a druhým pohrdne. Nemůžte Bohu sloužiti a mamoně. 14 Slyšeli pak toto všecko i farizeové, kteříž byli lakoví, a posmívali se jemu. 15 I dí jim: Vy jste, ještě se sami spravedliví činite před lidmi, ale Bůh' zná srdce vaše; nebo což jest u lidí vysokého, ohavnost jest před Bohem. 16 Zákon a Proroci až do Jana, a od té chvíle království Boží zvěstuje se, a každý se do něho násilně tiskne. 17 Snázeť' jest zajisté nebi a zemi pominouti, nežli v Zákoně jednomu tytlíku zahynouti. 18 Každý, kdož propustí manželku svou, a jinou pojímá, cizoloží; a kdož propuštěnou od muže pojímá, cizoloží. 19 Byl pak člověk jeden bohatý, a obláčel se v šarlat a v kment, a hodoval na každý den stkvostně. 20 A byl také jeden žebrák, jménem Lazar, kterýžto ležel u vrat jeho vředovitý, 21 Žádaje nasycen býti z drobtů, kteříž padali z stolu bohatce. Ale i psi přicházejíce, lízali vředy jeho. 22 I stalo se, že ten žebrák umřel, a nesen jest od andělů do lůna Abrahama. Umřel pak i bohatec, a pohřben jest. 23 Potom v pekle pozdvih oči svých, v mukách jsa, uzřel Abrahama zdaleka, a Lazara v lůnu jeho.

17 Tedy řekl učedníkům: Není možné, aby nepřišla pohoršení, ale běda tomu, skrze kohož přicházejí. 2 Lépe by mu bylo, aby žernov osličí vložen byl na hrdlo jeho, a uvržen byl do moře, nežli by pohoršil jednoho z těchto malíčkých. 3 Šetřte se. Zhréšil-li by pak proti tobě bratr tvůj, potresi ho, a bude-lit' toho želeti, odpust' mu. 4 A byť pak sedmkrát za den zhréšil proti tobě, a sedmkrát za den obrátil se k tobě, řka: Žel mi toho, odpust' mu. 5 I řekli apoštolé Pánu: Přispor nám víry. 6 I dí Pán: Kdybyste měli víru jako zrno horčičné, řekli byste této moruší: Vyrokoř se a přesad' se do moře, a uposlechlaby vás. 7 Nebo kdo jest z vás, maje služebníka, ještě oře aneb pase dobytek, aby jemu, když by se s pole navrátil, hned řekl: Pojd' a sed' za stůl? 8 Ale zdali raději nedí jemu: Připrav, at' povečeřím, a opáše se, služ mi, až se najím a napím, a potom i ty jez a pij? 9 Zdali děkuje služebníku tomu, že učinil to, což mu rozkázal? Nezdá mi se. 10 Tak i vy, když učiníte všecko, což vám přikázáno, rcete: Služebníci neužiteční jsme. Což jsme povinni byli učiniti, učinili jsme. 11 I stalo se, když se bral do Jeruzálema, že šel skrze Samaří a Galilei. 12 A když vcházel do jednoho městečka, potkalo se s ním deset mužů malomocných, kteřížto stáli zdaleka. 13 A pozdívšě hlasu, řekli: Ježíši přikazateli, smiluj se nad námi. 14 Kterýžto on uzřev, řekl jim: Jdouce, ukažte se kněžím. I stalo se, když šli, že očištěni jsou. 15 Jeden pak z nich uzřev, že jest uzdraven, navrátil se s velikým hlasem, velebě Boha. 16 A padl na tvář

k nohám jeho, díky čině jemu. A ten byl Samaritán. což by pak Bůh nepomstil volených svých, volajících
17 I odpověděv Ježíš, řekl: Zdaliž jich deset není k němu dnem i nocí, ačkoli i prodlévá jím? 8 Pravím očištěno? A kdež jest jich devět? 18 Nenalezli se vám, žeť jich brzo pomstí. Ale když přijde Syn člověka, k tomu, aby přijdouce, chválu Bohu vzdali, jediné zdaliž nalezne víru na zemi? 9 I řekl také k některým, cizozemec tento? 19 I řekl jemu: Vstana, jdi, víra tvá kteříž v sebe doufali, že by spravedlivy byli, jiných tě uzdravila. 20 Otázán pak jsa od zákoníků, kdy sobě za nic nevážíce, podobenství toto: 21 Dva muži přijde království Boží, odpověděl jim a řekl: Nepřijdet' vstupovali do chrámu, aby se modlili, jeden farizeus a království Boží patrně. 21 Aniž řeknou: Aj, tuto, aneb druhý publikán. 11 Farizeus stojí soukromí, takto se aj, tamto. Nebo aj, království Boží jestit' mezi vámi. modlil: Bože, děkuji tobě, že nejsem jako jiní lidé, 22 I řekl učedníkům: Přijdou dnové, že budete žádati dráci, nespravedliví, cizoložníci, aneb jako i tento viděti jeden den Syna člověka, a neuzrite. 23 A dějí' publikán. 12 Postím se dvakrát do téhodne, desátky vám: Aj, zde, hle, tamto. Nechodte, ani následujte. dávám ze všech věcí, kterýmiž vládnu. 13 Publikán 24 Nebo jakožto blesk blýskající se z jedné krajiny, pak zdaleka stojí, nechtěl ani očí k nebi pozdvihnuti, kteráž pod nebem jest, až do druhé, kteráž též pod ale bil se v prsy své, řka: Bože, bud' milostiv mně nebem jest, svítí, tak bude i Syn člověka ve dni svém. hříšnému. 14 Pravím vám: Odšel tento, ospravedlněn 25 Ale nejprve musí mnoho trpěti, a potupen býti od jsa, do domu svého, a ne onen. Nebo každý, kdož se národu tohoto. 26 A jakož se dálo za dnů Noé, tak povyšuje, bude ponižen; a kdož se ponižuje, bude bude i za dnů Syna člověka. 27 Jedli, pili, ženili se, povyšen. 15 Přinášeli také k němu i nemluvnátku, vdávaly se až do toho dne, v kterémžto Noé všeby se jich dotýkal. To viděvše učedníci, přimluovali do korábu; i přišla potopa, a zahladila všecky. 28 A jim. 16 Ale Ježíš svolal je, řekl: Nechte dítek, at' též podobně, jako se stalo ve dnech Lotových: Jedli, jdou ke mně, a nebraňte jim, nebo takovýct' jest pili, kupovali, prodávali, štěpovali, stavěli. 29 Ale dne království Boží. 17 Amen pravím vám: Kdož by koli toho, když vyšel Lot z Sodomy, přešel oheň s sirou s nepřijal království Božího jako dítě, nevejdět' do něho. nebe, a zahladil všecky. 30 Takt' nápodobně bude v 18 I otázalo se ho jedno kníže, řka: Mistře dobrý, ten den, když se Syn člověka zjeví. 31 V ten čas kdo co čině, život věčný obdržím? (aiōnios g166) 19 I řekl by byl na střeše, a nádobí jeho v domu, nesstupuj, jemu Ježíš: Co mne nazýváš dobrým? Žádný není aby je pobral; a kdo na poli, též nevracuj se zase. 32 dobrý, než sám toliko Bůh. 20 Však umíš přikázání: Pomněte na Lotovu ženu. 33 Nebo kdož by koli hledal Nezcizoložíš, nezabiješ, nepokradeš, nepromluvíš život svůj zachovati, ztratit' jej; a kdož by jej koli ztratil, křivého svědectví, cti otce svého i matku svou. 21 On obžívít' jej. 34 Pravím vám: V tu noc budou dva na pak řekl: Toho všeho ostříhal jsem od své mladosti. 22 loží jednom; jeden bude vzat, a druhý opuštěn. 35 Slyšav to Ježíš, řekl mu: Ještět' se jednoho nedostává. Dvě budou mleti spolu; jedna bude vzata, a druhá Všecko, což máš, prodej, a rozdej chudým, a budeš opuštěna. 36 Dva budou na poli; jeden bude vzat, a míti poklad v nebi, a pojď, následuj mne. 23 On pak druhý opuštěn. 37 I odpověděvše, řekli jemu: Kde, uslyšav to, zarmoutil se; byl zajisté bohatý velmi. 24 A Pane? On pak řekl jim: Kdežt' bude tělo, tam' se viděv jej Ježíš zarmouceného, řekl: Aj, jak nesnadně shromáždí i orlice.

18 Pověděl jim také i podobenství, kterak by potřebí
bylo vždycky se modlit a neoblebovat, 2 Řka:
Byl jeden soudce v městě jednom, kterýž se Boha
nebál a člověka nestyděl. 3 Byla pak vdova jedna
v též městě. I přišla k němu, řkuci: Pomsti mne
nad protivníkem mým. 4 A on nechtěl za dlouhý čas.
Ale potom řekl sám v sobě: Ač se Boha nebojím, a
člověka nestydím, 5 Však že mi pokoje nedá tato
vdova, pomstím jí, aby naposledy přijduci, neuhaněla
mne. 6 I dí Pán: Slyšte, co praví soudce nepravý. 7 A

život věčný. (aiōn g165, aiōnios g166) 31 Tedy pojav Ježíš Nechcemet', aby tento kraloval nad námi. 15 I stalo dvanácte, řekl jim: Aj, vstupujeme do Jeruzaléma, a se, když se navrátil, přijav království, rozkázal zavolati naplnit' se všecko to, což psáno jest skrze Proroky těch svých služebníků, kterýmž byl dal peníze, aby o Synu člověka. 32 Nebo vydán bude pohanům, a zvěděl, jak kdo mnoho získal. 16 I přišel první, řka: bude posmíván, a zlehčen i upliván. 33 A ubičujice, Pane, hřivna tvá deset hřiven získala. 17 I řekl jemu: zamordují jej, ale on třetího dne z mrtvých vstane. To dobře, služebníče dobrý. Že jsi nad málem byl 34 Oni pak tomu nic nerozuměli, a bylo slovo to věrný, mějž moc nad desíti městy. 18 A druhý přišel, skryto před nimi, aniž věděli, co se pravilo. 35 I stalo řka: Pane, hřivna tvá získala pět hřiven. 19 I tomu řekl: se, když se přibližoval k Jericho, slepý jeden seděl I ty budíž nad pěti městy. 20 A jiný přišel, řka: Pane, podle cesty, žebře. 36 A slyšev zástup pomíjející, aj, ted' hřivna tvá, kterouž jsem měl složenou v šátku. otázal se, co by to bylo? 37 I oznámili jemu, že Ježíš 21 Nebo jsem se bál tebe, ješto jsi člověk přísný; Nazaretský tudy jede. 38 I zvolal, řka: Ježíši, synu běreš, čeho jsi nepoložil, a žeňš, čeho jsi nerozsíval. Davidův, smiluj se nade mnou! 39 A ti, kteříž napřed 22 I řekl jemu: Z úst tvých soudím tebe, služebníče šli, přimlouvali mu, aby mlčal. Ale on mnohem více zlý. Věděl jsi, že jsem já člověk přísný, bera, což jsem volal: Synu Davidův, smiluj se nade mnou! 40 Tedy nepoložil, a žna, čehož jsem nerozsíval. 23 I pročes zastaviv se Ježíš, rozkázal ho k sobě přivésti. A když tedy nedal peněz mých na stůl, a já přijda, byl bych je se přibližoval, otázal se ho, 41 Řka: Co chceš, at' vzal i s požitky? 24 I řekl tém, kteříž tu stáli: Vezměte tobě učiním? On pak dí: Pane, at' vidím. 42 A Ježíš od něho hřivnu, a dejte tomu, kterýž má deset hřiven. řekl jemu: Prohlédl. Víra tvá té uzdravila. 43 A ihned 25 I řekl jemu: Pane, máť deset hřiven. 26 I dí jím: prohlédl, a šel za ním, velebě Boha. A všecken lid Jistě pravím vám, že každému, kdož má, bude dáno, viděv to, vzdal chválu Bohu. ale od toho, kterýž nemá, i to, což má, bude odjato.

19 A všed Ježíš, bral se přes Jericho. 2 A aj, muž, jménem Zacheus, a ten byl hejtman nad celnými, a byl bohatý. 3 I žádostiv byl viděti Ježíše, kdo by byl; a nemohl pro zástup, nebo postavy malé byl. 4 A předběh napřed, vstoupil na strom planého fíku, aby jej viděl; neb tudy měl jít. 5 A když přišel k tomu místu, pohleděv zhůru Ježíš, uzelřej, i řekl jemu: Zachee, spěšně sstup dolů, nebo dnes v domu tvém musím zůstat. 6 I sstoupil rychle, a přijal jej radostně. 7 A viděvše to všickni, reptali, řkouce: K člověku hříšnému se obrátil. 8 Stoje pak Zacheus, řekl ku Pánu: Aj, polovici statku svého, Pane, dávám chudým, a oklamal-li jsem v čem koho, navracuji to čtvernásob. 9 I dí jemu Ježíš: Dnes spasení stalo se domu tomuto, protože i on jest syn Abrahamův. 10 Nebo přišel Syn člověka, aby hledal a spasil, což bylo zahynulo. 11 Toho když oni poslouchali, promluvil k nim dále podobenství, protože byl blízko od Jeruzaléma a že se oni domnívali, že by se hned mělo zjevití království Boží. 12 I řekl: Ělověk jeden rodu znamenitého odšel do daleké krajiny, aby přijal království a zase se navrátil. 13 I povolav desíti služebníků svých, dal jim deset hřiven, a řekl jim: Kupčež, dokudž nepřijdu. 14 Měštané pak jeho nenáviděli ho, a poslali poselství za ním, řkouce:

27 Ty pak nepřátely mé, kteříž nechtěli, abych nad nimi kraloval, přivedete sem a zmordujte přede mnou. 28 To pověděv, šel předce, vstupuje k Jeruzalému. 29 I stalo se; když se přiblížil k Betfagi a k Betany, k hoře, kteráž slove Olivetská, poslal dva učedníky své, 30 Řka: Jděte do městečka, kteréž proti vám jest. Do kteréhožto vejouce, naleznete oslátko přivázané, na němžto nikdy žádný z lidí neseděl. Odvěžtež je, a přivedte ke mně. 31 A optal-lit' by se vás kdo, proč je odvazujete, tak jemu díte: Protože Pán ho potřebuje. 32 Tedy odšedše ti, kteříž byli posláni, nalezli tak, jakž jim byl pověděl. 33 A když odvazovali oslátko, řekli páni jeho k nim: Proč odvazujete oslátko? 34 A oni řekli: Pán ho potřebuje. 35 I přivedli je k Ježíšovi, a vloživše roucha svá na oslátko, vsadili na ně Ježíše. 36 A když on jel, stlali roucha svá na cestě. 37 Když se pak již přiblížoval k místu tomu, kudyž scházejí s hory Olivetské, počalo všecko množství učedníků radostně chváliti Boha hlasem velikým ze všech divů, kteréž byli viděli, 38 Řkouce: Požehnaný král, jenž se běre ve jménu Páně. Pokoj na nebi, a sláva na výsostech. 39 Ale některí z farizeů, kteříž tu byli v zástupu, řekli k němu: Mistře, potresci učedníků svých. 40 I odpověděv, řekl jim: Pravímt' vám: Budou-li tito mlčeti, kamenit' bude volati. 41 A když se přiblížil,

uzřev město, plakal nad ním, **42** Řka: Ó kdybys potřet' jej. **19** I hledali přední kněží a zákoníci, jak by poznalo i ty, a to aspoň v takový tento den tvůj, které naří vztáhli ruce v tu hodinu, ale báli se lidu. Nebo by věci ku pokoji tobě byly; ale skrytot' jest to nyní od porozuměli, že by na ně mluvil podobenství to. **20** očí tvých. **43** Nebo přijdou na tě dnové, v nichž obklíčí Tedy ukládajíce o něm, poslali špeheře, kteříz by se tě nepřátelé tvoji valem, a oblehnou tebe, a ssouzí tě spravedlivými činili, aby ho polapili v řeči, a potom se všech stran. **44** A s zemí srovnají tě, i syny tvé, jej vydali vrchnosti a v moc hejtmanu. **21** I otázali kteříz v tobě jsou, a nenechajíť v tobě kamene na se ho oni, řkouce: Mistře víme, že právě mluvíš a kameni, protože jsi nepoznalo času navštívění svého. učiš, a nepřijímáš osoby, ale v pravdě cestě Boží **45** A všed do chrámu, počal vymítati prodače a učiš. **22** Sluší-li nám dař dávatí císaři, čili nic? **23** kupce z něho, **46** Řka jim: Psáno jest: Dům můj dům Ale Ježíš rozuměje chytrosti jejich, dí jim: Co mne modlitby jest, vy jste jej pak učinili peleší lotrovskou. pokoušíte? **24** Ukažte mi peníz. Ěí má obraz a nápis? **47** I učil na každý den v chrámě. Přední pak kněží I odpověděše, řekli: Císařův. **25** On pak řekl jim: a zákoníci i přední v lidu hledali ho zahladiti. **48** A Dejtež tedy, co jest císařova, císaři, a což jest Božího, nenalezli, co by jemu učinili. Nebo všecken lid jej Bohu. **26** I nemohli ho za slovo popadnouti před lidem, sobě liboval, poslouchaje ho.

20 I stalo se v jeden den, když on učil lid v chrámě a kázal evangelium, že přišli k tomu přední kněží a zákoníci s staršími, **21** řekli jemu: Pověz nám, jakou mocí tyto věci činíš, aneb kdo tobě tuto moc dal? **3** I odpověděv, řekl jim: Otížit' se i já vás o jedné věci a odpověztež mi: **4** Křest Janův s nebe-li byl, čili z lidí? **5** Oni pak uvažovali to mezi sebou, řkouce: Jestliže bychom řekli: S nebe, díť nám: Pročež jste tedy neuvěřili jemu? **6** Pakli díme: Z lidí, lid všecken ukamenuje nás; neb oni cele tak drží, že Jan jest prorok. **7** I odpověděli: Že nevědí, odkud jest byl. **8** I řekl jim Ježíš: Aniž já vám povím, jakou mocí toto činím. **9** I počal lidu praviti podobenství toto: Ělovek jeden štípl vinici, a pronajal ji vinařům, a sám odšed podál byl tam za mnohé časy. **10** A v čas slušný poslal k vinařům služebníka, aby z ovoce vinice dali jemu. Vinaři pak zmrskavše jej, pustili ho prázdného. **11** A on poslal druhého služebníka. Oni pak i toho zmrskavše a zohavivše, pustili prázdného. **12** I poslal třetího. Ale oni i toho zranivše, vystrčili ven. **13** Tedy řekl Pán vinice: Co učiním? Pošli svého milého Syna. Snad když toho uzří, ostýchati se budou. **14** Uzrevše pak vinaři, rozmlouvali mezi sebou, řkouce: Tentot' jest dědic; pojďte, zabijme jej, aby naše bylo dědictví. **15** A vystrčivše jej ven z vinice, zamordovali ho. Což tedy učiní jim Pán vinice? **16** Příde a vyhladí vinaře ty, a dá vinici jiným. To uslyšavše, řekli: Odstup to. **17** A on pohleděv na ně, řekl: Co jest pak to, což napsáno jest: Kámen, kterýmž pohrdli dělníci, ten učiněn jest v hlavu úhelní. **18** Každý, kdož padne na ten kámen, rozrazí se; a na kohož by on upadl,

pak někteří z saduceů, (kteříz odpírají býti vzkříšení,) otázali se ho, **28** Řkouce: Mistře, Mojžíš napsal nám: Kdyby bratr něčí umřel, maje manželku, a umřel by bez dětí, aby ji pojal bratr jeho za manželku, a vzbudil símě bratra svému. **29** I bylo sedm bratří, a první pojav ženu, umřel bez dětí. **30** I pojal ji druhý, a umřel i ten bez dětí. **31** A třetí pojal ji, též i všech těch sedm, a nezůstavivše semene, zemřeli. **32** Nejposléze po všech umřela i žena. **33** Protož při vzkříšení kterého z nich bude manželka, poněvadž sedm jich mělo ji za manželku? **34** A odpovídaje, řekl jim Ježíš: Synové tohoto světa žení se a vdávají. (aiōn g165) **35** Ale ti, kteříz hodni jmíni budou dosáhnouti onoho věku a vzkříšení z mrtvých, ani se ženiti budou ani vdávati. (aiōn g165) **36** Nebo ani umíráti více nebudou moci, andělům zajisté rovni budou. A jsou synové Boží, poněvadž jsou synové vzkříšení. **37** A že mrtví vstanou z mrtvých, i Mojžíš ukázal při onom kři, když nazývá Pána Bohem Abramovým a Bohem Izákovým a Bohem Jákobovým. **38** Bůh' pak není mrtvých, ale živých, nebo všickni jsou jemu živi. **39** Tedy odpověděvše někteří z zákoníků, řekli: Mistře, dobrě jsi pověděl. **40** I neodvážili se jeho na nic více tázati. **41** On pak řekl jim: Kterak někteří praví Krista býti synem Davidovým? **42** A sám David praví v knihách Žalmových: Řekl Pán Pánu mému: Sed' na pravici mé, **43** Až' i položím nepřátele tvé v podnož noh tvých. **44** Poněvadž David jej Pánem nazývá, i kterakž syn jeho jest? **45** I řekl učedníkům svým přede vším lidem: **46** Varujte se od zákoníků, kteříz rádi chodí v krásném rouše a milují pozdravování na trzích

a přední stolice v školách a první místo na večeřích, dokudž se nenaplní časové pohanů. **25** A budouť kteří zázáří domy vdovské pod zámyslem dlouhé znamení na slunci a na měsíci i na hvězdách, a na modlitby. Tiť vezmou těžší odsouzení.

21 A pohleděv, uzřel lidi bohaté, kteří metali dary

své do pokladnice. **2** Uzřel pak i jednu vdovu chudičkou, ana uvrhla dva šarty. **3** I řekl: Vpravdě pravím vám, že vdova tato chudá více uvrhla nežli všickni jiní. **4** Nebo všickni tito z toho, což jim zbývalo, dali dary Bohu, tato pak z své chudoby všecku živnost svou, kterouž měla, uvrhla. **5** A když někteří pravili o chrámu, kterak by kamením pěkným i jinými okrasami ozdoben byl, řekl: **6** Načež se to díváte? Přijdout' dnové, v nichžto nebude zůstaven kámen na kameni, kterýž by nebyl zbořen. **7** I otázali se ho, řkouce: Mistře, kdy to bude? A které znamení, když se to bude mítí státi? **8** On pak řekl: Vizte, abyste nebyli svedeni. Nebo mnozí přijdou ve jménu mé, řkouce: Že já jsem Kristus, a čas se blíží. Protož nepostupujete po nich. **9** Když pak uslyšíte o válkách a různicech, nestraňujte se; nebot' musí to prve být, ale ne ihned konec. **10** Tehdy pravil jim: Povstanet' národ proti národu, a království proti království. **11** A země třesení veliká budou po místech, a hladové, a morové, hrůzy i zázrakové s nebe velicí. **12** Ale před tím přede vším vztáhnou ruce své na vás, a protiviti se vám budou, vydávajíce vás do škol a žalářů, vodíce k králům a k vladařům pro jméno mé. **13** A toť se vám dítí bude na svědectví. **14** Protož složtež to v srdečích vašich, abyste se nestarali, kterak byste odpovídali měli.

15 Ját' zajisté dám vám ústa a moudrost, kteréžto nebudou moci odolat, ani proti vám ostáti všickni protivníci vaši. **16** Budete pak zrazováni i od rodičů a od bratrů, od příbuzných i od přátele, a zmordují z počtu dvanácti. **17** A budete v nenávisti všechném pro jméno mé. **18** Ale vlas s hlavy vaší nezahyne. **19** V trpělivosti vaší vládněte dušemi vašimi. **20** Když času, aby ho jim zradil bez zástupu. **21** A tehdy ti, kdož jsou v Judstvu, utíkejte k horám, a kdo uprostřed pak užrite obležený od vojska Jeruzalém, tedy vězte, kteří v končinách, nevcházejte do těch dnech. Nebot' bude dav veliký v této zemi, a hněv Boží nad lidem tímto.

22 Neboť budou dnové pomsty, aby se naplnilo kteří kojí v těch dnech. Nebot' bude dav veliký v jejede. **23** Ale běda těhotným a těm, vody nesa. Jdětež za ním do domu, do kteréhož budou ostrostí meče, a zjímaní vedeni budou mezi s učedníky svými?

24 I padati tobě Mistr: Kde jest síň, kdežto budu jistí beránka budou ukáže večeřadlo všecky národy, a Jeruzalém tlačen bude od pohanů, veliké podlážené. Tam připravte. **25** I odšedše,alezli,

zemí soužení národů, nevědoucích se kam dítí, když zvuk vydá moře a vlnobití, **26** Takže zmrtvěj lidé pro strach a pro očekávání těch věcí, kteréž přijdu na všecken svět. Nebo moci nebeské pohybovat se budou. **27** A tehdy uzří Syna člověka, an se běre v oblace s mocí a slavou velikou. **28** A když se toto počne dítí, pohleděž a pozdvihňetež hlav vašich, protože se přiblížuje vykoupení vaše. **29** I pověděl jim podobenství: Patřte na líkový strom i na všecka stromoví. **30** Když se již pučí, vidouce to, sami to znáte, že blízko jest léto. **31** Takž i vy, když uzříte, ano se tyto věci dějí, věztež, že blízko jest království Boží. **32** Amen pravím vám, že nepomine věk tento, ažt' se toto všecko stane. **33** Nebe a země pominou, ale slova má nepominou. **34** Pilně se pak varujte, aby snad nebyla obtížena srdce vaše obžerstvím a opilstvím a pečováním o tento život, a vnáhle přikváčil by vás ten den. **35** Nebo jako osídlo přijde na všecky, jenž přebývají na tváři vší země. **36** Protož bděte všelikého času, modléce se, abyste hodni byli ujítí všech těch věcí, kteréž se budou dítí, a postaviti se před Synem člověka. **37** I býval ve dne v chráme, uče, ale v noci vycházejte, přebýval na hoře, kteráž slove Olivetská. **38** A všecken lid na úsvitě přicházel k němu do chrámu, aby ho poslouchal.

22 Přiblížoval se pak svátek přesnic, jenž slove velikanoc.

2 I hledali přední kněží a zákoníci, kterak by je vyhladili; ale obávali se lidu. **3** Tedy dábel vstoupil do Jidáše, kterýž sloul lškariotský, jednoho peníze dáti. **4** A on odšed, mluvil s předními kněžími, a s úředníky nad chrámem, kterak by ho jim zradil. **5** I zradovali se, a smluvili s ním, že mu chtí zradil. **6** A on také jim přírek. I hledal příhodného peníze, aby ho jim zradil bez zástupu. **7** Tedy přišel pak užrite obležený od vojska Jeruzalém, tedy vězte, kteří v končinách, nevcházejte do chceš, at' připravíme? **8** On pak řekl k nim: Aj, když vcházeti budete do města, potká' vás člověk, dčbán nám beránka, abychom jedli. **9** A oni řekli mu: Kde chceš, at' připravíme? **10** On pak řekl k nim: Aj, když vcházeti budete do města, potká' vás člověk, dčbán všecko, což psáno jest. **11** A díte hospodáři toho domu: Vzkazuje tam připravte. **12** A ont' vám ukáže večeřadlo budou ostrostí meče, a zjímaní vedeni budou mezi s učedníky svými?

13 I odšedše,alezli,

jakž jim pověděl, a připravili beránka. 14 A když přišel šel na horu Olivovou, a šli za ním i učedníci jeho. 40 čas večeře, posadil se za stůl, a dvanácte apoštolů s A když přišel na místo, řekl jim: Modlte se, abyste ním. 15 I řekl jim: Žádostí žádal jsem tohoto beránka nevešli v pokušení. 41 A sám vzdáliv se od nich, jistí s vámi, prve než bych trpěl. 16 Nebo pravímt' jako by mohl kamenem dohodit, a poklek na kolena, vám, žeť ho již více nebudu jistí, ažt' se naplní v modlitbě, 42 Řka: Otče, chceš-li, přenes kalich tento království Božímu. 17 A vzav kalich, a díky činiv, řekl: ode mne, ale však ne má vůle, ale tvá staní se. 43 I Vezměte jej a dělte mezi sebou. 18 Nebot' pravím ukázal se jemu anděl s nebe, posiluje ho. 44 A jsa vám, žeť nebudu pít z plodu vinného kořene, ažt' v boji, horlivěji se modlit. I učiněn jest pot jeho jako království Boží příje. 19 A vzav chléb, díky činiv, krůpě krve tekoucí na zemi. 45 A vstav od modlitby, a lámal a dal jim, řka: To jest tělo mé, kteréž se za vás přišel k učedníkům, nalezl je, ani spí zámutkem. dává. To čiřte na mou památku. 20 Takž také dal jim i 46 I řekl jim: Co spíte? Vstaňte a modlite se, abyste kalich, když bylo po večeři, řka: Tento kalich jest nová nevešli v pokušení. 47 A když on ještě mluvil, aj, smlouva v mé krvi, kteráž se za vás vylévá. 21 Ale zástup, a ten, kterýž sloul Jidáš, jeden ze dvanácti, aj, ruka zrádce mého se mnou jest za stolem. 22 A šel napřed, a přiblížil se k Ježíšovi, aby jej políbil. 48 Syn zajisté člověka jde, tak jakž jest uloženo o něm, Ježíš pak řekl jemu: Jidáši, políbením Syna člověka ale běda člověku tomu, kterýž ho zrazuje. 23 Tedy zrazuješ? 49 A vidouce ti, kterýž při něm byl, k čemu oni počali vyhledávati mezi sebou, kdo by z nich byl, se chýlí, řekli jemu: Pane, budeme-liž bít mečem? 50 kterýž by to měl učiniti. 24 Stal se pak i svář mezi I uderil jeden z nich služebníka nejvyššího kněze, a nimi, kdo by z nich zdál se být větší. 25 On pak řekl utál ucho jeho pravé. 51 A Ježíš odpověděv, řekl: jim: Králové národů panují nad nimi, a kterýž moc Nechtež až potud. A dotkná se ucha jeho, uzdravil mají nad nimi, dobrodincové slovou. 26 Ale vy ne tak. jej. 52 I dí Ježíš těm, kterýž přišel k němu, předním Nýbrž kdož větší jest mezi vámi, budíž jako nejmenší, kněžím a úředníkům chrámu a starším: Jako na lotra a kdož vůdce jest, budíž jako sloužící. 27 Nebo kdo vyšli jste s meči a s kyjmi? 53 Ješto na každý den větší jest, ten-li, kterýž sedí, čili ten, kterýž slouží? býval jsem s vámi v chrámě, a nevztáhl jste rukou na Zdali ne ten, kterýž sedí? Ale já mezi vámi jsem jako mne. Ale totoť jest ta vaše hodina a moc temnosti. 54 ten, kterýž slouží. 28 Vy pak jste ti, kterýž jste v mých A oni javše jej, vedli ho, a uvedli do domu nejvyššího pokušených se mnou zůstali. 29 A jáť vám způsobuji, kněze. Petr pak šel za ním zdaleka. 55 A když zaniliti jakož mi způsobil Otec můj, království, 30 Abyste jedli oheň uprostřed síně a posadili se vůkol, sedl Petr a pili za stolem mým v království mému, a seděli na mezi ně. 56 A uzřevši ho jedna děvečka, an sedí u stolicích, soudice dvanáctero pokolení Izraelské. 31 I ohně, a pilně naři pohleděvši, řekla: I tento byl s ním. řekl Pán: Šimone, Šimone, aj, satan vyprosil vás, aby 57 A on zapřel ho, řka: Ženo, neznám ho. 58 A po vás tříbil jako pšenici. 32 Ale jáť jsem prosil za tebe, malé chvílijiný, vida jej, řekl: I ty z nich jsi. Petr pak aby nezhynula víra tvá. A ty někdy obrátě se, potvrzuj řekl: Ó člověče, nejsem. 59 A potom asi po jedné bratří svých. 33 A on řekl jemu: Pane, s tebou hotov hodinějiný potvrzoval, řka: V pravdě i tento s ním byl, jsem i do žaláře i na smrt jítí. 34 On pak dí: Pravím neb i Galilejský jest. 60 I řekl Petr: Ěloveče, nevím, co tobě, Petře, nezapřívá dnes kohout, až prve třikrát pravíš. A hned, když on ještě mluvil, kohout zapříš, že neznáš mne. 35 I řekl jim: Když jsem vás 61 I obrátil se Pán, pohleděl na Petra. I rozpomenul posílal bez pytlíka, a bez mošny, a bez obuvi, zdali se Petr na slovo Páně, kterak jemu byl řekl: Že prve jste v čem nedostatek měli? A oni řekli: V ničemž. než kohout zapřívá, třikrát mne zapříš. 62 I vyšed ven 36 Tedy dí jim: Ale nyní, kdo má pytlík, vezmi jej, a Petr, plakal hořce. 63 Muži pak ti, kterýž drželi Ježíše, též i mošnu; a kdož nemá, prodej sukní svou, a kup posmívali se jemu, tepouce ho. 64 A zakrývajice ho, sobě meč. 37 Nebo pravím vám, že se ještě to musí bili jej v tvář, a tázali se ho, řkouce: Prorokuj, kdo naplniti na mně, což psáno: A s nešlechetnými počten jest, kterýž tebe uderil? 65 A jiného mnoho, rouhajice jest. Nebo ty věci, kterýž psány jsou o mně, konec se, mluvili proti němu. 66 A když byl den, sešli se berou. 38 Oni pak řekli: Pane, aj, dva meče ted'. A on starší lidu a přední kněží a zákoníci, a vedli ho do řekl jim: Dostit' jest. 39 A vyšed podle obyčeje svého, rady své, 67 Řkouce: Jsi-li ty Kristus? Pověz nám! I

díjim: Povím-li vám, nikoli neuvěříte. **68** A pakli se na něj křikem velikým, žádajíce, aby byl ukřižován. vás co otíži, neodpovíte mi, ani propustíte. **69** Ale od A rozmáhali se hlasové jejich a předních kněží. **24** této chvíle Syn člověka sedne na pravici moci Boží. Pilát pak přisoudil, aby se naplnila žádost jejich. **25** I **70** I řekli všickni: Tedy jsi ty Syn Boží? On pak řekl propustil jím toho, kterýž pro bouřku a vraždu vsazen jim: Vy pravíte, že já jsem. **71** A oni řekli: Což ještě byl do žaláře, za něhož prosili, ale Ježíše vydal k vůli potřebujeme svědeckví? Však jsme sami slyšeli z úst jejich. **26** A když jej vedli, chytivše Šimona nějakého jeho.

23 Tehdy povstavši všecko to množství jich, vedli jej ku Pilátovi. **2** A počali naň žalovati, řouce: Tohoto jsme nalezli, an převrací lid, a brání daně dávati císaři, pravě se býti Kristem králem. **3** Pilát pak otázal se ho, řka: Ty-li jsi král Židovský? A on odpověděv, řekl jemu: Ty pravíš. **4** I díl Pilát k předním kněžím a k zástupům: Žádné viny nenalézám na tomto člověku. **5** Oni pak více se rozmáhali v křiku, řouce: Bouří lid, uče po všem Judstu, počav od Galilee až sem. **6** Tedy Pilát uslyšav o Galilei, otázal se, byl-li by člověk Galilejský. **7** A když zvěděl, že by byl z panství Herodesova, poslal jej k Herodesovi, kterýž také v Jeruzalémě byl v ty dny. **8** Herodes pak uzřev Ježíše, zradoval se velmi. Nebo dávno žádal viděti jej, protože mnoho o něm slýchal, a nadál se, že nějaký div od něho učiněný uzří. **9** I tázal se ho mnohými řečmi, ale on jemu nic neodpovídal. **10** Stál pak tu přední kněží a zákoníci, tuze na něj žalujíce. **11** A pohrdna jím Herodes s svým rytířstvem, a naposmívav se jemu, oblékl jej v roucho bílé, i odeslal zase ku Pilátovi. **12** I učiněni jsou přítelé Herodes s Pilátem v ten den. Nebo před tím nepřítelé byli vespolek. **13** Pilát pak svolav přední kněží a úřadné osoby i lid, **14** Řekl k nim: Dali jste mi toho člověka, jako by lid odvracel po sobě, a aj, já před vámi vyptávaje se ho, žádné viny jsem nenalezl na tom člověku ve všem tom, což vy na něj žalujete. **15** Ano ani Herodes; nebo odeslal jsem vás k němu, a aj, nic hodného smrti nestalo se jemu. **16** Protož potresce ho, propustím jej. **17** Musíval pak propoushtěti jím v svátek jednoho vězně. **18** Protož zkřikli spolu všecko množství, řouce: Zahlad' tohoto, a propust' nám Barabbáše. **19** Kterýž byl pro svádu nějakou v městě učiněnou a pro vraždu vsazen do žaláře. **20** Tedy Pilát opět mluvil k nim, chtěje propustiti Ježíše. **21** A oni vždy volali, řouce: Ukřižuj ho, ukřižuj! **22** A on po třetí řekl k nim: Což jest pak zlého učinil tento? Ját' žádné příčiny smrti nenalézám na něm. Protož potresce ho, propustím. **23** Oni pak předce dotírali

na něj křikem velikým, žádajíce, aby byl ukřižován. A rozmáhali se hlasové jejich a předních kněží. **24** Pilát pak přisoudil, aby se naplnila žádost jejich. **25** I řekli všickni: Tedy jsi ty Syn Boží? On pak řekl propustil jím toho, kterýž pro bouřku a vraždu vsazen jim: Vy pravíte, že já jsem. **26** A když jej vedli, chytivše Šimona nějakého Cyrenenského, jdoucího s pole, vložili na něj kříž, aby jej nesl za Ježíšem. **27** I šlo za ním veliké množství lidu i žen, kteréžto plakaly a kvílily ho. **28** A obrátil se k nim Ježíš, dí: Dcery Jeruzalémské, neplačtež nade mnou, ale raději samy nad sebou pláchte a nad svými dětmi. **29** Nebo aj, přijdou dnové, v nichžto řeknou: Blahoslavené neplodné, a břicha, kteráž nerodila, a prsy, kteréž nekrmily. **30** Tehdyť počnou říci k horám: Padněte na nás, a pahrbkům: Přikrejte nás! **31** Nebo poněvadž na zeleném dřevě toto se děje, i co pak bude na suchém? **32** Vedeni pak byli s ním i jiní dva zločinci, aby spolu s ním byli ukřižováni. **33** A když přišli na místo, kteréž slove popraviště, tu jej ukřížovali, i ty zločince, jednoho na pravici, druhého pak na levici. **34** Tedy Ježíš řekl: Otče, odpust' jim, nebot' nevědí, co ční. A rozdělivše roucho jeho, metali o ně los. **35** I stál lid, dívaje se. A posmívali se jemu knížata s nimi, řouce: Jinýmť jest spomáhal, nechat' nyní pomůže sám sobě, jestliže on jest Kristus, ten Boží zvolený. **36** Posmívali se také jemu žoldnéři, přistupujíce a octa podávajíce jemu, **37** A řouce: Jsi-li ty ten král Židovský, spomozí sám sobě. **38** A byl také i nápis napsaný nad ním, literami Řeckými a Latinskými a Židovskými: Tento jest král Židovský. **39** Jeden pak z těch zločinců, kterýž s ním viseli, rouhal se jemu, řka: Jsi-li ty Kristus, spomozí sobě i nám. **40** A odpověděv druhý, trestal ho, řka: Ty se ani Boha nebojíš, ješto jsi v témž odsouzení? **41** Myť zajisté spravedlivě trpíme, nebo hodnou pomstu za skutky naše běřeme, ale tento nic zlého neučinil. **42** I díl Ježíšovi: Pane, rozpomeň se na mne, když přijdeš do království svého. **43** I řekl mu Ježíš: Amen pravím tobě, dnes budeš se mnou v ráji. **44** A bylo okolo hodiny šesté. I stala se tma po vši zemi až do hodiny deváté. **45** I zatmělo se slunce, a opona chrámová roztrhla se na poly. **46** A zvolav Ježíš hlasem velikým, řekl: Otče, v ruce tvé poroučím ducha svého. A to pověděv, umřel. **47** A vida centurio, co se stalo, velebil Boha, řka: Jistě člověk tento spravedlivý byl. **48** A všickni zástupové, přítomní tomu divadlu, hledíce

na to, co se dalo, tepouce prsy své, navracovali se stalo v něm těchto dnů? **19** Kterýmžto on řekl: se. **49** Stáli pak všickni známí jeho zdaleka, i ženy, I co? Oni pak řekli jemu: O Ježíšovi Nazaretském, kteréž byly přišly za ním od Galilee, hledíce na to. kterýž byl muž prorok, mocný v slovu i v skutku, před **50** A aj, muž jménem Jozef, jeden z úřadu, muž Bohem i přede vším lidem, **20** A kterak jej vydali dobrý a spravedlivý, **51** Kterýž byl nepovolil radě a přední kněží a knížata naše na odsouzení k smrti, i skutku jejich, z Arimatie města Judského, kterýžto ukřízovali jej. **21** My pak jsme se nadáli, že by on také očekával království Božího, **52** Ten přistoupiv ku měl vykoupiti lid Izraelský. Ale nyní tomu všemu třetí Pilátovi, vyprosil tělo Ježíšovo, **53** A složiv je s kříže, den jest dnes, jakž se to stalo. **22** Ale i ženy některé obvinul v kment a pochoval je v hrobě vytěsaném v z našich zděsily nás, kteréž ráno byly u hrobu, **23** skále, v kterémž ještě nebyl žádný pochován. **54** A A nenalezše těla jeho, přišly, pravice, že jsou také byl den připravování, a sobota se začínala. **55** Šedše vidění andělské viděly, kteřížto praví, že by živ byl. **24** pak také za ním ženy, kteréž byly s Ježíšem přišly od I chodili některí z našich k hrobu, a nalezli tak, jakž Galilee, pohleděly na hrob, a kterak pochováno bylo pravily ženy, ale jeho neviděli. **25** Tedy on řekl k nim: tělo jeho. **56** Vrátilvše se pak, připravily vonné věci a Ó blázni a zpozdilí srdcem k věření všemu tomu, masti, ale v sobotu odpočinuly, podle přikázání. což mluvili Proroci. **26** Zdaliž nemusil těch věcí trpěti Kristus a tak vjítí v slávu svou? **27** A počav od Mojžíše a všech Proroků, vykládal jím všecka ta písma, kteráž o něm byla. **28** A vtom přiblížili se k městečku, do kteréhož šli, a on potr se, jako by chtěl dále jít. **29** Ale oni přinutili ho, řkouce: Zůstaň s námi, nebo se již připozdívá, a den se nachýlí. I všel, aby s nimi zůstal. **30** I stalo se, když seděl s nimi za stolem, vzav chléb, dobročečil, a lámaje, podával jím. **31** I otevříny jsou oči jejich, a poznali ho. On pak zmizel od očí jejich. **32** I řekli vespolek: Zdaliž srdce naše v nás nehořelo, když mluvil nám na cestě a otvíral nám písma? **33** A vstavše v tu hodinu, vrátili se do Jeruzaléma, a nalezli shromážděných jedenácte, a ty, kteříž s nimi byli, **34** Ani praví: že vstal Pán právě, a ukázal se Šimonovi. **35** I vypravovali oni také to, co se stalo na cestě, a kterak ho poznali v lámání chleba. **36** A když oni o tom rozmlouvali, postavil se Ježíš uprostřed nich, a řekl jím: Pokoj vám. **37** Oni pak zhrozivše se a přeštrašeni byvše, domnívali se, že by ducha viděli. **38** I dí jím: Co se strašíte a myšlení vstupují na srdce vaše? **39** Vizte ruce mé i nohy mé, žet' v pravdě já jsem. Dotýkejte se a vizte; nebot' duch těla a kostí nemá, jako mne vidíte míti. **40** A pověděv to, ukázal jím ruce i nohy. **41** Když pak oni ještě nevěřili pro radost, ale divili se, řekl jím: Máte-li tu něco, ješto by se pojedlo? **42** A oni podali jemu kusu ryby pečené a plástu strdi. **43** A vzav to, pojedl před nimi, **44** A řekl jím: Tatot' jsou slova, kteráž jsem mluvil vám, ještě byv s vámi: že se musí naplniti všecko, což psáno jest v Zákoně Mojžíšově a v Prorocích i v Žalmích o mně. **45** Tedy otevřel jím mysl, aby rozuměli Písmům.

24 První pak den po sobotě, velmi ráno vysedše, přišly k hrobu, nesouce vonné věci, kteréž byly připravily, a některé jiné byly spolu s nimi. **2** I nalezly kámen odvalený od hrobu. **3** A všedše tam, nenalezly těla Pána Ježíše. **4** I stalo se, když ony se toho užasly, aj, muži dva postavili se podle nich, v rouše stkvoucím. **5** Když se pak ony bály, a sklonily tvář své k zemi, řekli k nim: Co hledáte živého s mrtvými? **6** Neníť ho tuto, ale vstalť jest. Rozpomeříte se, kterak mluvil vám, když ještě v Galilei byl, **7** Řka: že Syn člověka musí vydán být v ruce hříšných lidí, a ukřížován být, a třetí den z mrtvých vstáti. **8** I rozpomenuly se na slova jeho. **9** A navrátilvše se od hrobu, zvěstovaly to všecko těm jedenácti učedníkům i jiným všechném. **10** Byly pak ženy ty: Maria Magdaléna a Johanna a Maria matka Jakubova, a jiné některé s nimi, kteréž vypravovaly to apoštolům. **11** Ale oni měli za bláznovství slova jejich, a nevěřili jim. **12** Tedy Petr vstav, běžel k hrobu, a pohleděv do něho, užel prostěradla, ana sama leží. I odšel, divě se sám v sobě, co se to stalo. **13** A aj, dva z nich šli toho dne do městečka, kteréž bylo vzdálej od Jeruzaléma honou šedesáte, jemuž jméno Emmaus. **14** A rozmlouvali vespolek o těch všech věcech, kteréž se byly staly. **15** I stalo se, když rozmlouvali a sebe se otazovali, že i Ježíš, přiblíživ se k nim, šel s nimi. **16** Ale oči jejich držány byly, aby ho nepoznali. **17** I řekl k nim: Které jsou to věci, o nichž rozjímáte vespolek, jdouce, a proč jste smutní? **18** A odpověděv jeden, kterémž jméno Kleofáš, řekl jemu: Ty sám jeden jsi z příchozích do Jeruzaléma, ještěs nezvěděl, co

46 A řekl jim: Že tak psáno jest a tak musil Kristus trpěti, a třetího dne z mrtvých vstati, **47** A aby bylo kázáno ve jménu jeho pokání a odpuštění hřichů mezi všemi národy, počna od Jeruzaléma. **48** Vy jste pak svědkové toho. **49** A aj, já pošli zaslíbení Otce svého na vás. Vy pak čekejte v městě Jeruzalémě, dokudž nebudecie oblečeni mocí s výsosti. **50** I vyvedl je ven až do Betany, a pozdvih rukou svých, dal jim požehnání. **51** I stalo se, když jim žehnal, bral se od nich, a nesen jest do nebe. **52** A oni poklonivše se jemu, navrátili se do Jeruzaléma s radostí velikou. **53** A byli vždycky v chrámě, chválíce a dobrořečíce Boha. Amen.

Jan

1 Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh. **2** To bylo na počátku u Boha. **3** Všecky věci skrze ně učiněny jsou, a bez něho nic není učiněno, což učiněno jest. **4** V něm život byl, a život byl světlo lidí. **5** A to Světlo v temnotech svítí, ale tmy ho neobsáhly. **6** Byl člověk poslaný od Boha, jemuž jméno bylo Jan. **7** Ten přišel na svědectví, aby svědčil o tom Světle, aby všickni uvěřili skrze něho. **8** Nebyl on to Světlo, ale poslán byl, aby svědectví vydával o tom Světle. **9** Tent' byl to pravé Světlo, jenž osvěcuje každého člověka přicházejícího na svět. **10** Na světě byl, a svět skrze něho učiněn jest, a svět ho nepoznal. **11** Do svého vlastního přišel, a vlastní jeho nepřijali ho. **12** Kteříž pak koli přijali jej, dal jim moc syny Božími býti, totič těm, kteříž věří ve jméno jeho, **13** Kteřížto ne ze krví, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha zplozeni jsou. **14** A Slovo to tělo učiněno jest, a přebývalo mezi námi, (a viděli jsme slávu jeho, slávu jakožto jednorrozeného od Otce,) plné milosti a pravdy. **15** Jan svědectví vydával o něm, a volal, řka: Tentot' jest, o němž jsem pravil, že po mně přišed, předšel mne; nebo přednější jest nezli já. **16** A z plnosti jeho my všickni vzali jsme, a to milost za milost. **17** Nebo zákon skrze Mojžíše dán jest, ale milost a pravda skrze Ježíše Krista stala se jest. **18** Boha žádný nikdy neviděl, ale jednorovený Syn, kterýž jest v lénu Otce, onť jest nám vypravil. **19** A totot' jest svědectví Janovo, když poslali Židé z Jeruzaléma kněží a Levity, aby se ho otázali: Ty kdo jsi? **20** I vyznal a nezapřel, a vyznal: Že já nejsem ten Kristus. **21** I otázali se ho: Což pak? Eliáš jsi ty? I řekl: Nejsem. Tedy jsi ten Prorok? Odpověděl: Nejsem. **22** I řekl jemu: Kdožs pak? At' odpověd dámě těm, kteříž nás poslali. Co pravíš sám o sobě? **23** Řekl: Já jsem hlas volajícího na pouště: Spravte cestu Páně, jakož pověděl Izaiáš prorok. **24** Ti pak, kteříž byli posláni, z farizeů byli. **25** I otázali se ho a řekl jemu: Pročež tedy křtíš, poněvadž ty nejsi Kristus, ani Eliáš, ani Prorok? **26** Odpověděl jim Jan, řka: Já křím vodou, ale uprostřed vás stojí, jehož vy neznáte. **27** Ten ačkoli po mně přišel, však předšel mne, u jehož obuvi já nejsem hodem rozvázati řeménka. **28** Toto v Betabáře stalo se za Jordánem, kdežto Jan křtil. **29** Druhého pak

dne uzrel Jan Ježíše, an jde k němu. I dí: Aj, Beránek Boží, kterýž snímá hřich světa. **30** Tentot' jest, o kterémž jsem já pravil, že za mnou jde muž, kterýž mne předšel; nebo přednější jest nezli já. **31** A já jsem ho neznal, ale aby zjeven byl lidu Izraelskému, proto jsem já přišel, křtě vodou. **32** A svědectví vydal Jan, řka: Viděl sem Ducha sstupujícího jako holubice s nebe, a zůstal na něm. **33** A já jsem ho neznal, ale kteříž mne poslal křtíti vodou, ten mi řekl: Nad kýmž uzříš Ducha sstupujícího a zůstávajícího na něm, tent' jest, kterýž křtí Duchem svatým. **34** A já jsem viděl, a svědectví jsem vydal, že on jest ten Syn Boží. **35** Druhého pak dne opět stál Jan, a z učedníků jeho dva, **36** A uzřev Ježíše, an se prochází, řekl: Aj, Beránek Boží. **37** I slyšeli ho dva učedníci mluvícího, a šli za Ježíšem. **38** I obrátil se Ježíš, a uzřev je, ani jdou za ním, dí jim: Co hledáte? A oni řekli jemu: Rabbi, (jenž se vykládá: Mistře,) kde bydlíš? **39** Dí jim: Pojdte a vizte. I šli, aby viděli, kde by bydlil, a zůstali u něho ten den; neb bylo již okolo desáté hodiny. **40** Byl pak Ondřej, bratr Šimona Petra, jeden ze dvou, kteříž byli to slyšeli od Jana, a šli za ním. **41** I nalezl ten první bratra svého vlastního Šimona, a řekl mu: Nalezli jsme Mesiáše, jenž se vykládá Kristus. **42** I přivedl jej k Ježíšovi. A pohleděv nař Ježíš, dí: Ty jsi Šimon, syn Jonášův, ty slouti budeš Céfas, jenž se vykládá Petr. **43** Na druhý pak den Ježíš chtěl vyjít do Galilee, i nalezl Filipa, a řekl jemu: Pojd' za mnou. **44** A byl Filip z Betsaidy, města Ondřejova a Petrova. **45** Nalezli také Filip Natanaele. I dí jemu: O kterémž psal Mojžíš v Zákoně a Proroci, nalezli jsme Ježíše, syna Jozefova z Nazaréta. **46** I řekl jemu Natanael: A může z Nazaréta co dobrého být? Řekl jemu Filip: Pojd' a viz. **47** Vida Ježíš Natanaele, an jde k němu, i dí o něm: Aj, právě Izraelitský, v němžto Isti není. **48** Řekl mu Natanael: Jakž ty mne znáš? Odpověděl Ježíš a řekl jemu: Prve nezli tě Filip zavolal, kdyžs byl pod fíkem, viděl jsem tebe. **49** Odpověděl Natanael a řekl jemu: Mistře, ty jsi Syn Boží, ty jsi ten Král Izraelský. **50** Odpověděl Ježíš a řekl jemu: Žet' jsem nad tyto uzříš. **51** I dí mu: Amen, amen pravím vám: Od tohoto času uzříte nebe otevřené, a anděly Boží vstupující a sstupující na Syna člověka.

2 Třetího dne stala se svatba v Káni Galilejské, a byla matka Ježísova tam. **2** A pozván jest také

Ježíš i učedníci jeho na svadbu. 3 Když se pak žádný nemůže těch divů činiti, kteréž ty činiš, leč by nedostalo vína, řekla matka Ježíšova k němu: Vína Bůh byl s ním. 3 Odpověděl Ježíš a řekl jemu: Amen, nemají. 4 Dí jí Ježíš: Co mně a tobě ženo? Ještě amen pravím tobě: Nenarodí-li se kdo znovu, nemůž nepřišla hodina má. 5 Dí matka jeho k služebníkům: viděti království Božího. 4 Řekl jemu Nikodém: Kterak Což by koli vám řekl, učiňte. 6 I bylo tu kamenných můž člověk naroditi se, starý jsa? Zdali může opět v stoudví šest postaveno, podle obyčeje očištování život matky své vjiti a naroditi se? 5 Odpověděl Ježíš: Židovského, beroucí v sebe jedna každá dvě nebo tři Amen, amen pravím tobě: Nenarodí-li se kdo z vody míry. 7 Řekl jim Ježíš: Naplňte ty stoudve vodou. I a z Ducha svatého, nemůž vjiti do království Božího. naplnili je až do vrchu. 8 I dí jim: Nalévejte již, a 6 Což se narodilo z těla, tělo jest, a což se narodilo z neste vrchnímu správci svadby. I nesli. 9 A jakž okusil Ducha, duch jest. 7 Nedivíž se, že jsem řekl tobě: vrchní správce svadby vody vínem učiněné, (nevěděl Musíte se znovu zrodit. 8 Vítr kde chce věje, a hlas pak, odkud by bylo, ale služebníci věděli, kteříž vázili jeho slyšíš, ale nevíš, odkud přichází, a kam jde. Takt' vodu,) povolal ženicha ten vrchní správce, 10 A řekl jest každý, kdož se z Ducha narodil. 9 Odpověděl mu: Každý člověk nejprve dobré víno dává, a když Nikodém a řekl jemu: Kterak mohou tyto věci být? 10 by se hojně napili, tehdy to, kteréž horší jest. Ale ty Odpověděl Ježíš a řekl jemu: Ty jsi mistr v Izraeli, zachoval jsi víno dobré až dosavad. 11 To učinil Ježíš a toho neznáš? 11 Amen, amen pravím tobě: Že počátek divů v Káni Galilejské, a zjevil slávu svou. I což víme, mluvíme, a což jsme viděli, svědčíme, ale uvěřili v něho učedníci jeho. 12 Potom sstoupil do svědectví našeho neprijímáte. 12 Poněvadž zemské Kafarnaum, on i matka jeho, i bratří jeho, i učedníci věci mluvil jsem vám, a nevěříte, kterak, budu-li vám jeho, a pobily tam nemnoho dní; 13 Nebo blízko byla praviti nebeské, uvěříte? 13 Nebo žádný nevstoupil velikanoč Židovská. I vstoupil Ježíš do Jeruzaléma. v nebe, než ten, jenž sstoupil s nebe, Syn člověka, 14 A nalezl v chrámě, ano prodávají voly a ovce i kteříž jest v nebi. 14 A jakož jest Mojžíš povýšil hada holubice, a penězoměnce sedící. 15 A udělav bič z na poušti, takt' musí povýšen býti Syn člověka, 15 provázků, všecky vyhnal z chrámu, i ovce i voly, a Aby každý, kdož věří v něho, nezahynul, ale měl penězoměncům rozsypal peníze, a stoly zpřevracerel. život věčný. (aiōnios g166) 16 Nebo tak Bůh miloval 16 A těm, kteříž holuby prodávali, řekl: Odnestež svět, že Syna svého jednorozence dal, aby každý, tyto věci odsud, a nečině domu Otce mého domem kdož věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný. kupeckým. 17 I rozpomenuli se učedníci jeho, že (aiōnios g166) 17 Nebot' jest neposlal Bůh Syna svého psáno jest: Horlivost domu tvého snědla mne. 18 na svět, aby odsoudil svět, ale aby spasen byl svět Tedy odpověděli Židé a řekli jemu: Jaké znamení toho skrze něho. 18 Kdož věří v něho, nebude odsouzen, nám ukáčeš, že tyto věci činiš? 19 Odpověděl Ježíš a ale kdož nevěří, již' jest odsouzen; nebo neuvěřil ve řekl jim: Zrušte chrám tento, a ve třech dnech zase jméno jednorozého Syna Božího. 19 Toto pak jest vzdělám jej. 20 I řekli Židé: Ětyřidcti a šest let dělán ten soud, že Světlo přišlo na svět, ale milovali lidé jest chrám tento, a ty ve třech dnech vzděláš jej? 21 více tmu nežli Světlo; nebo skutkové jejich byli zlí. 20 Ale on pravil o chrámu těla svého. 22 A protož když z Každý zajisté, kdož zle činí, nenavidí světla, a nejde k mrtvých vstal, rozpomenuli se učedníci jeho, že jim světlu, aby nebyli trestáni skutkové jeho. 21 Ale kdož to byl pověděl. I uvěřili Písmu a slovu, kteréž pověděl činí pravdu, jde k světlu, aby zjeveni byli skutkové Ježíš. 23 A když byl v Jeruzalémě na velikunc v den jeho, že v Bohu učiněni jsou. 22 Potom přišel Ježíš i sváteční, mnozí uvěřili ve jméno jeho, vidouce divy učedníci jeho do země Judské, a tu přebýval s nimi, jeho, kteréž činil. 24 Ale Ježíš nesvěřil sebe samého a křtil. 23 A Jan také křtil v Enon, blízko Sálim, nebo jim, protože on znal všecky. 25 Aniž potřeboval, aby byly tam vody mnohé. I přicházeli mnozí, a křtili se. jemu kdo svědectví vydával o člověku; neb on věděl, 24 Nebo ještě Jan nebyl vsazen do žaláře. 25 Tedy vznikla otázka mezi Židy a některými z učedníků

3 Byl pak člověk z farizeů, jménem Nikodém, kníže Židovské. 2 Ten přišel k Ježíšovi v noci, a řekl jemu: Mistře, víme, že jsi od Boha přišel Mistr; nebo

k němu. **27** Odpověděl Jan a řekl: Nemůžt' člověk Pane, dej mi té vody, at' bych nežíznila, ani chodila vzítí ničehož, leč by jemu dáno bylo s nebe. **28** Vy sem vážiti. **16** Řekl jí Ježíš: Jdi, zavolej muže svého, sami svědkové jste mi, že jsem pověděl: Nejsem já a přijd' sem. **17** Odpověděla žena a řekla: Nemám Kristus, ale že jsem poslán před ním. **29** Kdož má muže. Dí jí Ježíš: Dobrě řekla: Nemám muže. **18** nevěstu, ženicht' jest, přítel pak ženicha, jenž stojí a Nebos pět mužů měla, a nyní kteréhož máš, není tvůj slyší ho, radostí raduje se pro hlas ženicha. Protož ta muž. To jsi pravdu pověděla. **19** Řekla jemu žena: radost má naplněna jest. **30** Omt' musí růsti, já pak Pane, vidím, že jsi ty prorok. **20** Otcové naši na této menšiti se. **31** Kdož jest shůry příšel, nade všecky' hoře modlivali se, a vy pravíte, že v Jeruzalémě jest jest; kdožt' jest z země, zemskýt' jest, a zemské věci místo, kdežto náleží se modlit. **21** Dí jí Ježíš: Ženo, mluví. Ale ten, jenž s nebe příšel, nade všecky jest. veř mi, žeť' jde hodina, kdyžto ani na této hoře, ani **32** A což viděl a slyšel, tot' svědčí, ale svědecťí jeho v Jeruzalémě nebude se modlit Otc. **22** Vy se žádný nepřijímá. **33** Kdož pak přijímá svědecťí jeho, modlite, a nevíte, čemu; my se pak modlíme, čemuž zpečetil jest to, že Bůh pravdomluvný jest. **34** Nebo víme, nebo spasení z Židů jest. **23** Ale jdeť hodina, a ten, kteréhož Bůh poslal, slovo Boží mluví; nebo jemu nyní' jest, kdyžto praví modlitebníci modlit se budou ne v míru dává Bůh ducha. **35** Otec miluje Syna a Otci v duchu a v pravdě. Neboť takových Otec hledá, všecko dal v ruku jeho. **36** Kdož veří v Syna, má život věčný; ale kdožt' jest nevěřící Synu, neuzřít' života, ale hněv Boží zůstává na něm. (aiōnios g166)

4 A jakž poznal Pán, že jsou slyšeli farizeové, že by Ježíš více učedníků činil a křtil nežli Jan, **2** (Ačkoli Ježíš sám nekřtil, ale učedníci jeho.) **3** Opustil Judstvo a odšel opět do Galilee. **4** Musil pak jítí skrze Samaří. **5** I příšel k městu Samařskému, kteréž slove Sichar, vedle popluží, kteréž byl dal Jákob Jozefovi, synu svému. **6** Byla pak tu studnice Jákobova. Protož ustav na cestě Ježíš, posadil se tak na studnici. A bylo již okolo šesté hodiny. **7** I příšla žena z Samaří vážiti vody. Kteréžto řekl Ježíš: Dej mi pítí. **8** (Nebo učedníci jeho byli odešli do města, aby nakoupili pokrmů.) **9** I řekla jemu žena ta Samaritánka: Kterakž ty, jsa žid, žádáš ode mne nápoje od ženy Samaritánky? (Nebo neobcují Židé s Samaritány.) **10** Odpověděl Ježíš a řekl jí: Kdybys znala ten dar Boží, a věděla, kdo jest, kterýž praví tobě: Dej mi pítí, ty bys prosila jeho, a dalt' by tobě vody živé. **11** I dí jemu žena: Pane, aníž máš, cím bys navážil, a studnice jest hluboká. Odkudž tedy máš tu vodu živou? **12** Zdaliž jsi ty větší nežli otec náš Jákob, kterýž nám dal tuto studnici, a sám z ní pil, i synové jeho, i dobytek jeho? **13** Odpověděl Ježíš a řekl jí: Každý, kdož pije vodu tuto, žízniti bude opět. **14** Ale kdož by se napil vody té, kterouž já dám jemu, nežíznil by na věky, ale voda ta, kterouž já dám jemu, bude v něm studnicí vody prýštící se k životu věčnému. (aiōn g165, aiōnios g166) **15** Řekla jemu žena:

25 Dí jemu žena: Vím, že Mesiáš přijde, jenž slove Kristus. Ten, když přijde, oznámi nám všecko. **26** Dí jí Ježíš: Ját' jsem, kterýž mluvím s tebou. **27** A v tom příšli učedníci jeho, i divili se, že by s ženou mluvil, avšak žádný jemu neřekl: Nač se jí ptáš, aneb proč mluvíš s ní? **28** I nechala tu žena vědra svého, a šla do města, a řekla těm lidem: **29** Pojdte, vizte člověka, kterýž pověděl mi všecko, což jsem koli činila. Není-li on ale Kristus? **30** Tedy vysli z města, a příšli k němu. **31** Mezi tím pak prosili ho učedníci, řouce: Mistře, pojez. **32** A on řekl jim: Ját' mám pokrm k jísti, kteréhož vy nevíte. **33** Učedníci pak mluvili vespolek: Zdali jemu kdo přinesl jísti? **34** Dí jim Ježíš: Můj pokrm jest, abych činil vůli toho, jenž mne poslal, a dokonal dílo jeho. **35** Však vy pravíte, že ještě čtyři měsícové jsou, a žeň přijde. Aj, pravím vám: Pozdvihne oči vašich, a patřte na krajiny, žeť se již bělejí ke žni. **36** Kdož pak že, odplatut' běre, a shromažduje užitek k životu věčnému, aby i ten, kdož rozsvírá, spolu se radoval, i kdo že. (aiōnios g166) **37** Nebo i v tom pravé jest slovo, žeť jiný jest, jenž rozsvírá, a jiný, kterýž že. **38** Ját' jsem vás poslal žiti, o čemž jste vy nepracovali. Jiní' jsou pracovali, a vy jste v jejich práce vešli. **39** Z města pak toho mnozí z Samaritánů uvěřili v něho, pro řeč ženy, svědčí: že mi pověděl všecko, což jsem činila. **40** A když k němu příšli Samaritáni, prosili ho, aby s nimi zůstal. I pobyl tu za dva dny. **41** A mnohem jich více uvěřilo pro řeč jeho. **42** A ženě té řekli: že již ne pro tvé vypravování

věříme; nebo sami jsme slyšeli, a víme, že tento jest jest ten člověk, kterýž tobě řekl: Vezmi lože své a právě Spasitel světa, Kristus. 43 Po dvou pak dnech chod? 13 Ten pak uzdravený nevěděl, kdo by byl. vyšel odtud, a šel do Galilee. 44 Nebo sám Ježíš byl Nebo Ježíš byl poodšel od zástupu shromázděného svědeckého vydal, že prorok vlasti své v vážnosti není. na tom místě. 14 Potom pak nalezl jej Ježíš v chrámě, 45 A když přišel do Galilee, přijali jej Galilejští, všecko a řekl jemu: Aj, zdráv jsi učiněn; nikoli víc nehřeš, at' viděvše, co činil v Jeruzalémě v svátek; nebo i oni by se něco horšího nepřihodilo. 15 Odšel ten člověk, byli přišli ke dni svátečnímu. 46 Tedy opět přišel Ježíš a pověděl Židům, že by Ježíš byl ten, kterýž ho do Káně Galilejské, kdežto učinil byl z vody víno. I zdravého učinil. 16 A protož protivili se Židé Ježíšovi, byl jeden královský služebník v Kafarnaum, jehožto a hledali ho zabít, že to učinil v sobotu. 17 Ježíš pak syn nemocen byl. 47 Ten uslyšev, že by Ježíš přišel odpověděl jím: Otec můj až dosavad dělá, i já dělám. z Judstva do Galilee, šel k němu, a prosil ho, aby 18 Tedy Židé ještě víc proto hledali ho zamordovati, sstoupil a uzdravil syna jeho; nebo počínal umírat. že by netolik rušil sobotu, ale že Otce svého pravil 48 I řekl k němu Ježíš: Neuzříte-li divů a zázraků, býti Boha, rovného se čině Bohu. 19 I odpověděl neuvěříte. 49 Dí jemu ten královský služebník: Pane, Ježíš a řekl jím: Amen, amen pravím vám: Nemůžet pojď prve, nežli umře syn můj. 50 Dí jemu Ježíš: Jdi, Syn sám od sebe nic činiti, jediné což vidí, an Otec syn tvůj živ jest. I uvěřil člověk řeči, kterouž mluvil k činí. Nebo cožkoli on činí, totiž Syn též podobně činí. němu Ježíš, a šel. 51 Když pak on již sel, potkali se s 20 Otec zajisté miluje Syna, a ukazuje mu všecko, ním služebníci jeho a zvestovali mu, řouce: Syn tvůj což sám činí; a větší nad to ukáže jemu skutky tak, živ jest. 52 Tedy otázel se jich na hodinu, v kterou abyste vy se divili. 21 Nebo jakož Otec křísi mrtvě a by se lépe měl. I řekli jemu: Včera v hodinu sedmou obžívuje, tak i Syn, kteréž chce, obžívuje. 22 Aniž přestala mu zimnice. 53 Tedy poznal otec, že právě v zajisté Otec soudí koho, ale všecken soud dal Synu, tu hodinu to se stalo, v kterouž řekl by jemu Ježíš: 23 Aby všickni ctili Syna, tak jakž Otce ctí. Kdo nectí Syn tvůj živ jest. I uvěřil on i dům jeho všecken. 54 To opět druhý div učinil Ježíš, přišed z Judstva do Galilee.

5 Potom byl svátek Židovský, i šel Ježíš do Jeruzaléma. 2 Byl pak v Jeruzalémě u brány bravné rybník, kterýž slove Židovsky Bethesda, patero přistřeší maje. 3 Kdežto leželo množství veliké neduživých, slepých, kulhavých, suchých, očekávajících hnútí vody. 4 Nebo anděl Páně jistým časem sstupoval do rybníka, a kormoutil vodu. A kdož tam nejprve sstoupil po tom zkormoucení vody, uzdraven býval, od kterékoli nemoci trápen byl. 5 I byl tu člověk jeden, kterýž osm a třiceti let nemocen byl. 6 Toho uzřev Ježíš ležícího, a poznav, že jest již dávno nemocen, dí jemu: Chceš-li zdráv být? 7 Odpověděl mu nemocný: Pane, nemám člověka, kterýž by, když se zkormoutí voda, uvrhlo mne do rybníka, nebo když já jdu, jiný přede mnou již vstupuje. 8 Dí jemu Ježíš: Vstař, vezmi lože své a chod. 9 A hned zdráv jest učiněn člověk ten, a vzav lože své, i chodil. A byla sobota v ten den. 10 Tedy řekli Židé tomu uzdravenému: Sobota jest, nesluší' tobě lože nositi. 11 Odpověděl jím: Ten, kterýž mne uzdravil, onť mi řekl: Vezmi lože své a chod. 12 I otázali se ho: Kdo

(aiōnios 9166) 25 Amen, amen pravím vám: že přijde hodina, a nyníť jest, kdyžto mrtví uslyší hlas Syna Božího, a kteříž uslyší, živi budou. 26 Nebo jakož Otec má život sám v sobě, tak jest dal i Synu, aby měl život v samém sobě. 27 A dal jemu moc i soud činiti, nebo Syn člověka jest. 28 Nedivtež se tomu; nebot' přijde hodina, v kteroužto všickni, kteříž v hrobích jsou, uslyší hlas jeho. 29 A půjdou ti, kteříž dobré věci činili, na vzkříšení života, ale ti, kteříž zlé věci činili, na vzkříšení soudu. 30 Nemohut' já sám od sebe nic činiti. Ale jakžt' slyším, takt' soudím, a soud můj spravedlivý jest. Nebo nehledám vůle své, ale vůle toho, jenž mne poslal, Otcovy. 31 Vydám-lit' já svědecké sám o sobě, svědecké mé není pravé. 32 Jinýť jest, kterýž svědecké vydává o mně, a vím, že pravé jest svědecké, kteréž vydává o mně. 33 Vy jste byli poslali k Janovi, a on svědecké vydal pravdě. 34 Ale ját' nepřijímám svědecké od člověka, než totot' pravím, abyste vy spaseni byli. 35 Ont' jest byl svíce hořící a svítící, vy pak chtěli jste na čas poradovati se

v světle jeho. **36** Ale já mám větší svědectví, nežli uzřevše ten div, který učinil Ježíš, pravili: Tento jest Janovo. Nebo skutkové, kteréž mi dal Otec, abych je jistě prorok, kterýž měl přijít na svět. **15** Tedy Ježíš vykonal, tit' skutkové, kteréž já činím, svědčí o mně, věda, že by měli přijít a chytiti jej, aby ho učinili že jest mne Otec poslal. **37** A kterýž mne poslal, králem, ušel na horu opět sám jediný. **16** Když pak byl Otec, ont' jest svědectví vydal o mně, jehož jste vy večer, sstoupili učedlníci jeho k moři. **17** A vstoupivše hlasu nikdy neslyšeli, ani tvář jeho viděli. **38** A slova na lodí, plavili se přes moře do Kafarnaum. A bylo jeho nemáte v sobě zůstávajícího. Nebo kteréhož jest již tma, a nepřišel byl Ježíš k nim. **18** Moře pak on poslal, tomu vy nevěříte. **39** Ptejte se na Písma; nebo vy domníváte se v nich věčný život míti, a tat' honů jako pětmecíma nebo třídeceti, uzřeli Ježíše, an svědectví vydávají o mně. (aiōnios g166) **40** A nechcete chodí po moři a přibližuje se k lodí. I báli se. **20** On přijít ke mně, abyste život měli. **41** Chvály od lidí pak řekl jim: Ját' jsem, nebojte se. **21** I vzali ho na ját' nepřijímám. **42** Ale poznal jsem vás, že milování lodí ochotně, a hned přiběhla k zemi, do kteréž se Božího nemáte v sobě. **43** Já jsem přišel ve jménu plavili. **22** Nazejtí pak zástup, kterýž byl za mořem, Otce svého, a nepřijímáte mne. Kdyby jiný přišel ve viděv, že jiné lodičky nebylo, než ta jedna, na kterouž jménu svém, toho přijmete. **44** Kterak vy můžete byli vstoupili učedlníci jeho, a že Ježíš nebyl všel s věřiti, chvály jedni od druhých hledajíce, poněvadž učedlníky svými na lodí, ale sami učedlníci jeho byli chvály, kteráž jest od samého Boha, nehledáte? **45** se plavili, **23** (Jiné pak lodí byly připloulily od Tiberiady Nedomnívejte se, bycht' já na vás žalovati měl před k tomu místu blízko, kdežto byli jedli chléb, když díky Otcem. Jestit', kdo by žaloval na vás, Mojžíš, v němž učinil Pán,) **24** Když tedy uzřel zástup, že Ježíše tu vy naději máte. **46** Nebo kdybyste věřili Mojžíšovi, není, ani učedlníků jeho, vstoupili i oni na lodí, a věřili byste i mně; nebť jest on o mně psal. **47** Ale přišel do Kafarnaum, hledajíce Ježíše. **25** A nalezše poněvadž jeho písmům nevěříte, i kterak slovům mým ho za mořem, řekli jemu: Mistře, když jsi sem přišel? uvěříte?

6 Potom odšel Ježíš za moře Galilejské, jenž jest

Tiberiadské. **2** A šel za ním zástup veliký; nebo viděli divy jeho, kteréž činil nad nemocnými. **3** I všel na horu Ježíš, a tam seděl s učedlníky svými. **4** Byla pak blízko velikanoč, svátek Židovský. **5** Tedy pozdvih očí Ježíš a viděv, že zástup veliký jde k němu, dí k Filipovi: Kde nakoupíme chlebů, aby pojedli tito? **6** (Ale to řekl pokoušeje ho; nebo on sám věděl, co by měl učiniti.) **7** Odpověděl jemu Filip: Za dvě stě peněz chlebů nepostačí jím, aby jeden každý z nich něco maličko vzal. **8** Dí jemu jeden z učedlníků jeho, Ondřej, bratr Šimona Petra: **9** Jestí mládenček jeden zde, kterýž má pět chlebů ječných a dvě rybičky. Ale cot' jest to mezi tak mnohé? **10** I řekl Ježíš: Rozkažež lidu, at' se usadí. A bylo trávy mnoho na tom místě. I posadilo se mužů v počtu okolo pěti tisíců. **11** Tedy Ježíš vzal ty chleby, a díky učiniv, rozdával učedlníkům, učedlníci pak sedícim; též podobně z těch rybiček, jakž jsou mnoho chtěli. **12** A když byli nasyceni, řekl učedlníkům svým: Sberete ty drobty, kteréž zůstali, at' nezhynou. **13** I sebrali a naplnili dvanácte košů drobtů z pěti chlebů ječných, kteréž pozůstali po těch, jenž jedli. **14** Ti pak lidé,

vám: Hledáte mne, ne protože jste divy viděli, ale že jste jedli chleby a nasyceni jste. **27** Pracujte ne o pokrm, kterýž hyne, ale o ten pokrm, kterýž zůstává k životu věčnému, kterýž Syn člověka dá vám. Nebo toho' jest potvrđil Bůh Otec. (aiōnios g166) **28** Tedy řekli jemu: Co budeme činiti, abychom dělali dílo Boží? **29** Odpověděl Ježíš a řekl jim: Totot' jest to dílo Boží, abyste věřili v toho, kteréhož on poslal. **30** I řekli jemu: Jakéž pak ty znamení činíš, abychom viděli a věřili tobě? Co děláš? **31** Otcové naši jedli manu na poušti, jakož psáno jest: Chléb s nebe dal jim jisti. **32** Tedy řekl Ježíš: Amen, amen pravím vám: Ne Mojžíš dal vám chléb s nebe, ale Otec můj vám dává ten chléb s nebe pravý. **33** Nebo chléb Boží ten jest, kterýž sstupuje s nebe a dává život světu. **34** A oni řekli jemu: Pane, dávej nám chléb ten vždycky. **35** I řekl jim Ježíš: Ját' jsem ten chléb života. Kdož přichází ke mně, nebude nikoli lačněti, a kdož věří ve mne, nebude žízniti nikdy. **36** Ale pověděl jsem vám, anobrž viděli jste mne, a nevěříte. **37** Všecko, což mi dává Otec, ke mně přijde, a toho, kdož ke mně přijde, nevyvrhu ven. **38** Nebo jsem sstoupil s nebe, ne abych činil vůli svou, ale vůli toho, jenž mne

poslal. **39** Tatot' jest pak vůle toho, kterýž mne poslal, z vás, ještě nevěří. Nebo věděl Ježíš od počátku, Otcova, abych všecko, což mi dal, neztratil toho, ale kdo by byli nevěřící, a kdo by ho měl zraditi. **45** I vzkrísil to v nejposlednější den. **40** A tatot' jest vůle toho, kterýž mne poslal, aby každý, kdož vidí Syna a ke mně, leč by dáno bylo od Otce mého. **46** A z toho mnozí z učedníků jeho odešli zpět, a nechodili s ním víc. **47** Tedy řekl Ježíš ke dvanácti: Zdali i vy chcete že řekl: Já jsem chléb, kterýž jsem s nebe sstoupil. **48** A pravili: Protož jsem vám řekl, že žádný nemůže přijít ke věří v něho, měl život věčný. A já' jej vzkrísim v den nejposlednější. (aiōnios g166) **49** I reptali Židé na něho, my otce i matku známe? Kterak pak dí tento: S nebe myjeme? **50** A řekl jim: Syn Boha živého. **51** Odpověděl jim Ježíš: Však jsem Nerepcete vespolek. **52** Však žádný nemůž přijít ke mně, jediné leč Otec můj, kterýž mne poslal, přitrhl by my jsem vás dvanácte vyvolil, a jeden z vás dábel jest. **53** A mně, když řekl o Jidášovi synu Šimona Iškariotského; nebo jej; a já' jej vzkrísim v den nejposlednější. **54** Psáno ten jej měl zraditi, byv jeden ze dvanácti.

jest v Prorocích: A budou všickni učeni od Boha. Protož každý, kdož slyšel od Otce a naučil se, jdet' ke mně. **46** Ne že by kdo viděl Otce, jediné ten, kterýž jest od Boha, tent' jest viděl Otce. **47** Amen, amen pravím vám: Kdož věří ve mne, máť život věčný. (aiōnios g166) **48** Ját' jsem ten chléb života. **49** Otcové vaši jedli mannu na poušti, a zemřeli. **50** Totot' jest chléb ten s nebe sstupující. Kdož' by koli jej jedl, neumřet'. **51** Ját' jsem ten chléb živý, jenž jsem s nebe sstoupil. Bude-li kdo jísti ten chléb, živ bude na věky. A chléb, kterýž já dám, tělo mé jest, kteréž já dám za život světa. (aiōnios g165) **52** Tedy hádali se Židé vespolek, řkouce: Kterak tento může dátí nám tělo své jísti? **53** I řekl jim Ježíš: Amen, amen pravím vám: Nebudete-li jísti těla Syna člověka a pít krve jeho, nemáte života v sobě. **54** Kdož jí mé tělo a pije mou krev, máť život věčný, a já' jej vzkrísim v nejposlednější den. (aiōnios g166) **55** Nebo tělo mé právě jest pokrm, a krev má právě jest nápoj. **56** Kdo jí mé tělo a pije mou krev, ve mně přebývá a já v něm. **57** Jakož mne poslal ten živý Otec, a já živ jsem skrze Otce, tak kdož jí mne, i on živ bude skrze mne. **58** Totot' jest ten chléb, kterýž s nebe sstoupil. Ne jako otcové vaši jedli mannu, a zemřeli. Kdož jí chléb tento, živ' bude na věky. (aiōnios g165) **59** Toto mluvil Ježíš v škole, uče v Kafarnaum. **60** Tedy mnozí z učedníků jeho, slyševše to, řekli: Tvrdát' jest toto řeč. Kdo ji může slyšeti? **61** Ale věda Ježíš sám v sobě, že by proto reptali učedníci jeho, řekl jim: To vás uráží? **62** Co pak, kdybyste uzřeli Syna člověka, an vstupuje, kdež prve byl? **63** Duch jest, jenž obžívuje, tělot' nic neprospívá. Slova, kteráž já mluvím vám, Duch a život jsou. **64** Ale jsout' někteří

7 Potom pak chodil Ježíš po Galilei; nebo nechtěl být v Judstu, protože ho hledali Židé zabíti. **2** A byl blízko svátek Židovský, památka stánků. **3** Tedy řekl jemu bratří jeho: Výjdi odsud, a jdi do Judstu, at' i učedníci tvoji vidí skutky tvé, kteréž činíš. **4** Nižádný zajisté v skrytě nic nedělá, kdož chce vidin být. Protož ty, činíš-li takové věci, zjeviž se světu. **5** Nebo ani bratří jeho nevěřili v něho. **6** I dí jim Ježíš: Èas můj ještě nepřišel, ale čas vás výzdycky jest hotov. **7** Nemůžet' vás svět nenáviděti, ale mnet' nenávidí; nebo já svědectví vydávám o něm, že skutkové jeho zlí jsou. **8** Vy jděte k svátku tomuto. Ját' ještě nepůjdou k svátku tomuto, nebo čas můj ještě se nenaplnil. **9** To pověděv jim, zůstal v Galilei. **10** A když odešli bratří jeho, tedy i on šel k svátku, ne zjevně, ale jako ukrytě. **11** Židé pak hledali ho v svátek, a pravili: Kde jest onen? **12** A mnoho řečí bylo o něm v zástupu. Nebo někteří pravili, že dobrý jest, a jiní pravili: Není, ale svodí zástup. **13** Žádný však o něm nemluvil zjevně pro bázeň Židů. **14** Když pak již polovici svátku se vykonalo, vstoupil Ježíš do chrámu, a učil. **15** I divili se Židé, řkouce: Kterak tento Písmo umí, neučiv se? **16** Odpověděl jim Ježíš a řekl: Mé učení neníť mé, ale toho, jenž mne poslal. **17** Bude-li kdo chtít vůli jeho ciniti, tent' bude uměti rozeznati, jest-li to učení z Boha, čili mluvím já sám od sebe. **18** Kdoť sám od sebe mluví, chvály své vlastní hledá, ale kdož hledá chvály toho, kterýž ho poslal, tent' pravdomluvný jest, a nepravosti v něm není. **19** Však Mojžíš dal vám Zákon? a žádný z vás neplní Zákona? Proč mne hledáte zamordovati? **20** Odpověděl zástup a řekl: lábelství máš. Kdo té hledá zamordovati? **21** Odpověděl Ježíš a řekl jim: Jeden

skutek učinil jsem, a všickni se tomu divíte. **22** Mojžíš ho nepřivedli? **46** Odpověděli služebníci: Nikdy tak vydal vám obřízku, (ne že by z Mojžíše byla, ale z člověk nemluvil, jako tento člověk. **47** I odpověděli jim otců,) a v sobotu obřezujete člověka. **23** Poněvadž farizeové: Zdali i vy jste svedeni? **48** Zdaliž kdo z člověk obřízku přijímá i v sobotu, aby nebyl rušen knížat uvěřil v něho anebo z farizeů? **49** Než zástup Zákon Mojžíšův, proč pak se na mne hněváte, že ten, který nezná Zákona. Zlořečení' jsou. **50** I dí jsem celého člověka uzdravil v sobotu? **24** Nesudte k nim Nikodém, ten, jenž byl přišel k němu v noci, podle osoby, ale spravedlivý soud sudte. **25** Tedy kterýž byl jeden z nich: **51** Zdali Zákon nás soudí někteří z Jeruzalémských pravili: Zdaliž toto není ten, člověka, leč prve uslyší od něho a zví, co by činil? **52** kteréhož hledají zabít? **26** A aj, svobodně mluví, a nic Odpověděli a řekli jemu: Zdali i ty Galilejský jsi? Ptej mu neříkají. Zdali jsou již právě poznali knížata, že se, žež žádný prorok od Galilee nepovstal. **53** I šel tento jest právě Kristus? **27** Ale o tomto víme, odkud jeden každý do domu svého.

jest, Kristus pak když přijde, žádný nebude věděti, odkud by byl. **28** I volal Ježíš v chrámě, uče a řka: I mne znáte, i odkud jsem, víte. A všakt' jsem nepřišel sám od sebe, ale jestit' pravdomluvný, kterýž mne poslal, jehož vy neznáte. **29** Ale já znám jej, nebo od něho jsem, a on mne poslal. **30** I hledali ho jítí, ale žádný nevztáhl ruky na něho, nebo ještě byla nepřišla hodina jeho. **31** Z zástupu pak mnozí uvěřili v něj, a pravili: Kristus když přijde, zdali více divů činiti bude nad ty, kteréž tento činí? **32** Slyšeli pak farizeové zástup, an o ném takové věci rozmlouvá, i poslali farizeové a přední kněží služebníky, aby jej jali. **33** Tedy řekl jim Ježíš: Ještě malíčký čas jsem s vámi, potom odejdu k tomu, jenž mne poslal. **34** Hledati mne budete, a nenaleznete, a kdež já budu, vy tam nemůžete přijítí. **35** I řekli Židé k sobě vespolek: Kam tento půjde, že my ho nenalezneme? Zdali v rozptýlení pohánět' půjde, a bude učiti pohany? **36** Jaká jest to řeč, kterouž promluvil: Hledati mne budete, a nenaleznete, a kdež já budu, vy nemůžete přijítí? **37** V poslední pak den ten veliký svátku toho, stál Ježíš a volal, řka: Žízní-li kdo, pojď ke mně, a napij se. **38** Kdož věří ve mne, jakož dí Písmo, řeky z života jeho poplynou vody živé. **39** (A to řekl o Duchu svatém, kteréhož měli přijíti věřící v něho; nebo ještě nebyl dán Duch svatý, protože ještě Ježíš nebyl oslagen.) **40** Tedy mnozí z zástupu uslyševše tu řec, pravili: Tentot' jest právě prorok. **41** Jiní pravili: Tentot' jest Kristus. Ale někteří pravili: Zdaliž od Galilee přijde Kristus? **42** Zdaž nedí písmo, že z semene Davidova a z Betléma městečka, kdež býval David, přijíti má Kristus? **43** A tak různice v zástupu stala se pro něj. **44** Někteří pak z nich chtěli ho jítí, ale žádný nevztáhl ruky na něj. **45** Tedy přišli služebníci k předním kněžím a k farizeům, i řekli jim oni: Proč jste

8 Ježíš pak odšel na horu Olivetskou. **2** Potom na úsvitě zase přišel do chrámu, a všecken lid sšel se k němu. A on posadiv se, učil je. **3** I přivedli k němu zákoníci a farizeové ženu v cizoložstvu popadenou; a postavivše ji v prostředku, **4** Řekli jemu: Mistře, tato žena jest postižena při skutku, když cizoložila. **5** A v Zákoně Mojžíš přikázal nám takové kamenovati. Ty pak co pravíš? **6** A to řekli, pokoušejíce ho, aby jej mohli obžalovati. Ježíš pak skloniv se dolů, prstem psal na zemi. **7** A když se neprestávali otazovati jeho, zdvihl se a řekl jím: Kdo jest z vás bez hřachu, nejprv hod' na ni kamenem. **8** A opět schýliv se, psal na zemi. **9** A oni uslyševše to a v svědomích svých obviněni jsouci, jeden po druhém odcházel, počavše od starších až do posledních. I zůstal tu Ježíš sám, a žena uprostřed stojeci. **10** A pozdvih se Ježíš a žádného neviděv, než ženu, řekl jí: Ženo, kde jsou ti, kteříž na tebe žalovali? Žádný-li tě neodsoudil? **11** Kterážto řekla: Žádný, Pane. I řekl jí Ježíš: Aniž já tebe odsuzuji. Jdiž a nehřeš více. **12** Tedy Ježíš opět jim mluvil, řka: Já jsem Světlo světa. Kdož mne následuje, nebudet' choditi v temnostech, ale budet' míti Světlo života. **13** I řekli jemu farizeové: Ty sám o sobě svědec vydáváš, svědec tvé není práv. **14** Odpověděl Ježíš a řekl jim: Ačkoli já svědec vydávám sám o sobě, však právě jest svědec mé; nebo vím, odkud jsem přišel a kam jdu. Ale vy nevíte, odkud jsem přišel, anebo kam jdu. **15** Vy podle těla soudíte, já nesoudím žádného. **16** A bycht' pak i soudil já, soud můj jestit' práv; nebo nejsem sám, ale jsem já a ten, kterýž mne poslal, Otec. **17** A v Zákoně vašem psáno jest: že dvou člověků svědec vydávám sám o sobě, a svědec vydává o mně ten, kterýž mne poslal, Otec. **18** Ját' svědec vydávám sám o sobě, a svědec vydává o mně ten, kterýž mne poslal, Otec. **19** Tedy řekli jemu: Kdež jest ten tvůj Otec?

Odpověděl Ježíš: Aniž mne znáte, ani Otce mého. aniž jsem sám od sebe přišel, ale on mne poslal. Kdybyste mne znali, i Otce mého znali byste. **20** Tato **43** Proč mluvení mého nechápáte? Protože hned slova mluvil Ježíš u pokladnice, uče v chrámě, a slyšet nemůžete řeči mé. **44** Vy z otce dábala jste, a žádný ho nejal, nebo ještě byla nepříšla hodina jeho. žádosti otce vašeho chcete činiti. On byl vražedník od **21** I řekl jim opět Ježíš: Já jdu, a hledati budete mne, počátku, a v pravdě nestál; nebo pravdy v něm není. a v hřichu vašem zemřete. Kam já jdu, vy nemůžete Když mluví lež, z svého vlastního mluví; nebo lhář přijíti. **22** I pravili Židé: Zdali se sám zabije, že praví: jest a otec lži. **45** Já pak že pravdu pravím, nevěříte Kam já jdu, vy nemůžete přijíti? **23** I řekl jim: Vy z důlu mi. **46** Kdo z vás bude mne obviňovati z hřichu? A jste, já s hůry jsem. Vy jste z tohoto světa, já nejsem poněvadž pravdu pravím, proč vy mi nevěříte? **47** z světa tohoto. **24** Protož jsem řekl vám: Že zemřete Kdo z Boha jest, slova Boží slyší; protož vy neslyšíte, v hříších svých. Nebo jestliže nebudeste věřiti, že já že z Boha nejste. **48** Tedy odpověděli Židé a řekli jsem, zemřete v hříších vašich. **25** I řekli jemu: Kdo jsi jemu: Zdalíž my dobře nepravíme, že jsi ty Samaritán, ty? I řekl jim Ježíš: To, což hned s počátku pravím a dábelství máš? **49** Odpověděl Ježíš: Ját' dábelství vám. **26** Mnohot' mám o vás mluvit a souditi, ale nemám, ale ctím Otce svého; než vy jste mne neuctili. ten, kterýž mne poslal, pravdomluvný jest, a já, což **50** Ját' pak nehledám chvály své; jestit', kdo hledá jsem slyšel od něho, to mluvím na světě. **27** A oni a soudí. **51** Amen, amen pravím vám: Bude-li kdo neporozuměli, že by o Bohu Otci pravil jim. **28** Protož zachovávat slovo mé, smrti neužíř na věky. (aiōn g165) řekli jim Ježíš: Když povýšíte Syna člověka, tehdy **52** Tedy řekli mu Židé: Nyní jsme poznali, že dábelství poznáte, že já jsem. A sám od sebe nic nečiním, máš. Abraham umřel i proroci, a ty pravíš: Bude ale jakž mne naučil Otec můj, takt' mluvím. **29** A li kdo zachovávat řec mou, smrti neokusí na věky. ten, kterýž mne poslal, se mnout' jest, a neopustil (aiōn g165) **53** Zdali jsi ty větší otce našeho Abrahama, mne samého Otec; nebo což jest jemu libého, to já kterýž umřel? I proroci zemřeli jsou. Kým ty se činiš? činím vždycky. **30** Ty věci když mluvil, mnozí uvěřili **54** Odpověděl Ježíš: Chválím-lit' já se sám, chvála má v něho. **31** Tedy řekl Ježíš tém Židům, kteříž uvěřili nic není. Jestit' kterýž mne chválí, Otec můj, o němž jemu: Jestliže vy zůstanete v řeči mé, právě učedníci vy pravíte, že Bůh váš jest. **55** A nepoznali jste ho, moji budete. **32** A poznáte pravdu, a pravda vás ale já jej znám. A kdybych řekl, že ho neznám, byl vysvobodí. **33** I odpověděli jemu: Símě Abrahamovo bych podobný vám, lhář. Ale znám' jej, a řeč jeho jsme, a žádnému jsme nesloužili nikdy. I kterakž ty zachovávám. **56** Abraham, otec váš, veselil se, aby díš: Že svobodní budete? **34** Odpověděl jim Ježíš: **57** Tedy řekli jemu Amen, amen pravím vám: Že každý, kdož ční hřich, Židé: Padesáti let ještě nemáš, a Abrahama jsi viděl? služebník jest hřicha. **35** A služebník nezůstává v **58** Řekl jim Ježíš: Amen, amen pravím vám: Prve domu na věky; ale Syn zůstává na věky. (aiōn g165) **36** Protož jestližet' vás vysvobodí Syn, právě svobodní nežli Abraham byl, já jsem. **59** I zchápalí Židé kamení, aby házeli na něj. Ježíš pak skryl se, a prošed skrzeně, vyšel z chrámu, a tak jich znikl.

9 Pomíjeje Ježíš, uzrel člověka slepého od narození. **2** I otázali se učedníci jeho, řouce: Mistře, kdo jest zhřešil, tento-li, čili rodičové jeho, že se slepý narodil? **3** Odpověděl Ježíš: Ani tento nezhřešil, ani rodičové jeho, ale aby zjeveni byli skutkové Boží na něm. **4** Ját' musím dělati dílo toho, kterýž mne poslal, dokudž den jest. Přicházít' noc, kdyžto žádný nebude mocí dělati. **5** Dokudž jsem na světě, Světlo jsem světa. **6** To pověděv, plinul na zemi, a učinil bláto z sliny, i pomazal tím blátem oči slepého. **7** A řekl jemu: Jdi, umej se v rybníku Siloe, jenž se vykládá: Poslaný. A on šel a umyl se, i přišel, vida. **8** Sousedé

pak a ti, kteříž jej prve vídali slepého, řekli: Však tento Odpověděli a řekli jemu: Ty jsi všecken se v hříších jest, kterýž sedával a žebral? **9** Jiní pravili, že ten jest, narodil, a ty nás učíš? I vyhnali jej ven. **35** Uslyšel a jiní, že jest podoben k němu. Ale on pravil: Já jsem. pak Ježíš, že jsou jej vyhnali ven. A když jej nalezl, **10** Tedy řekli jemu: Kterak jsou otevřiny oči tvé? **11** On řekl jemu: Věříš-liž ty v Syna Božího? **36** Odpověděl odpověděl a řekl: Ělověk ten, kterýž slove Ježíš, bláto on a řekl: I kdož jest, Pane, abych věřil v něho? **37** I učinil a pomazal oči mých, a řekl mi: Jdi k rybníku svět, aby ti, kteříž nevidí, viděli, a ti, jenž vidí, aby **14** Byla pak sobota, když Ježíš učinil bláto a otevřel slepí byli. **40** I slyšeli to někteří z farizeů, kteříž s ním oči jeho. **15** I tázali se ho opět i farizeové, kterak by byli, a řekli jemu: Zdali i my slepí jsme? **41** Řekl jim prozřel. On pak řekl jim: Bláto položil mi na oči, a Ježíš: Byste slepí byli, hříchu byste neměli; ale nyní umyl jsem se, i vidím. **16** Tedy některí z farizeů řekli: pravíte: Vidíme, protož hřich váš zůstává.

Tento člověk není z Boha, nebo neostříhá soboty. Jiní pravili: Kterak může člověk hříšný takové divy činiti? I byla různice mezi nimi. **17** Tedy řekli opět slepému: Co ty o něm pravíš, že otevřel oči tvé? A on řekl: Že prorok jest. **18** I nevěřili Židé o něm, by slepý byl a prozřel, až povolali rodičů toho, kterýž byl prozřel. **19** A otázali se jich, řkouc: Jest-li ten syn váš, o kterémž vy pravíte, že by se slepý narodil? Kterakž pak nyní vidí? **20** Odpověděli jim rodičové jeho a řekli: Vímet, že tento jest syn nás a že se slepý narodil. **21** Ale kterak nyní vidí, nevíme; aneb kdo jest otevřel oči jeho, myť nevíme. Však má léta, ptejte se ho, on sám za sebe mluviti bude. **22** Tak mluvili rodičové jeho, že se báli Židů; nebo již tak byli uložili Židé, kdož by ho koli vyznal Kristem, aby byl vyobcován ze školy. **23** Protož řekli rodičové jeho: Mát léta, ptejte se jeho. **24** I zavolali po druhé člověka toho, kterýž býval slepý, a řekli jemu: Vzdej chválu Bohu. My víme, že člověk ten hříšník jest. **25** I odpověděl on a řekl: Jestli hříšník, nevím, než to vím, že byv slepý, již nyní vidím. **26** I řekli jemu opět: Cot' učinil? Kterak otevřel oči tvé? **27** Odpověděl jim: Již jsem vám pověděl, a neslyšeli jste? Což opět chcete slyšeti? Zdalíž i vy chcete učedlníci jeho býti? **28** I zlorečili jemu a řekli: Budíž ty sám učedlníkem jeho, ale myť jsme Mojžíšovi učedlníci. **29** My víme, že Mojžíšovi mluvil Bůh, tento pak nevíme, odkud jest. **30** Odpověděl ten člověk a řekl jim: Tot' jest jistě divná věc, že vy nevíte, odkud jest, a otevřel oči mé. **31** Víme pak, že Bůh hříšníků neslyší, ale kdo by byl ctitel Boží a vůli jeho činil by, toho slyší. **32** Od věku není slýcháno, aby kdo otevřel oči slepého tak narozeného. **(aiōn g165)** **33** Byť tento nebyl od Boha, nemohlť by nic učiniti. **34**

10 Amen, amen pravím vám: Kdož nevchází dveřmi do ovčince ovcí, ale vchází jinudy, ten zloděj jest a lotr. **2** Ale kdož vchází dveřmi, pastýř jest ovcí. **3** Tomut' vrátný otvídá, a ovce hlas jeho slyší, a on svých vlastních ovcí ze jména povolává, a vyvodí je. **4** A jakž ovce své vlastní ven vypustí, před nimi jde, a ovce jdou za ním; nebo znají hlas jeho. **5** Ale cizího nikoli následovatí nebudou, ale utekou od něho; nebo neznají hlasů cizích. **6** To přísloví pověděl jim Ježíš, ale oni nevěděli, co by to bylo, což jim mluvil. **7** Tedy opět řekl jim Ježíš: Amen, amen pravím vám: Že já jsem dveře ovcí. **8** Všickni, kolikož jich koli přede mnou přisko, zloději jsou a lotři, ale neslyšely jich ovce. **9** Já jsem dveře. Skrize mne všeli-li by kdo, spasen bude, a vejde i vyjde, a pastvu nalezne. **10** Zloděj nepřichází, jediné aby kradl a mordoval a hubil; já jsem přišel, aby život měly, a hojně aby měly. **11** Já jsem ten pastýř dobrý. Dobrý pastýř duši svou pokládá za ovce. **12** Ale nájemník a ten, kterýž není pastýř, jehož nejsou ovce vlastní, vida vlka, an jde, i opouští ovce i utíká, a vlk lapá a rozhnání ovce. **13** Nájemník pak utíká; nebo nájemník jest, a nemá péče o ovce. **14** Já jsem ten dobrý pastýř, a znám' ovce své, a znají' mne mé. **15** Jakož mne zná Otec, tak i já znám Otce, a duši svou pokládám za ovce. **16** A mámt' i jiné ovce, kteréž nejsou z tohoto ovčince. I tyť musím přivéstí, a hlas můj slyšeti budou. A budet' jeden ovčinec a jeden pastýř. **17** Protož mne Otec miluje, že já pokládám duši svou, abych ji zase vzal. **18** Nižádnýť jí neběře ode mne, ale já pokládám ji sám od sebe. Mám moc položiti ji, a mám moc zase vzítí ji. To přikázání vzal jsem od Otce svého. **19** Tedy stala se opět různice mezi Židy

pro ty řeči. **20** A pravili mnozí z nich: ľábelství má a **5** Miloval pak Ježíš Martu i sestru její i Lazara. **6** A blázni. Co ho posloucháte? **21** Jiní pravili: Tato slova jakž uslyšel, že by nemocen byl, i pozůstal za dva dny nejsou dăbelství majícího. Zdaliž dăbelství může na tom místě, kdež byl. **7** Potom pak dí učedlníkům: slepých oči otvírat? **22** I bylo posvícení v Jeruzalémě, Pojdme zase do Judstva. **8** Řekli jemu učedlníci: a zima byla. **23** I procházel se Ježíš v chrámě po Mistře, nyní hledali tě Židé kamenovati, a ty zase siřci Šalomounově. **24** Tedy obstoupili jej Židé, a tam chceš jít? **9** Odpověděl Ježíš: Však dvanácte řekli jemu: Dokudž duši naši držíš? Jestliže jsi ty hodin za den jest. Chodí-li kdo ve dne, neurazí se; Kristus, pověz nám zjevně. **25** Odpověděl jim Ježíš: nebo světlo tohoto světa vidí. **10** Paklít' by kdo chodil Pověděl jsem vám, a nevěříte. Skutkové, kteréž já v noci, urazí' se; nebo světla není v něm. **11** To činím ve jméně Otce svého, tit' svědectví vydávají o pověděl, a potom dí jím: Lazar, přítel nás, spí, ale mně. **26** Ale vy nevěříte, nebo nejste z ovcí mých, jdut', abych jez ze sna probudil. **12** I řekli učedlníci jakož jsem vám pověděl. **27** Nebo ovce mé hlas jeho: Pane, spí-lit', zdráv bude. **13** Ale Ježíš řekl o můj slyší, a já je znám, a následují' mne. **28** A já' smrti jeho, oni pak domnívali se, že by o spání sna život věčný dávám jím, a nezahynout' na věky, aniž mluvil. **14** Tedy řekl jim Ježíš zjevně: Lazar umřel. **15** jich kdo vytrhne z ruky mé. (aiōn g165, aiōnios g166) **29** A raduj se pro vás, že jsem tam nebyl, abyste věřili. Otec můj, kterýž mi je dal, větší' jest nade všecky, Ale pojďme k němu. **16** I řekl Tomáš, kterýž slove a žádný' jich nemůže vytrhnouti z ruky Otce mého. Didymus, spoluucedlníkům: Pojdme i my, abychom **30** Já a Otec jedno jsme. **31** Tedy zchápal opět zemřeli s ním. **17** Tedy přišel Ježíš, i nalezl ho již čtyři kamení Židé, aby jej kamenovali. **32** Odpověděl jim dni v hrobě pochovaného. **18** Byla pak Betany blízko Ježíš: Mnohé dobré skutky ukázal jsem vám od Otce od Jeruzaléma, okolo honů patnácte. **19** Mnozí pak z svého. Pro který z těch skutků kamenujete mne? **33** Židů byli přišli k Martě a Mariji, aby je těšili pro smrt Odpověděl jemu Židé, řouce: Pro dobrý skutek tebe bratra jejich. **20** Tedy Marta, jakž uslyšela, že Ježíš nekamenujeme, ale pro rouhání, totiž že ty, člověk jde, vyšla proti němu, ale Maria doma seděla. **21** I jsa, děláš se Bohem. **34** Odpověděl jim Ježíš: Však řekla Marta k Ježíšovi: Pane, kdybys ty byl zde, bratr psáno jest v Zákoně vašem: Já jsem řekl: Bohové můj byl by neumřel. **22** Ale i nyní' vím, že cožkoli jste. **35** Poněvadž ty nazval bohy, k nimžto řeč Boží požádal bys od Boha, dá tobě Bůh. **23** Dí jí Ježíš: stala se, a nemůžet' zrušeno býti Písma, **36** Kterakž Vstanet' bratr tvůj. **24** Řekla jemu Marta: Vím, že tedy o mně, kteréhož posvětil Otec a poslal na svět, vstane při vzkříšení v den nejposlednější. **25** Řekl jí vy pravíte, že se rouhám, že jsem řekl: Syn Boží Ježíš: Já jsem vzkříšení i život. Kdo věří ve mne, byt' jsem? **37** Nečiním-lit' skutků Otce svého, nevěřte mi. pak i umřel, živ bude. **26** A každý, kdož jest živ, a věří **38** Paklít' činím, tedy byste pak mně nevěřili, aspoň ve mne, neumřet' na věky. Věříš-li tomu? (aiōn g165) **27** skutkům věřte, abyste poznali a věřili, že Otec ve Řekla jemu: Ovšem, Pane, já jsem uvěřila, že jsi ty mně jest, a já v něm. **39** Tedy opět hledali ho jítí, ale Kristus, Syn Boží, kterýž měl přijíti na svět. **28** A když on vyšel z rukou jejich. **40** I odšel opět za Jordán na to pověděla, odešla a zavolala tajně Marie, sestry to místo, kdež nejprv Jan křtil, a pozůstal tam. **41** I své, řukci: Mistr zde jest, a volá tebe. **29** Ona jakž přišla k němu mnozí, a pravili: Jan zajisté žádného to uslyšela, vstala rychle, a šla k němu. **30** (Ještě divu neučinil, ale všecko, cožkoli mluvil Jan o tomto, pak byl Ježíš nepřišel do městečka, ale byl na tom pravé bylo. **42** A mnozí tam uvěřili v něho. místě, kdež vyšla byla proti němu Marta.) **31** Tedy Židé, kteríž s ní byli v domě a těšili ji, viděvše Mariji, že jest rychle vstala a vyšla, šli za ní, řouce: Jde k hrobu, aby tam plakala. **32** Ale Maria, když tam přišla, kdež byl Ježíš, uřevši jej, padla k nohám jeho, a řekla jemu: Pane, bys ty byl zde, bratr můj byl by neumřel. **33** Ježíš pak jakž uzřel, ana pláče, i Židy, kteríž byli s ní přišli, ani pláčí, zastonal duchem, a zkormoutil se. **34** A řekl: Kdež jste jej položili? Řkou

jemu: Pane, pojď a pohled'. 35 I zaplakal Ježíš. 36 Marta posluhovala, Lazar pak byl jeden z stolících s Tedy řekli Židé: Aj, kterak ho miloval! 37 Některí pak nimi. 3 Maria pak vzavší libru masti drahé z nardu z nich řekli: Nemohl-liž jest tento, kterýž otevřel oči výborného, pomazala noh Ježíšových, a vytřela vlasy slepého, učiniti i toho, aby tento neumřel? 38 Ježíš svými nohy jeho. I naplněn jest dům vůní té masti. 4 pak opět zastonav sám v sobě, přišel k hrobu. Byla Tedy řekl jeden z učedníků jeho, Jidáš, syn Šimona pak jeskyně, a kámen byl svrchu položen na ni. 39 I lškariotského, kterýž jej měl zraditi: 5 Proč tato mast dí Ježíš: Zdvihněte kámen. Řekla jemu Marta, sestra není prodána za tři sta peněz, a není dáno chudým? toho mrtvého: Pane, již' smrdí; nebo čtyři dni v hrobě 6 To pak řekl, ne že by měl péči o chudé, ale že zloděj jest. 40 Dí jí Ježíš: Všakt' jsem řekl, že budeš-li věřiti, byl, a měšec měl, a to, což do něho kladeno bylo, uzříš slávu Boží. 41 Tedy zdvihli kámen, kdež byl nosil. 7 Tedy řekl Ježíš: Nech jí, ke dni pohřebu mého mrtvý pochován. Ježíš pak pozdvihl vzhůru oči a řekl: zachovala to. 8 Chudé zajisté vždycky máte s sebou, Oče, děkuji tobě, že jsi mne slyšel. 42 Já zajisté vím, ale mne ne vždycky mítí budete. 9 Zvěděl pak zástup že ty mne vždycky slyšíš, ale pro zástup, kterýž okolo veliký z Židů o něm, že by tu byl. I přišli tam, ne pro stojí, řekl jsem, aby věřili, že jsi ty mne poslal. 43 Ježíše tolko, ale také, aby Lazara viděli, kteréhož byl A to pověděv, zavolal hlasem velikým: Lazáře, pojď' vzkřísil z mrtvých. 10 Radili se pak přední kněží, aby i ven! 44 I vyšel, kterýž byl umřel, maje svázané ruce Lazaru zamordovali. 11 Nebo mnozí z Židů odcházeli i nohy rouchami, a tvář jeho šatem byla obvinuta. pro něho, a uvěřili v Ježíše. 12 Potom nazejtí mnohý Řekl jim Ježíš: Rozvěžtež jej, a nechte, at' odejde. 45 zástup, kterýž byl přišel k svátku velikonočnímu, Tedy mnozí z Židů, kteríž byli přišli k Mariji, viděvše, když uslyšeli, že Ježíš jde do Jeruzaléma, 13 Nabrali co jest učinil Ježíš, uvěřili v něho. 46 Některí pak z ratolestí palmových, a vyšli proti němu, a volali: Spas nich odešli k farizeům a pověděli jim, co jest učinil nás! Požehnaný,jenž se běže ve jménu Páně, Král Ježíš. 47 I sešli se přední kněží a farizeové v radu, Izraelský. 14 I dostav Ježíš oslátka, vsedl na ně, jakož a pravili: Co činíme? Tento člověk divy mnohé činí. psáno jest: 15 Neboj se, dcero Sionská, aj. Král tvůj 48 Necháme-li ho tak, všickni uvěří v něho, i přijdu běže se, na oslátku sedě. 16 Tomu pak nesrozuměli Římané, a odejmou místo naše i lid. 49 Jeden pak z učedníků jeho zprvu, ale když oslaven byl Ježíš, tedy nich, jménem Kaifáš, nejvyšším knězem jsa toho léta, se rozpomenuli, že jest to psáno bylo o něm a že jemu řekl jim: Vy nic nevíte, 50 Aniž co o tom přemyšljujete, to učinili. 17 Vydával pak o něm svědectví zástup, že jest užitečné nám, aby jeden člověk umřel za lid, a kterýž byl s ním, že Lazara povolal z hrobu a vzkřísil ne, aby všecken tento národ zahynul. 51 Toho pak jej z mrtvých. 18 Protož i v cestu vyšel jemu zástup, neřekl sám od sebe, ale nejvyšším knězem byv léta když slyšeli, že by ten div učinil. 19 Tedy farizeové toho, prorokoval, že jest měl Ježíš umříti za tento pravili mezi sebou: Vidíte, že nic neprosíváte? Aj, národ, 52 A netolikou za tento národ, ale také, aby všecken svět postoupil po něm. 20 Byli pak některí syny Boží rozptýlené shromáždil v jedno. 53 Protož Řekové z těch, kteríž přicházívali, aby se modlili v od toho dne spolu se o to radili, aby jej zabil. 54 Ježíš svátek. 21 Ti také přistoupili k Filipovi, kterýž byl pak již nechodil zjevně mezi Židy, ale odšel odtud od Betsaidy Galilejské, a prosili ho, řouce: Pane, do krajiny, kteráž byla blízko pouště, do města, jenž chtěli bychom Ježíše viděti. 22 Přišel Filip a pověděl slove Efraim, a tu bydlil s učedníky svými. 55 Byla pak Ondřejovi, Ondřej pak a Filip pověděli Ježíšovi. 23 blízko velikanoc Židovská. I šli mnozí do Jeruzaléma A Ježíš odpověděl jim, řka: Přišlat' jest hodina, aby z krajiny té před velikonoci, aby se očistili. 56 I hledali oslaven byl Syn člověka. 24 Amen, amen pravím Ježíše, a rozmlouvali vespolek, v chrámě stojíce: vám: Zrno pšeničné padna v zemi, neumře-li, onot' Co se vám zdá, že nepřišel k svátku? 57 Vydati pak samo zůstane, a paklit' umře, mnohý užitek přinese. byli přední kněží a farizeové mandát, jestliže by kdo 25 Kdož miluje duši svou, ztratit' ji; a kdož nenávidí duše své na tomtoto světě, k životu věčnému ostríhá jí. (aiōnios g166) 26 Slouží-li mi kdo, následuj mne; a kdež jsem já, tuť i můj služebník bude. A bude-li mi kdo sloužiti, poctit' ho Otec můj. 27 Nyní duše

12 Tedy Ježíš šestý den před velikonoc přišel do Betany, kdežto byl Lazar, ten kterýž byl umřel, jehož vzkřísil z mrtvých. 2 I připravili jemu tu večeři, a

má zkormoucena jest, a což dím? Otče, vysvobod' mne z této hodiny. Ale proto jsem přišel k hodině 13 Před svátkem pak velikonočním, věda Ježíš, že přišla hodina jeho, aby šel z tohoto světa k této. 28 Otče, oslaviž jméno své. Tedy přišel hlas s Otci, milovav své, kteríž byli na světě, až do konce je nebe řkoucí: I oslavil jsem, i ještě oslavím. 29 Ten miloval. 2 A když večeřeli, (a dábel již byl vnukl v pak zástup, kterýž tu stál a to slyšel, pravil: Zahřmělo. srdce Jidáše Simona Iškariotského, aby jej zradil.) 3 Jiní pravili: Anděl k němu mluvil. 30 Odpověděl Ježíš Věda Ježíš, že jemu Otec všecko v ruce dal a že od a řekl: Ne pro mnet' hlas tento se stal, ale pro vás. Boha vyšel a k Bohu jde, 4 Vstal od večeře, a složil 31 Nyní' jest soud světa tohoto, nyní kníže světa roucho své, a vzav rouchu, přepásal se. 5 Potom nalil tohoto vyvrženo bude ven. 32 A já budu-lit' povyšen vody do medenice, i počal umývat nohy učedníků a od země, všecky potáhnu k sobě. 33 (To pak povíděl, vytírat rouchou, kterouž byl přepásán. 6 Tedy přišel k znamenaje, kterou by smrtí měl umříti.) 34 Odpověděl Šimonovi Petrovi. A on řekl jemu: Pane, ty mi chceš jemu zástup: My jsme slyšeli z Zákona, že Kristus nohy mýti? 7 Odpověděl Ježíš a řekl jemu: Co já zůstává na věky, a kterakž ty pravíš, že musí být činím, ty nevíš nyní, ale potom zvíš. 8 Dí jemu Petr: povyšen Syn člověka? Kdo jest to Syn člověka? (aiōn g165) 9 Nebudeš tý mytí noh mých na věky. Odpověděl jemu 35 Tedy řekl jim Ježíš: Ještě na malý čas Světlo Ježíš: Neumyji-lit' tebe, nebudeš mítí dílu se mnou. s vámi jest. Chodte, dokud Světlo máte, at' vás tma (aiōn g165) 10 Řekl jemu Ježíš: Kdož jest 36 Dokud Světlo máte, věřte v Světlo, abyste synové umyt, nepotřebuje, než aby nohy umyl; nebo čist jest Světla byli. Toto povíděl Ježíš, a odšed, skryl se před všecken. I vy čistí jste, ale ne všickni. 11 Nebo věděl nimi. 37 A ačkoli tak mnohá znamení činil před nimi, o zrádci svém; protož řekl: Ne všickni čistí jste. 12 však jsou neuvěřili v něho, 38 Aby se naplnila řeč Když pak umyl nohy jejich a vzal na sebe roucho Izaiáše proroka, kterouž povíděl: Pane, kdo uvěřil své, posadiv se za stůl zase, řekl jim: Víte-liž, co kázaní našemu a rámě Páně komu jest zjeveno? 39 jsem učinil vám? 13 Vy nazýváte mne Mistrem a Ale protot' jsou nemohli věřiti, neb opět Izaiáš řekl: 40 Pánem, a dobře pravíte, jsem' zajisté. 14 Poněvadž Oslepl oči jejich a zatvrdil srdce jejich, aby očima tedy já umyl jsem nohy vaše, Pán a Mistr, i vy máte neviděli a srdcem nerozuměli a neobrátili se, abych jeden druhému nohy umývali. 15 Příklad zajisté dal jich neuzdravil. 41 To povíděl Izaiáš, když viděl slávu jsem vám, abyste, jakož jsem já učinil vám, i vy též jeho a mluvil o něm. 42 A ačkoli mnozí z knížat uvěřili činili. 16 Amen, amen pravím vám: Není služebník v něho, však pro farizee nevyznávali ho, aby ze školy větší pána svého, ani posel větší nežli ten, kdož jej nebyli vyobcováni. 43 Nebo milovali slávu lidskou více poslal. 17 Znáte-li tyto věci, blahoslagení jste, budete-než slávu Boží. 44 Ježíš pak zvolal a řekl: Kdo věří li je činiti. 18 Ne o všeckt' vás pravím. Já vím, které ve mne, ne ve mnet' věří, ale v toho, jenž mne poslal. jsem vyvolil, ale musí to být, aby se naplnilo písmo: 45 A kdož vidí mne, vidí toho, kterýž mne poslal. 46 Ten, jenž jí chléb se mnou, pozdvihl proti mně paty Já Světlo na svět jsem přišel, aby žádný, kdož věří ve své. 19 Nyní pravím vám, prve než by se to stalo, mne, ve tmě nezůstal. 47 A slyšel-lit' by kdo slova má, abyste, když se stane, uvěřili, že já jsem. 20 Amen, a nevěřil by, já' ho nesoudím; nebo nepríšel jsem, amen pravím vám: Kdo přijímá toho, kohož bych já abych soudil svět, ale abych spasen učinil svět. 48 poslal, mnet' přijímá; a kdož mne přijímá, přijímá toho, Kdož mnou pohrdá a nepřijímá slov mých, máť, kdo kterýž mne poslal. 21 A to povíděl Ježíš, zkormoutil by jej soudil. Slova, kteráž jsem mluvil, tať' jež souditi se v duchu, a osvědčil, řka: Amen, amen pravím budou v nejposlednejší den. 49 Nebo já sám od sebe vám, že jeden z vás mne zradí. 22 Tedy učedníci jsem nemluvil, ale ten, jenž mne poslal, Otec, on mi vzhlédal na sebe vespolek, pochybujíce, o kom by přikázání dal, co bych měl praviti a mluvit. 50 A vím, to pravil. 23 Byl pak jeden z učedníků Ježíšových, že přikázání jeho jest život věčný. A protož, což já mluvím, jakž mi povíděl Otec, takt' mluvím. (aiōnios Protož tomu návěští dal Šimon Petr, aby se zeptal, g166) 24 kdo by to byl, o němž praví? 25 A on odpočívají na prsech Ježíšových, řekl jemu: Pane, kdo jest?

26 Odpověděl Ježíš: Ten jest, komuž já omočené pro samy skutky věřte mi. **12** Amen, amen pravím skyvy chleba podám. A omočiv skyvu chleba, podal vám: Kdož věří ve mne, skutky, kteréž já činím, i on Jidášovi, synu Šimona Iškariotského. **27** A hned po činiti bude, a větší nad ty činiti bude. Nebo já jdu k vzetí toho chleba vstoupil do něho satan. I řekl jemu Otci svému. **13** A jestliže byste co prosili ve jménu Ježíš: Co činíš, čiř spěšně. **28** Tomu pak žádný z mého, tot' učiním, aby oslavěn byl Otec v Synu. **14** přísedících nerozuměl, k čemu by jemu to řekl. **29** Budete-li zač prositi ve jménu mého, jáť učiním. **15** Nebo někteří se domnívali, poněvadž Jidáš měsíc Milujete-li mne, přikázání mých ostříhejte. **16** A jáť měl, že by jemu řekl Ježíš: Nakup těch věcí, kterýchž prositi budu Otce, a jiného Utěšitele dá vám, aby jest nám potřebí k svátku, anebo aby něco chudým s vámi zůstal na věky, (aiōn g165) **17** Ducha pravdy, dal. **30** A on vzav skyvu chleba, hned vyšel. A byla již jehož svět nemůže přijíti. Nebo nevidí ho, aniž ho noc. **31** Když pak on vyšel, dí Ježíš: Nyní' oslavěn zná, ale vy znáte jej, nebt' u vás přebývá a vás jest Syn člověka, a Bůh oslavěn jest v něm. **32** A bude. **18** Neopustím' vás sirotků, přijďut' k vám. **19** poněvadž Bůh oslavěn jest v něm, i Bůh oslaví jej Ještě maličko, a svět mne již neuzří, ale vy uzříte sám v sobě, a to hned oslaví jej. **33** Synáčkové, ještě mne; nebo já živ jsem, a i vy živí budete. **20** V ten den maličko s vámi jsem. Hledati mne budete, a jakož vy poznáte, že já jsem v Otci svém, a vy ve mně, a já jsem řekl Židům: Kam já jdu, vy nemůžete přijíti, tak vás. **21** Kdož by měl přikázání má a ostříhal jich, i vám pravím nyní. **34** Přikázání nové dávám vám, ont' jest ten, kterýž mne miluje. A kdož mne miluje, abyste se milovali vespolek; jakož já miloval jsem milován bude od Otce mého, a jáť jej budu milovati a vás, tak abyste i vy milovali jeden druhého. **35** Po zjevím jemu samého sebe. **22** Řekl jemu Judas, ne tomť poznají všickni, že jste moji učedníci, budete-li onen Iškariotský: Pane, jakž jest to, že sebe nám míti lásku jedni k druhým. **36** Dí jemu Šimon Petr: zjevit chceš, a ne světu? **23** Odpověděl Ježíš a řekl Pane, kam jdeš? Odpověděl mu Ježíš: Kam já jdu, jemu: Miluje-li mne kdo, slova mého ostříhati bude, nemůžeš ty nyní jít za mnou, ale půjdeš potom. **37** Dí a Otec můj bude jej milovati, a k němu přijdeme, a jemu Petr: Pane, proč bych nemohl nyní jít za tebou? přibytek u něho učiníme. **24** Kdož pak nemiluje mne, A já duši svou za tebe položím. **38** Odpověděl jemu slov mých neostříhá; a slovo, kteréž slyšíte, není' mé, Ježíš: Duši svou za mne položíš? Amen pravím tobě: ale toho, kterýž mne poslal, Otcovo. **25** Toto mluvil Nezapívát' kohout, až mne třikrát zapříš.

14 Nermutíž se srdce vaše. Věříte v Boha, i ve mne věřte. **2** V domu Otce mého příbytkové mnozí jsou. Byť nebylo tak, pověděl bych vám. **3** Jdut, abych vám připravil místo. A odejdu-lit', a připravím vám místo, zaset' příjdu, a poberu vás k sobě samému, abyste, kde jsem já, i vy byli. **4** A kam já jdu, víte, i cestu víte. **5** Dí jemu Tomáš: Pane, nevíme, kam jdeš. A kterak můžeme cestu věděti? **6** Dí jemu Ježíš: Já jsem cesta, i pravda, i život. Žádný nepřichází k Otci než skrze mne. **7** Byste znali mne, také i Otce mého znali byste; a již nyní jej znáte, a viděli jste ho. **8** Řekl jemu Filip: Pane, ukaž nám Otce, a dosti' jest nám. **9** Dí jemu Ježíš: Tak dlouhý čas s vámi jsem, a nepoznal jsi mne? Filipe, kdož vidí mne, vidí Otce, a kterak ty pravíš: Ukaž nám Otce? **10** A což nevěříš, že já v Otci a Otec ve mně jest? Slova, kteráž já mluvím vám, sám od sebe nemluvím, ale Otec ve mně přebývaje, ont' činí skutky. **11** Věřítež kterouž jsem mluvil vám. **4** Zůstaňtež ve mně, a mi, že jsem já v Otci a Otec ve mně; nebo aspoň já vás. Jakož ratolest nemůže nésti ovoce sama

jsem vám, u vás přebývaje. **26** Utěšitel pak, ten Duch svatý, kteréhož pošle Otec ve jménu mého, ont' vás naučí všemu a připomenet' vám všecko, což jsem koli mluvil vám. **27** Pokoj zůstavuji vám, pokoj můj dávám vám; ne jako svět dává, já dávám vám. Nermutíž se srdce vaše, ani strachuj. **28** Slyšeli jste, že já řekl jsem vám: Jdu, a zase příjdu k vám. Kdybyste mne milovali, radovali byste se jistě, že jsem řekl: Jdu k Otci; nebo Otec větší mne jest. **29** A nyní pověděl jsem vám, prve nežli by se stalo, abyste, když se stane, uvěřili. **30** Již nemnoho mluvit budu s vámi; nebot' jde Kníže tohoto světa, ale nemát' nic na mně. **31** Ale aby poznal svět, že miluje Otce, a jakož mi přikázání dal Otec, tak činím. Vstaňte, pojďme odtud.

15 Já jsem ten vinný kmen pravý, a Otec můj vinař jest **2** Každou ratolest, kteráž ve mně nenese ovoce, odřezeuje, a každou, kteráž nese ovoce, čistí, aby hojnější ovoce nesla. **3** Již vy čisti jste pro řeč, Otec ve mně přebývaje, ont' činí skutky. **4** Zůstaňtež ve mně, a mi, že jsem já v Otci a Otec ve mně; nebo aspoň já vás. Jakož ratolest nemůže nésti ovoce sama

od sebe, nezůstala-li by při kmenu, takž ani vy, Duch pravdy, kterýž od Otce pochází, tent' svědectví leč zůstanete ve mně. 5 Já jsem vinný kmen a vy vydávati bude o mně. 27 Ano i vy svědectví vydávati ratolesti. Kdo zůstává ve mně, a já v něm, ten nese budete, nebo od počátku se mnou jste. 6 ovoce mnohé; nebo beze mne nic nemůžete učiniti. 6 Nezůstal-li by kdo ve mně, vyvržen bude ven jako ratolest, a uschnet', a sberout' ty ratolesti a na oheň uvrhou a shořít'. 7 Zůstanete-li ve mně, a slova má zůstanou-lit' v vás, což byste koli chtěli, proste, a stanet' se vám. 8 V tomto bývá oslagen Otec můj, když ovoce nesete hojně, a takt' budete moji učedlníci. 9 Jakož miloval mne Otec, tak i já miloval jsem vás. Zůstaňtež v milování mé. 10 Budete-li zachovávati přikázání má, zůstanete v mému milování, jakož i já přikázání Otce svého zachoval jsem, i zůstávám v jeho milování. 11 Toto mluvil jsem vám, aby radost má zůstala v vás, a radost vaše aby byla plná. 12 Toto' jest přikázání mé, abyste se milovali vespolek, jako i já miloval jsem vás. 13 Většího milování nad to žádný nemá, než aby duši svou položil za přátely své. 14 Vy přátelé moji jste, učiníte-li to, což já přikazují vám. 15 Již vás nebudu více nazývati služebníky, nebo služebník neví, co by činil pán jeho. Ale vás jsem nazval přáteli, nebo všecko, což jsem koli slyšel od Otce svého, oznamil jsem vám. 16 Ne vy jste mne vyvolili, ale já jsem vás vyvolil a postavil, abyste šli a ovoce přinesli, a ovoce vaše aby zůstalo, aby zač byste koli prosili Otce ve jménu mému, dal vám. 17 To přikazuji vám, abyste se milovali vespolek. 18 Jestližet' vás svět nenávidí, víte, žeť jest mne prve než vás v nenávisti měl. 19 Byste byli z světa, svět, což jest jeho, miloval by; že pak nejste z světa, ale já z světa vyvolil jsem vás, protož vás svět nenávidí. 20 Pamatuje na řeč mou, kterouž jsem já mluvil vám: Neníť služebník větší nežli pán jeho. Poněvadž se mně protivili, i vám' se protiviti budou; poněvadž jsou řeči mé šetřili, i vaši šetřiti budou. 21 Ale toto všecko učiní vám pro jméno mé; nebo neznají toho, jenž mne poslal. 22 Kdybych byl nepřesl a nemluvil jim, hřichu by neměli; ale nyní výmlovy nemají z hřichu svého. 23 Kdož mne nenávidí, i Otcet' mého nenávidí. 24 Bych byl skutků nečinil mezi nimi, jichžto žádný jiný nečinil, hřichu by neměli; ale nyní jsou i viděli, i nenáviděli, i mne i Otce mého. 25 Ale musilo tak být, aby se naplnila řeč, kteráž v Zákoně jejich napsána jest: že v nenávisti měli mne bez příčiny. 26 Když pak přijde Utěšitel, kteréhož já pošli vám od Otce,

16 Toto mluvil jsem vám, abyste se nezhoršili. 2 Vypovědít' vás ze škol, ano přijdet' čas, že všeliký, kdož vás mordovati bude, domnívati se bude, že tím Bohu slouží. 3 A toť učiní vám proto, že nepoznali Otce ani mne. 4 Ale toto mluvil jsem vám, abyste, když přijde ten čas, rozpomenuli se na to, že jsem já to předpověděl vám. Tohot' jsem vám s počátku nemluvil, neb jsem byl s vámi. 5 Nyní pak jdu k tomu, kterýž mne poslal, a žádný z vás neptá se mne: Kam jdeš? 6 Ale že jsem vám tyto věci mluvil, zámutek naplnil srdce vaše. 7 Já pak pravdu pravím vám, že jest vám užitečné, abych já odšel. Nebo neodejdu-lit', Utěšitel nepřijde k vám; a paklít' odejdu, pošli ho k vám. 8 A onť přijda, obviňovati bude svět z hřichu, a z spravedlnosti, a z soudu. 9 Z hřichu zajisté, že nevěří ve mne; 10 A z spravedlnosti, že jdu k Otci, a již více neuzříte mne; 11 Z soudu pak, že Kníže tohoto světa již jest odsouzeno. 12 Ještět' bych měl mnoho mluvit vám, ale nemůžete snéstí nyní. 13 Ale když přijde ten Duch pravdy, uvedet' vás ve všelikou pravdu. Nebo nebude mluviti sám od sebe, ale cožkoli uslyší, tot' mluviti bude; ano i budoucí věci zvěstovati bude vám. 14 Onť mne oslaví; nebo z mého vezme, a zvěstuje vám. 15 Všecko, cožkoli má Otec, mé jest. Protož jsem řekl, že z mého vezme, a zvěstuje vám. 16 Maličko, a neuzříte mne, a opět maličko, a uzříte mne; nebo já jdu k Otci. 17 I řekli některí z učedlníků jeho mezi sebou: Co jest to, že praví nám: Maličko, a neuzříte mne, a opět maličko, a uzříte mne, a že já jdu k Otci? 18 Protož pravili: Co jest to, že praví: Maličko? Nevíme, co praví. 19 I poznal Ježíš, že se ho chtěli otázati. I řekl jím: O tom třízete mezi sebou, že jsem řekl: Maličko, a neuzříte mne, a opět maličko, a uzříte mne? 20 Amen, amen pravím vám, že plakati a kvílití budete vy, ale svět se bude radovati; vy pak se budete rmoutiti, ale zámutek vás obrátit' se v radost. 21 Žena, když rodí, zámutek má, nebo přišla hodina její; ale když porodí dítě, již nepamatuje na soužení, pro radost, že se narodil člověk na svět. 22 Protož i vy zámutek máte nyní, ale opět uzříte vás, a radovati se bude srdce vaše, a radosti vaší žádný neodejme od vás. 23 A v ten den nebudeste se mne tázati o ničemž. Amen, amen

pravím vám: Že zač byste koli prosili Otce ve jménu mému, dát' vám. 24 Až dosavad za nic jste neprosili ve jménu mému. Prostež, a vezmete, aby radost vaše doplněna byla. 25 Toto v příslích mluvil jsem vám; nenáviděl; nebo nejsou z světa, jako i já nejsem z přijet' hodina, když již ne v příslích budu mluvit světa. 15 Neprosímt', abys je vzal z světa, ale abys vám, ale zjevně o Otci svém zvěstovati budu vám. 26 jich zachoval od zlého. 16 Z světā' nejsou, jakož i V ten den ve jménu mému prospiti budeste, a nepravím' já nejsem z světa. 17 Posvětiž jich v pravdě své, vám, že já budu prospiti Otce za vás. 27 Nebo sám slovo tvé pravda jest. 18 Jakož jsi mne poslal na svět, Otec miluje vás, protože jste vy mne milovali, a i já jsem je poslal na svět. 19 A já posvěcuji sebe uvěřili, že jsem já od Boha vyšel. 28 Vyšelt' jsem od samého za ně, aby i oni posvěceni byli v pravdě. 20 Otce, a přišel jsem na svět; a opět opouštím svět, Ne za tyto' pak toliko prosím, ale i za ty, kteříž skrže a jdu k Otci. 29 Řkou jemu učedníci jeho: Aj, nyní slovo jejich mají uvěřiti ve mne, 21 Aby všickni jedno zjevně mluvíš, a přísliví žádného nepravíš. 30 Nyní byli, jako ty, Otče, ve mně, a já v tobě, aby i oni v nás víme, že víc všecko, a nepotřebuješ, aby se kdo jedno byli, aby uvěřil svět, že jsi ty mne poslal. 22 A já tebe tázal. Skrze to věříme, že jsi od Boha přišel. slávu, kterouž jsi mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, 31 Odpověděl jim Ježíš: Nyní věříte. 32 Aj, přijdet' jakož i my jedno jsme. 23 Já v nich, a ty ve mně, aby hodina, anobrž již přišla, že se rozprchnete jeden dokonání byli v jedno, a aby poznal svět, že jsi ty každý k svému, a mne samého necháte. Ale nejsemt' mne poslal, a že jsi je miloval, jakož i mne miloval. sám, nebo Otec se mnou jest. 33 Tyto věci mluvil jsem 24 Otče, kteréž jsi mi dal, chcit', kdež jsem já, aby i vám, abyste ve mně pokoj měli. Na světě soužení oni byli se mnou, aby hleděli na slávu mou, kterouž míti budete, ale doufejtež, iá' jsem přemohl svět. 25 Syn zatracení, aby #se Písmo naplnilo. 13 Ale nyní k tobě jdu, a toto mluvím na světě, aby měli radost mou plnou v sobě. 14 Já jsem jim dal slovo tvé, a svět jich

17 To pověděv Ježíš, i pozdvihl očí svých k nebi a řekl: Otče, příšlat' jest hodina, oslavíž Syna svého, aby i Syn tvůj oslavil tebe; **z** Jakož jsi dal jemu moc nad každým člověkem, aby těm všechném, kteréž jsi dal jemu, on život věčný dal. (aiōnios q166) 3

Totot' jest pak věčný život, aby poznali tebe samého pravého Boha, a kteréhož jsi poslal, Ježíše Krista. (aiōnios g166) 4 Ját' jsem oslavil tebe na zemi; dílo jsem vykonal, kteréž jsi mi dal, abych činil. 5 A nyní oslavíš ty mne, Otče, u sebe samého, slávou, kterouž jsem měl u tebe, prve nežli svět byl. 6 Oznamil jsem jméno tvé lidem, kteréž jsi mi dal z světa. Tvojit' jsou byli, a mně jsi je dal, a řeč tvou zachovali. 7 A nyní poznali, že všecky věci, kteréž jsi mi dal, od tebe jsou. 8 Nebo slova, kteráž jsi mi dal, dal jsem jim; a oni přijali, a poznali vpravdě, že jsem od tebe vyšel, a uvěřili, že jsi ty mne poslal. 9 Já za ně prosím, ne za svět prosím, ale za ty, kteréž jsi mi dal, nebo tvoji jsou. 10 A všecky věci mé tvé jsou, a tvé mé jsou, a já oslagen jsem v nich. 11 Již pak více nejsem na světě, ale oni jsou na světě, a já k tobě jdu. Otče svatý, ostříhejž jich ve jménu svém, kteréž jsi mi dal, at' by byli jedno jako i my. 12 Dokudž jsem s nimi byl na světě, já jsem jich ostříhal ve jménu tvém. Kteréž jsi mi dal, zachoval jsem, a žádný z nich nezahynul, než

25 Otče spravedlivý, tebě jest svět nepoznal, ale já
sem tebe poznal, a i tito poznali, že jsi ty mne poslal.
26 A známět' jsem jim učinil jméno tvé, a ještě známo
učiním, aby to milování, kterýmž jsi mne miloval, bylo
v nich, a i já v nich.

18 To když pověděl Ježíš, vyšel s učedníky svými přes potok Cedron, kdež byla zahrada; do kteréžto všel on i učedníci jeho. **2** Věděl pak i Jidáš, zrácce jeho, to místo; nebo často chodíval tam Ježíš s učedníky svými. **3** Protož Jidáš pojav s sebou zástup, a od předních kněží a farizeů služebníky, všel tam s lucernami a s pochodněmi a s zbrojí. **4** Ježíš pak věda všecko, což přijiti mělo na něj, vyšed proti nim, řekl jim: Koho hledáte? **5** Odpověděli mu: Ježíše Nazaretského. Řekl jim Ježíš: Ját' jsem. Stál pak s nimi i Jidáš, zrádce jeho. **6** A jakž řekl jim: Já jsem, postoupili nazpět, a padli na zem. **7** I ptázel se jich opět: Koho hledáte? A oni řekli: Ježíše Nazaretského. **8** Odpověděl Ježíš: Pověděl jsem vám, že já jsem. Poněvadž tedy mne hledáte, nechtež chtít, at' odejdou. **9** Aby se naplnila řeč, kterouž byl pověděl: že které jsi mi dal, neztratil jsem z nich žádného. **10** Tedy Šimon Petr, maje meč, vytrhl jej a udeřil služebníka nejvyššího kněze a utále mu ucho jeho pravé. A bylo jméno služebníka toho Malchus.

11 I řekl Ježíš Petrovi: Schovej meč svůj do pošvy. tobě pověděli o mně? 35 Odpověděl Pilát: Zdaliž jsem Což nemám pít kalicha, kterýž mi dal Otec? 12 Tedy já Žid? Národ tvůj a přední kněží dali mi tebe. Co zástup a hejtman a služebníci Židovští jali Ježíše, a jsi učinil? 36 Odpověděl Ježíš: Království mé není z svázal jej. 13 A vedli ho k Annášovi nejprve; nebo tohoto světa. Byť z tohoto světa bylo království mé, byl test Kaifášův, kterýž byl nejvyšším knězem toho služebníci moji bránili by mne, abych nebyl vydán léta. 14 Kaifáš pak byl ten, kterýž byl radu dal Židům, Židům. Ale nyní mé království není odsud. 37 I řekl že by užitečné bylo, aby člověk jeden umřel za lid. jemu Pilát: Tedy král jsi ty? Dí Ježíš: Ty pravíš, že já 15 Šel pak za Ježíšem Šimon Petr a jiný učedník. král jsem. Ját' jsem se k tomu narodil, a proto jsem A ten učedník byl znám nejvyššímu knězi, i všel s na svět přišel, abych svědectví vydal pravdě. Každý, Ježíšem do síně nejvyššího kněze. 16 Ale Petr stál u kdož jest z pravdy, slyší hlas můj. 38 Dí jemu Pilát: dveří vně. I vyšel ten druhý učedník, kterýž byl znám Co jest pravda? A když to řekl, opět vyšel k Židům, a nejvyššímu knězi, a promluvil s vrátnou, i uvedl tam dí jím: Já na něm žádné viny nenalézám. 39 Ale jest Petra. 17 Tedy řekla Petrovi děvečka vrátná: Nejsi-liž i obyčej váš, abych vám propustil jednoho vězně na ty z učedníků člověka toho? Řekl on: Nejsem. 18 Stáli velikunoc. Chcete-liž tedy, at' vám propustím Krále pak tu služebníci a pacholci, kterýž oheň udělali, nebo Židovského? 40 I zkřikli opět všickni, řouce: Ne toho, zima bylo, i zhřívával se. A byl s nimi také i Petr, stojí ale Barabbáše. Byl pak Barabbáš lotr.

tu a zhřívaje se. 19 Tedy nejvyšší kněz tázal se Ježíše o učednících jeho a o učení jeho. 20 Odpověděl jemu Ježíš: Já zjevně mluvil jsem světu, já vždycky učíval jsem v škole a v chrámě, kdežto se odevšad Židé scházejí, a tajně jsem nic nemluvil. 21 Co se mne ptáš? Ptej se těch, kteříž mne slýchali, co jsem jim mluvil. Aj, tit' vědí, co jsem já mluvil. 22 A když on to pověděl, jeden z služebníků, stojí tu, dal poliček Ježíšovi, řka: Tak-liž odpovídáš nejvyššímu knězi? 23 Odpověděl mu Ježíš: Mluvil jsem zle, svědectví vydej o zlém; pakli dobré, proč mne tepeš? 24 I poslal jej Annáš svázaného k Kaifášovi nejvyššímu knězi. 25 Stál pak Šimon Petr, a zhřívával se. Tedy řekli jemu: Nejsi-liž i ty z učedníků jeho? Zapřel on a řekl: Nejsem. 26 Dí jemu jeden z služebníků nejvyššího kněze, příbuzný toho, kterémuž Petr utáhl ucho: Zdaž jsem já tebe neviděl s ním v zahradě? 27 Tedy Petr opět zapřel. A hned kohout zazpíval. 28 I vedli Ježíše od Kaifáše do radného domu, a bylo ráno. Oni pak nevešli do radného domu, aby se neposkvrnili, ale aby jedli beránka. 29 Tedy vyšel k nim Pilát ven a řekl: Jakou žalobu vedete proti člověku tomuto? 30 Odpověděli a řekli jemu: Byť tento nebyl zločinec, nedali bychom ho tobě. 31 I řekl jim Pilát: Vezměte vy jej, a podle Zákona vašeho sudte ho. I řekli mu Židé: Nám' nesluší zabítí žádného. 32 Aby se řeč Ježíšova naplnila, kterouž řekl, znamenaje, kterou by smrtí měl umříti. 33 Tedy Pilát všel opět do radného domu, i povolal Ježíše a řekl jemu: Ty-li jsi Kráľ Židovský? 34 Odpověděl Ježíš: Sám-li od sebe to pravíš, čili jiní

19 Tedy vzal Pilát Ježíše, a zbičoval jej. 2 A žoldnéři zpletše korunu z trní, vstavili na hlavu jeho, a pláštěm šarlatovým předěli jej. 3 A říkali: Zdráv bud', Králi Židovský. A dávali jemu poličky. 4 I vyšel opět ven Pilát, a řekl jím: Aj, vyvedu jej vám ven, abyste poznali, žeť na něm žádné viny nenalézám. 5 Tedy vyšel Ježíš ven, nesa trnovou korunu a plášt' šarlatový. I řekl jim Pilát: Aj, člověk. 6 A jakž jej uzřeli přední kněží a služebníci jejich, zkřikli řouce: Ukřížuj, ukřížuj ho. Dí jím Pilát: Vezmětež vy jej a ukřížujte, nebo já na něm viny nenalézám. 7 Odpověděl jemu Židé: My Zákon máme, a podle Zákona našeho mít' umříti, nebo Synem Božím se činil. 8 A když Pilát uslyšel tuto řeč, více se obával. 9 I všel do radného domu zase, a řekl Ježíšovi: Odkud jsi ty? Ale Ježíš nedal jemu odpovědi. 10 Tedy řekl jemu Pilát: Nemluvíš se mnou? Nevíš-liž, že mám moc ukřížovat tě a moc mám propustiti tebe? 11 Odpověděl Ježíš: Neměl bys nade mnou mocí nižádné, byť nebylo dáno s hůry; protož, kdož jest mne tobě vydal, větší' híh má. 12 Od té chvíle hledal Pilát propustiti ho. Ale Židé volali řouce: Propustíš-li tohoto, nejsi přítel císařův; nebo každý, kdož se králem činí, protiví se císaři. 13 Tedy Pilát uslyšev tu řeč, vyvedl ven Ježíše, a sedl na soudné stolici na místě, kteréž slove Litostrotos, a Židovsky Gabbata. 14 A byl den připravování před velikonocí, okolo šesté hodiny. I řekl Židům: Aj, král vás. 15 Oni pak zkřikli: Vezmi, vezmi a ukřížuj jej. Řekl jim Pilát: Krále vašeho ukřížuj? Odpověděl přední kněží: Nemámet krále, než císaře. 16 Tedy

vydal jim ho, aby byl ukřížován. I pojali Ježíše a vedli tělo Ježíšovo. **39** Přišel pak i Nikodém, (kterýž byl jej ven. **17** A on nesa kříž svůj, šel až na místo, prve přišel k Ježíšovi v noci.) nesa smíšení mirry a kteréž slove popravné, a Židovsky Golgota. **18** Kdežto aloes okolo sta liber. **40** Tedy vzali tělo Ježíšovo, a ukřížovali ho, a s ním jiné dva s obou stran, a v obvinili je prostěradly s vonnými věcmi, jakž obyčej prostředku Ježíše. **19** Napsal pak i nápis Pilát, a jest Židům se pochovávati. **41** A byla na tom místě, vstavil na kříž. A bylo napsáno: Ježíš Nazaretský, kdež ukřížován byl, zahrada, a v zahradě hrob nový, Král Židovský. **20** Ten pak nápis mnozí z Židů čtli; v němžto ještě žádný nebyl pochován. **42** Protož tu nebo blízko města bylo to místo, kdež ukřížován byl pro den připravování Židovský, že blízko byl hrob, Ježíš. A bylo psáno Židovsky, Řecky a Latině. **21** položili Ježíše.

Tedy přední kněží Židovští řekli Pilátovi: Nepiš: Král Židovský, ale že on řekl: Král Židovský jsem. **22** Odpověděl Pilát: Co jsem psal, psal jsem. **23** Žoldnéři pak, když Ježíše ukřížovali, vzali roucha jeho, a učinili čtyři díly, každému rytíři díl jeden, vzali také i sukni, kterážto sukně byla nessívaná, ale odvrchu všecka naskrze setkaná. **24** I řekli mezi sebou: Neroztrhujme jí, ale losujme o ni, čí bude. Aby se naplnilo písmo, řekoucí: Rozdělí sobě roucho mé, a o můj oděv metali los. A žoldnéři zajisté tak učinili. **25** Stály pak blízko kříže Ježíšova matka jeho a sestra matky jeho, Maria, manželka Kleofášova, a Maria Magdaléna. **26** Tedy Ježíš uzřev matku a učedlníka tu stojícího, kteréhož miloval, řekl k matce své: Ženo, aj, syn tvůj. **27** Potom řekl učedlníkovi: Aj, matka tvá. A od té hodiny přijal ji učedlník ten k sobě. **28** Potom věda Ježíš, že již všecko jiné dokonáno jest, aby se naplnilo písmo, řekl: Žízním. **29** Byla pak tu postavena nádoba plná octa. Tedy oni naplnili houbu octem, a obloživše yzopem, podali k ústům jeho. **30** A když okusil Ježíš octa, řekl: Dokonánoť jest. A nakloniv hlavy, ducha Otci poručil. **31** Židé pak, aby nezůstala na kříži těla na sobotu, poněvadž byl den připravování, (byl zajisté veliký ten den sobotní,) prosili Piláta, aby zlámání byli hnátové jejich a aby byli složeni. **32** I přišli žoldnéři, a prvnímu zajisté zlámali hnáty, i druhému, kterýž ukřížován byl s ním. **33** Ale k Ježíšovi přesedše, jakž uzřeli jej již mrtvého, nelámal hnátu jeho. **34** Ale jeden z žoldnéřů bok jeho kopím otevřel, a hned vyšla krev a voda. **35** A ten, jenž viděl, svědectví vydal, a pravé jest svědectví jeho; ont' ví, že pravé věci praví, abyste i vy věřili. **36** Stalo se pak to, aby se naplnilo Písmo: Kost jeho žádná nebude zlámána. **37** A opět jiné Písmo dí: Uzřít', v koho jsou bodli. **38** Potom pak prosil Pilát Jozef z Arimatie, (kterýž byl učedlník Ježíšův, ale tajný, pro strach Židovský.) aby sňal tělo Ježíšovo. I dopustil Pilát. A on přišed, i sňal

20 První pak den po sobotě Maria Magdaléna přišla ráno k hrobu, když ještě tma bylo. I užela kámen odvalený od hrobu. **21** I běžela odtud a přišla k Šimonovi Petrovi a k jinému učedlníku, jehož miloval Ježíš, a řekla jim: Vzali Pána z hrobu, a nevíme, kde jsou jej položili. **23** Tedy vyšel Petr a jiný učedlník, a šli k hrobu. **4** I běželi oba spolu. Ale ten druhý učedlník předběhl Petra, a přišel prve k hrobu. **5** A nachýliv se, uzrel prostěradla položená, ale však tam nevšel. **6** Tedy přišel Šimon Petr, za ním jda, a všel do hrobu. I uzrel prostěradla položená, **7** A rouchu, kteráž byla na hlavě jeho, ne s prostěradly položenou, ale obzvláštně svinutou na jednom místě. **8** Potom všel i ten druhý učedlník, kterýž byl prve přišel k hrobu, i uzrel a uvěřil. **9** Nebo ještě neznali Písma, že měl Kristus z mrtvých vstáti. **10** I odešli zase ti učedlníci tam, kdež prve byli. **11** Ale Maria stála u hrobu vně, pláčici. A když plakala, naklonila se do hrobu. **12** A uzrela dva anděly v bílém rouše sedící, jednoho u hlavy a druhého u noh, tu kdež bylo položeno tělo Ježíšovo. **13** Kteřížto řekli jí: Ženo, co pláčeš? I dí jim: Vzali Pána mého, a nevím, kde ho položili. **14** To když řekla, obrátila se zpátkem, a uzrela Ježíše, an stojí, ale nevěděla, by Ježíš byl. **15** Dí jí Ježíš: Ženo, co pláčeš? Koho hledáš? Ona domnívajici se, že by zahradník byl, řekla jemu: Pane, vzal-lis ty jej, pověz mi, kdes ho položil, at' já jej vezmu. **16** Řekl jí Ježíš: Maria. Obrátili se ona, řekla jemu: Rabbóni, jenž se vykládá: Mistře. **17** Dí jí Ježíš: Nedotýkejž se mne; neb jsem ještě nevstoupil k Otci svému. Ale jdiž k bratřím mým, a pověz jim: Vstupuji k Otci svému, a k Otci vašemu, k Bohu svému, a k Bohu vašemu. **18** I přišla Maria Magdaléna, zvěstujici učedlníkům, že by viděla Pána a že jí to pověděl. **19** Když pak byl večer toho dne, kterýž jest první po sobotě, a dveře byly zavřány, kdež byli učedlníci shromážděni, pro strach Židovský, přišel Ježíš, a stál u prostřed, a řekl jim:

Pokoj vám. **20** A to pověděv, ukázal jim ruce i bok a tři. A ačkoli jich tak mnoho bylo, však neztrhala svůj. I zradovali se učedlníci, vidouce Pána. **21** Tedy se sít. **12** Řekl jim Ježíš: Pojdte, obědujte. Žádný řekl jim opět: Pokoj vám. Jakož mne poslal Otec, pak z učedlníků neodvážil se ho otázati: Ty kdo jsi? tak i já posílám vás. **22** To pověděv, dechl, a řekl vědouce, že Pán jest. **13** I přišel Ježíš, a vzal chléb, jim: Přijměte Ducha svatého. **23** Kterýmkoli odpustili a dával jim, i rybu též. **14** To již po třetí ukázal se byste hřichy, odpouštějí se jim; a kterýmkoli zadrželi Ježíš učedlníkům svým, vstav z mrtvých. **15** A když byste je, zadržání jsou. **24** Tomáš pak jeden ze poobědvali, řekl Ježíš Šimonovi Petrovi: Šimone, dvanácti, jenž sloul Didymus, nebyl s nimi, když byl synu Jonášův, miluješ-li mne více nežli tito? Řekl přišel Ježíš. **25** I řekl jemu jiní učedlníci: Viděli jsme jemu: Ovšem, Pane, ty víš, že tě miluji. Dí jemu: Pána. A on řekl jim: Leč užím v rukou jeho bodení Pasiž beránky mé. **16** Řekl jemu opět po druhé: hřebů, a vpustím prst svůj v místo hřebů, a ruku svou Šimone Jonášův, miluješ-li mne? Řekl jemu: Ovšem, vložím v bok jeho, nikoli neuvěřím. **26** A po osmi Pane, ty víš, že tě miluji. Dí jemu: Pasiž ovce mé. **17** dnech opět učedlníci jeho byli vnitř, a Tomáš s nimi. Řekl jemu po třetí: Šimone Jonášův, miluješ-li mne? I Přišel Ježíš, a dveře byly zavřány, i stál uprostřed a zarmoutil se Petr proto, že jemu řekl po třetí: Miluješ-řekl: Pokoj vám. **27** Potom řekl k Tomášovi: Vložíž li mne? A odpověděl jemu: Pane, ty znás všecko, prst svůj sem, a viz ruce mé, a vztáhni ruku svou, ty víš, že tě miluji. Řekl jemu Ježíš: Pasiž ovce mé. a vpust' v bok můj, a nebudiž nevěřící, ale věřící. **18** Amen, amen pravím tobě: Když jsi byl mladší, **28** I odpověděl Tomáš a řekl jemu: Pán můj a Bůh opasovals se a chodíval jsi, kams chtěl; ale když se můj. **29** Dí jemu Ježíš: Žes mne viděl, Tomáši, uvěřil zstaráš, ztahneš ruce své, a jiný tě opáše, a povede, jsi. Blahoslavení, kteříž neviděli, a uvěřili. **30** Mnohé kamž ty nechceš. **19** To pak pověděl, znamenaje, zajisté i jiné divy činil Ježíš před obličejem učedlníků kterou by smrtí měl oslaviti Boha. A to pověděv, řekl svých, kteréž nejsou psány v knize této. **31** Ale toto jemu: Pojd' za mnou. **20** I obrátil se Petr, užrel toho psáno jest, abyste věřili, že Ježíš jest Kristus, Syn učedlníka, kteréhož miloval Ježíš, an jde za ním, Boží, a abyste věříce, život věčný měli ve jménu jeho. kterýž i odpočíval za večeří na prsech jeho, a byl řekl:

21 Potom opět zjevil se Ježíš učedlníkům u moře Tiberiadského. A zjevil se takto: **2** Byli spolu Šimon Petr a Tomáš, jenž sloul Didymus, a Natanael, jenž byl z Kány Galilejské, a synové Zebedeoví, a jiní z učedlníků jeho dva. **3** Dí jím Šimon Petr: Půjdu ryb loviti. Řekl jemu: Půjdeme i my s tebou. I šli, a vstoupili na lodí hned; a té noci nic nepopadli. **4** A když bylo již ráno, stál Ježíš na břehu. Nevěděli však učedlníci, by Ježíš byl. **5** Tedy dí jím Ježíš: Dítky, máte-li jakou krmičku? Odpověděl jemu: Nemáme. **6** On pak řekl jim: Zavrztež sít na pravou stranu lodí, a naleznete. I zavrhl sít a hned nemohli jí táhnouti pro množství ryb. **7** I řekl učedlník ten, kteréhož miloval Ježíš, Petrovi: Pán jest. A Šimon Petr, jakž uslyšel, že Pán jest, opásal se po košili, (nebo byl nah,) a pustil se do moře. **8** Jiní také učedlníci na lodí plavili se, (nebo nedaleko byli od břehu, asi okolo dvou set loket,) táhnoucí sít plhou ryb. **9** A jakž vystoupili na břeh, uželi řeřavé uhlí a rybu svrchu položenou a chléb. **10** Řekl jim Ježíš: Přineste z ryb, kterýchž jste nalapali nyní. **11** Vstoupil pak Šimon Petr a vytáhl sít na zem, plnou ryb velikých, jichž bylo sto padesáte

Pane, kdo jest ten, kterýž tě zradí? **21** Toho viděv Petr, dí k Ježíšovi: Pane, co pak tento? **22** Řekl jemu Ježíš: Chci-li ho nechat, dokudž nepřijdu, co tobě po tom? Ty pojď za mnou. **23** I vyšla řeč ta mezi bratří, že by učedlník ten neměl umříti. A neřekl byl jemu Ježíš, že by neměl umříti, ale řekl: Chci-li ho nechat, dokudž nepřijdu, co tobě po tom? **24** Tot' jest učedlník ten, kterýž svědecství vydává o těchto věcech, a napsal toto, a víme, že pravé jest svědecství jeho. **25** Jestit' pak i jiných mnoho věcí, kteréž činil Ježíš, kteréž kdyby měly všecky, každá obzvláštně, psány býti, mám za to, že by ten svět nemohl přijíti těch knih, kteréž by napsány byly. Amen.

Skutky Apoštolů

1 První zajisté knihu sepsalt' jsem, ó Teofile, o všech věcech, kteréž začal Ježíš ciniti a učiti, **2** Až do toho dne, v kterémžto dav přikázání apoštolum, kteréž byl skrze Ducha svatého vyvolil, vzhůru vzat jest. **3** Kterýmžto i zjeval sebe samého živého po svém umučení ve mnohých jistých důvodích, za čtyřidcti dnů ukazuje se jim a mluvě o království Božím. **4** A shromáždiv se s nimi, přikázal jim, aby z Jeruzaléma neodcházeli, ale aby očekávali zaslíbení Otcova, o kterémž jste prý slyšeli ode mne. **5** Nebo Jan zajisté křtil vodou, ale vy pokřtěni budete Duchem svatým po nemnohých těchto dnech. **6** Oni pak sshedše se, otázali se ho, řkouc: Pane, v tomto-li času napravíš království Izraelské? **7** I řekl jim: Neníť vaše věc znáti časy anebo přihodnosti časů, kteréžto Otec v moci své položil. **8** Ale přijmete moc Ducha svatého, přicházejícího na vás, a budete mi svědkové, i v Jeruzalémě, i ve všem Judstvu, i v Samaři, a až do posledních končin země. **9** A to pověděv, ani na to hledí, vzhůru vyzdvízen jest, a oblak vzal jej od očí jejich. **10** A když za ním v nebe jdoucím plně hleděli, aj, dva muži postavili se podle nich v rouše bílé, **11** A řekli: Muži Galilejští, co stojíte, hledíce do nebe? Tento Ježíš, kterýž vzhůru vzat jest od vás do nebe, tak' přijde, jakž jste spatřili způsob jeho jdoucího do nebe. **12** Tedy navrátili se do Jeruzaléma od hory,jenž slove Olivetská, kteráž jest blízko Jeruzaléma, vzdálí cesty jednoho dne svátečního. **13** A když přišli domů, vstoupili do vrchního příbytku domu, kdež přebývali, i Petr i Jakub, i Jan a Ondřej, Filip a Tomáš, Bartoloměj a Matouš, Jakub Alfejv a Šimon Zelotes a Judas bratr Jakubův. **14** Ti všickni byli trvajice jednomyslně na modlitbě a pokorné prosbě s ženami a s Marijí, matkou Ježíšovou, i s bratřími jeho. **15** V těch pak dnech povstav Petr uprostřed učedníků, řekl (a byl zástup lidí spolu shromážděných okolo sta a dvacítí): **16** Muži bratři, musilo se naplniti Písmo to, kteréž předpověděl Duch svatý skrz ústa Davídova o Jidášovi, kterýž byl vůdce těch, jerž jímal Ježíše. **17** Nebo byl přičten k nám, a byl došel losu přísluhování tohoto. **18** Ten zajisté obdržel pole ze mzdy nepravosti, a oběsil se, rozpukl se na dvě, i vykydla se všecka střeva jeho. **19** A to známé jest učiněno všechném přebývajícím v Jeruzalémě,

takže jest nazváno pole to vlastním jazykem jejich Akeldama, to jest pole krve. **20** Psáno jest zajisté v knihách Žalmů: Budíž přibytek jeho pustý, a nebud', kdo by přebýval v něm, a opět: Biskupství jeho vezmi jiný. **21** Protož musít' to být, aby jeden z těch mužů, kteréž jsou s námi bývali po všecken čas, v němž přebýval mezi námi Pán Ježíš, **22** Počav od křtu Janova až do dne toho, v kterémžto vzhůru vzat jest od nás, byl svědkem spolu s námi vzkříšení jeho. **23** Tedy postavili dva, Jozefa, jenž sloul Barsabáš, kterýž měl příjmí Justus, a Matěje. **24** A modléce se, řekli: Ty, Pane, všech srdc zpytateli, ukaž, kterého jsi vyvolil z těchto dvou, **25** Aby přijal los přísluhování tohoto a apoštoství, z něhož jest vypadl Jidáš, aby odšel na místo své. **26** I dali jim losy. Spadl pak los na Matěje, i připojen jest z společného snešení k jedenácti apoštolum.

2 A když přišel den paděsátý, byli všickni spolu na jednom místě. **2** I stal se rychle zvuk s nebe, jako přicházejícího větru prudkého, a naplnil všecken dům, kdež seděli. **3** I ukázali se jim rozdelení jazykové jako oheň, kterýžto posadil se na každém z nich. **4** I naplněni jsou všickni Duchem svatým, a počali mluvit jinými jazyky, jakž ten Duch dával jim vymluvati. **5** Byli pak v Jeruzalémě přebývající Židé, muži nábožní, ze všelikého národu, kterýž pod nebem jest. **6** A když se stal ten hlas, sešlo se množství a užasli se toho, že je slyšel jeden každý, ani mluví přirozeným jazykem jeho. **7** I děsili se všickni a divili se, řkouc jedni k druhým: Aj, zdaliž nejsou tito všickni, kteříž mluví, Galilejští? **8** A kterak my je slyšíme jeden každý z nás mluvit jazykem naším, v kterémž jsme se zrodili? **9** Partští, a Medští, a Elamitští, a kteříž přebýváme v Mezopotamii, v Židovstvu a v Kappadocii, v Pontu a v Azii, **10** V Frygii a v Pamfylii, v Egyptě a v krajinách Libye, kteráž jest vedle Cyrénu, a hosté Rímané, Židé, i vnově na víru obrácení, **11** Kretští i Arabští, slyšíme je, ani mluví jazyky našimi veliké věci Boží. **12** I děsili se všickni a divili se, jeden k druhému řkouc: I což toto bude? **13** Jiní pak posmívajíce se, pravili: Mstem se zpili tito. **14** A stoje Petr s jedenácti, pozdvihl hlasu svého a promluvil k nim: Muži Židé a všickni, kteříž bydlíte v Jeruzalémě, toto vám známo bud', a ušima pozorujte slov mých. **15** Jistě nejsout' tito, jakož vy se domníváte, zpilí, poněvadž jest teprv třetí hodina na den. **16** Ale totot' jest, což jest

předpovědíno skrze proroka Joele: 17 A budet' v Pokání čínte, a pokřti se jeden každý z vás ve jménu posledních dnech, (dí Bůh,) vyleji z Ducha mého Ježíše Krista na odpusťení hříchů a přijmete dar na všeliké tělo, a prorokovati budou synové vaši, i Ducha svatého. 39 Vámt' jest zajisté zaslíbení stalo dcery vaši, a mládenci vaši vidění vidati budou, a se a synům vašim, i všechněm, kteříž daleko jsou, starci vaši sny mítí budou. 18 A zajisté na služebníky kterýchkoli povolal by Pán Bůh náš. 40 A jinými slovy své a na služebnice své v těch dnech vyleji z Ducha mnohými osvědčoval a napomínal jich, řka: Oddělte mého, a budou prorokovati. 19 A ukáži zázraky na se od pokolení toho zlého. 41 Tedy ti, kteříž ochotně nebi svrchu a znamení na zemi dole, krev a oheň přijali slova jeho, pokrtěni jsou, a připojilo se k nim a páru dýmovou. 20 Slunce obrátí se v temnost a ten den duší okolo tří tisíců. 42 I zůstávali v učení měsíc v krev, prve než přijde den Páně veliký a apostolském, a v společnosti, a v lámání chleba, a na zjevný. 21 A stanet' se, že každý, kdožkoli vzýval modlitbách. 43 I přišla na všelikou duši bázeň, a mnozí by jméno Páně, spasen bude. 22 Muži Izraelští, divové a zázrakové dali se skrze apoštoly. 44 Všickni slyšte slova tato: Ježíše toho Nazaretského, muže pak věřící byli pospolu, a měli všecky věci obecné. 45 od Boha zvělčeného mezi vámi mocmi a zázraky a A prodávali vladařství a statky, a dělili mezi všecky, znameními, kteréž činil skrze něho Bůh uprostřed jakž komu potřebí bylo. 46 A na každý den trvajíce vás, jakož i vy sami víte, 23 Toho, pravím, vydaného, jednomyslně v chrámě, a lámajíce po domích chléb, z uložené rady a předzvědění Božího vzavše a skrze přijímal pokrm s potěšením a sprostrostí srdce, 47 ruce nešlechetných ukřížovavše, zamordovali jste. Chválíce Boha a milost majíce u všeho lidu. Pán pak 24 Jehožto Bůh vzkřísil, zprostiv ho bolesti smrti, přidával církvi na každý den těch, kteříž by spaseni jakož nebylo možné jemu držánu býti od ní. 25 Nebo byli.

David praví o něm: Spatřoval jsem Pána před sebou vždycky; nebo jest mi po pravici, abych se nepohnul. 26 Protož rozveselilo se srdce mé, a zplésal jazyk můj, nýbrž i tělo mé odpočíne v naději. 27 Nebo nenecháš duše mé v pekle, aniž dás viděti svatému svému porušení. (Hadēs g86) 28 Známé jsi mi učinil cesty života, a naplníš mne utěšením před obličejem svým. 29 Muži bratří, sluší směle mluviti k vám o patriarchovi Davidovi, že i umřel, i pochován jest, i hrob jeho jest u nás až do dnešního dne. 30 Prorok tedy byv a věděv, že přísahou zavázal se jemu Bůh, že z plodu ledví jeho podle těla vzbudí Krista a posadí na stolici jeho, 31 To předzvěděv, mluvil o vzkříšení Kristovu, že není opuštěna duše jeho v pekle, ani tělo jeho vidělo porušení. (Hadēs g86) 32 Toho Ježíše vzkřísil Bůh, jehožto my všickni svědkové jsme. 33 Protož pravící Boží jsa zvýšen, a vzav zaslíbení Ducha svatého od Otce, vylil to, což vy nyní vidíte a slyšíte. 34 Nebot' jest David nevstoupil v nebe, ale on praví: Řekl Pán Pánu mému: Sed' na pravici mé, 35 Dokavadž nepoložím nepřátele tvých, aby byli podnože noh tvých. 36 Protož vězíž jistě všecken dům Izraelský, žet' jest Bůh i Pánem ho učinil i Kristem, toho Ježíše, kteréhož jste vy ukřížovali. 37 To slyševše, zkormouceni jsou v srdci svém, a řekli ku Petrovi a k jiným apoštolum: Což máme činiti, muži bratří? 38 Tedy Petr řekl k nim:

3 Petr pak a Jan spolu vstupovali do chrámu v hodinu modlitebnou devátou. 2 A muž nějaký, chromý tak narozený z života matky své, nesen byl, kteréhož sázeli na každý den u dveří chrámových, kteréž slouly Krásné, aby prosil za almužnu těch, kteréž vcházeli do chrámu. 3 Ten uzřev Petra a Jana, ani vcházeti měli do chrámu, prosil jich, aby mu almužnu dali. 4 I pohleděv naň Petr s Janem, řekl: Hled' na nás. 5 A on pilně pohleděl na ně, naděje se, že něco vezme od nich. 6 Tedy řekl Petr: Stříbra a zlata nemám, ale což mám, to tobě dám. Ve jménu Ježíše Krista Nazaretského vstaň a chod'. 7 I ujav jej za ruku jeho pravou, pozdvihl ho, a hned utvrzeny jsou nohy jeho i kloubové. 8 A zchytiv se, stál, a chodil, a všel s nimi do chrámu, chodě, a poskakuje, a chvále Boha. 9 A viděl jej všecken lid, an chodí a chválí Boha. 10 I poznali ho, že jest ten, kterýž na almužně sedával u dveří Krásných chrámových. I naplněni jsou strachem a děšením nad tím, což se stalo jemu. 11 A když se ten uzdravený přídržel Petra a Jana, sběhl se k nim všecken lid do sínce, kteráž sloula Šalomounova, předčešen jsa. 12 To viděv Petr, promluvil k lidu: Muži Izraelští, co se divíte tomuto? Anebo co na nás tak pilně hledíte, jako bychom my svou mocí aneb nábožností učinili to, aby tento chodil? 13 Bůh Abrahamův a Izákův a Jakobův, Bůh

otců našich, oslavil Syna svého Ježíše, kteréhož jste vy vydali a odepřeli se před tváří Pilátovou, který ho pro dobrodlní člověku nemocnému učiněném, kterak by soudil být hodného propuštění. 14 Vy pak svatého a spravedlivého odepřeli jste se a prosili jste za muže všemu lidu Izraelskému, že ve jménu Ježíše Krista vražedníka, aby vám byl dán. 15 Ale dárce života Nazaretského, kteréhož jste vy ukřížovali, jehož Bůh zamordovali jste, kteréhož Bůh vzkřísil z mrtvých; vzkřísil z mrtvých, skrze toho jméno tento stojí před čehož my svědkové jsme. 16 A skrze víru ve jméno vámi zdravý. 11 Tot' jest ten kámen za nic položený jeho, tohoto, kteréhož vy vidíte a znáte, utvrđilo jest od vás dělníků, který učiněn jest v hlavu úhelní. 12 jméno jeho a víra, kteráž jest skrze něho, dala jemu A neníť v žádném jiném spasení; nebot' není jiného celé zdraví toto před obličejem všech vás. 17 Ale nyní, jména pod nebem daného lidem, skrze kteréž bychom bratří, vím, že jste to z nevědomí učinili, jako i knížata mohli spaseni být. 13 I vidouce takovou udatnost a vaše. 18 Bůh pak to, což předzvěstoval skrze ústa smělost v mluvění Petrovou a Janovou, a shledavše, že všech proroků, že měl Kristus trpěti, tak jest naplnil. jsou lidé neučení a prostí, divili se, a poznali je, že s 19 Protož čiňte pokání, a obratte se, aby byli shlazeni Ježíšem bývali. 14 Ělověka také toho vidouce, an stojí hřichové vaši, když by přišli časové rozvylažení od s nimi, kteréž byl uzdraven, neměli co mluvit proti tváři Páně, 20 A poslal by toho, kteréž vám kázán nim. 15 I rozkázaše jim vystoupiti z rady, rozmlouvali jest, Ježíše Krista. 21 Kteréhož zajisté musí přijít vespolek, 16 Řkouce: Co učiníme lidem těmto? nebesa, až do času napravení všech věcí; což byl předpověď Bůh skrze ústa svých svatých proroků přebývajícim v Jeruzalémě známé jest, aniž můžeme od věků. (aión g165) 22 Mojžíš zajisté otcům řekl, že toho zapříti. 17 Ale aby se to více nerozhlašovalo v Proroka vám vzbudí Pán Bůh váš z bratří vašich lidu, s pohružkou příkažme jim, aby více v tom jménu jako mne, jehož poslouchati budete ve všem, cožkoli žádnému z lidí nemluvili. 18 I povolavše jich, přikázali bude mluviti vám. 23 A stanet' se, že každá duše, jim, aby nikoli nemluvili, ani učili ve jménu Ježíšovu. kteráž by neposlouchala toho Proroka, vyhlazena 19 Tedy Petr a Jan odpovídajíce, řekli jim: Jest-li to bude z lidu mého. 24 Ano i všickni proroci od Samuele spravedlivé před obličejem Božím, abychom vás více a potomních, kteřížkoli mluvili, také jsou o těchto poslouchali než Boha, sudte. 20 Neboť nemůžeme dnech předzvěstovali. 25 Vy jste synové proroků a nemluviti toho, co jsme viděli a slyšeli. 21 A oni synové úmluvy, kterouž učinil Bůh s otci našimi, řka pohrozivše jim, propustili je, nenalezše na nich příčiny k Abrahamovi: V semeni tvém požehnány budou trestání, pro lid; nebo všickni velebili Boha z toho, všecky čeleďi země. 26 Vám nejprve Bůh, vzbudiv co se bylo stalo. 22 Byl zajisté v letech více než ve Syna svého Ježíše, poslal ho dobročečího vám, aby čtyřdcí člověk ten, při kterémž se byl stal zázrak ten se jeden každý z vás odvrátil od nepravosti svých. uzdravení. 23 A jsouce propuštěni, přišli k svým a pověděli jim, co k nim přední kněží a starší mluvili. 24

4 A když oni mluvili k lidu, přišli kněží a úředník chrámu a saduceové, 2 Těžce to nesouce, že lid učili a zvěstovali ve jménu Ježíše vzkříšení z mrtvých. 3 I vztáhl na ně ruce a vsadili je do žaláře až do jitra, neb již byl večer. 4 Mnozí pak z těch, kteříž slyšeli slovo Boží, uvěřili. I učiněn jest počet mužů okolo pěti tisíců. 5 Stalo se pak nazejtíř, sešli se knížata jejich, a starší, a zákoníci v Jeruzalémě, 6 A Annáš nejvyšší kněz, a Kaifáš, a Jan, a Alexander, a kteřížkoli byli z pokolení nejvyššího kněze. 7 I postavivše je mezi sebou, otázali se jich: Jakou mocí aneb v kterém jménu učinili jste to vy? 8 Tedy Petr, jsa pln Ducha svatého, řekl jim: Knížata lidu a starší

a směle, **30** Vztahuje ruku svou k uzdravování a k **15** Takže i na ulice vynášeli nemocné, a kladli na činění divů a zázraků, skrze jméno svatého Syna ložících a na nosidlách, aby, když by šel Petr, aspoň tvého Ježíše. **31** A když se oni modlili, zatrásllo se to stín jeho zastínil na některé z nich. **16** Scházelo místo, na kterémž byli shromážděni, a naplněni jsou se pak množstvím z okolních měst do Jeruzaléma, všickni Duchem svatým, a mluvili slovo Boží směle nesouce nemocné a trápené od duchů nečistých, a a svobodně. **32** Toho pak množství věřících bylo uzdravování byli všickni. **17** Tedy povstav nejvyšší jedno srdce a jedna duše. Aniž kdo co z těch věcí, kněz a všickni, kteříž byli s ním, (jenž byli saducejské kteréž měl, svým vlastním býti pravil, ale měli všecky sekty.) naplněni jsou závistí. **18** I zjímali apoštoly, a věci obecné. **33** A mocí velikou vydávali apoštoly vsázeli je do žaláře obecného. **19** Ale anděl Páně v svědecktví o vzkříšení Pána Ježíše, a milost veliká noci otevřev dveře u žaláře, vyvedl je ven a řekl: **20** přítomná byla všechnněm jím. **34** A žádný mezi nimi Jděte, a postavíce se, mluvte lidu v chrámě všecka nebyl nuzný; nebo kteříkoli měli pole nebo domy, slova života tohoto. **21** To oni uslyševše, vešli na prodávajíce, přinášeli peníze, za kteréž prodávali, úsvitě do chrámu a učili. Tedy přišed nejvyšší kněz a **35** A kladli před nohy apoštolské. I rozdělováno bylo ti, kteříž s ním byli, svolali radu a všecky starší synů jednomu každému, jakž komu potřebí bylo. **36** Jozes Izraelských, i poslali do žaláře, aby byli přivedeni. pak, kterýž příjmí měl od apoštola Barnabáš, (což se **22** A služebníci přišedše, nenalezli jich v žaláři. A vykládá syn utěšení,) z pokolení Levitského, z Cypru navrátilvše se, vypravovali, **23** Řkouce: Žalář zajisté rodem, **37** Měv pole, prodal je, a přinesl peníze, a nalezli jsme zavřený se vší pilností a strážné vně položil k nohám apoštolským.

5 Muž pak jeden, jménem Ananiáš, s Zafirou, manželkou svou, prodal statek. **2** A Istivě něco těch peněz ujal s vědomím manželky své, a přinesa díl nějaký, položil k nohám apoštolským. **3** I řekl Petr: Ananiáši, proč naplnil satan srdce tvé Istí, tak abys lhal Duchu svatému a Istivě ujal částku peněz za to pole? **4** Zdaliž nebylo tvé, kdybys ho byl sobě nechal? A když bylo prodáno, v moci tvé bylo. I proč jsi tu věc složil v srdeci svém? Neselhal jsi lidem, ale Bohu. **5** Tedy uslyšav Ananiáš tato slova, padna, zdechl. I spadla bázeň veliká na všecky, kteříž to slyšeli. **6** A vstavše mládenci, vzali jej, a vynesše ven, pochovali. **7** I stalo se po chvíli, jako po třech hodinách, že i jeho žena, nevěduci, co se bylo stalo, přišla. **8** I řekl k ní Petr: Pověz mi, za kolik jste pole své prodali? A ona řekla: Ano, za kolik. **9** Tedy díl jí Petr: I pročež jste se smluvili, abyste pokoušeli Ducha Pána? Aj, nohy těch, kteříž pochovali muže tvého, přede dveřmi jsou, a vynesout' také i tebe. **10** I padla hned před nohy jeho, a zdechla. A všedše mládenci, nalezli ji mrtvou; i vynesše, pochovali podle muže jejího. **11** I byla bázeň veliká po vší církvi, i mezi všemi, kteříž to slyšeli. **12** Skrze ruce pak apoštolu dál se divové a zázrakové velicí v lidu, (A bývali všickni jednomyslně v síři Šalomounově. **13** Jiný pak žádný neodvážil se připojiti k nim, ale velebil je lid. **14** A vždy více se rozmáhalo množství věřících Pánu, mužů i také žen.)

22 A služebníci přišedše, nenalezli jich v žaláři. A vykládá syn utěšení,) z pokolení Levitského, z Cypru navrátilvše se, vypravovali, **23** Řkouce: Žalář zajisté rodem, **37** Měv pole, prodal je, a přinesl peníze, a nalezli jsme zavřený se vší pilností a strážné vně stojící u dveří, ale otevřevše dveře, žádného jsme tam nenalezli. **24** A když uslyšeli řeči tyto i nejvyšší kněz i úředník chrámu i jiní přední kněží, nerozuměli, co by se to stalo. **25** A přišed kdosi, pověděl jím, řka: Aj, muži, kteréž jste vsázeli do žaláře, v chrámě stojí a učí lid. **26** Tedy šel tam úředník s služebníky, a přivedl je bez násilé; nebo se báli lidu, aby nebyli ukamenováni. **27** A přivedeše je, postavili je v radě. I otázal se jich nejvyšší kněz, **28** Řka: Zdaliž jsme vám přísně nepřikázali, abyste neučili v tom jménu? A aj, naplnili jste Jeruzalém učením svým, a chcete na nás uvésti krev člověka toho. **29** Odpověděv pak Petr a apoštolé, řekli: Více sluší poslouchati Boha než lidí. **30** Bůh otců našich vzkřísil Ježíše, kteréhož jste vy zamordovali, pověsivše na dřevě. **31** Toho jest Bůh, jakožto Knížete a Spasitele, povýšil pravící svou, aby bylo dáno lidu Izraelskému pokání a odpuštění hřichů. **32** A my jsme svědkové toho všeho, což mluvíme, ano i Duch svatý, kteréhož dal Bůh těm, jenž jsou poslušni jeho. **33** Oni pak slyševše to, rozzlobili se, a radili se o to, kterak by je vyhladili. **34** Tedy povstav v radě jeden farizeus, jménem Gamaliel, Zákona učitel, vzácný muž u všeho lidu, rozkázel, aby na malou chvíli ven vyvedli apoštoly. **35** I řekl jím: Muž Izraelští, plně se rozmyslete při těchto lidech, co máte činiti. **36** Nebo před těmito časy byl povstal Teudas, pravě se také býti nečím velikým, jehož se přidrželo mužů okolo čtyř set; kterýžto již zahynul, i všickni, kteříž přistoupili k

němu, rozptýleni jsou a v nic obráceni. **37** Po něm pak povstal Judas Galilejský za dnů popisu, a mnoho lidu po sobě obrátil. Ale i ten zahynul, a všickni, kteřížkoli přistoupili k němu, rozptýleni jsou. **38** A protož nyní pravím vám: Dejte pokoj těmto lidem, a nechte jich. Nebo jestližet' jest z lidí rada tato anebo dílo toto, rozprchnet' se; **39** Paklít' jest z Boha, nebudeste mocí toho zkaziti; abyste snad i Bohu odporní nalezeni nebyli. **40** I povolili jemu. A povolavše apoštoly, a zmrskavše je, přikázali, aby více nemluvili ve jménu Ježíšovu. I propustili je. **41** Oni pak šli z toho jejich shromázdění, radujice se, že jsou hodni učinění trpěti protivenství pro jméno Pána Ježíše. **42** Na každý pak den neprestávali v chrámě i po domích učiti a zvěstovati Ježíše Krista.

6 A v těch dnech, když se rozmnožovali učedlníci, stalo se reptání Řeků proti Židům proto, že by zanedbávány byly v přísluhování vezdejším vdovy jejich. **2** Tedy dvanácte apoštoly, svolavše množství učedlníků, řekli: Není slušné, abychom my, opustice slovo Boží, přísluhovali stolům. **3** Protož, bratři, vyberete z sebe mužů sedm dobropověstných, plních Ducha svatého a moudrosti, jimž bychom poručili tu práci. **4** My pak modlitby a služby slova Páně pilni budeme. **5** I líbila se ta řeč všemu množství. I vyvolili Štěpána, muže plného víry a Ducha svatého, a Filipa, a Prochora, a Nikánora, a Timona, a Parmény, a Mikuláše Antiochenkého, k vídění vnově obráceného. **6** Ty postavili před obličejem apoštoly, kteřížto pomodlivše se, vzkládali na ně ruce. **7** I rostlo jest slovo Boží, a rozmáhal se počet učedlníků v Jeruzalémě velmi. Mnohý také zástup kněží poslouchal víry. **8** Štěpán pak, jsa plný víry a moci, činil divy a zázraky veliké v lidu. **9** I povstali někteří z školy, kteráž sloula Libertinských, a Cyrenenských, a Alexandrinských, a těch, kteříž byli z Cilicie a Azie, hádajíce se s Štěpánem. **10** A nemohli odolat moudrosti a Duchu Páně, kterýž mluvil. **11** Tedy Istvě nastrojili muže, kteříž řekli: My jsme jej slyšeli mluvit slova rouhavá proti Mojžíšovi a proti Bohu. **12** A tak zbourili lid a starší i zákoníky, a obořivše se na něj, chytily jej, a vedli do rady. **13** I vystavili falešné svědky, kteříž řekli: Ělověk tento neprestává mluvit slov rouhavých proti místu tomuto svatému i proti Zákonu. **14** Nebo jsme slyšeli jej, an praví: Že ten Ježíš Nazaretský zkazí místo toto, a promění

ustanovení, kteráž nám vydal Mojžíš. **15** A pilně povídaly na něj všickni, kteříž seděli v radě, viděli tvář jeho, jako tvář anděla. **7** Tedy řekl nejvyšší kněz: Jest-liž to tak? **2** A on řekl: Muži bratři a otcové, slyšte. Bůh slávy ukázal se otci našemu Abrahamovi, když byl v Mezopotamii, prve než bydlil v Cháran. **3** A řekl k němu: Vyjdi z země své a z příbuznosti své, a pojď do země, kterouž ukáži tobě. **4** Tedy vyšel z země Kaldejské a bydlil v Cháran. A odtud, když umřel otec jeho, přestěhoval jej do země této, v kteréžto vy nyní bydlíte. **5** A nedal jemu dědictví v ní, ani šlépěje nožné, ač byl jemu ji slíbil dáti k vladařství, i semení jeho po něm, když ještě neměl dědice. **6** Mluvil pak jemu Bůh takto: Budet símě tvé pohostinu v zemi cizí, a bude v službu podrobeno, a zle s ním budou nakládati za čtyři sta let. **7** Ale národ ten, jemuž sloužiti budou, já souditi budu, pravíť Bůh. A potom zase vyjdu, a sloužiti mi budou na tomto místě. **8** I vydal jemu smlouvou obřízky. A tak on zplodil Izáka, a obrezał jej osmého dne, a Izák zplodil Jákoba, a Jákob **9** A patriarchové v nenávisti měvše Jozefa, prodali jej do Egypta. Ale Bůh byl s ním, **10** A vysvobodil ho ze všech úzkostí jeho, a dal jemu milost a moudrost před tváří faraona, krále Egyptského, takže ho učinil úředníkem nad Egyptem a nadé vším domem svým. **11** Potom přišel hlad na všecku zemi Egyptskou i Kananejskou, a soužení veliké, aniž měli pokrmů otcové naši. **12** A uslyšev Jákob, že by obilé bylo v Egyptě, poslal tam otce naše nejprve. **13** A když je poslal po druhé, poznán jest Jozef od bratří svých, a zjevena jest rodina Jozefova faraonovi. **14** Tedy poslav Jozef posly, přistěhoval otce svého Jákoba, i všecku rodinu svou v osobách sedmdesáti a pěti. **15** I vstoupil Jákob do Egypta, a tam umřel on i otcové naši. **16** I přeneseni jsou do Sichem, a pochováni v hrobě, kterýž byl koupl Abraham za stříbro od synů Emorových, otce Sichemova. **17** Když se pak přiblížoval čas zaslíbení, o kterémž byl přísáhl Bůh Abrahamovi, rostl lid a množil se v Egyptě, **18** Až vtom povstal jiný král, kterýž neznal Jozefa. **19** Ten Istvě nakládaje s pokolením naším, trápal otce naše, takže musili vyhazovati nemluvňátka svá, aby se nerozplozovali. **20** V tom času narodil se Mojžíš, a byl velmi krásný, kterýžto chován jest za tři měsíce v domu otce svého. **21** A když vyložen byl na řeku,

vzala jej dcera faraonova, a vychovala jej sobě za nich Bůh, a vydal je, aby sloužili vojsku nebeskému, syna. 22 I vyučen jest Mojžíš vší moudrosti Egyptské, jakož napsáno jest v knihách Prorockých: Zdaliž a byl mocný v řečech i v skutcích. 23 A když jemu bylo jste mi oběti aneb dary obětovali za čtyřidcti let na čtyřidcti let, vstoupilo na srdce jeho, aby navštívil poušti, dome Izraelský? 43 Nýbrž nosili jste stánek bratří své, syny Izraelské. 24 A uzřev jednoho, an modly Moloch, a hvězdu boha vašeho Remfan, ta bezpráví trpí, zastal ho a pomstil toho, kterýž bezpráví podobenství, kteráž jste zdělali sobě, abyste se jim trpěl, zabiv Egyptského. 25 Domníval se zajisté, že klaněli. Protož přestěhuji vás za Babylon. 44 Stánek bratří jeho rozuměj tomu, že skrze ruku jeho chce svědectví měli jsou otcové naši na poušti, jakož byl jim dátí Bůh vysvobození, ale oni nerozuměli. 26 nařídil ten, jenž řekl Mojžíšovi, aby jej udělal, podle Druhého pak dne ukázal se jim, když se vadili, i chtěl způsobu toho, kterýž byl viděl. 45 Kterýžto přijavše je v pokoj uvést, řka: Muži, bratří jste, i proč křívdu otcové naši, vnesli jej s Jozue tam, kdež bylo prve činíte sobě vespolek? 27 Ten pak, kterýž činil křívdu vlaďství pohanů, kteréž vyhnal Bůh od tváři otců bližnímu svému, odehnal ho, řka: Kdo tě ustanovil našich, až do dnu Davida. 46 Jenž nalezl milost před knížetem a soudcím nad námi? 28 Což ty mne chceš obličejem Božím, a prosil, aby nalezl stánek Bohu zamordovati, jakož jsi včera zabil Egyptského? 29 I Jákobovu. 47 Šalomoun pak udělal jemu dům. 48 Ale utekl Mojžíš pro ta slova a bydlil pohostinu v zemi Nejvyšší nebydlí v domích rukou udělaných, jakož dí Madianské, a tam zplodil dva syny. 30 A když se prorok: 49 Nebe jest mi stolice a země podnož noh vyplnilo let čtyřidcti, ukázal se jemu na poušti hory mých, i jakýž mi tedy dům uděláte? praví Pán. Anebo Sinai anděl Páně, v plameni ohně ve kři. 31 A Mojžíš jaké jest místo odpočívání mého? 50 Zdaliž ruka má uzřev to, divil se tomu vidění. A když blíže přistoupil, všechno toho neučinila? 51 Tvrdošíjný a neobřezaného aby to pilnějši spatřil, stal se k němu hlas Páně: 32 Jáť srdce i uši, vy jste se vždycky Duchu svatému protivili, jsem Bůh otců tvých, Bůh Abrahamův a Bůh Izákův jakož otcové vaši, takž i vy. 52 Kterému z proroků a Bůh Jákobův. I zhroziv se Mojžíš, neodvážil se otcové vaši se neprotivili? Zmordovali zajisté ty, jenž patřiti. 33 I řekl jemu Pán: Zzuj obuv s noh svých; předzvěstovali příchod spravedlivého tohoto, jehožto nebo místo, na kterémž stojíš, země svatá jest. 34 vy nyní zrádci a vražedníci jste. 53 Kterýž jste vzali Viděl jsem, viděl trápení lidu svého, kterýž jest v Zákon působením andělským, a neostříhal jste ho. Egyptě, a vzduchání jejich uslyšel jsem a sstoupil 54 Tedy slyšice to, rozzlobili se v srdcích svých a jsem, abych je vysvobodil. Protož nyní pojď, pošli tě škripěli zuby na něho. 55 On pak pln jsa Ducha do Egypta. 35 Toho Mojžíše, kteréhož se oděpřeli, svatého, pohleděv do nebe, užel slávu Boží a Ježíše řkouce: Kdo tě ustanovil knížetem a soudcím? tohož stojícího na pravici Boží. 56 I řekl: Aj, vidím nebesa jest Bůh kníže a vysvoboditele poslal, skrze ruku otevřená a Syna člověka stojícího na pravici Boží. anděla, kterýž se jemu ukázal ve kři. 36 A ten je 57 A oni zkřikše hlasem velikým, zacpalí uši své, a vyvedl, čině divy a zázraky v zemi Egyptské a na moři obořili se jednomyslně na něj. 58 A vyvedše jej z Ěerveném, i na poušti za čtyřidcti let. 37 Tot' jest ten města, kamenovali ho. A svědkové složili roucha svá Mojžíš, kterýž řekl synům Izraelským: Proroka vám u noh mládence, kterýž sloul Saul. 59 I kamenovali vzbudit Pán Bůh váš z bratří vašich, podobně jako Štěpána vzývajícího Boha a řkoucího: Pane Ježíši, mne, toho poslouchejte. 38 Ont' jest, kterýž byl mezi příjmi ducha mého. 60 A poklek na kolena, zvolal lidem na poušti s andělem, kterýž mluvíval k němu na hlasem velikým: Pane, nepokládej jim toho za hřich. hoře Sinai, i s otcí našimi, kterýž přijal slova živá, A to pověděv, usnul v Pánu.

aby je nám vydal. 39 Jehož nechtěli poslušni býtí otcové naši, ale zavrhl jej, a odvrátili se srdeč svými do Egypta, 40 Řkouce k Aronovi: Učíř nám bohy, kteříž by šli před námi; nebo Mojžíšovi tomu, kterýž nás vyvedl z země Egyptské, nevíme, co se přihodilo. 41 I udělali v těch dnech tele, a obětovali oběti modle, a veselili se v díle rukou svých. 42 I odvrátil se od

8 Saul pak také přivolil k usmrcení jeho. I přišlo v ten čas veliké protivenství na církev, kteráž byla v Jeruzalémě, a všickni se rozprchli po krajinách Judských a Samářských, kromě apoštolů. 2 I pochovali Štěpána muži pobožní, a plakali velmi nad ním. 3 Saul pak hubil církev, do domů vcházeje, a jímaje muže i ženy, dával je do žaláře. 4 Ti pak, kteříž se

byli rozprchli, chodili, kážice slovo Boží. 5 A Filip Izaiáše proroka. 29 I řekl Duch k Filipovi: Přistup a všed do města Samaří, kázal jim Krista. 6 I pozorovali přiví se k vozu tomu. 30 A příběh Filip, slyšel jej, an zástupové s pilností jednomyslně toho, což se pravilo čte Izaiáše proroka. I řekl: Rozumíš-liž, co čteš? 31 A od Filipa, slyšice a vidouce divy, kteréž činil. 7 Nebo on řekl: Kterakž bych mohl rozuměti, leč by mi kdo duchové nečistí z mnohých, kteríž je měli, křičice vyložil? I prosil Filipa, aby vstoupil na vůz, a seděl s hlasem velikým, vycházeli, a mnozí šlakem poražení ním. 32 Místo pak toho Písma, kteréž četl, toto bylo: a kulhaví uzdraveni jsou. 8 A stala se radost veliká v Jako ovce k zabití veden jest, a jako beránek němý tom městě. 9 Muž pak nějaký, jménem Šimon, před před tím, kdož jej strží, tak neotevřel úst svých. 33 V tím v tom městě čáry provodil, a lid Samařský mamil, ponízení jeho odsouzení jeho vyhlazeno jest, rod pak pravě se býti nějakým velikým. 10 Na něhož pozor jeho kdo vypraví, ačkoli zahlazen byl z země život měli všickni, od nejmenšího až do největšího, říkajíce: jeho? 34 A odpovídaje komorník Filipovi, dí: Prosím Tentot jest Boží moc veliká. 11 Pozor pak měli na tebe, o kom toto mluví prorok? Sám-li o sobě, čili o něho, protože je za mnohý čas mamil svými čáry. 12 někom jiném? 35 Tedy otevřev Filip ústa svá, a počav A když, uvěřivše Filipovi zvěstujícímu o království od toho Písma, zvěstoval jemu Ježíše. 36 A když jeli Božím a o jménu Ježíše Krista, křtili se muži i ženy, cestou, přijeli k jedné vodě. I řekl komorník: Aj, ted? 13 Tedy i ten Šimon také uvěřil, a pokřtěn byv, přídržel voda. Proč nemám býti pokřtěn? 37 I řekl Filip: Věříš-li se Filipa, a vida zázraky a moci veliké činěné, děsil celým srdcem, slušit. A on odpověděv, řekl: Věřím, že se. 14 Uslyšavše pak v Jeruzalémě apoštolé, že by Ježíš Kristus jest Syn Boží. 38 I rozkázel státi vozu, a Samař přijala slovo Boží, poslali k nim Petra a Jana. sstoupili oba do vody, i Filip i komorník. I pokřtil ho. 39 15 Kteríž přišedše k nim, modlili se za ně, aby přijali A když vystoupili z vody, Duch Páně pochopil Filipa, Ducha svatého. 16 (Nebo ještě byl na žádného z nich a neviděl ho více komorník; i jel cestou svou, raduje nesstoupil, ale pokřtěni toliko byli ve jménu Pána se. 40 Filip pak nalezen jest v Azotu; a chodě, kázal Ježíše.) 17 Tedy vzkládali na ně ruce, a oni přijali evangelium všem městům, až přišel do Cesaree.

9 Saul pak ještě dychtě po pohrůžkách a po mordu proti učedníkům Páně, šel k nejvyššímu knězi, 2 A vyžádal od něho listy do Damašku do škol, nalezl-li by tam té cesty které muže nebo ženy, aby svázané přivedl do Jeruzaléma. 3 A když byl na cestě, stalo se, že již přibližoval se k Damašku. Tedy pojednou rychle obklíčilo jej světlo s nebe. 4 A padna na zem, uslyšel hlas říkoucí: Saule, Saule, proč mi se protivíš? 5 A on řekl: I kdo jsi, Pane? A Pán řekl: Já jsem Ježíš, jemuž ty se protivíš. Tvrdot' jest tobě proti ostnům se zpěčovati. 6 A on třesa se a boje se, řekl: Pane, co chceš, abych činil? A Pán k němu: Vstaň a jdi do města, a bude tobě pověděno, co bys ty měl činiti. 7 Ti pak muži, kteříž šli za ním, stáli, ohromeni jsouce, hlas zajisté slyšice, ale žádného nevidouce. 8 I vstal Saul z země, a otevřev oči své, nic neviděl. Tedy pojavše ho za ruce, uvedli jej do Damašku. 9 I byl tu za tři dny nevida, a nejedl nic, ani nepil. 10 Byl pak jeden učedník apoštolský v Damašku, jménem Ananiáš. I řekl k němu Pán u vidění: Ananiáši. A on řekl: Aj, já, Pane. 11 A Pán k němu: Vstaň a jdi do ulice, kteráž slove Přímá, a hledej v domě Judově Saule, jménem Tarsenského. Nebo aj, modlí se, 12

A viděl u vidění muže, Ananiáše jménem, an jde ustel sobě. A hned vstal. 35 I viděli jej všickni, kteříž k němu, a vzkládá nař ruku, aby zrak přijal. 13 I bydlili v Lyddě a v Sároně, kteříž se obrátili ku Pánu. odpověděl Ananiáš: Pane, slyšel jsem od mnohých o 36 Byla pak jedna učedlnice v Joppen, jménem Tabita, tom muži, kterak mnogo zlého činil svatým tvým v což se vykládá Dorkas. Ta byla plná skutků dobrých a Jeruzalémě. 14 A i zdet' má moc od předních kněží, almužen, kteréž činila. 37 I stalo se v těch dnech, že aby jímal všecky, kteříž vzývají jméno tvé. 15 I řekl roznemohší se, umřela. Kteroužto umyvše, položili jemu Pán: Jdi, neboť on jest má nádoba vyvolená, na síň vrchní. 38 A že byla blízko Lydda od Joppen, aby nosil jméno mé před pohany i krále, i před syny uslyšavše učedlníci, že by tam byl Petr, poslali k Izraelské. 16 Ját' zajisté ukáži jemu, kterak on mnogo němu dva muže, prosíce ho, aby sobě neobtěžoval musí trpěti pro jméno mé. 17 I šel Ananiáš, a všel do přijiti až k nim. 39 Tedy vstav Petr, šel s nimi. A když toho domu, a vloživ ruce nař, řekl: Saule bratře, Pán přišel, vedli jej na síň. I obstoupily ho všecky vdovy, Ježíš poslal mne, kteréž se ukázal tobě na cestě, plačíce a ukazujíce sukně a pláště, kteréž jim dělala, po níž jsi šel, abys zrak přijal a naplněn byl Duchem dokudž s nimi byla, Dorkas. 40 I rozkázav všechném svatým. 18 A hned spadly s očí jeho jako lupiny, a on vyjíti ven Petr, poklek na kolena, modlil se, a obráтив prohlédl pojednou; a vstav, pokřtěn jest. 19 A přijav se k tomu tělu, řekl: Tabito, vstaň. A ona otevřela pokrm, posilnil se. I zůstal Saul s učedlníky, kteréž byli oči své, a uzřevši Petra, posadila se. 41 A podav v Damašku, za několiko dní. 20 A hned v školách jí ruky Petr, pozdvihl ji; a povolav svatých a vdov, kázel Krista, pravě, že on jest Syn Boží. 21 I divili se ukázal jim ji živou. 42 I rozhlášeno jest to po všem náramně všickni, kteréž jej slyšeli, a pravili: Zdalež toto městě Joppen, a uvěřili mnozí v Pána. 43 I stalo se, není ten, jenž hubil v Jeruzalémě ty, kteréž vzývali že za mnohé dni pozůstal Petr v Joppen u nějakého jméno toto, a sem na to přišel, aby je svázané vedl Šimona koželuha.

k předním kněžím? 22 Saul pak mnohem více se zmocňoval a zahanboval Židy, kteříž byli v Damašku, potvrzuje toho, že ten jest Kristus. 23 A když přeběhl drahné dnů, radu mezi sebou na tom zavřeli Židé, aby jej zabili. 24 Ale zvěděl Saul o těch úkladech jejich. Ostříhali také i bran ve dne i v noci, aby jej zahubili. 25 Ale učedlníci v noci vzavše ho, spustili jej po provaze přes zed v koši. 26 Přišed pak Saul do Jeruzaléma, pokoušel se přitovaryšti k učedlníkům, ale báli se ho všickni, nevěříce, by byl učedlníkem. 27 Barnabáš pak přijav jej, vedli ho k apoštolum, a vypravoval jim, kterak na cestě viděl Pána, a že mluvil s ním, a kterak v Damašku svobodně mluvil ve jménu Ježíše. 28 I byl s nimi přebývaje v Jeruzalémě, 29 A směle mluvě ve jménu Pána Ježíše, a hádal se s Řeky; oni pak usilovali ho zabít. 30 To zvěděvše bratří, doveďli ho do Cesaree, a poslali jej do Tarsu. 31 A tak sborové po všem Judstvu a Galilei i Samáři měli pokoj, vzdělávajíce se, a chodíce v baznì Páně, a rozhjoňovali se potěšením Ducha svatého. 32 Stalo se pak, že Petr, když procházel všecky sbory, přišel také k svatým, kteréž byli v Lyddě. 33 I nalezl tu člověka jednoho, jménem Eneáše, již od osmi let na loži ležícího, kteréž byl šlakem poražený. 34 I řekl mu Petr: Eneáši, uzdravujet' tebe Ježíš Kristus; vstaň a

10 Muž pak nejaky byl v Cesarii, jménem Kornelius, setník, zástupu, kteréž sloul Vlaský, z Nábožný a bohobojný se vším domem svým, čině almužny mnohé lidu, 3 A modle se Bohu vždycky. Ten viděl u vidění zřetelně, jako v hodinu devátou na den, anděla Božího, an všel k němu, a řekl jemu: Kornéli. 4 A on pilně popatřil nař, a zstrašiv se, řekl: Co chceš, Pane? I řekl jemu: Modlitby tvé a almužny tvé vstoupily na pamět před tváří Boží. 5 Protož nyní pošli muže některé do Joppen, a povolej Šimona, kteréž má příjmí Petr. 6 Tent' hospodu má u nějakého Šimona koželuha, kteréž má dům u moře. Ont' poví tobě, co bys měl činiti. 7 A když odšel anděl, kteréž mluvil Korneliovi, zavolal dvou služebníků svých, a rytíře pobožného z těch, kteříž vždycky při něm byli, 8 A pověděv jim všecko to, poslal je do Joppen. 9 Nazejtí pak, když oni šli a přibližovali se k městu, všel Petr nahoru, aby se modlil, v hodinu šestou. 10 A potom velice zlačněv, chtěl pojisti. Když pak oni strojili, připadlo na něj myslí vytržení. 11 I uzřel nebe otevřené a stupující k sobě nádoba jakous jako prostěradlo veliké, za čtyři rohy uvázané, ano se spouští na zem, 12 Na němž byla všeliká zemská hovoda čtvernohá, a zvířata, a zeměplazové, i ptactvo nebeské. 13 I stal se hlas k němu: Vstaň, Petře, bij a

jez. 14 I řekl Petr: Nikoli, Pane, nebť jsem nikdy nejedl pravdě jsem shledal, že Bůh není přijimač osob. nic obecného anebo nečistého. 15 Tedy opět po druhé 35 Ale v každém národu, kdož se ho bojí a činí stal se hlas k němu: Což' jest Bůh očistil, neměj ty spravedlnost, příjemný jest jemu; 36 Jakž to oznámil toho za nečisté. 16 A to se stalo po tříkrálovit. I vzato jest synům Izraelským, zvěstuje pokoj skrze Ježíše Krista, zase prostěradlo do nebe. 17 A když Petr sám u sebe jenž jest Pánem všechno. 37 O čemž i vy sami víte, rozjímal, co by znamenalo vidění to, kteréž viděl, aj co se dalo po všem Židovstvu, počna od Galilei, po muži ti, kteříž posláni byli od Kornelia, ptajíce se na křtu, kterýž kázal Jan: 38 Kterak Ježíše od Nazaréta dům Šimonův, stáli přede dveřmi. 18 A zavolavše pomazal Bůh Duchem svatým a mocí; kterýžto chodil, kohosi, tázali se: Má-li zde hospoda Šimon, kterýž dobře čině, a uzdravuje všecky posedlé od dábla; má přímí Petr? 19 A když Petr přemyšloval o tom nebo Bůh s ním byl. 39 A my jsme svědkové všeho vidění, řekl jemu Duch: Aj, muži tři hledají tebe. 20 toho, což jest činil v krajině Judské a v Jeruzalémě. Protož vstana, sejdí dolů a jdi s nimi, nic nepochybuj; Kteréhožto zamordovali jsou, pověsivše na dřevě. neboť jsem já je poslal. 21 Tedy sšed Petr k mužům, 40 Toho Bůh vzkřísil třetího dne, a způsobil to, aby jenž posláni byli k němu od Kornelia, řekl: Aj, jáť zjeven byl, 41 Ne všemu lidu, ale svědkům prve k jsem ten, kteréhož hledáte. Jaká jest příčina, pro niž tomu zřízeným od Boha, nám, kteříž jsme s ním jedli a jste přišli? 22 Oni pak řekli: Kornelius setník, muž pili po jeho z mrtvých vstání. 42 A přikázal nám kázati spravedlivý a bohabojící, i svědectví dobré mající lidu a svědčiti, že on jest ten ustanovený od Boha ode všeho národu Židovského, u vidění napomenut soudce živých i mrtvých. 43 Jemut' všickni proroci jest od anděla svatého, aby povolal tebe do domu svědectví vydávají, že odpuštění hříchů vezme skrze svého a slyšel řeč od tebe. 23 Tedy zavolav jich do jména jeho všeliký, kdožkoli uvěřil by v něho. 44 A domu, přijal je do hospody. Druhého pak dne Petr když ještě Petr mluvil slova tato, sstoupil Duch svatý šel s nimi, a někteří bratří z Joppen šli s ním. 24 A na všecky, kteříž poslouchali slova Božího. 45 I užasli naježtí přišli do Cesaree. Kornelius pak očekával se ti, jenž z obřezaných věřící byli, kteříž byli přišli jich, svolav příbuzné své a přátely blízké. 25 I stalo s Petrem, že i na pohany dar Ducha svatého jest se, když vcházel Petr, vyšel proti němu Kornelius, vylit. 46 Nebo slyšeli je, ani mluví jazyky rozličnými, a a padna k nohám jeho, klaněl se mu. 26 Ale Petr velebí Boha. Tedy odpověděl Petr: 47 Zdali může kdo pozdvihl ho, řka: Vstaň, všakt' i já také člověk jsem. 27 zabránilti vody, aby tito nebyli pokřtěni, kteříž Ducha A rozmlouvají s ním, všel do domu, a nalezl mnoho svatého přijali jako i my? 48 A rozkázal je pokřtíti ve těch, kteříž se byli sešli. 28 I řekl k nim: Vy víte, že jménu Páně. I prosili ho, aby u nich pobyl za některý neslušné jest muži Židu připojit se aneb přistoupit den.

k cizozemci, ale mně ukázal Bůh, abych žádného člověka nepravil obecným neb nečistým býti. 29 Protož bez odporu přišel jsem, povolán jsa. I ptám se vás, pro kterou příčinu poslali jste pro mne? 30 A Kornelius řekl: Přede čtyřmi dny postil jsem se až do této hodiny, a v hodinu devátou modlil jsem se v domu svém. A aj, postavil se přede mnou muž v rouše bělostkovoucí, 31 A řekl: Kornéli, uslyšánať jest modlitba tvá a almužny tvé jsout' v paměti před tváří Boží. 32 Protož pošli do Joppen a povolej Šimona, kterýž slove Petr. Tent' má hospodu v domu Šimona koželuha u moře; on přijda, bude mluvit tobě. 33 Já pak hned jsem poslal k tobě, a ty jsi dobré učinil, žeš přišel. Nyní tedy my všickni před obličejem Božím hotovi jsme slyšeti všecko, což jest koli přikázáno tobě od Boha. 34 Tedy Petr otevřev ústa, řekl: V

11 Uslyšeli pak apoštolé a bratří, kteříž byli v Judstvu, že by i pohané přijali slovo Boží. 2 A když přišel Petr do Jeruzaléma, domlouvali se naň ti, kteříž byli z obřezaných, 3 Řkouce: K mužům neobřezaným všel jsi, a jedl jsi s nimi. 4 Tedy začáv Petr, vypravoval jim pořád, řka: 5 Byl jsem v městě Joppen, modle se. I viděl jsem u vytržení myslí jsa vidění, nádobu nějakou sstupující jako prostěradlo veliké, za čtyři rohy přivázané, ano se spouští s nebe, a přišlo až ke mně. 6 V kteréž pohleděv pilně, spatřil jsem hovada zemská čtvernohá, i zvířata, a zeměplazy, i ptactvo nebeské. 7 Slyšel jsem také i hlas ke mně řkoucí: Vstaň, Petře, bij a jez. 8 I řekl jsem: Nikoli, Pane, nebo nic obecného aneb nečistého nikdy nevcházelo v ústa má. 9 I odpověděl mi hlas po druhé s nebe, řka: Co jest Bůh očistil, neměj ty

toho za nečisté. 10 A to se stalo po třikrát. I vtrženo 12 A při tom času dal se v to Herodes král, aby jest zase to všecko do nebe. 11 A aj, hned té chvíle sužoval některé z církve. 12 I zamordoval Jakuba, tři muži stáli u domu, v kterémž jsem byl, posláni bratra Janova, mečem. 3 A vida, že se to líbilo Židům, jsouce ke mně z Cesaree. 12 I řekl mi Duch, abych umínil jítí i Petra. (A byli dnové přesnici.) 4 Kteréhož šel s nimi, nic nepochybuje. A šlo se mnou i těchto jav, do žaláře vsadil, poručiv jej šestnácti žoldněřům šest bratří, a vešli jsme do domu muže jednoho. 13 k ostříhání, chtěje po velikonoci vyvésti jej lidu. 5 Kterýžto vypravoval nám, kterak viděl anděla v domu I byl Petr ostříhán v žaláři, modlitba pak ustavičná svém, an se před ním postavil a řekl jemu: Pošli k Bohu dála se za něj od církve. 6 A když jej již do Joppen muže některé a povolej Šimona, kterýž vyvéstí měl Herodes, té noci spal Petr mezi dvěma slove Petr. 14 Onť tobě bude mluvit slova, skrze žoldněři, svázán jsa dvěma řetězy, a strážní přede něž spasen budeš ty i všecken tvůj dům. 15 Když dveřmi ostříhal i žaláře. 7 A aj, anděl Páně postavil jsem pak já mluvit začal, sstoupil Duch svatý na ně se, a světlo se zastkvělo v žaláři; a udeřiv Petra v jako i na nás na počátku. 16 I rozpomenuj jsem se bok, zbudil ho, řka: Vstaň rychle. I spadli řetězové s na slovo Páně, kteréž byl pověděl: Jan zajisté křtil rukou jeho. 8 Tedy řekl anděl k němu: Opaš se a vodou, ale vy pokřtěni budete Duchem svatým. 17 podváž obuv svou. To když učinil, řekl jemu: Oděj Poněvadž tedy jednostejný dar dal jim Bůh jako i se pláštěm svým, a pojď za mnou. 9 I vyšed, bral nám, kteříž uvěřili v Pána Ježíše Krista, i kdož jsem se za ním, a nevěděl, by to pravé bylo, co se dálo já byl, abych mohl zabrániti Bohu? 18 To uslyšavše, skrze anděla, ale domníval se, že by vidění viděl. 10 spokojili se a slavili Boha, řkouc: Tedy i pohanům A prošedše skrze první i druhou stráž, přišli k bráně Bůh pokání dal k životu. 19 Ti pak, kteříž se byli železné, kteráž vede do města, a ta se jim hned rozprchli přičinou soužení, kteréž se bylo stalo pro sama otevřela. A všedše skrze ni, přešli ulici jednu, a Štěpána, přišli až do Fenicen a Cypru a do Antiochie, hned odšel anděl od něho. 11 Tedy Petr přišed sám žádnému nemluvící slova Božího než samým tolíko k sobě, řekl: Nyní právě vím, že poslal Pán anděla Židům. 20 A byli někteří z nich muži z Cypru a někteří svého, a vytrhl mne z ruky Herodesovy, a ze všeho Cyrenenští, kteříž přišedše do Antiochie, mluvili očekávání lidu Židovského. 12 A pováživ toho, šel k Řekům, zvěstujíce jim Pána Ježíše. 21 A byla ruka domu Marie, matky Janovy, kterýž přijmí měl Marek, Páně s nimi, a veliký počet věřících obrátil se ku kdež se jich bylo mnoho sešlo, a modlili se. 13 A když Pánu. 22 I přišla pověst o tom k církvi, kteráž byla Petr potloukl na dveře, vyšla děvečka, aby poslechl, v Jeruzalémě. I poslali Barnabáše, aby šel až do jménem Ródé. 14 A poznavší hlas Petru, pro radost Antiochie. 23 Kterýžto přišel tam, a uzřev milost Boží, neotevřela dveří, ale vběhši, zvěstovala, že Petr stojí zradoval se, a napomínal všechn, aby v úmyslu srdce u dveří. 15 A oni řekli jí: I co blázníš? Ona pak svého trvali v Pánu. 24 Nebo byl muž dobrý, a plný potvrzovala, že tak jest. Tedy oni řekli: Anděl jeho jest. Ducha svatého a víry. I přibyl jich tu veliký zástup 16 Ale Petr předce tloukl. A otevřevše dveře, uzřeli Pánu. 25 Tedy šel odtud Barnabáš do Tarsu hledati jej, i ulekli se. 17 A pokynuv na ně rukou, aby mlčeli, Saule, a nalezna jej, přivedl ho do Antiochie. 26 I byli vypravoval jim, kterak jest jej Pán vyvedl z žaláře, a přes celý rok při tom sboru, a učili zástup veliký, takže potom řekl: Pověztež to Jakubovi a bratřím. A vyšed, nejprv tu v Antiochii učedníci nazváni jsou křestané. bral se na jiné místo. 18 A když byl den, stal se rozbroj 27 V těch pak dnech přišli z Jeruzaléma proroci do nemalý mezi žoldněři o to, co se stalo při Petrovi. 19 Antiochie. 28 I povstav jeden z nich, jménem Agabus, Herodes pak ptaje se na něj, a nenalezna, vytazovav oznamoval, ponuknut jsa skrze Ducha, že bude hlad se na strážných, kázel je prý vésti; a odebrav se z veliký po všem okršku zemském. Kterýžto i stal se za Judstva do Cesaree, přebýval tam. 20 A v ten čas císaře Klaudia. 29 Tedy učedníci, jeden každý podle Herodes rozlobil se proti Tyrským a Sidonským. možnosti své, umínili poslati něco ku pomoci bratřím Kterýžto jednomyslně přišli k němu, a namluvivše přebývajícím v Judstvu. 30 Což i učinili, poslavše k sobě Blasta, předního komorníka královského, žádali starším skrze ruce Barnabáše a Saule. za pokoj, protože jejich krajiny potravu měly z zemí královských. 21 V uložený pak den Herodes, obleka

se v královské roucho, a posadiv se na soudné stolici, rameni vztaženém vyvedl je z ní. **18** A za čas čtyřdceti učinil k nim řeč. **22** I zvolal lid, řka: Boží jest toto hlas, let snášel jejich obyčeje na poušti. **19** A zahladiv a ne lidský. **23** A ihned ranil jej anděl Páně, protože sedm národů v zemi Kanán, rozdělil losem mezi ně nevzdal slávy Bohu; a rozlez se červy, umřel. **24** A zemi jejich. **20** A potom, téměř za čtyři sta a padesáte slovo Páně rostlo a rozmáhalo se. **25** Barnabáš pak a let, dával jim soudce až do Samuele proroka. **21** A Saul navrátili se z Jeruzaléma, vykonavše službu, pojave s sebou i Jana, kterýž přijmí měl Marek. **26** A když toho zavrhl, vzbudil jim Davida krále, kterémužto svědec dávaje, řekl: Nalezl jsem Davida, syna Jesse, muže podle srdce svého, kterýž bude činiti všecku vůli mou. **23** Z jehožto semene Bůh podle zaslíbení vzbudil lidu Izraelskému Spasitele Ježíše, **24** Před jehožto příštím kázel Jan křest pokání všemu lidu Izraelskému. **25** A když Jan dokonával běh svůj, pravil: Kteréhož se mne domníváte být, nejem já ten, ale aj, přijdet' po mně tak důstojný, ještě já nejem hoden rozvázati obuv noh jeho. **26** Muži bratří, synové rodu Abrahamova, a kteríž mezi vámi jsou bojící se Boha, vám slovo spasení tohoto posláno jest. **27** Nebo ti, kteříž přebývají v Jeruzalémě, a knížata jejich, toho Ježíše neznajíce, odsoudili, a tak hlasy Prorocké, kteříž se na každou sobotu čtou, naplnili. **28** A nižádné viny hodné smrti na něm nenalezše, aby zamordován byl, Pilátá prosili. **29** A když dokonali všecko, což o něm psáno bylo, složen jsa s dřeva, do hrobu jest položen. **30** Bůh pak vzkřísil jej z mrtvých. **31** Kterýžto vidín jest po mnohé dni od těch, jenž spolu s ním byli přišli z Galileje do Jeruzaléma, kteřížto jsou svědkové jeho k lidu. **32** A my vám zvěstujeme to zaslíbení, které se stalo otcům, že jest je již Bůh naphil nám synům jejich, vzkřísil Ježíše; **33** Jakož i v druhém Žalmu napsáno jest: Syn můj jsi ty, já dnes zplodil jsem tebe. **34** A že jej z mrtvých vzkřísil, aby se již více nenavracoval v porušení, takto o tom řekl: Dám vám svaté věci Davidovy věrné. **35** Protož i v jiném Žalmu dí: Nedáš svatému svému viděti porušení. **36** David zajisté za svého věku poslouživ vůli Boží, usnul, a přiložen jest k otcům svým, a viděl porušení. **37** Ale ten, kteréhož Bůh vzkřísil, neviděl porušení. **38** Protož známo vám bud', muži bratří, že skrze toho zvěstuje se vám odpuštění hříchů, **39** A to ode všech, od kterýchž jste nemohli skrze Zákon Mojžíšův ospravedlnění být, skrze tohoto každý, kdož věří, bývá ospravedlněn. **40** Protož vizte, at' na vás nepřijde to, což jest v Prorocích povíděno: **41** Vizte potupníci, a podivte se, a na nic přijdete; nebo já dílo

13 Byli pak v církvi, kteráž byla v Antiochii, proroci

a učitelé, jako Barnabáš a Šimon, kterýž měl přijmí Ěerný, a Lucius Cyrenenský, a Manahen, kterýž byl spolu vychován s Herodesem tetrarchou, a Saul. **2** A když oni služby Páně konali a postili se, dí jim Duch svatý: Oddělte mi Barnabáše a Saule k dílu, k kterémuž jsem jich povolal. **3** Tedy postíce se, a modlíce se, a vzkládajíce na ně ruce, propustili je. **4** A oni poslání jsouce od Ducha svatého, přišli do Seleucie, a odtud plavili se do Cypru. **5** A přišedše do Salaminy, kázali slovo Boží v školách Židovských; a měli s sebou i Jana k službě. **6** A když zchodili ten ostrov až do Páfu, nalezli tu jakéhosi čarodějníka, falešného proroka Žida, jemuž jméno bylo Barjezus, **7** Kterýž byl u znamenitého vlastaře Sergia Pavla, muže opatrného. Ten povolav Barnabáše a Saule, žádal od nich slyšeti slovo Boží. **8** Ale protivil se jim Elymas, totiž čarodějník ten, (nebo se tak vykládá jméno jeho,) usiluje odvrátiti vlastaře od víry. **9** Tedy Saul, kterýž slove i Pavel, naplněn jsa Duchem svatým, pilně pohleděv na něj, **10** Řekl: Ó plný vší lsti a vší nešlechetnosti, synu dáblův, a nepříteli vší spravedlnosti, což neprestaneš převraceti cest Páně přímých? **11** A aj, nyní ruka Páně nad tebou, a budeš slepý, nevida slunce až do času. A pojednou připadla na něj mrákota a tma, a jda vůkol, hledal, kdo by ho za ruku vedl. **12** Tehdy vlastař uzřev, co se stalo, uvěřil, divě se učení Páně. **13** A pustivše se od Páfu Pavel a ti, kteříž s ním byli, přišli do města Pergen v krajině Pamfylie. Jan pak odšed od nich, vrátil se do Jeruzaléma. **14** Oni pak šedše z Pergen, přišli do Antiochie Pisidické, a všedše do školy v den sobotní, posadili se. **15** A když bylo po čtení Zákona a Proroků, poslali k nim knížata školy té řouce: Muži bratří, máte-li úmysl jaké napomenutí učiniti k lidu, mluvte. **16** Tedy Pavel povstav a rukou, aby mlčeli, pokynuv, řekl: Muži Izraelští, a kteříž se bojíte Boha, slyšte. **17** Bůh lidu tohoto Izraelského vyvolil otce naše a lidu povýsil, když byl pohostinu v zemi Egyptské, a v

dělám za dnů vašich, dílo to, o kterémž vy neuvěříte, kdyby je vám kdo vypravoval. 42 A když vycházeli ze školy Židovské, prosili jich pohané, aby jim v druhou sobotu mluvili táz slova. 43 A když bylo rozpuštěno modly té, kteráž byla před městem jejich, přivedl býky shromáždění, šlo mnoho Židů a nábožných lidí znova a přinesl věnce před bránu, a chtěl s lidem oběti na víru obrácených za Pavlem a Barnabášem, kteřížto obětovati. 44 V druhou pak sobotu téměř všecko město kříčice, 45 A řouce: Muži, což to činíte? Však i my sešlo se k slyšení slova Božího. 46 A Židé vidouce lidé jsme, týmž bídám jako i vy poddaní, kteříž vás zástupy, naplněni jsou závistí, a odporovali tomu, co bylo praveno od Pavla, protivice a rouhajíce se. 47 Nebot jest nám tak přikázal Pán, řka: Položil jsem tebe světlo pochanům, tak abys ty byl spasení až do končin země. 48 A slyšíce to pohané, zradovali se a velebili slovo Páně; a uvěřili všickni, což jich koli bylo předzřízeno k životu věčnému. 49 I rozhlašovalo se slovo Páně po vši krajině. 50 Tedy Židé zbouřili protivenství proti Pavlovi a Barnabášovi, i vyhnali je končin svých. 51 A oni vyrazivše prach z noh svých načeží odšel s Barnabášem do Derben. 52 Učedníci pak naplněni byli radostí a Duchem svatým.

14 I stalo se v Ikonii, že vešli spolu do školy

Židovské, a mluvili slovo Boží, takže jest uvěřilo i Židů i Řeků veliké množství. 2 Ale kteříž z Židů nepovolní byli, ti zbouřili a zdráždili myslí pohanů proti bratřím. 3 I byli tu za dlouhý čas, směle a svobodně mluvící v Pánu, kterýž svědectví vydával slovu milosti své, a působil to, aby se dali divové a zázrakové skrze ruce jejich. 4 I rozdělilo se množství města, a jedni byli s Židy, a jiní s apoštoly. 5 A když se obořili na apoštoly i pohané i Židé s knížaty svými, aby je utiskli a kamenovali, 6 Oni srozuměvše tomu, utekli do měst Lykaonitských, do Lystry a do Derben, a do toho okolí, 7 A tu kázali evangelium. 8 Muž pak nějaký v Lystře, nemocný na nohy, sedával, chromý jsa hned z života matky své, kterýž nikdy nechodil. 9 Ten poslouchal Pavla mluvícího. Kterýžto pohleděv nař, a vida, an věří, že uzdraven bude, 10 Řekl velikým hlasem: Postav se přímě na nohách svých. I zchopil a chodil. 11 Zástupové pak viděvše, co učinil vypravujíce o obrácení pohanů na víru, i způsobili Pavel, pozdívli hlasu svého, Lykaonitsky řouce:

Bohové připodobnivše se lidem, sstoupili k nám. 12 I nazvali Barnabáše Jupiterem a Pavla Merkuriášem; školy Židovské, prosili jich pohané, aby jim v druhou sobotu mluvil slovo Boží. 13 Tedy kněz Jupitera, shromáždění, šlo mnoho Židů a nábožných lidí znova a přinesl věnce před bránu, a chtěl s lidem oběti na víru obrácených za Pavlem a Barnabášem, kteřížto obětovati. 14 To když uslyšeli apoštolé, Barnabáš promlouvajíce k nim, radili jim, aby trvali v milosti a Pavel, roztrhše sukně své, vyběhl k zástupům, Boží. 15 A řouce: Muži, což to činíte? Však i my sešlo se k slyšení slova Božího. 16 Kterýžto za předešlých věků všech pohanů nechával, aby chodili po cestách svých, 17 Ačkoli proto nenechal sebe bez osvědčení, dobrě čině, dávaje nám s nebe déšť a časy úrodné, naplňuje pokrmem a potěšením srdce naše. 18 A to mluvíce, sotva spokojili zástupy, aby jim neobětovali. 19 A vtom přišli od Antiochie a Ikonie nějací Židé, kteřížto navedše zástupy, a ukamenovavše Pavla, vytáhli jej před město, domnívajíce se, že umřel. 20 A když jej obstoupili učedníci, vstal a všel do města, a nazejíř odšel s Barnabášem do Derben. 21 A kázavše evangelium městu tomu, a učedníků mnoho získavše, navrátili se do Lystry a do Ikonie a do Antiochie, 22 Potvrzujíce duší učedníků, a napomíjajíce jich, aby trvali v víře, a pravíce, že musíme skrze mnohá soužení vjítí do království Božího. 23 A zřídive se jim, podle daných hlasů, starší po církvech, a modlivše se s postem, poručili je Pánu, v kteréhož jsou uvěřili. 24 A prošedše Pisidi, přišli do Pamfylie, 25 A mluvivše slovo Boží v Pergen, šli do města Attalie. 26 A odtud plavili se do Antiochie, odkudž poručeni byli milosti Boží k dílu, kterýž jsou vykonali. 27 A když tam přišli a shromáždili církve, vypravovali jim, kteraké věci Bůh skrz ně učinil a že otevřel pohanům dveře víry. 28 I byli tu za dlouhý čas s učedníky.

15 Příšedše pak některí z Židovstva, učili bratří: Že nebudeste-li se obřezovati podle obyčeje Možišova, nebudeste moci spaseni být. 2 A když se stala mezi nimi různice, a nemalou hádku Pavel a Barnabáš s nimi měl, i zůstali na tom, aby Pavel a vida, an věří, že uzdraven bude, 10 Řekl velikým starším do Jeruzálera o tu otázku. 3 Tedy oni jsouce vyprozeni od církve, šli skrze Fenicen a Samaři, se a chodil. 11 Zástupové pak viděvše, co učinil vypravujíce o obrácení pohanů na víru, i způsobili Pavel, pozdívli hlasu svého, Lykaonitsky řouce: radost velikou všem bratřím. 4 A když se dostali

do Jeruzaléma, přijati jsou od církve a od apoštolů zachovávat, jimž jsme toho neporučili: **25** I vidělo se a starších. I zvěstovali jim, kteraké věci činil skrze nám shromážděným jednomyslně, abychom vyvolili ně Bůh. **5** A že povstali některí z sekty farizejské, muže některé a poslali k vám s nejmilejšími našimi kteříž byli uvěřili, pravice, že musejí obřezování být, bratřími, Barnabášem a Pavlem, **26** Lidmi těmi, kteříž a potom aby jim bylo přikázáno zachovávat zákon vydali duše své pro jméno Pána našeho Ježíše Krista. Mojžíšův. **6** Tedy sešli se apoštolé a starší, aby toho **27** Protož poslali jsme Judu a Sílu, a tit' i ústně pověd povážili. **7** A když mnohé vyhledávání toho bylo, vám totéž. **28** Vídělo se zajisté Duchu svatému i nám, povstav Petr, řekl k nim: Muži bratří, vy víte, že od žádného více na vás břemene nevzkládati, kromě dávních dnů mezi námi Bůh vyvolil mne, aby skrze téhoto věcí potřebných, **29** Totíž abyste se zdržovali ústa má slyšeli pohané slovo evangelium a uvěřili. **8** A od obětovaného modlám, a od krve, a od udáveného, ten, jenž zptytuje srdce, Bůh, svědectví jim vydal, dav a od smilstva. Od těch věcí budete-li se ostříhati, jim Ducha svatého, jako i nám. **9** A neučinil rozdílu dobré budete činiti. Mějte se dobře. **30** Tedy oni mezi nimi a námi, věrou očistiv srdce jejich. **10** Protož propuštěni jsouce, přišli do Antiochie, a shromáždívše nyní, proč pokoušíte Boha, chtíce vzložiti na hrdlo množství, dali jim list. **31** Kterýžto čtouce, radovali se učedníků jho, kteréhož ani otcové naši, ani my nésti z toho potěšení jich. **32** Judas pak a Sílas, byvše i oni jsme nemohli? **11** Ale skrze milost Pána Ježíše Krista proroci, širokou řečí napomínali bratří a potvrzovali věrime, že spaseni budeme, rovně jako i oni. **12** I jich. **33** A pobyl vše tu za některý čas, propuštěni jsou mlčelo všecko to množství, a poslouchali Barnabáše od bratří v pokoji zase k apoštolům. **34** Ale Sílovi se a Pavla, vypravujících, kteraké divy a zázraky činil vidělo, aby tu zůstal. **35** Tolikéž Pavel i Barnabáš Bůh skrze ně mezi pohany. **13** A když oni tak umlkli, pobyl v Antiochii, učíce a zvěstujíce slovo Páně, i odpověděl Jakub, řka: Muži bratří, slyšte mne. **14** s mnohými jinými. **36** Po několika pak dnech řekl Šimon ted' vypravoval, kterak Bůh nejprve popatřil na Pavel k Barnabášovi: Vracujíce se, navštěvme bratří pohany, aby z nich přijal lid jménu svému. **15** A s tím naše po všech městech, v kterýchž jsme kázali slovo se srovnávají i řeči prorocké, jakož psáno jest: **16** Páně, a přezvime, kterak se mají. **37** Tedy Barnabáš Potom se navrátil, a vzdělám zase stánek Davidův, radil, aby pojali s sebou i Jana, který příjím měl kterýž byl klesl, a zbořeniny jeho zase vzdělám, a Marek. **38** Ale Pavlovi se nezdálo pojít toho s sebou, vyzdvihu jej, **17** Tak aby ti ostatkové toho lidu hledali kterýž byl odšel od nich z Pamfylie, aniž šel s nimi Pána, i všickni pohané, nad kterýmiž jest vzýváno ku práci. **39** I vznikl mezi nimi tuhý odpor, takže se jméno mé, dí Pán, jenž činí tyto všecky věci. **18** rozešli různo. Barnabáš pak pojav s sebou Marka, Známáť' jsou Bohu od věků všecka díla jeho. (aiōn plavil se do Cypru. **40** A Pavel připojiv k sobě Sílu, g165) **19** Protož já tak soudím, aby nebyli kormoucení odšel, poručen jsa milosti Boží od bratří. **41** I chodil ti, kteříž se z pohanů obracejí k Bohu, **20** Ale aby po Syrii a Cilicii, potvrzuje církví.

jim napsáno bylo, at' se zdržují od poskvrn modl, a
smilstva, a toho, což jest udáveného a od krve. **21**
Nebo Mojžíš od dávných věků má po všech městech,
kdo by jej kázel v školách, poněvadž na každou
sobotu čítán bývá. **22** Tehdy vidělo se apoštolům
a starším se vši církví, aby vyvolili z sebe muže a
poslali je do Antiochie s Pavlem a Barnabášem: Judu,
kterýž sloul Barsabáš, a Sílu, muže znamenité mezi
bratřími, **23** Napsavše po nich toto: Apoštolé a starší
i všickni bratří těm, kteříž jsou v Antiochii a v Syrii
a v Cilicii bratřím, kteříž jsou z pohanů, pozdravení
vzkazují. **24** Poněvadž jsme slyšeli, že někteří vyšedše
od nás, zkormoutili vás, řečmi svými zemlélavice
duše vaše, pravice, že se máte obřezovati a Zákon

16 Přišel pak do Derben a do Lystry, aj, učedník jeden tu byl, jménem Timoteus, syn jedné ženy Židovky věřící, ale otce měl Řeka. **2** Tomu svědectví dobré vydávali ti, jenž byli v Lystře a v Ikonii bratří. **3** Toho sobě oblíbil Pavel, aby s ním šel. I pojav ho, obřezal jej, pro Židy, kteříž byli v těch městech; nebo věděli všickni, že otec jeho byl Řek. **4** A když chodili po městech, vydávali jim k ostříhání ustanovení zřízená od apoštolů a od starších, kteříž byli v Jeruzalémě. **5** A tak církve utvrzovaly se u vře a rozmáhaly se v počtu na každý den. **6** A prošedše Frygii i Galatskou krajinu, když jim zabráněno od Ducha svatého, aby nemluvili slova Božího v Azii, **7**

Příšedše do Myzie, pokoušeli se jít do Bitynie. Ale otevřely a všech okovové spadli. **27** I procítiv strážný nedal jim Duch Ježíšův. **8** Tedy pominuvše Myzii, žaláře a vida dveře žaláře otevřené, vytrhl meč, aby šli do Troady. **9** I ukázalo se Pavlovi v noci vidění, se zabil, domnívaje se, že vězňové utekli. **28** I zkřikl jako by muž nějaký Macedonský stál, a prosil ho, nař Pavel hlasem velikým, řka: Nečin sobě nic zlého, řka: Přijda do Macedonie, pomoz nám. **10** A jakž však jsme ted' všickni. **29** A požádav světla, vběhl k to vidění viděl, ihned jsme usilovali o to, abychom nim, a třesa se, padl k nohám Pavlovým a Sílovým. šli do Macedonie, tím ujištěni jsouce, že jest nás **30** I vyved je ven, řekl: Páni, co já mám činiti, abych povolal Pán, abychom jim kázali evangelium. **11** spasen byl? **31** A oni řekli: Věř v Pána Ježíše a budeš Protož pustivše se od Troady, přímým během připlavili spasen ty i dům tvůj. **32** I mluvili jemu slovo Páně, i jsme se do Samotracie a nazejíři do Neapolis, **12** A všechném, kteříž byli v domu jeho. **33** A on pojav odtud do Filippis, kteréžto jest první město krajiny je v tu hodinu v noci, umyl rány jejich. I pokrtěn jest Macedonské, obyvateli cizími osazené. I zůstali jsme hned on i všecka čeleď jeho. **34** A když je uvedl do v tom městě za několik dní. **13** V den pak sobotní vyšli domu svého, připravil jim stůl, a veselil se, že jest jsme ven za město k řece, kdež býval obyčej modlit se vším domem svým uvěřil Bohu. **35** A když bylo se. A usadivše se, mluvili jsme ženám, kteréž se tu ve dne, poslali úředníci služebníky, řkouce: Vypust' byly sešly. **14** Jedna pak žena, jménem Lydia, kteráž ty lidi. **36** I oznámil strážný žaláře slova ta Pavlovi, šarlaty prodávala v městě Tyatirských, bohabojící, pravě: Že poslali úředníci, abyste byli propuštěni. poslouchala nás. Jejížto srdce otevřel Pán, aby to Protož nyní vyjdouce, jdětež v pokoji. **37** Ale Pavel pilně rozsuzovala, co se od Pavla pravilo. **15** A když řekl k nim: Zmrskavše nás zjevně a bez vyslyšení, lidi pokrtěna byla i dům její, prosila, řkuci: Poněvadž Římany, vsázeli do žaláře, a již nyní nás chtejí tajně jste mne soudili věrnou Pánu býti, vejdětež do domu vyhnati? Nikoli, ale nechat' sami přijdou, a vyvedou mého, a pobudte u mne. I přinutila nás. **16** I stalo nás. **38** Tedy pověděli úředníkům služebníci slova ta. se, když jsme šli k modlitbě, že děvečka nějaká, I báli se, uslyšavše, že by Římané byli. **39** A příšedše, mající ducha věštího, potkala se s námi, kteráž prosili jich; a vyvedeše je, žádali jich, aby šli z města. veliký užitek přinášela pánum svým budoucích věcí **40** I vyšedše z žaláře, vešli k Lydi, a uzřevše bratří, předpovídáním. **17** Ta šedší za Pavlem a za námi, potěšili jich, i šli odtud.

volala, řkuci: Tito lidé jsou služebníci Boha nejvyššího, kteréžto zvěstují nám cestu spasení. **18** A to činívala za mnoho dní. Pavel pak téžce to nesa, a obrátil se, řekl duchu tomu: Přikazuj tobě ve jménu Ježíše Krista, abys vyšel od ní. I vyšel hned té chvíle. **19** A viděvše páni její, že jest odešla naděja zisku jejich, chytivše Pavla a Sílu, vedli je na rynk před úřad. **20** A postavivše je před úředníky, řekli: Tito lidé bouří město naše, jsouce Židé, **21** A zvěstuj obyčeje, kterýchž nám nesluší přijíti ani zachovávat, poněvadž jsme my Římané. **22** I povstala obec proti nim. A úředníci, roztrhše sukně jejich, kázali je metlami mrskati. **23** A množství ran jim davše, vsadili je do žaláře, přikázavše strážnému žaláře, aby jich pilně ostríhal. **24** Tedy on takové maje přikázání, vsadil je do nejhľubšího žaláře, a nohy jejich sevřel kladou. **25** O půlnoci pak Pavel a Sílas modléce se, zpívali písničky o Bohu, takže je slyšeli i jiní vězňové. **26** A vtom pojednou země třesení stalo se veliké, až se pohnuli gruntové žaláře, a hned se jim všecky dveře

17 A prošedše město Amfipolim a Apollonii, přišli do Tessaloniky, kdež byla Židovská škola. **2** Tedy Pavel podle obyčeje svého všel k nim, a po tři soboty kázal jim z Písem, **3** Otvíraje a předkládaje to, že měl Kristus trpěti a z mrtvých vstáti, a že ten jest Kristus Ježíš, kteréhož já zvěstují vám. **4** I uvěřili některé z nich, a připojili se Pavlovi a Síovi, i Řeků nábožných veliké množství, i žen znamenitých nemálo. **5** Ale zaženě jsouce závistí Židé pravdě nepovolní, a přivzavše k sobě některé lehkomyslné a zlé lidi, shlukše se, zbouřili město, a útok učinivše na dům Jázonův, hledali jich, aby je vyvedli před lid. **6** A nenalezše jich, táhli Jázona a některé bratří k starším města, kříčice: Tito, kteríž všecken svět bouří, ti sem také přišli, **7** Kteréž přijal Jázon. A ti všickni proti ustanovení císařskému činí, pravice býti králem jiného, jménem Ježíše. **8** A tak zbouřili obec i starší města, kteríž od nich to slyšeli. **9** Ale oni přijavše dosti učinění od Jázona a jiných, propustili je. **10** Bratří pak hned v noci vypustili i Pavla i Sílu do Berie. Kteřížto

příšedše tam, vešli do školy Židovské. **11** A ti byli Nebo časy této neznámosti přehlídaje Bůh, již nyní udatnější nežli Tessalonitští, kteříto přijali slovo Boží zvěstují lidem všechném všudy, aby pokání činili, **31** se vši chtivostí, na každý den rozvažujíce Písma, tak- Protože uložil den, v kterémžto souditi bude všecken li by ty věci byly, jakž kázel Pavel. **12** A tak mnozí z svět v spravedlnosti skrze muže, kteréhož jest k tomu nich uvěřili, i Řecké ženy pocitě i mužů nemálo. **13** A vystavil, slouží k vříce o tom všechném, vzkříšením když zvěděli Židé v Tessalonice, že i v Berii kázano jeho z mrtvých. **32** Uslyševše pak o vzkříšení z bylo slovo Boží od Pavla, přišli také tam, bouřice mrtvých, někteří se posmívali, a někteří řekli: Budeme zástupy. **14** Ale hned bratří vypustili Pavla, aby šel tě slyšeti o tom po druhé. **33** A tak Pavel vyšel z jako k moři; Sílas pak a Timoteus zůstali tu. **15** Ti pak, prostředu jejich. **34** Někteří pak muži, přidržíce se kteríž provodili Pavla, dovedli ho až do Atén. A vzavše ho, uvěřili, mezi kterýmiž byl i Dionyzius Areopagitský, poručení k Síliovi a k Timoteovi, aby přišli k němu, i žena, jménem Damaris, a jiní s nimi.

18 Potom pak Pavel vyšel z Atén, přišel do Korintu. **2** A nalezl jednoho Žida, jménem Akvilu, jenž byl rodem z Pontu, kterýž nedávno byl přišel z Vlach, i s Priscillou manželku svou, (protože byl rozkázan Klaudius, aby všickni Židé z Říma vyšli), i přivinul se k nim. **3** A že byl téhož řemesla jako oni, bydlil u nich a dělal; a bylo řemeslo jejich stany dělati. **4** I hádal se v škole na každou sobotu a k získání přivodil i Židy i Řeky. **5** A když přišli z Macedonie Sílas a Timoteus, rozněcoval se v duchu Pavel, osvědčuje Židům, že Ježíš jest Kristus. **6** A když jemu oni odporovali a rouhali se, vyraziv prach z roucha svého, řekl k nim: Krev vaše budíž na hlavu vaši. Já čist jsa, hned půjdú ku pohanům. **7** A jda odtud, všel do domu člověka jednoho, jménem Justa, ctítele Božího, kteréhož dům byl u samé školy. **8** Krispus pak, kníže školy, uvěřil Pánu se vším domem svým, a mnozí z Korintských slyšíce, uvěřili a křtěni byli. **9** I řekl Pán v noci u vidění Pavlovi: Neboj se, ale mluv a nemlč. **10** Nebť já s tebou jsem, a žádný' nesahne na tebe, at' by zle učinil; nebo mnoho mám lidu v tomto městě. **11** I byl tu půl druhého léta, káže jim slovo Boží. **12** Když pak Gallio vladařem byl v Achaii, povstali jednomyslně Židé proti Pavlovi, a přivedli jej před soudnou stolicí, **13** Pravice: Tento navodí lidi, aby proti Zákonu ctili Boha. **14** A když Pavel měl již otevřít ústa, řekl Gallio k Židům: Ó Židé, jestliže by co nepravého stalo se, nebo nešlechetnost nějaká, slušně bych vás vyslyšel. **15** Pakliť jsou jaké hádky o slovích a o jméních a Zákonu vašem, vy sami k tomu přihlédněte. Jáť toho soudce býti nechci. **16** I odehnal je od soudné stolice. **17** Tedy Řekové všickni, uchopivše Sostenu, kníže školy Židovské, bili jej tu před soudnou stolicí, a Gallio na to nic nedbal. **18** Pavel pak, pobýv tam ještě za mnoho dní, i rozžehnav se s bratřími, plavil se do

Syrie, a s ním spolu Priscilla a Akvila, oholiv hlavu v od jeho těla na nemocné nosívali, a odstupovaly od Cenchreis; nebo byl učinil slib. 19 I přišel do Efezu nich nemoci, a duchové nečistí vycházeli z nich. 13 a nechal jich tu; sám pak všed do školy, hádal se Tedy pokusili se některé z Židů tuláků, kteří se s s Židy. 20 A když ho prosili, aby tu déle pobyl u zaklínáním obírali, vzývati jméno Pána Ježíše nad nich, nepovolil. 21 Ale požehnав jich, řekl: Musím těmi, jenž měli duchy nečisté, říkajíce: Zaklínáme vás já jistotně svátek ten, kterýž nastává, v Jeruzalémě skrbe Ježíše, kteréhož káže Pavel. 14 A bylo jich slavit, ale navrátil se k vám zase, bude-li vůle Boží. sedm synů jednoho Žida, jménem Scevy, předního I bral se z Efezu. 22 A přišel do Cesaree, vstoupil kněze, kteříž to činili. 15 Tedy odpověděv duch zlý, do Jeruzaléma, a pozdraviv církve, odtud šel do řekl: Ježíše znám, a o Pavlovi vím, ale vy kdo jste? Antiochie. 23 A pobyytu za některý čas, odšel a 16 A obořiv se na ně člověk ten, v kterémž byl duch procházel pořád Galatskou krajinu a Frygii, potvrzuje zlý, a opanovav je, zmocnil se jich, takže nazí a všech učedníků. 24 Žid pak nejaký, jménem Apollo, zranění vyběhl z domu toho. 17 A to známo učiněno rodem z Alexandrie, muž výmluvný, přišel do Efezu, jest všechněm Židům i Řekům bydlícím v Efezu, a učený v Písmě. 25 Ten byl počátečně naučen cestě spadla bázeň na ně na všecky. I oslaveno jest jméno Páně, a jsa vroucího ducha, horlivě mluvil a učil Pána Ježíše. 18 Mnozí pak z věřících přicházeli, pilně těm věcem, kteréž jsou Páně, znaje toliko křest vyznávajíce se a zjevujíce skutky své. 19 Mnozí také Janův. 26 A ten počal směle a svobodně mluvit v z těch, kteříž se s marnými uměními obírali, snesše škole. Kteréhož slyševše Priscilla a Akvila, přijali ho k knihy o těch věcech, spálili je přede všemi; a početše sobě a dokonaleji vypravovali jemu o cestě Boží. 27 A cenu jejich, shledali toho paděsáte tisíců peněz. 20 když chtěl jít do Achaije, bratří napomenuvše ho, psali Tak jest mocně rostlo slovo Páně a zmochovalo učedníkům, aby jej přijali. Kterýžto když tam přišel, se. 21 A když se to všecko dokonalo, uložil Pavel v mnoho prospěl těm, kteréž uvěřili skrze milost Boží. duchu svém, aby projda Macedonii a Achaii, šel do 28 Nebo náramně přemáhal Židy, zjevně přede všemi Jeruzalémá, řka: Když pobudu tam, musímt také i jim toho dokazuje z Písem, že Ježíš jest Kristus. na Řím pohleděti. 22 I poslav dva z těch, jerž mu

19 I stalo se, když Apollo byl v Korintu, že Pavel prošel vrchní krajiny, přišel do Efezu, a nalezna tu některé učedlníky, z Řekl k nim: Přijali-li jste Ducha svatého, uvěřivše? A oni řekli jemu: Ba, aniž jsme slýchali, jest-li Duch svatý. **3** On pak řekl jim: Načež tedy pokrtěni jste? A oni řekli: Krtěni jsme křtem Janovým. **4** I řekl Pavel: Jant' zajisté křtil křtem pokání, pravě lidu, aby v toho, kterýž měl po něm přijiti, věřili, to jest v Krista Ježíše. **5** Kteříž pak toho uposlechli, pokrtěni jsou ve jméno Pána Ježíše. **6** A když vzkládal na tyto ruce Pavel, sstoupil Duch svatý na ně, i mluvili jazyky rozličnými, a prorokovali. **7** A bylo všech spolu okolo dvanácti mužů. **8** Tedy Pavel všed do školy, směle a svobodně mluvil za tři měsíce, hádaje se a uče o království Božím. **9** A když se některí zatvrtili a nepovolovali, zle mluvíce o cestě Boží přede vším množstvím, odstoupiv od nich, oddělil učedlníky, na každý den kázání čině v škole nejakého Tyranna. **10** A to se dálo za dvě léta, takže všickni, kteříž přebyvali v Azii, poslouchali slova Pána Ježíše, i Židé i Řekové. **11** A divy veliké činil Bůh skrze ruce Pavlovy, **12** Takže i šátky a fěrtochy

na Řím pohleděti. 22 I poslav dva z těch, jenž mu přisluhovali, do Macedonie, Timotea a Erasta, sám pozůstal v Azii do času. 23 Tedy stala se v ten čas nemalá bouřka pro cestu Boží. 24 Nebo zlatník jeden, jménem Demetrius, kterýž dělával chrámy stříbrné modly Diány, nemalý zisk přivodil řemeslníkům. 25 Kteréž svolav, i ty, kteříž byli k těm podobných věcí dělníci, řekl jim: Muži, víte, že z tohoto řemesla jest živnost naše. 26 A vidíte i slyšíte, že netoliko v Efezu, ale téměř po vší Azii tento Pavel svedl a odvrátil veliké množství lidu, pravě: že to nejsou bohové, kteříž jsou rukama udělaní. 27 A protož strach jest, netoliko aby se nám v živnosti naší přítrž nestala, ale také i veliké bohyňe Diány chrám aby za nic nebyl jmín, a aby nepřisko k zkáze důstojenství její, kteroužto všecka Azia i všecken světa okršlek ctí. 28 To uslyšavše a naplněni jsouce hněvem, zkřikli řkouce: Veliká jest Diána Efezských. 29 I naplněno jest všecko město rozbrojem, a valili se všickni spolu na plac, pochopivše Gáia a Aristarcha, Macedonské, tovaryše cesty Pavlový. 30 Pavlovi pak, když chtěl jít k lidu, nedopustili učedlníci. 31 Ano i někteří z předních mužů Azianských, kteříž jemu přáli, poslavše k němu,

prosili ho, aby se nedával do toho hluku. 32 A jedni jim učiniv dlouho až do svitání, tak odšel pryč. 12 I tak, jiní jinak křičeli; nebo byla obec zbourána, a přivedli toho mládence živého, a byli nad tím velice mnozí nevěděli, proč jsou se sběhli. 33 Z zástupu pak potěšeni. 13 My pak vstoupivše na lodí, plavili jsme některí Alexandra nějakého tálí k mluvení, kteréhož i se do Asson, odtud majíce k sobě vzít Pavla; neb Židé k tomu nutili. Alexander pak pokynul rukou, chtěl jest byl tak poručil, maje sám jít po zemi. 14 A když zprávu dátí lidu. 34 Ale jakž poznali, že jest Žid, ihned se k nám připojil v Asson, vzavše jej, přijeli jsme se stal jednostejný všech hlas, jako za dvě hodině do Mitylénu. 15 A odtud plavíce se, druhý den byli volajících: Veliká jest Diána Efezských. 35 A když jsme proti Chium, a třetího dne přistavili jsme bárku k písář pokojil zástup, řekl: Muži Efezští, i kdož z lidí Sámu, a pobývše v Trogyllí, nazejtří přišli jsme do jest, ještě by nevěděl, že město Efezské slouží veliké Milétu. 16 Nebo Pavel byl umínil pominouti Efez, aby bohyni Diáně a od Jupitera spadlému obrazu? 36 A se nemeškal v Azii; nebo pospíchal, by možné bylo, poněvadž tomu odpíráno být nemůže, slušné jest, aby byl o letnicích v Jeruzalémě. 17 Tedy z Milétu abyste se upokojili a nic kvapně nečinili. 37 Přivedli poslav do Efezu, povolal k sobě starších církve. 18 jste zajisté lidi tyto, kteříž nejsou ani svatokrádce Kteřížto když přišli k němu, řekl jim: Vy víte od prvního ani ruhači bohyně vaši. 38 Jestliže pak Demetrius dne, v kterýžto přišel jsem do Azie, kterak jsem po a ti, kteříž jsou s ním remeslníci, mají s kým jakou všecken ten čas s vámi byl, 19 Sloužě Pánu se vší při, však bývá obecný soud, a jsou k tomu konšelé. pokorou i s mnohými slzami a pokušeními, kteráž Nechať jedni druhé viní. 39 Pakli čeho jiného hledáte, na mne přicházela z úkladů Židovských. 20 Kterak i tot můž v pořádném svolání obce skoncováno byti. jsem ničehož nepominul, což by vám užitečného 40 Nebo strach jest, abychom nedošli nesnáze pro tu bylo, abych vám toho neoznámil, ale učil jsem vás bouřku dnešní, poněvadž žádné příčiny není, kterouž vůbec zjevně i po domích, 21 Svědectví vydávaje bychom mohli předložiti, proč jsme se tuto sběhli. 41 i Židům i Řekům o pokání k Bohu a o vře v Pána A to pověděv, rozpustil lid.

20 Když pak přestala ta bouřka, povolav Pavel

učedníků a požehnav jich, vyšel odtud, aby sebral do Macedonie. 2 A když prošel krajiny ty, a napomenutí jim učiniv mnohými řečmi, přišel do země Řecké, 3 V kteréžto pobýv za tři měsíce, (kdežto Židé učinili jemu zálohy,) když se měl plaviti do Syrie, umínil navrátit se skrze Macedonii. 4 I šel s ním Sópater Berienský až do Azie, a z Tessalonicenských Aristarchus a Sekundus a Gáius Derbeus a Timoteus, z Azianských pak Tychikus a Trofimus. 5 Ti všickni šedše napřed, dočkali nás v Troadě. 6 My pak plavili jsme se po velikonoci z Filippis, a přišli jsme k nim do Troadě v pěti dnech, a tu jsme pobýli za sedm dní. 7 Tedy první den po sobotě, když se učedníci sešli k lámaní chleba, Pavel mluvil k nim, maje nazejtří jítí pryč, i prodil řečí až do půlnoci. 8 A bylo mnoho světel tu na té síni, kdež byli shromážděni. 9 Jeden pak mládenec, jménem Eutychus, sedě na okně, jsa obtížen hlubokým snem, když tak dlouho Pavel kázel, spě, spadl s třetího ponebí dolů, a vzat jest mrtvý. 10 I stoupiv dolů Pavel, zpolehl na něj, a objav jej, řekl: Nermuttež se, však duše jeho v něm jest. 11 A vstoupiv zase na síň, lámal chléb a jedl, a kázání

našeho Ježíše Krista. 22 A aj, nyní já sevrín jsa duchem, beru se do Jeruzaléma, nevěda, co mi se v něm má státi, 23 Než že Duch svatý po městech, kudyž jsem šel, osvědčuje mi, pravě, že vězení a soužení mne očekávají. 24 Však já nic na to nedbám, aniž jest mi tak drahá duše má, jen abych běh svůj s radostí vykonal a přísluhování, kteréž jsem přijal od Pána Ježíše, k osvědčování evangelium milosti Boží. 25 A aj, já nyní vím, že již více neužíříte tváří mé vy všickni, mezi kterýmiž jsem chodil, káže o království Božím. 26 Protož osvědčujíť vám dnešní den, žeť jsem čist od krve všech. 27 Nebt' jsem neobmeškal zvěstovati vám všeliké rady Boží. 28 Budetež tedy sebe pilni i všeho stáda, v němžto Duch svatý ustanovil vás biskupy, abyste páslí církev Boží, kteréž sobě dobyl svou vlastní krví. 29 Nebo já to jistotně vím, že po mém odjítí vejdou mezi vás vlci hltaví, kteříž nebudou odpouštěti stádu. 30 A z vás samých povstanou muži, jenž budou mluviti převrácené věci, aby obrátili učedníky po sobě. 31 Protož bděte, v paměti majíce, že jsem po tři léta nepřestával dnem i nocí s pláčem napomínatí jednoho každého z vás. 32 A již nyní, bratří, poroučím vás Bohu a slovu milosti jeho, kterýžto mocen jest vzdělati

vás, a dáti vám dědictví mezi všemi posvěcenými. do Jeruzaléma. **16** A šli s námi i učedníci některí 33 Stříbra nebo zlata neb roucha nežádal jsem od z Cesaree, vedouce s sebou nějakého Mnázona z žádného. **34** Nýbrž sami víte, že toho, čehož mi kdy Cypru, starého učedníka, u něhož bychom hospodu potřebí bylo, i tém, kteří jsou se mnou, dobývaly měl. **17** A když jsme přišli do Jeruzaléma, vděčně ruce tyto. **35** Vše ukázal jsem vám, že tak pracujíce, nás přijali bratří. **18** Druhého pak dne všel Pavel s musíme snášetí mdlé, a pamatovati na slova Pána námi k Jakubovi, a tu se byli všickni starší sešli. **19** Ježíš; nebt' on řekl: Blahoslavenějí jest dáti nežli Jichžto pozdraviv, vypravoval jim všecko, což Bůh bráti. **36** A to pověděv, klekna na kolena svá, modlil skrze službu jeho činil mezi pohany. **20** A oni slyšavše se s nimi se všemi. **37** I stal se plác veliký ode všech, to, velebili Pána, a řekli jemu: Vidíš, bratře, kterak a padajíce na hrdlo Pavlovo, líbali jej, **38** Rmoutíce se jest mnoho tisíců Židů věřících, a ti všickni jsou horliví nejvíce nad tím slovem, kteréž řekl, že by již více milovníci Zákona. **21** Ale o toběť mají zprávu, že bys ty neměli tváři jeho viděti. I provodili jej až k lodí. vedli od Zákona Mojžíšova všecky ty Židy, kteří jsou

21 Když jsme se pak plavili, rozloučivše se s nimi, přímým během přijeli jsme do Koum, a druhý den do Ródu, a odtud do Patary. **2** I nalezše tu lodí, kteráž měla plouti do Fenicen, a vstoupivše na ni, plavili jsme se. **3** A když se nám počal ukazovati Cyprus, nechavše ho na levé straně, plavili jsme se do Syrie, a připlavili jsme se do Týru; nebo tu měli složiti náklad z lodí. **4** A nalezše tu učedníky, pobily jsme tam za sedm dní, kterýžto pravili Pavlovi skrze Ducha svatého, aby nechodil do Jeruzaléma. **5** A když jsme my vyplnili ty dny, vyšedše, brali jsme se pryč, a sprovodili nás všickni s ženami i s dětmi až za město. A poklekše na kolena na břehu, pomodlili jsme se. **6** A když jsme se vespolek rozžehnali, vstoupili jsme na lodí, a oni se vrátili domů. **7** My pak přeplavivše se od Týru, dostali jsme se až do Ptolemaidy, a pozdravivše tu bratří, pobily jsme u nich jeden den. **8** A naježtí vyšedše Pavel a my, jenž jsme s ním byli, přišli jsme do Cesaree, a všedše do domu Filipa evangelisty, (kterýž byl jeden z oněch sedmi.) pobily jsme u něho. **9** A ten měl čtyři dcery pannу, prorokyně. **10** A když jsme tu pobily za drahně dní, přišel prorok nějaký z Judstva, jménem Agabus. **11** Ten když k nám přišel, vzal pás Pavluv, a svázav sobě ruce i nohy, řekl: Totot' praví Duch svatý: Muže toho, jehož jest pás tento, tak sváží Židé v Jeruzalémě a vydadí v ruce pohanům. **12** A jakž jsme to uslyšeli, prosili jsme ho i my i ti, kteříž byli v tom místě, aby nechodil do Jeruzaléma. **13** Tedy odpovíděl Pavel: I co činíte, plácíce a trápíce srdce mé? Však já netolikо svázán být, ale i umříti hotov jsem v Jeruzalémě pro jméno Pána Ježíše. **14** A když nechtěl povoliti, dal jsme tomu pokoj, řouce: Stař se vůle Páně. **15** Po těch pak dnech připravivše se, brali jsme se

námi k Jakubovi, a tu se byli všickni starší sešli. **19** Jichžto pozdraviv, vypravoval jím všecko, což Bůh skrze službu jeho činil mezi pohany. **20** A oni slyšavše to, velebilii Pána, a řekli jemu: Vidiš, bratře, kterak jest mnoho tisíců Židů věřících, a ti všickni jsou horliví milovníci Zákona. **21** Ale o tobě' mají zprávu, že bys ty vedl od Zákona Mojžíšova všecky ty Židy, kteříž jsou mezi pohany, pravě, že nemají obřezovati synů svých, ani zachovávati obyčeju Zákona. **22** Což tedy činiti? Musíš' zajisté shromážděno být všecko množství, neboť uslyší o tobě, že jsi přišel. **23** Učiniž tedy toto, což povíme: Mámēt' tu čtyři muže, kteříž mají slib na sobě. **24** Ty přijma k sobě, posvěť se s nimi, i náklad učíš s nimi, aby oholili hlavy své. A takt' zvědí všickni, že to, což slyšeli o tobě, nic není, ale že i sám ty chodíš, ostríhaje Zákona. **25** Z strany pak těch, kteříž z pohanů uvěřili, my jsme psali, usoudivše, aby tohoto ničeho nešetřili, tolíko aby se varovali modlám obětovaného, a krve, a udáveného, a smilstva. **26** Tedy Pavel, příjav k sobě ty muže, na druhý den posvětiv se s nimi, všel do chrámu, a vypravoval o vyplnění dní toho posvěcení, až i obětována jest obět za jednoho každého z nich. **27** A když se vyplnilo mělo dní sedm, Židé některí z Azie, uzřevše jej v chrámě, zbourili všecken lid a vztáhlí naň ruce, **28** Kříčíce: Muži Izraelští, pomozte! Totot' jest ten člověk, kterýž proti lidu i Zákonu i místu tomuto všecky všudy učí, a k tomu i pohany uvedl do chrámu, a poskvornil svatého tohoto místa. **29** Nebo byli viděli prve Trofima Efezského s ním v městě, kteréhož dominivali se, že by Pavel do chrámu uvedl. **30** Takž se zbourilo všecko město, a sběhli se lidé, a uchopivše Pavla, táhli jej ven z chrámu. A hned zavříny jsou dveře. **31** A když jej chtěli zamordovati, povědíno hejtmanu vojska, že se bouří všecken Jeruzalém. **32** Kterýžto hned pojav s sebou žoldněre a setníky, přiběhl na ně. A oni uzřevše hejtmana a žoldněre, přestali bítí Pavla. **33** Tedy přistoupiv hejtman, dosáhl ho, a rozkázel jej svázati dvěma řetězy, a ptal se, kdo jest a co učinil. **34** V zástupu pak jedni tak, jiní jinak křičeli. A nemoha nic jistého zvěděti pro hluk, rozkázel jej vésti

do vojska. **35** A když přišel k stupňům, nahodilo se, že slyšel hlas z úst jeho. **15** Nebo svědkem jemu budeš nesen byl od žoldnérů pro násilného lidu. **36** Nebo šlo za všech lidí těch věcí, kteréž jsi viděl a slyšel. **16** A ním množství lidu, křičce: Zahlad' jej! **37** A když měl protož nyní co prodléváš? Vstana, pokřti se, a obmej již uveden bytí do vojska Pavel, řekl hejtmanu: Mohu- hřichy své, vzývaje jméno Páně. **17** Stalo se pak, li co promluvit k tobě? Kterýž řekl: Umíš Řecky? když jsem se navrátil do Jeruzaléma a modlil jsem se **38** Nejsi-liž ty ten Egyptský, kterýž jsi před těmito dny byl bouřku učinil, a vyvedls na poušť čtyři tisíce v chrámě, že jsem byl u vytržení mysli. **18** I viděl jsem lotrů? **39** I řekl Pavel: Ját' jsem člověk Žid Tarsenský, nebot' nepřijmou svědectví tvého o mně. **19** A já řekl neposledního města Cilické země obyvatel; protož jsem: Pane, onit' vědí, že jsem já do žaláře dával a prosím tebe, dopust' mi promluvit k lidu. **40** A když bil jsem v školách ty, kteríž věřili v tebe. **20** A když mu on dopustil, Pavel stojí na stupních, pokynul vylevali krev Štěpána, svědka tvého, já také jsem tu rukou na lid. A když se veliké mlčení stalo, mluvil k stál, a přivolil jsem k usmrcení jeho, a ostříhal jsem roucha těch, kteříž jej mordovali. **21** A Pán řekl ke

22 Muži bratří a otcové, poslechněte této mé
omluvy, kterouž vám nyní předložím. 2

omluvy, kterouž vám nyní předložím. **2**
(Uslyševše pak, že by k nim mluvil Židovským jazykem, tím raději mlčeli.) I řekl: **3** Já zajisté jsem muž Žid, narozený v Tarsu městě Cilickém, ale vychován jsem v tomto městě u noh Gamalielových, vyučený s pilností podle Zákona otcovského, horlivý milovník Boha, jakož i vy všickni podnes jste. **4** Který jsem se této cestě protivil až k smrti, svazuje a dávaje do žaláře i muže i ženy, **5** Jakož i nejvyšší kněz svědek mi toho jest, i všickni starší. Od nichž i listy k bratřím vzav, šel jsem do Damašku, abych i ty, kteří tam byli, svázané přivedl do Jeruzaléma, aby byli trápeni. **6** I stalo se, když jsem sebral cestou a přibližoval k Damašku, okolo poledne, že pojednou rychle s nebe obklíčilo mne světlo veliké. **7** I padl jsem na zem, a slyšel jsem hlas, an mi dí: Saule, Saule, proč mi se protivíš? **8** A já odpověděl jsem: Kdo jsi, Pane? I řekl ke mně: Ját' jsem Ježíš Nazaretský, kterémuž ty se protivíš. **9** Ti pak, kteříž se mnou byli, světlo zajisté viděli a přestrašeni jsou, ale hlasu toho, kterýž se mnou mluvil, neslyšeli. **10** I řekl jsem: Pane, což mám činiti? A Pán řekl ke mně: Vstana, jdiž do Damašku, a tut' tobě bude povědínō všecko, což jest uloženo, abys ty činil. **11** A že jsem byl oslnul pro jasnost světla toho, za ruce jsa veden od těch, kteříž se mnou byli, přišel jsem do Damašku. **12** Ananiáš pak nějaký, muž pobožný podle zákona, svědectví maje ode všech přebývajících v Damašku Židů, **13** Přišel ke mně, a stojí, a řekl mi: Saule, bratře, prohlédni. A já hned v tu hodinu pohleděl jsem na něj. **14** I řekl mi: Bůh otců našich vyvolil tě, abys poznal vúli jeho, a užrel Spravedlivého tohoto, a abys hlasu svého, řkouce: Zahlad' z země takového, neboť nesluší jemu živu býti. **23** A když oni křičeli, a metali s sebe roucha, a prachem házeli v povětrí, **24** Rozkázal jej hejtman uvéstí do vojska, a kázel jej biči mrskati, aby zvěděl, pro kterou příčinu na něj tak křicí. **25** A když jej svázali řemením, řekl Pavel setníkovi, jenž tu stál: Sluší-liž vám člověka Římana a neodsouzeného mrskati? **26** To uslyšav setník, přistoupěl k hejtmanu, pověděl jemu, řka: Viz, co chceš činiti; nebo člověk tento jest Říman. **27** A přistoupiv hejtman, řekl mu: Pověz mi, jsi-li ty Říman? A on řekl: A já jsem. **28** I odpověděl hejtman: Já jsem za veliké peníze toho měšťanství dosáhl. Pavel pak řekl: Ale já jsem se i narodil Říman. **29** Tedy ihned odstoupili od něho ti, kteříž jej měli trápit. Ano i hejtman bál se, když zvěděl, že jest Říman, a že jej byl kázel svázati. **30** Nazejíři pak, chtěje zvěděti jistotu, z čeho by jej vinili Židé, propustil jej z pout, a rozkázal, aby se sešli přední kněží i všecka rada jejich. I vyvedl Pavla, a postavil ho před nimi.

23 Tedy Pavel, pohleděv pilně na to shromáždění, řekl: Muži bratří, já všelikaj s dobrým svědomím sloužil jsem Bohu až do dnešního dne. **2** Tedy nejvyšší kněz Ananiáš kázal těm, kteréž tu stáli, aby jej bili v ústa. **3** Pavel pak řekl jemu: Budet' tebe bítí Bůh, stěno zblížená. A ty sedíš, soudě mne vedle Zákona, a proti Zákonu velíš mne bítí. **4** A některí stojící tu řekli: Nejvyššímu knězi Božímu zlořečíš? **5** I řekl Pavel: Nevěděl' jsem, bratří, byt' nejvyšším knězem byl; psánот jest zajisté: Knížeti lidu svého nebudeš zlořečiti. **6** A věda Pavel, že tu byla jedna

strana saduceů a druhá farizeů, zvolal v radě: Muži a drabantů dvě stě k třetí hodině na noc. 24 I hovada bratří, já jsem farizeus, syn farizeuv; pro naději a z přivedete, aby vsadíce na ně Pavla, ve zdraví jej mrtvých vstání já tuto k soudu stojím. 7 A když on dovedli k Felixovi vladaři; 25 Napsav jemu také i list v to promluvil, stal se rozbroj mezi farizei a saducei, tento rozum: 26 Klaudius Lyziáš výbornému vladaři a rozdvojilo se množství. 8 Nebo saduceové tak Felixovi vzkazuje pozdravení. 27 Muže tohoto javše praví, že není vzkříšení, ani anděla, ani ducha, ale Židé, hned zamordovati měli. Kteréhožto já, přispěv s farizeové obé to vyznávají. 9 I stal se křik veliký. houfem žoldnéřů, vydřel jsem, zvěděv, že jest Říman. A povstavše učitelé strany farizejské, zastávali ho, 28 A chtěje zvěděti, z čeho by jej vinili, uvedl jsem ho řouce: Nic jsme zlého nenalezli na tomto člověku; do rady jejich. 29 I shledal jsem, že na něj žalují o protož bud' že mluvil jemu duch neb anděl, nebojujme nějaké otázky Zákona jejich a že nemá žádné viny, s Bohem. 10 A když veliký rozbroj vznikl, obávaje se pro kterouž by byl hoden smrti neb vězení. 30 A když hejtman, aby Pavel nebyl od nich roztrhán, rozkázal mi pověděno o úkladech, kteréž jsou o něm skládali žoldnéřům sjít dolů a vychvátiti ho z prostředku jejich Židé, ihned jsem jej poslal k tobě, přikázav také i a vésti do vojska. 11 V druhou pak noc ukázav se žalobníkům jeho, aby, což mají proti němu, oznámili jemu Pán, řekl: Budíž stálý, Pavle; nebo jakož jsi před tebou. Měj se dobře. 31 Tedy žoldnéři, jakž jim svědčil o mně v Jeruzalémě, tak musíš svědčiti i v poručeno bylo, pojaveš Pavla, přivedli jej v noci do Římě. 12 A když byl den, sšedše se někteří z Židů, Antipatridy. 32 A nazejtří, nechavše jízdných, aby s zapřísahli se s klatbou, řouce, že nebudou jistí ani ním jeli, vrátili se do vojska. 33 Oni pak přijevše do píti, až zabijí Pavla. 13 A bylo jich více než čtyřiceti, Cesaree, dali list vladaři, a Pavla také postavili před kteříž se byli tak spikli. 14 Kterížto přistoupivše k ním. 34 A přečta list vladař, i otázal se ho, z které by předním kněžím a k starším, řekli: Prokletím proklesli krajiny byl. A zvěděv, že jest z Cilicie, 35 Řekl: Budu jsme se, že neokusíme ničehož, dokudž nezabijeme tě slyšet, když twoji žalobníci také přijdou. I rozkázal Pavla. 15 Protož vy nyní dejte věděti hejtmanu, z ho ostříhati v domě Herodesově.

jednostejněho vší rady svolení, aby jej zítra k vám přivedl, jako byste něco jistšího chtěli zvěděti o jeho věcech; my pak, prve nežlit' se k vám přiblíží, hotovi jsme jej zabíti. 16 Slyšev pak o těch úkladech, syn sestry Pavlovy odšel, a všel do vojska a pověděl Pavlovi. 17 Tedy zavolav Pavel k sobě jednoho z setníků, řekl: Doved' mládence tohoto k hejtmanu; neboť má jemu něco pověděti. 18 A on pojav jej, vedl k hejtmanu a řekl jemu: Všežen Pavel zavolav mne, prosil, abych tohoto mládence přivedl k tobě, že by měl něco mluvit s tebou. 19 I vzav jej hejtman za ruku jeho, a odstoupiv s ním soukromí, otázal se ho: Co jest to, ješto mi máš oznámiti? 20 Tedy on řekl: Že jsou Židé uložili prosit tebe, abys k nim zítra do rady uvedl Pavla, jako by něco jistšího chtěli vyzvěděti o něm. 21 Ale ty nepovoluj jím; neboť úkly činí jemu více než čtyřiceti mužů z nich, kteříž se zapřísahli s klatbou, že nebudou ani jistí, ani píti, až jej zabijí. A již' jsou hotovi, čekajíce na odpověď od tebe. 22 Tedy hejtman propustil toho mládence, přikázav: Abys žádnému nepravil, žes mi to oznámil. 23 A zavolav dvou setníků, řekl jim: Připravte žoldnéřů dvě stě, aby šli až do Cesaree, a jezdci sedmdesáte,

24 Po pěti pak dnech sstoupil nejvyšší kněz Ananiáš s staršími a s nějakým Tertullem řečníkem; kteřížto postavili se před vladařem proti Pavlovi. 2 A když povolán byl, počal nař žalovati Tertullus, řka: 3 Kterak mnohý pokoj způsoben jest nám skrze tebe a mnohé věci v tomto národu výborně se déjí skrze tvou opatrnost, to my i všelijak i všudy se vším děkováním vyznáváme, výborný Felix. 4 Ale abych tě déle nezaměstnával, prosím, vyslyšiž nás malíčko podle obyčeje přívětivosti své. 5 Nalezli jsme zajisté člověka tohoto nešlechetného, a vzbuzujícího různice mezi všemi Židy po všem světě, a vůdci té sekty nazaretské; 6 Jenž také i o to se pokoušel, aby chrámu poskvornil; a kteréhožto javše, vedle Zákona našeho chtěli jsme souditi. 7 Ale přišed k tomu hejtman Lyziáš s mocí velikou, vzlal ho z rukou našich, 8 Rozkázav, aby žalobníci jeho šli k tobě. Od něhožto ty sám budeš moci, vyptaje se, zvěděti o všem o tom, z čeho my jej viníme. 9 A k tomu se přimluvili i Židé, pravice, že to tak jest. 10 Tedy Pavel odpověděl, když mu návěští dal vladař, aby mluvil: Od mnohých let věda tebe být soudcím národu tomuto představeným, s lepší myslí k tomu, což se mne

dotýče, odpovídati budu, **11** Poněvadž ty můžeš to tam také se vypraví spolu se mnou, a jest-li jaká vina věděti, že není tomu dní více než dvanácte, jakž jsem na tom muži, nechat nař žalují. **6** A pobyt mezi nimi přišel do Jeruzaléma, abych se modlil. **12** A aniž jsou nic více než deset dní, jel do Cesaree. A druhého dne mne nalezli v chrámě s někým se hádajícího, aneb posadiv se na soudné stolici, kázal Pavla přivéstí. **7** činíčího roty v zástupu, ani v školách, ani v městě, **13** Kterýžto když byl přiveden, obstoupili jej ti, jenž byli Aniž toho prokázati mohou, což na mne žalují. **14** přišli z Jeruzaléma, Židé, mnohé a těžké žaloby proti Ale totot' já před tebou vyznávám, že podle té cesty, Pavlovi vedouce, kterýchž nemohli dověsti, **8** Nebo kterouž oni nazývají kacířstvím, tak sloužím Bohu Pavel při všem mírnou zprávu dával, že ani proti otců svých, věře všemu, cožkoli psáno jest v Zákoně Zákonu Židovskému, ani proti chrámu, ani proti císaři a v Prorocích, **15** Maje naději v Bohu, že bude, jehož nic neprovinil. **9** Ale Festus, chtěje se Židům zaříbiti, i oni čekají, vzkříšení z mrtvých, i spravedlivých i odpověděv, řekl Pavlovi: Chceš-li jítí do Jeruzaléma a nespravedlivých. **16** A tak se chovati hledím, abych tam o to souzen býtí přede mnou? **10** I řekl Pavel: měl dobré svědomí bez úrazu před Bohem i před Před stolicí císařovou chci státi a tam souzen být. lidmi vždycky **17** Po mnohých pak letech přišel jsem, Židům jsem nic neublížil, jakož i ty dobře to víš. **11** almužny nesa národu svému a oběti. **18** Při čemž Nebo jestližet' jim v čem ubližuji, aneb něco smrti mne nalezli v chrámě očištěného, ne s zástupem, ani hodného jsem spáchal, neodpírámt' umřtí; a paklit' s bouřkou, někteří Židé z Azie, **19** Kteříž by měli tuto nic toho při mně není, z čehož mne oni viní, žádnýt' také před tebou státi a žalovati, měli-li by co proti mne jim nemůže dátí. K císaři se odvolávám. **12** Tedy mně. **20** Anebo nechat' tito sami povědí, nalezli-li jsou Festus promluvil s radou, odpověděl: K císaři se na mně jakou nepravost, když jsem stál v radě, **21** odvolal? K císaři půjdeš. **13** A po několika dnech král Leč to jedno promluvení, že jsem zavolal, stojí mezi Agrippa a Bernice přijeli do Cesaree, aby pozdravili nimi: Pro vzkříšení z mrtvých já k soudu potažen jsem Festa. **14** A když tu za mnoho dní pobily, oznámil dnes od vás. **22** A vyslyšav to Felix, odložil jim, až by Festus králi o Pavlově při, řka: Muž jeden ostaven o té cestě něco místnějšího vyzvěděl, řka: Až hejtman jest od Felixa v vězení, **15** O kterémž, když jsem Lyziáš sem přijede, posoudím té pře vaší. **23** I poručil byl v Jeruzalémě, oznámili mi přední kněží a starší setníkovi, aby Pavla ostříhal a polehčil mu vězení Židovští, žádajíce na něj ortele. **16** Kterýmž jsem a nebránil žádnému z přátel jeho posluhovati jemu odpověděl, že není obyčej Římanům vydati člověka anebo navštěvovati ho. **24** Po několika pak dnech na smrt, prve nežli by ten, na kohož se žaloba děje, přišed Felix s Druzillou, manželkou svou, kteráž byla přitomné měl žalobníky a volnost k odpovídání na Židovka, zavolal Pavla, a slyšel od něho o vídě v to, z čehož by byl obviňován. **17** A protož když se Krista. **25** A když on vypravoval o spravedlnosti a o byli sem sešli, hned beze všeho meškání, druhý den zdrželivosti a o budoucím soudu, ulekl se Felix, a posadiv se na soudné stolici, rozkázal jsem přivéstí odpověděl: Nyní odejdi, a v čas příhodný zavolám tě. toho muže. **18** Jehožto žalobníci tu stojíce, z ničeho **26** Nadál se pak, že jemu Pavel dá nějaké peníze, takového nevinili ho, čehož jsem já se domníval. aby jej propustil, pročež i tím častěji, povolávaje ho, **19** Ale o nějaké otázky při tom svém náboženství mluvil s ním. **27** Po dvou pak letech měl po sobě měli s ním nesnáz, a o jakémusi Ježíšovi mrtvém, o náměstka Felix, Festa Porcia, a chtěje se zaříbiti kterémž jistil Pavel, že jest živ. **20** Já pak maje tu při v pochybnosti, řekl jsem jemu, chtěl-li by jítí do Jeruzaléma, a tam o ty věci souzen být. **21** A když se on odvolal, aby byl chován k soudu Augustovu, kázal jsem ho hlídati, až bych jej poslal k císaři. **22** Tedy Agrippa řekl k Festovi: Chtěl' bych i já rád člověka toho slyšeti. A on řekl: Zítra ho uslyšíš. **23** Nazejtří pak, když přišel Agrippa a Bernice s velikou slavou, a vešli na síň s hejtmany a s lidmi nejznamenitějšími města toho, k rozkázání Festovu přiveden jest Pavel.

25 Tedy Festus vladařství ujav, po třech dnech přijel z Cesaree do Jeruzaléma. **21** Oznámili jemu nejvyšší kněz a přednější z Židů o Pavlovi, a prosili ho, **3** Žádajíce té milosti proti němu, aby jej kázal přivéstí do Jeruzaléma, zálohy učinivše jemu, aby zabít byl na cestě. **4** A Festus odpověděl, že má Pavel ostříhaný býtí v Cesaree, a on sám že tudíž tam přijede. **5** Protož (řekl), kteříž z vás mohou, nechť

24 I řekl Festus: Králi Agrippo a všickni, kteříž jste jsem Ježíš, kterémuž ty se protivíš. **16** Ale vstaň a stůj tuto s námi, vidíte tohoto, za nějžto všecko množství na nohách svých; nebo proto' jsem se tobě ukázal, Židů prosili mne, i v Jeruzalémě i zde, křičíce, že at' bych tebe učinil služebníkem a svědkem i těch takový nemá více živ bytí. **25** Já pak shledav to, věcí, kteréž jsi viděl, i těch, v kterýchžto ukazovati že nic hodného smrti neučinil, však když se sám k se budu tobě, **17** Vysvobojuje tebe z lidu tohoto, i z Augustovi odvolal, umínil jsem jej tam poslati. **26** O pohanů, k nimž tě nyní posílám, **18** Otvírati oči jejich, němž, co bych jistého napsal pánu svému, nevím. aby se obrátili od temnosti k světlu a z moci dábelské Protož jsem jej ted' přivedl před vás, a zvláště před k Bohu, aby tak hřichů odpuštění a díl s posvěcenými tebe, králi Agrippo, abych vyptaje se, věděl, co psáti. vzali skrze víru, kteráž jest ve mne. **19** A protož, ó **27** Nebo zdá mi se to nelsruné být poslati vězně a králi Agrippo, nebyl jsem nevěřící nebeskému vidění. pře jeho neoznámiti.

26 Potom Agrippa řekl Pavlovi: Dopouštíš se, abys

sám za sebe promluvil. Tedy Pavel vztáhl ruku, mluvil: **2** Na všecky ty věci, z kterýchž mne viní Židé, králi Agrippo, za šťastného se počítám, že dnes před tebou odpovídáti mám, **3** A zvláště proto, poněvadž jsi ty povědom všech těch, kteréž u Židů jsou, obyčeju a otázek. Protož prosím tebe, vyslyšíš mne trpělivě. **4** O životu mému hned od mladosti mé, jaký byl od počátku v národu mému v Jeruzalémě, vědí všickni Židé, **5** Měvše mne prve zdávna v dobré známosti, (kdyby chtěli svědectví vydati,) kterak vedle nejjistší sekty na našem náboženství byl jsem živ farizeus.

6 A nyní pro naději toho zaslíbení, kteréž se stalo otcům našim od Boha, ted' stojím, soudu jsa poddán, **7** K kterémužto zaslíbení dvanáctero pokolení naše, sloužice Bohu ustavičně dnem i nocí, naději má, že přijde; pro kteroužto naději žalují na mne Židé, ó králi Agrippo. **8** A tak-liž se to od vás za nepodobné k víře soudí, že Bůh křísí mrtvé? **9** Ač'ti mně se zdálo, že by mi náležité bylo, proti jménu Ježíše Nazaretského mnoho odporného činiti, **10** Jakož jsem i činil v Jeruzalémě, a mnohé z svatých já jsem do žalářů dával, vzav moc od předních kněží. A když měli mordování být, já jsem pomáhal ortele vynášeti. **11** A po všech školách často trápě je, přinucoval jsem, aby se rouhali; a náramně rozlítiv se na ně, protivil jsem se jim, až i do jiných měst na to jsem jezdil. **12** A v tom, když jsem šel do Damašku, s mocí a s poručením předních kněží, **13** O poledni na cestě, ó králi, uzrel jsem, ano světlo s nebe, jasnější nad blesk slunečný, obklíčilo mne, i ty, kteréž se mnou šli. **14** A když jsme

my všickni na zem padli, slyšel jsem hlas mluvíci ke mně a řkoucí Židovským jazykem: Saule, Saule, proč mi se protivíš? Tvrdot' jest tobě proti ostrům se zpěčovatí. **15** A já řekl: I kdo jsi, Pane? A on řekl: Já

20 Ale hned nejprv těm, kteréž jsou v Damašku a v Jeruzalémě, i po vši krajině Judské, potom i pohanům zvěstoval jsem evangelium, aby pokání činili a obrátili se k Bohu, skutky hodné pokání činíce. **21** A pro tu příčinu Židé javše mne v chrámě, pokoušeli se rukama svýma zamordovati. **22** Ale s pomocí Boží ještě až do dnešního dne stojím, vydávaje svědectví i malému i velikému, nic jiného nevypravuje, než to, což jsou Proroci a Mojžíš zvěstovali, že se mělo státi: **23** Totiž, že měl Kristus trpěti, a z mrtvých vstana první, zvěstovati světlo lidu tomuto i pohanům. **24** To když od sebe promluvil Pavel, Festus hlasem velikým řekl: Blázníš, Pavle. Mnohé tvé umění k bláznovství tebe přivodí. **25** On pak řekl: Nebláznímt', výborný Feste, ale slova pravdy a středmosti mluvím. **26** Vít' zajisté o těch věcech král, před kterýmž směle a svobodně mluvím; nebo mám za to, žeť ho nic z těchto věcí tajno není, poněvadž se toto nedálo pokoutně. **27** Věříš-li, králi Agrippo, Prorokům? Vím, že věříš. **28** Tedy Agrippa řekl Pavlovi: Téměř bys mne k tomu naklonil, abych byl křestanem. **29** A Pavel řekl: Žádalt' bych od Boha, abyste i poněkud i z cela, netoliko ty, ale všickni, kteréž slyší mne dnes, byli takoví, jakýž já jsem, kromě okovů těchto. **30** A když to Pavel promluvil, vstal král, i vladař a Bernice, i ti, kteréž s nimi seděli. **31** A odšedše na stranu, mluvili spolu, řkouce: Nic hodného smrti neb vězení nečiní člověk tento. **32** Agrippa pak Festovi řekl: Mohl propuštěn být člověk tento, kdyby se byl neodvolal k císaři.

27 A když bylo již usouzeno, abychom my se plavili do Vlach, poručen jest i Pavel i někteří jiní věžňové setníku, jménem Julioví, kterýž byl nad houfem Augustovým. **2** Tedy všedše na lodí Adramyttenskou, abychom se plavili podle krajin Azie, zpěčovatí. **15** A já řekl: I kdo jsi, Pane? A on řekl: Já pustili jsme se na moře. A byl s námi Aristarchus

Macedonský z Tessaloniky. 3 Druhý pak den připlavili A i nyní vás napomínám, abyste dobré myslí byli; jsme se k Sidonu. A tu Julius přívětivě se majet ku nebot' nezahyne žádný z vás, kromě bárky samé. Pavlovi, dopustil mu, aby jda k přátelům, u nich 23 Nebo této noci ukázal mi se anděl Boha toho, měl pohodlí. 4 A berouce se odtud, plavili jsme se jehož já jsem a kterémž sloužím, 24 Řka: Neboj se, podle Cypru, protože byl vítr odporný nám. 5 A tak Pavle, před císařem más státi, a aj, dalt' jest tobě přeplavivše se přes moře Cilické a Pamfylické, přišli Bůh všecky, kteříž se plaví s tebou. 25 Protož budete jsme do města Myry, kteréž jest v krajině, jenž slove dobré myslí, muži; nebot' já věřím Bohu, žeť se tak Lycia. 6 A tu našed setník bárku Alexandrinskou, stane, jakž jest mi mluveno. 26 Mámět' se pak dostati kteráž měla plouti do Vlach, uvedl nás na ni. 7 A na nějaký ostrov. 27 A když již byla čtrnáctá noc, když jsme za mnoho dní znenáhla se plavili a sotva a my se plavili po moři Adriatickém, okolo půlnoci, připlouli proti Gnidum, a vítr nám bránil přiblížiti se domnívali se plavci, že by se jim okazovala krajina k zemi, i podjeli jsme Krétu podle Salmóny. 8 A nějaká. 28 Kterýžto spustivše do vody olovnicki, nalezli sotva ji pomíjeti mohše, přijeli jsme na jedno místo, hlubokost dvaceti loktů; a odjevše odtud maličko, kteréž slove Pěkný břeh, od kteréhožto nedaleko opět spustivše olovnicki, nalezli hlubokost patnácti bylo město Lasea. 9 Když pak drahný čas přešel, loktů. 29 A bojice se, aby na místa skalnatá neuhodili, a již bylo nebezpečné plavení, (neb již byl i půst spustivše z bárky čtyři kotve, žádali, aby den byl. pominul,) napomínal jich Pavel, 10 Řka k nim: Muži, 30 Chtěli pak marináři utéci z bárky, pustivše člun vidím, že s velikým ublížením a s mnohou škodou do moře, pod zámyslem, jako by chtěli od předu netoliko nákladu a lodí, ale i životů našich toto plavení lodí kotve roztahovati, 31 I řekl Pavel setníkovi a bude. 11 Ale setník více věřil správci lodí a marináři, žoldněřům: Nezůstanou-li tito na lodí, vy nebudeste nežli tomu, co Pavel pravil. 12 A když nebylo tu moci zachování býti. 32 Tedy žoldněři utíinali provazy příhodného přístavu, kdež by pobily přes zimu, mnozí u člunu, a pustili jej, aby pryč plynul. 33 A když již tak radili, aby se předce pustili odtud, zda by jak dnělo, napomínal Pavel všech, aby pojedli, řka: Již mohli, přijedouce do Fenicen, přes zimu tu pobýti jest tomu dnes čtrnáctý den, jakž očekávajice, trváte na břehu Kréty, kterýž leží k větru nešpornímu a k lační, nic nejedouce. 34 Protož prosím vás, abyste větru více než západnímu. 13 A když počal vítr viti pojedli pro zachování vašeho zdraví; neb žádného z od poledne, majice za to, že se budou umíněnou vás vlas s hlavy nespadne. 35 A to pověděv, vezma cestou držeti, i nahodilo se jim, že jeli blízko Kréty. chléb, díky vzdával Bohu přede všemi, a rozlomiv, 14 Po neveliké pak chvíli zdvihl se proti nim vítr počal jistí. 36 A tak potěšeni byvše všickni, pojedli bouřlivý půlnocní, kterýž slove Euroklydon. 15 A když i oni. 37 Bylo pak nás všech osob na lodí dvě stě lodí zachvácena byla a nemohla odolati proti větru, sedmdesáte a šest. 38 A nasyceni jsouce pokrmem, pustivše ji po větru, tak jsme se vezli. 16 A příběhše oblehčovali bárku, vysýpajice pšenici do moře. 39 A pod jeden ostrov neveliký, kterýž slove Klauda, sotva když byl den, nemohli země viděti, než okřídli nějaké jsme mohli obdržeti člun u bárky. 17 Kterýžto zdvihše, znamenali, ano má břeh, k němuž myslili, kdyby jak pomocí uživali, podpásavše bárku; a bojice se, aby mohli přistáti s lodí. 40 A vytáhše kotvy, pustili se neuhodili na místo nebezpečné, spustivše člun, tak se po moři, rozpustivše také provazy pravidl; a zdvihše plavili. 18 A když bouře vichrová námi velmi zmítala, plachtu k větru, táhli se k břehu. 41 Ale když trefili na na druhý den, což bylo v lodí nákladů, metali ven. 19 to místo, kdež se dvoje moře schází, tu se zastavila A třetí den i to nádobí bárce potřebné svýma rukama lodí. A přední konec lodí uváznutý stál, nehýbaje vyházel jsme. 20 A když ani slunce se neukázalo ani se, zadní pak konec lámal se násilím vln. 42 Tedy hvězdy za mnoho dní, a bouře vždy větší nastávala, žoldněři radili setníkovi, aby vězně zmordovali, aby již byla všecka naděje o vysvobození našem odjata. jim některý vyplyna, neutekl. 43 Ale setník chtěje 21 A když jsme již byli hladem velmi ztrápeni, tedy zachovati Pavla, nedal toho učiniti. I rozkázal těm, stojí Pavel uprostřed nich, řekl: Měli jste zajisté, ó kteříž mohli plynouti, aby se pustili nejprv do moře a muži, uposlechnouce mne, nehybati se od Kréty, a vyplynuli na zem, 44 Jiní pak aby na dskách plynuli a tak uvarovati se nebezpečenství tohoto a škody 22

některí na těch kusích lodí. I takž se stalo, že všickni zdraví vyšli na zemi.

28 A tak zachování jsouce, teprv poznali, že ostrov ten sloul Melita. **2** Lidé pak toho ostrova velikou přivítost k nám ukázali. Nebo zapálivše hranici drev, přijali nás všecky, pro déšť, který v tu chvíli byl, a pro zimu. **3** A když Pavel sebral drahně roždí a kladl na oheň, ještěrka, utíkajíc před horkem, připjala se k ruce jeho. **4** A když uzřeli lidé toho ostrova, ano ještěrka visí u ruky jeho, řekli jedni k druhým: Jistě člověk tento jest vražedník; neb ač z moře vyšel, však pomsta Boží nedá jemu živu býti. **5** Ale on střásl tu ještěrku do ohně, a nic se jemu zlého nestalo. **6** Oni pak očekávali, že otec, aneb padna, pojednou umře. A když toho dlouho čekali a viděli, že se mu nic zlého nestalo, změnivše myšlení své, pravili, že jest on bůh. **7** Na těch pak místech měl popluží kníže toho ostrova, jménem Publius, kterýžto přijav nás k sobě, za tři dny přátelsky u sebe v hospodě choval. **8** I přihodilo se, že otec toho Publia ležel, maje zimnici a červenou nemoc. K němuž všed Pavel, a pomodliv se, vzložil na něj ruce a uzdravil jej. **9** A když se to stalo, tedy i jiní, kteříž na ostrově tom nemocní byli, přistupovali, a byli uzdravováni. **10** Ctili nás pak velice, a když jsme se měli pryč plaviti, nakladli nám na lodí toho, čehož potřebí bylo. **11** A po třech měsících plavili jsme se na bárce Alexandrinské, kteráž tu byla na tom ostrově přes zimu, majici za erb Kastora a Polluxa. **12** A když jsme přijeli do Syrakusis, zůstali jsme tu za tři dny. **13** A odtud okolo plavíce se, přišli jsme do Regium; a po jednom dni, když vál vítr od poledne, druhý den přijeli jsme do Puteolos. **14** Kdežto nalezli jsme bratří, kteříž nás prosili, abychom pobylí u nich za sedm dní. A tak jsme šli k Římu. **15** Odkudž, když o nás uslyšeli bratří, vyšli proti nám až na rynk Appiův a ke Třem krčmám. Kteréžto uzřev Pavel, poděkoval Bohu a počal býti dobré mysli. **16** A když jsme přišli do Říma, setník dal vězně v moc hejtmanu vojska, ale Pavlovi dopuštěno, aby sám bydlil s žoldnérem, kterýž ho ostříhal. **17** I stalo se po třech dnech, svolal Pavel muže přední z Židů. A když se sešli, řekl k nim: Muži bratří, já nic neučiniv proti lidu ani proti obyčejům otcovským, jat jsa, z Jeruzaléma vydán jsem v ruce Římanům, **18** Kteříž vyslyševše mne, chtěli mne propustit, protože žádné viny hodné smrti na mně nebylo. **19** Ale když Židé tomu odpírali, přinucen jsem odvolati se k císaři,

ne jako bych měl co národ svůj žalovati. **20** A protož z té příčiny povolal jsem vás, žádostiv jsa viděti vás a s vámi promluvit; nebo pro naději lidu Izraelského retězem tímto svázán jsem. **21** A oni řekli jemu: Myt' jsme žádného psaní neměli o tobě z Židovstva, aniž kdo z bratří přijda, vypravoval nám, aneb mluvil co zlého o tobě. **22** Ale žádámet' od tebe slyšeti, jak smyslíš; nebo víme o té sektě, že se jí všudy odpírá. **23** A když jemu uložili den, sešlo se jich mnoho do hospody k němu, jimžto s osvědčováním vypravoval o království Božím, sloužě jim k vře o Ježíšovi z Zákona Mojžíšova a Proroků, od jitra až do večera. **24** A některí uvěřili tomu, což Pavel vypravoval, některí pak nevěřili. **25** A tak nejsouce mezi sebou svorní, rozehli se, k nimžto promluvil Pavel toto jedno slovo: Jistě žeť jest dobré Duch svatý skrze proroka Izaiáše mluvil k otcům našim, **26** Řka: Jdi k lidu tomuto a rciž jim: Sluchem slyšeti budete, a nesrozumíte, a hledíce hleděti budete, a neuzříte. **27** Nebo zhrublo srdce lidu tohoto, a ušima těžce slyšeli, a oči své zamhouřili, aby snad neviděli očima, a ušima neslyšeli, a srdcem nerozuměli, a neobrátili se, abyhich neuzdravil. **28** Budíž vám tedy známo, že jest pohanům posláno toto spasení Boží, a onit' slyšeti budou. **29** A když on to propovíděl, odesíli Židé, majíce mezi sebou mnohé hádky. **30** Pavel pak trval za celé dvě létě v hospodě své, a přijímal všecky, kteříž přicházeli k němu, **31** Káže o království Božím a uče těm věcem, kteréž jsou o Pánu Ježíši Kristu, se vší doufanlivostí bez překážky.

Římanům

1 Pavel, služebník Jezukristův, povolaný apoštol, oddělený k kázaní evangelium Božího, 2 (Kteréžto zdánla zaslíbil skrze proroky své v Písmích svatých,) 3 O Synu jeho, (zplozeném z semene Davidova s strany těla, 4 Kterýž prokázán jest býti Synem Božím mocně, podle Ducha posvěcení, skrze z mrtvých vstání,) totíž o Ježíši Kristu, Pánu našem, 5 Skrze něhožto jsme přijali milost a apoštolskou poslušenství víry mezi všechny národy pro jméno jeho, 6 Z nichžto i vy jste povolaní Ježíše Krista, 7 Všechnem, kteříž jste v Římě, milým Božím, povolaným svatým: Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista. 8 Nejprve pak díky činům Bohu svému skrze Ježíše Krista ze všech vás, že víra vaše rozhlašuje se po všem světě. 9 Svědek mi jest zajisté Bůh, kterémužto sloužím duchem mým v evangeliu Syna jeho, žeť bez přestání zmínsku o vás činím, 10 Vždycky na svých modlitbách žádaje, abych aspoň někdy mohl šťastně k vám, byla-li by vůle Boží, přijít. 11 Neboť velice žádám viděti vás, abych vám udělil částku nějakou milosti duchovní ku potvrzení vašemu, 12 To jest, abych spolu s vámi potěšen byl, skrze společnou i vaši i mou víru. 13 Nechcít' pak, bratří, abyste nevěděli, žeť jsem mnohokrát již uložil přijít k vám, (ale překážky jsem měl až dosavad,) abych nějaký užitek také i mezi vámi měl, jako i mezi jinými národy. 14 Nebo Řekům i kterýmkoli jiným národům, i moudrým i nemoudrým, dlužník jsem. 15 A tak, pokudž na mně jest, hotov jsem i vámi, kteříž v Římě jste, zvěstovati evangelium. 16 Neboť se nestydím za evangelium Kristovo; moc zajisté Boží jest k spasení každému věřícímu, Židu předně, potom i Řeku. 17 Nebo spravedlnost Boží zjevuje se skrze ně z víry u víru, jakož psáno jest: Spravedlivý pak z víry živ bude. 18 Zjevuje se zajisté hněv Boží s nebe proti každé bezbožnosti a nepravosti lidí, pravdu Boží v nepravosti zadržujících. 19 Nebo což poznáno býti může o Bohu, známé jest jim učiněno, Bůh zajisté zjevil jim. 20 Nebo neviditelné věci jeho mohou vidiný být, když z skutků při stvoření světa stalých rozumem pochopeny bývají, totíž ta jeho věčná moc a Božství, tak aby již byli bez výmluvy, (ařdios g126) 21 Protože poznavše Boha, nectili jako Boha, ani jemu děkovali, ale marní učiněni jsou v

myšleních svých, a zatmíno jest nemoudré srdce jejich. 22 Měvše se za moudré, blázni učiněni jsou.

23 Nebo směnili slávu neporušitelného Boha v slávu podobenství obrazu porušitelného člověka, i ptactva, i hovad čtvernohých, i zeměplazů. 24 Protož i Bůh vydal je v žádosti srdce jejich, v nečistotu, aby zprznili těla svá vespolek, 25 Jakožto ty, kteříž jsou směnili pravdu Boží za lež, a ctili i sloužili stvoření raději nežli Stvořiteli, kterýž jest požehnaný na věky. Amen. (aiōn g165) 26 Protož je vydal Bůh v žádosti ohavné. Nebo i ženy jejich změnily přirozené sebe užívání v to, kteříž jest proti přirození. 27 A podobně i mužské pohlaví, opustivše přirozené užívání ženy, rozpálili se v žádostech svých jedni k druhým, mužské pohlaví vespolek mrzkost pásice, a tak spravedlivou mzdou, kteráž na jejich blud slušela, sami na sebe uvodíce. 28 A jakož sobě málo vázili známosti Boha, takž také Bůh vydal je v převrácený smysl, aby činili to, což nesluší, 29 Jsouce naplněni vši nepravostí, zlostí, smilstvem, nešlechetností, lakovstvím, plní závisti, vraždy, svářů, lsti, zlých obyčejů, 30 Utrhači, pomluvači, Boha nenávidící, hanliví, pyšní, chlubní, nalezači zlých věcí, rodičů neposlušní, 31 Nemoudří, smluv nezdrželiví, beze vši lítosti, neukojitelní a nemilosrdní. 32 Kteřížto vědouce o tom právu Božím, že ti, kteříž takové věci činí, hodni jsou smrti, avšak netoliko ty věci činí, ale i jiným též činícím nakládají.

2 Protož nemůžesh se vymluvit, ó člověče každý, potupuje jiného. Nebo tím, že jiného potupuješ, sám sebe odsuzuješ, poněvadž totéž činíš, což na jiném tupíš. 2 Vímet' zajisté, že soud Boží jest podle pravdy proti těm, kteříž takové věci činí. 3 Zdali se dominíváš, ó člověče, jenž soudíš ty, kdož takové věci činí, a sám totéž čině, že ty ujdeš soudu Božího? 4 Eili bohatstvím dobrotvosti jeho a snášlivosti i dlouhočekání pohrdáš, nevěda, že dobrotvost Boží ku pokání tebe vede? 5 Ale podle tvrdosti své a srdce nekajícího shromažduješ sobě hněv ke dni hněvu a zjevení spravedlivého soudu Božího, 6 Kterýž odplatí jednomu každému podle skutků jeho, 7 Těm zajisté, kteříž trvajíce v dobrém skutku, slávy a cti a nesmrtelnosti hledají, životem věčným, (aiōnios g166) 8 Těm pak, kteříž jsou svárliví a pravdě nepovolují, ale povolují nepravosti, prchlivostí a hněvem, 9 Trápením a úzkostí, a to každé duši člověka činícího zlé, i Židu předně, a též i Řeku. 10 Ale slávu a čest a pokoj dá

každému, kdož činí dobré, i Židu předně, a též i Řeku. přemohl, když by soudil. 5 Ale jestližet' pak nepravost 11 Neboť není přijímání osob u Boha. 12 Kteřížkoli naše spravedlnost Boží zvelebuje, což díme? Zdali zajisté bez Zákona hřešili, bez Zákona i zahynou; a nespravedlivý jest Bůh, jenž uvodí hněv? (Po lidskut' kteřížkoli pod Zákonem byvše hřešili, skrze Zákon pravím.) 6 Nikoli, sic jinak kterakž by Bůh soudil odsouzeni budou, 13 (Nebo ne ti, jenž slyší Zákon, svět? 7 Nebo jestližet' pravda Boží mou lží rozmohla spravedliví jsou před Bohem, ale činitelé Zákona se k slávě jeho, i pročež pak já jako hříšník bývám spravedliví budou. 14 Nebo když pohané Zákona souzen? 8 A ne raději (jakž o nás zle mluví a jakož nemajíce, od přirození činí to, což přikazuje Zákon, někteří praví, že bychom říkali): Ěiňme zlé věci, aby takoví Zákona nemajíce, sami sobě zákonem jsou, přišly dobré? Jichžto spravedlivé jest odsouzení. 9 15 Kteřížto ukazují dílo Zákona napsané na srdečích Což tedy? My převyšujeme pohany? Nikoli, nebo svých, když jim to osvědčuje svědomí jejich i myšlení, jsme již prve dokázali toho, že jsou, i Židé i Řekové, kteráž se vespolek obviňují, anebo také vymlouvají.) všickni pod hříchem, 10 Jakož psáno jest: Že není 16 V ten den, kdyžto souditi bude Bůh tajné věci lidské, spravedlivého ani jednoho. 11 Není rozumného, není, podle evangelium mého skrze Jezukrista. 17 Aj, ty kdo by hledal Boha. 12 Všickni se uchýlili, spolu sloveš Žid, a spoléháš na Zákon, a chlubíš se Bohem, neužiteční učinění jsou; není, kdo by činil dobré, není 18 A znás vůli jeho, a rozeznáváš, co sluší neb nesluší, ani jednoho. 13 Hrob otevřený hrdlo jejich, jazyky naučen jsa z Zákona, 19 A za to máš, že jsi ty vůdcím svými lstimě mluvili, jed lítých hadů pod rty jejich. 14 slepých, světem těch, kteríž jsou ve tmě, 20 Ředitelém Kterýchžto ústa plná jsou zlorečení a hořkosti. 15 nemoudrých, učitelem nemluvnat, majícim formu Nohy jejich rychlé k vylévání krve. 16 Setření a bída umění a pravdy v Zákoně. 21 Kterakž tedy jiného uče, na cestách jejich. 17 A cesty pokojne nepoznali. 18 sám sebe neučíš? Vyhlašuje, že nemá kradeno býti, Není bázne Boží před očima jejich. 19 Víme pak, že sám kradeš? 22 Pravě: Nezcizoložíš, a cizoložství cožkoli Zákon mluví, těm, kteříž jsou pod Zákonem, pácháš? V ohavnosti maje modly, svatokrádeže se mluví, aby všeliká ústa zacpána byla a aby viněn dopouštíš? 23 Zákonem se chlubé, přestupováním byl všecken svět Bohu. 20 Protož z skutků Zákona Zákona Bohu neúctu činíš? 24 Nebo jméno Boží nebude ospravedlněn žádný člověk před obličejem pro vás v porouhání jest mezi pohany, jakož psáno jeho; nebo skrze Zákon přichází poznání hřicha. 21 jest. 25 Obřezání' zajisté prospěje, budeš-li Zákon Ale nyní bez Zákona spravedlnost Boží zjevena jest, plnit; pakli budeš přestupitem Zákona, obřezání' osvědčená Zákonem i Proroky, 22 Spravedlnost totiž tvé učiněno jest neobřezáním. 26 A protož jestližet' Boží, skrze víru Ježíše Krista, ke všem a na všecky by neobřízka ostříhala práv Zákona, zdaliž nebude věřící. 23 Neboť není rozdílu. Všickni' zajisté zhrešili, počtena neobřízka jejich za obřízku? 27 A odsoudí a nemají slávy Boží. 24 Spravedliví pak učiněni bývají ti, kteříž jsou z přirození neobřízka, zachovávajíce darmo, milostí jeho, skrze vykoupení, kteréž se stalo Zákon, tebe, kterýž pod literou a obřízkou přestupník v Kristu Ježíši, 25 Jehožto Bůh vydal za smírce, skrze jsi Zákona? 28 Nebo ne ten jest pravý Žid, kterýž víru ve krvi jeho, k ukázání spravedlnosti své, skrze jest zjevně Židem; aniž to jest pravé obřezání, kteréž odpusťení předešlých hřichů, 26 V shovívání Božím, k bývá zjevně na těle; 29 Ale ten jest pravý Žid, kterýžto dokázání spravedlnosti své v nynějším času, k tomu, vnitř jest Židem, a to jest pravé obřezání, kteréž jest aby on spravedlivý byl a ospravedlňujícím toho, srdečné v duchu, a ne podle litery; jehožto chvála ne jenž jest z víry Ježíšovy. 27 Kdež jest tedy chlouba z lidí jest, ale z Boha.

3 Což tedy má více Žid nežli pohan? Aneb jaký jest užitek obřízky? z Mnohý všelikterak. Přední zajisté ten, že jest jim svěřen Zákon Boží. 3 Nebo což jest do toho, jestliže byli někteří z nich nevěrní? Zdaliž nevěra jejich věrnost Boží vyprázdní? 4 Nikoli, nýbrž budiž Bůh pravdomluvný, ale každý člověk lhář, jakož psáno jest: Aby ospravedlněn byl v řečech svých, a

Nikoli, ale skrze zákon víry. 28 Protož za to máme, že člověk bývá spravedliv učiněn věrou bez skutků Zákona. 29 Zdaliž jest toliko Bůh Židů? Zdali také není i pohanů? Ba, jistě i pohanů, 30 Poněvadž jeden jest Bůh, kterýž ospravedlňuje obřízku z víry, a neobřízku skrze víru. 31 Což tedy Zákon vypratzdňujeme skrze víru? Nikoli, nýbrž Zákon tvrdíme.

4 Což tedy díme, čeho jest došel podle těla Abraham otec náš? **2** Nebo byl-lit' Abraham z skutků spravedliv učiněn, máť se čím chlubiti, ale ne u Boha. **3** Nebo co praví Písmo? Uvěřil pak Abraham Bohu, i počteno jemu za spravedlnost. **4** Kdož skutky činí, počteno jestem za spravedlnost, věřícim v tomu odplata nebývá počtena podle milosti, ale toho, který vzkrásil Ježíše Pána našeho z mrtvých, podle dluhu. **5** Tomu pak, kdož nečiní skutků, ale **25** Který vydán jest na smrt pro hřichy naše a vstal z věří v toho, který spravedlivého činí bezbožníka, mrtvých pro ospravedlnění naše.

bývá počtena víra jeho za spravedlnost, **6** Jakož i David vypravuje blahoslavenství člověka, jemuž Bůh přivlastňuje spravedlnost bez skutků, řka: **7** Blahoslagení, jichžto odpuštěny jsou nepravosti a jejichžto přikryti jsou hřichové. **8** Blahoslagený muž, kteremuž Pán nepočítá hřichu. **9** Blahoslagenství tedy toto k obřízce-li se vztahuje toliko, čili také k neobřízce? Nebo pravíme, že Abrahamovi víra jest počtena za spravedlnost. **10** Kterak pak jest počtena? Zdali když byl obřezán, čili před obřezáním? Ne v obřízce, ale před obřezáním. **11** A potom znamení, totiž obřízku, přijal za znamení spravedlnosti víry, kteráž byla před obřezáním, na to, aby byl otcem všech věřících v neobřízce, aby i jím přičtena byla spravedlnost, **12** A aby byl otcem obřízky, těch totiž, kteříž ne z obřízky toliko jsou, ale kteříž krácejí šlépějemi víry otce našeho Abrahama, kteráž byla před obřezáním. **13** Nebo ne skrze Zákon stalo se zaslíbení Abrahamovi, aneb semení jeho, aby byl dědicem světa, ale skrze spravedlnost víry. **14** Nebo jestližet' toliko ti, kteříž jsou z Zákona, dědicové jsou, zmařena jest víra a zrušeno zaslíbení. **15** Zákon zajisté hněv působí; nebo kdež není Zákona, tu ani přestoupení. **16** A protož v víry jde dědictví, aby šlo podle milosti, proto aby pevně bylo zaslíbení všemu semení, netolik tomu, kteréž z Zákona jest, ale i tomu, jenž jest z víry Abrahamovy, kterýž jest otec všech nás, **17** (Jakož psáno jest: Otcem mnohých národů postavil jsem tebe,) před obličejem Boha, jemuž uvěřil, kterýž obžívuje mrtvé a povolává i těch věcí, jichž není, jako by byly. **18** Kterýžto Abraham v naději proti naději uvěřil, že bude otcem mnohých národů, podle toho povědění: Takt' bude símě tvé, jakožto hvězdy nebeské a jako písek mořský. **19** A nezemdlej u víře, nepatřil na své tělo již umrтvené, ješto téměř ve stu letech byl, ani na život Sáry také již umrтvený. **20** Ale o zaslíbení Božím nepochyboval z nedověry, nýbrž posilnil se věrou, dav chválu Bohu,

21 Jsa tím jist, že cožkoli zaslíbil, mocen jest i učiniti. **22** A protož počteno jest jemu to za spravedlnost. **23** Jesti' pak to napsáno ne pro něj toliko, že jemu to počteno bylo za spravedlnost, **24** Ale i pro nás, počteno jemu za spravedlnost, věřícim v tomu' odplata nebývá počtena podle milosti, ale toho, který vzkrásil Ježíše Pána našeho z mrtvých, podle dluhu. **25** Který vydán jest na smrt pro hřichy naše a vstal z věří v toho, který spravedlivého činí bezbožníka, mrtvých pro ospravedlnění naše.

5 Ospravedlněni tedy jsouce z víry, pokoj máme s Bohem skrze Pána našeho Jezukrista, z Skrže něhož i přístup měli jsme věrou k milosti této, kterouž stojíme. A chlubíme se nadějí slávy Boží. **3** A ne toliko nadějí, ale také chlubíme se souženími, vědouce, že soužení trpělivost působí, **4** A trpělivost zkušení, zkušení pak nadějí, **5** A nadějet' nezahanbuje. Nebo lánska Boží rozlita jest v srdečích našich skrze Ducha svatého, který dán jest nám. **6** Kristus zajisté, když jsme my ještě molí byli, v čas příhodný za bezbožné umřel. **7** Ješto sotva kdo za spravedlivého umřel, ač za dobréhot' by někdo snad i umřiti směl. **8** Dokazujet' pak Bůh lásky své k nám; nebo když jsme ještě hříšníci byli, Kristus umřel za nás. **9** Ěím tedy více nyní již ospravedlněni jsouce krví jeho, spaseni budeme skrze něho od hněvu. **10** Poněvadž byvše nepřátelé, smíření jsme s Bohem skrze smrt Syna jeho, nadtož již smíření spaseni budeme skrze život jeho. **11** A ne toliko to, ale chlubíme se také i Bohem, skrze Pána našeho Jezukrista, skrze něhož nyní smíření jsme došli. **12** A protož jakož skrze jednoho člověka hřich na svět všel a skrze hřich smrt, a tak na všecky lidi smrt přišla, v němž všickni zhřešili. **13** Nebo až do Zákona hřich byl na světě, ale hřich se nepočítá, když Zákona není. **14** Kralovala pak smrt od Adama až do Mojžíše také i nad těmi, kteříž nehřešili ku podobenství přestoupení Adamova, kterýž jest figura toho budoucího Adama. **15** Ale ne jako hřich, tak i milost. Nebo poněvadž onoho pádem jednoho mnoho jich zemřelo, mnohem víc milost Boží a dar z milosti toho jednoho člověka Ježukrista na mnohé rozlit jest. **16** Avšak ne jako skrze jednoho, kteříž zhřešil, tak zase milost. Nebo vina z jednoho pádu přivedla všecky k odsouzení, ale milost z mnohých hřichů přivedl k ospravedlnění. **17** Nebo poněvadž pro pád jeden smrt kralovala pro jednoho, mnohem víc, kteříž by rozhjněnou milost a dar spravedlnosti přijali, v životě novém kralovali

budou skrze jednoho Jezukrista. **18** A tak tedy, jakž **18** Vysvobozeni jsouce pak od hříchu, učiněni jste skrze pád jeden všickni lidé přišli k odsouzení, tak služebníci spravedlnosti. **19** Po lidsku pravím, pro i skrze ospravedlnění jednoho všickni lidé mohou mdlobu těla vašeho: Jakž jste vydávali údy vaše v přijítí k ospravedlnění života. **19** Neb jakož skrze službu nečistotě a nepravosti k tomu, abyste činili neposlušenství jednoho člověka učiněno jest mnoho nepravost, tak již nyní vydávejte údy vaše v službu hříšných, tak i skrze poslušenství jednoho spravedliví spravedlnosti ku posvěcení. **20** Nebo když jste byli učiněni budou mnozí. **20** Zákon pak vkročil mezi služebníci hřícha, cizí jste byli od spravedlnosti. **21** to, aby se rozhojnili hřich, a když se rozhojnili hřich, Jaký jste pak užitek měli tehdáž toho, začež se nyní tedy ještě více rozhojnila se milost, **21** Aby jakož jest stydíte? Konec zajisté těch věcí jest smrt. **22** Nyní kraloval hřich k smrti, tak aby i milost kralovala skrze spravedlnost k životu věčnému, skrze Jezukrista pak vysvobozeni jsouce od hříchu a podmanění v službu Bohu, máte užitek váš ku posvěcení, cíl pak život věčný. (aiōnios g166) **23** Nebo odplata za hřich jest smrt, ale milost Boží jest život věčný v Kristu Ježíši, Pánu našem. (aiōnios g166)

6 Což tedy díme? Snad zůstaneme v hříchu, aby

se milost rozhojnila? **2** Nikoli. Kteříž jsme zemřeli

hříchu, kterakž ještě žíví budeme v něm? **3** Zdaliž

nevíte, že kteřížkoli pokřtěni jsme v Krista Ježíše, v

smrt jeho pokřtěni jsme? **4** Pohřbeni jsme tedy s ním

skrze křest v smrt, abychom, jakož z mrtvých vstal

Kristus k slávě Otce, tak i my v novotě života chodili.

5 Nebo poněvadž jsme v něj vštípeni připodobnění

smrti jeho, tedy i vzkříšením jemu připodobnění

budeme, **6** To vědouce, že starý člověk nás s ním

spolu ukřižován jest, aby bylo umrtveno tělo hřícha,

abychom již potom nesloužili hříchu. **7** Nebo kdožť

umřel, ospravedlněn jest od hříchu. **8** Jestližet' jsme

pak zemřeli s Kristem, věřímet', že spolu s ním také

živi budeme, **9** Vědouce, že Kristus vstav z mrtvých,

již více neumírá, smrt nad ním již více nepanuje.

10 Nebo že jest umřel, hříchu umřel jednou; že pak

jest živ, živ jest Bohu. **11** Tak i vy za to mějte,

že jste zemřeli zajisté hříchu, ale živi jste Bohu v

Kristu Ježíši, Pánu našem. **12** Nepanujž tedy hřích v

smrtelném těle vašem, tak abyste povolovali jemu

v žádostech jeho. **13** Aniž vydávejte údů svých za

odění nepravosti kterémukoli hříchu, ale vydávejte se

k sloužení Bohu, jakožto vstavše z mrtvých a jsouce

živi, a údy své vydávejte za odění spravedlnosti

Bohu. **14** Nebo hřích nebude panovati nad vámi;

nejste zajisté pod Zákonem, ale pod milostí. **15** Což

tedy? Hřešiti budeme, když nejsme pod Zákonem,

ale pod milostí? Nikoli. **16** Zdaliž nevíte, že komuž

se vydáváte za služebníky ku poslušenství, toho

jste služebníci, kohož posloucháte, budto hříchu k

smrti, budto poslušenství k spravedlnosti? **17** Ale

díka Bohu, že byvše služebníci hřícha, uposlechli jste

z srdce způsobu učení toho, v kteréž uvedeni jste.

7 Zdaliž nevíte, bratři, (nebo povědomým Zákona

mluvím) že Zákon panuje nad člověkem, dokudž

živ jest člověk? **2** Nebo žena, kteráž za mužem jest,

živému muži přivázána jest zákonem; pakli by umřel

muž její, rozvázána jest od zákona muže. **3** A protož

dokudž jest živ muž její, slouti bude cizoložnice,

bude-li s jiným mužem; paklit' by muž její umřel,

již' jest svobodna od zákona toho, takže již nebude

cizoložnice, bude-li s jiným mužem. **4** Takž, bratři

moji, i vy umrtni jste Zákonu skrze tělo Kristovo,

abyste byli jiného, totiž toho, kterýž z mrtvých vstal,

abychom ovoce nesli Bohu. **5** Nebo když jsme byli v

těle, žádosti hříčů příčinou Zákona vzbuzené moc

svou provodily v údech našich k nesení ovoce ne

Bohu, ale smrti. **6** Nyní pak osvobozeni jsme od

Zákona, když umřel ten, v němž jsme držáni byli, tak

abychom již sloužili v novotě ducha, a ne v vethnosti

litery. **7** Což tedy díme? že Zákon jest hříchem?

Nikoli; nýbrž hříchu jsem nepoznal, než skrze Zákon.

Nebo i o žádosti byl bych nevěděl, aby hříchem

byla, by byl Zákon neřekl: Nepožádáš. **8** Ale příčinu

vzav hřích skrze příkazání, zplodil ve mně všelikou

žádost. Bez Zákona zajisté hřích mrtev jest. **9** Ját'

pak byl jsem živ někdy bez Zákona, ale když přišlo

příkazání, hřích ozil, **10** a já umřel. I shledáno jest, že

to příkazání, kteréž mělo mi byti k životu, že jest mi k

smrti. **11** Nebo hřích, vzav příčinu skrze to příkazání,

podvedl mne, a skrze ně i zabil. **12** A tak Zákon

zajisté svatý, a příkazání svaté i spravedlivé a dobré

smrti, ale hřích, kterýž aby se okázel byti hříchem, skrze to

dobré zplodil mi smrt, aby tak byl příliš velmi hřešící

hřích skrze přikázání. **14** Víme zajisté, že Zákon ne tělu, abychom podle těla živi byli. **13** Nebo budete-
jest duchovní, ale já jsem tělesný, prodaný hřichu. li podle těla živi, zemřete; pakli byste Duchem skutky
15 Nebo toho, což činím, neoblibuji; nebo ne, což těla mrtvili, živi budete. **14** Nebo kteřížkoli Duchem
chci, to činím, ale, což v nenávisti mám, to činím. Božím vedeni bývají, ti jsou synové Boží. **15** Nepřijali
16 Jestližet' pak, což nechci, to činím, tedy povoluj i jste zajisté Ducha služby opět k bázni, ale přijali jste
Zákonu, že jest dobrý. **17** A tak již ne já to činím, ale Ducha synovství, v němžto voláme Abba, totiž Otče.
ten, kterýž přebývá ve mně, hřich. **18** Vímt' zajisté, **16** A tent' Duch osvědčuje duchu našemu, že jsme
že nepřebývá ve mně, (to jest v těle mé), dobré. synové Boží. **17** A jestliže synové, tedy i dědicové,
Nebo chtění hotové mám, ale vykonati dobrého, toho' dědicové zajisté Boží, spolu pak dědicové Kristovi,
nenalézám. **19** Nebo nečiním toho dobrého, což chci, však tak, jestliže spolu s ním trpíme, abychom spolu
ale činím to zlé, čehož nechci. **20** A poněvadž pak, i oslaveni byli. **18** Nebo tak za to mám, že nejsou
čehož já nechci, to činím, tedy' již ne já činím to, rovná utrpení nynější oné budoucí slávě, kteráž se
ale ten, kterýž přebývá ve mně, hřich. **21** Nalézám zjevití má na nás. **19** Nebo pečlivé očekávání všeho
tedy takový při sobě zákon, když chci činiti dobré, že stvoření očekává žádostivého zjevení synů Božích.
se mne přidrží zlé. **22** Nebo zvláštní libost mám v **20** Marnosti zajisté poddáno jest stvoření, nechtě,
Zákoně Božím podle vnitřního člověka; **23** Ale vidím ale pro toho, kterýž je poddal, **21** V naději, že i ono
jiný zákon v údech svých, odporující zákonu myslí mé vysvobozeno bude od služby porušení a přivedeno v
a jímající mne, tak abych byl všež zákona hřicha, svobodu slávy synů Božích. **22** Nebo víme, že všecko
kterýž jest v údech mých. **24** Bídný já člověk! Kdo stvoření spolu lká a spolu ku porodu pracuje až
mne vysvobodí z toho těla smrti? **25** Ale děkuji' Bohu posavad, **23** A netoliko ono, ale i my, prvotiny Ducha
skrze Jezukrista Pána našeho. A takž' já sloužím mající, i myt' také sami v sobě lkáme, zvolení synů
myslí Zákonu Božímu, ale tělem zákona hřicha.

8 A protož není' již žádného odsouzení těm, kteříž jsou v Kristu Ježíši, totiž nechodícím podle těla,
ale podle Ducha. **2** Nebo zákon Ducha života v Kristu Ježíši, vysvobodil mne od zákona hřicha a smrti.
3 Nebo seč nemohl býti Zákon, byv mdlý pro tělo, Bůh poslav Syna svého v podobnosti těla hřicha,
a to přičinou hřicha, odsoudil hřich na těle, **4** Aby spravedlnost Zákona vyplněna byla v nás, kteříž nechodíme podle těla, ale podle Ducha. **5** Ti zajisté, kteříž jsou podle těla živi, chutnají to, což jest těla, ale ti, kteříž jsou živi podle Ducha, oblibují to, což jest Ducha. **6** Nebo smýšlení těla jest smrt, smýšlení pak Ducha život a pokoj, **7** Protože smýšlení těla jest nepřátelské Bohu; nebo Zákonu Božímu není poddáno, a aniž hned může býti. **8** Protož ti, kteříž jsou v těle, Bohu se líbiti nemohou. **9** Vy pak nejste v těle, ale v DUCHU, poněvadž Duch Boží přebývá v vás. Jestližet' pak kdo Ducha Kristova nemá, tent' není jeho. **10** A jest-lit' Kristus v vás, tedy ač tělo umrtveno jest pro hřich, však duch živ jest pro spravedlnost. **11** Jestližet' pak Duch toho, kterýž vzkřísil Ježíše z mrtvých, přebývá v vás, ten, kterýž vzkřísil Krista z mrtvých, obžíví i smrtelná těla vaše, pro přebývajícího Ducha jeho v vás. **12** A takž tedy, bratří, dlužnici' jsme

odloučí od lásky Kristovy? Zdali zarmoucení, aneb pročež se pak hněvá? Nebo vůli jeho kdo odepřel? úzkost, nebo protivenství? Zdali hlad, čili nahota? **20** Ale ó člověče, kdo jsi ty, že tak odpovídáš Bohu? Zdali nebezpečenství, čili meč? **36** Jakož psáno jest: Zdaž hrnec dí hrnčíři: Pročs mne tak udělal? **21** Zdaliž Pro tebe mrtveni býváme celý den, jmíni jsme jako hrnčíř nemá moc nad hlinou, aby z jednostejného ovce oddané k zabítí. **37** Ale v tom ve všem udatně truple udělal jednu nádobu ke cti a jinou ku potupě? vítězíme, skrze toho, kterýž nás zamíloval. **38** Jist **22** Což pak divného, že Bůh, chtěje ukázati hněv jsem zajisté, že ani smrt, ani život, ani andělé, ani a oznámiti moc svou, snášel ve mnohé trpělivosti knížatstvo, ani mocnosti, ani nastávající věci, ani nádoby hněvu, připravené k zahynutí. **23** A takž také, budoucí, **39** Ani vysokost, ani hlubokost, ani kterékoli aby známé učinil bohatství slávy své při nádobách jiné stvoření, nebude moc nás odloučiti od lásky milosrdenství, kterýž připravil k slávě. **24** Kterýchžto i Boží, kteráž jest v Kristu Ježíši, Pánu našem.

9 Pravdut' pravím v Kristu a neklamámt', čemuž i svědomí mé svědectví vydává v DUCHU svatém, **2** Žeť mám veliký zámutek a ustavičnou bolest v srdci svém. **3** Nebo žádal bych já sám zavrženým býti od Krista místo bratří svých, totič příbužných svých podle těla. **4** Kteřížto jsou Izraelští, jejichžto jest přijetí za syny, i sláva, i smlouvy, i Zákona dání, i služba Boží, i zaslíbení. **5** Jejichž jsou i otcové, a ti, z nichžto jest Kristus podle těla, kterýž jest nad všecky Bůh požehnaný na věky. Amen. (aión g165) **6** Avšak nemůže zmařeno býti slovo Boží. Nebo ne všickni, kteříž jsou z Izraele, Izraelští jsou. **7** Aniž proto, že jsou símě Abrahamovo, hned také všickni jsou synové, ale v Izákově nazýváno bude tvé símě. **8** To jest, ne všickni ti, jenž jsou synové těla, jsou také synové Boží, ale kteříž jsou synové Božího zaslíbení, ti se počítají za símě. **9** Nebo toto jest slovo zaslíbení: V týž čas přídu, a Sára bude mít syna. **10** A netoliko to, ale i Rebeka z jednoho počavši, totič z Izáka, otce našeho, toho důvodem jest. **11** Nebo ještě před narozením obou těch synů, a prve nežli co dobrého nebo zlého učinili, aby uložení Boží, kteréžto jest podle vyvolení, a tak ne z skutků, ale z toho, jenž povolává, pevně bylo, **12** Řečeno jest jí: Větší sloužiti bude menšímu, **13** Jakož psáno jest: Jákoba jsem miloval, ale Ezau nenáviděl jsem. **14** I což tedy díme? Jenž běží, ale na Bohu, jenž se smilovává. **17** Nebo dí Písmo faraonovi: Proto jsem vzbudil tebe, abych na tobě ukázal moc svou a aby rozhlášeno bylo jméno mé po vší zemi. **18** A tak tedy nad kýmž chce, a koho chce, zavrzuje. **19** Ale díš mi: I

aby zkámu učinil bohatství slávy své při nádobách povolal, totič nás, netoliko z Židů, ale také i z pohanů, **25** Jakož i skrze Ozé dí: Nazovu nelid můj lidem mým, a nemilou nazovu milou. **26** A budeť na tom místě, kdež řečeno bylo jim: Nejste vy lid můj, tut' nazvání budou synové Boha živého. **27** Izaiáš pak volá nad Izraelem, řka: Byť pak byl počet synů Izraelských jako písek mořský, ostatkové tolíko spaseni budou. **28** Nebo pohubení učiní spravedlivé, a to jisté, pohubení zajisté učiní Pán na zemi, a to jisté. **29** A jakož prve povíděl Izaiáš: Byť byl Pán zástupů nepozůstavil nám semene, jako Sodoma učiněni bychom byli, a Gomore byli bychom podobní. **30** Což tedy díme? Že pohané, kteříž nenásledovali spravedlnosti, dosáhli spravedlnosti, a to spravedlnosti té, kteráž jest z víry; **31** Izrael pak následovav zákona spravedlnosti, k zákonu spravedlnosti nepřišel. **32** Proč? Nebo ne z víry, ale jako z skutků Zákona jí hledali. Urazili se zajisté o kámen urážky, **33** Jakož psáno jest: Aj, kladu na Sionu kámen urážky a skálu pohoršení, a každý, kdož uvěří v něj, nebude zahanben.

10 Bratří, přichylnost zajisté s zvláštní libostí srdce mého jestit' k Izraelovi, i modlitba za něj k Bohu, aby spasen byl. **2** Nebot' jim svědectví vydávám, žeť horlivost Boží mají, ale ne podle umění. **3** Nebo neznajíce Boží spravedlnosti, a svou vlastní spravedlnost hledajíce vystaviti, spravedlnosti Boží nebyli oddáni. **4** Nebo konec Zákona jest Kristus k ospravedlnění všelikému věřícímu. **5** Nebo Mojžíš Mojžíšovi dí: Smiluj se nad tím, komuž milost učiním, píše o spravedlnosti, kteráž jest z Zákona, pravě: a slíjti se nad tím, nad kýmž se slituji. **16** A tak Který by koli člověk činil ty věci, živ bude v nich. **6** tedy neníť vytvolování na tom, jenž chce, ani na tom, Ta pak spravedlnost, kteráž jest z víry, takto praví: jenž běží, ale na Bohu, jenž se smilovává. **17** Nebo Neříkej v srdci svém: Kdo vstoupí na nebe? To jest Krista s výsostí svésti. **7** Aneb kdo sstoupí do propasti? To jest Krista z mrtvých vzbudit. (Abyssos jméno mé po vší zemi. **18** A tak tedy nad kýmž chce, g12) **8** Ale co dí spravedlnost z víry? Blízko tebe jestit' smilovává se, a koho chce, zavrzuje. **19** Ale díš mi: I slovo, v ústech tvých a v srdci tvém. A tot' jest slovo to

víry, kteréž kážeme, **9** Totiž, vyznáš-li ústy svými Pána spravedlivým odplacením. **10** Zatmětež se oči jejich, Ježíše a srdcem svým uvěříš-li, že jej Bůh vzkrásil z at' nevidí, a hřbet jejich vzdycky shýbej. **11** A z mrtvých, spasen budeš. **10** Nebo srdcem se věří k toho pravím: Tak-liž jsou pak Židé klesli, aby docela spravedlnosti, ale ústy vyznání děje se k spasení. padli? Nikoli, ale jejich klesnutím spasení přiblížilo **11** Nebo dí Písmo: Všeliký, kdož věří v něj, nebude se pohanům, aby je tak Bůh k závidění přivedl. **12** zahanben. **12** Není' zajisté rozdílu mezi Židem a A poněvadž pak jejich pád jest bohatství světa a Řekem; nebo tentýž Pán všech, bohatý jest ke všem zmenšení jejich jest bohatství pohanů, čím více plnost vzývajícím jej. **13** Každý zajisté, kdožkoli vzýval by jich? **13** Vámt' zajisté pravím pohanům, jelikož jsem jméno Páně, spasen bude. **14** Ale kterak budou já apoštol pohanský, přisluhování mé oslavují, **14** vzývati toho, v kteréhož neuvěřili? A kterak uvěří Zda bych jak k závidění vzbuditi mohl ty,jenž jsou tomu, o němž neslyšeli? A kterak uslyší bez kazatele? tělo mé, a k spasení přivést aspoň některé z nich. **15** A kterak kázati budou, jestliže nebudou poslání? **15** Nebo když' zavržení jich jest smíření světa, co Jakož psáno jest: Aj, jak krásné nohy zvěstujících pak bude zase jich přijetí, než život z mrtvých? **16** pokoj, zvěstujících dobré věci. **16** Ale ne všickni Poněvadž prvotiny svaté jsou, také' svaté jest i těsto; uposlechl evangelium. Nebo Izaiáš praví: Pane, kdo a jest-lit' kořen svatý, tedy i ratolesti. **17** Žet' jsou pak uvěřil kázání našemu? **17** Tedy víra z slyšení, a některé ratolesti vylomeny, a ty, byv planou olivou, slyšení skrze slovo Boží. **18** Ale pravímt': Zdaliž jsou vštípen jsi místo nich a učiněn jsi účastník kořene i neslyšeli? Anobrž po vši zemi rozšel se zvuk jejich tučnosti olivy. **18** Proto ty se nechclub proti ratolestem. a až do končin okršliku země slova jejich. **19** Ale Pakli se chlubíš, věz, že ne ty kořen neseš, ale kořen pravím: Zdaliž nepoznal Izrael toho? Ano první z nich tebe. **19** Pakli díš: Vylomeny jsou ratolesti, abych já Mojžíš řekl: Já k závisti vás přivedu skrze národ ten, byl vštípen, **20** Dobře pravíš. Pro nevěru vylomeny kteréhož nemáte za lid můj; skrze lid nemoudrý k jsou, ale ty věrou stojíš. Nebuduž vysokomyšlný, ale hněvu popudím vás. **20** A Izaiáš směle dí: Nalezen boj se. **21** Nebo poněvadž Bůh ratolestem přirozeným jsem od těch, kteříž mne nehledali; zjeven jsem tém, neodpustil, věz, žet' by ani tobě neodpustil. **22** A kteříž se na mne neptali. **21** Ale proti lidu Izraelskému protož viz dobrotivost i zuřivost Boží. K těm zajisté, dí: Přes celý den roztahoval jsem ruce své k lidu kteříž padli, zuřivost, ale k tobě dobrotivost, ač budeš nepovolnému a protivnému.

11 Protož pravím: Zdali jest Bůh zavrhl lid svůj?

Nikoli; nebo i já Izraelský jsem, z semene Abrahamova, z pokolení Beniaminova. **2** Nezavrhlt' jest Bůh lidu svého, kterýž předzvěděl. Zdali nevíte, co Písmo praví o Eliášovi? Kterak se modlí Bohu proti lidu Izraelskému řka: **3** Pane, proroky tvé zmordovali a oltáře tvé rozkopali, já pak zůstal jsem sám, a i mět' duše hledají. **4** Ale co jemu dí odpověď Boží? Pozůstavil jsem sobě sedm tisíců mužů, kteříž neskláněli kolen před Bálem. **5** Takt' i nyní ostatkové podle vyvolení jdoucího z pouhé milosti Boží zůstali, **6** A poněvadž z milosti, tedy ne z skutků, sic jinak milost již by nebyla milost. Pakli z skutků, tedy již není milost, jinak skutek nebyl by skutek. **7** Což tedy? Ěeho hledá Izrael, toho jest nedošel, ale vyvolení došli toho, jiní pak zatvrzeni jsou, **8** (Jakož psáno jest: Dal jim Bůh ducha zkormoucení, oči, aby neviděli, a uši, aby neslyšeli,) až do dnešního dne. **9** A David dí: Budiž jim stůl jejich osídlem a pastmi a pohoršením i

li trvati v dobrém. Sic jinak i ty vyt'at budeš. **23** Ano i oni, jestliže nezůstanou v nevěře, zase vštípeni budou. Mocent' jest zajisté Bůh zase vštípiti je. **24** Nebo poněvadž ty vyt'at jsi z přirozené plané olivy a proti přirození vštípen jsi v dobrou olivu, čím více pak ti, kteříž podle přirození jsou z dobré olivy, vštípeni budou v svou vlastní olivu. **25** Neboť nechci, bratří, abyste nevděli tohoto tajemství, (abyste nebyli sami u sebe moudří,) že zatvrdilost tato záčstvy přihodila se Izraelovi, dokudž by nevešla phnost pohanů. **26** A takt' všecken Izrael spasen bude, jakož psáno jest: Přijde z Siona vysvoboditel a odvrátíť bezbožnosti od Jákoba. **27** A tatot' bude smlouva má s nimi, když shladím hřichy jejich. **28** A tak s strany evangelium jsout' nepřátelé pro vás, ale podle vyvolení jsou milí pro otce svaté. **29** Darů zajisté svých a povolání Bůh nelituje. **30** Nebo jakož i vy někdy jste nebyli poslušni Boha, ale nyní milosrdenství jste došli pro jejich nevěru, **31** Tak i oni nyní neuposlechli, aby pro učiněné vám milosrdenství i oni také milosrdenství dosáhli. **32**

Zavřel zajisté Bůh všecky v nevěře, aby se nad
všemi smiloval. (eleče g1653) 33 Ó hlubokosti bohatství
i moudrosti i umění Božího! Jak jsou nezpytatelní
soudové jeho a nevystížitelné cesty jeho! 34 Nebo
kdo jest poznal mysl Páně? Aneb kdo jemu radil? 35
Nebo kdo prve dal jemu, a budeť mu odplaceno? 36
Nebo z něho a skrže něho a v něm jsou všecky věci,
jemuž sláva na věky. Amen. (aiōn g165)

12 Protož prosím vás, bratři, skrze milosrdenství

Boží, abyste vydávali těla svá v oběť živou, svatou, Bohu libou, rozumnou službu vaši. 2 A nepřipodobňujte se světu tomuto, ale proměňte se obnovením myslí vaší, tak abyste zkusili, jaká by byla vůle Boží dobrá, libá a dokonalá. (aiōn g165) 3 Neboť

pravím (skrze milost, kteráž dána jest mi,) každému z těch,jenž jsou mezi vámi, aby ne více smyslili, než jsme v Kristu, a obzvláštně jedni druhých údové. 6 Ale to, abyste se vespolek milovali. Nebo kdož miluje majice obdarování rozdílná podle milosti, kteráž dána jest nám, budto proroctví, kteréž at' jest podle pravidla víry; 7 Budto úřad, v bedlivém přísluhování; budto ten, jenž učí, v vyučování. 8 Též kdo napomíná, v napomínání; ten, jenž rozdává, dávej v upřímnosti;

a nezlořečte. 15 Radujte s radujícími, a pláče s plačícími. 16 Budte vespolek jednomyslní, ne vysoce o sobě smýšlejice, ale k nízkým se nakloňujice. 17 Nebudte opatrní sami u sebe. Žádnemu zlého za zlé neodplacujte, opatrujíce dobré přede všemi lidmi, 18 Jestliže jest možné, pokudž na vás jest, se všemi lidmi pokoj majice, 19 Ne sami sebe mstíce, nejmilejší, ale dejte místo hněvu; nebo psáno jest: Mně pomsta, já odplatím, praví Pán. 20 A protož lační-li nepřítel tvůj, nakrm jej, a žízní-li, dej mu pítí. Nebo to učině, uhlí

řeřavé shrneš na hlavu jeho. 21 Nedej se přemoci zlému, ale přemáhej v dobrém zlém.

13 Každá duše vrchnostem povýšeným oddána bud'. Neboť není vrchnost, jediné od Boha, a kteréž vrchnosti jsou, ty od Boha zřízené jsou. 2 A protož, kdož se vrchnosti protiví, Božímu zřízení se protiví; kteříž se pak protiví, tit' sobě odsouzení do budoucích. 3 Nebo vrchnosti nejsou k strachu dobře

činícím, ale zle činícím. Protož chceš-li se nebát vrchnosti, čiř dobře, a budeš mít chválu od ní. 4 Boží zajisté služebník jest, tobě k dobrému. Pakli bys zle činil, boj se; neboť ne nadarmo nese meč. Boží zajisté služebník jest, mstitel zuřivý nad tím, kdož zle činí. 5 A protož musejí' vrchnostem všickni poddání být, netoliko pro hněv, ale i pro svědomí. 6 Tomu čest, bližního, Zákon naplnil, 7 Poněvadž to přikázání: bližního svého jako sebe samého. 10 Láska bližnímu kdož jiným předložen jest, konej úřad svůj s pilností; zle neučiní, a protož plnost Zákona jestit' láska. 11 kdo milosrdenství činí, s ochotností. 9 Milování bud'. A zvláště pak vidouce takovou příhodnost, žeť jest bez pokrytství; v ošklivosti mějte zlé, připojeni jsouce se nám již čas ze sna probudit. (Nyní' zajisté blíže k dobrému. 10 Láskou bratrskou jedni k druhým nás jest spasení, nežli když jsme uvěřili.) 12 Noc nakloněni jsouce, uctivostí se vespolek předcházejte, pominula, ale den se přiblížil. Odvrzmež tedy skutky V prácech nelenív, duchem vroucí, příhodnosti temnosti, a oblecme se v odění světla. 13 Jakožto ve času šeřící, 12 Naděj se radující, v souženích trpěliví, dne poctivě chodíme, ne v hodování a v opilství, ne v modlitbě ustaviční, 13 V potřebách s svatými smilostí a v chlístech, ne v sváru a v závisti, 14 se sdělující, přívětivosti k hostem následující. 14 Ale oblecte se v Pána Jezukrista, a nepečujte o tělo k Dobrořečte protivníkům vašim, dobrořečte, pravím, vyplňování žádostí jeho.

14 Mdlého pak u vře přijímejte, ne k hádkám o nepotřebných otázkách. 2 Nebo někdo věří, že může jisti všecko; jiný pak u vře mdlý jsa, jí zelinu. 3 Ten, kdož jí, nepokládej sobě za nic toho, kdož nejí; a kdo nejí, toho nesud', kdož jí. Nebo Bůh příjal jej. 4 Ty kdo jsi, abys soudil cizího služebníka? Však Pánu svému stojí, anebo padá. Stanet' pak; mocen jest zajisté Bůh utvrdit jej. 5 Nebo někdo rozsuzuje mezi dnem a dnem, a někdo soudí každý den jednostejný

býti. Jeden každý v svém smyslu ujištěn bud'. 6 Kdož trpělivosti a potěšení dejž vám jednomyslným býti dnú šetří, Pánu šetří, a kdo nešetří, Pánu nešetří. A vespolek podle Jezukrista, 6 Abyste jednomyslně kdo jí, Pánu jí, nebo děkuje Bohu; a kdož nejí, Pánu jedněmi ústy oslavovali Boha a Otce Pána našeho nejí, a děkuje Bohu. 7 Žádný zajisté z nás není sám Jezukrista. 7 Protož přijímejte se vespolek, jakož i sobě živ, a žádný sobě sám neumírá. 8 Nebo budto Kristus přijal nás v slávu Boží. 8 Neboť pravím vám, že jsme živi, Pánu živi jsme; budto že mřeme, Pánu že Kristus Ježiš byl služebníkem obřízky pro Boží mřeme. A tak bud' že jsme živi, bud' že umíráme, pravost, aby potvrzeni byli slibové otcům učinění, Páně jsme. 9 Na tot' jest zajisté Kristus i umřel, i z 9 A aby pohané z milosrdenství slavili Boha, jakož mrtvých vstal, i ožil, aby nad živými i nad mrtvými psáno jest: Protož vyznávati tebe budu mezi pohany, panoval. 10 Ty pak proč odsuzuješ bratra svého? a jménu tvému plésati budu. 10 A opět dí: Veselte se Anebo také ty proč za nic pokládáš bratra svého? pohané s lidem jeho. 11 A opět: Chvalte Hospodina Však všickni staneme před stolicí Kristovou. 11 Psáno všickni národnové, a velebtež ho všickni lidé. 12 A opět jest zajisté: Živ' jsem já, praví Pán, žet' přede mnou Izaiáš dí: Budet' kořen Jesse, a ten, jenž povstane, bude klecati každé koleno, a každý jazyk vyznávati panovati nad pohany; v něm' pohané doufati budou. bude Boha. 12 A takt' jeden každý z nás sám za sebe 13 Bůh pak naděje naplňujž vás všelikou radostí a počet vydávati bude Bohu. 13 Nesudmež tedy více pokojem u vře, tak abyste se rozhnili v naději skrze jedni druhých, ale toto raději rozsuzujte, jak byste moc Ducha svatého. 14 Vím zajisté, bratří moji, i já nekladli úrazu nebo pohoršení bratru. 14 Vím a v tom také o vás, že i vy jste plní dobroty, naplněni jsouce ujištěn jsem v Pánu Ježiši, žet' nic nečistého není všelikou známostí, takže se i napomínati můžete samo z sebe; než tomu, kdož tak soudí, že by nečisté vespolek. 15 Ale však proto psal jsem vám, bratří, bylo, jemut' nečisté jest. 15 Ale bývá-lit' rmoucen bratr poněkud směle, jako ku paměti přivedě vám, podle tvůj pro pokrm, již nechodiš podle lásky. Hlediž, abys milosti, kteráž jest mi dána od Boha, 16 K tomu, k zahynutí nepřivedl pokrmem svým toho, za kteréhož abych byl služebníkem Ježiše Krista mezi pohany, Kristus umřel. 16 Nebudiž tedy v porouhání dáno slouže evangelium Božímu, aby byla obět pohanů dobré vaše. 17 Království zajisté Boží není pokrm vzácná, posvěcena jsuci skrze Ducha svatého. 17 a nápoj, ale spravedlnost a pokoj a radost v Duchu Mám se tedy čím chlubiti v Kristu Ježiši, v Božích svatém. 18 Nebo kdož v tom slouží Kristu, milý jest věcech. 18 Neboť bych se neodvážil mluvit toho, Bohu a lidem příjemný. 19 Protož následujme toho, čehož by skrze mne neučinil Kristus, k tomu, aby ku což by sloužilo ku pokoji a k vzdělání vespolek. 20 poslušenství přivedeni byli pohané slovem i skutkem, Nekazíž pro pokrm díla Božího. Všecko zajisté čisté 19 V moci divů a zázraků, v síle Ducha Božího, jest, ale zlé jest člověku, kterýž jí s pohoršením. 21 takže jsem od Jeruzaléma vůkol až k Ilyrické zemi Dobré jest nejistí masa a nepítí vína, ani čehokoli naplnil evangelium Kristovým, 20 A to tak žádostiv jsa toho, na čemž se uráží bratr tvůj, nebo horší, anebo kázati evangelium, kdež ani jmenován nebyl Kristus, zemdlívá. 22 Ty víru máš? Mějž ji sám u sebe před abych na cizí základ nestavěl, 21 Ale jakož psáno Bohem. Blahoslavený, kdož nesoudí sebe samého jest: Kterýmž nemí zvěstováno o něm, uzří, a ti, jenž v tom, což oblibuje. 23 Ale kdož pak rozpakuje se, neslychali, srozumějí. 22 A tím' jest mi mnohokrát kdyby jedl, odsouzen jest, nebo ne z víry jí. A cožkoli překaženo přijíti k vám. 23 Nyní pak nemaje již více méně z víry, hřich jest.

15 Povinnit' jsme pak my silní mdloby nemocných snášeti, a ne sami sobě se líbiti. 2 Ale jeden každý z nás bližnímu se lib k dobrému pro vzdělání. 3 Nebo i Kristus ne sám se sobě líbil, ale jakož psáno jest: Hanění hanějících tebe připadla jsou na mne. 4 Nebo kteréžkoli věci napsány jsou, k našemu naučení napsány jsou, abychom skrze trpělivost a potěšení Písem naději měli. 5 Bůh pak dárce

mista v těchto krajinách a žádost maje přijíti k vám od mnoha let, 24 Kdyžkoli půjdu do Hišpanie, příedu k vám. Mámt' zajisté naději, že tudy jda, uzřím vás, a že vy mne provodíte tam, avšak až bych prve u vás poněkud pobyl. 25 Nyní pak beru se do Jeruzaléma, službu čině svatým. 26 Nebo za dobré se vidělo Macedonským a Achaiským, aby sbírku nějakou učinili na chudé svaté, kteríž jsou v Jeruzalémě. 27 Takt' sobě to oblíbili, a také povinni jsou jim to. Nebo

poněvadž duchovních věcí jejich byli účastni pohané, svodí srdce prostých. **19** Nebo vaše poslušenství povinnit' jsou jim také sloužiti tělesnými. **20** A protož všechněc došlo. A protož se raduji z vás. Než chcit', když to vykonám a jim odvedu užitek ten, půjdut' skrize abyste byli moudří k dobrému, a prostí k zlému. **20** vás do Hišpanie. **29** A vímt', že přijda k vám, v hojnотi Bůh pak pokoje potře satana pod nohy vaše brzo. požehnání evangelium Kristova přijdu. **30** Prosím' Milost Pána našeho Jezukrista budí s vámi. Amen. pak vás, bratří, skrize Pána našeho Jezukrista a skrize **21** Pozdravují vás Timoteus, pomocník můj, a Lucius, lásku Ducha svatého, abyste spolu se mnou modlili a Jázon, a #Sozipater, příbuzní moji. **22** Pozdravuji se za mne Bohu snažně, **31** Abych vysvobozen byl vás v Pánu já Tercius, který jsem psal tento list. **23** od protivníků, kteří jsou v Judstu a aby služba tato Pozdravuje vás Gáius, hospodář můj i vši církve. má příjemná byla svatým v Jeruzalémě, **32** Abych k Pozdravuje vás Erastus, důchodní písar městský, vám bohdá s radostí přišel, a s vámi poodpočinul. **33** A Kvartus bratr. **24** Milost Pána našeho Jezukrista Bůh pak pokoje budí se všemi vámi. Amen.

16 Poroučím' pak vám Fében, sestru naší, služebnici církve Cenchrenské, **2** Abyste ji přijali v Pánu, tak jakž slusí na svaté, a abyste jí pomocni byli, jestliže by vás v čem potřebovala. Nebo i ona mnohým hostem ochotně posluhovala, až i mně také. **3** Pozdravte Priscilly a Akvila, pomocníků mých v Kristu Ježíši, **4** Kteříž pro můj život svých vlastních hrdel nasadili, jimžto ne já sám toliko děkuji, ale i všecky církve pohanské, **5** I domácího jejich shromáždění. Pozdravte mého milého Epéneta, kterýž jest prvtiny Achiae v Kristu. **6** Pozdravte Marie, kteráž mnoho práce měla s námi. **7** Pozdravte Andronika a Junia, příbuzných mých a spoluvezvěz mých, kteříž jsou vzácní u apoštolů a kteříž přede mnou byli v Kristu Ježíši. **8** Pozdravte Amplia mně v Pánu milého. **9** Pozdravte Urbana, pomocníka našeho v Kristu, a Stachyna mého milého. **10** Pozdravte Apella zkušeného v Kristu. Pozdravte těch, kteříž jsou z domu Aristobulova. **11** Pozdravte Herodiuma, příbuzného mého. Pozdravte těch, kteří jsou z čeledi Narciškovy věřící v Pánu. **12** Pozdravte Tryfény a Tryfózy, kteréž práci vedou v Pánu. Pozdravte Persidy milé, kteráž mnoho pracovala v Pánu. **13** Pozdravte Rufa, zvláštního v Pánu, a matky jeho i mé. **14** Pozdravte Asynkrita, Flegonta, Hermy, Patroba, Merkuria, i jiných bratří, kteříž jsou s nimi. **15** Pozdravte Filologa i Julie, Nerea a sestry jeho, i Olympa i všech svatých, kteříž jsou s nimi. **16** Pozdravte sebe vespolek v políbení svatém. Pozdravují' vás církve Kristovy. **17** Prosím' pak vás, bratří, abyste šetřili těch, kteříž různice a pohoršení činí, naodpor učení tomu, kteremuž jste vy se naučili, a varujte se jich. **18** Nebo takoví Pánu našemu Ježíši Kristu neslouží, ale svému břichu; a skrize lahodné řeči a pochlebenství

21 Pozdravují vás Timoteus, pomocník můj, a Lucius, lásku Ducha svatého, abyste spolu se mnou modlili a Jázon, a #Sozipater, příbuzní moji. **22** Pozdravuji se za mne Bohu snažně, **31** Abych vysvobozen byl vás v Pánu já Tercius, který jsem psal tento list. **23** od protivníků, kteříž jsou v Judstu a aby služba tato Pozdravuje vás Gáius, hospodář můj i vši církve. má příjemná byla svatým v Jeruzalémě, **32** Abych k Pozdravuje vás Erastus, důchodní písar městský, vám bohdá s radostí přišel, a s vámi poodpočinul. **33** A Kvartus bratr. **24** Milost Pána našeho Jezukrista se všemi vámi. Amen. **25** Tomu pak, jenž může vás utvrditi podle evangelium mého a kázání Ježíše Krista, podle zjevení tajemství od časů věčných skrytého, (aiōnios g166) **26** Nyní pak zjeveného i skrize Písma prorocká, podle poručení věčného Boha, ku poslušenství výry všechněm národům oznámeného, (aiōnios g166) **27** Tomu, pravím, samému moudrému Bohu sláva skrize Jezukrista na věky. Amen List tento k Římanům psán jest z Korintu, a poslan po Fében, služebnici sboru Cenchrenského. (aiōn g165)

1 Korintským

1 Pavel, povolaný apoštol Ježíše Krista, skrze vúli Boží, a bratr Sostenes, **2** Církvi Boží, kteráž jest v Korintu, posvěceným v Kristu Ježíši, povolaným svatým, spolu se všemi, kteříž vzývají jméno Pána našeho Jezukrista na všelikém místě, i jejich i našem: **3** Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Jezukrista. **4** Děkuji Bohu svému vzdycky za vás pro tu milost Boží, kteráž dána jest vám v Kristu Ježíši, **5** že ve všem obohaceni jste v něm, v každém slovu a ve všelikém umění, **6** Jakož svědectví Kristovo upěvněno jest mezi vámi, **7** Takže nemáte žádného nedostatku ve všeliké milosti, očekávajíce zjevení Pána našeho Jezukrista, **8** Kterýžto i utvrdí vás až do konce bez úhony ke dni příští Pána našeho Jezukrista. **9** Věrnýt jest Bůh, skrze něhož povoláni jste k účastenství Syna jeho Jezukrista, Pána našeho. **10** Prosímt' vás pak, bratři, skrze jméno Pána našeho Jezukrista, abyste jednostejně mluvili všickni a aby nebylo mezi vámi roztržek, ale budete spojeni jednostejnou myslí a jednostejním smyslem. **11** Nebo oznámeno jest mi o vás, bratři moji, od některých z čeledi Chloe, že by mezi vámi byly různice. **12** Míním pak toto, že jeden každý z vás říká: Já jsem Pavlův, já Apollův, já Petrův, já pak Kristův. **13** Zdali rozdelen jest Kristus? Zdali Pavel ukřížován jest za vás? Anebo zdali jste ve jménu Pavlova pokřtěni byli? **14** Děkuji Bohu, že jsem žádného z vás nekřtil, než Krispa a Gáia, **15** Aby někdo neřekl, že jsem ve jméno své křtil. **16** Křtit' jsem také i Štěpánovu čeleď. Více nevím, abych koho jiného křtil. **17** Nebo neposlal mne Kristus křtíti, ale evangelium kázati, ne v moudrosti řeči, aby nebyl vyprázdnen kříž Kristův. **18** Nebo slovo kříže těm, kteříž hynou, bláznovstvím jest, ale nám, kteříž spasení dosahujeme, moc Boží jest. **19** Nebo psáno jest: Zahladím moudrost moudrých, a opatrnost opatrých zavrhu. **20** Kde jest moudrý? A kde učený? A kde chytrák tohoto světa? Zdaliž Bůh neobrátil moudrosti tohoto světa v bláznovství? (aiōn g165) **21** Nebo když v moudrosti Boží svět nepoznal skrze moudrost Boha, zalíbilo se Bohu skrze bláznové kázání spasiti věřící, **22** Poněvadž i Židé zázraků žádají, i Řekové hledají moudrosti. **23** Myť pak kázeme Krista ukřížovaného, Židům zajisté pohoršení, a Řekům bláznovství, **24** Ale povolaným, i Židům i

Řekům, Krista, Boží moc a Boží moudrost. **25** Nebo to bláznovství Boží jest moudřejší nežli lidé a mdloba Boží jest silnější než lidé. **26** Vidíte zajisté povolání vaše, bratři, že nemnoží moudří podle těla, nemnoží mocní, nemnoží urození; **27** Ale což blázivného jest u světa, to sobě vyvolil Bůh, aby zahanbil moudré, a to, což jest u světa mdlé, Bůh vyvolil, aby zahanbil silné. **28** A neurozené u světa a za nic položené vyvolil Bůh, ano hned, kteříž nejsou, aby ty věci, kteříž jsou, zkazil, **29** Proto aby se nechlubilo před obličejem jeho žádné tělo. **30** Vy pak jste z něho v Kristu Ježíši, kterýž učiněn jest nám moudrost od Boha, i spravedlnost, i posvěcení, i #vykoupení, **31** Aby se tak dálo, jakož jest napsáno: Kdo se chlubí, v Pánu se chlub.

2 I já příšed k vám, bratři, nepříšel jsem s důstojností řeči nebo moudrostí, zvěstuje vám svědectví Boží. **2** Nebo tak jsem usoudil nic jiného neuměti mezi vámi, nežli Ježíše Krista, a to ještě toho ukřížovaného. **3** A byl jsem já u vás v mdlobě, a v bázni, i v strachu mnohem. **4** A řeč má a kázaní mé nebylo v slibných lidské moudrosti řečech, ale v dokázání Ducha svatého a moci, **5** Aby víra vaše nebyla založena v moudrosti lidské, ale v moci Boží. **6** Moudrost pak mluvíme mezi dokonalými, ale moudrost ne tohoto světa, ani knížat světa tohoto,jenž hynou. (aiōn g165) **7** Ale mluvíme moudrost Boží v tajemství, kterážto skryta jest, kterouž Bůh předuložil před věky k slávě naší, (aiōn g165) **8** Jížto žádný z knížat světa tohoto nepoznal. Nebo kdyby byli poznali, nebyly' by Pána slávy ukřížovali. (aiōn g165) **9** Ale kážeme, jakož psáno jest: Ěehož oko nevidalo, ani ucho slýchalo, ani na srdce lidské vstoupilo, co jest připravil Bůh těm, kteříž jej milují. **10** Nám pak Bůh zjevil skrze Ducha svého. Nebo Duch zpytuje všecky věci, i hlubokosti Božské. **11** Nebo kdo z lidí ví, co jest v člověku, jediné duch člověka, kterýž jest v něm? Takt' i Božích věcí neznáz žádný, jediné Duch Boží. **12** My pak nepřijali jsme ducha světa, ale Ducha toho, kterýž jest z Boha, abychom věděli, které věci od Boha darovány jsou nám. **13** O nichž i mluvíme ne těmi slovy, jimž lidská moudrost učí, ale kterýmž vyučuje Duch svatý, duchovním to, což duchovního jest, přivlastňujice. **14** Ale tělesný člověk nechápá těch věcí, kteréž jsou Ducha Božího; nebo jsou jemu bláznovství, aníž jich může poznati, protože ony duchovně mají

rozsuzovány býti. 15 Ale duchovní člověk rozsuzuje smrt, budto přítomné věci, budto budoucí, všecko všecko, sám pak od žádného nebývá souzen. 16 jest vaše, 23 Vy pak Kristovi, a Kristus Boží.

Nebo kdo jest poznal mysl Páně? A kdo jej bude učiti? My pak mysl Kristovu máme.

4 Tak o nás smyšlej člověk, jako o služebnících Kristových a šafářích tajemství Božích. 2 Dále

3 A já, bratří, nemohl jsem vám mluvit jako pak vyhledává se při šafářích toho, aby každý z nich duchovním, ale jako tělesným, jako malíčkým v věrný nalezen byl. 3 Mně pak to za nejmenší věc Kristu. 2 Mlékem jsem vás živil, a ne pokrmem; jest, abych od vás souzen byl, aneb od lidského nebo jste ještě nemohli pokrmů tvrdších uživati, soudu; nýbrž aniž sám sebe soudím. 4 Nebo ačkoli ano i nyní ještě nemůžete. 3 Ještě zajisté tělesní do sebe nic bezbožného nevím, však ne skrze to jste. Poněvadž' jest mezi vámi nenávist, svárové a jsem spravedliv; nebo ten, ješto mne soudí, Pán jest. různice, zdaž ještě tělesní nejste? a tak podle člověka 5 Protož nesudtež nic před časem, až by přišel Pán, chodíte. 4 Nebo když někdo říká: Ját' jsem Pavlův, kterýž i osvítí to, což skrytého jest ve tmě, a zjeví jiný pak: Já Apollův, zdaliž nejste tělesní? 5 Nebo kdo rady srdcí. A tehdáž' bude míti chválu jeden každý jest Pavel, a kdo jest Apollo, než služebníci, skrize od Boha. 6 Tyto pak věci, bratří moji, v podobenství něž jste uvěřili, a jakž jednomu každému dal Pán? obrátil jsem na sebe a na Apollo, pro vás, abyste se 6 Ját' jsem štípl, Apollo zaléval, ale Bůh dal zrůst. na nás učili nad to, což psáno jest, výše nesmýšleti, 7 A protož ani ten, kdož štěpuje, nic není, ani ten, a abyste jeden pro druhého nenadýmali se proti jenž zalévá, ale ten, kterýž zrůst dává, Bůh. 8 Ten někomu. 7 Nebo kdož tě soudí? A co máš, ješto pak, kdož štěpuje, a ten, kdož zalévá, jedno jsou, bys nevzal? A když jsi vzal, proč se chlubíš, jako avšak jeden každý vlastní odplatu vezme podle své bys nevzal? 8 Již jste nasyceni, již jste zbohatli, práce. 9 Boží' jsme zajisté pomocníci, Boží rolí, Boží bez nás kralujete. Ale ó byste kralovali, abychom i vzdělání jste. 10 Já podle milosti Boží mně dané, jako my také spolu s vámi kralovali. 9 Za to mám jistě, moudrý stavitel, základ jsem založil, jiný pak na něm že nás Bůh apoštoly poslední okázal jako k smrti staví. Ale jeden každý viz, jak na něm staví. 11 Nebo oddané; nebo učiněni jsme divadlo tomuto světu, základu jiného žádný položiti nemůž, mimo ten, kterýž i andělům, i lidem. 10 My blázni pro Krista, ale vy položen jest, jenž jest Ježíš Kristus. 12 Staví-lit' pak opatrní v Kristu; my mdlí, vy pak silní; vy slavní, ale kdo na ten základ zlato, stříbro, kamení drahé, dříví, my opovržení. 11 Až do tohoto času i lačníme, i seno, strniště, 13 Jednohot' každého dílo zjeveno žízníme, i nahotu trpíme, i poličkování býváme, i místa bude. Den zajisté to všecko okáže; nebo v ohni nemáme, 12 A pracujeme, dělajíce rukama vlastníma; zjeví se, a jednoho každého dílo, jaké by bylo, oheň uhanění jsouce, dobrořečíme; protivenství trpíce, zprubuje. 14 Zůstane-lit' cí dílo, kteréž na něm stavěl, mile snášíme. 13 Když se nám rouháj, modlíme se vezme odplatu. 15 Paklit' cí dílo shoří, tent' vezme za ně; jako smeti tohoto světa učiněni jsme, a jako škodu, ale sám spasen bude, avšak tak jako skrze povhel u všech, až posavad. 14 Ne proto, abych oheň. 16 Zdaliž nevíte, že chrám Boží jste, a Duch vás zahanbil, píši toto, ale jako svých milých synů Boží vás přebývá? 17 Jestližet' kdo chrámu Božího poskvíruje, tohož zatrati Bůh; nebo chrám Boží svatý jest, jenž jste vy. 18 Žádný sám sebe nesvod'. Zdáli se komu z vás, že jest moudrý na tomto světě, nemáme, 12 A pracujeme, dělajíce rukama vlastníma; budí bláznem, aby byl učiněn moudrým. (aión g165) 19 Moudrost zajisté světa tohoto bláznovství jest u Boha. Nebo psáno jest: Kterýž zlapá moudré v chytrosti tu příčinu poslal jsem vám Timotea, kterýžto jest syn můj milý a věrný v Pánu. Tent' vám připomínati bude, že jsou marná. 21 A tak nechlubiž se žádný lidmi; se naduli někteří. 19 Ale přijduť k vám brzo, bude-li nebo všecky věci vaše jsou. 22 Budto Pavel, budto Pán chtíti, a poznám ne řeč těch nadutých, ale moc. Apollo, budto Petr, budto svět, budto život, budto 20 Neboť nezáleží v řeči království Boží, ale v moci.

21 Co chcete? S metlou-li abych přišel k vám, čili s láskou, a s duchem tichosti?

5 Naprosto se slyší, že by mezi vámi bylo smilstvo, a to takové smilstvo, jakéž se ani mezi pohany nejmenuje, totíž aby někdo měl manželku otce svého. **2** A vy nadutí jste, a nermoutíte se raději, aby vyvržen byl z prostředku vás ten, kdož takový skutek spáchal. **3** Já zajisté, ač vzdálený tělem, ale přítomný duchem, již jsem to usoudil, jako bych přítomen byl, abyste toho, kterýž to tak spáchal, **4** Ve jménu Pána našeho Jezukrista sejdouce se spolu, i s mým duchem, s mocí Pána našeho Jezukrista, **5** Vydali takového satanu k zahubení těla, aby duch spasen byl v den Pána Ježíše. **6** Neníť dobrá chlouba vaše. Zdaliž nevíte, že malíčko kvasu všecko tésto nakvašuje? **7** Vyčisttež tedy starý kvas, abyste byli nové zadělání, jakož pak jste nenakvašeni. Neboť jest Beránek nás velikonoční za nás obětován, Kristus. **8** A protož hodujmež ne v kvasu starém, ani v kvasu zlosti a nešlechetnosti, ale v přesnicích upřímosti a pravdy. **9** Psal jsem váم v listu, abyste se nesměšovali s smilníky. **10** Ale ne všelikterak s smilníky tohoto světa, neb s lakomci, nebo s dráči, aneb s modláři, sic jinak musili byste z tohoto světa vyjít. **11** Nyní pak psal jsem váم, abyste se nesměšovali s takovými, kdyby kdo, maje jméno bratr, byl smilník, neb lakomec, neb modlář, neb zbolejce, neb opilec, neb dráč. S takovým ani nejezte. **12** Nebo proč já mám i ty, kteříž jsou vně, souditi? Však ty, kteříž jsou vnitř, vy soudíte? **13** Ty pak, kteříž jsou vně, Bůh soudí. Vyvrztež tedy toho zlého sami z sebe.

6 Smí někdo z vás, maje při s druhým, souditi se před nepravými, a ne raději před svatými? **2** Nevíte-liž, že svatí svět souditi budou? I poněvadž od vás souzen býti má svět, kterakž tedy nehodni jste těch nejmenších věcí rozsuzovati? **3** Zdaliž nevíte, že anděly souditi budeme? Co pak tyto časné věci? **4** Protož když byste měli míti soud o tyto časné věci, těmi, kteříž nejzadnejší jsou v církvi, soud osadte. **5** K zahanbeníť vašemu to pravím. Tak-liž není mezi vámi moudrého ani jednoho, kterýž by mohl rozsouditi mezi bratrem a bratrem svým? **6** Ale bratr s bratrem soudí se, a to před nevěřícími? **7** Již tedy konečně nedostatek mezi vámi jest, že soudy máte mezi sebou. Proč raději křivdy netrpíte? Proč raději škody

neběřete? **8** Nýbrž vy křivdu činíte, a k škodě přivedíte, a to bratří své. **9** Zdali nevíte, že nespravedlivý dědictví království Božího nedosáhnou? Nemylte se, však ani smilníci, ani modláři, ani cizoložníci, ani zzenštíli, ani samcoložníci, **10** Ani zloději, ani lakomci, ani opilci, ani zbolejci, ani dráči, dědictví království Božího nedůjdou. **11** A takoví jste někteří byli, ale obmyti jste, ale posvěcení jste, ale ospravedlněni jste ve jménu Pána Jezukrista a skrze Ducha Boha našeho. **12** Všecko mi sluší, ale ne všecko prospívá; všecko mi sluší, ale jáť pod žádné té věci moc oddán nebudu. **13** Pokrmové břichu nalezejí, a břicho pokrmům; Bůh pak i pokrmy i břicho zkazí. Ale tělo ne smilstvu oddáno býti má, ale Pánu, a Pán tělu. **14** Bůh pak i Pána Ježíše vzkřísil, i nás také vzkřísil mocí svou. **15** Nevíte-liž, že těla vaše jsou údové Kristovi? Což tedy vezma údy Kristovy, učiním je údy nevěstky? Odstop to. **16** Zdaliž nevíte, že kdož se připojuje k nevěstce, jedno tělo jest s ní? Nebo dí Písmo: Budou dva jedno tělo. **17** Ten pak, jenž se připojuje Pánu, jeden duch jest s ním. **18** Utíkejte smilstva. Všeliký hřich, kterýžkoli učinil by člověk, kromě těla jest, ale kdož smilní, ten proti svému vlastnímu tělu hřeší. **19** Zdaliž nevíte, že tělo vaše jest chrám Ducha svatého, jenž přebývá v vás, kteréhož máte od Boha, a nejste sami svoji? **20** Nebo koupeni jste za velikou mzdu. Oslavujtež tedy Boha tělem vaším i duchem vaším, kteréžto věci Boží jsou.

7 O čemž jste mi pak psali, k tomut' vám toto odpovídám: Dobréť by bylo člověku ženy se nedotýkat. **2** Ale pro uvarování se smilstva, jeden každý manželku svou měj a jedna každá měj muže svého. **3** Muž k ženě povinnou přívětivost okazuj, a tak podobně i žena muži. **4** Žena vlastního těla svého v moci nemá, ale muž, též podobně i muž těla svého vlastního v moci nemá, ale žena. **5** Nezbavujte jeden druhého, leč by to bylo z společného svolení na čas, abyste se uprázdnili ku postu a k modlitbě; a potom zase k témuž se navratte, aby vás nepokoušel satan pro nezdřelivost vaši. **6** Ale tot' pravím podle dopuštění, ne podle rozkazu. **7** Nebo chtěl bych, aby všickni lidé tak byli jako já, ale jeden každý svůj vlastní dar od Boha má, jeden tak a jiný jinak. **8** Pravím pak neženatým a vdovám: Dobré jest jim, aby tak zůstali jako i já. **9** Paklít' se nemohou zdržeti, nechať v stav manželský vstoupí; nebo lépe jest v stav manželský

vstoupiti nežli páliti se. **10** Vdaným pak přikazuji ne já, oženil, pečeju o věci tohoto světa, kterak by se líbil ale Pán, řka: Manželka od muže neodcházej. **11** Paklít' ženě. **34** Rozdlnět' jsou jistě žena a panna. Nevdaná by odešla, zůstaniž nevdaná, anebo smíř se s mužem pečeje o to, což jest Páně, aby byla svatá i tělem i svým. Tolikéž muž nepropouštěj ženy. **12** Jiným pak duchem, ale vdaná pečeje o věci světa, kterak by se pravím já, a ne Pán: Má-li který bratr manželku líbila muži. **35** Totoť pak pravím proto, abych vám to, nevěřící, a ta povoluje být s ním, nepropouštěj jí. **13** což jest užitečnějšího, ukázal, ne abych na vás osidlo A má-li která žena muže nevěřícího, a on chce být s uvrhl, ale abyste slušně a případně Pána se přídřzeli ní, nepropouštěj ho. **14** Posvěcent' jest zajisté nevěřící bez všeliké roztržitosti. **36** Pakli kdo za nesluňou věc muž pro ženu věřící, a žena nevěřící posvěcena jest své panně pokládá pomíjení času k vdání, a tak by pro muže; sic jinak děti vaši nečistí by byli, ale nyní se státi mělo, učř, jakžkoli chce, nezhřeší. Nechaž' ji svatí jsou. **15** Paklít' nevěřící odjít chce, nechat' jde. vdá. **37** Ale kdož jest se pevně ustavil v srdci svém, Není manem bratr neb sestra v takové věci, ale ku a není mu toho potřeba, ale v moci má vlastní vůli pokoji povolal nás Bůh. **16** A kterak ty víš, ženo, svou, a to uložil v srdci svém, aby choval pannu získáš-li muže svého? Anebo co ty víš, muži, získáš- svou, dobře činí. **38** A tak i ten, kdož vdává pannu li ženu? **17** Ale jakž jednomu každému odměřil Bůh svou, dobře činí, ale kdo nevdává, lépe činí. **39** Žena a jakž jednoho každého povolal Pán, tak chod'. A přivázána jest k manželství zákonem dotud, dokudž takt' ve všech církvech řídím. **18** Obřezaný někdo její muž živ jest. Pakli by umřel muž její, svobodná povolán jest? Neuvodíž na sebe neobřezání; pakli kdo jest; muž se vdáti, za kohož chce, toliko v Pánu. **40** v neobřízce povolán, neobřezuj se. **19** Nebo obrázka Ale blahoslavenější jest, zůstala-li by tak, podle mého nic není, a neobřízka také nic není, ale zachovávání soudu. Mámt' pak za to, žeť i já mám Ducha Božího. přikázání Božích. **20** Jeden každý v povolání tom, jímž povolán jest, zůstávej. **21** Služebníkem byv, povolán jsi? Nedbej na to. Pakli bys mohl být svobodný, raději toho užívej. **22** Nebo kdož jest v Pánu povolán, byv služebníkem, osvobozený jest Páně. Též podobně kdož jest povolán byv svobodný, služebník jest Kristův. **23** Za mzdu koupeni jste, nebudtež služebníci lidští. **24** Jeden každý, jakž povolán jest, bratří, v tom zůstávej před Bohem. **25** O pannách pak přikázání Páně nemám, ale však radu dávám, jakožto ten, jemuž z milosrdenství svého Pán dal věrným býti. **26** Za toť pak mám, že jest to dobré pro nastávající potřebu, totičž že jest dobré člověku tak býti. **27** Přivázán-lis k ženě, nehledej rozvázání. Jsi-li prost od ženy, nehledej ženy. **28** Pakli bys ses i oženil, nezhřešils, a vdala-li by se panna, nezhřešila; ale trápení těla míti budou takoví; ját' pak vám odpouštím. **29** Ale totot' vám pravím, bratří, protože čas ostatní jest ukrácený: náležit' tedy, aby i ti, kteříž mají ženy, byli, jako by jich neměli. **30** A kteříž pláčí, jako by neplakali, a kteříž se radují, jako by se neradovali, a kteříž kupují, jako by nevládli, **31** A kteříž užívají tohoto světa, jako by neuživali. Neboť pomíjí způsob tohoto světa. **32** A já bych rád chtěl, abyste vy bez pečování byli. Nebo kdo ženy nemá, pečeje o to, což jest Páně, kterak by se líbil Pánu. **33** Ale kdo se

8 O těch pak věcech, kteréž modlám obětovány bývají, víme, že všickni známost máme. A známost nadýmá, ale lásky vzdělává. **2** Zdá-li se pak komu, že něco umí, ještě nic nepoznal, tak jakž by měl znáti. **3** Ale jestliže kdo miluje Boha, tent' jest vyučen od něho. **4** A protož o pokrmích, kteříž se modlám obětují, toto díl: Víme, že modla na světě nic není a že není jiného žádného Boha nežli jeden. **5** Nebo ačkoli jsou někteří, ještě slovou bohové, i na nebi i na zemi, (jakož jsou mnozí bohové a páni mnozí.) **6** Ale my máme jediného Boha Otce, z něhož všecko, a my v něm, a jednoho Pána Ježíše Krista, skrze něhož všecko, i my skrze něho. **7** Ale ne ve všeckt' jest to umění. Nebo někteří se zlým svědomím pro modlu až dosavad jako modlám obětované jedí, a svědomí jejich, jsuci mdlé, poskvrňuje se. **8** Nečiníť pak nás pokrm vzácných Bohu. Nebo budeme-li jistí, nic tím lepší nebudeme, a nebudeme-li jistí, nic horší nebudeme. **9** Ale vizte, at' by snad ta vaše moc nebyla k urážce mdlým. **10** Nebo uzří-li kdo tebe, majícího známost, a ty sedíš při pokrmu modlám obětovaném, zdaliž svědomí toho, kterýž jest mdlý, nebude přivedeno k tomu, aby také jedl modlám obětované? **11** I zahynet' bratr mdlý, (pro tvé to vědění), za kteréhož Kristus umřel. **12** A tak hřešice proti bratřím, a urážejice svědomí jejich mdlé, proti

Kristu hřešíte. **13** A protož jestližet' pohoršuje pokrm bližního mého, nebudu jísti masa na věky, abych nezhoršil bratra svého. (aiōn g165)

9 Zdaliž nejsem apoštol? Zdaliž nejsem svobodný?

Zdaliž jsem Jezukrista Pána našeho neviděl? Zdaliž vy nejste práce má v Pánu? **2** Bycht' pak jiným nebyl apoštol, tedy vám jsem. Nebo pečet mého apoštolského výjave v Pánu. **3** Odpověď má před těmi, jenž mne soudí, ta jest: **4** Zdaliž nemáme moci jísti a pití? **5** Zdaliž nemáme moci sestry ženy při sobě mítí, jako i jiní apoštoli, i bratří Páně, i Petr? **6** Zdaliž sám já a Barnabáš nemáme moci tělesných prací zanechatí? **7** I kdo bojuje kdy na svůj náklad? Kdo štěpuje vinici a jejího ovoce nejí? Anebo kdo pase stádo a mléka od stáda nejí? **8** Zdaliž podle člověka to pravím? Zdaliž i Zákon toho nepraví? **9** Nebo v Zákoně Mojžíšově psáno jest: Nezavížeš úst volu mlátilcůmu. I zdaliž Bůh tak o voly pečeji? **10** Ěili naprostě pro nás to praví? Pro nášť jistě to napsáno jest. Nebo kdo oře, v naději orati má; a kdo mlátí v naději, naděje své má účasten být. **11** Poněvadž jsme my vám duchovní věci rozsívali, tak-liž jest pak to veliká věc, jestliže bychom my vaše časné věci žali? **12** Kdyžt' jiní práva svého k vám užívají, proč ne raději my? Avšak neužívali jsme práva toho, ale všecko snášíme, abychom žádné překážky neučinili evangelium Kristovu. **13** Zdaliž nevíte, že ti, kteríž o svatých věcech pracují, z svatých věcí jedí, a kteríž oltáři přístojojí, s oltářem spolu díl mají? **14** Tak jest i Pán nařídil těm, kteríž evangelium zvěstují, aby z evangelium živí byli. **15** Jáť jsem však ničeho toho neužíval. Aniž jsem toho proto psal, aby se to při mně tak dalo, anot' by mi mnohem lépe bylo umřiti, nežli aby kdo chválu mou vyprázdnil. **16** Nebo káži-li evangelium, nemám se čím chlubit, poněvadž jsem to povinen; ale běda by mně bylo, kdybych nekázal. **17** Jestližet' pak dobrovolně to činím, mám' odplatu; pakli bezděky, úřadt' jest mi svěřen. **18** Jakouž tedy mám odplatu? abych evangelium káže, bez nákladů býti evangelium Kristovo uložil, proto abych zle nepožíval práva svého při evangelium. **19** Svoboden zajisté jsa ode všech, všechném sebe samého v službu jsem vydal, abych mnohé získal. **20** A učiněn jsem Židům jako Žid, abych Židy získal; těm, kteříž pod Zákonem jsou, jako bych pod Zákonem byl, abych ty, kteříž pod Zákonem jsou, získal. **21** Těm, kteříž jsou bez Zákona,

jako bych bez Zákona byl, (a nejsa bez Zákona Bohu, ale jsa v Zákoně Kristu.) abych získal ty, jenž jsou bez Zákona. **22** Učiněn jsem mldým jako mldý, abych mldé získal. Všechném všecko jsem učiněn, abych vždy některé k spasení přivedl. **23** A tot' činím pro evangelium, abych účastník jeho byl. **24** Zdaliž nevíte, že ti, kteříž v závod běží, všickni zajisté běží, ale jeden běže základ? Tak běžte, abyste základu dosáhli. **25** A všeliký, kdož bojuje, ve všem jest zdrželivý. A oni zajisté, aby porušitelhou korunu vzali, jsou zdrželiví, ale my neporušitelou. **26** Protož já tak běžím, ne jako v nejistotu, tak bojuji, ne jako vítr rozrážeje, **27** Ale podmaňuji tělo své a v službu podrobuji, abych snad jiným káže, sám nebyl nešlechetný.

10 Nechcít' pak, abyste nevěděli, bratří, že otcové naši všickni pod oblakem byli, a všickni moře přešli, **2** A všickni v Mojžíšově pokrtně jsou v oblací a v moři, **3** A všickni týž pokrm duchovní jedli, **4** A všickni týž nápoj duchovní pilí. Pili zajisté z duchovní skály, kteráž za nimi šla; a ta skála byl Kristus. **5** Ale ne ve mnohých z nich zalíbilo se Bohu, nebo zhynuli na poušti. **6** Ty pak věci za příklad nám býti mají k tomu, abychom nebyli žádostivi zlého, jako i oni žádali. **7** Protož nebudete modláři, jako některí z nich, jakož psáno jest: Posadil se lid, aby jedl a pil, a vstali, aby hráli. **8** Aniž smilněme, jako některí z nich smilnili, a padlo jich jeden den třímečitma tisíců. **9** Ani pokouejme Krista, jako některí z nich pokoušeli, a od hadů zhynuli. **10** Ani repcete, jako i některí z nich reptali, a zhynuli od záhubce. **11** Toto pak všecko u figuře dálo se jim, a napsáno jest k napomenutí našemu, kteříž jsem již na konci světa. (aiōn g165) **12** A protož kdo se domnívá, že stojí, hledí, aby nepadl. **13** Pokušení vás nezachvátilo, než lidské. Ale věrnýt' jest Bůh, kteríž nedopustí vás pokoušeti nad vaši možnost, ale způsobí s pokušením také i vysvobození, abyste mohli snéstí. **14** Protož, moji milí bratří, utíkejtež modlářství. **15** Jakožto opatrným mluvím. Vy sudte, co pravím. **16** Kalich dobrořečení, kterémuž dobrořečíme, zdaliž není společnost krve Kristovy? A chléb, kterýž lámeme, zdaliž není společnost těla Kristova? **17** Nebo jeden chléb, jedno tělo mnozí jsme; všickni zajisté z jednoho chleba jíme. **18** Pohledte na Izraele podle těla. Zdaliž ti, kteříž jedí oběti, nejsou účastníci oltáře? **19** Což pak tedy dím? Že modla jest něco?

Anebo že modlám obětované něco jest? Nikoli. **20** Ale se ženě s nepřikrytou hlavou modliti Bohu. **14** Zdaliž toto pravím, že, což oběťují pohané, dáblům oběťují, a vás i samo přirození neučí, žet' jest ohyzda muži ne Bohu. Nechtěl' bych pak, abyste vy byli účastníci mítí dlouhé vlasy? **15** Ale ženě mítí dlouhé vlasy dáblů. **21** Nebo nemůžete kalicha Páně pít a kalicha pocitivě jest; nebo vlasové k zastírání dány jsou jí. dáblů; nemůžete účastníci být stolu Páně a stolu **16** Jestliže pak komu se vidí neustupným býti, myť dáblů. **22** Èili k hněvu popouzíme Pána? Zdali silnější takového obyčeje nemáme, ani církev Boží. **17** Toto jsme nežli on? **23** Všecko mi sluší, ale ne všecko jest pak předkládaje, nehválím toho, že ne k lepšimu, užitečné; všecko mi sluší, ale ne všecko vzdělává. **24** ale k horšimu se scházíte. **18** Nejprve zajisté, když se žádný nehledej svých věcí, ale jeden každý toho, což scházíte do shromáždění, slyším, že jsou roztržky jest bližního. **25** Všecko, což se v masných krámcích mezi vámi, a poněkud tomu věřím. **19** Nebot' musejí i prodává, jezte, nic se nevyptávajíce pro svědomí. kacírstva mezi vámi býti, aby právě zbožní zjevení **26** Nebo Pánět' jest země i plnost její. **27** Pozval-lit' byli mezi vámi. **20** A tak když se scházíte vespolek, by vás pak kdo z nevěřících k stolu, a chcete jít, jižt' to není večeři Páně jísti, **21** Poněvadž jeden každý vše, cožkoli bylo by vám předloženo, jezte, nic se nejprv večeři svou přijímá v jedení, a tu někdo lační, nevyptávajíce pro svědomí. **28** Pakli by vám někdo a jiný se přepil. **22** A což pak domů nemáte k jedení a řekl: Toto jest modlám obětované, nejezte pro toho, ku pití? Èili církev Boží tupíte, a zahanbjujete ty, kteříž jenž oznámil, a pro svědomí. Páně zajisté jest země i nemají hojnosti pokrmů? Což vám dím? Chváliti budu plnost její. **29** Svědomí pak pravím ne tvé, ale toho vás? V tom jistě nehválím. **23** Já zajisté příjal jsem druhého. Nebo proč by měla svoboda má potupena ode Pána, což i vydal jsem vám, že Pán Ježíš v tu býti od cizího svědomí? **30** A poněvadž já s díků noc, v kterouž zrazen jest, vzal chléb, **24** A díky činiv, činěním požívám, proč mi se rouhají příčinou toho, z lámal a řekl: Vezměte, jezte, to jest tělo mé, kteréž čehož já díky činím? **31** Protož budto že jíte, nebo se za vás láme. To číte na mou památku. **25** Takž i pijete, anebo cožkoli činíte, všecko k slávě Boží činíte. kalich, když povečeřel, řka: Tento kalich jest ta nová **32** Bez úrazu budte i židům i řekům i církvi Boží, **33** smlouva v mé krvi. To činíte, kolikrátkoli pít budete, Jakož i já ve všem líbím se všechném, nehledaje v na mou památku. **26** Nebo kolikrážt' byste koli jedli tom svého užitku, ale mnohých, aby spaseni byli.

11 Následovníci moji budte, jako i já Kristův. **2**

Chválím' pak vás, bratří, že všecky věci mé v paměti máte, a jakž jsem vydal vám ustanovení, tak je zachováváte. **3** Chcít' pak, abyste věděli, že všelikého muže hlava jest Kristus, a hlava ženy muž, hlava pak Kristova Bůh. **4** Každý muž, modle se aneb prorokuje s přikrytou hlavou, ohyžduje hlavu svou. **5** Každá pak žena, modleci se anebo prorokujici s nepřikrytou hlavou, ohyžduje hlavu svou; nebo jednostejná věc jest, jako by se oholila. **6** Nebo nezavíjí-lit' žena hlavy své, nechažt' se také ostříhá. Pakli jest mrzká věc ženě oholit se neb ostříhati, nechažt' se zavíjí. **7** Mužt' nemá zavíjeti hlavy své, obraz a sláva Boží jsa, ale žena sláva mužova jest. **8** Nebo není muž z ženy, ale žena z muže. **9** Není zajisté muž stvořen pro ženu, ale žena pro muže. **10** Protož mát' žena mítí obestření na hlavě pro anděly. **11** Avšak ani muž bez ženy, ani žena bez muže, v Pánu. **12** Nebo jakož žena jest z muže, tak i muž skrze ženu, všecky pak Božím mluvě, nezlöřečí Pánu Ježíši, a žádný nemůže věci z Boha. **13** Vy sami mezi sebou sudte, sluší-li říci Pán Ježíš, jediné v Duchu svatém. **4** Rozdílnít'

12 O duchovních pak dařích, bratří, nechci, abyste nevěděli. **2** Víte, že jste byli pohané, kteříž k modlám němým, jakž jste bývali vedeni, tak jste chodili. **3** Protož známot' vám činím, že žádný v Duchu žena jest z muže, tak i muž skrze ženu, všecky pak Božím mluvě, nezlöřečí Pánu Ježíši, a žádný nemůže věci z Boha. **13** Vy sami mezi sebou sudte, sluší-li říci Pán Ježíš, jediné v Duchu svatém. **4** Rozdílnít'

pak darové jsou, ale tentýž Duch, 5 A rozdílná jsou přísluhování, ale tentýž Pán, 6 A rozdílné jsou moci, ale tentýž Bůh, jenžto působí všecko ve všech. 7 Jednomu pak každému dáno bývá zjevení Ducha k užitku. 8 Nebo někomu dána bývá skrze Ducha řeč moudrosti, jinému pak řeč umění podle téhož Ducha, 9 Jinému víra v témž Duchu, jinému darové uzdravování v jednostojném Duchu, 10 Někomu divu činění, jinému proroctví, jinému rozeznání duchů, jinému rozličnost jazyků, jinému vykládání jazyků. 11 Ale to vše působí jeden a týž Duch, rozděluje jednomu každému obzvláštně, jakž ráčí. 12 Nebo jakož tělo jedno jest a mnoho má údů, ale všickni ti jednoho těla údové, mnozí jsouce, však jedno tělo jsou: tak i Kristus. 13 Skrize jednoho zajisté Ducha my všickni v jedno tělo pokřtěni jsme, budto Židé, budto Řekové, budto služebníci, nebo svobodní, a všickni v jeden duch zapojeni jsme. 14 Nebo tělo není jeden úd, ale mnozí. 15 Dí-li noha: Poněvadž nejsem rukou, nejsem z těla, zdaliž proto není z těla? 16 A dí-li ucho: Když nejsem oko, nejsem z těla, zdaliž proto není z těla? 17 Jestliže všecko tělo jest oko, kde pak bude sluch? Pakli všecko tělo jest sluch, kde povonění? 18 Ale zřídil Bůh údy jeden každý z nich v těle, tak jakž jest on chtěl. 19 Nebo kdyby byli všickni údové jeden úd, kde by bylo tělo? 20 Ale nyní mnozí údové jsou, však jedno tělo. 21 A tak nemůži' oko říci ruce: Nepotřebí mi tebe, anebo opět hlava nohám: Nepotřebuji vás. 22 Nýbrž mnohem více údové, kteríž se zdadí nejmídalejší v těle býti, potřební jsou. 23 A kteríž máme za nejméně ctihonéd údy v těle, ty větší ctí přistíráme; a nezdobní údové naši hojnější ozdobu mají, 24 Ozdobní pak údové naši toho nepotřebují. Ale Bůh tak způsobil tělo, poslednějšimu dav hojnější poctu, 25 Aby nebyla nesvornost v těle, ale aby údové jedni o druhé vespolek pečovali 26 A protož jestliže trpí co jeden úd, spolu s ním trpí všickni údové; pakli jest v slávě jeden úd, radují se spolu s ním všickni údové. 27 Vy pak jste tělo Kristovo, a údové z částky. 28 A některé zajisté postavil Bůh v církvi nejprve apoštoly, druhé proroky, třetí učitele, potom moci, potom ty, kteří mají dary uzdravování, pomocníky, správce jiných, rozličnost jazyků mající. 29 Zdaliž jsou všickni apoštoli? Zdali všickni proroci? Zdali všickni učitelé? Zdali všickni divy činí? 30 Zdali všickni mají dary k uzdravování? Zdali všickni jazyky rozličnými

mluví? Zdali všickni vykládají? 31 Snažujtež se pak dojít darů lepších, a ještět vyšší cestu vám ukáži. **13** Bych jazyky lidskými mluvil i andělskými, a lásky kdybych neměl, učiněn jsem jako měd' zvučící a nebo zvonec znějící. 2 A bycht' měl proroctví, a znal všecka tajemství, i všelikého umění došel, a kdybych měl tak velikou víru, že bych hory přenášel, lásky pak kdybych neměl, nic nejsem. 3 A kdybych vynaložil na pokrmy chudých všecken statek svůj, a bych vydal tělo své k spálení, a lásky bych jen neměl, nic mi to neprospívá. 4 Láska trpělivá jest, dobrativá jest, láска nezávidí, láска není všetečná, nenadýmá se. 5 V nic neslušného se nevydává, nehledá svých věcí, nezpouzí se, neobmýší zlého. 6 Neraduje se z nepravosti, ale spolu raduje se pravdě. 7 Všecko snáší, všemu věří, všeho se naděje, všeho trpělivě čeká. 8 Láska nikdy nevpadá, ačkoli proroctví přestanou, i jazykové utichnou, i učení v nic přijde. 9 Z částky zajisté poznáváme a z částky prorokujeme. 10 Ale jakž' by přišlo dokonalé, tehdyt' to, což jest z částky, vyhlazeno bude. 11 Dokudž jsem byl dítě, mluvil jsem jako dítě, myslil jsem jako dítě, smýšlel jsem jako dítě, ale když jsem učiněn muž, opustil jsem dětinské věci. 12 Nyní zajisté vidíme v zrcadle a skrze podobenství, ale tehdáž tváří v tvář. Nyní poznávám z částky, ale tehdy poznám, tak jakž i známostí obdařen budu. 13 Nyní pak zůstává víra, naděje, láска, to tré, ale největší z nich jestit' láiska.

14 Následujtež tedy lásky, horlivě žádejte duchovních věcí, nejvíce však, abyste prorokovali. 2 Nebo ten, jenž mluví cizím jazykem, ne lidem mluví, ale Bohu; nebo žádný neposlouchá, ale duchem vypravuje tajemství. 3 Kdož pak prorokuje, lidem mluví vzdělání, i napomínání, i potěšení. 4 Kdož mluví cizím jazykem, sám sebe vzdělává, ale raději, abyste prorokovali. Nebo větší jest ten, jenž prorokuje, nežli ten, kdož jazyky cizími mluví, leč by také to, což mluví, vykládal, aby se vzdělávala církev. 6 A protož, bratři, přišel-li bych k vám, jazyky cizími v zjevení neb v umění, bud' v proroctví neb v učení? 7 Podobně jako i bezdušné věci, vydávající zvuk, jako píšťalka nebo harfa, kdyby rozdílného zvuku

nevýdávaly, kterak by vědíno bylo, co se píská, anebo necht' rozsuzují. **30** Paklít' by jinému tu přísedícímu na harfu hrá? **8** Ano trouba vydala-li by nejistý hlas, zjeveno bylo, první mlč. **31** Nebo můžete všickni, kdož se bude strojiti k boji? **9** Tak i vy, nevydali-li jeden po druhém, prorokovati, aby se všickni učili byste jazykem svým srozumitelných slov, kterak bude a všickni se potěšovali. **32** Duchové' pak proroků rozumíno, co se mluví? Budete jen u vítr mluviti. **10** prorokům poddání jsou. **33** Nebo není' Bůh původ Tak mnoho, (jakž vidíme,) rozdílů hlasů jest na světě, různice, ale pokoj, jakož i ve všech shromážděních a nic není bez hlasu. **11** Protož nebudu-lit' znáti moci svatých učím. **34** Ženy vaše v shromážděních at' hlasu, budu tomu, kterýž mluví, cizozemec, a ten, mlčí, nebo nedoporuší se jim mluviti, ale aby poddányjenž mluví, bude mi také cizozemec. **12** Tak i vy, byly, jakž i Zákon praví. **35** Pakl se chtí čemu naučiti, poněvadž jste horliví milovníci duchovních věcí, toho doma mužů svých nechať se ptají. Nebo mrzká věc hledejte, abyste se k vzdělání církve rozhnili. **13** A jest ženám mluviti v shromáždění. **36** Zdalíž jest od protož, kdož mluví jazykem cizím, modl se, aby mohl vás slovo Boží pošlo? Zdali k samým vám příšlo? **37** vykládati. **14** Nebo budu-li se modlitи cizím jazykem, Zdá-li se sobě kdo býti prorokem nebo duchovním, duch můj se toliko modlí, ale mysl má bez užitku nechať pozna, co vám příš, žeť jsou přikázání Páně. jest. **15** Což tedy jest? Modlitи se budu duchem, **38** Pakl kdo neví, nevěz. **39** A takž, bratří, o to se a modlitи se budu i myslí; plésati budu duchem a snažte, abyste prorokovali, a jazyky cizími mluviti plésati budu i myslí. **16** Nebo kdybys ty dobročeřil nezbraňujte. **40** Všecko slušně a podle rádu at' se Bohu duchem, kterakž ten, jenž prostý člověk jest, k děje.

tvému dobročeření řekne Amen, poněvadž neví, co pravíš? **17** Nebo ač ty dobré díky činíš, ale jiný se nevzdělává. **18** Děkuji Bohu svému, že více nežli vy všickni jazyky cizími mluvím. **19** Ale v sboru raděj bych chtěl pět slov srozumitelně promluviti, abych také jiných poučil, nežli deset tisíců slov jazykem neznámým. **20** Bratří, nebudte děti v smyslu, ale zlosti budte děti, smyslem pak budte dospělí. **21** Psáno jest v Zákoně: Že rozličnými jazyky a cizími rty budu mluviti lidu tomuto, a aniž tak mne slyšeti budou, praví Pán. **22** A tak jazykové jsou za div ne tém, jenž věří, ale nevěřícim, proroctví pak ne nevěřícim, ale věřícím. **23** A protož když by se sešla všecka církev spolu, a všickni by jazyky cizími mluvili, a vešli by tam i neučení neb nevěřící, zdalíž neřeknou, že blázníte? **24** Ale kdyby všickni prorokovali, a všel by tam mezi ně někdo nevěřící nebo neučený, přemáhán by byl ode všech a souzen ode všech. **25** A tak tajnosti srdce jeho zjeveny budou, a on padna na tvář, klaněti se bude Bohu, vyznávaje, že jistě Bůh jest mezi vámi. **26** Což tedy bratří? Když se scházíte, jeden každý z vás píseď má, učení má, cizí jazyk má, zjevení má, vykládání má, všecko to budí k vzdělání. **27** Budtože by kdo jazykem cizím mluvil, at' se to děje skrze dva neb nejvíce tři, a to jeden po druhém, a jeden at' vykládá. **28** Pakl by nebylo vykladače, nechat' mlčí v shromáždění, než sobě sám nechať mluví a Bohu. **29** Proroci pak dva nebo tři at' mluví, a jiní

15 Známot' vám pak činím, bratří, evangelium, kteréž jsem zvěstoval vám, kteréž jste i přijali, v němž i stojíte, **2** Skrize kteréž i spasení běřete, kterak kázel jsem vám, pamatujiete-li, leč byste nadarmo uvěřili. **3** Vydal jsem zajisté vám nejprve to, což jsem i vzal, že Kristus umřel za hřichy naše podle Písem, **4** A že jest pohřben a že vstal z mrtvých třetího dne podle Písem. **5** A že vidín jest od Petra, potom od dvanacti. **6** Potom vidín více než od pěti set bratří spolu, z nichžto mnozí ještě žíví jsou až dosavad, a některí již zesnuli. **7** Potom vidín jest od Jakuba, potom ode všech apoštolů. **8** Nejposléze pak ze všech, jakožto nedochudčeti, ukázal se i mně. **9** Nebo já jsem nejmenší z apoštolů, kterýž nejsem hoděn slouti apoštol, protož jsem se protivil církvi Boží. **10** Ale milostí Boží jsem to, což jsem, a milost jeho mně učiněná daremná nebyla, ale hojnější nežli oni všickni pracoval jsem, avšak ne já, ale milost Boží, kteráž se mnou jest. **11** Protož i já i oni tak kážeme, a tak jste uvěřili. **12** Poněvadž se pak káže o Kristu, že jest z mrtvých vstal, kterakž některí mezi vámi praví, že by nebylo z mrtvých vstání? **13** Nebo není-lit' z mrtvých vstání, aniž' jest Kristus z mrtvých vstal. **14** A nevstal-lit' jest z mrtvých Kristus, tedy' jest daremné kázaní naše, a daremná' jest i víra vaše. **15** A byli bychom nalezeni i křiví svědkové Boží; nebo vydali jsme svědectví o Bohu, že vzkřísil z mrtvých

Krista. Kteréhož nevzkřísil, (totiž) jestliže mrtví z hvězdy dělí se v slávě. 42 Tak i vzkříšení z mrtvých, mrtvých nevstávají. 16 Nebo jestliže mrtví z mrtvých Rozsívá se tělo porušitelné, vstane neporušitelné; nevstávají, aniž jest Kristus vstal. 17 A nevstal-lit' 43 Rozsívá se nesličné, vstane mocné; rozsívá se jest z mrtvých Kristus, marná jest víra vaše, ještě nemocné, vstane mocné; 44 Rozsívá se tělo tělesné, jste v hříších vašich. 18 A takť i ti, kteříž zesnuli v vstane tělo duchovní. Jest tělo tělesné, jest také Kristu, zahynuli. 19 Jestliže pak v tomto životě tolíko i duchovní tělo. 45 Takt' i psáno jest: Učiněn jest naději máme v Kristu, nejbídnější jsme ze všech lidí. první člověk Adam v duši živou, ale poslední Adam v 20 Ale vstal' jest z mrtvých Kristus, prvotiny těch, jenž ducha obživujícího. 46 Však ne nejprve duchovní, zesnuli. 21 Nebo poněvadž skrze člověka smrt, také i ale tělesné, potom pak duchovní. 47 První člověk skrze člověka vzkříšení z mrtvých. 22 Nebo jakož byl z země zemský, druhý člověk jest sám Pán s v Adamovi všickni umírají, tak i skrze Krista všickni nebe. 48 Jakýž jest ten zemský, takoví jsou i zemští, obživeni budou. 23 Ale jeden každý v svém pořádku: a jakýž ten nebeský, takovíž budou také i nebeští. 49 Prvotiny Kristus, potom ti, kteříž jsou Kristovi, v příští A jakož jsme nesli obraz zemského, takť poneseme jeho. 24 Potom bude konec, když vzdá království obraz i nebeského. 50 Totot' pak pravím, bratři: Že Bohu a Otci, když vyprázdní všeliké knížatstvo, i tělo a krev království Božího dědictví nedosáhnou, všelikou vrchnost i moc. 25 Nebo musíť to být, aby aniž porušitelnost neporušitelnosti dědičně obdrží. on kraloval, dokudž nepoloží všech nepřátel pod nohy 51 Aj, tajemství vám pravím: Ne všickni zajisté jeho. 26 Nejposlednější pak nepřítel zahlazen bude zesneme, ale všickni proměněni budeme, hned smrt. 27 Nebo všecky věci poddal pod nohy jeho. Když pojedou, v okamžení, k zatroubení poslednímu. 52 pak praví, že všecky věci poddány jsou jemu, zjevnět' Nebot' zatroubí, a mrtví vstanou neporušitelní, a my jest, že kromě toho, kterýž jemu poddal všecko. 28 proměněni budeme. 53 Musí zajisté toto porušitelné A když poddáno jemu bude všecko, tedy i on Syn tělo obleči neporušitelnost, a smrtně toto obleče poddá se tomu, kterýž jemu poddati má všecko, aby nesmrtelnost. 54 A když porušitelné toto tělo obleče byl Bůh všecko ve všech. 29 Sic jinak co činí ti, kteříž neporušitelnost, a smrtně toto obleče nesmrtelnost, se kří za mrtvé? Nevstávají-lit' mrtví z mrtvých, i proč tehdy se naplní řeč, kteráž napsána jest: Pohlcena se kří za mrtvé? 30 Proč i my nebezpečenství trpíme jest smrt v vítězství. 55 Kde jest, ó smrti, osten tvůj? každé hodiny? 31 Na každý den umírám, skrze slávu Kde jest, ó peklo, vítězství tvé? (Hadēs g86) 56 Osten naši, kterouž mám v Kristu Ježíši Pánu našem. 32 pak smrti jestit' hřich, a moc hřicha jest Zákon. 57 Jestliže jsem obyčejem jiných lidí bojoval s šelmami Ale Bohu díka, kterýž dal nám vítězství skrze Pána v Efezu, co mi to prospěje, nevstanou-lit' mrtví? Tedy našeho Jezukrista. 58 Protož, bratři moji milí, stálí jezme a pijme, nebo zítra zemřeme. 33 Nedejte se budete a nepohnutelní, rozhojnějíce se v díle Páně svoditi. Porušují' dobré obyčeje zlá rozmlouvání. 34 výdycy, vědouce, že práce vaše není daremná v Procítě k konání spravedlnosti, a nehřešte. Nebo Pánu.

některí ještě neznají Boha; k zahanění vašemu totu mluvím. 35 Ale řekne někdo: Kterakž pak vstanou mrtví? A v jakém těle přijdou? 36 Ó nemoudrý, však to, což rozsíváš, nebývá obživeno, leč umře. 37 A což rozsíváš, ne to tělo, kteréž potom zrosté, rozsíváš, ale holé zrno, jaké se trefí, pšenice nebo kteréžkoli jiné. 38 Bůh pak dává jemu tělo, jakž ráčí, a jednomu každému z těch semen jeho vlastní tělo. 39 Ne každé tělo jest jednostojné tělo, ale jiné zajisté tělo lidské, jiné tělo hovadí, jiné pak rybí, a jiné ptačí. 40 A jsou těla nebeská, a jsou těla zemská, ale jiná jest sláva nebeských, a jiná zemských. 41 Jiná sláva slunce, a jiná měsíce, a jiná sláva hvězd; nebo hvězda od

16 O sbírce pak na svaté, jakž jsem nařídil v církvích Galatských, tak i vy čírte. 2 V každou neděli jeden každý z vás sám u sebe slož, schovaje podle možnosti, aby ne teprv, když k vám přijdu, sbírky se daly. 3 Když pak přijdu, kterékoliv osoby schválíte skrze listy, tyť pošli, aby donesli tuto milost vaši do Jeruzaléma. 4 Paklit' by bylo potřebí, abych i já šel, půjdout' se mnou. 5 Přijdu' pak k vám, když Macedonii projdu; (nebo Macedonii míním projít.) 6 Ale u vás' snad poostanu, aneb i přes zimu pobudu, abyste vy mne doprovodili, kamž bych koli šel. 7 Nechci zajisté s vámi se nyní tolíko na zastavení shledati, ale naději se, že za nějaký čas pobudu

u vás, bude-li Pán chtít. 8 Zůstanut' pak v Efuzu až do letnic. 9 Nebo otevříny jsou mi tu veliké a mocné dveře, a protivníku mnoho. 10 Přišel-lit' by pak k vám Timoteus, hledtež, aby bezpečně byl u vás; nebot' dílo Boží dělá jako i já. 11 Protož necht' jím žádný nepohrdá, ale vyprovodte jej v pokoji, at' přijde ke mně; nebot' na něj čekám s bratřimi. 12 O Apollovi pak bratru oznamuji vám, že jsem ho velmi prosil, aby šel k vám s bratřimi. Ale nikoli nebyla vůle jeho, aby nyní přišel, než přijdet', když bude mít čas přihodný. 13 Bděte, stůjte u víře, zmužile sobě čírte a budtež silní. 14 Všecky věci vaše at' se dějí v lásce. 15 Prosímt' vás pak, bratři, znáte čeleď Štěpánovu, že jsou oni prvotiny Achaie, a že jsou se v službu svatým vydali, 16 Abyste i vy poddání byli takovým, i všelikému pomáhajícímu a pracujícímu. 17 Těšímt' se pak z příchodu Štěpána a Fortunáta a Achaika; nebo nedostatek pro vaši nepřítomnost oni doplnili. 18 Potěšili zajisté mého ducha i vašeho. Protož znejtež takové. 19 Pozdravujíť vás sborové, kteříž jsou v Azii. Pozdravujíť vás v Pánu velice Akvila a Priscilla, s církví tou, kteráž jest v domu jejich. 20 Pozdravují vás všickni bratři. Pozdravte sebe vespolek v políbení svatém. 21 Pozdravení vlastní rukou Pavlovou. 22 Jestliže kdo nemiluje Pána Jezukrista, budiž proklatý: Maran atha. 23 Milost Pána Jezukrista budiž s vámi. 24 I láska má v Kristu Ježíši se všemi vámi. Amen.

2 Korintským

1 Pavel, apoštol Ježíše Krista skrze vůli Boží, a

Timoteus bratr, církvi Boží, kteráž jest v Korintu, se všemi svatými, kteříž jsou ve vši Achaii: **2** Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Jezukrista. **3** Požehnaný Bůh a Otec Pána našeho Jezukrista, Otec milosrdenství, a Bůh všelikého potěšení, **4** Kterýž těší nás a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Jezukrista. **5** Nebo jakož se rozhojněj utrpení Kristova na nás, tak skrze Krista rozhojněje se i potěšení naše. **6**

Nebo budto že souženi jsme, pro vaše potěšení a spasení souženi jsme, kteréž se působí v snásení týchž trápení, kteráž i my trpíme; budto že potěšování býváme, pro vaše potěšení a spasení potěšování býváme. A naděje naše pevná jest o vás. **7** Poněvadž víme, že jakož jste účastníci utrpení, také i potěšení. **8** Nechcemet' zajisté, abyste nevěděli, bratři, o soužení našem, kteréž jsme měli v Azii, že jsme nad míru přetízeni byli a nad možnost, tak že jsme již o životu svém byli pochybili. **9** Nýbrž sami v sobě již jsme byli tak usoudili, že nebylo lze než umříti, abyhom nedoufali sami v sobě, ale v Bohu,jenž i mrtvě křísi. **10** Kterýž z takového nebezpečenství smrti vytrhl nás, a vytrhuje, v něhož doufáme, že i ještě vytrhne, **11** Když i vy nám pomáhati budete modlitbami za nás, aby z daru toho, příčinou mnohých osob nám daného, od mnohých děkováno bylo Bohu za nás. **12** Nebo chlouba naše tato jest, svědectví svědomí našeho, že v sprostnosti a v upřímosti Boží, ne v moudrosti tělesné, ale v milosti Boží obcováli jsme na tomto světě, zvláště pak u vás. **13** Nebot' nepíšeme vám nic jiného, nežli to, což čtete, aneb což prvé znáte. A naději mám, že až do konce tak znáti budete. **14** Jakož jste již i z stránky poznali nás, žeť jsme chlouba vaše, podobně jako i vy naše, v den Pána Ježíše. **15** A v tomž doufání chtěl jsem k vám přijít nejprve, abyste druhou milost měli, **16** A skrze vás jítí do Macedonie, a zase z Macedonie přijít k vám, a potom od vás abyhom byl doprovoden do Judstva. **17** O tom pak když jsem přemyšloval, zdali jsem co lehkomyslně činil? Aneb což přemyšluji, zdali podle těla přemyšluji, tak aby bylo při mně: Jest, jest, není, není? **18** Ale ví' to věrný Bůh, že řec naše, kteráž

byla mluvena k vám, nebyla: Jest, a není. **19** Nebo

Syn Boží Ježíš Kristus, kterýž mezi vámi kázán jest skrze nás, totíž skrze mne a Silvána a Timotea, nebyl: Jest, a není, ale bylo v kázání o něm: Jest, **20** (Nebo kolikžkoli jest zaslíbení Božích, v něm' jsou: Jest, a v něm' také jest Amen,) k slávě Bohu skrze nás. **21** Ten pak, kterýž potvrzuje nás s vámi v Kristu, a kterýž pomazal nás, Bůh jest. **22** Kterýž i znamenal nás, a dal závdavek Ducha svatého v srdce naše. **23** Jak pak Boha za svědka beru na svou duši, že lituje vás, ještě jsem nepřišel do Korintu. **24** Ne jako byhom panovali nad věrou vaší, ale pomocníci jsme radosti vaší; nebo věrou stojíte.

2 Toto jsem pak sobě uložil, abych k vám zase

s zámutkem nepřišel. **2** Nebo jestliže já vás zarmoutím, i kdo jest, ješto by mne obveselil, než ten, kterýž jest ode mne zarmoucen? **3** A protot' jsem vám to napsal, abych přijda k vám, neměl zámutku z těch, z nichž bych se měl radovati, doufaje o všechno vás, že radost má jest všechno vás radost. **4** Nebo z velikého ssoužení a bolesti srdce psal jsem vám, s mnohými slzami, ne abyste zarmouceni byli, ale abyste poznali lásku, kteroužto k vám velikou mám. **5** Jestližet' jest pak kdo zarmoutil, ne mnet' zarmoutil, ne toliko poněkud, abych jím neobtěžoval všechno vás. **6** Dostit' má takový na tom trestání, kteréž měl od mnohých, **7** Tak abyste jemu již raději zase odpustili a potěšili ho, aby on snad přílišným zámutkem nepřišel na zahynutí. **8** Protož prosím vás, abyste utvrdili k němu lásku. **9** Nebo i proto psal jsem vám, abyhom zkušením zvěděl, jste-li ve všem poslušni. **10** Komuž pak vy co odpouštíte, i já odpouštím. Nebo i já, jestliže jsem co odpustil, komuž jsem odpustil, pro vás odpustil jsem, před obličejem Kristovým, abyhom nebyli oklamáni od satana. **11** Nebo nejsou nám neznámá myšlení jeho. **12** Když jsem pak přišel do Troad, k zvěstování evangelium Kristova, ačkoli dveře mi otevříny byly skrze Pána, však neměl jsem žádného upokojení v duchu svém, protože jsem nenašel Tita, bratra svého. **13** Ale požehnav jich, odšel jsem do Macedonie. **14** Bohu pak budí díka, kterýž vždycky dává nám vítězství v Kristu, a vůni známosti své zjevuje skrze nás na každém místě. **15** Nebot' jsme Kristova vůně dobrá Bohu v těch, jenž k spasení přicházejí, i v těch, kterýž hynou, **16** Těm zajisté jsme vůně smrtelná k smrti, oném pak vůně života k životu. Ale k tomu

kdo jest způsobný? 17 Nebot' nejsme, jako mnozí, ale zjevováním pravdy v příjemnost uvodíce sebe u cizoložící slovo Boží, ale jako z upřímnosti, a jako z každého svědomí lidského před obličejem Božím. 3 Boha, před obličejem Božím, o Kristu mluvíme.

3 Začínáme opět sami sebe chváliti? Zdaliž potřebujeme, jako někteří, schvalujičích listů k vám, nebo od vás k jiným? 2 List náš vy jste, napsaný v srdcích našich, který znají a čtou všickni lidé. 3 Nebo to zjevné jest, že jste vy list Kristův, zpravený skrze přísluhování naše, napsaný ne černidlem, ale Duchem Boha živého, ne na dskách kamenných, ale na dskách srdce masitých. 4 Doufání pak takové máme skrze Krista k Bohu, 5 Ne že bychom dostateční byli mysliti něco sami z sebe, jakožto sami z sebe, ale dostatečnost naše z Boha jest. 6 Kterýžto i hodné nás učinil služebníky Nového Zákona, ne litery, ale Ducha. Nebo litera zabíjí, ale duch obžívuje. 7 A poněvadž přísluhování smrti, literami vyryté na dskách kamenných, bylo slavné, tak že nemohli patřiti synové Izraelští v tvář Mojžíšovu, pro slávu oblíčeje jeho, kteráž pominouti měla, 8 I kterakž by tedy ovšem přísluhování Ducha nemělo být slavné? 9 Nebo poněvadž přísluhování pomsty slavné bylo, mnohem' se více rozhořňuje v slávě přísluhování spravedlnosti. 10 Nebo to, což oslaveno bylo, aniž oslaveno bylo v té částce, u přirovnání převyšené slávy nového přísluhování. 11 Nebo poněvadž to pomíjející slavné bylo, mnohem' více to, což zůstává, jestiť slavné. 12 Protož majíce takovou naději, mnohé svobody užíváme, 13 A ne jako Mojžíš, kterýž kladl záštření na tvář svou, aby nepatřili synové Izraelští k cíli té věci pomíjející. 14 Ale ztupeni jsou smyslové jejich. Nebo až do dnešního dne to záštření v čítání Starého Zákona zůstává neodkryté; nebo skrze Krista toliko se odnímá. 15 Protož až do dnešního dne, když se čtou knihy Mojžíšovy, záštření jest položeno na jejich srdci. 16 Než jakž by se obrátilo ku Pánu, odřato bude záštření. 17 Nebo Pán Duch jest, a kdež jest Duch Páně, tut' i svoboda. 18 My pak všickni odkrytou tvář slávu Páně jakožto v zrcadle spatřujíce, v týž obraz proměně býváme od slávy v slávu, jakožto od Ducha Páně.

4 Protož majíce toto přísluhování, tak jakž jsme milosrdenství došli, neoblevujeme v něm. 2 Ale odmítáme ukryvání neslušnosti, nechodíce v chytrosti, aniž se lstitě obírajíce s slovem Božím,

Pakl' zakryté jest evangelium naše, před těmi, kteří hynou, zakryté jest. 4 V nichžto Bůh světa tohoto oslepil myslí, totiž v nevěrných, aby se jim nezasvítilo světlo evangelium slávy Kristovy, kterýž jest obraz Boží. (aiōn g165) 5 Nebot' ne sami sebe kážeme, ale Krista Ježíše Pána, sami pak o sobě pravíme, že jsme služebníci vaši pro Ježíše. 6 Bůh zajisté, kterýž rozkázel, aby se z temnosti světlo zablesklo, tent' jest se osvítil v srdcích našich, k osvícení známosti slávy Boží v tváři Ježíše Krista. 7 Mámět pak poklad tento v nádobách hliněných, aby vyvýšenost moci byla Boží, a ne z nás. 8 Myť se všech stran úzkost máme, ale nebýváme cele potlačeni; v divných jsme nesnadnostech, ale nebýváme v tom pohlceni; 9 Protivenství trpíme, ale nebýváme opuštěni; býváme opovrženi, ale nehneme. 10 Vždycky mrtvení Pána Ježíše na těle svém nosíme, aby i život Ježíšův na těle našem zjeven byl. 11 Vždycky zajisté my, kterýž živi jsme, na smrt býváme vydáváni pro Ježíše, aby i život Ježíšův zjeven byl na smrtelném těle našem. 12 A tak smrt v nás moc provodí, ale v vás život. 13 Majíce tedy téhož ducha víry, podle toho, jakž psáno jest: Uvěřil jsem, protož jsem mluvil, i myť věříme, protož i mluvíme, 14 Vědouce, že ten, kterýž vzkřísil Pána Ježíše, i nás skrze Ježíše vzkříší a postaví s vámi. 15 Nebo to všecko pro vás se děje, aby ta přehojná milost skrze díků činění od mnohých věrných rozmohla se k slávě Boží. 16 Protož neoblevujeme, ale ačkoli zevnitřní člověk náš ruší se, však ten vnitřní obnovuje se den ode dne. 17 Nebo toto nynější lehoučké ssouzení naše převelmi veliké věčné slávy břímě nám působí, (aiōnios g166) 18 Když nepatříme na ty věci, kteréž se vidí, ale na ty, kteréž se nevidí. Nebo ty věci, kteréž se vidí, jsou časné, ale které se nevidí, jsou věčné. (aiōnios g166)

5 Víme zajisté, že byl-li by tohoto našeho zemského přebývání stánek zbořen, stavení od Boha máme, příbytek ne rukou udělaný, věčný v nebesích. (aiōnios g166) 2 Pročež i v tomto stánku vzdycháme, v příbytek náš, kterýž jest s nebe, oblečení býti žádajíce, 3 Jestliže však oblečení a ne nazí nalezeni budeme. 4 Nebo kteříž jsme v tomto stánku, lkáme, jsouce obtíženi, poněvadž bychom nechtěli svlečení býti, ale přidíni, aby pohlcena byla smrtelnost od života. 5

Ten pak, kdož nás tak k tomu způsobil, Bůht' jest, mnohé trpělivosti, v utištěních, v nedostatcích, v kterýž i dal nám závdavek Ducha svého. **6** Protož úzkostech, **5** V ranách, v žalářích, v nepokojích, v doufánív mysli vždycky jsouce, a vědouce, že pracech, v bdění, v postech, **6** V čistotě, v umění, dokudž pohostinu jsme v tomto těle, vzdáleni jsme v dluhočekání, v dobrovitosti, v Duchu svatém, v ode Pána, **7** (Nebo skrze víru chodíme, a ne skrze lásku neošemetné, **7** V slovu pravdy, v moci Boží, vidění tváři Pán.) **8** Doufánív' pak myslis jsme, skrze odění spravedlnosti, napravo i nalevo, **8** Skrize a oblibujeme raději vyjít z těla a přijít ku Pánu. slávu i pohanění, skrze zlou i dobrou pověst, jakožto **9** Protož i usilujeme bud' v těle pohostinu jsouce, bludní, a jsouce pravdomluvní, **9** Jakožto neznámí, a budto z těla se berouce, jemu se líbiti. **10** Všickni jsouce známí, jakožto umírající, a aj, živí jsme, jakožto my zajisté ukázati se musíme před soudnou stolicí potrestaní, a nezmordovaní, **10** Jako smutní, avšak Kristovou, aby přjal jeden každý odplatu za to, což vždycky se radujíce, jako chudí, a mnohé zbohacujíce, skrze tělo působil, podle toho, jakž práce čí byla, jako nic nemajíce, avšak všemi věcmi vládnoucí, budto v dobrém, nebo ve zlé. **11** Protož znajice tu **11** Ústa naše otevřína jsou k vám, ó Korintší, srdece hrůzu Páně, lidem k vífě sloužíme, Bohu' pak známí naše rozšířeno jest. **12** Nejste v nás souženi, než jsme. A nadějí' mám, že i svědomí vašemu známi souženi jste v srdcích vašich. **13** O takovéž odplaty jsme. **12** Nebot' ne sami sebe opět vám chválíme, žádám od vás, jakožto synům pravím: Rozšíříte se i ale příčinu vám dáváme, abyste se chlubili námi, a vy. **14** A netáhněte jha s nevěříci. Nebo jaký jest abyste to měli proti těm, kteříž se v tvárnosti chlubí, a spolek spravedlnosti s nepravostí? A jaké obcování ne v srdci. **13** Nebo budto že nesmyslní jsme, Bohu světla s temností? **15** A jaké srovnání Krísta s nesmyslní jsme; bud' že jsme rozumní, vám rozumní Belálem? Aneb jaký díl věříci s nevěříci? **16** jsme. **14** Láska zajisté Kristova víže nás, **15** Jakožto A jaké spolčení chrámu Božího s modlami? Nebo ty, kteříž tak soudíme, že poněvadž jeden za všecky vy jste chrám Boha živého, jakož pověděl Bůh: Že umřel, tedy' všickni zemřeli, a že za všecky umřel, přebývati budu v nich, a procházeti se, a budu jejich aby ti, kteříž živí jsou, již ne sami sobě živí byli, ale Bohem, a oni budou mým lidem. **17** A protož vyjdětež tomu, kterýž za ně umřel i z mrtvých vstal. **16** A tak z prostředu jejich a oddělte se od nich, praví Pán; a my již od toho času žádného neznáme podle těla. A nečistého se nedotýkejte, a já přijmu vás. **18** A budu ačkoli jsme poznali Krísta podle těla, ale nyní již více vám za Otce, a vy mi budete za syny a za dcery, neznáme. **17** Protož jest-li kdo v Kristu, nové stvoření praví Pán všemohoucí.

jest. Staré věci pominuly, aj, nové všecko učiněno jest. **18** To pak všecko jest z Boha, kterýž smířil nás s sebou skrze Jezukrista, a dal nám služebnost smíření tohoto. **19** Nebo Bůh byl v Kristu, smířuje svět s sebou, nepočítaje jim hřichů jejich, a složil v nás to slovo smíření. **20** Protož my na místo Krísta poselství dějeme; a jako by Bůh skrze nás žádal vás, prosíme na místě Kristově, smířte se s Bohem. **21** Nebo toho, kterýž hřichu nepoznal, za nás učinil hřichem, abychom my učiněni byli spravedlností Boží v něm.

6 Protož napomáhajíce, i napomínáme vás, abyste milosti Boží nadarmo nebrali, **2** (Nebot' praví Bůh: V čas příhodný uslyšel jsem té a v den spasení spomohl jsem tobě. Aj, nyní' jest čas příhodný, aj, nyní dnové spasení.) **3** Žádného v ničemž nedávajíce pohoršení, aby byla bez úhony služba naše; **4** Ale ve všem se chovajíce jakožto Boží služebníci, ve

7 Taková tedy majíce zaslíbení, nejmilejší, očišťujmež se od všeliké poskvyny těla i ducha, konajíce posvěcení naše v bázni Boží. **2** Přijmětež nás. Žádnémut' jsme neublížili, žádnému neuškodili, žádného neoklamali. **3** Nepravim toho ku potupě vaší, poněvadž jsem napřed pověděl, že v srdcích našich jste, tak abychom hotovi byli spolu s vámi zemříti i spolu živí býti. **4** Mnohét' jsem k vám důvěrnosti, mnohot' se vámi chlubím; naplněn jsem potěšením, a rozhouňují' se v radosti ve všelikém soužení našem. **5** Nebo i když jsme byli příši do Macedonie, žádného odpočinutí nemělo tělo naše, ale ve všem soužení jsme byli; měli jsme zevnitř boje, vnitř strachy. **6** Ale ten, jenž těší ponížené, potěší nás, Bůh, skrize Titův příchod. **7** A netoliko příchodem jeho, ale také i potěšením tím, kteréž on měl z vás, vypravovav nám o vaši veliké žádosti nás, o vašem kvílení, a vaši ke mně horlivé milosti, takže jsem se velmi zradoval. **8**

A ačkoli zarmoutil jsem vás listem, nelituji toho, ač že pro vás učiněn jest chudý, jsa bohatý, abyste jsem byl litoval. Nebo vidím, že ten list, ačkoli na vy jeho chudobou zbohatli. **10** A k tomut' vám radu čas, zarmoutil vás. **9** Ale nyní raduji se, ne že jste dávám; nebo jest vám to užitečné, kteříž jste netoliko zarmouceni byli, ale že jste se ku pokání zarmoutili. činiti, ale i chtiti prve začali léta předešlého. **11** Protož Zarmoutili jste se zajisté podle Boha, takže jste k nyní již to skutkem vykonejte, aby jakož hotové bylo žádné škodě nepříšli skrze nás. **10** Nebo zámutek, chtení, tak také bylo i vykonání z toho, což máte. kteríž jest podle Boha, ten pokání k spasení působí **12** Nebo jest-lit' prve vůle hotová, podle toho, což takové, jehož nikdy líto nebude, ale zámutek světa kdo má, vzácná jest Bohu, ne podle toho, čehož způsobuje smrt. **11** Ano hle, to samo, že jste podlé nemá. **13** Nebo ne proto vás ponoukám, aby jiným Boha zarmouceni byli, kterakou v vás způsobilo bylo polehčení, a vám soužení, ale rovnost at' jest; snažnost, nýbrž jakou omluvu, nýbrž zažhnutí hněvu, nyní přítomně vaše hojnost spomoziž jejich chudobě, nýbrž bázeň, nýbrž žádost vroucí, nýbrž horlivost, **14** Aby potom také jejich hojnost vaší chudobě byla anobrž pomstu? A Všelijak ukázali jste se nevinni ku pomoci, aby tak byla rovnost; **15** Jakož psáno: býti v té příhodě. **12** A ač psal jsem vám, však ne Kdo mnoho nasbíral, nic mu nezbývalo, a kdo málo, pro toho jsem psal, kteríž tu nepravost spáchal, neměl nedostatku. **16** Ale díka Bohu, kteríž takovouž ani pro toho, komuž se křivda stala, ale aby vám snažnost k službě vám dal v srdce Titovo, **17** Takže zjevena byla pilnost naše o vás před obličejem Božím. to napomenutí naše ochotně přijal, anobrž jsa v lásce **18** Protož potěšení jsme z potěšení vašeho. Ale k vám opravdový, sám z své dobré vůle šel k vám. mnohem hojněj zradovali jsme se z radosti Titovy, **19** Poslalit' jsme pak s ním bratra toho, kteríž má že poočerstven jest duch jeho ode všech vás, **14** velikou chválu v evangelium po všech sborích, **19** (A A že chlubil-li jsem se v čem vámi před ním, nebyl netoliko to, ale také losem vyvolen jest od církví za jsem zahanben, ale jakož všecko mluvili jsme vám v tovaryše putování našeho, s touto milostí, kteroužto pravdě, tak i chlouba naše, kteráž byla před Titem, sloužíme k slávě Pánu a k vyplnění vůle vaší.) **20** pravá jest shledána. **15** A hojněj i srdce jeho jest k Varujíce se toho, aby nám někdo neutrhal pro tu vám obráceno, nebo rozpomíná se na poslušenství hojnost, kterouž my přisluhujeme, **21** Dobré opatrujíce všech vás, a kterak jste ho s bázni a s strachem netoliko před obličejem Páně, ale i před lidmi. **22** přijali. **16** Raduji se pak, že ve všem mám o vás Poslali jsme pak s nimi bratra našeho, kteréhož jsme doufání.

8 Známut' pak vám činíme, bratří, milost Boží, danou zborům Macedonským, **2** že v mnohem zkušení rozličných soužení rozhodnilá radost jejich a převeliká chudoba jejich rozhodněna jest v bohatství upřímnosti jejich. **3** Nebo svědectví jim vydávám, že podle možnosti, ba i nad možnost hotovi byli sdělití se, **4**

Mnohými žádostmi prosíce nás, abychom té milosti jejich a obcování služebnost (v rozdělování toho svatým) na se přijali. **5** A netoliko tak učinili, jakž jsme se nadáli, ale sami sebe nejprve dali Pánu, a i nám také u vůli Boží, **6** Tak že jsme musili napomenouti Tita, aby jakož byl prve započal, tak také i dokonal při vás milost tuto. **7** A protož jakž ve všech věcech jste hojní, totiž u víře i v řeči i v známosti i ve všeliké snažnosti i v lásce vaší k nám, tak i v této milosti hojně budte. **8** Ne jako rozkazuje, toto pravím, ale příčinou jiných snažnosti i vaší upřímnou lásku zkušenou ukázati

zkušenou ukázati. **9** Nebo o pomoci, kteráž se sbírá na svaté, jest zbytečné psáti vám. **2** Vím zajisté o vaší hotovosti, pro kteroužto chlubím se vámi u Macedonských, kterak by Achaia hotova byla k tomu od předešlého léta. A ta z vás pošlá horlivost mnohými k témuž pohnula. **3** I poslal jsem k vám tyto bratří, aby chlouba naše vámi nebyla marná v té stránce, ale abyste, (jakž jsem řekl.) byli hotovi, **4** Abychom snad, přišli-li by se

se styděti, (at' nedím vy) za takovou chloubu. **5** Protož vidělo mi se za potřebné těchto bratří napomenouti, chtěje. **9** Nebo znáte milost Pána našeho Jezukrista, aby předešli mne k vám, a připravili prve opovědenou

síbirku vaši, aby byla hotová jako dobrovolná sbírka, že jaciž jsme v slovu skrze psání, vzdáleni jsouce a ne jako bezděčná. 6 Ale totot' právim: Kdo skoupě od vás, takoví také budeme i v skutku, přijdouce k rozsívá, skoupě i žítí bude; a kdož rozsívá ochotně, vám. 12 Nebot' my se neodvažujeme přimísiti aneb ochotně i žítí bude. 7 Jeden každý jakž uložil v přirovnati k některým, kteříž sami sebe chválí. Ale ti srdeci svém, tak učin, ne s neochotnou myslí anebo z nerozumějí, že sami sebou sebe měří a přirovnávají mušení. Nebot' ochotného dárce miluje Bůh. 8 Mocent' sebe sobě. 13 My pak nebudem se nad to, což jest pak Bůh všelikou milost rozhojniti v vás, abyste ve nám není odměřeno, chlubit, ale podle míry pravidla, všem všudy všelikou dostatečnost majíce, hojní byli kteroužto míru odměřil nám Bůh, chlubit se budeme, ke všelikému skutku dobrému, 9 Jakož psáno jest: totiž že jsme dosáhli až k vám. 14 Nebo ne jako Rozsypal a dal chudým, spravedlnost jeho zůstává bychom nedosáhli až k vám, rozšířujeme se nad míru. na věky. (aión g165) 10 Ten pak, kterýž dává símě Až i k vám zajisté příšli jsme v evangelium Kristovu. rozsívajícímu, dejž i vám chléb k jedení, a rozmnoží 15 Protož my se nad to, což nám není odměřeno, símě vaše, a přispoříž úrody spravedlnosti vaši, 11 nechlubíme, totiž cizími pracemi, ale naději máme, Abyste všelijak zbohaceni byli ke všeliké sprostnosti, když víra vaše růsti bude vás, že my se rozšíříme kterážto působí skrze nás, aby díky činěny byly Bohu. dále podle toho, jakž nám odměřeno, 16 Totiž, abych 12 Nebo služba oběti této netolikou doplňuje nedostatky ještě i na těch místech, kteráž jsou za vámi dále, svatých, ale také rozhojně se v mnohé dílků činění kázel evangelium, a ne abych v tom, což jinému Bohu, přičinou schválení služby této, 13 Když chválí daleko odměřeno jest, a již jest hotové, se chlubil. 17 Ale kdo Boha z jednomyslné poddanosti vaší k evangelium se chlubí, v Pánu se chlub. 18 Nebo ne ten, kdož se Kristovu, a z upříme pomoci jím i všechném učiněné, sám chválí, zkušený jest, ale ten, kohož Pán chválí.

14 A modlí se za vás ti, kteříž vás převelice milují pro 11 Ó byste mne maličko posnesli v nemoudrosti vyvýšenou milost Boží v vás. 15 Díka pak budíž Bohu mé, nýbrž posneste mne. 2 Nebot' milují vás z nevymluvného daru jeho.

10 Já pak sám Pavel prosím vás skrze tichost a dobrativost Kristovu, kterýžto v přítomnosti u vás jsem pokorný, ale v nepřítomnosti směle doverný jsem k vámu. **2** Prosím pak vás za to, abych přítomen jsa, nemusil doufanlivý býtou smělostí, kterouž jsem jmín, že bych smělý byl proti některým, kteříž za to mají, že bychom my podle těla chodili. **3** V těle zajisté chodíce, ne podle těla rytečujeme, **4** Nebo odění rytečování našeho není tělesné, ale mocné v Bohu k vyvrácení ohrad, **5** Jímžto podvraćíme rady, i všelikou vysokost, povyšující se proti umění Božímu, jímajíce všelikou mysl v poddanost Kristu, **6** A nahotově majíce pomstu proti každému neposlušenství, když naplněno bude vaše poslušenství. **7** A což tolíko na to, co před očima jest, hledíte? Má-li kdo tu naději o sobě, že by Kristův byl, pomysliž také na to sám u sebe, že jakož on jest Kristův, tak i my Kristovi jsme. **8** Nebo bycht' se pak i ještě hojnější chlubil mocí naší, kterouž nám dal Pán vzdělání a ne k zkažení vašemu, nebudut' zahanben; **9** Abych se nezdál listy strašiti vás. **10** Nebo listové jeho (dí někdo) jsou těžcí a mocní, ale přítomnost osobná jest mdlá, a řeč chaterná. **11** Toto nechat' myslí takový, Božím milováním. Zaštiobit' jsem zajisté vás jako čistou pannu oddati jednomu muži, Kristu. **3** Ale bojímt' se, aby snad, jakož had svedl Evu chyrostí svou, tak nebyly porušeny myslí vaše, abyste se totiž neuchylili od sprostnosti, kteráž jest v Kristu. **4** Nebo kdyby někdo přijda, jiného Ježíše vám kázal, kteréhož jsme my nekázali, aneb kdybyste jiného ducha přijali, kteréhož jste prve nepřijali, anebo jiné evangelium, kteréhož jste od nás nevzali, slušně byste to snáseli. **5** Nebot' za to mám, že jsem nic menší nebyl velikých apoštola. **6** Jestližet' pak jsem nedospělý v řeči, však ne v umění, ale ve všem všudy otevření jsme vám. **7** Zdali jsem zhrešil, poníže se, abyste vy povyšeni byli, a že jsem darmo evangelium Boží kázal vám? **8** Jiné jsem církve loupil, bera od nich plat k službě vaší. A byv u vás, jsa potřeben, neobtěžoval jsem žádného. **9** Nebo ten nedostatek můj doplnili bratří, přišedše z Macedonie. A ve všech věcech varoval jsem se, a varovati budu, abyh vás neobtěžoval. **10** Jestit' pravda Kristova ve mně, že chlouba tato nebude mi zmařena v krajinách Achaiských. **11** Z které přičiny? Snad že vás nemiluji? Bůht' ví. **12** Ale což činím, ještě činiti budu, abyh odřál přičinu těm, kteříž hledají přičiny k tomu, aby v tom, v čemž

se chlubí, nalezeni byli takoví jako i my. **13** Nebo Znám člověka v Kristu před lety čtrnácti, (v těle-li, takoví falešní apoštoli jsou dělníci lživí, proměňujíce nevím, cíli krom těla, nevím, Bůh ví,) kterýž byl vtržen se v apoštoly Kristovy. **14** A není div. Nebo i satan až do třetího nebe. **3** A vím takového člověka, (bylo-li proměňuje se v anděla světlosti. **15** Protož není' to v těle, cíli krom těla, nevím, Bůh ví), **4** Že jest byl tak veliká věc, jestliže i služebníci jeho proměňují vtržen do ráje, a slyšel nevypravitelná slova, kterýchž se, aby se zdáli být služebníci spravedlnosti, jichžto nesluší člověku mluvit. **5** Takovým budu se chlubiti, konec bude podle skutků jejich. **16** Opět pravím, ale sám sebou nechci se chlubiti, než toliko nemocmi aby mne někdo neměl za nemoudrého; nýbrž i jako svými. **6** Nebo budu-li se chtít chlubiti, nebuduť proto nemoudrého přijměte mne, at' i já se maličko něco nemoudrým, nebo pravdu povím; ale uskrovníť, pochlubím. **17** Což mluvím, nemluvímt' jako ode Pána, aby někdo nesmýšlel více, nežli vidí při mně, aneb ale jako v nemoudrosti z strany této chlouby. **18** Když' slyší ode mne. **7** A abych se vysokostí zjevení nad se mnozí chlubí podle těla, i já' se pochlubím. **19** míru nepozdvihl, dán mi jest osten do těla, totič Rádi zajisté snášíte nemoudré, jsouce sami moudří. anděl satan, aby mne poličoval, abych se nad míru **20** Nebo snesete i to, by vás kdo v službu podobil, by nepovyšoval. **8** Za to tříkrát jsem Pána prosil, aby kdo zžíral, by kdo bral, by se kdo pozdvihoval, by to odstoupilo ode mne. **9** Ale řekl mi: Dosti máš na vás kdo v tvář bil. **21** K zahanbení vašemu pravím, mé milosti, nebot' moc má v nemoci dokonává se. rovně jako bychom my nějací špatní byli. Nýbrž v Nejraději tedy chlubiti se budu nemocni svými, aby čem kdo smí, (v nemoudrosti mluvím,) smímt' i já. **22** ve mně přebývala moc Kristova. **10** Protož libost mám Židé jsou? Jsem i já Žid. Izraelští jsou? Jsem i já. v nemozech svých, v pohaněních, v nedostatcích, v Símě Abrahama jsou? I já. **23** Služebníci Kristovi protivenstvích, a v úzkostech, pro Krista. Nebo když jsou? (Nemoudře dím:) Nadto já. V pracech býval mdlím, tedy silen jsem. **11** Učiněn jsem nemoudrým, jsem hojněji, v ranách přílišné, v žalářích hojněji, chlubě se; vy jste mne k tomu přinutili. Neb já od vás v smrtech častokrát. **24** Od Židů pětkrát čtyřiceti měl jsem chválen býti; nebot' jsem nic menší nebyl ran bez jedné trpěl jsem. **25** Tříkrát metlami mrskán velikých apoštolů, ačkoli nic nejsem. **12** Znamení jsem, jednou jsem byl ukamenován, tříkrát jsem na zajisté apoštolství mého prokázána jsou mezi vámi ve moři tonul, ve dne i v noci v hlubokosti mořské byl vší trpělivosti, i v divích a v zázracích, a v mozech. **13** jsem. **26** Na cestách často, v nebezpečenství na Neb co jest, čeho byste vy méně měli nežli jiné církve, řekách, v nebezpečenství od lotrů, v nebezpečenství leč to, že jsem já vás neobtěžoval? Odpusťtež mi to od svého pokolení, v nebezpečenství od pohanů, v bezpráví. **14** Aj, již potřetí hotov jsem přijít k vám, a nebezpečenství v městě, v nebezpečenství na poušti, nebudut' vás obtěžovati. Nebo nehledám toho, což v nebezpečenství na moři, v nebezpečenství mezi jest vašeho, ale vás. Nebot' nemají synové rodičům falešními bratřími; **27** V práci a v ustání, v bděních pokladů shromažďovati, ale rodičové synům. **15** Ját' často, v hladu a v žízni, v postech častokrát, na zimě pak velmi rád náklad učiním, i sám se vynaložím za a v nahotě. **28** Kromě toho, což zevnitř jest, dotírá na duše vaše, ačkoli velmi vás miluje, málo jsem milován. mne ten houf na každý den povstávající proti mně, to **16** Ale nechtěj jest tak, že jsem já vás neobtěžoval, než jest péče o všecky sbory. **29** Kdo umdlel, abych já s chytrý jsa, lžtí jsem vás zjímal. **17** Zdali skrže někoho ním nemdlel? Kdo se uráží, abych já se nepálil? **30** z těch, kteréž jsem poslal k vám, obloudil jsem vás? Jestližet' se mám chlubiti, nemocni svými se chlubiti **18** Dožádal jsem se Tita, a poslal jsem s ním bratra budu. **31** Bůh a Otec Pána našeho Jezukrista, kterýž toho. Zdali vás Titus podvedl? Zdaliž jsme jedním jest požehnaný na věky, ví, žet' nelhu. (aiōn g165) **32** duchem nechodili? Zdaliž ne jedněmi šlépéjemi? **19** A Hejtman v Damašku lidu Aréty krále, ostříhal města zase domníváte-li se, že my se vymlouváme před Damašku, chtěje mine do vězení vzítí. **33** Ale já oknem vámi? Před obličejemt' Božím v Kristu mluvíme, a po provaze spuštěn jsem v koši přes zed, i ušel jsem to všecko, nejmilejší, k vašemu vzdělání. **20** Nebot' rukou jeho. se bojím, abych snad přijda k vám, nenalezl vás takových, jakýchž bych nechtěl, a já nebyl nalezen od vás, jakéhož byste vy nechtěli, aby snad nebyli

12 Ale chlubiti mi se není dobré, nebo přišel bych k vypravování o viděních a zjeveních Páně. **2**

mezi vámi svárové, závistí, hněvové, vády, utrhání, reptání, nadýmání, různice, 21 Aby mne opět, když bych přišel, neponížil Bůh můj u vás, a plakal bych mnohých z těch, kteříž jsou prve hřešili, a nečinili pokání z nečistoty, a z smilstva, a z nestydlosti, kterouž páchali.

13 Toto již po třetí jdu k vám, a v ústech dvou neb tří svědků stanet' každé slovo. 2 Předpověděl' jsem, a předpovídám po druhé jako přítomný, a nepřítomný nyní píši těm, kteříž prve hřešili, i jiným všechném, že přijdu-lit' opět znova, neodpustím, 3 Poněvadž zkusiti hledáte toho, kterýž skrze mne mluví, Krista, kterýžto k vám není nemocný, ale mocný jest v vás. 4 Nebo ačkoli ukřižován jest jako nemocný, ale živ jest z moci Boží. A tak i my mdlí jsme s ním, ale živí budeme s ním, z moci Boží vztahující se až k vám. 5 Sami sebe zkušujte, jste-li u víře; sami sebe ohledujte. Ěili sami sebe neznáte, že Ježíš Kristus jest v vás? Leč jste snad zavrženi. 6 Ale naději mám, žeť poznáte, žeť my nejsme zavrženi. 7 Modlím't se pak Bohu, abyste nic zlého nečinili, ne proto, abychom my se dokonalí ukázali, ale abyste vy to, což jest dobrého, činili, my pak jako zavření abychom byli. 8 Nebot' nic nemůžeme proti pravdě, ale k pravdě. 9 Radujeme se zajisté, že ač jsme mdlí, ale vy jste silní, a za tot' se i modlíme, abyste vy byli dokonalí. 10 Protož toto nepřítomný jsa, píši, abych snad potom přítemen jsa, nemusil být přísný, podle moci, kterouž mi dal Pán k vzdělání, a ne k zkáze. 11 Naposledy, bratří mějtež se dobře, dokonalí budte, potěšujte se, jednostojně smyslte, pokoj mějte. A Bůh lásky a pokoje budeť s vámi. 12 Pozdravtež jedni druhých políbením svatým. 13 Pozdravují vás všickni svatí. 14 Milost Pána Jezukrista, a láska Boží, a účastenství Ducha svatého budiž se všemi vámi. Amen. Druhý list k Korintským psán byl z Filippis, Města Macedonského, po Titovi a Lukášovi.

Galatským

1 Pavel apoštol, (ne od lidí, ani skrze člověka, ale skrze Jezukrista, a Boha Otce, kterýž jej vzkřísil z mrtvých.) **2** I ti, kteříž jsou se mnou, všickni bratři sborům Galatským: **3** Milost vám a pokoj od Boha Otce a Pána našeho Jezukrista, **4** Kterýž vydal sebe samého za hřichy naše, aby nás vytrhl z tohoto

přítomného věku zlého, podle vůle Boha a Otce našeho, (aiōn g165) **5** Jemuž bud' sláva na věky věků. Amen. (aiōn g165)

6 Divím se tomu, že tak rychle od toho, kteříž vás povolal v milost Kristovu, uchýlili jste se k jinému evangelium, **7** Kteréž není jiné, ale jsou někteří, ještě vás kormoutí a převrátiti chtejí evangelium Kristovo. **8** Ale bychom pak i my neb

anděl s nebe kázal vám mimo to, což jsme vám kázali, prokletý bud'. **9** Jakož jsme již pověděli, a ještě

znovu praví: Jestliže by vám kdo co jiného kázal mimo to, což jste přijali, prokletý bud': **10** Nebo lidské-

liž věci, čili Boží předkládám? Zdaliž lidem se líbiti hledám? Kdybych se zajisté ještě lidem zaliboval,

služebník Kristův bych nebyl. **11** Oznámuji' pak vám, bratří, že evangelium to, kteréž kázáno jest ode mne, není podle člověka. **12** Nebo aniž jsem já ho přijal od

člověka, ani se naučil, ale skrze zjevení Ježíše Krista. **13** Slýchali jste zajisté o mé obcování někdejším

Židovstvu, kterak jsem se velice protivil církvi Boží a hubil jsem ji, **14** A že jsem prospíval v Židovstvu

nad mnohé mně rovně v pokolení mé, byv velmi horlivý milovník otcovských ustanovení. **15** Ale když

se zalíbilo Bohu, kterýž mne byl oddělil z života matky mé a povolal skrze milost svou, **16** Zjevití Syna svého mně, abych jej kázal mezi pohany, hned jsem se neporadil s tělem a krví; **17** Aniž jsem se vrátil do Jeruzaléma k těm, jenž prve byli apoštolé nežli

Damašku. **18** Potom po třech letech navrátil jsem se do Jeruzaléma, abych navštívil Petra, a pobyl jsem u

Jiného pak z apoštolů žádného jsem neviděl než Jakuba, bratra Páně. **20** Cožt' pak píší vám, aj, před Bohem osvědčuju, žet' neklamám.

21 Potom přišel jsem do krajín Syrských a Cílických. **22** A nebyl jsem známý osobou sborům Židovským, kteříž byli v Kristu, **23** Než tolíko slýchali o mně: že

kterouž někdy hubil. **24** A slavili ve mně Boha.

2 Potom po čtrnácti letech opět vstoupil jsem do Jeruzaléma s Barnabášem, pojav s sebou i Tita. **2**

Vstoupil jsem pak podle zjevení, a vypravoval jsem jim evangelium, kteréž káži mezi pohany, a zvláště pak

znamenitějším, abych snad nadarmo neběžel nyní i

prve. **3** Ale ani Titus, kterýž se mnou byl, pohan byv, nebyl přinucen obřezati se, **4** Totiž pro podešlé falešné

bratří, kteříž se byli vloudili k vyšpehování svobody naší, kterouž máme v Kristu Ježíši, aby nás v službu podrobili. **5** Kterýmžto ani na chvíliku neustoupili jsme

a nepoddali se, aby pravda evangelium zůstala u vás. **6** Od těch pak, kteříž se zdadí něco být, nic mi není

přidáno, ač jací jsou někdy byli, mně potom nic není, Bůh' osoby člověka nepřijímá; ti, praví, kteříž se

něco zdadí být, nic mi nepřidali. **7** Nýbrž naoppor- když uzřeli, že jest mi svěřeno evangelium, abych je

kázal neobřezaným, jako i Petrovi mezi Židy, **8** (Nebo ten, kterýž mocný byl skrze Petra z strany apoštolství mezi Židy, byl mocný i skrze mne mezi pohany.) **9**

A poznavše milost mně danou, Jakub a Petr a Jan, kteříž se zdadí sloupové být, podali svých pravic

mně a Barnabášovi na tovaryšství, abychom my mezi pohany a oni mezi Židy kázali. **10** Toliko napomenuli,

abychom na chudé pamatovali, což jsem se i činiti snažoval. **11** A když byl přišel Petr do Antiochie, **12** Nebo prve nežli jsou přišli některí od Jakuba, jídal s pohany, a když přišli, ucházel a odděloval se od nich, boje se těch, kteříž byli z Židovstva. **13** A spolu s ním v tom pokrytství byli i jiní Židé, takže i Barnabáš

uvezen byl v jejich pokrytství. **14** Ale já uzřev, že nesprostřně choď v pravdě evangelium, řekl jsem Petrovi přede všemi: Poněvadž ty jsa Žid, pohansky

živ jsi, a ne Židovsky, proč pohany k Židovskému způsobu vedeš? **15** My přirození Židé, a ne pohané

já, ale šel jsem do Arabie, přišel jsem pak zase do hříšní, **16** Vědouce, že nebývá člověk ospravedlněn

z skutků Zákona, ale skrze víru v Jezukrista, i my v Krista uvěřili jsme, abychom ospravedlněni byli z

víry Kristovy, a ne z skutků Zákona, protože nebude v Kristem ospravedlněn z skutků Zákona žádný člověk. **17**

Jestliže pak hledajíce ospravedlnění být v Kristu, nalézáme se i my hříšní, tedy jest Kristus služebník

hřicha? Nikoli. **18** Nebo budu-li to, což jsem zboril, opět zase vzdělávat, přestupníkem sebe činím. **19** Já

ten, kteříž se nám někdy protivil, již nyní káže víru, zajisté skrze Zákon Zákonu umřel jsem, abych živ

byl Bohu. **20** S Kristem ukřížován jsem. Živ' jsem

pak již ne já, ale živ jest ve mně Kristus. Že pak přestupování ustanoven jest, dokudž by nepřišlo to nyní živ jsem v těle, u víře Syna Božího živ jsem, símě, jemuž se stalo zaslíbení, způsobený skrze kterýžto zamíloval mne a vydal sebe samého za mne. anděly v ruce prostředníka. 20 Ale prostředník není 21 Nepohrdám' tou milostí Boží. Nebo jestližet' jest jednoho, Bůh pak jeden jest. 21 Tedy Zákon jest proti z Zákona spravedlnost, tedy' jest Kristus nadarmo slibům Božím? Odstup to. Nebo kdyby byl Zákon umřel. dán, kterýž by mohl obživiti, jistě z Zákona byla by

16 Což tedy učiněn jsem vaším nepřítelem, pravdu Tedy jest vyprázdno pohoršení kříže. **12** Ó by vám pravě? **17** Milují' vás někteří nedobře, nýbrž raději odřezáni byli, kteříž vás nepokojí. **13** Nebo vy v odstrčiti vás chtejí, abyste vy je milovali. **18** Slušné' svobodu povolání jste, bratří, toliko abyste té svobody jest pak horlivě milovati v dobrém vždycky, a ne jen nepokládali sobě za zámysl povolování tělu, ale skrze toliko tehdáž, když jsem přítomen vám. **19** Synáckové lásku posluhujete sobě vespolek. **14** Nebo všecken moji, (kteréž opět rodím, až by Kristus zformován Zákon v jednom slovu se zavírá, totiž v tom: Milovati byl v vás), **20** Chtěl bych pak přítomen vám být budeš bližního svého jako sebe samého. **15** Pakli nyní a proměnit hlas svůj; nebo v pochybnosti jsem se vespolek koušete a žerete, hledtež, abyste jedni o vás. **21** Povězte mi, kteříž pod Zákonem chcete od druhých zkažení nebyli. **16** Ale pravímt: Duchem býti, nepozorujete-liž Zákona? **22** Nebo psáno jest: chodte, a žádosti těla nevykonáte. **17** Nebo tělo žádá Že Abraham měl dva syny, jednoho z služebnice, a proti Duchu, a Duch proti tělu. Ty pak věci jsou sobě druhého z svobodné. **23** Ale ten z služebnice podle vespolek odporné, tak abyste ne hned, což byste těla se narodil, tento pak z svobodné podle zaslíbení. chtěli, to činili. **18** Jestliže pak Duchem vedeni býváte, **24** Kteréžto věci u figuře se staly. Nebo tot' jsou ti dva nejste pod Zákonem. **19** Zjevní' jsou pak skutkové Zákonové, jeden s hory Sinai, k manství zplozujičí, a těla, jenž jsou: Cizoložstvo, smilstvo, nečistota, tent' jest jako Agar. **25** Agar zajisté jest hora Sinai v chlipnosti, **20** Modloslužba, čarování, nepřátelství, Arabii. Dobřet' se pak k ní trefuje nynější Jeruzalém, svárové, nenávisti, hněvové, dráždění, různice, sekty, nebo v službu podroben jest s syny svými. **26** Ale ten **21** Závisti, vraždy, opilství, hodování, a těm podobné svrchní Jeruzalém svobodný jest, kterýž jest matka věci. Kteréžto kdožkoli činí, tot' vám předpovídám, všech nás. **27** Nebo psáno jest: Vesel se neplodná, jakož jsem i prve pravil, že království Božího dědicové kteráž nerodiš, vykříkni a zvolej, kteráž nepracuješ ku nebudou. **22** Ovoce pak Ducha jestit: Láska, radost, porodu; nebo ta opuštěná mnoho má synů, více nežli pokoj, tichost, dobrotvost, dobrota, věrnost, krotost, ta, kteráž má muže. **28** Myt' jsme tedy, ó bratří, tak středmost. **23** Proti takovýmt' není Zákon. **24** Nebo jako Izák, synové zaslíbení. **29** Ale jakož tehdáž ten kteříž jsou Kristovi, tit' jsou tělo své ukřižovali s podle těla zplozený protivil se tomu, kterýž byl zplozen vásněmi a s žádostmi. **25** Jsme-liť tedy Duchem podle Ducha, tak se děje i nyní. **30** Než co praví živi, Duchem i chodíme. **26** Nebývejme marné chvály Písma? Vyvrz služebnici i syna jejího; nebo nebudet' žádostiví, jedni druhých popouzejice a jedni druhým dědicem syn služebnice s synem svobodné. **31** A tak, závidíce.

bratří, nejsmet' synové služebnice, ale svobodné.

5 Protož v svobodě, kterouž Kristus nás osvobodil, stůjte a nezapletejtež se zase v jho služebnosti. **2** prohlédaje každý sám k sobě, abys snad i ty nebyl Aj, já Pavel pravím vám, že budete-li se obřezovati, pokoušín. **2** Jedni druhých břemena neste a tak plíte Kristus vám nic neprospěje. **3** A zase osvědčuji zákon Kristův. **3** Nebo zdá-li se komu, že by něco byl, všelikému člověku, kterýž se obřezuje, že jest povinen nic nejsa, takového vlastní mysl jeho svodí. **4** Ale díla všecken Zákon naplniti. **4** Odcizili jste se Krista, svého zkus jeden každý, a takt' sám v sobě chválu kteřížkoli v Zákoně ospravedlnění býti hledáte; vypadli míti bude, a ne v jiném. **5** Neb jeden každý své brímě jste z milosti. **5** My zajisté duchem z víry, naděje ponese. **6** Sdílejž se pak ten, kterýž naučení přijímá v spravedlnosti očekáváme. **6** Nebo v Kristu Ježíši slovu Páně, s tím, od kohož naučení běře, vším svým ani obřízka neprospívá, ani neobřízka, ale víra skrze statkem. **7** Nemylte se, Bůh nebude oklamán; nebo lásku dělající. **7** Běželi jste dobře. Kdo jest vám cožkoli rozsíval by člověk, tot' bude i žíti. **8** A kdož překazil, abyste pravdy neposlouchali? **8** Neníť ta rozsírá tělu svému, z těla žíti bude porušení; ale kdož rada z toho, kterýž vás volá. **9** Maličko kvasu všecko rozsírá Ducha, z Duchaž' žíti bude život věčný. (aiōnios těsto nakavašuje). **10** Ját' mám naději o vás v Pánu, že **9166** **9** Ěinice pak dobře, neoblevujme; nebo časem nic jiného smýšleti nebudete; ale ten, jenž kormout svým budeme žíti, neustávajice. **10** A protož dokudž vás, trpěti bude soud, kdožt' jest on koli. **11** Já pak, čas máme, čírme dobře všechném, a zvláště nejvíce bratří, káži-li také obřízku, i pročež protivenství trpím? pak domácím víry **11** Hle, jaký jsem vám list napsal

6 Bratří, byl-li by zachvácen člověk v nějakém pádu, vy duchovní napravte takového v duchu tichosti,

1 a nezapletejtež se zase v jho služebnosti. **2** prohlédaje každý sám k sobě, abys snad i ty nebyl Aj, já Pavel pravím vám, že budete-li se obřezovati, pokoušín. **2** Jedni druhých břemena neste a tak plíte Kristus vám nic neprospěje. **3** A zase osvědčuji zákon Kristův. **3** Nebo zdá-li se komu, že by něco byl, všelikému člověku, kterýž se obřezuje, že jest povinen nic nejsa, takového vlastní mysl jeho svodí. **4** Ale díla všecken Zákon naplniti. **4** Odcizili jste se Krista, svého zkus jeden každý, a takt' sám v sobě chválu kteřížkoli v Zákoně ospravedlnění býti hledáte; vypadli míti bude, a ne v jiném. **5** Neb jeden každý své brímě jste z milosti. **5** My zajisté duchem z víry, naděje ponese. **6** Sdílejž se pak ten, kterýž naučení přijímá v spravedlnosti očekáváme. **6** Nebo v Kristu Ježíši slovu Páně, s tím, od kohož naučení běře, vším svým ani obřízka neprospívá, ani neobřízka, ale víra skrze statkem. **7** Nemylte se, Bůh nebude oklamán; nebo lásku dělající. **7** Běželi jste dobře. Kdo jest vám cožkoli rozsíval by člověk, tot' bude i žíti. **8** A kdož překazil, abyste pravdy neposlouchali? **8** Neníť ta rozsírá tělu svému, z těla žíti bude porušení; ale kdož rada z toho, kterýž vás volá. **9** Maličko kvasu všecko rozsírá Ducha, z Duchaž' žíti bude život věčný. (aiōnios těsto nakavašuje). **10** Ját' mám naději o vás v Pánu, že **9166** **9** Ěinice pak dobře, neoblevujme; nebo časem nic jiného smýšleti nebudete; ale ten, jenž kormout svým budeme žíti, neustávajice. **10** A protož dokudž vás, trpěti bude soud, kdožt' jest on koli. **11** Já pak, čas máme, čírme dobře všechném, a zvláště nejvíce bratří, káži-li také obřízku, i pročež protivenství trpím? pak domácím víry **11** Hle, jaký jsem vám list napsal

svou rukou. **12** Ti, kteříž chtějí tvární býti podle těla, nutí vás, abyste se obřezovali, jediné aby protivenství pro kříž Kristův netrpěli. **13** Nebo ani sami ti, kteříž se obřezují, nezachovávají Zákona, ale chtí, abyste se obřezovali proto, aby se tělem vaším chlubili. **14** Ale ode mne odstup to, at' abych se v čem chlubil, jediné v kříži Pána našeho Jezukrista, skrze něhož jest mi svět ukřížován, a já světu. **15** Nebo v Kristu Ježíši ani obřízka nic neplatí, ani neobřízka, ale nové stvoření. **16** A kteříkoli tohoto pravidla následují, pokoj přijde na ně a milosrdenství, i na lid Boží Izraelský. **17** Dále pak žádný mi nečíř zaměstknání, já zajisté jízvy Pána Ježíše nosím na těle svém. **18** Milost Pána Ježíše Krista budiž s duchem vaším, bratří. Amen.

Efezským

1 Pavel apoštol Jezukristův, skrze vůli Boží, svatým, kteří jsou v Efezu, a věrným v Kristu Ježíši:

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Jezukrista. **3** Požehnaný Bůh a Otec Pána našeho Jezukrista, který požehnal nám všelikým požehnáním duchovním v nebeských věcech v Kristu. **4** Jakož

vylvolil nás v něm před ustanovením světa k tomu, abychom byli svatí a neposkrvněni před obličejem jeho v lásce, **5** Předzřídil nás k zvolení za syny

skrze Ježíše Krista v sebe, podle dobré libé vůle své, **6** K chvále slávy milosti své, kterouž vzácně

nás učinil v milém Synu svém. **7** V němžto máme vykoupení skrze krev jeho, totič odpuštění hříchů,

podle bohatství milosti jeho, **8** Kterouž rozhojnili k nám ve vší moudrosti a opatrnosti, **9** Oznámil nám tajemství vůle své podle dobré libosti své, kteroužto

libost předuložil byl sám v sobě, **10** Aby v dokonání plnosti časů v jedno shromáždil všecko v Kristu, budto nebeské věci, budto zemské. **11** V něm, pravím, v

kterémžto i k losu připuštěni jsme, předzřízeni byvše, podle předuložení toho,jenž všecko působí podle

rady vůle své, **12** Abychom tak byli k chvále slávy jeho my, kteří jsme prve naději měli v Kristu. **13** V

kterémžto i vy naději máte, slyševše slovo pravdy, totič evangelium spasení vašeho, v němžto i uvěřivše,

znamenáni jste Duchem zaslíbení Svatým, **14** Kterýž jest závdavek dědictví našeho, na vykoupení toho, což jím dobyto jest, k chvále slávy jeho. **15** Protož i já,

slyšev o vaší víře v Pánu Ježíši, a o lásce ke všem o vás na modlitbách svých: **17** Aby Bůh Pána našeho Jezukrista, Otec slávy, dal vám Ducha moudrosti a

zjevení, v poznání jeho, **18** A tak osvícené oči myslí vaši, abyste věděli, která by byla naděje povolání jeho a jaké bohatství slávy dědictví jeho v svatých,

19 A kterak jest převýšená velikost moci jeho k nám věřícím podle působení mocnosti síly jeho, **20** Kteréž dokázal na Kristu, vzkříšiv jej z mrtvých a posadiv

na pravici své na nebesích, **21** Vysoce nade všecko knižatstvo, i mocnosti, i moci, i panstvo, i nad každé jméno, kteréž se jmenuje, netoliko v věku tomto, ale i

v budoucím. **(aiōn g165)** **22** A všecko poddal pod nohy jeho, a jej dal hlavu nade všecko církvi, **23** Kterážto jest tělo jeho a plnost všecko ve všech naplňujícího.

2 I vás obživil mrtvé vinami a hřichy, **2** V nichž jste

někdy chodili podle obyčeje světa tohoto a podle knížete mocného v povětrí, ducha toho, kterýž nyní dělá v synech zpoury. **(aiōn g165)** **3** Mezi nimižto i

my všickni žili jsme někdy v žádostech těla našeho, činivše to, což se líbilo tělu a myslí, a byli jsme z

přirození synové hněvu jako i jiní. **4** Ale Bůh, bohatý jsa v milosrdenství pro velikou lásku svou, kteroužto

zamiloval nás, **5** Když jsme my ještě mrtví byli v hříchích, obživil nás spolu s Kristem, jehož milostí jste

spaseni, **6** A spolu s ním vzkříšil, i posadil na nebesích v Kristu Ježíši, **7** Aby ukázal v věku budoucím

nepřevýšené bohatství milosti své, z dobroty své k nám v Kristu Ježíši. **(aiōn g165)** **8** Nebo milostí spaseni jste skrze víru, a to ne sami z sebe: dart' jest to

Boží, **9** Ne z skutků, aby se někdo nechlibil. **10** Jsme zajisté jeho dílo, jsouce stvořeni v Kristu Ježíši k

skutkům dobrým, kteréž Bůh připravil, abychom v nich chodili. **11** Protož pamatujte, že vy byli někdy

pohané podle těla, kteréž jste slouli neobřízka od těch, kteréž slouli obřízka na těle, kteráž se působí rukama, **12** A že jste byli za onoho času bez Krista, odcizeni od

společnosti Izraele, a cizí od úmluv zaslíbení, naděje nemající, a bez Boha na světě. **13** Ale nyní v Kristu Ježíši vy, kteréž jste někdy byli dalecí, blízcí učiněni

kterémžto i vy naději máte, slyševše slovo pravdy, jste skrze krev Kristovu. **14** Nebo ont' jest pokoj totič evangelium spasení vašeho, v němžto i uvěřivše, nás, kteréž učinil oboje jedno, zbořiv hradbu dělící na různo, **15** A nepřátelství, totič Zákon přikázání, zálezející v ustanoveních, vyprázdniv skrze tělo své,

aby dvoje vzdělal v samém sobě v jednoho nového člověka, tak čině pokoj, **16** A v mír uvodě oboje v jednom těle Bohu skrze kříž, vyhladiv nepřátelství skrze něj. **17** A přišed, zvěstoval pokoj vám, dalekým i blízkým. **18** Neboť skrze něho obojí máme přístup v jednom Duchu k Otci. **19** Aj, již tedy nejste hosté a

příchozí, ale spoluměštané svatých a domácí Boží, **20** Vzdělaní na základ apoštolský a prorocký, kdežto jest gruntovní úhelný kámen sám Ježíš Kristus, **21** Na němžto všecko stavení příslušně vzdělané roste v chrám svatý v Pánu; **22** Na kterémžto i vy spolu vzděláváte se v příbytek Boží, v Duchu svatém.

3 Pro tu věc já Pavel, jsem vězení Krista Ježíše pro

vás pohany, **2** Jestliže však jste slyšeli o milosti Boží, kteréž jest mi uděleno k přísluhování vám, **3** Že skrze zjevení oznámil mi tajemství, (jakož jsem vám prve psal krátce; **4** Z čehož můžete, čouce,

porozuměti známosti mé v tajemství Kristovu;) 5 to, že vstoupil, co jest, jediné že i sstoupil prve do Kteréž za jiných věků nebylo známo synům lidským, nejnižších stran země? 10 Ten pak, jenž sstoupil, ontak jako nyní zjeveno jest svatým apoštolům jeho jest, kterýž i vstoupil vysoko nade všecka nebesa, a prorokům skrze Ducha, 6 Totiž že by měli být aby naplnili všecko. 11 A onť jest dal některé zajisté pohané spoludědicové a jednotelní, i spoluúčastníci apoštoly, některé pak proroky, jiné evangelisty, jiné zaslíbení jeho v Kristu skrze evangelium, 7 Kteréhož pastýře a učitele, 12 Pro spořídání svatých, k dílu já učiněn jsem slouha z daru milosti Boží mně služebnosti, k vzdělání těla Kristova, 13 Až bychom se dané, podle působení moci jeho. 8 Mně nejmenšímu sběhlí všickni v jednotu víry a známosti Syna Božího, ze všech svatých dána jest milost ta, abych mezi pohany zvěstoval nestihlá bohatství Kristova, 9 A Kristova, 14 Abychom již více nebyli děti, zmítající vysvětlil všechném, kteraké by bylo obcování tajemství skrytého od věků v Bohu, kterýž všecko stvořil skrze lidské, v chytrosti k oklamávání Istivému; 15 Ale Ježíše Krista, (aiōn g165) 10 Aby nyní oznámena byla pravdu činice v lásce, rostme v něj všelikterak, v toho, knížatstvu a mocem na nebesích skrze církev rozličná kterýž jest hlava, totiž Kristus, 16 Z kteréhožto všecko moudrost Boží, 11 Podle předuložení věčného, kteréž tělo příslušně spojené a svázané po všech kloubích jest uložil v Kristu Ježíši Pánu našem, (aiōn g165) 12 V přisluhování, podle vnitřní moci v míru jednoho němžto máme smělost a přístup s doufáním skrze každého údu, zrůst těla činí, k vzdělání svému v lásce. víru jeho. 13 Protož prosím, abyste nehyňuli v čas 17 A protož totiž pravím a osvěduji v Pánu, abyste soužení mých pro vás, kteráž jsou sláva vaše. 14 již více nechodili, jako i jiní pohané chodí, v marnosti A pro tu přičinu klekám na kolena svá před Otcem myslí své, 18 Zatemnění v rozumu, odcizeni jsouce Pána našeho Jezukrista, 15 Z něhožto všeliká rodina od života Božího, pro neznámost, kteráž jest v nich na nebi i na zemi jmenuje se, 16 Aby vám dal, podle z zavření srdce jejich. 19 Kteřížto zoufavše sobě, bohatství slávy své, mocí posilněnu být skrze Ducha vydali se v nestydatost, aby všelikou nečistotu páchali svého na vnitřním člověku, 17 Aby Kristus skrze víru s chtivostí. 20 Ale vy ne tak jste se vyučili následovati přebýval v srdečích vašich, 18 Abyste v lásce vkořeněni Krista, 21 Ač jestliže jste ho slyšeli a o něm byli a založeni jsouce, mohli stihnouti se všemi svatými, vyučeni, jakž ta jest pravda v Ježíšovi, 22 Totiž, složiti kteraká by byla širokost, a dlouhost, a hlubokost, a ono první obcování podle starého člověka, rušícího vysokost, 19 A poznati přenesmírnou lásku Kristovu, se, podle žádostí oklamávajících, 23 Obnoviti se pak abyste tak naplněni byli ve všelikou plnost Boží. 20 duchem myslí vaší, 24 A oblíci nového člověka, podle Tomu pak, kterýž mocen jest nade všecko učiniti mnohem hojněji, nežli my prosíme aneb rozumíme, 25 Protož složíce lež, mluvtež pravdu jeden každý s podle moci té, kterouž dělá v nás, 21 Tomu, pravím, bližním svým; nebo jsme vespolek údové. 26 Hněvejte bud' sláva v církvi svaté skrze Krista Ježíše po všecky věky věků. Amen. (aiōn g165)

4 Protož prosím' vás já vězeř v Pánu, abyste hodně chodili, jakž sluší na povolání vaše, kterýmž povolání jste, 2 Se vší pokorou, tichostí, i s snášelivostí, snázejíce se vespolek v lásce, 3 Usilujíce zachovávatí jednotu Ducha v svazku pokoje. 4 Jedno jest tělo, a jeden Duch, jakož i povoláni jste v jedné naději povolání vašeho. 5 Jeden Pán, jedna víra, jeden křest, 6 Jeden Bůh a Otec všech, kterýž jest nade všecko, a skrze všecko, i ve všech vás. 7 Jednomu pak každému z nás dána jest milost podle míry obdarování Kristova. 8 Protož dí Písmo: Vstoupiv na výsost, jaté vedl vězně, a dal dary lidem. 9 Ale

27 Nedávejte místa dáblu. 28 Kdo kradl, již více nekrad', ale raděj pracuj, děláje rukama svýma, což dobrého jest, aby měl z čeho udělit nuznému. 29 Žádná řeč mrzutá nevychází z úst vašich, ale at' jest každé promluvení dobré k vzdělání užitečnému, aby dalo milost posluchačům. 30 A nezarmucuje Ducha svatého Božího, kterýmžto znamenáni jste ke dni vykoupení. 31 Všeliká hořkost, a rozlobení se, i hněv, i křík, i rouhání bud' odjato od vás, se vší zlostí, 32 Ale budte k sobě vespolek dobrativí, milosrdní, odpouštějíce sobě vespolek, jakož i Bůh v Kristu odpustil vám.

5 Budtež tedy následovníci Boží, jakožto synové je, jakožto i Pán církev. **30** Nebot' jsme údové těla milí. **2** A chodtež v lásce, jakož i Kristus miloval jeho, z masa jeho a z kostí jeho. **31** A proto' opustí nás, a vydal sebe samého za nás, dar a obět člověk otce i matku, a připojí se k manželce své, i Bohu u věni rozkošnou. **3** Smilstvo pak a všeliká budouť dva jedno tělo. **32** Tajemství toto veliké jest, nečistota, neb lakovství, aniž jmenováno bud' mezi vámi, jakož sluší na svaté, **4** A tolikéž mrzkost, ani bláznové mluvení, ani sprýmování, kteréžto věci jsou každý z vás, manželku svou tak jako sám sebe miluj. **5** Víte zajisté ale já pravím o Kristu a o církvi. **33** Avšak i vy, jeden Žena pak at' se bojí muže svého.

nenáležité, ale raději at' jest dílků činění. **5** Víte zajisté o tom, že žádný smilník aneb nečistý, ani lakomec, (jenž jest modloslužebník,) nemá dědictví v království Kristově a Božím. **6** Žádný vás nesvod' marnými řečmi; nebo pro takové věci přichází hněv Boží na syny nepoddané. **7** Nebývejtež tedy účastníci jejich. **8** Byli jste zajisté někdy temnosti, ale již nyní jste světlo v Pánu. Jakožto synové světla chodte, **9** (Nebo ovoce Ducha záleží ve vši dobrotě, a spravedlnosti, a v pravdě,) **10** O to stojíce, což by se dobře líbilo Pánu. **11** A neobcujte s skutky neužitečnými tmy, ale raději je trecete. **12** Nebo což se tajně děje od nich, mrzko jest o tom i mluviti. **13** Všecko pak, což bývá trestáno, od světla bývá zjeveno; nebo to, což všecko zjevuje, světlo jest. **14** Protož praví: Probud' se ty, jenž spíš, a vstaň z mrtvých, a zasvítíš se tobě Kristus. **15** Viztež tedy, kterak byste opatrň chodili, ne jako nemoudří, ale jako moudří, **16** Vykupujíce čas; nebo drové zlí jsou. **17** Protož nebývejte neopatrní, ale rozumějící, která by byla vůle Páně. **18** A neopíjejte se víinem, v němžto jest prostopášnost, ale naplněni budte Duchem svatým, **19** Mluvíce sobě vespolek v žalmích, a v chvalách, a v písničkách duchovních, zpívajíce a plésajíce v srdečích vašich Pánu, **20** Díky činice vždycky ze všeho ve jménu Pána našeho Jezukrista Bohu a Otci, **21** Poddání jsouce jedni druhým v bázni Boží. **22** Ženy mužům svým poddány budte jako Pánu. **23** Nebo muž jest hlava ženy, jako i Kristus jest hlava církve, a ont' jest Spasitel těla. **24** A tak jakož církve poddána jest Kristu, tak i ženy mužům svým at' jsou poddány ve všem. **25** Muži milujte ženy své, jako i Kristus miloval církve, a vydal sebe samého za ni, **26** Aby ji posvětil, očistiv ji obmytím vody v slovu, **27** Aby ji sobě postavil slavnou církev, nemající poskvry, ani vrásky, neb cokoli takového, ale aby byla svatá a bez úhony. **28** Takt' jsou povinni muži milovati ženy své jako svá vlastní těla. Kdo miluje ženu svou, sebet' samého miluje. **29** Žádný zajisté nikdy těla svého neměl v nenávisti, ale krmí a chová

6 Dítky poslouchejte rodičů svých v Pánu; nebot' jest to spravedlivé. **2** Cti otce svého i matku, (tot' jest příkazání první zaslíbením,) **3** Aby dobré bylo tobě a abys byl dlouhověký na zemi. **4** A vy otcové nepopouzejte k hněvu dítěk vašich, ale vychovávejte je v cvičení a v napomínání Pána. **5** Služebníci, budte poslušni pánu tělesných s bázni a s strachem, v sprostrosti srdce vašeho, jako Krista, **6** Ne na oko sloužíce, jako ti, jenž se lidem líbiti usilují, ale jako služebníci Kristovi, činice vůli Boží z té duše, **7** S dobrou myslí sloužíce, jakožto Pánu, a ne lidem, **8** Vědouce, že, což by koli jeden každý učinil dobrého, za to odplatu vzítí má ode Pána, budto služebník, budto svobodný. **9** A vy páni též se tak mějte k nim, zanechajíce pohrůžky, vědouce, že i vy také máte Pána v nebesích, a přijímání osob není u něho. **10** Dále pak, bratří moji, posilte se v Pánu a v moci sily jeho. **11** Oblecte se v celé odění Boží, abyste mohli státi proti útokům dábelským. **12** Nebot' není bojování naše proti tělu a krvi, ale proti knížatstvu, proti mocnostem, proti světa pánum temností věku tohoto, proti duchovním zlostem, kteréž jsou vysoko. **(aiōn g165)** **13** A protož vezměte celé odění Boží, abyste mohli odolati v den zlý, a všecko vykonajíce, státi. **14** Stůjtež tedy, majíce podpásaná bedra vaše pravdou, a obléčeni jsouce v pancíř spravedlnosti, **15** A obuté majíce nohy v hotovost k evangelium pokoje, **16** A zvláště pak vezmouce šítí víry, kterýmž byste mohli všecko shý ohnivé nešlechetníka toho uhazit. **17** A lebku spasení vezměte, i meč Ducha, jenž jest slovo Boží, **18** Všelikou modlitbou a prosbou modléce se každého času v Duchu, a v tom bedliví jsouce se vši ustavičností a prošením za všecky svaté, **19** I za mne, aby mi dána byla řeč v otevření úst mých svobodně a směle, abych oznamoval tajemství evangelium svatého, **20** Pro něžto úřad svůj konám v řetězu tomtoto, abych tak v něm svobodně a směle mluvil, jakž mně mluviti náleží. **21** A abyste i vy věděli, co se se mnou děje a co činím, všecko vám to oznámí

Tychikus, milý bratr a věrný služebník v Pánu, 22
Jehož jsem pro to samo k vám poslal, abyste věděli o
našich věcech a aby potěšil srdcí vašich. 23 Pokoj
budiž vám bratřím, a lánska s věrou, od Boha Otce
a Pána Jezukrista. 24 Milost Boží budiž se všemi
milujícími Pána našeho Jezukrista v neporušitelnosti.
Amen. List tento k Efezským psán byl z Říma po
Tychikovi.

Filipským

1 Pavel a Timoteus, služebníci Ježíše Krista, všechném svatém v Kristu Ježíši, kteríž jsou v městě Filippis, s biskupy a s jáhny: **2** Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Jezukrista. **3** Děkuji Bohu mému, když se koli na vás rozpomenu, **4** (Vždycky při každé modlitbě mé, s radostí za všecky za vás prosbu čině,) **5** Z vašeho účastenství v evangelium, hned od prvního dne až posavad, **6** Jist jsa tím, že ten, kterýž začal v vás dílo dobré, dokoná až do dne Ježíše Krista, **7** Jakož jest mi spravedlivé tak smysliti o všech vás proto, že vás v srdci mám i v vězení mé, a v obraňování i v utvrzování evangelium, vás, pravím, všecky účastníky milosti mně dané. **8** Svědek mi jest zajisté Bůh, kterak po všech po vás toužím v srdci Ježíše Krista. **9** A za to se modlím, aby láska vaše ještě více a více se rozhojňovala v známosti a ve všelikém smyslu, **10** K tomu, abyste zkušením rozeznati mohli užitečné věci od neužitečných, tak abyste byli upřími a bez úrazu, až ke dni Kristovu, **11** Naplněni jsouce ovocem spravedlnosti, kteréž nesete skrze Jezukrista, k slávě a k chvále Boží. **12** Chcet' pak, bratří, abyste věděli, že to pokušení, kterýž mne obklíčilo, k většímu prospěchu evangelium příšlo, **13** Takže vězení mé pro Krista rozhlášeno jest po všem císařském dvoře, i jinde všudy. **14** A mnozí z bratří v Pánu, spolehše na vězení mé, hojnější smělost mají bez strachu mluvit slovo Boží. **15** Někteří zajisté jen z závisti a navzdoru, někteří pak také z oblíbení sobě toho Krista kází. **16** Ti pak, kteríž navzdoru Krista zvěstují, ne v čistotě, domnívají se, že mi k vězení mému soužení přidadí; **17** Kteří pak z lásky, ti vědí, že jsem k obraně evangelium postaven. **18** Ale což pak o to? Nýbrž jakýmkoli způsobem, bud' v samé tvárnosti, bud' v pravdě Kristus se zvěstuje, i z tohot' se raduji, a ještě radovati budu. **19** Neboť vím, že mi to přijde k spasení skrze vaši modlitbu a pomoc Ducha Jezukristova, **20** Podle pečlivého očekávání a naděje mé, že v ničem nebudu zahanben, ale ve vší doufanlivé smělosti, jako i prve vždycky, tak i nyní veleben bude Kristus na těle mé, budto skrze život, budto skrze smrt. **21** Mně zajisté Kristus i v životě i v smrti ziskem jest. **22** Jest-li mi pak prospěšněji živu být v těle pro práci, tedy nevím, co bych vyvolil. **23** K obémut' se k tomu

nakloňuji, žádost maje umříti, a býti s Kristem, což by mnohem lépe bylo, **24** Ale pozůstatí ještě v těle potřebnějí jest pro vás. **25** Načež spoléhaje, vím, že pobudu a s vámi se všemi spolu pozůstanu k vašemu prospěchu a k radosti víry, **26** Aby se vaše ze mne chlouba v Kristu Ježíši rozhognila, skrzesou opět vám zase přítomnost. **27** Toliko, jakž sluší na účastníky evangelium Kristova, se chovejte, abych, budto přijda k vám a vida vás, budto vzdálen jsa, slyšel o vás, že stojíte v jednom duchu, jednomyslně pracujíce u víře evangelium, **28** A v ničemž se nestrahujte protivníků, což jest jim jistým znamením zahynutí, vám pak spasení, a to od Boha. **29** Nebo vám jest to z milosti dáno pro Krista, abyste netolikov něho věřili, ale také pro něj i trpeli, **30** Týž boj majice, jakýž jste při mně i viděli, i nyní o mně slyšíte.

2 Protož jest-li jaké potěšení v Kristu, jest-li které utěšení lásky, jest-li která společnost Ducha svatého, jsou-li která milosrdenství a slitování, **2** Naplňte radost mou v tom, abyste jednostejného smyslu byli, jednostejnou lásku majice, jednoduší jsouce, jednostejně smýšlejice, **3** Nic nečňte skrze svá anebo marnou chválu, ale v pokoře jedni druhé za důstojnější sebe majice. **4** Nehledejte jeden každý svých věcí, ale každý také toho, což jest jiných. **5** Budíž tedy tatáž mysl při vás, jakáž byla při Kristu Ježíši, **6** Kterýž jsa v způsobu Božím, nepoložil sobě toho za loupež rovný býti Bohu, **7** Ale samého sebe zmařil, způsob služebníka příjav, podobný lidem učiněn. **8** A v způsobu nalezen jako člověk, ponížil se, poslušný jsa učiněn až do smrti, a to do smrti kříže. **9** Protož i Bůh povýšil ho nadě vše a dal jemu jméno, kteréž jest nad každě jméno, **10** Aby ve jméně Ježíše každě koleno klekalo, těch, kterýž jsou na nebesích, a těch,jenž jsou na zemi, i těch,jenž jsou pod zemí, **11** A každý jazyk aby vyznával, že Ježíš Kristus jest Pánem v slávě Boha Otce. **12** A tak, moji milí, jakož jste vždycky poslušni byli, netolikov přítomnosti mé, ale nyní mnohem více, když jsem vzdálen od vás, s bázní a s třesením spasení své konejte. **13** Bůh zajisté jest, kterýž působí v vás i chtění i skutečné činění, podle dobře libé vůle své. **14** Všecko pak čňte bez reptání a bez pochybování, **15** Abyste byli bez úhony, a upřími synové Boží, bez obvinění uprostřed národu zlého a převráceného; mezi kterýmižto světě jakožto světla na světě, **16**

Slovo života zachovávajíce, k chloubě mé v den Krista získal, 9 A v něm nalezen byl nemající své Kristův, aby bylo viděno, že jsem ne nadarmo běžel, spravedlnosti, kteráž jest z Zákona, ale tu, kteráž ani nadarmo pracoval. 17 A bycht' pak i obětován jest z víry Kristovy, spravedlnost, kterážto jest z byl pro oběť a službu víře vaší, raduji se a spolu Boha a u víře záleží, 10 Abych tak poznal jej, a raduji se se všemi vámi. 18 A též i vy radujete se a divnou moc vzkříšení jeho, a společnost utrení jeho, spolu radujete se se mnou. 19 Mámt' pak naději v připodobňuje se k smrti jeho, 11 Zda bych tak přišel Kristu Ježíši, že Timotea brzy pošli vámi, abych i já k vzkříšení z mrtvých. 12 Ne že bych již dosáhl, pokojné myslí byl, zvěda, kterak vy se máte. 20 Nebo aneb již dokonalým byl, ale snažně běžím, zda bych žádného tak jednomyslného nemám, kterýž by tak i dostihnouti mohl, načež uchvacen jsem od Krista vlastně o vaše věci pečoval. 21 Všickni zajisté svých Ježíše. 13 Bratři, játi nemám za to, že bych již dosáhl. věcí hledají, a ne těch, kteréž jsou Krista Ježíše. 22 14 Ale to jedno činím, na ty věci, kteréž jsou za mnou, Ale jej zkušeného být víte, podle toho, že jakož syn s zapomínaje, k tém pak, kteréž jsou přede mnou, otcem se mnou přisluhovař v evangelium. 23 Tohot' úsilně chvátaje, k cíli běžím, k odplatě svrchovaného hle, naději mám, že pošli, jakž jen porozumím, co povolání Božího v Kristu Ježíši. 15 Protož kteřížkoli se bude dítí se mnou. 24 Mámt' pak naději v Pánu, jsme dokonalí, to smýšlejme. A pakli v čem jinak že i sám brzo k vám příjdu. 25 Ale zdálo se mi za smyslíte, i tot' vám Bůh zjeví. 16 Ale k čemuž jsme již potřebné Epafrida, bratra a pomocníka a spolurytíře přišli, v tom při jednostejném zůstávejme pravidle a mého, vašeho pak apoštola i služebníka, v potřebě jednostejně smysleme. 17 Spolunásledovní moji mé poslati k vám, 26 Poněvadž takovou měl žádost budte, bratři, a šetřte těch, kteříž tak chodí, jakož vás všecky viděti, a velmi těžek nad tím byl, že jste o máte příklad na nás. 18 Nebot' mnozí chodí, o nichž něm slyšeli, že by byl nemocen. 27 A bylt' jest jistě jsem častokrát pravil vám a nyní s pláčem pravím, nemocen, i blízek smrti, ale Bůh se nad ním smiloval, žet' jsou nepřátele kríže Kristova, 19 Jichžto konec a ne nad ním toliko, ale i nade mnou, abych zámutku jest zahynutí, jejichžto bůh jest břicho, a sláva jejich v na zámutek neměl. 28 Protož tím spěšněji poslal jsem mrzkostech jejich, kteříž o zemské věci stojí. 20 Ale ho k vám, abyste, vidouce jej zase, zradovali se, a naše měšťanství jesti' v nebesích, odkudž i Spasitele já abych byl bez zámutku. 29 Protož přjmětež jej v očekáváme Pána Jezukrista, 21 Kterýž promění to Pánu se vší radostí, a mějte takové v uctivosti. 30 tělo naše ponížené, tak aby bylo podobné k tělu slávy Nebot' jest pro dílo Kristovo až k smrti se přiblížil, jeho, podle mocnosti té, kteroužto on mocen jest i opováživ se života svého, jedně aby doplnil to, v všecky věci podmaniti sobě.

čemž jste vy měli nedostatek při posloužení mně.

4 A tak, bratři moji milí a přežádoucí, jenž jste

3 Dále pak, bratři moji, radujte se v Pánu.

radost a koruna má, tak stůjte v Pánu, milí. 2

Jednostejných věcí vám psáti mně se jistě nestyšě, Evody prosím, i Syntychény prosím, aby jednostejně vám pak to bezpečné jest. 2 Vizte psy, vizte zlé smysly v Pánu. 3 Ano i tebe prosím, tovaryši můj dělníky, vizte roztržku. 3 Nebo myt' jsme obřízka, vlastní, budíž jim pomocen, kteréžto v evangelium kteříž duchem sloužíme Bohu, a chlubíme se v Kristu spolu se mnou pracovaly, i spolu s Klimentem a s Ježíši, a nedoufáme v těle, 4 Ačkoli i já mohl bych jinými pomocníky mými, jejichžto jména napsána jsou doufati v těle. Zdá-liť se komu jinému, že by mohl v knize života. 4 Radujte se v Pánu vždycky; opět doufati v těle, já mnohem více, 5 Obřezán jsa osmého pravím, radujte se. 5 Středmost vaše známa bud' dne, jsa z rodu Izraelského, pokolení Beniaminova, všechném lidem. Pán blízko. 6 O nic nebudete pečliví, Žid z Židů, podle zákona farizeus, 6 A z strany ale ve všech věcech skrze modlitbu a poníženou horlivosti protivník církve, z strany pak spravedlnosti žádost s díků činěním prosby vaše známy budte zákonní jsa bez úhony. 7 Ale to, což mi bylo jako Bohu. 7 A pokoj Boží, kterýž převyšuje všeliký rozum, zisk, položil jsem sobě pro Krista za škodu. 8 Nýbrž i hájiti bude srdcí vašich i smyslů vašich v Kristu Ježíši. všecky věci pokládám škodou býti pro vyvýšenost 8 Dále pak, bratři, kterékoliv věci jsou pravé, kterékoliv známosti Krista Ježíše Pána mého, pro něž jsem to poctivé, kterékoliv spravedlivé, kterékoliv čisté, kterékoliv všecko ztratil, a mám to jako za smetí, jedně abych milé, kterékoliv dobropověstné, jest-li která ctnost, a

jest-li která chvála, o těch věcech přemyšlujte. 9
Kterýmž jste se i naučili, je i přijali, a slyšeli i viděli
na mně. Ty věci činěte, a Bůh pokoje budeť s vámi.
10 Zradoval jsem se v Pánu velice z toho, že již
opět zase rozzelenala se péče vaše o mne. Načež
bezpochyby i prve myslili jste, ale nedostalo se vám
příhodného času. 11 Ne proto, že bych jakou nouzi
měl, toto pravím; nebo já naučil jsem se dosti míti na
tom, což mám. 12 Umímt' i snížen být, umím také i
hojnost míti; všudy a ve všech věcech povičen jsem,
i nasycen být i lačněti, i hojnost míti i nouzi trpěti. 13
Všecko mohu v Kristu, kterýž mne posiluje. 14 Avšak
dobře jste učinili, účastní byvše mého soužení. 15 Víte
pak i vy, Filipenští, že při počátku evangelium, když
jsem šel z Macedonie, žádný sbor neudělil mi z strany
dání a vzetí, než vy sami. 16 Ano i do Tesaloniky
jednou i po druhé, čehož jsem potřeboval, poslali
jste mi. 17 Ne protože bych hledal darů, ale hledám
užitku hojněho k vašemu prospěchu. 18 Přijalt' jsem
pak všecko, a hojnět' mám, naplněnt' jsem již, vzav
od Epafrida to, což posláno bylo od vás, k vůni
sladosti, oběť vzácnou a libou Bohu. 19 Bůh pak můj
naplnít' všelikou potřebu vaši podle bohatství svého
slavně v Kristu Ježíši. 20 Bohu pak a Otcí našemu
sláva na věky věků. Amen. (aiōn g165) 21 Pozdravtež
všech svatých v Kristu Ježíši. Pozdravujíť vás bratří,
kteříž jsou se mnou. 22 Pozdravujíť vás všickni svatí,
zvláště pak ti, kteříž jsou z domu císařova. 23 Milost
Pána našeho Jezukrista se všemi vámi. Amen. List
tentо k Filipenským psán jest z Říma po Epafridotovi.

Koloským

1 Pavel apoštol Ježíše Krista, skrze vůli Boží, jest kázáno všemu stvoření, kteréž jest pod nebem, a Timoteus bratr, **2** Těm, kteříž jsou v městě Kolossis, svatým a věrným braťřím v Kristu: Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista. **3** Díky činíme Bohu a Otci Pána našeho Jezukrista, vždycky za vás modléce se, **4** Slyšavše o vře vaší v Kristu Ježíši a o lásce ke všechném svatým, **5** Pro naději složenou vám v nebesích, o níž jste prve slyšeli v slovu pravdy, jenž jest evangelium. **6** Kteréž jest příšlo k vám, jako i na všecken svět, a ovoce nese, jako i u vás, od toho dne, v kterémž jste slyšeli a poznali milost Boží v pravdě, **7** Jakož jste se i naučili od Epafry, milého spoluслužebníka našeho, kterýž jest věrný k vám služebník Kristův, **8** Kterýž také oznámil nám lásku vaši v Duchu. **9** Protož i my, od toho dne, jakž jsme to uslyšeli, neprestáváme modlit se za vás a žádati, abyste naplněni byli známostí vůle jeho ve vší moudrosti a rozumnosti duchovní, **10** Abyste chodili hodně Pánu ke vší jeho líbeznosti, v každém skutku dobrém, ovoce vydávajíce a rostouce v známosti Boží, **11** Všelikou mocí zmocněni jsouce, podle síly slávy jeho, ke vší trpělivosti a dobrovitosti s radostí, **12** Díky činice Otci, kterýž hodné nás učinil účastnosti losu svatých v světle, **13** Kterýž vytrhl nás z moci temnosti a přenesl do království milého Syna svého, **14** V němžto máme vykoupení skrze krev jeho, totič odpuštění hřichů, **15** Kterýž jest obraz Boha neviditelného a prvorozéný všeho stvoření. **16** Nebo skrze něho stvořeny jsou všecky věci, kteréž jsou na nebi i na zemi, viditelné i neviditelné, budto trůnové nebo panstva, budto knížatstva nebo mocnosti; všecko skrze něho a pro něho stvořeno jest. **17** A on jest přede vším a všecko jím stojí. **18** A ont' jest hlava těla církve, kterýž jest počátek a prvorozéný z mrtvých, aby tak on ve všem prvotnost držel, **19** Poněvadž se zalíbilo Otci, aby v něm všecka plnost přebývala, **20** A skrze něho aby smířil s sebou všecko, v pokoj uvodě skrze krev kříže jeho, skrze něj, pravím, budto ty věci, kteréž jsou na zemi, bud' ty, kteréž jsou na nebi. **21** A vás také někdy odcizené a nepřátely, v mysli vaší obrácené k skutkům zlým, nyní již smířil, **22** Tělem svým skrze smrt, aby vás postavil svaté, a neposkvrněné, a bez úhony před obličejem svým, **23** Však jestliže zůstáváte u vře založení a pevní, a neuchylujete se od naděje evangelium, kteréž jste slyšeli, jenž jehožto já Pavel učiněn jsem služebník; **24** Kterýž nyní raduji se z utrpení mých, kteráž snáším pro vás, a doplňuji ostatky soužení Kristových na těle svém za jeho tělo, jenž jest církev, **25** Ježížto učiněn jsem já služebník, tak jakž mi to svěřil Bůh na to, abych vám sloužil, a tak naplnil slovo Boží, **26** Jenž jest tajemství skryté od věků a národů, nyní pak zjevené svatým jeho. (aión g165) **27** Jimžto Bůh ráčil známo učiniti, kteraké by bylo bohatství slavného tajemství tohoto mezi pohany, jenž jest přebývání Krista vás, kterýž jest naděje slávy, **28** Kteréhož my zvěstujeme, napomínajíce všelikého člověka a učíce všelikého člověka ve vší moudrosti, abychom postavili každého člověka dokonalého v Kristu Ježíši. **29** O čež i pracují, bojuje podle té jeho mocnosti, kteráž dělá ve mně dílo své mocně.

2 Chcic' zajisté, abyste věděli, kterakou nesnáz mám o vás a o ty, kteříž jsou v Laodicii a kteřížkoli neviděli tvář mé podle těla, **2** Aby potěšena byla srdce jejich, spojená v lásce, a to ke všemu bohatství přejistého smyslu, ku poznání tajemství Boha i Otce i Krista Pána, **3** V němžto jsou skryti všickni pokladové moudrosti a známosti. **4** A totič pravím proto, aby vás žádný, falešně dovodě, neoklamal podobnou k pravdě řečí. **5** Nebo ačkoli vzdálen jsem tělem, však duchem s vám jsem, raduje se, a vida řád vaš a utvrzení té víry vaší v Krista. **6** Protož jakož jste přijali Krista Ježíše Pána, tak v něm chodte, **7** Vkořenění a vzdělaní na něm, a utvrzení u vře, jakž jste naučeni, rozhojnějíce se v ní s díků činěním. **8** Hledtež, at' by vás někdo neobloupil moudrostí světa a marným zkłamáním, uče podle ustanovení lidských, podle živlů světa, a ne podle Krista. **9** Nebo v něm přebývá všecka plnost Božství tělesně. **10** A vy v něm jste doplněni, kterýžto jest hlava všeho knížatstva i mocnosti, **11** V němžto i obřezání jste obřezáním ne rukou učiněným, svlékše tělo hřichů v obřezání Kristovu, **12** Pohřbeni jsouce s ním ve křtu, skrze kterýžto i spolu s ním z mrtvých vstali jste skrze víru, již jste došli z mocnosti Boží, kterýž vzkřísil jez z mrtvých. **13** A vás, ještě mrtvé v hříších a v neobřízce těla vašeho, spolu s ním obživil, odpustiv vám všecky hřichy, **14** A smazav proti nám celicí

zápis, jenž záležel v ustanoveních, a byl odporný by kdo proti komu jakou žalobu; jako i Kristus odpuštěl nám, i vyzdvíhl jej z prostředu, přibíj jej k kříži; **15** A vám, tak i vy. **14** Nadtoto pak nade všecko oblečení obloudiv knížatstva i moci, vedl je na odivu zjevně, budte v lásku, kteráž jest svazek dokonalosti. **15** triumf slavil nad nimi skrže něj. **16** Protož žádný vás A pokoj Boží víteží v srdcích vašich, k němuž i nesud' pro pokrm, aneb pro nápoj, anebo z strany povolání jste v jedno tělo; a budtež vděčni. **16** Slovo některého svátka, nebo novuměsice, anebo sobot, **17** Kristovo přebývež vás bohatě se vší moudrostí; Kteréžto věci jsou stín budoucích, ale to, od čehož učíce a napomínajíce sebe vespolek Žalmy, a zpěvy, se stín dělal, jestiť tělo Kristovo. **18** Nižádný vás a písničkami duchovními, s milostí zpívajíce v srdci nepředchvacuj svěmyslně pokorou a náboženstvím vašem Pánu. **17** A všecko, cožkoli činíte v slovu nebo andělským, v to, čehož neviděl, vysokomyšlně se v skutku, všecko činěte ve jménu Pána Ježíše, díky vydávaje, marně se nadýmaje smyslem těla svého, činíce Bohu a Otci skrze něho. **18** Ženy poddány **19** A nedrž se hlavy, od níž všecko tělo po kloubních budete mužům svým tak, jakž sluší, v Pánu. **19** Muži a svazích vzdělané a spojené roste Božím zrůstem. milujte ženy své, a nemějtež se přísně k nim. **20** **20** Poněvadž tedy zemřevše s Kristem osvobozeni Dítky poslouchejte rodičů ve všem; nebo to jest dobré jste od živlů světa, pročež tak jako byste živi byli libé Pánu. **21** Otcové nepopouzejte k hněvivosti dítěk světu, těmi ceremoniemi dáte se obtěžovati? **21** svých, aby sobě nezoufaly. **22** Služebníci poslušni Když říkáte: Nedotýkej se, ani okoušej, aniž se s tím budete ve všem pánu svých tělesných, ne na oko obírej! **22** Kteréžto všecky věci samým užíváním jich toliko sloužíce, jako ti, jenž se usiluj lidem líbiti, ale v přicházejí k zkáze, a toť vše není než podle přikázání sprostnosti srdce, bojíce se Boha. **23** A všecko, což a učení lidských. **23** Ačkoli pak ty věci mají tvárnost byste koli činili, z té duše činěte, jakožto Pánu, a ne moudrosti, v způsobu té nábožnosti pošmourné a v lidem, **24** Vědouce, že ode Pána vzítí máte odplatu povrchní pokoře i v neodpouštění tělu, avšak nejsou věčného dědictví; nebo Pánu Kristu sloužíte. **25** Kdož v žádné platnosti, když přináležejí toliko k nasycení by pak nepravost páchal, odměnu své nepravosti těla. **vezme.** A neníť přijímání osob u Boha.

3 Protož povstali-li jste s Kristem, vrchních věcí **4** Páni spravedlivě a slušně s služebníky svými hledejte, kdež Kristus na pravici Boží sedí. **2** O nakládejte, vědouce, že i vy Pána máte v nebesích. svrchní věci pečujte, ne o zemské. **3** Nebo zemřeli **2** Na modlitbě budtež ustaviční, bdíce v tom s díků jste, a život vás skryt jest s Kristem v Bohu. **4** činěním, **3** Modléce se spolu i za nás, aby Bůh otevřel Když se pak ukáže Kristus, život náš, tehdy i vy nám dveře slova, k mluvení o tajemství Kristovu, pro ukážete se s ním v slávě. **5** Protož mrtvěte údy než i v vězení jsem, **4** Abych je zjevoval, tak jakž mi své zemské, smilstvo, nečistotu, chlípnost, žádost naleží mluvit. **5** Chodtež v moudrosti před těmi, kteríž zlou, i lakomství, jenž jest modlám sloužení. **6** Pro jsou vně, čas kupujíce. **6** Řec vaše vždycky budíž kteréžto věci přichází hněv Boží na syny zpurné. **7** V příjemná, ozdobená solí, tak abyste věděli, kterak kterýchžto hříších i vy někdy chodili jste, když jste byste měli jednomu každému odpovědít. **7** O věcech živi byli v nich. **8** Ale již nyní složtež i vy všecko to, mých o všech oznámí vám Tychikus, bratr milý, a hněv, prchlivost, zlobivost, zlorečení i mrzkomluvnost věrný slouha Kristův a spoluслužebník v Pánu; **8** zapudte od úst vašich. **9** Nelžete jedni na druhé, když Kteréhož jsem poslal k vám naschvál, aby zvěděl, co jste svlékli s sebe starého člověka s skutky jeho, **10** se děje u vás, a potěšil srdcí vašich, **9** S Onezimem, A oblékli toho nového, obnovujícího se k známosti věrným a milým bratrem, kterýž jest tam od vás. Tit' jasné, podle obrazu toho, jenž jej stvořil, **11** Kdežto vám všecko oznámí, co se děje u nás. **10** Pozdravuje není Řek a Žid, obřízka a neobřízka, cizozemec a vás Aristarchus, spoluvězeň můj, a Marek, sestřenec Scýta, služebník a svobodný ale všecko a ve všech Barnabášův, (o kterémž jsem vám poručil, přišel-li by Kristus. **12** Protož oblectež se jako vyvolení Boží, k vám, přijmětež jej); **11** A Jezus, kterýž slove Justus, svatí, a milí, v srdce lítostivé, v dobrotvorstvost, nízké kteřížto jsou Židé. Ti toliko jsou pomocníci moji v o sobě smýšlení, krotkost, trpělivost, **13** Snášejíce kázání o království Božím; tit' mi byli ku potěšení. **12** jeden druhého a odpouštějíce sobě vespolek, měl-li Pozdravuje vás Epafras, kterýž od vás jest, slouha

Kristův, kterýž vždycky úsilně pracuje na modlitbách za vás, abyste stáli dokonalí a plní ve vší vůli Boží. 13 Nebo svědectví jemu vydávám, žeť vás velmi horlivě miluje, a též i ty, kteříž jsou v Laodicii, i kteříž jsou v Hierapolí. 14 Pozdravuje vás Lukáš, lékař, bratr milý, a Démas. 15 Pozdravte bratří Laodicenských, i Nymfy, i té církve, kteráž jest v domu jeho. 16 A když bude přečten u vás tento list, spravtež to, at' jest i v Laodicenském sboru čten; a ten, kterýž jest psán z Laodicie, i vy také přečtěte, 17 A rcete Archippovi: Viz, abys služebnost, kterouž jsi přijal od Pána, vyplnil. 18 Pozdravení mou rukou Pavlovou. Pamatujtež na mé vězení. Milost Boží budíž s vámi. Amen. List tento psán k Kolossenským z Říma po Tychikovi a Onezimovi.

1 Tesalonickým

1 Pavel a Silván a Timoteus církvi Tessalonicenských v Bohu Otci a v Pánu Ježíši Kristu: Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Jezukrista. **2** Díky činíme Bohu vždycky ze všech vás, zmínku činíce o vás na modlitbách našich, **3** Bez přestání pamatujíce na skutek víry vaší, a na práci svaté lásky, a na trpělivost naděje Pána našeho Jezukrista, před Bohem a Otcem naším, **4** Vědouce, bratří Bohu milí, o vyvolení vašem. **5** Nebo evangelium naše k vám nezáleželo tolíko v slovu, ale i v moci, i v Duchu svatém, a v jistotě mnohé, jakož víte, jací jsme byli mezi vámi a to pro vás. **6** A vy následovníci naši i Páně učiněni jste, přijavše slovo jeho ve mnohé úzkosti, s radostí Ducha svatého, **7** Takže jste učiněni příklad dobrý všem věřícím v Macedonii a v Achaii. **8** Nebo od vás rozhlásilo se slovo Páně netolik v Macedonii a v Achaii, ale i na všelikém místě víra vaše, kteráž jest v Bohu, roznesla se, takže již nepotřebí nám o tom nic mluvit. **9** Oniť zajisté sami o nás vyznávají, jaký byl příchod náš k vám a kterak jste se obrátili k Bohu od modloslužby, abyste sloužili Bohu živému a pravému, **10** A očekávali Syna jeho s nebe, kteréhož jest vzkřísil z mrtvých, totiž Ježíše, kterž vysvobodil nás od hněvu budoucího.

neoběžovali, kázali jsme u vás evangelium Boží. **10** Vy jste svědkové toho i Bůh, kterak jsme svatě, a spravedlivě, a bez úhony obcovali mezi vámi, kteříž jste uvěřili, **11** Jakož víte, kterak jednoho každého z vás, jako otec dítěk svých, napomínali jsme vás a potěšovali, **12** I s osvědčováním, abyste chodili hodně Bohu, kterýž povolal vás do království svého a v slávu. **13** Protož i my díky činíme Bohu bez přestání, že přijavše slovo Boží, kteréž jste slyšeli od nás, přijali jste ne jako slovo lidské, ale jakož v pravdě jest, jako slovo Boží, kterýžto i dílo své působí vás věřících. **14** Vy zajisté, bratři, následovníci učiněni jste církvi Boží, kteréž jsou v Židovstvu, v Kristu Ježíši; nebo jste takovéž věci i vy trpěli od vašeho pokolení, jako i oni od Židů. **15** Kteříž jsou i Pána Ježíše zabili, i své vlastní proroky, a nás vynhalí, a Bohu se nelšíbí, a všem lidem jsou odporní, **16** Nedopouštějíce nám mluvit pořádně, k tomu aby spaseni byli, aby tak vždy doplňovali hříchy své. Nebo vylit jest na ně hněv Boží konečný. **17** My pak, bratři, zbaveni byvše vás na chvíli tělem, ne srdcem, opravdovější usilovali jsme viděti tvář vaši s mnohou žádostí. **18** Protož chtěli jsme přijít k vám, (zvláště já Pavel,) jednou i po druhé, ale překazil nám satan. **19** Nebo která jest naše naděje neb radost aneb koruna chlouby? Zdali ne i vy před obličejem Pána našeho Jezukrista v čas příchodu jeho? **20** Vy jistě jste sláva naše i radost.

2 Nebo i vy sami víte, bratří, příchod náš k vám

Že jest nebyl daremný. 2 Ale i prve trpěvše, a pohanění snáševše, (jakož víte) v městě Filippis, osvobodili jsme se v Bohu našem mluviti vám směle evangelium Boží, s mnohými odpory. 3 Napomínání zajisté naše nebylo z podvodu, ani z nečistoty, ani ve Istri. 4 Ale jakož Bůh nás hodně učinil toho, aby nám svěreno bylo evangelium, takt' mluvíme, ne jako lidem se líbice, ale Bohu, kterýž zkušuje srdcí našich. 5 Aniž' jsme zajisté kdy užívali řeči pochlebné, jakož víte, ani za příčinou něčeho lakomství provodili. Bůh' jest svědek. 6 Ani jsme hledali od lidí chvály, ani od vás, ani od jiných, ač jsme mohli vás obtěžovati, jako Kristovi apoštoli. 7 Ale byli jsme tiší mezi vámi, jako když matka chová dítky své. 8 Tak nakloněni k vám byvše, hotovi jsme byli s velikou chutí, vydati vám netoliko evangelium Boží, ale také i duše naše, protože jste nám byli velmi milí. 9 Nebo pamatujiete, bratří, na práci naši a ustávání. Ve dne i v noci zajisté pracovavše, proto abychom žádného z vás

3 Protož nemohše se déle zdržetí, za nejlepší se nám vidělo, abychom v Aténách pozůstali my sami, **2** A poslali jsme Timotea, bratra našeho a služebníka Božího a pomocníka našeho v evangelium Kristovu, aby potvrdil vás a napomenul k tomu, což nalezí vříte vaši, **3** Aby se žádný nepohnul od ní v takových técto souženích. Neb i sami víte, že jsme k tomu postaveni. **4** Ještě zajisté, když jsme u vás byli, předpovídali jsme vám, že budeme souženi; jakož se i stalo, jakž víte. **5** Protož i já, nemoha se déle zdržetí, poslal jsem ho k vám, abych zvěděl o vříte vaši, at' by snad nějak nepokoušel vás ten pokušitel, a tak aby nebyla daremná práce naše. **6** Nyní pak když k nám přišel Timoteus od vás a zvěstoval nám novinu veselou o vříte a lásce vaši, a že nás připomínáte dobré, žádajíce vždycky nás viděti, jako také i my vás, **7** Protož potěšení jsme z vás, bratří, ve všelikém soužení a nesnadnosti naší, skrze víru vaši. **8** Nebo aj, živí jsme, jestliže vy pevně stojíte v Pánu. **9** A

jakým děkováním z vás můžeme se odměnit Bohu za všecku tu radost, kterouž radujeme se pro vás před obličejem Boha našeho, **10** Dnem i nocí přehorlivě modléce se, abychom uzřeli tvář vaši a doplnili to, čehož by se nedostávalo víře vaší? **11** Sám pak Bůh a Otec náš, a Pán nás Ježíš Kristus spraví cestu naši k vám. **12** A vás tentýž Pán račíz rozmnožiti a rozhojniti v lásce, kterouž máte k sobě vespolek, i ke všechném, jako i nás k vám, **13** Aby tak utvrzena byla srdce vaše neposkvrněná v svatosti, před Bohem a Otcem naším, ku příští Pána našeho Jezukrista, se všemi svatými jeho.

4 Dále pak, bratři, prosíme vás, a napomínáme v Pánu Ježíši, jakož jste přijali od nás, kterak byste měli choditi a líbiti se Bohu, v tom abyste se rozhojnili více. **2** Víte zajisté, jaká přikázání vydali jsme vám skrze Pána Ježíše. **3** Tat' jest zajisté vůle Boží, totíž posvěcení vaše, abyste se zdržovali od smilstva, **4** A aby uměl jeden každý z vás svým osudím vládnouti v svatosti a v uictivosti, **5** Ne libosti tělesných **11** Protož napomínejte se vespolek, a vzdělávejte žádostí jako i pohané, kteříž Boha neznají; **6** A aby jeden druhého, jakož i činíte. **12** A prosímet' vás, žádný neutiskal ani oklamával v jakémkoli jednání bratra svého, protože mstitel jest Pán všehto toho, jsou vám v Pánu, a napomínají vás, **13** A velice je jakož i předpověděli jsme vám a osvědčili. **7** Nebo milujte pro práci jejich. A mějte se k sobě vespolek nepovolal nás Bůh k nečistotě, ale ku posvěcení. **8** A pokojně. **14** A prosímet' vás, bratři, napomínejte z řadu protož kdo by pohrdal tímto, ne člověkem pohrdá, ale vystupujících, potěšujte chouloustivých, snášejte mdlé, Bohem, kterýž i dal Ducha svého svatého nám. **9** O trpělivě se mějte ke všechném. **15** Vizte, aby někdo lásce pak bratrské neníť potřebí psátí vám; nebo jste zlého za zlé neodplacoval, ale vždycky účinnosti vy již tomu od Boha naučeni, abyste milovali jedni dokazujte, i k sobě vespolek i ke všechném. **16** druhé. **10** A jistě činíte to ke všechném bratřím ve vší Vždycky se radujte, **17** Bez přestání se modlte, **18** Macedonii. Napomínámeť pak vás, bratři, abyste se v Ze všehto díky činíte; nebo ta jest vůle Boží v Kristu tom ještě více rozhojnili, **11** A snažili se pokojnì býti a Ježíši, aby se tak dálo od vás. **19** Ducha neuhašujte, hleděti toho, což komu náleží, a pracovati rukama **20** Proroctvím nepohrdejte, **21** Všehto zkuste; což svýma vlastníma, jakož jsme přikázali vám, **12** Tak dobrého jest, toho se držte. **22** Od všeliké zlé tvárnosti abyste slušně chodili před těmi, kteříž jsou vně, a v se varujte. **23** On pak Bůh pokoje posvětiž vás ve ničemž abyste neměli nedostatku. **13** Nechcít' pak, všem, a celý vás duch i duše i tělo bez úhony ku abyste nevěděli, bratři, o těch, kteříž zesnuli, abyste příští Pána našeho Jezukrista zachováno budiž. **24** se nermostili, jako i jiní, kteříž naděje nemají. **14** Věrnýť jest ten, jenž povolal vás, kterýž také i učí to. Nebo jakož věříme, že Ježíš umřel a z mrtvých vstal, **25** Bratří, modlite se za nás. **26** Pozdravte všech bratří takt' Bůh i ty, kteříž by zesnuli v Ježíšovi, přiveďte v políbením svatém. **27** Zavazujit' vás skrze Pána, s ním. **15** Toto zajisté vám pravíme slovem Páně, aby čten byl list tento všechném bratřím svatým. **28** že my, kteříž živi pozůstaneme do příchodu Pána, Milost Pána našeho Jezukrista budiž s vámi. Amen. nepředejdeme těch, kteříž zesnuli. **16** Nebo Pán náš List první k Tessalonicenským psán jest v Aténách. s zvukem ponoukajícím, s hlasem archanděla a s troubou Boží sstoupí s nebe, a mrtví, kteříž jsou v Kristu, vstanou nejprve. **17** Potom my žíví pozůstavení

spolu s nimi zachvácení budeme do oblaků, vstříc Pánu v povětří, a tak vždycky se Pánem budeme. **18** A protož potěšujež jedni druhých těmito slovy. **5** O časích pak a chvílech, bratři, nepotrebujete, aby vám psáno bylo. **2** Nebo vy sami výborně víte, že ten den Páně jako zloděj v noci, tak přijde. **3** Neb když dějí: Pokoj a bezpečnost, tedy rychle přijde na ně zahynutí, jako bolest ženě těhotné, a neujdout toho. **4** Ale vy, bratři, nejste ve tmě, aby vás ten den jako zloděj zachvátil. **5** Všickni vy synové světla jste a synové dne; nejsmet' synové noci, ani tmy.

6 Nespěmež tedy, jako i jiní, ale bděme a střízliví budme. **7** Nebo kteříž spí, v noci spí, a kteříž se opijeji, v noci opilí jsou. **8** Ale my, synové dne jsouce, střízliví budme, oblečeni jsouce v pancíř víry a lásky, a v lebku, jenž jest naděje spasení. **9** Nebo nepostavil nás Bůh k hněvu, ale k nabytí spasení, skrze Pána našeho Jezukrista, **10** Kterýž umřel za nás, abychom budto že bdíme, budto že spíme, spolu s ním živi byli. **11** Protož napomínejte se vespolek, a vzdělávejte bratří, znejtež ty, kteříž pracují mezi vámi, a předloženi bratra svého, protože mstitel jest Pán všehto toho, jsou vám v Pánu, a napomínají vás, **12** A velice je jakož i předpověděli jsme vám a osvědčili. **13** Nebo milujte pro práci jejich. A mějte se k sobě vespolek nepovolal nás Bůh k nečistotě, ale ku posvěcení. **14** A pokojně. **15** Vizte, aby někdo lásce pak bratrské neníť potřebí psátí vám; nebo jste zlého za zlé neodplacoval, ale vždycky účinnosti vy již tomu od Boha naučeni, abyste milovali jedni dokazujte, i k sobě vespolek i ke všechném. **16** druhé. **10** A jistě činíte to ke všechném bratřím ve vší Vždycky se radujte, **17** Bez přestání se modlte, **18** Macedonii. Napomínámeť pak vás, bratři, abyste se v Ze všehto díky činíte; nebo ta jest vůle Boží v Kristu tom ještě více rozhojnili, **11** A snažili se pokojnì býti a Ježíši, aby se tak dálo od vás. **19** Ducha neuhašujte, hleděti toho, což komu náleží, a pracovati rukama **20** Proroctvím nepohrdejte, **21** Všehto zkuste; což svýma vlastníma, jakož jsme přikázali vám, **12** Tak dobrého jest, toho se držte. **22** Od všeliké zlé tvárnosti abyste slušně chodili před těmi, kteříž jsou vně, a v se varujte. **23** On pak Bůh pokoje posvětiž vás ve ničemž abyste neměli nedostatku. **13** Nechcít' pak, všem, a celý vás duch i duše i tělo bez úhony ku abyste nevěděli, bratři, o těch, kteříž zesnuli, abyste příští Pána našeho Jezukrista zachováno budiž. **24** se nermostili, jako i jiní, kteříž naděje nemají. **14** Věrnýť jest ten, jenž povolal vás, kterýž také i učí to. Nebo jakož věříme, že Ježíš umřel a z mrtvých vstal, **25** Bratří, modlite se za nás. **26** Pozdravte všech bratří takt' Bůh i ty, kteříž by zesnuli v Ježíšovi, přiveďte v políbením svatém. **27** Zavazujit' vás skrze Pána, s ním. **15** Toto zajisté vám pravíme slovem Páně, aby čten byl list tento všechném bratřím svatým. **28** že my, kteříž živi pozůstaneme do příchodu Pána, Milost Pána našeho Jezukrista budiž s vámi. Amen. nepředejdeme těch, kteříž zesnuli. **16** Nebo Pán náš List první k Tessalonicenským psán jest v Aténách. s zvukem ponoukajícím, s hlasem archanděla a s troubou Boží sstoupí s nebe, a mrtví, kteříž jsou v Kristu, vstanou nejprve. **17** Potom my žíví pozůstavení

2 Tesalonickým

1 Pavel a Silván a Timoteus církvi Tessalonicenské v Bohu Otci našem a v Pánu Ježíši Kristu: **2** Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a od Pána Jezukrista. **3** Povinnit' jsme díky činiti Bohu vždycky z vás, bratří, tak jakž hodné jest, protože velmi roste víra vaše a rozmáhá se láska jednoho každého z vás, všechnkách k sobě vespolek, **4** Takže my se vámi v sbořích Božích chlubíme, vaší trpělivostí a věrou ve všech protivenstvích a souženích, kteráž snášíte; **5** Kterážto jsou zjevný důvod spravedlivého soudu Božího, abyste tak za hodné jmíni byli království Božího, pro něž i trpíte, **6** Poněvadž spravedlivé jest u Boha, aby zase odplaceno bylo těm, kteříž vás sužují, soužením, **7** Vám pak, úzkost trpícím, aby dáno bylo odpočinutí s námi, při zjevení Pána Ježíše s nebe, s anděly moci jeho, **8** V plameni ohně, kterýž pomstu uvede na ty, jenž neznají Boha a neposlouchají evangelium Pána našeho Jezukrista, **9** Kteříž pomstu ponesou, věčné zahynutí, zahnání jsouce od tváři Páně a od slávy moci jeho, (*αιῶνιος γιαντός*) **10** Když přijde, aby oslagen byl v svatých svých a předivný ukázal se ve všech věřících, (nebo uvěřeno jest svědectví našemu u vás,) v onen den. **11** Pročež i modlíme se vždycky za vás, aby vás hodné učiniti ráčil povolání toho Bůh náš a vyplnil všecku dobře libou vůli dobrovitosti své, i skutek víry mocně, **12** Aby oslaveno bylo jméno Pána našeho Jezukrista v vás a vy v něm, podle milosti Boha našeho a Pána Jezukrista.

2 Prosímet' pak vás, bratří, skrze příští Pána našeho Jezukrista a naše shromáždění v něj, **2** Abyste se nedali rychle vyrážeti z mysli, ani kormoutiti, bud' skrze ducha, budto skrze řeč, neb skrze list, jako mezi vámi neslušně. **3** Koho, ale s prací a s těžkostí, ve dne i v noci dělajíce, Nesvodiž vás žádný nižádným obycejem. Neboť abyhom žádnému z vás nebyli k obtížení. **9** Ne jako nenastane den Páně, než až prve přijde odstoupení, bychom neměli k tomu práva, ale abyhom se vám a zjeven bude ten člověk hřicha, syn zatracení, **4** za příklad vydali, abyste nás následovali. **10** Nebo i Protivící a povyšující se nade všecko, což slove když jsme byli u vás, to jsme vám předkládali: Kdož Bůh, anebo čemuž se děje Božská čest, takže se nechce dělati, aby také nejedl. **11** Slyšímet' zajisté, že posadí v chrámě Božím, tak sobě počínaje, jako by některí mezi vámi chodí nezpůsobně, nic nedělajíce, byl Bůh. **5** Nepomnítě-liž, že ještě byv u vás, o tom jsem vám pravil? **6** A nyní co mešká, víte, totíž aby on teprv zjeven byl časem svým. **7** Nebo již tajemství skrze Pána našeho Jezukrista, aby pokojně pracujíce, nepravosti působí, tolíko až by ten, jenž jej zdržuje svůj chléb jedli. **13** Vy pak, bratří, neoblevujte dobré

nyní, z prostředku byl vyvržen. **8** A tehdážt' zjeven bude ten bezbožník, kteréhož Pán zabije duchem úst svých a zkazí zjevením jasné přítomnosti své, **9** Kteréhožto nešlechetníka příští jest podle mocného díla satanova, se vší mocí a divy i zázraky lživými, **10** A se všelikým podvodem nepravosti v těch, jenž hynou, protože lásky pravdy nepřijali, aby spaseni byli. **11** A protož pošle jim Bůh mocné dílo podvodů, aby věřili lži, **12** A aby odsouzeni byli všickni, kteříž neuvěřili pravdě, ale oblíbili sobě nepravost. **13** Myť pak jsme povinni děkovati Bohu vždycky z vás, bratří Pánu milí, že vyloučil vás Bůh od počátku k spasení, v posvěcení Ducha a u věře pravdy, **14** K čemuž povolal vás skrze evangelium naše, k dojítí slávy Pána našeho Jezukrista. **15** A protož, bratří, stůjtež a držtež se učení vydaného, jemuž jste se naučili, budto skrze řeč, budto i skrze list náš. **16** On pak Pán náš Ježíš Kristus, a Bůh i Otec náš, kterýž zamiloval nás a dal nám potěšení věčné a naději dobrou z milosti, (*αιῶνιος γιαντός*) **17** Potěšujž srdcí vašich a utvrdíž vás v každém slovu i skutku dobrém.

3 Dále pak, bratří, modlte se za nás, aby slovo Páně rozmáhalo se a slaveno bylo, jako i u vás, **2** A abychom vysvobozeni byli od nezbedných a zlých lidí. Neboť ne všech jest víra. **3** Ale věrnýt' jest Pán, kterýž utvrdí vás a ostříhati bude od zlého. **4** Doufámet' pak v Pánu o vás, že to, což vám předkládáme, činite i činiti budete. **5** Pán pak spravujž srdce vaše k lásce Boží a k trpělivému očekávání Krista. **6** Přikazujemet' pak vám, bratří, ve jménu Pána našeho Jezukrista, abyste se oddělovali od každého bratra, kterýž by

se choval neřádně a ne podle naučení vydaného, kteréž přijal od nás. **7** Nebo sami víte, kterak jest potřebí následovati nás, poněvadž jsme se nechovali mezi vámi neslušně. **8** Aniž jsme darmo chleba jedli u od nás poslaný, jako by nastával den Kristův. **9** Ne jako nechce dělati, aby také nejedl. **11** Slyšímet' zajisté, že některí mezi vámi chodí nezpůsobně, nic nedělajíce, ale v neužitečné věci se vydávajíce. **12** Protož těm, kteříž takoví jsou, přikazujeme, a napomínáme jich on nepravosti působí, tolíko až by ten, jenž jej zdržuje svůj chléb jedli. **13** Vy pak, bratří, neoblevujte dobré

činíce. **14** Pakli kdo neuposlechne skrze psaní řeči naší, toho znamenejte, a nemějte s ním nic činiti, at' by se zastyděl. **15** Avšak nemějte ho za nepřítele, ale napomínejte jako bratra. **16** Sám pak Pán pokaje dejž vám vždycky pokoj všelijakým způsobem. Pán budiž se všemi vámi. **17** Pozdravení mou vlastní rukou Pavlovou, což jest za znamení v každém listu. Takt' obyčejně píši. **18** Milost Pána našeho Jezukrista budiž se všemi vámi. Amen. Druhý list k Tessalonickenským psán byl z Atén.

1 Timoteovi

1 Pavel, apoštol Ježíše Krista, podle zřízení Boha spasitele našeho a pána Jezukrista, naděje naší, 2 Timoteovi, vlastnímu synu u vře: Milost, milosrdenství a pokoj od Boha Otce našeho a od Krista Ježíše Pána našeho. 3 Jakož jsem prosil tebe, abys pozůstal v Efuzu, když jsem šel do Macedonie, vizíž, abys přikázal některým jiného učení neučiti, 4 Ani oblibovati básní a vypravování rodů, čemuž konce není, odkudž jen hádky pocházejí, více nežli vzdělání Boží, kteréž jest u vře, 5 Ještě konec přikázání jest láská z srdce čistého a z svědomí dobrého a z víry neošemetné. 6 Od čehož některí jako od cíle pobloudivše, uchýlili se k marnomluvnosti, 7 Chtíce býti učitelé Zákona, a nerozumějice, ani co mluví, ani čeho zastávají. 8 Víme pak, že dobrý jest Zákon, když by ho kdo náležitě užíval, 9 Toto znaje, že spravedlivému není uložen Zákon, ale nepravým a nepoddaným, bezbožným a hříšníkům, nešlechetným a nečistým, morděřům otců svých a matek, vražedníkům, 10 Smilníkům, samcožníkům, těm, kteří lidi kradou, lhářům, křivým přísežníkům, a jest-li co jiného, ještě by bylo naodpor zdravému učení, 11 Jenž jest podle slavného evangelium blahoslaveného Boha, kteréžto mně svěreno jest. 12 Protož děkuji tomu, kterýž mne zmocnil, totiž Kristu Ježíši Pánu našemu, že mne za tak věrného soudil, aby mne v službě té postavil, 13 Ještě jsem prve byl ruhač, a protivník, a ukrutník. Ale milosrdenství jsem došel; neb jsem to z neznámosti činil v nevře. 14 Rozhojnila se pak náramně milost Pána našeho, s věrou a s milováním, kteréž jest v Kristu Ježíši. 15 Věrnát' jest tato řeč a všelijak oblíbení hodná, že Kristus Ježíš přišel na svět, aby hříše spasil, z nichžto já první jsem. 16 Ale proto milosrdenství jsem došel, aby na mně prvním dokázal Ježíš Kristus všeliké dobrotnosti, ku příkladu těm, kteří mají uvěřiti v něho k životu věčnému. (aiōnos g166) 17 Protož Králi věků nesmrtnému, neviditelnému, samému moudrému Bohu budíž čest i sláva na věky věků. Amen. (aiōn g165) 18 Totot' přikázání poroučím tobě, synu Timotee, totiž abys podle předešlých o tobě prorocť bojoval v tom dobrý boj, 19 Maje víru a dobré svědomí, kteréžto některí potrativše, zhynuli u vře. 20 Z nichžto jest Hymeneus

a Alexander, kteréž jsem vydal satanu, aby trestání jsouce, učili se nerouhati.

2 Napomínámt' pak, aby především činěny bývaly pokorné modlitby, prosby, svaté žádosti a díků činění za všelijaké lidi, 2 Za krále i za všecky v moci postavené, abychom tichý a pokojný život vedli ve vši zbožnosti a šlechetnosti. 3 Nebo tot' jest dobré a vzácné před spasitelem naším Bohem, 4 Kterýž chce, aby všelijací lidé spaseni byli a k známosti pravdy přišli. 5 Jedent' jest zajisté Bůh, jeden také i prostředník Boží a lidský, člověk Kristus Ježíš, 6 Kterýžto dal sebe samého mzdu na vykoupení za všecky, na osvědčení časem svým. 7 K čemuž postaven jsem já za kazatele a apoštola, (pravduť pravím v Kristu a neklamámt') za učitele pohanů u vře a pravdě. 8 Protož chtěl bych, aby se modlili muži na všelikém místě, pozdvihujíce čistých rukou, bez hněvu a bez roztržitosti. 9 Takž také i ženy aby se oděvem slušným s stydlivostí a s středmostí ozdobovaly, ne strojením a kříztováním sobě vlasů, neb zlatem, anebo perlami, anebo drahým rouchem, 10 Ale (tak, jakž slúší ženám, kteréž dokazují při sobě zbožnosti.) dobrými skutky. 11 Žena at' se učí mládečci, ve všeliké poddanosti. 12 Nebo ženě nedopouštím učiti, ani vládnouti nad mužem, ale aby byla v mlčení. 13 Adam zajisté prve jest stvoren, potom Eva. 14 A Adam nebyl sveden, ale žena svedena jsuci, přičinou přestoupení byla. 15 Ale však spasena bude v plození dětí, jestliže by zůstala u vře, a v lásce, a v posvěcení svém, s středmostí.

3 Věrnát' jest tato řeč, žádá-li kdo biskupství žet' výborné práce žádá. 2 Ale musít' biskup býti bez úhony, jedné manželky muž, bedlivý, středný, vážný, k hostem přívětivý, způsobný k učení. 3 Ne pijan vína, ne bitec, ani mrzkého zisku žádostivý, ale mírný, ne svárlivý, ne lakomec, 4 Kterýž by dům svůj dobře spravoval, a dítky své měl v poddanosti se vši šlechetnosti. 5 (Nebo jestliže kdo domu svého spraviti neumí, kterak o církve Páně pečovati bude?) 6 Ne novák, aby snad nadut jsa, neupadl v potupení dáblovo. 7 A musít' také i svědectví dobré míti od těch, kteří jsou vně, aby neupadl v pohanění a v osidlo dáblovo. 8 Takž podobně jáhnové musejí býti pocitiví, ne dvojího jazyku, ne mnoho vína pijící, ne žádostiví mrzkého zisku, 9 Mající tajemství víry v

svědomí čistém. **10** A ti také at' jsou nejprv zkušeni, a **5** Staršího zuřivě netresci, ale napomínej jako otce, tak at' přisluhují, jsouce bez úhony. **11** Též i manželky mladších jako bratří, **2** Starých žen jako matek, jejich musej být šlechetné, neutrhavé, střdmé, ve mladic jako sestr, ve vši čistotě. **3** Vdovy měj v všem věrné. **12** Jáhnové budtež jedné manželky uctivosti, kteréž pravé vdovy jsou. **4** Pakli která vdova muži, kteríž by své dítky dobře spravovali i své domy. syny nebo vnuky má, nechaž' se oni učí předně k **13** Nebo kteříž by dobré přisluhovali, dobrého stupně svému domu pobožnosti dokazovati, a zase rodičům sobě dobudou, a mnohé doufanlivosti u vře, kteráž se odplacovati; nebot' jest to chvalitebné a vzácné jest v Kristu Ježíši. **14** Totoť příši tobě, maje naději, před obličejem Božím. **5** Kteráž' pak právě vdova jest že brzo přídu k tobě. **15** Pakl' prodlím, abys věděl, a osaměla, māt' naději v Bohu, a trvá' na modlitbách kterak más v domu Božím chovati se, jenž jest církev a svatých žádostech dnem i nocí. **6** Ale rozkošná, Boha živého, sloup a utvrzení pravdy. **16** A v pravdě ta živa jsuci, již umřela. **7** Protož jim to příkaž, at' velikéť jest tajemství zbožnosti, že Bůh zjeven jest jsou bez úhony. **8** Jestliže pak kdo o své, a zvláště v těle, ospravedlněn v Duchu, ukázal se andělům, o domácí péče nemá, zapřelt' jest víry, a jest horší kázán jest pohanům, uvěřeno jemu na světě, vzhůru nežli nevěříci. **9** Vdova bud' vyvolená, kteráž by přijat jest ve slávu.

4 Duch pak světle praví, že v posledních časích odvrátí se někteří od víry, poslouchajíce duchů bludných a učení dábelských, **2** V pokrytství lež mluvících, a cejchované majících svědomí své, **3** Zbraňujících ženiti se, přikazujících zdržovati se od pokrmů, kteréž Bůh stvořil k užívání s díkčiněním věřícím a těm, jenž poznali pravdu. **4** Nebo všeliké stvoření Boží dobré jest, a nic nemá zamítáno býti, což se s díků činěním přijímá. **5** Posvěcuje se zajisté skrze slovo Boží a modlitbu. **6** Toto předkládaje bratřím, budeš dobrý služebník Jezukristův, vykřmený slovy víry a pravého učení, kteréhož jsi násleoval. **7** Světské pak a babské básně zavrz, ale cvič se v zbožnosti. **8** Nebo tělesné cvičení malého jest užitku, ale zbožnost ke všemu jest užitečná, a má i nynějšího i budoucího života zaslíbení. **9** Věrnát' jest tato řeč a hodná, aby všelijak oblíbena byla. **10** Proto zajisté i pracujeme, i pohanění neseme, že naději máme v Bohu živém, kterýž jest spasitel všech lidí, a zvláště věřících. **11** Ty věci předkládej a uč. **12** Nižádný mladostí tvou nepohrdej, ale bud' příkladem věrných v řeči, v lásce, v duchu, u vře, v čistotě. **13** Dokudž k tobě nepřijdu, budíž pilen čitání, a napomínání, i učení. **14** Nezanedbávej daru, kterýž jest v tobě, jenž jest dán skrze proroctví s vzkládáním rukou starších na tě. **15** O tom přemyšluj, v tom bud' ustavičně, aby prospěch tvůj zjevný byl všechném. **16** Budíž sebe pilen i učení, a v tom trvej; nebo to čině, i samého sebe spasíš, i ty, kteříž tebe poslouchají.

5 Staršího zuřivě netresci, ale napomínej jako otce, tak at' přisluhují, jsouce bez úhony. **11** Též i manželky mladších jako bratří, **2** Starých žen jako matek, jejich musej být šlechetné, neutrhavé, střdmé, ve mladic jako sestr, ve vši čistotě. **3** Vdovy měj v všem věrné. **12** Jáhnové budtež jedné manželky uctivosti, kteréž pravé vdovy jsou. **4** Pakli která vdova muži, kteríž by své dítky dobře spravovali i své domy. syny nebo vnuky má, nechaž' se oni učí předně k **13** Nebo kteříž by dobré přisluhovali, dobrého stupně svému domu pobožnosti dokazovati, a zase rodičům sobě dobudou, a mnohé doufanlivosti u vře, kteráž se odplacovati; nebot' jest to chvalitebné a vzácné jest v Kristu Ježíši. **14** Totoť příši tobě, maje naději, před obličejem Božím. **5** Kteráž' pak právě vdova jest že brzo přídu k tobě. **15** Pakl' prodlím, abys věděl, a osaměla, māt' naději v Bohu, a trvá' na modlitbách kterak más v domu Božím chovati se, jenž jest církev a svatých žádostech dnem i nocí. **6** Ale rozkošná, Boha živého, sloup a utvrzení pravdy. **16** A v pravdě ta živa jsuci, již umřela. **7** Protož jim to příkaž, at' velikéť jest tajemství zbožnosti, že Bůh zjeven jest jsou bez úhony. **8** Jestliže pak kdo o své, a zvláště v těle, ospravedlněn v Duchu, ukázal se andělům, o domácí péče nemá, zapřelt' jest víry, a jest horší kázán jest pohanům, uvěřeno jemu na světě, vzhůru nežli nevěříci. **9** Vdova bud' vyvolená, kteráž by neměla méně sedesáti let, kteráž byla jednoho muže manželka, **10** O níž by svědectví bylo, že dobré skutky činila; a jestliže dítky své zbožně vychovala, do domu pocestné přijímalala, jestliže svatým nohy umývala, jestliže bídňem posluhovala, jestliže každého skutku dobrého pilná byla. **11** Ale mladých vdov nepřijímej; nebo když, nedbajíce na Krista, v chlipnost se vydadí, teprv se vdávati chtěj, **12** Jsouce již hodně odsouzení, protože první víru zrušily. **13** Nýbrž také i zahálejice, učí se choditi po domích; a netolikو nedělně, ale jsou i klevetné a všetečné, mluvíce, což nesluší. **14** Protož chci, aby se mladší vdávaly, děti rodily, hospodyně byly, a tak žádné příčiny protivníku nedávaly ku pomlouvání. **15** Nebo již se některé uchýlily zpět po satanovi. **16** Protož má-lit' kdo věříci neb která věříci vdovy, opatruj' je, a nebud' obtěžována církev, aby těm, kteréž právě vdovy jsou, postačilo. **17** Předložení, kteréž dobrě spravují, dvojí cti hodni jmíni budete, zvláště ti, kteríž pracují v slovu Božím a v učení. **18** Nebo praví Písmo: Volu mlátlímu nezavíže úst. A hodent' jest dělník své mzdy. **19** Proti staršímu žaloby nepřijímej, leč pode dvěma nebo třími svědky. **20** Ty pak, kteříž hřeší, přede všemi tresci, aby i jiní bázeň měli. **21** Osvědčují' před obličejem Božím a Pána Jezukrista, i vyvolených andělů jeho, abys těchto věcí ostříhal bez přijímání osob, nic nečině podle náchylnosti. **22** Nevzkládej rukou rychle na nižádného, a nepříúčastňuj se hřichům cizím. Sebe samého ostříhej v čistotě. **23** Nepij již více vody, ale vína skrově užívej, pro svůj žaludek a časté nemoci své. **24** Některých lidí hřichové prve zjevní jsou, předcházející soud, některých pak i následují.

25 A takž také i skutkové dobrí prve zjevní jsou. Což základ dobrý k času budoucímu, aby dosáhli věčného pak jest jinak, ukrýti se nemůže.

6 Kteříkoli pod jhem jsou služebníci, at' mají pány své za hodné vši uctivosti, aby jméno Boží a učení jeho nebylo rounháno. **2** Kteríž pak mají pány věřící, nechaž' jich sobě nezlehčují, protože jsou bratřími, ale tím raději slouží, protože jsou věřící a milí, dobrodiní Božího účastníci. Tomu vyučuj a napomínej. **3** Jestližet' pak kdo jinak učí, a nepovoluje zdravým řečem Pána našeho Jezukrista, a tomu učení, kteréž jest podle zbožnosti, **4** Takovýť jest nadutý, nic neuměje, ale nemoudrost provodí při otázkách a hádkách o slova, z kterýchžto pochází závist, svář, rounhání, zlá domnění, **5** Marné hádky lidí na myslí porušených a pravdy zbavených, domnívajících se, že by zbožnost byla zisk tělesný. Takových se varuj. **6** Jestit' pak zisk veliký zbožnost, s takovou myslí, kteráž na tom, což má, přestati umí. **7** Nic jsme zajisté nepřinesli na tento svět, bezpochyby že také nic odněsti nemůžeme. **8** Ale majíce pokrm a oděv, na tom přestaneme. **9** Kteříž pak chtí zbohatnouti, upadají v pokušení, a v osidlo, a v žádosti mnohé nerozumné a škodlivé, kteráž pohřížují lidi v zahynutí a v zatracení. **10** Kořen zajisté všeho zlého jestit' milování peněz, kterýchžto někteří žádostivi jsouče, pobloudili od víry a sami se naplnili bolestmi mnohými. **11** Ale ty, ó člověče Boží, takových věcí utíkej, následuj pak spravedlnosti, zbožnosti, víry, lásky, trpělivosti, tichosti. **12** Bojuj ten dobrý boj víry, dosáhni věčného života, k němuž i povolán jsi, a vyznals dobré vyznání před mnohými svědky. (aiōnios g166) **13** Přikazujíť tobě před Bohem, kterýž všecko obžívuje, a před Kristem Ježíšem, kterýž osvědčil před Pontským Pilátem dobré vyznání, **14** Abys ostříhal přikázání tohoto, chovaje se bez poskvrny a bez úhony, až do zjevení se Pána našeho Ježíše Krista, **15** Kteréž časem svým ukáže ten blahoslavený a sám mocný, Král kralujících a Pán panujících, **16** Kterýž sám má nesmrtnost, a přebývá v světle nepřistupitelném, jehož žádný z lidí neviděl, aniž viděti může, kterémužto čest a síla věčná. Amen. (aiōnios g166) **17** Bohatým tohoto světa přikazuj, at' nejsou vysokomyslní a at' nedoufají v nejistém zboží, ale v Bohu živém, kterýž dává nám hojnost všeho ku požívání. (aiōn g165) **18** A at' dobře činí, a bohatnou v dobrých skutcích, a snadní at' jsou k udílení, i přívěstiví, **19** Tak sobě skládajíce

života. **20** Ó Timotee, cožt' jest svěřeno, ostříhej, utíkaje bezbožných daremných kříků a odpórů falešně nazvaného umění, **21** Kterýmž někteří chlubíce se, z strany víry pobloudili od cíle. Milost Boží s tebou. Amen. K Timoteovi první list psán byl z Laodicie, města hlavního Frygie Pakacianské.

2 Timoteovi

1 Pavel, apoštol Ježíše Krista, skrze vůli Boží, podle zaslíbení života, kterýž jest v Kristu Ježíši, **2** Timoteovi milému synu: Milost, milosrdenství a pokoj od Boha Otce a Krista Ježíše Pána našeho. **3** Díky činím Bohu, jemuž sloužím, jako i předkové moji, v svědomí čistém, z toho, že mám na tě ustavičnou pamět na svých modlitbách ve dne i v noci, **4** Žádaje viděti tebe, zpomínaje na tvé slzy, abych radostí naplněn byl, **5** Rozpomínaje se na tu víru, kteráž v tobě jest bez pokryství, kteráž byla nejprv v bábě tvé Loidě, a v matce tvé Eunice, a tak smyslím, že i v tobě. **6** Pro kteroužto příčinu napomínám tebe, abys rozněcoval v sobě dar Boží, kterýž jest dán skrze vzkládání rukou mých. **7** Nebo nedal nám Bůh ducha bázně, ale moci, a milování, a myslí způsobné. **8** Protož nestyd' se za svědectví Pána našeho, ani za mne, vězně jeho, ale cítedlen bud' úzkostí přicházejících pro evangelium podle moci Boží, **9** Kterýž spasil nás, a povolal povoláním svatým, ne podle skutků našich, ale podle uložení svého a milosti nám dané v Kristu Ježíši před časy věků, (aiōnios g166) **10** Nyní pak teprv zjevené skrze příští Spasitele našeho Jezukrista, kterýž zahladil smrt, život pak na světlo vyvedl, i nesmrtelnost skrze evangelium, **11** Jehožto já ustanoven jsem kazatelem, a apoštolem, i učitelem pohanů. **12** A pro tu příčinu toto všecko trpím, ale nestydím' se za to; nebo vím, komu jsem uvěřil, a jist jsem tím, že mocen jest toho, což jsem u něho složil, ostříhati až do onoho dne. **13** Mějž jistý příklad zdravých řečí, kteréž jsi slýchal ode mne, u vře a v lásce, kteráž jest v Kristu Ježíši. **14** Výborného toho pokladu ostříhej, skrze Ducha svatého přebývajícího v nás. **15** Víš snad o tom, že se odvrátili ode mne všickni, kteříž jsou v Azii, z nichžto jest Fygellus a Hermogenes. **16** Dejž milosrdenství Pán domu Oneziforou; nebo často mi činil pohodlí, aniž se styděl za řetězy mé. **17** Nýbrž přišel do Říma, pilně mne hledal, a nalezl. **18** Dejž jemu Pán nalézti milosrdenství u Pána v onen den. A jak mi mnoho posluhoval v Efuzu, ty výborně víš.

2 Protož ty, synu můj, zmocniž se v milosti, kteráž jest v Kristu Ježíši. **2** A což jsi slyšel ode mne před mnohými svědky, svěřujž to lidem věrným, kteříž by

způsobní byli i jiné učiti. **3** A tak ty snášej protivenství, jako ctný rytíř Ježíše Krista. **4** Žádný, kdož rytířuje, neplete se v obecné živnosti, aby se svému hejtmanu libil. **5** A jestliže by kdo i bojoval, nebudet korunován, leč by rádně bojoval. **6** Pracovati musí i oráč, prve nežli užitku okusí. **7** Rozuměj, coť právím, a dejž tobě Pán ve všem smysl právý. **8** Pamatujuž na to, že Ježíš Kristus vstal z mrtvých, jenž jest z semene Davidova, podle evangelium mého. **9** V kterémžto protivenství trpím, až i vězení, jako bych zločinec byl, ale slovo Boží není u vězení. **10** Protož všecko to snáším pro vyvolené Boží, aby i oni spaseni dosíli, kteréžto jest v Kristu Ježíši, s slavou věčnou. (aiōnios g166) **11** Věrná jest tato řeč. Nebo jestližet' jsme s ním zemřeli, tedy také spolu s ním živi budeme. **12** A trpíme-lit', budeme také spolu s ním kralovati; pakli ho zapíráme, i ont' nás zapře. **13** A jsme-lit' nevěrní, ont' zůstává věrný; zapříti sám sebe nemůže. **14** Tyto věci připomínej, s osvědčováním před obličejem Páně, a at' se o slova nevadí, nebo to k ničemu není užitečné, ale jest ku podvrácení posluchačů. **15** Pilně se snažuj vydati sebe Bohu milého dělníka, za nějž by se nebylo proč styděti, a kterýž by právě slovo pravdy rozděloval. **16** Bezbožných pak těch kříků daremných varuj se, nebot' velmi rozmnožuj bezbožnost, **17** A řec jejich jako rak rozjídá se. Z nichžto jest Hymeneus a Filétus, **18** Kteříž při pravdě pobloudili od cíle, pravice, že by se již stalo vzkříšení, a převracej víru některých. **19** Ale pevný základ Boží stojí, maje znamení toto: Znát' Pán ty, kteříž jsou jeho, a opět: Odstup od nepravosti každý, kdož vzývá jméno Kristovo. **20** V domu pak velikém netoliko jsou nádoby zlaté a stříbrné, ale také dřevěné i hliněné, a některé zajisté ke cti, některé pak ku potupě. **21** Protož jestliže by se kdo očistil od těch věcí, bude nádobou ke cti, posvěcenou, a užitečnou Pánu, ke všelikému skutku dobrému hotovou. **22** Mládenčích pak žádostí utíkej, ale následuj spravedlnosti, víry, lásky, pokoj, s těmi, kteříž vzývají Pána z srdce čistého. **23** Bláznivých pak a nevzdělavatelných otázek varuj se, věda, že plodí sváry. **24** Na služebníka pak Božího nesluší vaditi se, ale aby byl přívětivý ke všem, způsobný k učení, trpělivý, **25** Kterýž by v tichosti vyučoval ty, jenž se pravdě protiví, zda by někdy dal jím Bůh pokáni ku poznání pravdy, **26** Aby sami k sobě přijdouce,

dobyli se z osidla dáblova, od něhož jsou zjímáni k vykonávání jeho vůle.

3 Toto pak věž, že v posledních dnech nastanou časové nebezpeční. **2** Nebo nastanou lidé sami sebe milující, peníze milující, chlubní, pyšní, zlolejci, rodičů neposlušní, nevděční, bezbožní, **3** Nelítostiví, smluv nezdrželiví, utrhači, nestřední, plášti, kterýmž nic dobrého milo není, **4** Zrádci, přívazčiví, nadutí, rozkoší milovníci více nežli Boha, **5** Mající způsob pobožnosti, ale mocí její zapírajíce, a od takových se odvracuj. **6** Nebo z těch jsou i ti, kteříž nacházejí do domů, a jímajíce, vodí ženky obtížené hřichy,jenž vedeny bývají rozličnými žádostmi, **7** Kteréž vždycky se učí, ale nikdy ku poznání pravdy přijíti nemohou. **8** Jakož zajisté Jannes a Jambres zprotivili se Mojžíšovi, tak i tito protiví se pravdě, lidé na myslí porušení a při vídění spletení. **9** Ale nebudouť více prospívat. Nebo nemoudrost jejich zjevná bude všechněm, jako i oněchno byla. **10** Ale ty jsi došel mého učení, způsobu života mého, úmyslu, víry, snášelivosti, lásky, trpělivosti, **11** Protivenství, utrpení, kteráž na mne přišla v Antiochii, v Ikonii, a v Lystře; kterážto protivenství snášel jsem, ale ze všech vysvobodil mne Pán. **12** A takž i všickni, kteříž chtějí zbožně žíti býti v Kristu Ježíši, protivenství mít budou. **13** Zlí pak lidé a svůdcové prospívat budou ze zlého v horší, ijiné v blud uvodice, i sami bludem pojati jsouce. **14** Ale ty zůstávej v tom, čemuž se naučil a což' jest svěřeno, věda, od kohos se naučil. **15** A že hned od dětinství svatá Písma znáš, kteráž tě mohou moudrého učiniti k spasení skrze víru, kteráž jest v Kristu Ježíši. **16** Všeliké zajisté Písmo od Boha jest vdechnuté, a užitečné k učení, k trestání, k napravování, k správě, kteráž náleží k spravedlnosti, **17** Aby byl dokonalý člověk Boží, ke všelikému skutku dobrému hotový.

4 Protož já osvědčuju před obličejem Božím a Pána

Ježukrista, kterýž má souditi živé i mrtvé v den zjevení svého a království svého, **2** Kaž slovo Boží, ponoukej včas nebo nevčas, tresci, žehři, napomínej, ve vší tichosti a učení. **3** Nebo přijde čas, že zdravého učení nebudou přijímati, ale majíce svrablavé uši, podle svých vlastních žádostí shromažďovati sami sobě budou učitele. **4** A odvrátit' uši od pravdy, a k básněm obrátí. **5** Ale ty ve všem bud' bedliv, protivenství snášej, dílo kazatele konej, dokazuj toho

dostatečně, že jsi věrný Kristův služebník. **6** Neb já se již k tomu blížím, abych obětován byl, a čas rozdelení mého nastává. **7** Boj výborný bojoval jsem, běh jsem dokonal, víru jsem zachoval. **8** Již za tím odložena jest mi koruna spravedlnosti, kterouž dá mi v onen den Pán, ten spravedlivý soudce, a netolikou mně, ale i všechném tém, kteříž miluj příští jeho. **9** Přičíř se k tomu, abys ke mně brzo přišel. **10** Nebo Démas mne opustil, zamilovav tento svět, a šel do Tessaloniky, Krescens do Galacie, Titus do Dalmacie. **(aiōn g165)** **11** Sám toliko Lukáš se mnou jest. Marka vezmi s sebou; nebo jest mi velmi potřebný k službě. **12** Tychikat' jsem poslal do Efezu. **13** Truhličku, kteréž jsem nechal v Troadě u Karpa, když půjdeš, přines s sebou, i knihy, zvláště pergamen. **14** Alexander kotlář mnoho mi zlého způsobil; odplatiž jemu Pán podle skutků jeho. **15** Kteréhož i ty se vystříhej; nebo velmi se protivil řečem našim. **16** Při prvním mém odpovídání žádný se mnou nebyl, ale všickni mne opustili. Nebuduž jím to počítáno za hřich. **17** Pán pak byl se mnou a posilnil mne, aby skrze mne utvrzeno bylo kázání o Kristu, a aby je slyšeli všickni národnové. I vytržen jsem byl z úst lva. **18** A vysvobodit' mne Pán od každého skutku zlého a zachová k království svému nebeskému, jemuž sláva na věky věků. Amen.

(aiōn g165) **19** Pozdrav Prišky a Akvile, i Oneziforova domu. **20** Erastus zůstal v Korintu, Trofima pak nechal jsem v Milétu nemocného. **21** Pospěš před zimou přijiti ke mně. Pozdravuje tebe Eubulus a Pudens a Linus a Klaudia, i všickni bratři. **22** Pán Ježíš Kristus buduž s duchem tvým. Milost Boží s vámi. Amen. List tento druhý psán jest z Říma k Timoteovi, (kterýž první v Efezu za biskupa skrze vzkládání rukou zřízen byl,) když Pavel opět po druhé se stavěl před císařem Neronom.

Titovi

1 Pavel, služebník Boží, apoštol pak Ježíše Krista, podle víry vyvolených Božích a známosti pravdy, kteráž jest podle zbožnosti, **2** K naději života věčného, který zaslíbil před časy věků ten, jenž nikdy neklamá, Bůh, zjevil pak časy svými, (aiōnios g166) **3** Totíž to slovo své, skrze kázání mně svěřené, podle zřízení Spasitele našeho Boha, Titovi, vlastnímu synu u vře obecné: **4** Milost, milosrdenství a pokoj od Boha Otce a Pána Jezukrista Spasitele našeho. **5** Z té příčiny zanechal jsem tebe v Krétě, abys to, čehož tam ještě potřebí, spravil a ustanovil po městech starší, jakož i já při tobě jsem zřídil: **6** Jest-li kdo bez úhony, jedné manželky muž, dítky maje věřící, na kteréž by nemohlo touženo být, že by byli bujní, anebo nepoddaní. **7** Nebot' biskup má být bez úhony, jako Boží šafář, ne svémyslný, ne hněvivý, ne pijan vína, ne bijce, ne žádostivý mrzkého zisku, **8** Ale přívětivý k hostem, dobroutivý, opatrný, spravedlivý, svatý, zdrželivý, **9** Pilně se přídřízí věrné řeči v učení Božím, aby mohl i napomíнатi učením zdravým, i ty, kteříž odpírají, přemáhati. **10** Nebot' jsou mnozí nepoddaní, marnomluvní, i svůdcové myslí lidských, zvlášť ti, jenž jsou z obřízky. **11** Jimž musejí ústa zacpána být; kteříž celé domy převracejí, učíce neslušným věcem, pro mrzký zisk. **12** Řekl jeden z nich, vlastní jejich prorok, že Kretenští jsou vždycky lháři, zlá hovada, břicha lenivá. **13** Svědectví to pravé jest. A protož třesíž je přísně, at' jsou zdraví u vře, **14** Nešetřice Židovských básní, a přikázání lidí těch, jenž se odvračují od pravdy. **15** Všecko zajisté čisté jest čistým, poskvrněným pak a nevěřícím nic není čistého, ale poskvrněná jest i mysl jejich i svědomí. **16** Vypravují o tom, že Boha znají, ale skutky svými toho zapírají, ohavní jsouce, a nepoddaní, a ke všelikému skutku dobrému nehodní.

2 Ty pak mluv, což sluší na zdravé učení. **2** Starci at' jsou střízliví, vážní, opatrní, zdraví u vře, v lásce, v snášelivosti. **3** Tak také i staré ženy at' chodí zbožně, v oděvu příslušném a at' nejsou převrhlé, ani mnoho vína pijíci, dobrým věcem učíci, **4** Aby mladice vyučovaly, kterak by muže své i dítky řádně milovaly, **5** A byly šlechetné, čistotné, netoulavé, dobroutivé, mužům svým poddané, aby nebylo dáno v

porouhání slovo Boží. **6** Takž i mládenců napomínej k středmosti, **7** Ve všech věcech sebe samého vydávaje za příklad dobrých skutků, a zachovávaje v učení celost, vážnost, **8** Slovo zdravé bez úhony, aby ten, jenž by se protivil, zastyděti se musil, nemaje co zlého mluviti o vás. **9** Služebníky uč, at' jsou poddání pánům svým, ve všem jim se líbíce, neodmlouvajíce, **10** Neokrádajíce, ale ve všem věrnosti pravé dokazujíce, aby učení Spasitele našeho Boha ve všem ozdobovali. **11** Zjevit' se jest zajisté ta milost Boží spasitelná všechněm lidem, **12** Vyučujíci nás, abychom odřeknouce se bezbožnosti a světských žádostí, střízlivě, a spravedlivě, a zbožně živi byli na tomto světě, (aiōn g165) **13** Očekávajíce té blahoslavené naděje a příští slávy velikého Boha a Spasitele našeho Jezukrista, **14** Kterýž dal sebe samého za nás, aby nás vykoupil od všeliké nepravosti, a očistil sobě samému lid zvláštní, horlivě následovný dobrých skutků. **15** Toto mluv, a napomínej, a třesi mocně. Žádný tebou nepohrzej.

3 Napomínej jich, at' jsou knížatům a mocnostem poddání, jich poslušni, a at' jsou k každému skutku dobrému hotovi. **2** Žádnemu at' se nerouhají, nejsou svárliví, ale přívětiví, dokazujíce všeliké tichosti ke všem lidem. **3** Bylit' jsme zajisté i my někdy nesmyslní, tvrdošijní, bloudící, sloužíce žádostem a rozkošem rozličným, v zlosti a v závisti bydlíce, ohyzdní, vespolek se nenávidíce. **4** Ale když se zjewila dobrota a láска k lidem Spasitele našeho Boha, **5** Ne z skutků spravedlnosti, kteréž bychom my činili, ale podle milosrdenství svého spasil nás, skrze obmytí druhého narození, a obnovení Ducha svatého, **6** Kteréhož vylil na nás hojně, skrze Jezukrista Spasitele našeho, **7** Abychom, ospravedlněni jsouce milostí jeho, byli dědicové v naději života věčného. (aiōnios g166) **8** Věrnáť jest řeč tato, a chcít', abys těch věci potvrzoval, at' se snaží v dobrých skutcích předčiti všickni, kteříž uvěřili Bohu. A tot' jsou ty věci dobré, i lidem užitečné. **9** Nemoudré pak otázky, a vycítání rodů, a sváry, a hádky o věci zákonné zastavuj; nebt' jsou neužitečné a marné. **10** Ělověka kaciře po jednom neb druhém napomínání vyvrz, **11** Věda, že takový jest převrácený, a hřeší, svým vlastním soudem jsa odsouzen. **12** Když pošli k tobě Artemana aneb Tychika, snaž se přijíti ke mně do Nikopolim; neb jsem umířil tu přes zimu pobýti. **13** Zéna, učeného v Zákoně, a Apollo s

pilností vyprovod', at' v ničemž nemají nedostatku.

14 A nechaž' se také učí i naši v dobrých skutcích předčiti, a zvláště, kdež jsou toho potřeby, aby nebyli neužiteční. 15 Pozdravují tě, kteříž jsou se mnou, všickni. Pozdravíž těch, kteříž nás milují u víře. Milost Boží budiž se všemi vámi. Amen. K Titovi, kterýž první biskup církve Kretenské skrze vzkládání rukou zřízen byl, psán z Nikopoli města Macedonského.

Filemonovi

1 Pavel, vězeň Krista Ježíše, a Timoteus bratr,
Filemonovi milému, a pomocníku našemu, **2** A
Apie sestře milé, a Archippovi spolurytíři našemu,
i vší církvi, kteráž jest v domě tvém: **3** Milost vám
a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Jezukrista.
4 Díky činím Bohu svému, vždycky zmínku o tobě
čině na svých modlitbách, **5** Slyše o lásce tvé a víře,
kterouž máš ku Pánu Ježíšovi, i ke všechném svatým,
6 Aby společnost víry tvé mocná byla a tudy poznáno
být mohlo, cožkoli dobrého jest vás skrze Krista
Ježíše. **7** Radost zajisté máme velikou, a potěšení z
lásky tvé, že srdce svatých občerstvena jsou skrze
tebe, bratře. **8** Protož ačkoli mnohou smělost mám v
Kristu rozkázati tobě, což by náleželo, **9** Však pro
lásku raději tebe prosím, jsa již takový, totiž Pavel
starý, a nyní i vězeň Ježíše Krista. **10** Prosímt' pak
tebe za syna svého, kteréhož jsem zplodil v vězení
svém, Onezima, **11** Kterýž byl někdy tobě neužitečný,
ale nyní tobě i mně velmi užitečný, jehožt' jsem
odeskal. **12** Protož ty jej, (totiž srdce mé,) přijmi. **13**
Kteréhožto já chtěl jsem byl při sobě zanechati, aby
mi posluhoval místo tebe v vězení, kteréž trpím pro
evangelium; **14** Ale bez vědomí tvého nechtěl jsem
nic učiniti, aby dobrý skutek tvůj nebyl jako bezděky,
ale z dobré vůle. **15** Ano snad proto byl odšel na
chvíli, abys jej potom věčného měl, (aiōnios g166) **16**
Již ne jako služebníka, ale více než služebníka, totiž
bratra milého, zvláště mně, a čím víc tobě, i podle
těla, i v Pánu. **17** Protož máš-li mne za tovaryše,
přijmiž jej, jako mne. **18** Jestližet' pak v čem ublížil,
anebo jest-lit' co dlužen, to mně přičti. **19** Já Pavel
psal jsem svou rukou, já zaplatím; at' nedím tobě,
že ty i sám sebe jsi mi dlužen. **20** Tak, bratře, at' já
užívnu tebe v Pánu; očerstvíž srdce mé v Pánu. **21**
Jist jsa tvým poslušenstvím, tak jsem tobě napsal,
věda, že i více, nežli pravím, učiníš. **22** A mezi tím
připraviž mi také hospodu; nebot' naději mám, že k
modlitbám vašim budu vám navrácen. **23** Pozdravují
tě Epafras, (spoluvězeň můj pro Krista Ježíše,) **24**
Marek, Aristarchus, Démas a Lukáš, pomocníci moji.
25 Milost Pána našeho Jezukrista budiž s duchem
vaším. Amen. List tento k Filemonovi psán byl z Říma
po Onezimovi služebníku.

Židům

1 Èastokrát a rozliènými zpùsoby mluvíval někdy

Bùh otcùm skrze proroky, v tèchto pak posledních dnech mluvil nám skrze Syna svého, **2** Kteréhož ustanovil dèdicem všeho, skrze něhož i vèky učinil.

(aiòn g165) **3** Kterýžto jsa blesk slávy, a obraz osoby jeho, a zdržuje všecko slovem mocnosti své, oèištění hřichù našich skrze sebe samého učiniv, posadil se na pravici velebnosti na výsostech, **4** Tím dùstojnější nad andely učiněn, čím vyvýšenější nad ně jméno dìdicièně obdržel. **5** Nebo kterému kdy z andelu řekl:

Syn mûj jsi ty, já dnes zplodil jsem tebe? A opět:

Já budu jemu Otcem, a on mi bude Synem? **6** A opět, když uvodí prvorozeneho na okršlek země, dí:

Klanějte se jemu všickni andél Boží. **7** A o andélích zajisté dí: Kterýž činí andely své duchy, a služebníky

své plamen ohně; **8** Ale k Synu dí: Stolice tvá, ó Bože, trvá na vèky věkù, berla pravosti jestit' berla

království tvého. (aiòn g165) **9** Miloval jsi spravedlnost, a nenáviděl jsi nepravosti, protož pomazal tebe, ó Bože, Bùh tvůj olejem veselé nad spoluúèastríky tvé.

10 A opět: Ty, Pane, na počátku založil jsi zemi, a

díla rukou tvých jsout' nebesa. **11** Onat' pominou,

ty pak zůstáváš; a všecka jako roucho zvetšejí, **12** A jako odèv svineš je, i budouť zmèněna. Ale ty jsi

vždycky tentýž, a léta tvá nikdy neprestanou. **13** A kterému kdy z andelu řekl: Sed' na pravici mé,

dokavadž nepoložím nepřátele tvých za podnože noh

tvých? **14** Zdaliž všickni nejsou služební duchové,

kteríž posílání bývají k službě pro ty, jenž mají dèdièně obdržetí spasení?

2 Protož musímet' my tím snažněji šetřiti toho,

což jsme slýchali, aby nám to nevymizelo. **2** Nebo poněvadž skrze andely mluvené slovo bylo

pevné, a každé přestoupení a neposlušenství vzalo

spravedlivou odměnu pomsty, **3** Kterakž my utečeeme,

takového zanedbávajíce spasení? Kteréžto nejprvé

začalo vypravováno býti skrze samého Pána, od těch

pak, kteříž Pána slýchali, nám utvrzeno jest. **4** Èemuž i

Bùh svédectví vydával skrze divy a zázraky, a rozlièné

moci, i podělování Duchem svatým, podle vûle své. **5** Nebo nepoddal andélům okršlek země budoucího, o

kterémž mluvíme. **6** Osvědčilt' jest pak na jednom

místě jeden, řka: Co jest človék, že naň pomniš, aneb

syn člověka, že na něj patříš. **7** Malièkos jej menšího andelu učinil, slavou a ctí korunoval jsi ho, a ustanovil

jej nad dílem rukou svých. **8** Všecko jsi podmanil pod nohy jeho. A kdyžt' jest jemu všecko poddal, tedy nièeho nezanechal nepodmaněného jemu. Aèkoli nyní ještě nevidíme, aby jemu všecko poddáno bylo.

9 Ale toho malièko nižšího andelu, vidíme Ježíše, pro utrpení smrti slávou a ctí korunovaného, aby z

milosti Boží za všecky okusil smrti. **10** Slušelot' zajisté

na toho, pro kteréhož jest všecko, a skrze kteréhož jest všecko, aby mnohé syny přiveda k slávě, vùdce

spasení jejich skrze utrpení dokonalého učinil. **11** Nebo i ten, jenž posvěcuje, i ti, kteříž posvěcení

bývají, z jednoho jsou všickni. Pro kteroužto příчинu

nestydí se jich nazývati bratřimi, **12** Rka: Zvestovati

budu jméno tvé bratřím svým, uprostřed shromáždění

prozpovídati budu tobě. **13** A opět: Já budu v něm

doufati. A opět: Aj, já a dítky, kteréž dal mi Bùh. **14** Poněvadž tedy dítky úèastnost mají těla a krve, i on

též podobně úèasten jest jich, aby skrze smrt zahladil

toho, kterýž má vládaètví smrti, to jest dábela, **15** A abyyvysobodil ty, kteřížto bázní smrti po všecken

čas života svéhopodrobeni byli v službu. **16** Nebot'

nepřijal andélů, ale símě Abrahamovo přijal. **17** A protož ve všem připodobněn býti měl bratřím, aby

milosrdný byl a vèrný nevyšší kněz v tom, což by

u Boha k oèištění hřichù lidu jednáno býti mělo. **18** Nebo že jest i sám trpěl, pokoušín byv, může také

pokušení trpícím spomáhati.

3 A protož, bratří svatí, povolání nebeského úèastníci, spatřujte apoštola a nevyššího kněze vyznání našeho, Krista Ježíše, z Vérného tomu, kdož

jej ustanovil, jako i Mojžíš byl vèrný ve všem domě

jeho. **3** Tím větší zajisté slávy tento nad Mojžíše

jest hoden, čím větší má čest stavitel nežli sám

dùm. **4** Nebo všecky dùm ustaven bývá od někoho,

ten pak, kdož všecky tyto vèci ustavěl, Bùh jest.

5 A Mojžíš zajisté vèrný byl v celém domě jeho,

jako služebník, na osvědèní toho, což potom mělo

mluveno býti. **6** Ale Kristus, jakožto Syn, vládne

nad domem svým. Kterýžto dùm my jsme, jestliže

tu svobodnou doufanlivost, a tu chloubu naděje až

do konce pevnou zachováme. **7** Protož jakž praví

Duch svatý: Dnes, uslyšeli-li byste hlas jeho, **8** Nezatvrzujtež srdcí svých, jako při onom popouzení

Boha v den pokušení toho na poušti; **9** Kdežto

pokoušeli mne otcové vaši, zkusilit' jsou mne, a viděli kostech, a rozeznává myšlení i mínění srdce. 13 skutky mé po čtyřiceti let. 10 Protož hněvím jsem A není žádného stvoření, kteréž by nebylo zjevné byl na pokolení to, a řekl jsem: Tito vždycky bloudí před obličejem jeho, nýbrž všecky věci jsou nahé srdcem, a nepoznávají cest mých. 11 Takže jsem a odkryté očima toho, o kterémž jest řeč naše. 14 přisáhl v hněvě svém, že nevejdou v odpočinutí mé. Protož majice nejvyššího kněze velikého, kterýto 12 Viztež, bratři, aby snad v někom z vás nebylo pronikl nebesa, Ježíše Syna Božího, držmež vyznání srdce zlé, a nevěrné, kteréž by odstupovalo od Boha naše. 15 Nebo nemáme nejvyššího kněze, kterýž by živého. 13 Ale napomínejte se vespolek po všecky nemohl čitedlen být mdlob našich, ale zkušeného ve dny, dokavadž se dnes jmenejte, aby někdo nebyl všem nám podobně, kromě hříchu. 16 Přistupmež zatvrzen oklamáním hřicha. 14 Účastníci zajisté Krista tedy směle s doufáním k trůnu milosti, abychom učiněni jsme, jestliže však ten počátek podstaty až dosahli milosrdenství, a milost nalezli ku pomoci v do konce první zachováme. 15 Protož dokudž se čas příhodný.

Říká: Dnes, uslyšeli-li byste hlas jeho, nezavrzujte srdcí svých, jako při onom popouzení Boha. 16 Nebo některí slyševše, popouzeli ho, ale ne všickni, jenž vyšli z Egypta skrze Mojžíše. 17 Na které se pak hněval čtyřiceti let? Zdali ne na ty, kteříž hřešili, jejichžto těla padla na poušti? 18 A kterým zapřísáhl, že nevejdou do odpočinutí jeho? Však těm, kteříž byli neposlušní. 19 A vidíme, že jsou nemohli vjít pro nevěru.

4 Bojměž se tedy, aby snad opustě zaslíbení o vjítí do odpočinutí jeho, neopozdil se někdo z vás. 2 Nebo i nám zvěstováno jest, jako i oněmno, ale neprospěla jím řeč slyšená, nepřipojená k vře, když slyšeli. 3 Nebot' vcházíme v odpočinutí my, kteříž jsme uvěřili, jakož řekl: Protož jsem přisáhl v hněvě svém, že' nevejdou v odpočinutí mé, ačkoli dávno odpočinul Bůh, hned po vykonání skutků od ustanovení světa. 4 Nebo pověděl na jednom místě o sedmém dni takto: I 5 A tuto zase: Že nevejdou v odpočinutí mé. 6 A poněvadž vždy na tom jest, že některí mají vjítí do něho, a ti, kterýmž prvé zvěstováno jest, nevešli pro svou nevěru, 7 Opět ukládá den jakýsi, Dnes, pravě skrze Davida, po takovém času, jakož řečeno jest, Dnes uslyšíte-li hlas jeho, nezavrzujte srdcí svých.

8 Nebo byt' byl Jozue v odpočinutí je uvedl, nebylyt' svátek lidu Božímu. 10 Neb kdožkoli všel v odpočinutí slova spravedlnosti; (nebo nemluvně jest). 11 Snažmež se tedy vjítí do toho zvyklost mají smysly způsobné k rozeznání dobrého i odpočinutí, aby někdo neupadl v týž příklad nedověry. 12 Živát' jest zajisté Boží a mocná, a pronikavější nad všeliký meč na obě straně ostrý, a dosahujet' až do rozdělení i duše i ducha i kloubů i mozku v

5 Všeliký zajisté nejvyšší kněz z lidu vzatý za lidi bývá postaven v těch věcech, kteréž u Boha mají jednány bytí, totiž aby obětoval i dary i oběti za hřichy, 2 Kterýž by mohl, jakž sluší, lítost míti nad neznajícími a bloudícími, jsa i sám obklíčen nemocí. 3 A pro ni povinen jest, jakož za lid, tak i za sebe samého obětovati oběti za hřichy. 4 A aniž kdo sobě sám té cti osobuje, ale ten, kterýž by byl povolán od Boha, jako i Aron. 5 Tak i Kristus ne sám sobě té cti osobil, aby byl nejvyšším knězem, ale ten, kterýž

řekl jemu: Syn můj jsi ty, já dnes zplodil jsem tebe. 6 Jakž i jinde praví: Ty jsi kněz na věky podle řádu Melchisedechova. (aiōn g165) 7 Kterýž za dnů těla svého modlitby a ponížené prosby k tomu, kterýž ho mohl zachovati od smrti, s křikem velikým a slzami obětoval, a uslyšán jest i vysvobozen z toho, čehož se strašil. 8 A ačkoli byl Syn Boží, z toho však, což strpěl, naučil se poslušenství. 9 A tak dokonalý jsa, učiněn jest všechném sebe poslušným původem spasení věčného, (aiōnios g166) 10 Nazván jsa od Boha nejvyšším knězem podlé řádu Melchisedechova. 11 O kterýž mnoho by se mělo mluvit, a to nesnadných věci k vypravení, ale vy jste nezpůsobných uší. 12

Dnes měvše býti v tak dlouhém času mistři, opět potřebujete učeni býti prvním počátkům výmluvnosti využití, a učiněni jste mléka potřebující, a ne pokrmu by potom mluvil o jiném dni. 9 A protož zůstává hrubšího. 13 Kdožkoli zajisté mléka se drží, nechápá svátek lidu Božímu. 14 Ale jeho, takéti i on odpočinul od skutků svých, jako i dokonalých jest hrubý pokrm, totiž těch, kteříž pro Bůh od svých.

11 Snažmež se tedy vjítí do zvyklost mají smysly způsobné k rozeznání dobrého i odpočinutí, aby někdo neupadl v týž příklad nedověry. 12 Živát' jest zajisté Boží a mocná, a pronikavější nad všeliký meč na obě straně ostrý, a dosahujet' až do rozdělení i duše i ducha i kloubů i mozku v

skutků mrtvých, a víry v Boha, **2** Křtů učení, vzkládání bez rodu, ani počátku dnů, ani skonání života nemaje, rukou, a vzkříšení z mrtvých, i soudu věčného. (aiōnios ale připodobněn jsa Synu Božímu, zůstává knězem g166) **3** A toť učiníme, dopustí-li Bůh. **4** Nebo nemožné věčně. **4** Pohledtež tedy, kteraký ten byl, jemuž i jest jednou již osvíceným, kteříž i zakusili daru desátky z kořistí dal Abraham patriarcha. **5** A ještě ti, nebeského, a účastníci učiněni byli Ducha svatého, kteríž jsou z synů Léví kněžství přijímající, přikázaní **5** Okusili také dobrého Božího slova, a moci věka mají desátky bráti od lidu podle Zákona, to jest od budoucího, (aiōn g165) **6** Kdyby padli, zase obnoviti bratří svých, ačkoli pošlých z bedr Abrahamových, **6** se ku pokání, jakožto těm, kteříž opět sobě znova Tento pak, jehož rod není počten mezi nimi, desátky křížují Syna Božího, a v porouhání vydávají. **7** Země vzal od Abrahama, a tomu, kterýž měl zaslíbení, zajisté, kteráž často na sebe přicházející děšť pije, a požehnání dal. **7** A jistě beze všeho odporu menší rodí bylinu příhodnou těm, od kterýchž bývá dělána, od většího požehnání běre. **8** A tuto desátky berou dochází požehnání od Boha. **8** Ale vydávající trní a smrtelní lidé, ale tamto ten, o němž se vysvědčuje, bodláky zavržená jest, a blízká zločečení, jejížto konec že jest živ. **9** A at' tak díml, i sám Léví, kterýž bývá spálení. **9** My pak, nejmilejší, nadějemet' se o desátky běre, v Abrahamovi desátky dal. **10** Nebo vás lepších věcí, a náležejících k spasení, ač pak koli ještě v bedrách otce byl, když vyšel proti němu tak mluvíme. **10** Nebot' není nespravedlivý Bůh, aby se Melchisedech. **11** A protož byla-lit' dokonalost spasení zapomenu na práci vaši a na pracovitou lásku, kteréž skrze Levítské kněžství, (nebo za toho kněžství jste dokazovali ke jménu jeho, slouživše svatým, a vydán jest lidu Zákon,) jakáž toho byla potřeba, aby ještě sloužíce. **11** Žádámet' pak, aby jeden každý z jiný kněz podle rádu Melchisedechova povstal, a vás až do konce prokazoval tu opravdovou pilnost k nebyl již více podle rádu Aronova jmenován? **12** A nabýtí plné jistoty naděje, **12** Tak abyste nebyli líní, poněvadž jest kněžství přeneseno, musilot' také i ale následovníci těch, kteříž skrze víru a snášelivosť Zákona přenesení byti. **13** Nebo ten, o kterémž se obdrželi dědictví zaslíbené. **13** Abrahamovi zajisté to praví, jiného jest pokolení, z kteréhožto žádný zaslíbení čině Bůh, když neměl skrze koho většího při oltáři v službě nebyl. **14** Zjevné jest zajisté, že z přisáhnouti, přisáhl skrze sebe samého, **14** Řka: Jistě pokolení Judova pošel Pán náš, o kterémžto pokolení požehnán velmi tobě, a velice rozmnožím tebe. **15** nic z strany kněžství nemluvil Mojžíš. **15** Nýbrž hojněji A tak trpělivě očekávaje, dosáhl zaslíbení. **16** Lidé to zjevné jest i z toho, že povstal jiný kněz podle rádu zajisté skrze většího, nežli jsou sami, přisahají, a Melchisedechova, **16** Kterýžto učiněn jest knězem ne všeliké rozepře mezi nimi konec jest, když bývá podle zákona přikázaní tělesného, ale podle moci potvrzena přisahou. **17** A takž Bůh, chtěje dostatečně života neporušitelného. **17** Nebo svědčí Písmo, řka: ukázati dědicům zaslíbení svých neproměnitelnost Ty jsi kněz na věky podle rádu Melchisedechova. (aiōn rady své, vložil mezi to přísahu, **18** Abychom skrze g165) **18** Stalo se zajisté složení onoho předešlého ty dvě věci nepohnutelné, (v nichž nemožné jest, přikázaní, protože bylo mdlé a neužitečné. **19** Nebo aby Bůh klamal), měli přepevné potěšení, my, kteříž ničehož k dokonalosti nepřivedl Zákon, ale na místo jsme se utekli k obdržení předložené naděje. **19** jeho uvedena lepší naděje, skrze niž přibližujeme Kteroutož máme jako kotvu duše, i bezpečnou i se k Bohu. **20** A to tím lepší, že ne bez přísahy. pevnou, a vcházející až do vnitřku za oponu, **20** Kdežto předchůdce náš pro nás všel Ježíš, jsa učiněn podle rádu Melchisedechova nejvyšším knězem na věky. (aiōn g165)

7 Nebo ten Melchisedech byl král Sálem, kněz

Boha nejvyššího, kterýž vyšel v cestu Abrahamovi, navracujícímu se od pobití králi, a dal jemu požehnání. **2** Kteremužto Abraham i desátek dal ze všeho. Kterýž nejprve vykládá se král spravedlnosti, potom pak i král Sálem, to jest král pokoje, **3** Bez otce, bez matky,

bez rodu, ani počátku dnů, ani skonání života nemaje, rukou, a vzkříšení z mrtvých, i soudu věčného. (aiōnios ale připodobněn jsa Synu Božímu, zůstává knězem g166) **3** A toť učiníme, dopustí-li Bůh. **4** Nebo nemožné věčně. **4** Pohledtež tedy, kteraký ten byl, jemuž i jest jednou již osvíceným, kteříž i zakusili daru desátky z kořistí dal Abraham patriarcha. **5** A ještě ti, nebeského, a účastníci učiněni byli Ducha svatého, kterýž jsou z synů Léví kněžství přijímající, přikázaní **5** Okusili také dobrého Božího slova, a moci věka mají desátky bráti od lidu podle Zákona, to jest od budoucího, (aiōn g165) **6** Kdyby padli, zase obnoviti bratří svých, ačkoli pošlých z bedr Abrahamových, **6** se ku pokání, jakožto těm, kteříž opět sobě znova Tento pak, jehož rod není počten mezi nimi, desátky křížují Syna Božího, a v porouhání vydávají. **7** Země vzal od Abrahama, a tomu, kterýž měl zaslíbení, zajisté, kteráž často na sebe přicházející děšť pije, a požehnání dal. **7** A jistě beze všeho odporu menší rodí bylinu příhodnou těm, od kterýchž bývá dělána, od většího požehnání běre. **8** A tuto desátky berou dochází požehnání od Boha. **8** Ale vydávající trní a smrtelní lidé, ale tamto ten, o němž se vysvědčuje, bodláky zavržená jest, a blízká zločečení, jejížto konec že jest živ. **9** A at' tak díml, i sám Léví, kterýž bývá spálení. **9** My pak, nejmilejší, nadějemet' se o desátky běre, v Abrahamovi desátky dal. **10** Nebo vás lepších věcí, a náležejících k spasení, ač pak koli ještě v bedrách otce byl, když vyšel proti němu tak mluvíme. **10** Nebot' není nespravedlivý Bůh, aby se Melchisedech. **11** A protož byla-lit' dokonalost spasení zapomenu na práci vaši a na pracovitou lásku, kteréž skrze Levítské kněžství, (nebo za toho kněžství jste dokazovali ke jménu jeho, slouživše svatým, a vydán jest lidu Zákon,) jakáž toho byla potřeba, aby ještě sloužíce. **11** Žádámet' pak, aby jeden každý z jiný kněz podle rádu Melchisedechova povstal, a vás až do konce prokazoval tu opravdovou pilnost k nebyl již více podle rádu Aronova jmenován? **12** A nabýtí plné jistoty naděje, **12** Tak abyste nebyli líní, poněvadž jest kněžství přeneseno, musilot' také i ale následovníci těch, kteříž skrze víru a snášelivosť Zákona přenesení byti. **13** Nebo ten, o kterémž se obdrželi dědictví zaslíbené. **13** Abrahamovi zajisté to praví, jiného jest pokolení, z kteréhožto žádný zaslíbení čině Bůh, když neměl skrze koho většího při oltáři v službě nebyl. **14** Zjevné jest zajisté, že z přisáhnouti, přisáhl skrze sebe samého, **14** Řka: Jistě pokolení Judova pošel Pán náš, o kterémžto pokolení požehnán velmi tobě, a velice rozmnožím tebe. **15** nic z strany kněžství nemluvil Mojžíš. **15** Nýbrž hojněji A tak trpělivě očekávaje, dosáhl zaslíbení. **16** Lidé to zjevné jest i z toho, že povstal jiný kněz podle rádu zajisté skrze většího, nežli jsou sami, přisahají, a Melchisedechova, **16** Kterýžto učiněn jest knězem ne všeliké rozepře mezi nimi konec jest, když bývá podle zákona přikázaní tělesného, ale podle moci potvrzena přisahou. **17** A takž Bůh, chtěje dostatečně života neporušitelného. **17** Nebo svědčí Písmo, řka: ukázati dědicům zaslíbení svých neproměnitelnost Ty jsi kněz na věky podle rádu Melchisedechova. (aiōn rady své, vložil mezi to přísahu, **18** Abychom skrze g165) **18** Stalo se zajisté složení onoho předešlého ty dvě věci nepohnutelné, (v nichž nemožné jest, přikázaní, protože bylo mdlé a neužitečné. **19** Nebo aby Bůh klamal), měli přepevné potěšení, my, kteříž ničehož k dokonalosti nepřivedl Zákon, ale na místo jsme se utekli k obdržení předložené naděje. **19** jeho uvedena lepší naděje, skrze niž přibližujeme Kteroutož máme jako kotvu duše, i bezpečnou i se k Bohu. **20** A to tím lepší, že ne bez přísahy. pevnou, a vcházející až do vnitřku za oponu, **20** Kdežto předchůdce náš pro nás všel Ježíš, jsa učiněn podle rádu Melchisedechova nejvyšším knězem na věky. (aiōn g165)

Takovéhot' zajisté nám slušelo mítí nejvyššího kněze, **9** Mělat' pak i první ona smlouva ustanovení z strany svatého, nevinného, nepoškvrněného, odděleného služeb a svatyni světskou. **2** Nebo udělán byl od hříšníků, a jenž by vyšší nad nebesa učiněn byl, stánek první, v kterémž byl svícen, a stůl, a posvátní **27** Kterýz by nepotřeboval na každý den, jako onino chlebové, a ten sloul svatyně. **3** Za druhou pak kněží, nejprv za své vlastní hříchy oběti obětovati, oponou byl stánek, kterýz sloul svatyně svatých, potom za za hříchy lidu. Neboť jest to učinil jednou, **28** Zákon zajisté lidi mající chlebové, a ten sloul svatyně svatých, samého sebe obětovav. nedostatky ustavoval za nejvyšší kněží, ale slovo opouštěním, kdežto bylo věderce zlaté, mající v přísežné, kteréž se stalo po Zákonu, ustavilo Syna sobě mannu, a hůl Aronova, kteráž byla zkvetla, a Božího dokonalého na věky. (aiōnos g165)

8 Ale summa toho mluvení tato jest, že takového

máme nejvyššího kněze, kterýz se posadil na pravici trůnu velebnosti v nebesích. **2** Služebník jsa svatyně, a pravého toho stánku, kterýz Pán vzdělal, a ne člověk. **3** Všeliký zajisté nejvyšší kněž k obětování darů a obětí bývá ustanoven, a protož potřebí bylo, aby i tento měl, co by obětoval. **4** Nebo kdyby byl na zemi, aniž by knězem byl, když by zůstávali ti kněží, kteříz obětují dary podle Zákona, **5** Sloužice podobenství a stínu nebeských věcí, jakož Mojžíšovi od Boha řečeno bylo, když dokonávati měl stánek: Hledíz, prý, abys udělal všecko ku podobenství, kteréžt' jest ukázáno na hoře. **6** Nyní pak tento nás nejvyšší kněž tím důstojnějšího došel úřadu, čímž i lepší smlouvy prostředníkem jest, kterážto lepšími zaslíbeními jest utvrzena. **7** Nebo kdyby ona první byla bez úhony, nebylo by hledáno místa druhé. **8** Nebo obviňuje Židy, dí: Aj, dnové jdou, praví Pán, v nichž vejdu s domem Izraelským a s domem Judským v smlouvou novou. **9** Ne podle smlouvy té, kterouž jsem učinil s otci jejich v ten den, když jsem je vzal za ruku jejich, abych je vyvedl z země Egyptské. Nebo oni nezůstali v smlouvě mé, a já opustil jsem je, praví Pán. **10** Protož tatot' jest smlouva, v kterouž vejdu s domem Izraelským po těch dnech, praví Pán: Dám zákony své v mysl jejich, a na srdcích jejich napíši je, a budu jejich Bohem, a oni budou mým lidem. **11** A nebudouť učiti jeden každý bližního svého, a jeden každý bratra svého, říkajíce: Poznej Pána, protože mne všickni znáti budou, od nejmenšího z nich až do největšího z nich. **12** Nebo milostiv budu nepravostem jejich, a na hříchy jejich, ani na nepravosti jejich nikoli nezpomenu více. **13** A kdyžt' praví o nové, tedy pokládá první za vetchou; což pak vetší a schází, blízké jest zahynutí.

9 Mělat' pak i první ona smlouva ustanovení z strany svatého, nevinného, nepoškvrněného, odděleného služeb a svatyni světskou. **2** Nebo udělán byl stánek první, v kterémž byl svícen, a stůl, a posvátní **27** Kterýz by nepotřeboval na každý den, jako onino chlebové, a ten sloul svatyně. **3** Za druhou pak kněží, nejprv za své vlastní hříchy oběti obětovati, oponou byl stánek, kterýz sloul svatyně svatých, potom za za hříchy lidu. Neboť jest to učinil jednou, **28** Zákon zajisté lidi mající chlebové, a ten sloul svatyně svatých, samého sebe obětovav. nedostatky opouštěním, kdežto bylo věderce zlaté, mající v sobě mannu, a hůl Aronova, kteráž byla zkvetla, a dsky zákona, **5** Nad truhlu pak byli dva cherubínové slávy, zastěnujíci slitovnici. O kterýchž věcech není potřebí nyní vypravovati o jedné každé obzvláštně. **6** To vše když tak jest zřízeno, do prvního stánku vždycky vcházejí kněží, služby vykonávajíce, **7** Do druhého pak jedinou v rok sám nejvyšší kněz, ne bez krve, kterouž obětuje sám za sebe, i za lidské nevědomosti. **8** Èímž Duch svatý ukazuje to, že ještě nebyla zjevena cesta k svatyni, dokudž první stánek trval. **9** Kterýz byl podobenstvím na ten přítomný čas, v němžto darové a oběti se obětuji, kteréž nemohou dokonalého v svědomí učiniti toho, kdož obětuje, **10** Toliko v pokrmích a v nápojích, a v rozličných umýváních a ospravedlňováních tělesných, až do času napravení, záležející. **11** Ale Kristus přišed, nejvyšší kněz budoucího dobrého, skrze větší a dokonalejší stánek, ne rukou udělaný, to jest ne tohoto stavení, **12** Ani skrze krev kozlů a telat, ale skrze svou vlastní krev, všel jednou do svatyně, věčné vykoupení nalezl. (aiōnos g166) **13** Nebo jestližet' krev býků a kozlů, a popel jalovice, pokropující posvátných, posvěcuje jich k očištění těla, **14** Èím více krev Kristova, kterýžto skrze Ducha věčného samého sebe obětoval nepoškvrněného Bohu, očistí svědomí vaše od skutků mrtvých k sloužení Bohu živému? (aiōnos g166) **15** A pro tu přičinu nové smlouvy prostředník jest, aby, když by smrt mezi to vkořila k vyplacení přestoupení těch, kteráž byla za první smlouvy, zaslíbení věčného dědictví přijali ti, jenž jsou povoláni. (aiōnos g166) **16** Nebo kdež se děje kšaft, potřebí jest, aby k tomu smrt přikročila toho, kdož činí kšaft. **17** Kšaft zajisté těch, kteríž zemřeli, pevný jest, poněvadž ještě nemá mocí, dokudž živ jest ten, jenž kšaft činil. **18** Protož ani první onen kšaft bez krve nebyl posvěcován. **19** Nebo když Mojžíš všecka přikázaní podle Zákona všemu lidu předložil, vzav krev telat a kozlů, s vodou a s vlnou červenou a s yzopem, tak spolu i knihy i všeho lidu pokropil, **20**

Řka: Tatot' jest krev Zákona, kterýž vám Bůh vydal. **21** Svědčí' pak nám to i sám Duch svatý. Nebo prve Ano i stánku i všech nádob k službě náležitých rovně pověděv: **16** Tatot' jest smlouva, kterouž učiním s též krví pokropil. **22** A téměř všecko podle Zákona krví nimi po těch dnech, praví Pán: Dám zákony své v očištováno bývá, a bez krve vylítí nebývá odpuštění srdce jejich, a na myslích jejich napíší je, **17** Za tím vin. **23** Protož potřebí bylo, aby věcí nebeských řekl: A na hřichy jejich, i na nepravosti jejich nikoli příkladové těmi věcmi očištování byli, nebeské pak nezpomenu více. **18** Kdežt' pak jest odpuštění jich, věci lepšími obětni, nežli jsou ty. **24** Nebot' nevšel neníť potřebí více oběti za hřich. **19** Majice tedy, Kristus do svatyně rukou udělané, kteráž by byla bratří, plnou svobodu k vjíti do svatyně skrze krev příklad s pravou svatyní se srovnávající, ale právě Ježíšovu, **20** Tou cestou novou a živou, kterouž nám v nebe všel, aby nyní přítomný byl tvář Boží za způsobil skrze oponu, to jest tělo své, **21** A majice nás. **25** Ne aby častokrát obětoval sebe samého, kněze velikého nad domem Božím, **22** Přistupmež s jako nejvyšší kněz vcházel do svatyně každý rok se pravým srdcem, v plné jistotě víry, očištěná majice krví cizí, **26** (Sic jinak by by musil častokrát trpěti od srdece od svědomí zlého, **23** A umyté tělo vodou počátku světa,) ale nyní jednou při skonání věků, na čistou, držmež nepochybné vyznání naděje; (nebo shlazení hřicha skrze obětování sebe samého, zjeven věrnýť jest ten, kterýž zaslíbil.) **24** A šetřme jedni jest. (aiōn g165) **27** A jakož uloženo lidem jednou umířiti, druhých, k rozněcování se v lásce a dobrých skutcích, a potom bude soud, **28** Tak i Kristus jednou jest **25** Neopouštějice společného shromáždění našeho, obětován, k shlazení mnohých lidí hřichů; podruhé jako některí obyčej mají, ale napomínajíce se, a to pak bez hřichu ukáže se těm, kteríž ho čekají k tím více, címž více vidíte, že se ten den přiblížuje. spasení.

10 Zákon zajisté, maje stín budoucího dobrého,

a ne sám obraz pravý těch věcí, jednostejnými, kteréž po všecka léta obětují, obětni nikdy nemůž přistupujících dokonalých učiniti. **2** Sic jinak zdaliž by již nepestaly obětovány býti, protože by již neměli žádného svědomí z hřichu ti,jenž obětují, jsouce jednou očištěni? **3** Ale při těch obětech připomínání hřichů děje se každého roku. **4** Nebot' možné není, aby krev býků a kozlů shladila hřichy. **5** Protož vcházeje na svět, dí: Obětí a darů nechtěl jsi, ale tělo jsi mi způsobil. **6** Zápalných oběti, ani oběti za hřich jsi neoblíbil. **7** Tehdy řekl jsem: Aj, jduť, (jakož v knihách psáno jest o mně), abych činil, ó Bože, vůli tvou. **8** Pověděv napřed: Že obětí a darů, a zápalů, i obětí za hřich, (kteréž se podle Zákona obětuji), nechtěl jsi, aniž jsi jich oblíbil, **9** Tehdy řekl: Aj, jduť, (jakož v knihách psáno jest o mně) abych činil, ó Bože, vůli tvou. Ruší první, aby druhé ustanovil. **10** V kteréžto vůli posvěcení jsme skrze obětování těla Ježíše Krista jednou. **11** A všeliký zajisté kněz přístojí, na každý den službu konaje, a jednostejně často obětuje oběti, kteréž nikdy nemohou odjiti hřichů. **12** Ale tento, jednu oběť obětovav za hřichy, vždycky sedí na pravici Boží, **13** Již dále očekávaje, až by položeni byli nepřátele jeho za podnož noh jeho. **14** Nebo jednou oběti dokonalé učinil na věky ty, kteríž posvěcení bývají. **15**

26 Nebo jestliže bychom dobrovolně hřešili po přijetí známosti pravdy, nezůstávalo by již více oběti za hřichy, **27** Ale hrzoné nějaké očekávání soudu, a ohně prudká pálivost, kterýž žráti má protivníky. **28** Kdož by koli pohrdal Zákonem Mojžíšovým, bez lítosti pode dvěma neb třmi svědky umírá. **29** Což se vám zdá, jak přísnějšího trestání hoden jest ten, kdož by Syna Božího pošlapával a krev smlouvy, kterouž byl posvěcen, za nehodnou drahého vážení by měl, a duchu milosti potupu učinil? **30** Známet' zajisté toho, jenž řekl: Mně pomsta, já odplatím, praví Pán. A opět: Pán souditi bude lid svůj. **31** Hroznéť jest upadnouti v ruce Boha živého. **32** Rozpomeňtež se pak na předešlé dny, v nichžto osvícení byvše, mnohý boj rozličných utrpení snášeli jste, **33** Budto když jste byli i pohaněními i ssouzeními jako divadlo učiněni, budto účastníci učiněni byvše těch, kteríž tak zmítáni byli. **34** Nebo i vězení mého čitelni jste byli, a rozchvatání statků svých s radosti jste strpěli, vědouce, že v sobě máte lepší zboží nebeské a trvanlivé. **35** Protož neodmítež od sebe smělé doufanlivosti vaší, kterážto velikou má odplatu. **36** Než potřebí' jest vám trpělivosti, abyste vůli Boží činice, dosáhlí zaslíbení. **37** Nebo ještě velmi, velmi malíčko, a aj, ten, kterýž přijíti má, přijde, a nebudet' meškatí. **38** Spravedlivý pak z víry živ bude. Pakli by se kdo jinam obrátil, nezalibuje sobě duše má v něm.

39 Ale myť nejsme poběhlci k zahynutí, ale věřící k získání duše.

11 Víra pak jest nadějných věcí podstata, a důvod neviditelných. **2** Pro ni zajisté svědectví došli předkové. **3** Věrou rozumíme, že učinění jsou věkové slovem Božím, takže z ničeho jest to, což vidíme, učiněno. (aiōn g165) **4** Věrou lepší obět Bohu obětoval Abel, nežli Kain, skrže kteroužto svědectví obdržel, že jest spravedlivý, jakž sám Bůh darům jeho svědectví vydal. A skrže tu víru, již umřev, ještě mluví. **5** Věrou Enoch přenesen jest, aby neviděl smrti, a není nalezen, proto že jej Bůh přenesl. Prvě zajisté, než jest přenesen, svědectví měl, že se líbil Bohu. **6** Bez víry pak nemožné jest líbiti se Bohu; nebo přistupující k Bohu věřiti musí, že jest Bůh, a těm, kteří ho hledají, že odplatu dává. **7** Věrou napomenut jsa od Boha Noé o tom, čehož ještě nebylo viděti, boje se, připravoval koráb k zachování domu svého; skrže kterýžto koráb odsoudil svět, a spravedlnosti té, kteráž jest z víry, učiněn jest dědicem. **8** Věrou, povolán jsa Abraham, uposlechl Boha, aby odšel na to místo, kteréž měl vzítí za dědictví; i šel, nevěda, kam příjde. **9** Věrou bydlil v zemi zaslíbené jako v cizí v staních přebývaje s Izákem a s Jakobem, spoluďedici téhož zaslíbení. **10** Nebo očekával města základy majícího, jehožto řemeslník a stavitel jest Bůh. **11** Věrou také i Sára moc ku početí semene přijala, a mimo čas věku porodila, když věřila, že jest věrný ten, jenž zaslíbil. **12** A protož i z jednoho, a to již téměř umrtveného, rozpolozeno jest potomků množství veliké, jako jest množství hvězd nebeských, a jako písek nečísný, kterýž jest na břehu mořském. **13** Podle víry zemřeli ti všickni, nevzavše zaslíbení, ale zdaleka je viděvše, jim i věřili, i je vitali, a vyznávali, že jsou hosté a příchozí na zemi. **14** Nebo ti, kteříž tak mluví, zjevně to prokazují, že vlasti hledají. **15** A jistě, kdyby se byli na onu rozpomínili, z kteréž vyšli, měli dosti času zase se navrátit. **16** Ale oni lepší vlasti žádají, to jest nebeské. Protož i sám Bůh nestydí se slouti jejich Bohem; nebo jim připravil město. **17** Věrou obětoval Abraham Izáka, byv pokoušín, a to jednorozého obětoval ten, kterýž byl zaslíbení přijal, **18** K němuž bylo řečeno: V Izákovi nazváno bude tobě símě, **19** Tak o tom smýšleje, že jest mocen Bůh i z mrtvých vzkřísti; odkudžto jej jako z mrtvých vzkříšeného kříž, opováživ se hanby, i posadil se na pravici trůnu přijal. **20** Věrou o budoucích věcech požehnání dal Izák Jakobovi a Ezau. **21** Věrou Jakob, umíráje, každému z synů Jozefových požehnání dával, a poklonil se podepřev se na vrch hůlky své. **22** Věrou Jozef, dokonávaje, o vyjít synů Izraelských zmínku učinil, a o kostech svých poručil. **23** Věrou Mojžíš, narodiv se, ukryt byl za tři měsíce od rodičů svých, protože viděli krásné pacholátko, a nebáli se rozkazu královského. **24** Věrou Mojžíš, dorostlý již jsa, odepřel slouti synem dcery faraonovy, **25** Vyvoliv sobě raději protivenství trpěti s lidem Božím, nežli časné a hříšné pohodlí mítí, **26** Větší sobě pokládaje zboží nad Egyptské poklady pohanění Kristovo; nebo prohlédal k hojně odplatě. **27** Věrou opustil Egypt, nebo se je hněvu královského; nebo jako by viděl Neviditelného, tak se utvrdil. **28** Věrou slavil hod beránka a vylití krve, aby ten, jenž hubil prvorrozené, nedotekl se jich. **29** Věrou přešli moře červené jako po suchu; o čež pokusivše se Egyptští, ztonuli. **30** Věrou zdi Jericha padly, když je obcházeli za sedm dní. **31** Věrou Raab nevěstka nezahynula s neposlušnými, pokojně přijavši špehérie. **32** A cot' mám více praviti? Nepostačí' mi zajisté čas k vypravování o Gedeonovi, a Barákoví, a Samsonovi a Jefte, a Davidovi, a Samuelovi, a prorocích. **33** Kteříž skrze víru vybojovávali království, činili spravedlnost, docházeli zaslíbení, zacpávali ústa lvům, **34** Uhašovali moc ohně, utekli ostrosti meče, zmocněni bývali v mdlobách, silní učinění v boji, vojska zaháněli cizozemců. **35** Ženy přijímaly mrtvé své vzkříšené. Jiní pak roztahování jsou, neoblíbivše sobě vysvobození, aby lepšího dosáhl vzkříšení. **36** Jiní pak posměchy a mrskání trápeni, ano i vězeními a žaláří. **37** Kamenování jsou, sekáni, pokoušini, mečem zmordování; chodili v kožích ovčích a kozelčích, opuštěni, souženi, a zle s nimi nakládáno, **38** Jichžto nebyl svět hoden, po pustinách bloudíce, i po horách, a jeskyních, i v doupatech země. **39** A ti všickni svědectví dosáhše skrze víru, neobdrželi zaslíbení, **40** Protože Bůh něco lepšího nám obmyšlel, aby oni bez nás nepřišli k dokonalosti.

12 Protož i my, takový oblak svědků vůkol majice, odvrhouce všeliké břímě, i snadně obklíčující nás hřich, skrze trpělivost konejme běh uloženého nám boje, **2** Patříce na vůdce a dokonavatele víry Ježíše, kterýžto místo předložené sobě radosti strpěl kříž, opováživ se hanby, i posadil se na pravici trůnu Božího. **3** A považte, kteraký jest ten, jenž snášel

od hříšníků taková proti sobě odmlouvání, abyste dokonalých, 24 A k prostředníku Nového Zákona neustávali, v myslích vašich hypouce. 4 Ještě jste se Ježíšovi, a ku pokropení krví, lépe mluvící nežli až do krve nezprotivili, proti hříchu bojujíce. 5 A což Abelova. 25 Viztež, abyste neodpírali mluvícím. Nebo jste zapomenuli na napomenutí, kteréž k vám jako k poněvadž onino neušli pomsty, kteříž odpírali tomu, synům mluví: Synu můj, nepohrdej kázní Páně, aniž jenž na zemi na místě Božím mluvil, čím více my, sobě stýskaj, když od něho trestán býváš? 6 Nebo jestliže tím, kterýž s nebe mluví k nám, pohrdneme? kohož miluje Pán, tohot' tresce, a švihá každého, 26 Jehož hlas tehdáž byl zemí pohnul, nyní pak kteréhož za syna přijímá. 7 Jestliže kázeň snášíte, propověď, řka: Ještě' já jednou pohnu netoliko Bůh se vám podává jakožto synům. Nebo který zemí, ale i nebem. 27 A to, že dí: Ještě jednou, světle jest syn, jehož by netrestal otec? 8 Pakli jste bez ukazuje pohnutelných věcí přenesení, jakožto rukama kázně, kteréžto všickni synové účastní jsou, tedy učiněných, aby zůstávaly ty, jenž jsou nepohnutelné. jste cizoložnata, a ne synové. 9 Ano tělesné otce 28 Protož království přijímajíce nepohnutelné, mějmež naše měli jsme, kteříž nás trestali, a měli jsme je u milost, skrze kteroužto služme libě Bohu, s vážností a vážnosti; i zdaliž nemáme mnohem více poddání být. 29 Nebot' Bůh náš jest oheň spalující.

Otcí duchů, abychom žívi byli? 10 A onino zajisté po nemnophé dny, jakž se jim vidělo, trestali, ale tento v vězech přeužitečných, totiž k tomu, abychom došli účastnosti svatosti jeho. 11 Každé pak trestání, když přítomné jest, nezdá se být potěšené, ale smutné, než potom' rozkošné ovoce spravedlnosti přináší tém, kteříž by v něm pocvičeni byli. 12 Protož opuštěných rukou a zemdlerných kolen posilte, 13 A přímé kroky čňte nohamu svýma, aby, což zkulhavělo, do konce se nevyvinulo, ale raději uzdraveno bylo. 14 Pokoje následujte se všechněmi a svatosti, bez níž žádný neuříz Pána, 15 Prohlédajíce k tomu bedlivě, aby někdo neopadl od milosti Boží, aby nějaký kořen hořkosti nepodrostl, a neučinil překážky, skrze něž by poškvrněni byli mnozí; 16 Aby někdo nebyl smilník, aneb ohyzdný, jako Ezau, kterýžto za jednu krimi prodal prvorrozenství své. 17 Víte zajisté, že potom, chtěje dědičně dosáhnouti požehnání, pohrdnut jest. Nebo nenalezl místa ku pokání, ač ho koli s pláčem hledal. 18 Nebo nepřistoupili jste k hmotné hoře a k hořícímu ohni, a k vichru, a k mrákotě, a k bouři, 19 A zvuku trouby a k hlasu slov, kterýžto hlas kdož slyšeli, prosili, aby k nim nebylo více mluveno. 20 (Nebo nemohli snéstí toho, což bylo praveno: A kdyby se i hovado dotkl hory, budet' ukamenováno, aneb šípem postřeleno. 21 A tak hrozné bylo to, což viděli, že i Mojžíš řekl: Lekl jsem se, až se třesu.) 22 Ale přistoupili jste k hoře Sionu, a k městu Boha živého, Jeruzalému nebeskému, a k nesčísnému zástupu andělů, 23 K veřejnému shromáždění a k církvi prvorrozených, kteříž zapsání jsou v nebesích, a k Bohu soudci všech, a k duchům spravedlivých

13 Láska bratrská zůstávejž mezi vámi. 2 Na přívětivost k hostem nezapomínejte; skrze ni zajisté někteří, nevěděvše, anděly za hostě přijímati. 3 Pomněte na vězně, jako byste spolu vězňové byli, na soužené, jakožto ti, jenž také v těle jste. 4 Poctivé' jest u všech lidí manželství a lože nepoškvrněné, smilníky pak a cizoložníky souditi bude Bůh. 5 Obcování vaše budíž bez lakomství, dosti majice na tom, což máte. Onť zajisté řekl: Nikoli nenechám tebę tak, aniž tě opustím; 6 Tak abychom doufanlivě říkali: Pán spomocník můj, aniž se budu báti, by mi co učiniti mohl člověk. 7 Zpomínejte na vůdce vaše, kteříž vám mluvili slovo Boží, jejichžto jaký byl cíl obcování, spatřujíce, následujtež jejich víry. 8 Ježíš Kristus jest včera i dnes, tentýž i na věky. (aión g165) 9 Učením rozličným a cizím nedejte se točiti. Výborně' jest zajisté, aby milostí upevněno bylo srdce, a ne pokrmy, kteříž neprospěli tém, jenž se jimi vázali. 10 Mámet' oltář, z něhož nemají moci jistí ti, jenž stánku slouží. 11 Nebo kterýž hovad krev vnášina bývá do svatyně skrze nejvyššího kněze za hřích, těch pálena bývají těla vně za stany. 12 Protož i Ježíš, aby posvětil lidu skrze svou vlastní krev, vně za branou trpěl. 13 Vyjděmež tedy k němu ven z stanů, pohanění jeho nesouce. 14 Nebot' nemáme zde města zůstávajícího, ale onoho budoucího hledáme. 15 Protož skrze něho obětujme Bohu obět chvály vždycky, to jest ovoce rtů, oslavujících jméno jeho. 16 Na účinnost pak a na sdílnost nezapomínejte; nebo v takových obětech zvláštní svou libost má Bůh. 17 Povolni budte správcům vašim a poslušní budě jich; oníť zajisté bdějí nad dušemi vašimi, jako ti, kteříž počet mají

vydati; at' by to s radostí činili, a ne s stýskáním. Nebot' by vám to nebylo užitečné. **18** Modltež se za nás; doufámet' zajisté, že dobré svědomí máme, jakožto ti, kteříž se chceme ve všem chvalitebně chovati. **19** Pročež prosímt' vás, abyste to hojněji činili, abych tím dříve navrácen byl vám. **20** Bůh pak pokoje, kterýž toho velikého pro krev smlouvy věčné Pastýře ovcí vzkřísil z mrtvých, Pána našeho Ježíše, (aiōnios g166) **21** Učiniž vás způsobné ve všelikém skutku dobrém, k činění vůle jeho, působě v vás to, což jest libé před obličejem jeho, skrze Jezukrista, jemuž sláva na věky věků. Amen. (aiōn g165) **22** Prosímt' pak vás, bratří, snestež trpělivě slovo napomenutí tohoto; nebot' jsem krátce psal vám. **23** Věztež o bratu Timoteovi, že jest propuštěn, s kterýmžto, (příšel-li by brzo), navštívím vás. **24** Pozdravtež všech správců svých, i všech svatých. Pozdravují vás bratři z Vlach. **25** Milost Boží se všemi vámi. Amen. K Židům psán jest z Vlach po Timoteovi.

Jakubův

1 Jakub, Boží a Pána Jezukrista služebník, dvanácteru pokolení rozptýlenému pozdravení vzkazuje. **2** Za největší radost mějte, bratří moji, kdyžkoli pokušení obklíčování býváte rozličnými, **3** Vědouce, že zkušení víry vaší působí trpělivost. **4** Trpělivost pak at' má dokonalý skutek, abyste byli dokonalí a celí, v ničemž nemajíce nedostatku. **5** Jestliže pak komu z vás nedostává se moudrosti, žádej jí od Boha, kterýž všechném dává ochotně a neomlouvá; i budet' jemu dána. **6** Žádej pak důvěrně, nic nepochybuje. Nebo kdož pochybuje, podoben jest vlnám mořským, kteréž vítr sem i tam žene, a jimi zmítá. **7** Nedomnivej se zajisté člověk ten, by co vzítí měl ode Pána, **8** Jakožto muž dvojí myslí a neustavičný ve všech cestách svých. **9** Chlubiž se pak bratr ponížený v povýšení svém, **10** A bohatý v ponížení se; nebo jako květ byliny pomine. **11** Nebo jakož slunce vzešlé s horkostí usušilo bylinu, a květ její spadl, i ušlechtilost postavy jeho zhynula, takt' i bohatý v svých cestách usvadne. **12** Ale blahoslavený muž, kterýž snáší pokušení, nebo když bude zkušen, vezme korunu života, kterouž zaslíbil Pán těm, jenž ho milují. **13** Žádný, když bývá pokoušín, neříkej, že by od Boha pokoušín byl; neboť Bůh nemůže pokoušín být ve zlém, aniž on koho pokouší. **14** Ale jeden každý pokoušín bývá, od svých vlastních žádostí jsa zachvacován a oklamáván. **15** Potom žádost když počne, porodí hřich, hřich pak vykonalý zplozuje smrt. **16** Nebludtež, bratří moji milí. **17** Všeliké dání dobré a každý dar dokonalý shury jest sstupující od Otce světel, u něhožto není proměnění, ani jakého pro obrácení se někam jinam zastínění. **18** On proto, že chtěl, zplodil nás slovem pravdy, k tomu, abyhom byli prvotiny nějaké stvoření jeho. **19** A tak, bratří moji milí, budí každý člověk rychlý k slyšení, ale zpozdilý k mluvení, zpozdilý k hněvu. **20** Nebo hněv muže spravedlnosti Boží nepůsobí. **21** Protož odvrhouce všelikou nečistotu, a ohyzdnost zlosti, s tichostí přijímejte vsáté slovo, kteréž může spasiti duše vaše. **22** Budtež pak činitelé slova, a ne posluchači tolíko, oklamávajíce sami sebe. **23** Nebo byl-li by kdo posluchač slova, a ne činitel, ten podoben jest muži spatřujícímu obličej přirozený svůj v zrcadle. **24** Vzhlédl se zajisté, i odšel, a hned

zapomenul, jaký by byl. **25** Ale kdož by se vzhlédl v dokonalý zákon svobody a zůstával by v něm, ten nejsa posluchač zapominatelný, ale činitel skutku, ten, pravím, blahoslavený bude v skutku svém. **26** Zdá-li se pak komu z vás, že jest nábožný, avšak v uzdu nepojímá jazyka svého, ale svodí srdce své, takového marné jest náboženství. **27** Náboženství čisté a neposkrvněné před Bohem a Otcem totot' jest: Navštěvovati sirotky a vdovy v souženích jejich a ostříhati sebe neposkrvněného od světa.

2 Bratří moji, nepřipojujež přijímání osob k vře slavného Pána našeho Jezukrista. **2** Nebo kdyby přišel do shromáždění vašeho muž, maje prsten zlatý, v drahém rouše, a všel by také i chudý v chaterném oděvu, **3** A popatřili byste k tomu, jenž drahé roucho má, a řekli byste jemu: Ty sedni tuo pěkně; chudému pak řekli byste: Ty stůj tamto, aneb sedni tuo, pod podnoží noh mých; **4** Zdaliž jste již neučinili rozdílu mezi sebou a učiněni jste rozeznavatelé v myšleních zlých? **5** Slyšte, bratří moji milí, zdaliž Bůh nevyvolil chudých na tomto světě, aby bohatí byli u vře a dědicové království, kteréž zaslíbil těm, jenž jej milují? **6** Ale vy jste neuctili chudého. Zdaliž ne ti, jenž bohatí jsou, mocí utiskují vás, a onit' vás i k soudům přivozují? **7** Zdali oni nerouhají se tomu slavnému jménu, kteréž vzýváno jest nad vámi? **8** Jestliže pak plníte Zákon královský podle Písem: Milovati budeš bližního svého, jako sebe samého, dobré činíte. **9** Pakli osoby přijímáte, hřešíte, a Zákon vás tresce jako přestupníky. **10** Nebo kdo by koli celého Zákona ostříhal, přestoupil by pak v jediném, učiněn jest všemi vinen. **11** Ten zajisté, kteréž řekl: Nesesmilníš, takéž jest řekl: Nezabiješ. Pakli bys nesesmilnil, ale zabil bys, učiněn jsi přestupníkem Zákona. **12** Tak mluvte a tak čírite, jakožto ti, kteříž podle zákona svobody souzeni býti máte. **13** Nebo odsouzení bez milosrdenství stane se tomu, kdož nečiní milosrdenství, ale chlubí' se milosrdenstvím proti odsudku. **14** Co prospěje, bratří moji, praví-li se kdo víru míti, a nemá-li skutků? Zdaliž jej ta víra může spasiti? **15** A kdyby bratr neb sestra neodění byli, a opuštění z strany každodenního pokrmu, **16** Řekl by pak jim někdo z vás: Jděte v pokoji a zhřejte se, a najezte se, avšak nedali byste jim potřeby tělesné, což to platno bude? **17** Takž i víra, nemá-li skutků, mrtvat' jest sama v sobě. **18** Ale dí někdo: Ty víru

máš, a já mám skutky. Ukažíž ty mi víru svou z skutků 15 Není' zajisté ta moudrost shůry sstupující, ale jest svých, a já' tobě ukáží víru svou z skutků svých. 19 zemská, hovadná a dábeleská. 20 Nebo kdežt' jest Ty věříš, že jest jeden Bůh. Dobře činíš. I däblové' závist a rozdráždění, tu jest roztržka a všeliké dílo tomu věří, avšak třesou se. 21 Ale chceš-liž věděti, zlé. 22 Ale moudrost, kteráž jest shůry, nejprve zajisté ó člověče marný, že víra bez skutků jest mrvá? 23 jest čistotná, potom pokojná, mírná, povolná, plná Abraham otec náš zdali ne z skutků ospravedlněn milosrdenství a ovoce dobrého, bez rozsuzování a jest, obětovav syna svého Izáka na oltář? 24 Vídíš-li, bez pokrytství. 25 Ovoce pak spravedlnosti v pokoji že víra napomáhala skutkům jeho a z skutků víra rozsívá se těm, kteříž pokoj působí.

dokonalá byla? 26 A tak naplněno jest Písmo, říkoucí: I uvěřil Abraham Bohu, a počteno jest jemu to za spravedlnost, a přítelom Božím nazván jest. 27 Vidíš-liž tedy, že z skutků ospravedlněn bývá člověk a ne z víry toliko? 28 Též podobně i Raab nevěstka zdali ne z skutků ospravedlněna jest, přijavši posly a jinou cestou pryč je vypustivší? 29 Nebo jakož tělo bez duše jest mrvé, takt' i víra bez skutků jest mrvá.

3 Nebuděte mnozí mistři, bratří moji, vědouce, že bychom těžší odsouzení vzali. 2 V mnohem zajisté klesáme všickni. Kdožt' neklesá v slovu, tent' jest dokonalý muž, mohoucí jako uzdou spravovati všecko tělo. 3 An my koně v uzdu pojímáme, aby nám povolni byli, a vším tělem jejich vládneme. 4 An i lodí tak veliké jsouce a prudkými větry hnány bývajíce, však i nejmenším veslem bývají sem i tam obracíny, kamžkoli líbí se tomu, kdož je spravuje. 5 Tak i jazyk malý úd jest, avšak veliké věci provodí. Aj, maličký oheň, kterak veliký les zapálí! 6 A jestiť jazyk jako oheň a svět nepravosti. Takt' jest, pravím, postaven jazyk mezi údy našimi, nanečišťující celé tělo, a rozpalující kolo narození našeho, jsa rozněcován od ohně pekelného. (Geenna g1067) 7 Všeliké zajisté přirození i zvěři, i ptactva, i hadů, i mořských potvor bývá zkroceno, a jest okroceno od lidí; 8 Ale jazyka žádny z lidí zkrotiti nemůže; tak jest nezkrotitelné zlé, pln jsa jedu smrtelného. 9 Jím dobrořečíme Bohu Otci a jím zlořečíme lidem, ku podobenství Božímu stvořeným. 10 Z jedných a týchž úst pochází dobrořečení i zlořečení. Ne takt' býti má, bratří moji. 11 Zdaliž studnice jedním pramenem vydává sladkou i hořkou vodu? 12 Zdaliž může, bratří moji, fíkový strom nésti olivky, aneb vinný kmen fíky? Takt' žádná studnice slané a sladké vody spolu vydávati nemůže.

13 Kdo jest moudrý a umělý mezi vámi? Ukažíž dobrým obcováním skutky své v krotké moudrosti. 14 Pakliž máte mezi sebou hořkou závist a zdráždění v srdeci svém, nechlubte se a neklamejte proti pravdě.

4 Odkud pocházejí bojové a vády mezi vámi? Zdali ne odtud, totiž z libostí vašich, kteréž rytěřují v údech vašich? 2 Žádáte, a nemáte; závidíte sobě, a dychtíte po tom, což sobě zalibujete, a nemůžete dosáhnouti; bojujete a válčíte, avšak toho, oč usilujete, nemáte, protože neprosíte. 3 Prosíte, a nebeřete, protože zle prosíte, abyste na své libosti vynakládali.

4 Cizoložníci a cizoložnice, což nevíte, že přízeň světa jest nepřítelkyně Boží? A protož kdo by koli chtěl být přítelom tohoto světa, nepřítelom Božím učiněn bývá. 5 Což mníte, že nadarmo dí Písmo: Zdali k

závisti nakloňuje duch ten, kterýž přebývá v nás? 6 Nýbrž hojnější dává milost. Nebo dí: Bůh se pyšným protiví, ale pokorným dává milost. 7 Poddejež se tedy Bohu, a zepřetež se däblu, i utečet' od vás.

8 Přibližte se k Bohu, a přiblížit' se k vám. Umejte ruce, hríšníci, a očistě srdce vy, jenž jste dvojitě myslí. 9 Souženi budte, a kvělte, a pláchte; smích váš obratiž se v kvílení, a radost v zámutek. 10 Ponižte se před obličejem Páně, a povyšít' vás. 11 Neutrhejež jedni druhým, bratří. Kdož utrhá bratru a soudí bratra svého, utrhá Zákonu a soudí Zákon. Soudiš-li pak

Zákon, nejsi plnitel Zákona, ale soudce. 12 Jedent' jest vydavatel Zákona, kterýž může spasiti i zatrati. Ty kdo jsi, jenž soudiš jiného? 13 Ale nuže vy, kteříž říkáte: Dnes nebo zítra vypravíme se do onoho města, a pobudeme tam přes celý rok, a budeme kupčiti, a něco zíštěme; 14 (Ješto nevíte, co zítra bude. Nebo jaký' jest život váš? Pára zajisté jest, kteráž se na malíčko ukáže, a potom zmizí.) 15 Místo toho, co byste měli říci: Bude-li Bůh chtít, a budeme-li živi, i učiníme toto nebo onono. 16 Vy pak chlubíte se v pýše své. Všeliká taková chlouba zlá jest. 17 A protož kdo umí dobře činiti, a nečiní, hřich má.

5 Nuže nyní, boháči, plačte, kvílice nad bídami svými, kteréž přijdou. 2 Zboží vaše shnilo a roucho vaše zmolovatělo. 3 Zlato vaše a stříbro zerzavělo, a

rez jejich bude na svědectví proti vám, a zřířet' těla vaše jako oheň. Shromáždili jste poklad ku posledním dnům. 4 Aj, mzda dělníků, kteříž žali krajiny vaše, při vás zadržaná, křičí, a hlas volání ženců v usí Pána zástupů vešel. 5 Rozkoš jste provodili na zemi a zbujněli jste; vykrmili jste srdce vaše jakožto ke dni zabití. 6 Odsoudili jste a zamordovali spravedlivého, a neodpíral vám. 7 A protož trpěliví budte, bratří, až do příchodu Páně. Aj, oráč očekává drahého užitku zemského, trpělivě nař očekávaje, až by přjal podzimní i jarní déšť. 8 Budtež i vy trpěliví a potvrzuje srdci vašich; neboť se přibližuje příští Páně. 9 Nevzdychejtež k Bohu jedni proti druhým, bratří, abyste nebyli odsouzeni. Aj, Soudce již přede dveřmi stojí. 10 Ku příkladu snášení protivenství a dlouhočekání, bratří moji, vezměte proroky, kteříž mluvíváli ve jménu Páně. 11 Aj, blahoslavíme ty trpělivé. O trpělivosti Jobově slýchali jste, a dokonání Páně viděli jste; nebo velmi jest milosrdný Pán a lítostivý. 12 Přede všemi pak věcmi, bratří moji, nepřisahejte, ani skrize nebe, ani skrize zemi, ani kteroukoli jinou přísahou, ale bud' řeč vaše: Jistě, jistě, nikoli, nikoli, abyste neupadli v odsouzení. 13 Jest-li kdo z vás zkormoucený? Modliž se. Pakli jest kdo myslí dobré? Prozpevuj Pánu. 14 Stůně-li kdo z vás? Zavolej starších sboru, a oni modltež se za něj, mažíce jej olejem ve jménu Páně. 15 A modlitba víry uzdraví neduživého, a pozdvihnet' ho Pán; a jestliže jest co prohřešil, budet' jemu odpuštěno. 16 Vyznávejtež se pak jedni druhým z hřichů svých, a modlite se jedni za druhé, abyste uzdraveni byli. Mnohot' zajisté může modlitba spravedlivého opravdová. 17 Eliáš Člověk byl týmž bídám jako i my poddaný, a modlitbou modlil se, aby nepršelo, i nepršel déšť na zemi za tři léta a za šest měsíců. 18 A zase modlil se, i vydalo nebe déšť, a země zplodila ovoce své. 19 Bratří, jestliže by kdo z vás pobloudil od pravdy, a někdo by jej napravil, 20 Věziž, že ten, kdož by odvrátil hříšníka od bludné cesty jeho, vysvobodí duši jeho od smrti a přikryje množství hřichů.

1 Petrův

1 Petr, apoštol Ježíše Krista, příchozím rozptýleným v Pontu, Galacii, Kappadocii, v Azii a v Bitynii, **2** Vyvoleným podle předzvědění Boha Otce, v posvěcení Ducha svatého, ku poslušenství a skropení krví Ježíše Krista: Milost vám a pokoj rozmnožen bud'. **3** Požehnaný Bůh a Otec Pána našeho Ježíše Krista, kterýžto podle mnohého milosrdenství svého znovu zplodil nás v naději živou skrze vzkříšení Ježíše Krista z mrtvých, **4** K dědictví neporušitelnému a neposkvrněnému a neuvadlému, kteréž se chová v nebesích, nám, **5** Kteřížto mocí Boží ostříhlání býváme skrze víru k spasení, kteréž hotovo jest, aby zjeveno bylo v času posledním. **6** V čemžto veselíte se, maličko nyní, (jestliže kdy potřebí jest,) zkormouceni jsouce v rozličných pokušeních, **7** Aby zkušení víry vaší, kteráž jest mnohem dražší nežli zlato, jenž hyne, avšak se v ohni zkušuje, nalezeno bylo vám k chvále, a ke cti i k slávě při zjevení Ježíše Krista. **8** Kteréhožto neviděvše, milujete; kteréhožto nyní nevidouce, avšak v něho věříce, veselíte se radostí nevýmluvnou a oslavenu, **9** Docházejíce konce víry vaší, spasení duší vašich, **10** O kterémžto spasení bedlivě přemyšlovali a je vystihati usilovali proroci, kteríž o té milosti, jenž se vám státi měla, prorokovali, **11** Snažujíce se tomu vyrozuměti, na který aneb jaký čas mínil by ten, kterýž v nich byl, Duch Kristův, předpovídající o utrpeních Kristových a o veliké slávě za tím jdoucí. **12** Kterýmž zjeveno jest, že ne sobě, ale nám tím přisluhovali, což jest vám nyní zvěstováno skrze ty, kteříž vám kázali evangelium, v Duchu svatém seslaném s nebe, na kteréžto věci žádostivi jsou andělé patřiti. **13** Protož přepášice bedra myslí vaší, a střízliví jsouce, dokonale doufejte v té milosti, kteráž vám dána bude při zjevení Ježíše Krista, **14** Jakožto synové poslušní, nepřirovnávajíce se prvním neznámosti vaší žádostem. **15** Ale jakž ten, kterýž vás povolał, Svatý jest, i vy svatí ve všem obcování vašem, budte; **16** Jakož napsáno jest: Svatí budte, nebo já Svatý jsem. **17** A poněvadž Otcem nazýváte toho, kterýž bez přijímání osob soudí vedle skutků jednoho každého, vizte, abyste v bázni Páně čas vašeho zde putování konali, **18** Vědouce, že ne těmi porušitelnými věcmi, stříbrem nebo zlatem, vykoupeni jste z marného vašeho obcování podle ustanovení

otců, **19** Ale drahou krví jakožto Beránka nevinného a neposkvrněného, Krista, **20** Předzvěděného zajisté před ustanovením světa, zjeveného pak v časích posledních pro vás, **21** Kteříž skrze něho věříte v Boha, jenž jej vzkřísil z mrtvých, a dal jemu slávu, tak aby víra vaše a naděje byla v Bohu. **22** Poněvadž duše své očistili jste poslušenstvím pravdy skrze Ducha svatého, k milování neošemetnému bratrstva, z čistého tedy srdce jedni druhé milujete snažně, **23** Znovu zrozeni jsouce ne z porušitelného semene, ale z neporušitelného, totíž skrze živé slovo Boží a zůstávající na věky. (aiōn g165) **24** Nebo všeliké tělo jest jako tráva, a všeliká sláva člověka jako květ trávy. Usvadla tráva, a květ její spadl, **25** Ale slovo Páně zůstává na věky. Totož pak jest to slovo, kteréž zvěstováno jest vám. (aiōn g165)

2 Protož složice zlost, a všelikou lešt, a pokrytství, a závist, i všecka utehání, **2** Jakožto nyní zrozená nemluvňátka, mléka beze Isti, to jest Božího slova žádostivi budte, abyste jím rostli, **3** Jestliže však okusili jste, kterak dobrativý jest Pán. **4** K kterémužto přistupujíce, jakožto k kameni živému, od lidí zajisté zavrženému, ale od Boha vyvolenému a drahému, **5** I vy, jakožto kamení živé, vzdělávejte se v dům duchovní, kněžstvo svaté, k obětování duchovních obětí, vzácných Bohu skrze Jezukrista. **6** A protož praví Písmo: Aj, zakládám' na Sionu kámen úhelný, vybraný a drahý, a v kterýž kdokoli věří, nikoli nebude zahanben. **7** Vám tedy věřícím jest drahý, ale nepovolný kámen, kterýž zavrhlí ti, jenž stavěli, tent' jest učiněn v hlavu úhelní, a kámen úrazu, a skála pohoršení, **8** Totíž těm, jenž se urážejí na slovu, nepovolní jsouce, k čemuž i odložení jsou. **9** Ale vy jste rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid dobytý, abyste zvěstovali ctnosti toho, kterýž vás povolal ze tmy v předivné světlo své. **10** Kteříž jste někdy ani lidem nebyli, nyní pak jste lid Boží; kteříž jste někdy byli nedošli milosrdenství, již nyní jste došli milosrdenství. **11** Nejmilejší, prosímt' vás, abyste jakožto příchozí a pohostinní zdržovali se od tělesných žádostí, kteréž rytějú proti duši, **12** Obcování vaše mezi pohany majíce dobré, aby místo toho, kdež utrhají vám jako zločincům, dobré skutky vaše spatřujíce, velebili Boha v den navštívení. **13** Poddání tedy budte všelikému lidskému zřízení pro Pána, budto králi, jako nejvyššímu, **14** Budto

vladarům, jako od něho poslaným, ku pomstě zle milovati život, a viděti dny dobré, zkrocujž jazyk svůj činících a k chvále dobře činících. 15 Nebo tak od zlého, a ústa jeho at' nemluví lsti. 11 Uchyl se jest vůle Boží, abyste dobré činíce, zacpali ústa od zlého, a čin dobré; hledej pokoje, a stihej jej. 12 nemoudrých lidí z neznámosti vám utrhajících. 16 Nebo oči Páně obrácené jsou na spravedlivé a uši Budtež jako svobodní, však ne jako zastření majíce jeho k prosbám jejich, ale zuřivý obličej Páně na ty, své zlosti svobodu, ale jakožto služebníci Boží. 17 kteříž činí zlé věci. 13 A kdo jest, ješť by vám zle Všecky ctěte, bratrstvo milujte, Boha se bojte, krále učinil, jestliže budete následovníci dobrého? 14 Ale v uctivosti mějte. 18 Služebníci oddání budte ve kdybyste pak i trpěli pro spravedlnost, blahoslavení vši bázni pánum, netolikо dobrým a mírným, ale i jste. Strachu pak jejich nebojte se, ani se kormutte, zlým. 19 Neb tot' jest milé, jestliže kdo pro svědomí 15 Ale Pána Boha posvěcujte v srdcích vašich. Hotovi Boží snáší zámutky, trpě bez viny. 20 Nebo jaká jest pak budte vždycky k vydání počtu všelikému, kdož by chvála, byste pak i snášeli pohlavkování, hřešice? od vás požádal zprávy z naděje té, kteráž jest v vás, Ale jestliže dobré činíce, a bez viny trpíce, snášíte, tot' a to s tichostí a s bázni, 16 Majíce dobré svědomí, jest milé před Bohem. 21 Nebo i k tomu povoláni jste, aby za to, že utrhají vám jako zločincům, zahanbeni jako i Kristus trpěl za nás, nám pozůstaviv příklad, byli ti, kteříž hanějí vaše ctné v Kristu obcování. 17 abychom následovali šlépějí jeho. 22 Kterýž hřichu Lépet' jest zajisté, abyste dobré činíce, líbilo-li by se neučinil, aniž jest lešt nalezena v ústech jeho. 23 tak vůli Boží, trpěli, nežli zle činíce. 18 Nebo i Kristus Kterýžto, když mu zlořečili, nezlořečil zase; trpěv, jedinou za hřichy trpěl, spravedlivý za nespravedlivé, nehroutil, ale poroučel křivdy tomu, jenž spravedlivě aby nás přivedl k Bohu, umrven jsa z strany těla, soudí. 24 Kterýžto hřichy naše na svém těle sám vnesl ale obživen z strany Ducha. 19 Skrze něhož i těm, na dřevo, abychom hřichům zemrouce, spravedlnosti kteříž jsou již v žaláři, duchům přicházejí kázával, živi byli, jehož zsinalostí uzdraveni jste. 25 Nebo jste 20 Někdy nepopolným, když ono jednou očekávala byli jako ovce bloudící, ale již nyní obráceni jste ku Boží snášelivost za dnů Noé, když dělán byl koráb, v pastýři a biskupu duší vašich.

3 Též podobně i ženy budte oddané mužům svým, aby, byť pak kteří i nevěřili slovu, skrze zbožné obcování žen bez slova získání byli, 2 Spatřujíce v bázni svaté vaše obcování. 3 Kterýchžto ozdoba budí ne ta zevnitřní, v spletání vlasů, a províjení jich zlatem, anebo v odívání pláštů, 4 Ale ten skrytý srdce člověk, záležející v neporušitelnosti krotkého a pokojného ducha, kterýžto před obličejem Božím velmi drahý jest. 5 Tak jsou zajisté někdy i ony svaté ženy, kteréž naději měly v Bohu, ozdobovaly se, oddané pošecken čas, což ho ještě zůstává. 3 Dostit' jest byše manželům svým, 6 Jako Sára poslušna byla zajiště nám na tom přeběhlém času života našeho, v Abrahama, pánum jej nazývajici; jejížto vy jste dcerky, němž jsme vůli těla podle obyčeje pohanů páchali, dobré činíce a nebojíce se žádného přešrašení. 7 chodivše v nestydatých chlipnostech, v žádostech, Též podobně i muži spolu s nimi bydlíce podle umění, v zbytečném pití vína, v hodování, v opilství a v jakožto mdlejšímu osudí ženskému udělujíce cti, ohyzdném modlosloužení. 4 A protož když se k spoludědičkám života milosti, aby modlitby nim nepřipojujete v takovém jejich vydávání se v vaše neměly překážky. 8 A tak sumou, všickni rozpustili, zdá se jim to cosi nového býti, a rouhají budte jednomyslní, jedni druhých bíd čitelní, bratrstva se tomu. 5 Tit' vydadí počet tomu, kterýž hotov jest milovníci, milosrdní, dobrativi, 9 Neodplacujíce zlého souditi živé i mrtvé. 6 Proto jest zajisté i mrtvým za zlé, ani zlořečenství za zlořečenství, ale raději kázáno evangelium, aby souzeni byli podle lidí, to dobrořečice, vědouce, že jste k tomu povoláni, abyste jest z strany těla, ale živi byli podle Boha duchem. 7 požehnání dědičně obdrželi. 10 Nebo kdož chce Všemut' se pak přiblížuje konec. 8 A protož budte

kterémžto málo, to jest osm duší, zachováno jest u vodě. 21 K čemužto připodobněn jsa nyní křest, i nás spaseny činí, ne to tělesné špíny smytí, ale dobrého svědomí u Boha dotázání, skrze vzkříšení Ježíše Krista. 22 Kterýž všed v nebe, jest na pravici Boží, podmaniv sobě anděly, i mocnosti, i moci.

4 Poněvadž tedy Kristus trpěl za nás na těle, i vy také týmž myšlením odní budte, totiž že ten, kdož na těle trpěl, přestal od hřichu, 2 K tomu, aby již nebyl více tělesným žádostem, ale vůli Boží v těle živ, pošecken čas, což ho ještě zůstává. 3 Dostit' jest zajiště nám na tom přeběhlém času života našeho, v chodivše v nestydatých chlipnostech, v žádostech, Též podobně i spoludědičkám života milosti, aby modlitby nim nepřipojujete v takovém jejich vydávání se v vaše neměly překážky. 4 A tak sumou, všickni rozpustili, zdá se jim to cosi nového býti, a rouhají budte jednomyslní, jedni druhých bíd čitelní, bratrstva se tomu. 5 Tit' vydadí počet tomu, kterýž hotov jest milovníci, milosrdní, dobrativi, 6 Proto jest zajisté i mrtvým za zlé, ani zlořečenství za zlořečenství, ale raději kázáno evangelium, aby souzeni byli podle lidí, to dobrořečice, vědouce, že jste k tomu povoláni, abyste jest z strany těla, ale živi byli podle Boha duchem. 7 požehnání dědičně obdrželi. 8 A protož chce Všemut' se pak přiblížuje konec. 8 A protož budte

střední a bedliví k modlitbám. Přede vším pak lásku jedni k druhým opravdovou mějte; nebo láska přikryje množství hřichů. 9 Budete vespolek přívětiví k hostem, bez reptání. 10 Jeden každý jakž vzal od Boha dar, tak vespolek tím sobě přisluhujte, jako dobrí šafáři rozličné milosti Boží. 11 Mluví-li kdo, mluvíž jako řeči Boží; jestliže kdo přisluhuje, činiž to jakožto z moci, kteréž jemu uděluje Bůh, aby ve všem slaven byl Bůh skrze Ježukrista, kterémuž jest sláva a císařství na věky věků. Amen. (aiōn g165) 12 Nejmilejší, nebudíž jako by se vám něco nového přihodilo. 13 Ale z toho, že jste účastní utrpení Kristových, radujte se, abyste i při zjevení slávy jeho radovali se s veselím. 14 Trpíte-li pohanění pro jméno Kristovo, blahoslagení jste. Nebo Duch ten slávy a Boží na vás odpočívá, kterémužto z strany jich zajisté rouhání se děje, ale z strany vaší oslavován bývá. 15 Žádný pak z vás netrp jako vražedník, aneb zloděj, neb zločinec, anebo všeťecný. 16 Jestliže pak kdo trpí jako křesťan, nestyd' se za to, ale oslavujž Boha v té částce. 17 Neboť jest čas, aby se začal soud od domu Božího. A poněvadž nejprv začíná se od nás, jakýž bude konec těch, kteříž nejsou povolni evangelium Božímu? 18 A poněvadž spravedlivý sotva k spasení přichází, bezbožný a hříšník kde se ukáže? 19 A protož i ti, kteříž trpí podle vůle Boží, jakožto věrnému Stvořiteli at' poroučejí duše své, dobře činíce.

5 Starých, kteříž mezi vámi jsou, prosím já spolustarší, a svědek Kristových utrpení, a budoucí, kteráž zjevena bude, slávy účastník: 2 Paste stádo Boží, kteréž při vás jest, opatrujice je, ne bezděky, ale dobrovolně, ne pro mrzký zisk, ale ochotně, 3 Ani jako panujíce nad dědictvím Páně, ale jako příkladem jsouce stádu. 4 A když se ukáže kníže pastýřů, vezmete tu neuvadlou korunu slávy. 5 Podobně i mládenci, budte oddání starším. A všickni oddanost jedni druhým ukazujte, pokorou vnitř se ozdobte. Bůh zajisté pyšným se protiví, ale pokorným dává milost. 6 Pokořtež se tedy pod mocnou ruku Boží, aby vás povýšil časem svým, 7 Všelikou péčí vaši uvrhouce na něj. Nebo onť má péči o vás. 8 Střízliví budte, bděte; nebo protivník váš dábel jako lev řvoucí obchází, hledaje, koho by sežral. 9 Jemužto odpírejte, silní jsouce u víře, vědouce, že tatáž utrpení bratrstvo vaše, kteréž na světě jest, obklíčují. 10 Bůh pak

všeliké milosti, kterýž povolal nás k věčné slávě své v Kristu Ježíši, když maličko potrpíte, on dokonalé vás učíň, utvrd' zmocni i upěvni. (aiōnios g166) 11 Jemuž sláva a císařství na věky věků. Amen. (aiōn g165) 12 Po Silvánovi, vám věrném bratu, tak za to mám, že jsem psal vám krátce, napomína je a osvědčuje, že tato jest pravá milost Boží, v kteréž stojíte. 13 Pozdravuje vás ta církev, kteráž jest v Babyloně, účastnice vyvolení vašeho, a Marek syn můj. 14 Pozdravtež jedni druhých v políbení laskavém. Pokoj vám divný ten příšly na vás oheň, pro zkušení vás, vám všechném, kteříž jste v Kristu Ježíši. Amen.

2 Petrův

1 Šimon Petr, služebník a apoštol Ježíše Krista, těm, kteříž spolu s námi zároveň drahé dosáhlí víry, pro

spravedlnost Boha našeho a Spasitele Jezukrista: **2** Milost vám a pokoj rozmnožen bud' skrze známost Boha a Ježíše Pána našeho. **3** Jakož nám od jeho Božské moci všecko, což potřebí bylo k životu a ku zbožnosti, darováno jest, skrze známost toho, kterýž povolal nás k slávě a k ctnosti. **4** Odkudžto veliká nám a drahá zaslíbení dána jsou, tak abyste skrze ně Božského přirození účastníci učiněni byli, utekše porušení toho, kteréž jest na světě v žádostech zlých. **5** A na to pak vy všecku snažnost svou vynaložíce, prokazujete u vře své ctnost, a v ctnosti umění, **6** V umění pak zdrželivost, a v zdrželivosti trpělivost, v trpělivosti pak zbožnost, **7** V zbožnosti pak bratrstva milování, a v milování bratrstva lásku. **8** Ty zajisté věci když budou při vás a to rozhojněné, ne prázdné, ani neužitečné postaví vás v známosti Pána našeho Jezukrista. **9** Nebo při komž není těchto věcí, slepýt' jest, a toho, což vzdáleno jest, nevida, zapomenuv na očištění svých starých hříchů. **10** Protož, bratři, raději snažte se pevně povolání své i vyvolení učiniti; nebo to činíce, nepadnete nikdy. **11** Takt' zajisté hojně způsobeno vám bude vijit' k věčnému království Pána našeho a Spasitele Jezukrista. (aiōnios g166) **12** Protož nezanedbámt' vždycky vám připomínati těch věcí, ačkoli uměl i utvrzení jste v přítomné pravdě. **13** Nebot' to mám za spravedlivé, dokudž jsem v tomto stánku, abych vás probuzoval napomínáním, **14** Věda, že brzké jest složení stánku mého, jakož mi i Pán nás Ježíš Kristus oznámil. **15** Přičinímt' se i o to, abyste vy po odchodu mérm často se na ty věci rozpomínati mohli. **16** Nebo ne nějakých vtipně složených básní následujíce, známu učinili jsme vám Pána našeho Jezukrista moc a příchod, ale jakožto ti, kteříž jsme očima svýma viděli jeho velebnost. **17** Přijalt' jest zajisté od Boha Otce čest a slávu, když se stal k němu hlas takový od velebné slávy: Tentot' jest ten můj milý Syn, v němž mi se zalíbilo. **18** A ten hlas my jsme slyšeli s nebe pošlý, s ním byvše na oné hoře svaté. **19** A mámet' přepevnou řeč prorockou, kteréžto že šetříte jako svíce, Jenž svítí v temném místě, dobře činíte, až by se den rozednil a dennice vzešla v srdečích vašich, **20** Toto nejprve znajíce, že

žádného proroctví Písma svatého výklad nezáleží na rozumu lidském. **21** Nebo nikdy z lidské vůle nepošlo proroctví, ale Duchem svatým puzeni jsouce, mluvili svatí Boží lidé.

2 Bývali pak i falešní proroci v lidu, jakož i mezi vám budou falešní učitelé, kteříž chytře uvedou sekty zatracení, i toho Pána, kterýž je vykoupil, zapírajíce, uvodíce na sebe rychlé zahynutí. **2** A mnozí následovati budou jejich zahynutí, skrze něž cesta pravdy bude v porouhání dávána. **3** A lakomě skrze vymyšlené řeči vámí kupčiti budou; kterýchžto odsouzení již dávno nemešká, a zahynutí jejich nespí. **4** Nebo poněvadžť Bůh andělum, kteříž zhřešili, neodpustil, ale strhna je do žaláře, řetězům mrákoty oddal, aby k odsouzení chování byli, (Tartaroō g5020) **5** I onomu prvnímu světu neodpustil, ale sama osmého Noé, kazatele spravedlnosti, zachoval, když potopu na svět bezbožníků uvedl. **6** A města Sodomských a Gomorských v popel obrátil, podvrácením odsoudil, příklad budoucím bezbožníkům na nich ukázav, **7** A spravedlivého Lota, ztrápeného těch nešlechetníků chlipným obcováním, vytrhl. **8** Ten zajisté spravedlivý, bydliv mezi nimi, den ode dne hleděním i slyšením spravedlivou duši nešlechetnými jejich skutky trápal. **9** Umit' Pán zbožné z pokušení vytrhnouti, nepravých pak ke dni soudu potrestaných dochovati, **10** A zvláště těch, jenž po těle v žádosti nečisté chodí, a vrchností pohrdají, jsou i smělí, sobě se zalibujíci, neostýchají se důstojnostem porouhati. **11** Ješto andělé, jsouce větší v síle a v moci, nečiní proti nim přede Pánem potupného soudu. **12** Tito pak jako nerozumná hovada, kteráž za přirozením jdou, zplozená k zjímání a k zahynutí, tomu, čemuž nerozumějí, rouhajíce se, v tom svém porušení zahynou, **13** A tak odplatu nepravosti své ponesou, jakožto ti, kteřížto sobě za rozkoš položili, aby se na každý den v libostech svých kochali, nejsouce než poskvurny a mrzkosti, ti, kteříž s vámí hodujíce, v svých lstech se kochají, **14** Oči majíce plné cizoložstva, a bez přestání hřesící, přeluzujíce duše neustavičné, srdce majíce vycvičené v lakomství, synové zlořečenství. **15** Kteříž opustivše cestu přímou, zbloudili, následujíce cesty Balámovy, syna Bozorova, kterýž mzdu nepravosti zamíloval. **16** Ale měl, od koho by pokáran byl pro svůj výstupek. Nebo jhu poddaná oslice němá, člověčím hlasem

promluvivší, zbránila nemoudrosti proroka. **17** Tit' jsou jeho čekáme, v kterýchžto spravedlnost přebývá. **14** studnice bez vody, a mlhy vichrem zbourěné, jimžto Protož, nejmilejší, takových věcí čekajíce, snažeze se, mrákota tmy chová se na věčnost. (**questioned**) **18** abyste bez poskvrny a bez úhony před ním nalezeni Nebo přepyšně marné věci vypravujíce, žádostmi těla byli v pokoji; **15** A Pána našeho dlouhočekání za a chlipnostmi loudí ty, kteríž byli vpravdě utekli od spasení méjte, jakož i milý bratr náš Pavel, podle těch, jenž bludu obcují, **19** Slibujíce jím svobodu, ješť sobě dané moudrosti, psal vám, **16** Jako i ve všech sami jsou služebníci porušení, poněvadž od kohož epištolách svých, mluvě v nich o těch věcech. Mezi kdo jest přemožen, tomu jest i v službu podroben. nimiž některé jsou nesnadné k vyrozumění, kterýchžto **20** Jestliže pak ti, jenž ušli poskvrn světa, skrze neučení a neutvrzení natahují, jako i jiných Písem, k známost Pána a Spasitele Jezukrista, opět zase v to svému vlastnímu zatracení. **17** Vy tedy, nejmilejší, zapleteni jsouce, přemoženi byli, učiněn jest poslední to prve vědouce, střeztež se, abyste bludem těch způsob jejich horší nežli první. **21** Lépe by zajisté nešlechetných lidí nebyli pojati a nevypadli od své jim bylo nepoznávat cesty spravedlnosti, nežli po nabytí známosti odvrátiti se od vydaného jím svatého pevnosti. **18** Ale rozmáhejež se v milosti a v známosti přikázání. **22** Ale přihodilo se jím to, což se v přísloví Pána našeho a Spasitele Jezukrista, jemuž sláva i pravém říkává: Pes navrátíl se k vývratku svému, a svině umytá do kaliště bláta.

3 Nejmilejší, již toto druhý list vám příši, v kterýchžto listech vzbuzuji skrze napomínání vaši upřímnou mysl, **2** Abyste pamatovali na slova předpověděná od svatých proroků, a na přikázání vydané vám od nás apoštólů Pána a Spasitele, **3** Toto nejprve vědouce, žeť přijdou v posledních dnech posměvači, podle svých vlastních žádostí chodící, **4** A říkajíci: Kdež jest to zaslíbování příchodu jeho? Nebo jakž otcové naši zesnuli, všecko tak trvá od počátku stvoření. **5** Tohož zajisté z úmysla věděti nechtí, že nebesa již dávno slovem Božím byla učiněna, i země z vody a na vodě upevněna. **6** Pročež onen první svět vodou jsa zatopen, zahynul. **7** Ta pak nebesa, kteráž nyní jsou, i země, týmž slovem odložena jsou a zachována k ohni, ke dni soudu a zatracení bezbožných lidí. **8** Ale tato jedna věc nebudí před vámi skryta, nejmilejší, že jeden den u Pána jest jako tisíc let, a tisíc let jako jeden den. **9** Nemešká! Pán s naplněním slibů, (jakož někteří za to mají, že obmeškává,) ale shovívá nám, nechtě, aby kteří zahynuli, ale všickni ku pokání se obrátili. **10** Přijdet' zajisté den Páně, jako zloděj v noci, v kterémžto nebesa jako v prudkosti vichru pominou, a živlové pálivostí ohně rozplynou se, země pak i ty věci, kteréž jsou na ní, vypáleny budou. **11** Poněvadž tedy to všecko má se rozplynouti, jací pak vy býti máte v svatých obcování a v zbožnosti, **12** Očekávajíce a chvátajíce ku příští dne Božího, v němžto nebesa, hořice, rozpustí se, a živlové pálivostí ohně rozplynou se? **13** Nového pak nebe a nové země podle zaslíbení

1 Janův

1 Což bylo od počátku, což jsme slýchali, co jsme očima svýma viděli, a co jsme pilně spatřili, a čeho se ruce naše dotýkaly, o slovu života, **2** (Nebo ten život zjeven jest, a my jsme viděli jej, a svědčíme, i zvěstujeme vám ten život věčný, který byl u Otce, a zjeven jest nám.) (aiōnios g166) **3** Což jsme viděli a slyšeli, to vám zvěstujeme, abyste i vy s námi obecenství měli, a obecenství naše aby bylo s Otcem i s Synem jeho Jezukristem. **4** A totot' píšeme vám, aby radost vaše byla plná. **5** Tot' jest tedy zvěstování to, kteréž jsme slýchali od něho, a zvěstujeme vám: že Bůh jest světlo, a tmy v něm nižádné není. **6** Díme-li, že s ním obecenství máme, a ve tmě chodíme, lžeme a nečiníme pravdy. **7** Paklit' chodíme v světle, jako on jest v světle, obecenství máme vespolek, a krev Ježíše Krista Syna jeho očišťuje nás od všelikého hřachu. **8** Paklit' díme, že hřichu nemáme, sami se svodíme, a pravdy v nás není. **9** Jestliže pak budeme vyznávati hřichy své, věrnýt' jest Bůh a spravedlivý, aby nám odpustil hřichy, a očistil nás od všeliké nepravosti. **10** Díme-li, že jsme nehřešili, činíme jej lhárem, a nenít' v nás slova jeho.

2 Synáčkové moji, totot' vám píši, abyste nehřešili.

Paklit' by kdo zhřešil, přímluvci máme u Otce, Ježíše Krista spravedlivého. **2** A ont' jest oběť slitování za hřichy naše, a netoliko za naše, ale i za hřichy všeho světa. **3** A po tom' známe, že jsme jej poznali, jestliže přikázání jeho ostříháme. **4** Dí-li' kdo: Znám jej, a přikázání jeho neostříhá, lhářt' jest, a pravdy v něm není. **5** Ale kdožt' ostříhá slova jeho, v pravdět' láska Boží v tom jest dokonalá. Po tom' známe, že jsme v něm. **6** Kdo praví, že v něm zůstává, mát', jakž on chodil, i tento tak choditi. **7** Bratři, ne nějaké nové přikázání vám píši, ale přikázání staré, kteréž jste měli od počátku. A to přikázání staré jestit' slovo to, kteréž jste slyšeli od počátku. **8** A zase přikázání nové píši vám, kteréžto jest pravé i v něm i v vás. Nebo tma pomíjí, a světlo to pravé již svítí. **9** Kdo praví, že jest v světle, a bratra svého nenávidí, v temnosit' jest až posavad. **10** Kdož miluje bratra svého, v světle zůstává, a pohoršení v něm není. **11** Ale kdož nenávidí bratra svého, v temnosti jest, a v temnosti chodí, a neví, kam jde; nebo temnost

oslepila oči jeho. **12** Píši vám, synáčkové, žeť jsou vám odpuštěni hřichové pro jméno jeho. **13** Píši vám, otcové, že jste poznali toho, kterýž jest od počátku. Píši vám, mládenci, že jste zvítězili nad zlým. **14** Píši vám, dítky, že jste poznali Otce. Psal jsem vám, otcové, že jste poznali toho, kterýž jest od počátku. Psal jsem vám, mládenci, že silní jste, a slovo Boží v vás zůstává, a že jste zvítězili nad zlým. **15** Nemilujtež světa, ani těch věcí, kteréž na světě jsou. Miluje-li' kdo svět, není lásky Otcovy v něm. **16** Nebo všecko, což jest na světě, jako žádost těla, a žádost očí, a pýcha života, tot' není z Otce, ale jest z světa. **17** A svět hyne i žádost jeho, ale kdož činí vůli Boží, ten trvá na věky. (aiōn g165) **18** Dítky, poslední hodina jest, a jakož jste slýchaly, že antikrist přijíti má, i nynít' antikristové jsou mnozí. Odkudž známe, že poslední hodina jest. **19** Z nást' jsou vyšli, ale nebyli z nás. Nebo byt' byli z nás, bylit' by zůstali s námi, ale vyšli z nás, aby zjeveni byli, že nejsou všickni z nás. **20** Vy pak máte pomazání od Svatého, a znáte všecko. **21** Nepsal jsem vám proto, že byste neznali pravdy, ale že ji znáte, a že všeliká lež není z pravdy. **22** A kdo jest lhář, nežli ten, kdož zapírá, že Ježíš není Kristus? Tent' jest antikrist; kdot' zapírá Otce, zapírát' i Syna. **23** Každý kdož zapírá Syna, nemát' ani Otce. **24** A protož zůstaniž v vás to, což jste slýchali od počátku. Zůstane-li' v vás to, co jste slýchali od počátku, i vy také v Synu i v Otci zůstanete. **25** A tot' jest to zaslíbení, kteréž nám zaslíbil, totičten' život věčný. (aiōnios g166) **26** Tyto věci psal jsem vám o těch, kteříž vás svodí. **27** Ale pomazání to, kteréž jste vzali od něho, v vás zůstává, a aniž potřebujete, aby kdo učil vás, ale jakž pomazání to učí vás o všech věcech, a pravět' jest a neoklamavatelné, a jakž naučilo vás, tak v něm zůstávejte. **28** A nyní, synáčkové, zůstávejtež v něm, abychom, když by se ukázal, smělé doufání měli, a nebyli zahanbeni od něho v čas příchodu jeho. **29** Poněvadž víte, že on spravedlivý jest, znejtež také, že každý, kdož činí spravedlnost, z něho jest narozen.

3 Pohledte, jakou lásku dal nám Otec, totičten' abychom synové Boží slouli. Protož svět nezná nás, že jeho nezná. **2** Nejmilejší, nyní synové Boží jsme, ale ještět' se neokázalo, co budeme. Vímet' pak, že když se okáže, podobni jemu budeme; nebo viděti jej budeme tak, jakž jest. **3** A každý, kdož má

takovou naději v něm, očišťuje se, jakož i on čistý nebo hřich jest přestoupení zákona. 5 A víte, že on se okázel proto, aby hřichy naše sňal, a hřichu v něm není. 6 Každý tedy, kdož v něm zůstává, nehřeší; ale každý, kdož hřeší, neviděl ho, aniž ho poznal. 7 Synáčkové, nižádný vás nesvod: Kdož činí spravedlnost, spravedlivý jest, jakož i on jest spravedlivý. 8 Kdož činí hřich, z dábla jest; nebo dábel hned od počátku hřeší. Na tot' jest zjeven Syn Boží, aby kazil skutky dáblov. 9 Každý, kdož se narodil z Boha, hřichu nečiní; nebo símě jeho v něm zůstává, aniž může hřešiti, nebo z Boha narozen jest. 10 Po tomto zjevní jsou synové Boží a synové dáblov. Každý, kdož nečiní spravedlnosti, neníť z Boha, a kdož nemiluje bratra svého. 11 Nebo tot' jest to zvestování, kteréž jste slýchali od počátku, abychom milovali jedni druhé. 12 Ne jako Kain, který z toho zlostníka byl a zamordoval bratra svého. A pro kterou příčinu zamordoval ho? Protože skutkové jeho byli zlí, bratra pak jeho byli spravedliví. 13 Nedivtež se, bratři moji, jestliže vás svět nenávidí. 14 My víme, že jsme přeneseni z smrti do života, nebo milujeme bratří. Kdož nemiluje bratra, zůstáváť v smrti. 15 Každý, kdož nenávidí bratra svého, vražedník jest, a víte, že žádný vražedník nemá života věčného v sobě zůstávajícího. (aiōnios g166) 16 Po tomto jsme poznali lásku, že on duši svou za nás položil, i myť tedy máme za bratří duše své klásti. 17 Kdo by pak měl statek tohoto světa, a viděl by bratra svého, an nouzi trpí, a zavřel by srdce své před ním, kterak láска Boží zůstává v něm? 18 Synáčkové moji, nemilujmež slovem, ani jazykem toliko, ale skutkem a pravdou. 19 A po tomto poznáváme, že z pravdy jsme, a před obličejem jeho spokojíme srdce svá. 20 Nebo obviňovalo-lit' by nás srdce naše, ovšemt' Bůh, který jest větší nežli srdce naše a zná všecko. 21 Nejmilejší, jestližet' by nás srdce naše neobviňovalo, smělou doufanlivost máme k Bohu. 22 A začež ho koli prosíme, běřeme od něho; nebo přikázání jeho ostříháme, a to, což jest libého před obličejem jeho, čníme. 23 A totot' jest to přikázání jeho, abychom věřili jménu Syna jeho Jezukrista a milovali jedni druhé, jakož nám dal přikázání. 24 Nebo kdož ostříhá přikázání jeho, v němť zůstává, a on také v něm.

A po tomto poznáváme, že zůstává v nás, totiž po Duchu, kteréhož dal nám.

4 Nejmilejší, ne každému duchu věřte, ale zkušujte duchů, jsou-li z Boha; nebo mnozí falešní proroci výšli na svět. 2 Po tomto znejte Ducha Božího: Všeliký duch, kterýž vyznává Jezukrista v těle příšlého, z Boha jest. 3 Ale všeliký duch, kterýž nevyznává Jezukrista v těle příšlého, není z Boha; nýbrž tot' jest ten duch antikristův, o kterémž jste slýchali, že přijiti má, a jižť jest nyní na světě. 4 Vy pak z Boha jste, synáčkové, a zvítězili jste nad nimi; nebo většíť jest ten, kterýž jest v vás, nežli ten, kterýž jest v světě. 5 Oni z světa jsou, a protož o světu mluví, a svět jich poslouchá. 6 My z Boha jsme. Kdo zná Boha, posloucháti nás; kdož pak není z Boha, neposloucháti nás. A po tomto poznáváme ducha pravdy a ducha bludu. 7 Nejmilejší, milujmež jedni druhé; nebo láska z Boha jest, a každý, kdož miluje, z Boha se narodil, a znáť Boha. 8 Kdož nemiluje, nezná Boha; nebo Bůh láska jest. 9 V tomto zjevena jest láska Boží k nám, že Syna svého toho jednorrozeného poslal Bůh na svět, abychom žili byli skrze něho. 10 V tomto jest láska, ne že bychom my Boha milovali, ale že on miloval nás, a poslal Syna svého oběť slitování za hřichy naše. 11 Nejmilejší, poněvadž tak miloval nás Bůh, i myť máme jedni druhé milovati. 12 Boha žádný nikdy nespatril, ale milujeme-lit' jedni druhé, Bůh v nás přebývá, a láска jeho dokonalá jest v nás. 13 Po tomto poznáváme, že v něm přebýváme, a on v nás, že z Ducha svého dal nám. 14 A myť jsme viděli, a svědčíme, že Otec poslal Syna svého spasitele světa. 15 Kdož by koli vyznával, že Ježíš jest Syn Boží, Bůh v něm přebývá, a on v Bohu. 16 A myť jsme poznali, a uvěřili o lásce, kterouž Bůh má k nám. Bůh láска jest, a kdož v lásce přebývá, v Bohu přebývá, a Bůh v něm. 17 V tomto jest k dokonání svému příšla láска Boží s námi, abychom bezpečné doufání měli v den soudný, kdyžto, jakýž jest on, takovíž i my jsme na tomto světě. 18 Báznet' není v lásce, ale láска dokonalá ven vyhání bázeň; nebo bázeň trápení má, kdož se pak bojí, není dokonalý v lásce. 19 My milujeme jej, nebo on prve miloval nás. 20 Řekl-li by kdo: Miluj Boha, a bratra svého nenáviděl by, lhář jest. Nebo kdož nemiluje bratra svého, kteréhož viděl, Boha, kteréhož neviděl, kterak

může milovati? 21 A totot' přikázání máme od něho, aby ten, kdož miluje Boha, miloval i bratra svého.

v tom Pravém, i v Synu jeho Ježíši Kristu. Ont' jest ten pravý Bůh a život věčný. (aiōnios g166) 21 Synáčkové, vystříhejte se modl. Amen.

5 Každý, kdož věří, že Ježíš jest Kristus, z Boha se narodil; a každý, kdož miluje toho, kterýž zplodil, miluje i toho, kterýž zplozen jest z něho. 2 Po tomto poznáváme, že milujeme syny Boží, když Boha milujeme a přikázání jeho ostříháme. 3 Nebo tot' jest láská Boží, abychom přikázaní jeho ostříhali; a přikázání jeho nejsou těžká. 4 Všecko zajisté, což se narodilo z Boha, přemáhá svět; a tot' jest to vítězství, kteréž přemáhá svět, víra naše. 5 Kdo jest, ještě přemáhá svět, jediné, kdož věří, že Ježíš jest Syn Boží? 6 Tot' jest ten, kterýž přišel vyznamenán jsa skrze vodu a krev, totiž Ježíš Kristus, ne u vodě tolíko, ale u vodě a ve krvi. A Duch jest, jenž svědectví vydává, že Duch jest pravda. 7 Nebo tři jsou, kteříž svědectví vydávají na nebi: Otec, Slovo, a Duch Svatý, a ti tři jedno jsou. 8 A tři jsou, jenž svědectví vydávají na zemi: Duch, a Voda, a Krev, a ti tři jedno jsou. 9 Poněvadž svědectví lidské přijímáme, svědectví Boží větší jest. Nebo totot' svědectví jest Boží, kteréž vysvědčil o Synu svém. 10 Kdož věří v Syna Božího, máť svědectví sám v sobě. Kdož pak nevěří Bohu, lhárem jej učinil; nebo neuvěřil tomu svědectví, kteréž vysvědčil Bůh o Synu svém. 11 A totot' jest svědectví to, že život věčný dal nám Bůh, a ten život v Synu jeho jest. (aiōnios g166) 12 Kdož' má Syna Božího, máť život; kdož nemá Syna Božího, života nemá. 13 Tyto věci psal jsem vám věřícím ve jméno Syna Božího, abyste věděli, že máte věčný život, a abyste věřili ve jméno Syna Božího. (aiōnios g166) 14 A totot' jest to smělé doufání, kteréž máme k němu, že začež bychom koli prosili podle vůle jeho, slyší nás. 15 A když' víme, že nás slyší, prosili-li bychom zač, tedy' víme, že máme některé prosby naplněné, kteréž jsme předkládali jemu. 16 Viděl-li by kdo bratra svého hřešicího hřichem ne k smrti, modliž se za něj, a dáť' jemu Bůh život, totiž hřešícím ne k smrti. Jestit' hřich k smrti; ne za ten, pravím, aby se modlil. 17 Každá nepravost jestit' hřich, ale jestit' hřich ne k smrti. 18 Víme, že každý, kdož se narodil z Boha, nehřeší; ale ten, jenž narozen jest z Boha, ostříhá sebe samého, a ten zlostník se ho nedotýká. 19 Víme, že z Boha jsme, ale svět všecken ve zlém leží. 20 A vímet', že Syn Boží přišel, a dal nám smysl, abychom poznali Toho Pravého, a jsmeť

2 Janův

1 Starší v Kristu vyvolené paní i synům jejím, kteréž já miluji v pravdě, a ne sám já, ale i všickni, kteříž poznali pravdu, **2** Pro pravdu, kteráž zůstává v nás a s námit' bude na věky: (aiōn g165) **3** Budíž s vámi milost, milosrdenství a pokoj od Boha Otce, i od Pána Jezukrista, Syna Otcova, v pravdě a v lásce. **4** Zradoval jsem se velmi, že jsem nalezl některé z synů tvých, an chodí v pravdě, jakož jsme přikázání vzali od Otce. **5** A nyní prosím tebe, paní, ne jako nové přikázání předkládaje tobě, ale to, kteréž jsme měli od počátku, abychom milovali jedni druhé. **6** A toto' jest ta láska, abychom chodili podle přikázání jeho. Přikázání pak toto jest, jakž jste slýchali od počátku, abyste v něm chodili. **7** Nebo mnozí bludař vyšli na svět, kteříž nevyznávají Jezukrista příšlého v těle. Takový každý jest bludař a antikrist. **8** Hledtež sebe, abychom neztratili toho, o čemž jsme pracovali, ale odplatu plnou abychom vzali. **9** Každý, kdož přestupuje a nezůstává v učení Kristovu, nemá Boha; kdož zůstává v učení Kristovu, tent' i Otce i Syna má. **10** Přichází-li kdo k vám, a tohoto učení nepřináší, nepřijímejte ho do domu, aniž ho pozdravujte. **11** Nebo kdož takového pozdravuje, příučastňuje se skutkům jeho zlým. **12** Mnoho vám psáti měv, nechtěl jsem svěřiti toho černidlu a papíru, ale mám' naději, že k vám přijdu, a ústy k ústům mluviti budu, aby radost naše plná byla. **13** Pozdravují tě synové sestry tvé v Pánu vyvolené. Amen.

3 Janův

1 Starší Gáiovi milému, kteréhož já miluji v pravdě.

2 Nejmilejší, žádám' obzvláštně, abys se dobře měl a zdráv byl, tak jako duše tvá dobře se má. **3** Zradovalt' jsem se zajisté velice, když přišli bratří a svědectví vydávali o tvé upřímnosti, vypravujíce, kterak ty v upřímnosti chodíš. **4** Nemámt' větší radosti, nežli abych slyšel, že synové moji chodí v upřímnosti. **5** Nejmilejší, věrně děláš, cožkoli činiš bratřím a hostem, **6** Kteřížto svědectví vydali o lásce tvé před církví. Kteréžto vyprovodiš-li, tak jakž sluší na Boha, dobře učiníš. **7** Nebot' jsou pro jméno jeho vyšli, a nic nevzali od pohanů. **8** Mámet' tedy my takové přijímati, abychom byli pomocníci pravdy. **9** Psal jsem sboru vašemu, ale Diotrefes, kterýž stojí o prvotnost mezi nimi, nepřijímá nás. **10** Protož přijdu-lit' tam, připomenut' skutky jeho, kteréž činí, mluvě proti nám zlé řeči. A nemaje dosti na tom, i sám bratří nepřijímá, i těm, kteříž by přijímati chtěli, nedopouští, a ze sboru je vylučuje. **11** Nejmilejší, nenásledujž zlého, ale dobrého. Kdož dobrě činí, z Boha jest; ale kdož zle činí, nevidí Boha. **12** Demetriovi svědectví vydáno jest ode všech, i od samé pravdy; ano i my svědectví o něm vydáváme, a víte, že svědectví naše pravé jest. **13** Mnohoť jsem měl psát, ale nechci psáti černidlem a pérem. **14** Nebo mám naději, že tě tudíž uzrím, a ústy k ústům mluvit budeme. Pokoj budíž tobě. Pozdravují tě přátelé. Pozdravíž i ty dobrých přátel ze jména.

Judův

1 Judas, Ježíše Krista služebník, bratr pak Jakubův, posvěceným v Bohu Otci, a Kristu Ježíší zachovaným a k němu povoleným: **2** Milosrdenství vám a pokoj i láska budí rozmnožena. **3** Nejmilejší, všecku snažnost vynakládaje na to, abych vám psal o obecném spasení, musil jsem psáti, vás napomínaje, abyste statečně bojovali o víru, kteráž jest jednou dána svatým. **4** Neboť jsou podešli někteří lidé bezbožní, prve již dávno pojmenovaní k tomu odsouzení; kteříto milost Boha našeho přenášejí v chlupnost, a toho, kterýž jest sám Hospodin, Boha a Pána našeho Jezukrista zapírají. **5** Protož vidělo mi se vám to připomenouti, kteříž jednou již o tom víte, že když Pán lid svůj z země Egyptské vysvobodil, potom ty, kteříž nevěřící byli, zatratili. **6** A ty anděly, kteříž neostříhalí svého knížetství, ale opustili příbytek svůj, k soudu velikého toho dne vazbou věčnou pod mrákotou schovali. (aiōnios g126) **7** Jako Sodoma a Gomora, a okolní města, když podobným způsobem, jako i tito, v smilstvo se vydali a odešli po těle cizím, předložena jsou za příklad, pokutu věčného ohně snášejíce. (aiōnios g166) **8** Takéž podobně i tito, jako v hluboký sen pohřbení, tělo zajisté poskvírují, panstvím pak pohrdají a důstojnosti se rouhají; **9** Ještě Michal archanděl, když s dáblem odpor maje, hádal se o tělo Mojžíšovo, neodvážil se proti němu vynést soudu zlořečení, ale řekl: Ztresciž té Pán. **10** Tito pak, čehož neznají, tomu se rouhají; a což od přirození znají, jako nerozumná hovada, v tom se poskvírují. **11** Běda jim, nebo cestou Kainovou odešli, a poblouzením Balámovy mzdy po lakomství se vylili, a odporováním Kóre zahynuli. **12** Tit' jsou na hodech vašich poskvryny, když s vámi hodují bezstoudně, sami se pasouce; jsouce jako oblakové bez vody, jimiž vítr sem i tam točí, stromové uvadlí, neužiteční, dvakrát mrtví a vykořenění, **13** Vzteklé vody mořské, vymítajice jako pěny svou mrzkost, hvězdy bludné, jimžto mrákota tmy zachována jest na věčnost. (aiōn g165) **14** Prorokoval pak také o nich sedmý od Adama Enoch, řka: Aj, Pán s svatými tisíci svými běže se, **15** Aby učinil soud všechném a trestal všecky, kteříž by koli mezi nimi byli bezbožní, ze všech skutků bezbožnosti jejich, v nichž bezbožnost páchali, i ze všech tvrdých řečí, kteréž mluvili proti němu hříšníci

bezbožní. **16** Tit' jsou reptáci žalobní, podle žádostí svých chodíce, jejichž ústa mluví pýchu, pochlebujíce osobám některým pro svůj užitek. **17** Ale vy, nejmilejší, pamatujte na slova předpověděná od apoštola Pána našeho Jezukrista. **18** Nebo jsou pověděli vám, že v posledním času budou posměvači, podle svých bezbožných žádostí chodící. **19** Tot' jsou ti, kteříž se sami odtrhují, lidé hovadní, Ducha Kristova nemající. **20** Ale vy, nejmilejší, vzdělávajice se na té nejsvětější vře vaší, v Duchu svatém modléce se, **21** Ostříhejte se v lásce Boží, očekávajice milosrdenství Pána našeho Jezukrista k věčnému životu. (aiōnios g166) **22** A nad některými zajisté lístot mějte, rozeznání v tom majíce. **23** Jiné pak strašením k spasení přivozujete, jako z ohně je vychvacujíce, v nenávisti majíce i tu skrz tělo poskvírenou sukni. **24** Tomu pak, kterýž mocen jest zachovati vás bez úrazu a postaviti před obličejem slávy své bez úhony s veselím, **25** Samému moudrému Bohu, Spasiteli našemu, budíž sláva a velebnost, císařství i moc, i nyní i po všecky věky. Amen. (aiōn g165)

Zjevení Janovo

1 Zjevení Ježíše Krista, kteréž dal jemu Bůh, aby ukázal služebníkům svým, které věci měly by se dítí brzo, on pak zjevil, poslav je skrze anděla svého, a služebníku svému Janovi, **2** Kterýž osvědčil slovo

Boží a svědectví Jezukristovo, a cožkoli viděl. **3** Blahoslagený, kdož čte, i ti, kteříž slyší slova proroctví tohoto a ostříhají toho, což napsáno jest v něm; nebo čas blízko jest. **4** Jan sedmi církvím, kteréž jsou v Azii: Milost vám a pokoj od toho, Jenž jest, a Kterýž byl, a Kterýž přijíti má, a od sedmi Duchů, kteříž před obličejem trůnu jeho jsou, **5** A od Ježíše Krista, jenž jest svědek věrný, ten prvorozén z mrtvých, a kníže králů země, kterýžto zamíloval nás a umyl nás od hříchů našich krví svou, **6** A učinil nás krále a kněží Bohu a Otci svému, jemužto bud' sláva a moc na věky věků. Amen. (aiōn g165) **7** Aj, běre se s oblaky, a uzříť jej všeliké oko, i ti, kteříž ho bodlí; a budou plakati pro něj všecka pokolení země, jistě, Amen. **8** Ját' jsem Alfa i Omega, počátek i konec, praví Pán, Kterýž jest, a Kterýž byl, a Kterýž přijíti má, ten všemohoucí. **9** Já Jan, kterýž jsem i bratr váš, i spoluúčastník v soužení, i v království, i v trpělivosti Ježíše Krista, byl jsem na ostrově, kterýž slove Patmos, pro slovo Boží a svědectví Ježíše Krista. **10** A byl jsem u vytržení ducha v den Páně, i uslyšel jsem za sebou hlas veliký jako trouby, **11** An mi dí: Já jsem Alfa i Omega, ten první i poslední, a řekl: Co vidíš, piš do knihy, a pošli sborům, kteříž jsou v Azii, do Efezu, a do Smyrny, a do Pergamu, a do Tyatiru, a do Sardy, a do Filadelfie, i do Laodicie. **12** I obrátil jsem se, abych viděl ten hlas, kterýž mluvil se mnou, a obrátil se, uzřel jsem sedm svícnů zlatých, **13** A uprostřed sedmi svícnů podobného Synu člověka, oblečeného v dlouhé roucho a přepásaného na prsech pasem zlatým. **14** Hlava pak jeho a vlasové byli bílí, jako bílá vlna, jako sníh, a oči jeho jako plamen ohně. **15** Nohy pak jeho podobné mosazi, jako v peci hořící; a hlas jeho jako hlas vod mnohých. **16** A měl v pravé ruce své sedm hvězd, a z úst jeho meč s obou stran ostrý vycházel; a tvář jeho jako slunce, když jasně svítí. **17** A jakž jsem jej uzřel, padl jsem k nohám jeho, jako mrtvý. I položil ruku svou pravou na mne, řka ke mně: Neboj se. Já jsem ten první i poslední, **18** A živý, ještě jsem byl mrtvý, a aj, živý jsem na věky věků.

Amen. A mám klíče pekla i smrti. (aiōn g165, Hadēs

g86) **19** Napiš ty věci, kteréž jsi viděl, a kteréž jsou, a kteréž se mají dítí potom. **20** Tajemství sedmi hvězd, kteréž jsi viděl v pravici mé, a sedm svícnů zlatých, jest toto: Sedm hvězd jsou andělé sedmi církví; a sedm svícnů, kteréž viděl, jest těch sedm církví.

2 Andělu Efezské církve piš: Toto' praví ten, kterýž drží těch sedm hvězd v pravici své, jenž se prochází uprostřed těch sedmi svícnů zlatých: **2** Znám' skutky tvé, a práci tvou, i trpělivost tvou, a že nemůžeš trpěti zlých; a zkusil jsi těch, kteříž se praví býti apoštolé, ale nejsou, a shledals je, že jsou lháři. **3** A snášel jsi, a trpělivost máš, a pro jméno mé pracovals a neustal. **4** Ale mám' něco proti tobě, totiž že jsi tu první lásku svou opustil. **5** Protož pomni, odkud jsi vypadl, a čiň pokání a první skutky čiň. Paklít' toho nebude, přídu na tebe rychle a pohnut' svíncem tvým z místa jeho, nebudeš-li pokání činiti. **6** Ale toto dobré do sebe máš, že nenávidíš skutků Mikulášenské roty, kterýchž i já nenávidím. **7** Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím: Tomu, kdož zvítězí, dám jísti z dřeva života, kteréž jest uprostřed ráje Božího. **8** Andělu pak Smyrnenké církve piš: Toto praví ten první i poslední, kterýž byl mrtvý, a ožil: **9** Vím o skutcích tvých, i o soužení, a chudobě tvé, (ale bohatý jsi), i o rounání těch, kteříž se praví býti židé, a nejsou, ale jsou sběr satanova. **10** Nebojž se nic toho, co trpěti máš. Aj, uvržet' dábel některé z vás do vězení, abyste zkušeni byli, a budete mítí úzkost za deset dní. Budiž věrný až do smrti, a dámt' korunu života. **11** Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím: Kdo zvítězí, nebude uražen od smrti druhé. **12** Andělu pak Pergamenské církve piš: Toto' praví ten, kterýž má ten meč s obou stran ostrý: **13** Vím skutky tvé, i kde bydlíš, totiž tu, kdež jest stolice satanova, a že držíš se jména mého, a nezapřel jsi víry mé, ani v těch dnech, když Antipas, svědek můj věrný, zamordován jest u vás, tu, kdež bydlí satan. **14** Ale mám' proti tobě něco málo, že tam máš ty, kteříž drží učení Balámovo, jenž učil Baláka pohoršení klásti před obličejem synů Izraelských, aby jedli modlám obětované a smilnili. **15** Tak i ty máš některé, kteříž drží učení Mikulášenců, což já v nenávisti mám. **16** Ěniž pokání. Pakli nebudeš, přídu na tebe brzy, a bojovatit' budu s nimi mečem úst svých. **17** Kdo má uši, slyšíž, co Duch praví církvím: Tomu, jenž vítězí,

dám jísti manu skrytu a dám jemu kamének bílý, tebou dveře otevřené, a žádnýt jich nemůže zavřítí. a na tom kaménku jméno nové napsané, kteréhož Nebo máš ač nevelikou moc, a ostříhal jsi slova mého, žádný neví, než ten, kdož je přijímá. 18 Andělu pak a nezapřels jména mého. 9 Aj, dávám' některé z Tyatirské církve piš: Totot' praví Syn Boží, jenž má sběři satanovy, kteříž se praví býtí Židé, a nejsou, ale oči jako plamen ohně, a nohy jeho podobné jsou klamají. Aj, pravím, způsobím to, žeť přijdou a budou mosazi: 19 Znám' skutky tvé, i lásku, i přísluhování, i se klaněti před nohama tvýma, a poznajíť, že jsem já věrnost, i trpělivost tvou, a skutky tvé, i ty poslední, tě miloval. 10 Nebo jsi ostříhal slova trpělivosti mé, i kteříž větší jsou nežli první. 20 Ale mám' proti tobě ját' tebe ostříhati budu od hodiny pokušení, kteréž něco málo, že dopouštíš ženě Jezábel, kteráž se býtí přijíti má na všecken svět, aby zkušeni byli obyvatelé praví prorokní, učiti a v blud uvoditi služebníky mé, země. 11 Aj, přijdut' brzy. Držíž se toho, co máš, aby aby smilnili a jedli modlám obětované. 21 Ale dalt' žádný nevzal koruny tvé. 12 Kdo zvítězí, učiním jej jsem jí čas, aby pokání činila z smilstva svého, avšak sloupepm v chrámě Boha svého, a nevyjdět' již více nečinila pokání. 22 Aj, já uvrhu ji na lože, i ty, kteříž ven; a napíšit' na něm jméno Boha svého a jméno cizoloži s ní, v soužení převeliké, jestliže nebudou města Boha mého, nového Jeruzaléma stupujícího činiti pokání z skutků svých. 23 A syny její zmorduju s nebe od Boha mého, i jméno své nové. 13 Kdo smrtí; i zvědít' všecky církve, žeť jsem já ten, kterýž má uši, slyš, co Duch praví církvím. 14 Andělu pak zpytuji ledví a srdce, a odplatím jednomu každému církve Laodicenské piš: Toto praví Amen, svědek z vás podle skutků vašich. 24 Várm' pak pravím i ten věrný a pravý, počátek stvoření Božího: 15 Vímt' jiným Tyatirským, kterížkoli nemají učení tohoto, a skutky tvé, že ani jsi studený, ani horký. O bys chutně kteříž nepoznali hlubokosti satanovy, jakž oni říkají: studený byl anebo horký. 16 A tak, že jsi vlažný, a Nevzložímt' na vás jiného břemene. 25 Avšak to, ani studený, ani horký, vyvrhu tě z úst svých. 17 což máte, držte, dokavadž nepřijdu. 26 Kdož by pak Nebo pravíš: Bohatý jsem, a zbohatl jsem, a žádného vítězil a ostříhal až do konce skutků mých, dám jemu nepotřebuji, a nevíš, že jsi bídný, mizerný, a chudý, a moc nad pohany. 27 I budet' je spravovati prutem slepý, i nahý. 18 Radím tobě, abys sobě koupil ode železným, a jako nádoba hrnčířova střískání budou, mne zlata ohněm zprubovaného, abys byl bohatý, a jakž i já vzal jsem od Otce svého. 28 A dám jemu v roucho bílé abys oblečen byl, a neokazovala se hvězdu jitřní. 29 Kdo má uši, slyš, co Duch praví hanba nahoty tvé. A oči svých pomaž kollyrium, abys viděl. 19 Já kteřížkoli miluji, kárám a tresci; rozhorliž se tedy, a čiň pokání. 20 Aj, stojímt' u dveří, a tluku. Jestližet' by kdo uslyšel hlas můj a otevřel dveře, vejdut' k němu, a budu s ním večeřeti, a on se mnou.

21 Kdož zvítězí, dám jemu seděti s sebou na trůnu svém, jako i já zvítězil jsem, a sedím s Otcem svým na trůnu jeho. 22 Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím.
3 Andělu pak církve Sardinské piš: Toto praví ten, jenž má sedm duchů Božích a sedm hvězd: Vím skutky tvé: máš jméno, že jsi živ, ale jsi mrtvý. 2 Budiž bedlivý, a potvrďtoho, což mělo umřítí. Nebot' jsem nenalezl skutků tvých plných před Bohem. 3 Pomniž tedy, co jsi příjal a slyšel, a ostříhej toho, a čiň pokání. Pakli bdítí nebudeš, přijdut' na tě jako zloděj, a nezvívš, v kterou hodinu na tě přijdu. 4 Ale máš některé osoby i v Sardis, kteréž neposkrvnily roucha svého, protož budout' se procházeti se mnou v bílém rouše; nebo jsou hodni. 5 Kdo zvítězí, tent' bude odín rouchem bílým; a nevymažit' jména jeho z knih života, ale vyznámt' jméno jeho před obličejem Otce svého i před anděly jeho. 6 Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím. 7 Andělu pak Filadelfitské církvi piš: Totot' praví ten svatý a pravý, jenž má klíč Davidův, kterýžto otvírá, a žádný nezavírá, a zavírá, žádný pak neotvírá: 8 Vím skutky tvé. Aj, postavil jsem před

4 Potom jsem viděl, a aj, dveře otevříny byly v nebi, a hlas první, kterýž jsem byl slyšel jako trouby, a mluví se mnou, říkoucí: Vstup sem, a ukážit', co se má dítí potom. 2 A hned byl jsem v utržení ducha, a aj, trůn postaven byl na nebi, a na trůnu jeden seděl. 3 A ten, jenž seděl, podoben byl obličejem kameni jaspidu a sardioví; a vůkol toho trůnu byla duha, na pohlední podobná smaragdu. 4 A okolo toho trůnu bylo stolic čtyřmecítna, a na těch stolicích viděl jsem čtyřmecítna starců sedících, oblečených v roucha bílá. A měli na hlavách svých koruny zlaté. 5 A toho

trůnu pocházelo blýskání, a hromobití, a hlasové. Hodent' jest ten zabity Beránek vzít moc, a bohatství, A sedm lamp ohnivých hořících před trůnem, jenž jsou sedm Duchů Božích. 6 A před trůnem bylo moře skleněné, podobné křišťálu, a uprostřed trůnu a vůkolem trůnu čtvero zvířat, plných očí zpředu i z zadu. 7 A zvíře první podobné bylo lvu, a druhé zvíře podobné teleti, a třetí zvíře mající tvárnost jako člověk, a čtvrté zvíře podobné orlu letícímu. 8 A jedno každé z těch čtyř zvířat mělo šest křídel okolo, a vnitř plná byla očí, a neměla odpočinutí dnem i nocí, říkajíce: Svatý, svatý, svatý Pán Bůh všemohoucí, kterýž byl, a jest, i přijíti má. 9 A když ta zvířata vzdávala slávu a čest i díků činění sedícímu na trůnu, živému na věky věků, (aiōn g165) 10 Padlo těch čtyřmečíma starců před obličejem sedícího na trůnu, a klanělo se živému na věky věků, a metalo koruny své před trůnem, řkoucí: (aiōn g165) 11 Hoden jsi, Pane, přijíti slávu, a čest, i moc; nebo ty jsi stvořil všecky věci, a pro vúli tvou trvájí, i stvořeny jsou.

5 I viděl jsem po pravici sedícího na trůnu knihu popsané vnitř i zevnitř, zapečetěné sedmi pečetmi 2 A viděl jsem anděla silného, volajícího hlasem velikým: Kdo jest hoden otevřít knihu tyto a zrušiti pečeti jejich? 3 I nemohl žádný, ani na nebi, ani na zemi, ani pod zemí, otevřít knihu, ani pohleděti do nich. 4 Pročež já plakal jsem velmi, že není nalezen žádný, kterýž by hoden byl otevřít a čísti tu knihu, ani pohleděti do ní. 5 Tedy jeden z starců dí mi: Neplač. Aj, zvítězil' Lev, ten, kterýž jest z pokolení Judova, kořen Davidův, aby otevřel tu knihu a zrušil sedm pečetí jejich. 6 I viděl jsem, a aj, mezi trůnem a čtyřmi zvířaty a mezi starci Beránek stojí jako zabity, maje sedm rohů a sedm očí, jenž jsou sedm Duchů Božích, poslaných na všecko zemi. 7 I přišel a vzal knihu z pravice toho, kterýž seděl na trůnu. 8 A jakž vzal knihu, ihned těch čtvero zvířat a těch čtyřmečíma starců padlo před Beránkem, majíce jeden každý z nich harfu a báň zlaté plné vůně, jenž jsou modlitby svatých. 9 A zpívali píseň novou, řkouce: Hoden jsi vzít knihu a otevřít pečeti jejich. Nebo jsi zabit, a vykoupil nás Bohu krví svou ze všelikého pokolení a jazyku a lidu i národu. 10 A učinil jsi nás Bohu našemu krále a kněží, a budeme kralovati na zemi. 11 I viděl jsem a slyšel hlas andělů mnohých okolo trůnu a zvířat a starců, a byl počet jejich stokrát tisíc tisíců a desetkrát sto tisíců, 12 Řkoucích velikým hlasem:

všecko stvoření, kteréž jest na nebi, i na zemi, i podzemí, i v moři, i všecko, což v nich jest, slyšel jsem řkoucí: Sedícímu na trůnu a Beránkovi požehnání, čest a sláva i síla na věky věků. (aiōn g165) 14 Ètvero pak zvířat řeklo: Amen. A těch čtyřmečíma starců padlo, a klaněli se živému na věky věků.

6 I viděl jsem, když otevřel Beránek jednu z těch pečetí, a slyšel jsem jedno ze čtyř zvířat, ano praví, jako hlasem hromovým: Pojd' a viz. 2 I pohleděl jsem, a aj, kůň bílý, a ten, jenž seděl na něm, měl lučiště. A dána jest jemu koruna, i vyjel, přemáhaje, a aby přemáhal. 3 A když otevřel pečet druhou, slyšel jsem druhé zvíře, řkoucí: Pojd' a viz. 4 I vyšel jiný kůň ryzí. A sedícímu na něm dáno jest, aby pokoj vyzdvihl z země a aby se lidé vespolek mordovali; a dán jemu meč veliký. 5 A když otevřel pečet třetí, slyšel jsem třetí zvíře, řkoucí: Pojd' a viz. I pohleděl jsem, a aj, kůň vraný, a ten, jenž na něm seděl, měl váhu v ruce své. 6 I slyšel jsem hlas z prostředku čtyř zvířat, an praví: Měrice pšenice za peníz, a tři měrice ječmene za peníz, olejí pak a vínu neškod!. 7 A když otevřel pečet čtvrtou, slyšel jsem hlas čtvrtého zvířete, řkoucí: Pojd' a viz. 8 I pohleděl jsem, a aj, kůň plavý, a toho, kterýž seděl na něm, jméno smrt, a peklo šlo za ním. I dána jest jim moc nad čtvrtým dílem země, aby mordovali mečem, a hladem, a morem, a šelmami zemskými. (Hadēs g86) 9 A když otevřel pečet pátou, viděl jsem pod oltářem duše zmordovaných pro slovo Boží a pro svědectví, kteréž vydávali. 10 I volali hlasem velikým, řkouce: Až dokud, Pane svatý a pravý, nesoudíš a nemstíš krve naší nad těmi, kteříž přebývají na zemi? 11 Tedy dáno jednomu každému z nich roucho bílé, a řečeno jest jím, aby odpočívali ještě za malý čas, až by se naplnil počet spoluслužebníků jejich a bratří jejich, kteríž zmordování býti mají, jako i oni. 12 I pohleděl jsem, když otevřel pečet šestou, a aj, země třesení veliké stalo se, a slunce učiněno jest černé jako pytel žíněný, a měsíc všecken byl jako krev. 13 A hvězdy nebeské padaly na zemi, podobně jako dřevo fíkové smítá s sebe ovoce své, když od velikého větru kláceno bývá. 14 A nebe se schovalo jako knihy zavřené, a všeliká hora i ostrovové z místa svého pohnuli se. 15 A králové země, i knížata, i bohatí, a úředníci, a mocní, i každý služebník, i všeliký

svobodný, skryli se v jeskyních a v skalí hor, 16 A 16 Nebudouť lačněti ani žízniti více, a nebude bít na řekli horám a skalí: Padněte na nás a skrejte nás ně slunce, ani žádné horko. 17 Nebo Beránek, který před tváří toho, jenž sedí na trůnu, a před hněvem jest uprostřed trůnu, pásti je bude, a dovedet je k Beránka. 17 Nebt' jest příšel den veliký hněvu jeho. I živým studnicím vod, a setře Bůh všelikou slzu s očí kdo bude moci ostáti?

7 Potom jsem viděl čtyři anděly, stojící na čtyřech 8 A když otevřel pečet sedmou, stalo se na nebi úhlech země, držící čtyři větry zemské, aby nevál mlčení, jako za půl hodiny. 2 I viděl jsem sedm větr na zemi, ani na moře, ani na žádný strom. 2 A andělů, kteříž stojí před obličejem Božím, jimž dáno viděl jsem jiného anděla, vystupujícího od východu sedm trub. 3 A jiný anděl příšel a postavil se slunce, majícího pečet Boha živého. Kterýž zvolal před oltárem, maje kadidlnici zlatou. I dání jsou hlasem velikým na ty čtyři anděly, jimž dáno, aby jemu zápalové mnozí, aby je obětoval s modlitbami škodili zemi a moři, 3 Rka: Neškodte zemi, ani všechných svatých na oltáři zlatém, kterýž jest před moři, ani stromům, dokudž neznamenáme služebníků trůnem. 4 I vstoupil dým zápalu s modlitbami svatých Boha našeho na celých jejich. 4 I slyšel jsem z ruky anděla až před obličeji Boží. 5 I vzal anděl počet znamenaných, sto čtyřiceti a čtyři tisíce jich kadidlnici, a naplnil ji ohněm s oltáře, a svrhl ji na zapečetěno ze všech pokolení synů Izraelských. zem. I stalo se hromobití, a hlasové, a blýskání, i 5 Z pokolení Juda dvanácte tisíců znamenaných, země třesení. 6 A těch sedm andělů, kteříž měli z pokolení Ruben dvanácte tisíců znamenaných, sedm trub, připravili se, aby troubili. 7 I zatroubil první z pokolení Gád dvanácte tisíců znamenaných; 6 anděl, a stalo se krupobití a oheň smíšený se krví, a Z pokolení Aser dvanácte tisíců znamenaných, z svrženo jest to na zem. A třetí díl stromů shořel, a pokolení Neftalím dvanácte tisíců znamenaných, z všecka tráva zelená spálena jest. 8 Potom zatroubil pokolení Manases dvanácte tisíců znamenaných; 7 druhý anděl, a uvržena jest do moře jako hora veliká Z pokolení Simeon dvanácte tisíců znamenaných, ohněm hořící. I učiněn jest krví třetí díl moře. 9 A z pokolení Léví dvanácte tisíců znamenaných, z zemřel v moři třetí díl stvoření těch, kteráž měla duši, pokolení Izachar dvanácte tisíců znamenaných; 8 a třetí díl lodí zhynul. 10 A v tom třetí anděl zatroubil, i Z pokolení Zabulon dvanácte tisíců znamenaných, spadla s nebe hvězda veliká, hořící jako pochodně, a z pokolení Jozef dvanácte tisíců znamenaných, z padla na třetí díl řek a do studnic vod. 11 A jméno pokolení Beniamin dvanácte tisíců znamenaných. 9 hvězdy té bylo Pelynek. I obrátil se třetí díl vod v Potom pohleděl jsem, a aj, zástup veliký, kteréhož by pelynek, a mnoho lidí zemřelo od těch vod, nebo byly žádný přečisti nemohl, ze všech národů a pokolení a zhořkly. 12 Potom čtvrtý anděl zatroubil, i udeřena lidí i jazyků, ani stojí před trůnem a před obličejem jest třetina slunce, a třetina měsíce, a třetí díl hvězd, Beránka, oblečeni jsouce v bílé roucho, a palmy takže se třetí díl jich zatměl, a třetina dne nesvítila, a v rukou jejich. 10 A volali hlasem velikým, řouce: též podobně i noci. 13 I viděl jsem a slyšel anděla Spasení jest od Boha našeho na trůnu sedícího a jednoho, an letí po prostředku nebe, a praví hlasem od Beránka. 11 A všickni andělé stáli okolo trůnu a velikým: Běda, běda, běda tém, kteříž přebývají na starců a čtyř zvířat. I padli před trůnem na tváři své a klaněli se Bohu, 12 Řouce: Amen. Požehnání, a sláva, a moudrost, a díků činění, a čest, a moc, i síla Bohu našemu na věky věků. Amen. (aiōn g165) 13 I promluvil ke mně jeden z těch starců, a řekl mi: Kdo jsou tito, kteříž oblečeni jsou v bílé roucho? A odkud příšli? 14 I řekl jsem jemu: Pane, ty vís. I řekl mi: To jsou ti, kteříž příšli z velikého souzení, a umyli roucha svá, a zblížili je ve krvi Beránkově. 15 Protož jsou před trůnem Božím, a slouží jemu dnem i nocí v chrámě jeho; a ten, jenž sedí na trůnu, přebývati bude s nimi.

9 Potom anděl pátý zatroubil, i viděl jsem, ano hvězda s nebe spadla na zem; a dán jest tomu andělu klíč od studnice propasti. (Abyssos g12) 2 Kterýžto otevřel studnici propasti. I vyšel dým z studnice jako dým z peci veliké, i zatmělo se slunce i povětrí pro dým studnice. (Abyssos g12) 3 A z toho dýmu vyšly kobylinky na zemi, jimžto dána jest moc taková, jakouž moc mají štírové zemští. 4 Ale řečeno jim, aby neškodily trávě zemské, ani čemu zelenému,

ani kterémukoli stromoví, než toliko lidem, kteříž nemají znamení Božího na čelích svých. 5 Dáno jest 3 A volal hlasem velikým, jako by lev řval. A když pak jim, ne aby je zabíjely, ale trápily za pět měsíců, dokonal volání, mluvilo sedm hromů hlasy své. 4 a aby trápení jejich bylo jako trápení od štíra, když A když odmluvilo sedm hromů hlasy své, byl bych by uštknul člověka. 6 A v těch dnech hledati budou to psal. Ale slyšel jsem hlas s nebe řkoucí ke mně: lidé smrti, ale nenaleznou jí, a žádati budou zemřítí, Zapečet' to, co mluvilo sedm hromů, než nepiš toho. ale smrt uteče od nich. 7 Způsob pak těch kobylek 5 Tedy anděl, kteréhož jsem viděl stojícího na moři podobný byl koňům připraveným k boji, a na hlavách a na zemi, pozdvihl ruky své k nebi, 6 A přísahl jejich byly jako koruny podobné zlatu, a tvář jejich skrze živého na věky věků, kterýž stvořil nebe i to, jako tváři lidské. 8 A měly vlasy jako vlasy ženské, a a což v něm jest, a zemi i to, což na ní jest, a moře zuby jejich byly jako zubové lvů. 9 Měly také pancíře i to, což v něm jest, že již více času nebude. (aiōn jako pancíře železné, a zvuk křídel jejich jako zvuk g165) 7 Ale ve dnech hlasu sedmého anděla, když vozů, když množství koní běží k boji. 10 A měly ocasy bude troubiti, dokonánot' bude tajemství Boží, jakož podobné štírům, a žihadla v ocasích jejich byla, a zvěstovalo služebníkům svým prorokům. 8 A ten hlas, moc jejich byla škoditi lidem za pět měsíců. 11 A kterýž jsem byl slyšel s nebe, opět mluvil se mnou a měly nad sebou krále, anděla propasti, jemuž jméno řekl: Jdi, a vezmi ty knížky otevřené z ruky anděla, Židovsky Abaddon, a řecky Apollyon. (Abyssos g12) 9 I šel jsem k andělu, a 12 Bída jedna pominula, a aj, přijdou ještě dvě bídy řekl jsem jemu: Dej mi ty knížky. I řekl mi: Vezmi, a potom. 13 Tedy šestý anděl zatroubil, i slyšel jsem požří je, a učiníti hořkost v bříše tvém, ale v ústech hlas jeden ze čtyř rohů oltáře zlatého, kterýž jest tvých budouť sladké jako med. 10 I vzal jsem knížky před obličejem Božím, 14 Řkoucí k šestému andělu, z ruky anděla, a požřel jsem je. I byly v ústech mých kterýž měl troubu: Rozvěž ty čtyři anděly, kteříž jsou sladké jako med, ale když jsem je požřel, hořko mi u vězení při veliké řece Eufrates. 15 I rozvázání jsou bylo v bříše mé. 11 I dí mi: Musíš opět prorokovati ti čtyři andělé, kteříž byli připraveni k hodině, a ke lidem, a národům, a jazykům, i králům mnohým. dni, a k měsíci, a k roku, aby zmordovali třetí díl lidí.

16 A byl počet vojska lidu jízdného dvěstěkrát tisíc tisíců; nebo slyšel jsem počet jejich. 17 A též viděl jsem u vidění, koně a ti, kteříž seděli na nich, měli pancíře ohnivé a hyacintové a z síry. Hlavy pak těch koňů byly jako hlavy lvové, a z úst jejich vycházel oheň, a dým, a síra. 18 A tímto trojím zmordována jest třetina lidu, totiž ohněm, a dýmem, a sirou, kteréž vycházely z úst jejich. 19 Nebo moc jejich jest v ústech jejich a v ocasích jejich; ocasové zajisté jejich jsou podobni hadům, majíce hlavy, jimiž škodí. 20 Jiní pak lidé, kteříž nejsou zmordováni těmi ranami, nečinili pokání z skutků rukou svých, aby se neklaněly dáblům, a modlám zlatým, a stříbrným, a měděným, i kamenným, i dřevěným, kteréžto ani hleděti nemohou, ani slyšeti, ani choditi. 21 Aniž činili pokání z vražd svých, ani z trávení svých, ani z smilstva svého, ani z krádeží svých.

10 Viděl jsem jiného anděla silného, sstupujícího s nebe, oděněho oblakem, a duha na hlavě jeho byla, a tvář jeho jako slunce, a nohy jeho jako sloupové ohniví. 2 A v ruce své měl knížky otevřené.

I postavil nohu svou pravou na moři a levou na zemi. 3 A volal hlasem velikým, jako by lev řval. A když pak jim, ne aby je zabíjely, ale trápily za pět měsíců, dokonal volání, mluvilo sedm hromů hlasy své. 4 a aby trápení jejich bylo jako trápení od štíra, když A když odmluvilo sedm hromů hlasy své, byl bych by uštknul člověka. 5 Tedy anděl, kteréhož jsem viděl stojícího na moři a na zemi, pozdvihl ruky své k nebi, 6 A přísahl skrze živého na věky věků, kterýž stvořil nebe i to, což v něm jest, a zemi i to, což na ní jest, a moře a na zemi, pozdvihl ruky své k nebi, 6 A přísahl skrze živého na věky věků, kterýž stvořil nebe i to, což v něm jest, a zemi i to, což na ní jest, a moře i to, což v něm jest, že již více času nebude. (aiōn 7 Ale ve dnech hlasu sedmého anděla, když vozů, když množství koní běží k boji. 8 A ten hlas, zvěstovalo služebníkům svým prorokům. 9 I šel jsem k andělu, a řekl jsem byl slyšel s nebe, opět mluvil se mnou a řekl: Jdi, a vezmi ty knížky otevřené z ruky anděla, Židovsky Abaddon, a řecky Apollyon. (Abyssos g12) 10 I vzal jsem knížky před obličejem Božím, 11 I dí mi: Musíš opět prorokovati ti čtyři andělé, kteříž byli připraveni k hodině, a ke lidem, a národům, a jazykům, i králům mnohým. 12 I dána mi třtina, podobná prutu, a postavil se tu anděl, a řekl mi: Vstaň, a změř chrám Boží, i oltář, i ty, kteříž se modlí v něm. 13 Ale síň, kteráž vně jest, vyvrz ven, a neměř jí. Nebot' jest dána pohanům, a budouť tlačiti město svaté za čtyřidceti a dva měsíce. 14 Ale dám jej dvěma svědkům svým, kteříž budou prorokovati tisíc dvě stě a šedesáte dnů, oblečeni jsouce v pytle. 15 Tit' jsou dvě olivy a dva svícnové, stojící před obličejem Boha Pána vší země. 16 Jimžto jestliže by kdo chtěl ubližovati, oheň vyde z úst jejich, a sžíře nepřáty jejich; a takt' musí zabít býti, kdož by koli jim škoditi chtěl. 17 Tit' mají moc zavřítí nebe, aby nepršel děšť za dnů proroctví jejich; a mají moc nad vodami, obrátiti je v krev, a bíti zemi všelikou ranou, kolikrát by koli chtěli. 18 Ale když dokonají svědecktví své, šelma vystupující z propasti válku povede proti nim, a zvítězí nad nimi, i zmorduje je. (Abyssos g12) 19 A ležeti budou těla jejich mrtvá na rynčích města velikého, kteréž slove duchovně Sodoma a Egypt, kdežto i Pán náš ukřižován jest. 20 A vídati budou mnozí z pokolení, a z lidu, a z jazyků, i z národů těla jejich mrtvá za půl čtvrtá dne, ale těl

jejich mrtvých nedadí pochovati v hrobích. **10** Anobrž jeho. **8** Ale nic neobdrželi, aniž jest nalezeno více ti, kteříž přebývají na zemi, radovati se budou nad místo jejich na nebi. **9** I svržen jest drak ten veliký, nimi a veseliti se, a dary budou posílati jedni druhým; had starý, jenž slove dábel a satanáš, kterýž svodí nebo ti dva proroci trápili ty, jenž přebývají na zemi. všecken okršlek světa; svržen jest, pravím, na zem, i **11** Ale po půl čtvrtu dni duch života od Boha poslaný andělé jeho s ním svrženi jsou. **10** A uslyšel jsem vstoupil do nich, i postavili se na nohách svých, a hlas veliký, řkoucí na nebi: Nyní stalo se spasení, a bázeň veliká spadla na ty, kteříž je viděli. **12** Potom moc, i království Boha našeho, a moc Krista jeho; slyšeli hlas veliký s nebe, řkoucí k nim: Vstupte sem! nebo svržen jest žalobník bratří našich, kterýž žaloval I vstoupili na nebe v oblace, a hleděli na ně nepřátelé na ně před obličejem Boha našeho dnem i nocí. **11** jejich. **13** A tu hodinu stalo se země třesení veliké, a Ale oni zvítězili nad ním skrze krev Beránka, a skrize desátý díl města padl, a zbito jest v tom země třesení slovo svědectví svého, a nemilovali duší svých až do sedm tisíců lidu, a jiní zstrašeni jsou, a vzdali slávu smrti. **12** Protož veselte se nebesa, a kteříž přebýváte Bohu nebeskému. **14** Bída druhá pominula, a aj, v nich. Běda tém, jenž přebývají na zemi a na moři; třetí bída přijde rychle. **15** A sedmý anděl zatroubil, i nebo dábel sstoupil k vám, maje hněv veliký, věda, stali se hlasové velicí v nebi, řkoucí: Učiněnat' jsou že krátký čas má. **13** A když užrel drak, že jest svržen království všeho světa Pána našeho a Krista jeho, na zem, honil ženu tu, kteráž porodila toho pacholíka. a kralovatit' bude na věky věků. (aiōn g165) **16** Tedy **14** Ale dána jsou ženě dvě křídla orlice veliké, aby těch čtyřmecítma starců, kteříž před obličejem Božím letěla od tváři hada na poušť, na místo své, kdež by sedí na stolicích svých, padli na tvář své, a klaněli ji živili do času a časů, a do půl času. **15** I vypustil se Bohu, **17** Řkouce: Díky činíme tobě, Pane Bože had z úst svých po ženě vodu jako řeku, aby ji řeka všemohoucí, Kterýž jsi, a Kterýž byl, a Kterýž přijíti zachvátila. **16** Ale země pomohla ženě; neb otevřela máš; nebo jsi přijal moc svou velikou a království země ústa svá a požřela řeku, kterouž vypustil drak ujal. **18** I rozhněvali se národové, a přišel hněv tvůj, z úst svých. **17** I rozhněval se drak na tu ženu, a a čas mrtvých, aby souzeni byli, a aby dána byla šel bojovati s jinými z semene jejího, kteříž ostříhají odplata služebníkům tvým prorokům, i jiným svatým i přikázání Božích a mají svědectví Ježíše Krista. všechném, jenž se bojí jména tvého, malým i velikým, a aby zkaženi byli ti, kteříž nakažují zemi. **19** I otevřín jest chrám Boží na nebi, a vidína jest truhla smlouvy jeho v chrámě jeho. I stalo se blýskání, a hlasové, a hromobití, a země třesení, i krupobití veliké.

12 I ukázal se div veliký na nebi: Žena oděná sluncem, pod jejímiž nohami byl měsíc a na slunci, pod jejímiž nohami byl měsíc a na sílu svou, a trůn svůj, a moc velikou. **3** A viděl jsem, že ještě hlavě byla koruna dvanácti hvězd. **2** A jsuci ano jedna z hlav jejích jako zbitá byla až na smrt, těhotná, křičela, pracující ku porodu a trápěci se, aby ale rána její smrtelná uzdravena jest. Tedy divivši porodila. **3** I vidin jest jiný div na nebi. Nebo aj, drak se všecka země, šla za tou šelmou. **4** A klaněli se veliký ryšavý ukázal se, maje hlav sedm a rohů deset, drakovi, kterýž dal moc šelmě; a klaněli se šelmě, a na těch hlavách svých sedm korun. **4** Jehož ocas řkouce: Kdo jest podobný té šelmě? Kdo bude moci strhnouti třetinu hvězd s nebe, a svrhli je na zem. Ten bojovati s ní? **5** I dána jsou jí ústa mluvíci veliké věci pak drak stál před ženou, kteráž měla poroditi, aby a rouhání, a dána jí moc vládnouti za čtyřidcti a hned, jakž by porodila, syna jejího sežral. **5** I porodila dva měsíce. **6** Protož otevřela ústa svá k rouhání syna pacholíka, kterýž měl spravovati všecky národy se Bohu, aby se rouhala jménu jeho, i stánku jeho, i prutem železným. I vytržen jest syn její k Bohu a tém, kteříž přebývají na nebi. **7** Dáno jí i bojovati s k trůnu jeho. **6** A žena utekla na poušť, kdež měla svatými a přemáhati je; a dána jí moc nad všelikým místo od Boha připravené, aby ji tam živili za dnů tisíc pokolením, nad rozličným jazykem, i nad národem. **8** dvě stě a šedesát. **7** I stal se boj na nebi: Michal a Protož klaněti se jí budou všickni, kteříž přebývají na andělé jeho bojovali s drakem, a drak bojoval i andělé zemi, jichžto jména nejsou napsaná v knihách života

Beránka, toho zabitého od počátku světa. 9 Má-li kdo zemi i moře i studnice vod. 8 A jiný anděl letěl za ním, uši, slyš. 10 Jestliže kdo do vězení povede, do vězení řka: Padl, padl Babylon, město to veliké, nebo vínem půjde; zabije-li kdo mečem, musí mečem zabit být. hněvu smilství svého napájelo všecky národy. 9 A Zdět' jest trpělivost a víra svatých. 11 Potom viděl třetí anděl letět za nimi, pravě velikým hlasem: Budějsem jinou šelmu vystupující z země, a měla dva rohy, li se kdo klaněti šelmě a obrazu jejímu, a vezme-li podobné rohům Beránkovým, ale mluvila jako drak. znamení její na čelo své aneb na ruku svou, 10 I 12 Kterážto všecku moc první šelmy provozuje před tent také bude pítí víno hněvu Božího, víno, pravím, tváří její; a působí to, že země i ti, kteríž přebývají na kteréž jest vlito do kalichu hněvu jeho; a trápen bude ní, klanějí se šelmě té první, jejižto rána smrtelná ohněm a sirou před obličejem andělů svatých a před uzdravena byla. 13 A činí divy veliké, takže i ohni obličejem Beránka. 11 A dým muk jejich vstoupit' rozkazuje sstupovati s nebe na zem před obličejem na věky věků, a nebudouť míti odpočinutí dnem i mnohých lidí. 14 A svodí ty, jenž přebývají na zemi, nocí ti, kteríž se klanějí šelmě a obrazu jejímu, a těmi divy, kteréžto dáno jí činiti před obličejem šelmy, jestliže kdo přijme znamení jména jejího. (aiōn g165) 12 říkající obyvatelům země, aby udělali obraz šelmě, Tuť' jest trpělivost svatých, tu jsou ti, kteříž ostříhají kteráž měla ránu od meče, a ozila zase. 15 I dáno přikázání Božích a víry Ježíšovy 13 I slyšel jsem hlas jí, aby dáti mohla ducha tomu obrazu šelmy, aby s nebe, řkoucí ke mně: Piš: Blahoslavení jsou od této i mluvil obraz šelmy, a aby to způsobila, kteřížkoli chvíle mrtví, kteříž v Pánu umírají. Duch zajisté dí neklaněli by se obrazu šelmy, aby byli zmordováni. jim, aby odpočinuli od prací svých, nebo skutkové 16 A rozkazuje všechném, malým i velikým, bohatým i jejich následují jich. 14 I pohleděl jsem, a aj, oblak chudým, svobodným i v službu podrobeným, aby měli bělostkvoucí, a na tom oblaku seděl podobný Synu znamení na pravé ruce své, aneb na čelích svých, 17 člověka, maje na hlavě své korunu zlatou a v ruce A aby žádný nemohl kupovati ani prodávati, než ten, své srp ostrý. 15 A jiný anděl vyšel z chrámu, volaje kdož má znamení aneb jméno té šelmy, anebo počet hlasem velikým na toho, kterýž seděl na oblaku: Pust' jména jejího. 18 Tuť' jest moudrost. Kdo má rozum, srp svůj a žni; nebť jest přišla tobě hodina žni, nebo sečti počet šelmy. Nebo jest počet člověka, a jestiť již dozrala řeř země. 16 I spustil ten, kterýž seděl na oblaku, srp svůj na zem, a požata jest země. 17 A jiný anděl vyšel z chrámu toho, kterýž jest na nebi, maje i on srp ostrý. 18 Opět vyšel jiný anděl z oltáře, kterýž měl moc nad ohněm, a volal křikem velikým na toho, jenž měl srp ostrý, řka: Pust' srp svůj ostrý, a zber hrozný vinice zemské; nebot' jsou uzrali hroznové její. 19 I spustil anděl srp svůj na zemi, a sebral vinici země, a vmetał hrozný do jezera velikého hněvu Božího. 20 I tlačeno jest jezero před městem, a vyšla krev z jezera až do udidil koňům za tisíc a za šest set honů.

14 Tedy pohleděl jsem, a aj, Beránek stál na hoře

Sion, a s ním sto čtyřdceti a čtyři tisíci majících jméno Otce jeho napsané na čelích svých. 2 A slyšel jsem hlas s nebe, jako hlas vod mnohých, a jako hlas hromu velikého. A hlas slyšel jsem, jako těch, kteříž hrají na harfy své. 3 A zpívali jakožto píseň novou, před trůnem, a před čtyřmi zvěřaty, a před starci, a žádný nemohl se naučiti té písni, jediné těch sto čtyřdceti a čtyři tisíce, kteříž jsou koupeni z země. 4 Totot' jsou ti, kteříž s ženami nejsou poskvrněni; nebo panicové jsou. Tit' jsou, jenž následují Beránka, kamž by koli šel; tit' jsou koupeni ze všech lidí, prvotiny Bohu a Beránkovi. 5 A v ústech jejich není nalezena lešt; nebot' jsou bez úhony před trůnem Božím. 6 I viděl jsem jiného anděla letícího po prostředu nebe, majícího evangelium věčné, aby je zvěstoval těm, jenž bydlí na zemi, a všelikému národu, i pokolení, i jazyku, i lidu, (aiōnios g166) 7 Řkoucího velikým hlasem: Bojte se Boha, a vzdejte jemu chválu, nebot' přišla hodina Beránkovu, řkoucí: Velici a předivní jsou skutkové soudu jeho; a klanějte se tomu, kterýž učinil nebe i

15 Potom viděl jsem jiný zázrak na nebi veliký a předivný: Sedm andělů majících sedm ran posledních, v nichž má dokonán býti hněv Boží. 2 A viděl jsem jako moře sklené, smíšené s ohněm, a ty, kteříž zvítězili nad šelhou a obrazem jejím a nad charakterem jejím i nad počtem jména jejího, ani stojí nad tím mořem skleným, majíce harfy Boží, 3 A zpívají píseň Mojžíše, služebníka Božího, a píseň se Boha, a vzdejte jemu chválu, nebot' přišla hodina Beránkovu, řkoucí: Velici a předivní jsou skutkové soudu jeho; a klanějte se tomu, kterýž učinil nebe i tvoji, Pane Bože všemohoucí, spravedlivé a pravé

jsou cesty tvé, ó Králi všech svatých. 4 Kdož by se Aj, přicházímt' jako zloděj. Blahoslagený, kdož bdí a nebál tebe, Pane, a nezveleboval jména tvého? Nebo ostříhá roucha svého, aby nah nechodil, aby neviděli ty sám svatý jsi. Všickni zajisté národové přijdou a hanby jeho. 16 I shromáždil je na místo, kteréž slove klaněti se budou před obličejem tvým; nebo soudové Židovsky Armageddon. 17 Tedy sedmý anděl vylil tvoji zjevení jsou. 5 Potom pak viděl jsem, a aj, otevřín koflík svůj na povětrí, i vyšel hlas veliký z chrámu jest chrám stánku svědectví na nebi. 6 I vyšlo sedm těch andělů z chrámu, majících sedm ran, oblečeni jsouce rouchem Iněným, čistým a bělostkovoucím, a přepásáni na prsech pasy zlatými. 7 A jedno ze čtyř zvěřat dalo sedmi andělům sedm koflíků zlatých, plných hněvu Boha živého na věky věků. (aiōn g165) 8 I naplněn jest chrám dýmem, pocházejícim od slávy Boží a od moci jeho, a žádný nemohl vjítí do chrámu, dokudž se nevykonalо sedm ran těch sedmi andělů.

16 I slyšel jsem hlas veliký z chrámu, řkoucí sedmi andělům: Jděte, vylijte sedm koflíků hněvu

Božího na zemi. 2 I šel první anděl a vylil koflík svůj na zemi, i vyvrhl se vředové škodliví a zlí na lidech, majících znamení šelmy, a na těch, kteréž se klaněli obrazu jejímu. 3 Za tím druhý anděl vylil koflík svůj na moře, a učiněno jest jako krev umrlého, a všecká duše živá v moři umřela. 4 Potom třetí anděl vylil koflík svůj na řeky a na studnice vod, i obráceny jsou v krev. 5 I slyšel jsem anděla vod, řkoucího: Spravedlivý jsi, Pane, Který jsi, a Který jsi byl, a Svatý, žes to usoudil. 6 Nebot' jsou krev svatých a proroků vylévali, i dal jsi jim krev pít; hodnit' jsou zajisté toho. 7 I slyšel jsem jiného anděla od oltáře, který řekl: Jistě, Pane Bože všemohoucí, praví jsou a spravedliví soudové tvoji. 8 Potom čtvrtý anděl vylil koflík svůj na slunce, i dáno jest jemu trápití lidí ohněm. 9 I pállili se lidé horkem velikým, a rouhali se jménu Boha toho, kterýž má moc nad těmito ranami, avšak nečinili pokání, aby vzdali slávu jemu. 10 Tedy pátý anděl vylil koflík svůj na stolici té šelmy, i učiněno jest království její tmavé, i kousali lidé jazyky své pro bolest. 11 A rouhali se Bohu nebeskému pro bolesti své a pro vředy své, avšak nečinili pokání z skutků svých. 12 Šestý pak anděl vylil koflík svůj na tu velikou řeku Eufrates, i vyschla voda její, aby připravena byla cesta králům od východu slunce. 13 A viděl jsem, ano z úst draka a z úst šelmy a z úst falešného proroka vyšli tři duchové nečistí, podobní žabám. 14 Nebo jsout' duchové dábelští, ješto činí divy a chodí mezi krále zemské a všeho světa, aby je shromáždili k boji, k tomu velikému dni Boha všemohoucího. 15

Aj, přicházímt' jako zloděj. Blahoslagený, kdož bdí a nebál se, totiž země třesení tak velikého. 19 I roztrhlo se to veliké město na tři strany, a města národů padla. A Babylon veliký přišel na pamět před obličejem Božím, aby dal jemu kalich vína prchlivosti hněvu svého. 20 A všickni ostrovové pominuli, a hory nejsou nalezeny. 21 A kroupy veliké jako centrérové pršely s nebe na lidi. I rouhali se Bohu lidé pro ránu těch krup; nebo velmi veliká byla ta rána.

17 I přišel jeden z sedmi andělů, kteréž měli sedm koflíků, a mluvil se mnou, řka ke mně: Pojd', ukážit' odsouzení nevěstky veliké, kteréž sedí na vodách mnohých, z S kteroužto smilnili králové země a zpili se vínem smilství jejího obyvatelé země. 3 I odnesl mne na poušť v duchu, a viděl jsem ženu sedící na šelmě brunátné; a ta šelma plná byla jmenem rouhání, a měla sedm hlav a deset rohů. 4 Žena pak odína byla šarlatem a brunátným rouchem, a ozdobena zlatem a kamením drahým i perlami, mající koflík zlatý v ruce své, plný ohavností a nečistoty smilstva svého. 5 A na čele jejím napsané jméno: Tajemství, Babylon veliký, Mátě smilstva a ohavností země. 6 A viděl jsem ženu tu opilou krví svatých a krví mučedníků Ježíšových, a viděv ji, divil jsem se divením velikým. 7 I řekl mi anděl: Co se divíš? Já tobě povím tajemství té ženy i šelmy, kteréž ji nese, mající hlav sedm a rohů deset. 8 Šelma, kterouž viděl, byla, a již není, a máť vystoupiti z propasti a na zahynutí jítí. I diviti se budou bydlitelé země, (ti, kterýchžto jména nejsou napsána v knihách života od ustanovení světa,) vidouce šelmu, kteréž byla, a není, avšak jest. (Abyssos g12) 9 Tentot' pak jest smysl toho, a máť zavřenou v sobě moudrost: Sedm hlav jesti' sedm hor, na kterýchž ta žena sedí. 10 A králů sedm jest. Pět jich padlo, jeden jest, a jiný ještě nepřišel; a když přijde, na malou chvíli musí trvat. 11 A šelma, kteréž byla a není, onat' jest osmý, a z sedmit' jest, i na zahynutí jde. 12 Deset pak rohů, kteréž viděl, jesti' deset králů, kteréž ještě království

nepřijali, ale příjmout' moc jako králové, jedné hodiny i všelikého nádobí z nejdražšího dříví, i z mědi, i z spolu s šelmou. 13 Tit' jednu radu mají, a sílu i moc železa, i z mramoru; 13 A kupectví skořice, i vonných svou šelmě dadí. 14 Tit' bojovati budou s Beránkem, a věcí, a mastí, i kandidla, i vína, i oleje, i bělí, i pšenice, Beránek zvítězí nad nimi, nebot' Pán pánů jest a Král i dobytka, i ovec, i koní, a vozů, i služebníků, i duší králů, i ti, kteří jsou s ním, povolaní, a vyvolení, a lidských; 14 I ovoce žádostivá duši tvé odešla od věrní. 15 I řekl mi: Vody, kteréžs viděl, kdež nevěstka tebe, a všecko tučné a krásné odešlo od tebe, a sedí, jsouť lidé, a zástupové, a národové, a jazykové. aniž toho již více nalezneš. 15 Ti, pravím, kupci, 16 Deset pak rohů, kteréžs viděl na šelmě, ti v nenávist kteříž v tom kupčili a jím zbohatli, zdaleka stanou vezmou nevěstku, a učiní ji opuštěnou a nahou, a pro strach muk jeho, plačice, a kvílice, 16 A řouce: tělo její jisti budou, a ji pálit budou ohněm. 17 Nebot' Běda, běda, ó město veliké, kteréž odíno kmentem, a dal Bůh v srdce jejich, aby činili vůli jeho a aby se šarlatem, a brunátným rouchem, a ozdobeno bylo sjednomyslnili, a toliko dotud království své šelmě zlatem, a kamením drahým, i perlami! nebo v jednu dali, dokudž by nebyla vykonána slova Boží. 18 A hodinu zahynula tak veliká bohatství. 17 Ano i všeliký žena, kteroužs viděl, jestit' město to veliké, kteréž má správce lodí mořských, i všecko množství lidí, kteříž jsou na lodech, i plavci, i ti, kteříž svou živnost na moři mají, zdaleka stanou, 18 A zkříknou, vidouce dým zapálení jeho, řouce: Které město bylo podobné tomuto velikému městu! 19 A sypouče prach na hlavy své, křičeti budou, plačice, a kvílice, a řouce: Běda, běda, město veliké, v němžto zbohatli všickni, kteříž měli lodí na moři, ze mzdy jeho; nebo jedné hodiny zpustlo. 20 Ale raduj se nad ním nebe i svatí apoštoli i proroci; nebo pomstil' vás Bůh nad ním. 21 I zdvihl jeden silný anděl kámen jako žernov veliký a hodil jím do moře, řka: Tak prudce uvřen bude Babylon, to město veliké, a již více nebude nalezeno. 22 A hlas na harfy hrajících, a zpěváků, a pišťáků, a trubačů nebude více v tobě slyšán, a žádný řemeslník žádného řemesla nebude v tobě více nalezen, a zvuk žernova nebude v tobě více slyšán. 23 Ani světlo svíce nebude v tobě více svítiti, a hlas ženicha ani nevěsty nebude v tobě více slyšán, ještě kupci tvoji bývala knížata zemská, a tráveními tvými v blud uvedeni byli všickni národové. 24 Ale v něm nalezena jest krev proroků a svatých i všech zmordovaných na zemi.

18 Potom pak viděl jsem anděla sstupujícího s nebe, majícího moc velikou, a země osvícena byla od slávy jeho. 2 I zkříkl silně hlasem velikým, řka: Padl, padl Babylon ten veliký, a učiněn jest příbytkem dáblů, a stráží každého ducha nečistého, a stráží všelikého ptactva nečistého a ohyzdného. 3 Nebo z vína hněvu smilstva jeho pili všickni národové, a králové zemší smilnili s ním, a kupci zemší z zboží rozkoší jeho zbohatli. 4 I slyšel jsem jiný hlas s nebe, řkoucí: Vyjděte z něho, lide můj, abyste se nepříčastňovali hřichům jeho a abyste nepřijali z jeho ran. 5 Nebot' dosáhl hřichové jeho až k nebi a rozpomenul se Bůh na nepravosti jeho. 6 Dejtež jemu, jakož i on dával vám, a dejte jemu dvénásob podle skutků jeho; v koflík, kterýž naléval vám, nalijecte jemu to dvénásob. 7 Jakž se mnoho chlubil a zbujněl byl, tak mnoho dejte jemu muk a pláče. Nebot' v srdci svém praví: Sedím královna, a nejsem' vdovou, a pláče neužřím. 8 Protož v jeden den přijdouť rány jeho, smrt a pláč i hlad, a ohněm spáleno bude; nebo silný jest Pán, kterýž je odsoudí. 9 I plakati ho budou a kvíli nad ním králové země, kteříž s ním smilnili a svou rozkoš měli, když uzří dým zapálení jeho, 10 Zdaleka stojíce, pro bázeň muk jeho, a řouce: Běda, běda, veliké město Babylon, to město silné, že jest jedné hodiny přišel odsudek tvůj. 11 Ano i kupci zemší budou plakati a kvíli nad ním; nebo koupí jejich žádný nebude kupovati více, 12 Koupě od zlata, a stříbra, a drahého kamene, i perel, i kmentu, šarlatu, i hedbáví, i brunátného roucha, i všelikého dřeva tyinového, a všech nádob z kostí slonových,

19 Potom jsem slyšel veliký hlas velikého zástupu na nebi, řkoucího: Haleluiah. Spasení, a sláva, a čest, i moc Pánu Bohu našemu. 2 Nebot' jsou praví a spravedliví soudové jeho, kterýž odsoudil nevěstku tu velikou,jenž byla porušila zemi smilstvem svým, a pomstil krve služebníků svých z ruky její. 3 I řekli po druhé: Haleluiah. A dým její vstupoval na věky věků. (aiōn g165) 4 I padlo čtyřmecíta starců a čtvero zvířat, a klaněli se Bohu sedícímu na trůnu, řouce: Amen, Haleluiah. 5 I vyšel z trůnu hlas, řkoucí: Chvalte

Boha našeho všickni služebníci jeho, a kteříž se bojíte jeho, i malí i velcí. 6 A slyšel jsem hlas jako zástupu velikého, a jako hlas vod mnohých, a jako zvuk hromů silných, řoucích: Haleliah. Kralovalt' jest Pán Bůh náš všemohoucí. 7 Radujme se, a veselme se, a chválu vzdejme jemu. Nebot' jest přišla svatba Beránkova, a manželka jeho připravila se. 8 A dáno jest jí, aby se oblékla v kment čistý a stkvoucí, a ten kment jsout' ospravedlňování svatých. 9 I řekl mi: Piš: Blahoslavení, kteříž jsou k večeři svatby Beránkovy povoláni. A řekl mi: Tatot' slova Boží jsou pravá. 10 I padl jsem k nohám jeho, klaněti se jemu chtěje. Ale řekl mi: Hled', abys toho nečinil. Nebot' jsem spolužebník tvůj i bratří tvých, těch, jenž mají jeho korun množství, a měl jméno napsané, kteréhož spravovati prutem železným; ont' i pres vína hněvu a na rouchu a na bedrách svých napsané jméno: Král ptákům, kteříž létali po prostřed nebes: Pojdte a shromaždte se k večeři velikého Boha, 18 Abyste jedli těla králů, a těla hejtmanů, a těla silných, a těla koňů, i těch, kteříž na nich sedí, a těla všech svobodných i služebníků, i malých i velikých. 19 I viděl jsem šelmu a krále země a vojska jejich, ani se sjeli, aby bojovali s tím, kterýž seděl na koni, a s rytířstvem jeho. 20 I jata jest šelma, a s ní falešný prorok ten, kterýž činíval divy před ní, jimiž svodil ty, kteříž přijali znamení šelmy a kteříž se klaněli obrazu jejímu. I uvrženi jsou oba za živa do jezera ohnivého, hořícího sirou. (Limnē Pyr g3041 g4442) 21 A jiní zbiti jsou mečem toho, kterýž seděl na koni, vycházejícim z úst jeho. A všickni ptáci nasyceni jsou těly jejich.

(Abysos g12) 2 I chopil draka, hada toho starého, jenž jest dábel a satan, i svázel jej za tisíc let. 3 A uvrhl ho do propasti, i zavřel jej tam a svrchu nad ním zapečetil, aby nesvodil více národů, až by se vyplnilo tisíc let; neboť potom musí být propuštěn na malý čas. (Abysos g12) 4 I viděl jsem stolice, a posadili se na nich, i dán jest jim soud, a viděl jsem duše stínaných pro svědectví Ježíšovo a pro slovo Boží, a kteříž se neklaněli šelmě, ani obrazu jejímu, aniž přijali znamení jejího na čela svá, anebo na ruce své. A ožili a kralovali s Kristem tisíc let. 5 Jiní pak mrtví neožili, dokudž by se nevyplnilo tisíc let. 6 Blahoslavený a svatý, jsem spolužebník tvůj i bratří tvých, těch, kdož má díl v prvním vzkříšení. Nad těmita druhá svědectví Ježíšovo. Bohu se klaněj! Svědectví pak smrt nemá moc, ale budou kněží Boží a Kristovi, a Ježíšovo jestit' duch proroctví. 11 I viděl jsem nebe kralovati s ním budou tisíc let. 7 A když se vyplní otevřené, a aj, kůň bílý, a ten, jenž seděl na něm, sloul tisíc let, propuštěn bude satanáš z žaláře svého. Věrný a Pravý, a kteříž v spravedlnosti soudí i bojuje. 8 I vyjde, aby svodil národy, kteříž jsou na čtyřech stranách země, Goga a Magoga, a aby je shromáždil k boji, kterýchžto počet jest jako písku mořského. 9 I žádný neví, než on sám. 13 A byl odín v roucho vstoupili na širokost země a obklíčili stany svatých, i pokropené krví, a slovet' jméno jeho Slovo Boží. 14 A to město milé, ale sstoupil oheň od Boha s nebe a rytířstvo nebeské jelo za ním na bílých koních, jsouce spálil je. 10 A dábel, kterýž je svodil, uvržen jest odní v kment bílý a čistý. 15 A z úst jeho vycházel jezera ohně a síry, kdež jest i šelma, i falešný prorok, meč ostrý, aby jím bil všecky národy. Nebo on bude je a budouť mučeni dnem i nocí na věky věků. (aīōn spravovati prutem železným; ont' i pres vína hněvu a g165, Limnē Pyr g3041 g4442) 11 I viděl jsem trůn veliký prchlivosti Boha všemohoucího tlačiti bude. 16 A máť bílý, a sedícího na něm, před jehož tváří utekla země na rouchu a na bedrách svých napsané jméno: Král i nebe, a místo jím není nalezeno. 12 I viděl jsem králů a Pán pánů. 17 I viděl jsem jednoho anděla, an mrtvé, malé i veliké, stojící před obličejem Božím, a stojí v slunci, a zkříkla hlasem velikým, řka všechném knihy otevříny jsou. A jiné knihy také jsou otevříny, to ptákům, kteříž létali po prostřed nebes: Pojdte a jest knihy života, i souzeni jsou mrtví podle toho, jakž shromaždte se k večeři velikého Boha, 18 Abyste psáno bylo v knihách, totíž podle skutků svých. 13 A jedli těla králů, a těla hejtmanů, a těla silných, a těla koňů, i těch, kteříž na nich sedí, a těla všech svobodných i služebníků, i malých i velikých. 19 I vydalo moře mrtvé, kteříž byli v něm, tolikéž smrt i viděl jsem šelmu a krále země a vojska jejich, ani se sjeli, aby bojovali s tím, kterýž seděl na koni, a s rytířstvem jeho. 20 I jata jest šelma, a s ní falešný prorok ten, kterýž činíval divy před ní, jimiž svodil ty, kteříž přijali znamení šelmy a kteříž se klaněli obrazu jejímu. I uvrženi jsou oba za živa do jezera ohnivého, hořícího sirou. (Limnē Pyr g3041 g4442) 21 A jiní zbiti jsou mečem toho, kterýž seděl na koni, vycházejícim z úst jeho. A všickni ptáci nasyceni jsou těly jejich.

Nebo první nebe a první země byla pominula, a moře již nebylo. 2 A já Jan viděl jsem město svaté, Jeruzalém nový, sstupující od Boha s nebe, připravený jako nevěstu okrášlenou muži svému. 3 I slyšel jsem hlas veliký s nebe, řoucí: Aj, stánek Boží s lidmi, a bydlit' bude s nimi, a oni budou lid

20 I viděl jsem anděla sstupujícího s nebe, majícího klíč od propasti a řetěz veliký v ruce své.

jeho, a on Bůh s nimi bude, jsa jejich Bohem. 4 A zlato čisté jako sklo, kteréž se naskrže prohlédnouti setřet' Bůh všelikou slzu s očí jejich, a smrti již více může. 22 Ale chrámu jsem v něm neviděl; nebo nebude, ani kvílení, ani křiku, ani bolesti nebude více; Pán Bůh všemohoucí chrám jeho jest a Beránek. nebo první věci pominuly. 5 I řekl ten, kterýž seděl 23 A to město nepotřebuje slunce ani měsíce, aby na trůnu: Aj, nové činím všecko. I řekl mi: Napiš to. svítily v něm; nebo sláva Boží je osvěcuje, a svíce Neboť' jsou tato slova věrná a pravá. 6 I dí mi: Již jeho jest Beránek. 24 A národové lidí k spasení se stalo. Ját' jsem Alfa i Omega, počátek i konec. příšlých, v světle jeho procházeti se budou, a králové Ját' žíznivému dám z studnice vody živé darmo. 7 zemští přenesou slávu a čest svou do něho. 25 A Kdož zvítězí, obdrží' dědičné všecko, a budut' jemu Bohem, a on mi bude synem. 8 Strašlivým pak, a nevěrným, a ohyzdným, a vražedníkům, a smilníkům, a čarodějnícům, a modlářům, i všechném lhářům, připraven jest díl jejich v jezeře, kteréž hoří ohněm a siroou, jenž jest smrt druhá. (Limnē Pyr g3041 g4442)

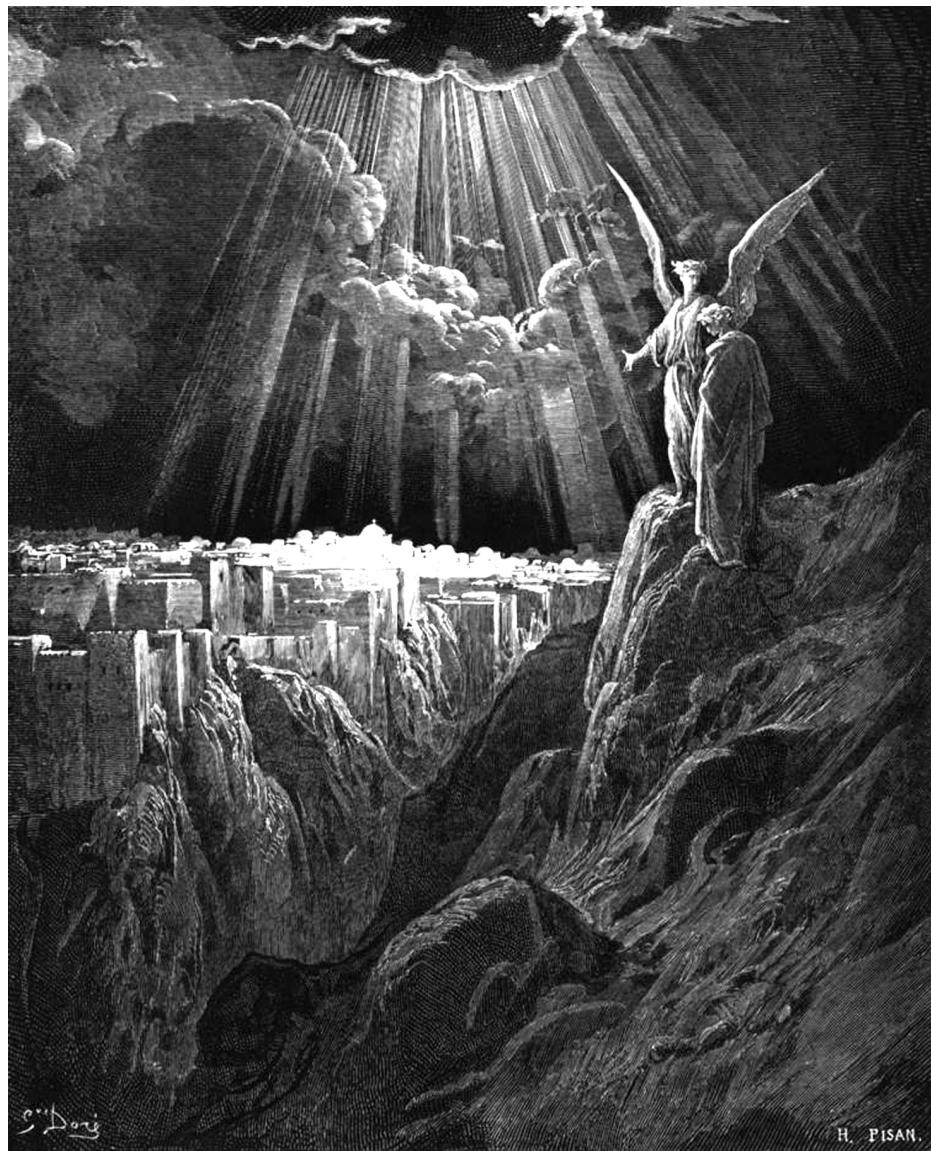
9 I přišel ke mně jeden z sedmi andělů, kterýž měli sedm koflíků plných sedmi ran nejposlednějších, a mluvil se mnou, řka: Pojd', ukáži' nevestu, manželku Beránkovu. 10 I vnesl mne v duchu na horu velikou a vysokou, a ukázal mi město veliké, ten svatý Jeruzálém, sstupující s nebe od Boha, 11 Mající slávu Boží. Jehož světlost byla podobná k kameni nejdražšímu, jako k kameni jaspidu, kterýž by byl způsobu křišťálového, 12 A mělo zed velikou a vysokou, v níž bylo dvanácte bran, a na těch branách dvanácte andělů, a jména napsaná, kterážto jména jsou dvanáctera pokolení synů Izraelských. 13 Od východu slunce brány tři, od půlnoci brány tři, od poledne brány tři, od západu brány tři. 14 A zed městská měla základu dvanácte, a na nich jména dvanácti apoštolů Beránkových. 15 A ten, kterýž mluvil se mnou, měl třtinu zlatou, aby změřil město i brány jeho i zed jeho. 16 Položení města toho čtvrtřhané jest, jehož dlouhost tak veliká jest jako i širokost. I změřil to město třtinou a vyměřil dvanácte tisíců honů; dlouhost pak jeho, i širokost, i vysokost jednostejná jest. 17 I změřil zed jeho, a naměřil sto čtyřiceti a čtyři loktů, měrou člověka, kteráž jest míra anděla. 18 A bylo stavení zdi jeho jaspis, město pak samo zlato čisté, podobné sklu čistému. 19 A základové zdi městské všelikým kamenem drahým ozdobeni byli. Základ první byl jaspis, druhý zafir, třetí chalcedon, čtvrtý smaragd, zo Pátý sardonyx, šestý sardius, sedmý chryzolit, osmý beryllus, devátý topazion, desátý chrysoprasus, jedenáctý hyacint, dvanáctý ametyst. 21 Dvanácte pak bran dvanácte perel jest, a jedna každá brána jest z jedné perly; a rynk města

brány jeho nebudou zavírány ve dne; noci zajisté tam nebude. 26 A snesou do něho slávu a čest národů. 27 A nevejdět' do něho nic poskvírujícího, anebo působícího ohyzdnost a lež, než tolíko ti, kterýž napsaní jsou v knihách života Beránkova.

22 I ukázal mi potok čistý vody živé, světlý jako křišťál, tekoucí z trůnu Božího a Beránkova.

2 Uprostřed pak rynku jeho a s obou stran potoka bylo dřevo života, přinášející dvanáctero ovoce, na každý měsíc vydávající ovoce své, a listí své k zdraví národů. 3 A ničeho zlořečeného již více nebude, ale trůn Boží a Beránkův bude v něm, a služebníci jeho sloužiti jemu budou. 4 A tvář jeho viděti budou, a jméno jeho budet' na čelích jejich. 5 A noci tam nebude, aniž budou potřebovatí svíce, ani světla slunečného; nebo Pán Bůh je osvěcuje, a kralovati budou na věky věků. (aiōn g165) 6 I řekl mi: Slova tato jsou' věrná a pravá, a Pán, jenž jest Bůh svatých proroků, poslal anděla svého, aby ukázal služebníkům svým, co se díti musí brzo. 7 Aj, přijdut' rychle. Blahoslavený, kdož ostříhá slov proroctví knihy této. 8 Já pak Jan viděl jsem a slyšel tyto věci. A když jsem slyšel a viděl, padl jsem, klaněti se chtěje před nohama anděla toho, kterýž mi tyto věci ukazoval. 9 Ale řekl mi: Hled', abys toho nečinil. Neboť' jsem spoluслužebník tvůj a braťří tvých proroků, a těch, jenž ostříhají slov knihy této. Bohu se klaněj. 10 Potom řekl mi: Nezapčeťuj slov proroctví knihy této; neboť' jest blízko čas. 11 Kdo škodí, škodí ještě; a kdo smrdí, smrdí ještě; a kdo jest spravedlivý, ospravedlníž se ještě; a svatý posvětiž se ještě. 12 A aj, přijdut' brzo, a odplata má se mnou, abych odplatil jednomu každému podle skutků jeho. 13 Ját' jsem Alfa i Omega, počátek i konec, první i poslední. 14 Blahoslavení, kteříž zachovávají přikázání jeho, aby měli právo k dřevu života a aby branami vešli do města. 15 Vně pak budou psi a čarodějnici, a smilníci, a vražedníci, a modláři, i každý, kdož miluje a činí

lež. **16** Já Ježíš poslal jsem anděla svého, aby vám svědčil o těchto věcech v církvích. Já jsem kořen a rod Davidův, a hvězda jasná a jiřní. **17** A Duch i nevěsta řkou: Pojd'. A kdož slyší, rciž: Přijd'. A kdož žízní, přijdiž, a kdo chce, naber vody života darmo. **18** Osvědčují' pak každému, kdož by slyšel slova proroctví knihy této, jestliže by kdo přidal k těmto věcem, žeť jemu přidá Bůh ran napsaných v knize této. **19** A jestliže by kdo ujal něco od slov proroctví tohoto, odejmet' Bůh díl jeho z knihy života, a z města svatého, a z těch věcí, kteréž jsou napsány v knize této. **20** Takt' praví ten, kterýž svědecství vydává o těchto věcech: Jistěť přijdu brzo. Amen. Přijdiž tedy, Pane Ježíši. **21** Milost Pána našeho Jezukrista se všemi vámi. Amen.

A já Jan viděl jsem město svaté, Jeruzalém nový, sstupující od Boha s nebe, připravený jako nevěstu okrášlenou muži svému. I slyšel jsem hlas veliký s nebe, řkoucí: Aj, stánek Boží s lidmi, a bydilit bude s nimi, a oni budou lid jeho, a on Bůh s nimi bude, jsa jejich Bohem.

Zjevení Janovo 21:2-3

Průvodce Čtenáři

Čeština at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, "*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*" Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, "*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*" So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, "*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*" 2 Timothy 2:15. "*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*" 2 Peter 1:4-8.

Glosář

Čeština at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hades g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glosář +

AionianBible.org/Bibles/Czech---Kralicka/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Lukáš 8:31
Římanům 10:7
Zjevení Janovo 9:1
Zjevení Janovo 9:2
Zjevení Janovo 9:11
Zjevení Janovo 11:7
Zjevení Janovo 17:8
Zjevení Janovo 20:1
Zjevení Janovo 20:3

Skutky Apoštola 3:21
Skutky Apoštola 15:18
Římanům 1:25
Římanům 9:5
Římanům 11:36
Římanům 12:2
Římanům 16:27
1 Korintským 1:20
1 Korintským 2:6
1 Korintským 2:7
1 Korintským 2:8
1 Korintským 3:18
1 Korintským 8:13
1 Korintským 10:11
2 Korintským 4:4
2 Korintským 9:9
2 Korintským 11:31
Galatským 1:4
Galatským 1:5
Efezským 1:21
Efezským 2:2
Efezským 2:7
Efezským 3:9
Efezským 3:11
Efezským 3:21
Efezským 6:12
Filipským 4:20
Koloským 1:26
1 Timoteovi 1:17
1 Timoteovi 6:17
2 Timoteovi 4:10
2 Timoteovi 4:18
Titovi 2:12
Židům 1:2
Židům 1:8
Židům 5:6
Židům 6:5
Židům 6:20
Židům 7:17
Židům 7:21
Židům 7:24
Židům 7:28
Židům 9:26
Židům 11:3
Židům 13:8
Židům 13:21
1 Petrův 1:23

1 Petrův 1:25
1 Petrův 4:11
1 Petrův 5:11
2 Petrův 3:18
1 Janův 2:17
2 Janův 1:2
Judův 1:13
Judův 1:25
Zjevení Janovo 1:6
Zjevení Janovo 1:18
Zjevení Janovo 4:9
Zjevení Janovo 4:10
Zjevení Janovo 5:13
Zjevení Janovo 7:12
Zjevení Janovo 10:6
Zjevení Janovo 11:15
Zjevení Janovo 14:11
Zjevení Janovo 15:7
Zjevení Janovo 19:3
Zjevení Janovo 20:10
Zjevení Janovo 22:5

aïdios

Římanům 1:20
Judův 1:6

1 Korintským 2:6
1 Korintským 2:7
1 Korintským 2:8
1 Korintským 3:18
1 Korintským 8:13
1 Korintským 10:11
2 Korintským 4:4
2 Korintským 9:9
2 Korintským 11:31
Galatským 1:4
Galatským 1:5
Efezským 1:21
Efezským 2:2
Efezským 2:7
Efezským 3:9
Efezským 3:11
Efezským 3:21
Efezským 6:12
Filipským 4:20
Koloským 1:26
1 Timoteovi 1:17
1 Timoteovi 6:17
2 Timoteovi 4:10
2 Timoteovi 4:18
Titovi 2:12
Židům 1:2
Židům 1:8
Židům 5:6
Židům 6:5
Židům 6:20
Židům 7:17
Židům 7:21
Židům 7:24
Židům 7:28
Židům 9:26
Židům 11:3
Židům 13:8
Židům 13:21
1 Petrův 1:23

aiōnios

Matouš 12:32
Matouš 13:22
Matouš 13:39
Matouš 13:40
Matouš 13:49
Matouš 21:19
Matouš 24:3
Matouš 28:20
Marek 3:29
Marek 4:19
Marek 10:30
Marek 11:14
Lukáš 1:33
Lukáš 1:55
Lukáš 1:70
Lukáš 16:8
Lukáš 18:30
Lukáš 20:34
Lukáš 20:35
Jan 4:14
Jan 6:51
Jan 6:58
Jan 8:35
Jan 8:51
Jan 8:52
Jan 9:32
Jan 10:28
Jan 11:26
Jan 12:34
Jan 13:8
Jan 14:16

Matouš 18:8
Matouš 19:16
Matouš 19:29
Matouš 25:41
Matouš 25:46
Marek 3:29
Marek 10:17
Marek 10:30
Lukáš 10:25
Lukáš 16:9
Lukáš 18:18
Lukáš 18:30
Jan 3:15
Jan 3:16
Jan 3:36
Jan 4:14
Jan 4:36
Jan 5:24
Jan 5:39
Jan 6:27
Jan 6:40
Jan 6:47
Jan 6:54
Jan 6:68

Jan 10:28
Jan 12:25
Jan 12:50
Jan 17:2
Jan 17:3
Skutky Apoštola 13:46
Skutky Apoštola 13:48
Římanům 2:7
Římanům 5:21
Římanům 6:22
Římanům 6:23
Římanům 16:25
Římanům 16:26
2 Korintským 4:17
2 Korintským 4:18
2 Korintským 5:1
Galatským 6:8
2 Tesalonickým 1:9
2 Tesalonickým 2:16
1 Timoteovi 1:16
1 Timoteovi 6:12
1 Timoteovi 6:16
2 Timoteovi 1:9
2 Timoteovi 2:10
Titovi 1:2
Titovi 3:7
Filemonovi 1:15
Židům 5:9
Židům 6:2
Židům 9:12
Židům 9:14
Židům 9:15
Židům 13:20
1 Petruv 5:10
2 Petruv 1:11
1 Januv 1:2
1 Januv 2:25
1 Januv 3:15
1 Januv 5:11
1 Januv 5:13
1 Januv 5:20
Juduš 1:7
Juduš 1:21
Zjevení Janovo 14:6

eleēsē

Římanům 11:32

Geenna

Matouš 5:22
Matouš 5:29
Matouš 5:30
Matouš 10:28
Matouš 18:9
Matouš 23:15
Matouš 23:33
Marek 9:43

Marek 9:45
Marek 9:47
Lukáš 12:5
Jakubův 3:6
Hadēs
Matouš 11:23
Matouš 16:18
Lukáš 10:15
Lukáš 16:23
Skutky Apoštola 2:27
Skutky Apoštola 2:31
1 Korintským 15:55
Zjevení Janovo 1:18
Zjevení Janovo 6:8
Zjevení Janovo 20:13
Zjevení Janovo 20:14

Limnē Pyr
Zjevení Janovo 19:20
Zjevení Janovo 20:10
Zjevení Janovo 20:14
Zjevení Janovo 20:15
Zjevení Janovo 21:8

Sheol
1 Mojžíšova 37:35
1 Mojžíšova 42:38
1 Mojžíšova 44:29
1 Mojžíšova 44:31
4 Mojžíšova 16:30
4 Mojžíšova 16:33
5 Mojžíšova 32:22
1 Samuelova 2:6
2 Samuelova 22:6
1 Královská 2:6
1 Královská 2:9
Jób 7:9
Jób 11:8
Jób 14:13
Jób 17:13
Jób 17:16
Jób 21:13
Jób 24:19
Jób 26:6

Žalmy 6:5
Žalmy 9:17
Žalmy 16:10
Žalmy 18:5
Žalmy 30:3
Žalmy 31:17
Žalmy 49:14
Žalmy 49:15
Žalmy 55:15
Žalmy 86:13
Žalmy 88:3
Žalmy 89:48

Žalmy 116:3
Žalmy 139:8
Žalmy 141:7
Příslovia 1:12
Příslovia 5:5
Příslovia 7:27
Příslovia 9:18
Příslovia 15:11
Příslovia 15:24
Příslovia 23:14
Příslovia 27:20
Příslovia 30:16
Kazatel 9:10
Piešed 8:6
Izaiáš 5:14
Izaiáš 7:11
Izaiáš 14:9
Izaiáš 14:11
Izaiáš 14:15
Izaiáš 28:15
Izaiáš 28:18
Izaiáš 38:10
Izaiáš 38:18
Izaiáš 57:9

Ezechiel 31:15
Ezechiel 31:16
Ezechiel 31:17
Ezechiel 32:21
Ezechiel 32:27
Hozeáš 13:14
Ámos 9:2
Jonáš 2:2
Habakuk 2:5

Tartaroō
2 Petruv 2:4

Questioned
Izaiáš 30:33
2 Petruv 2:17

Mesopotamia

Haran

Mediterranean
Sea

Damascus

Babylon

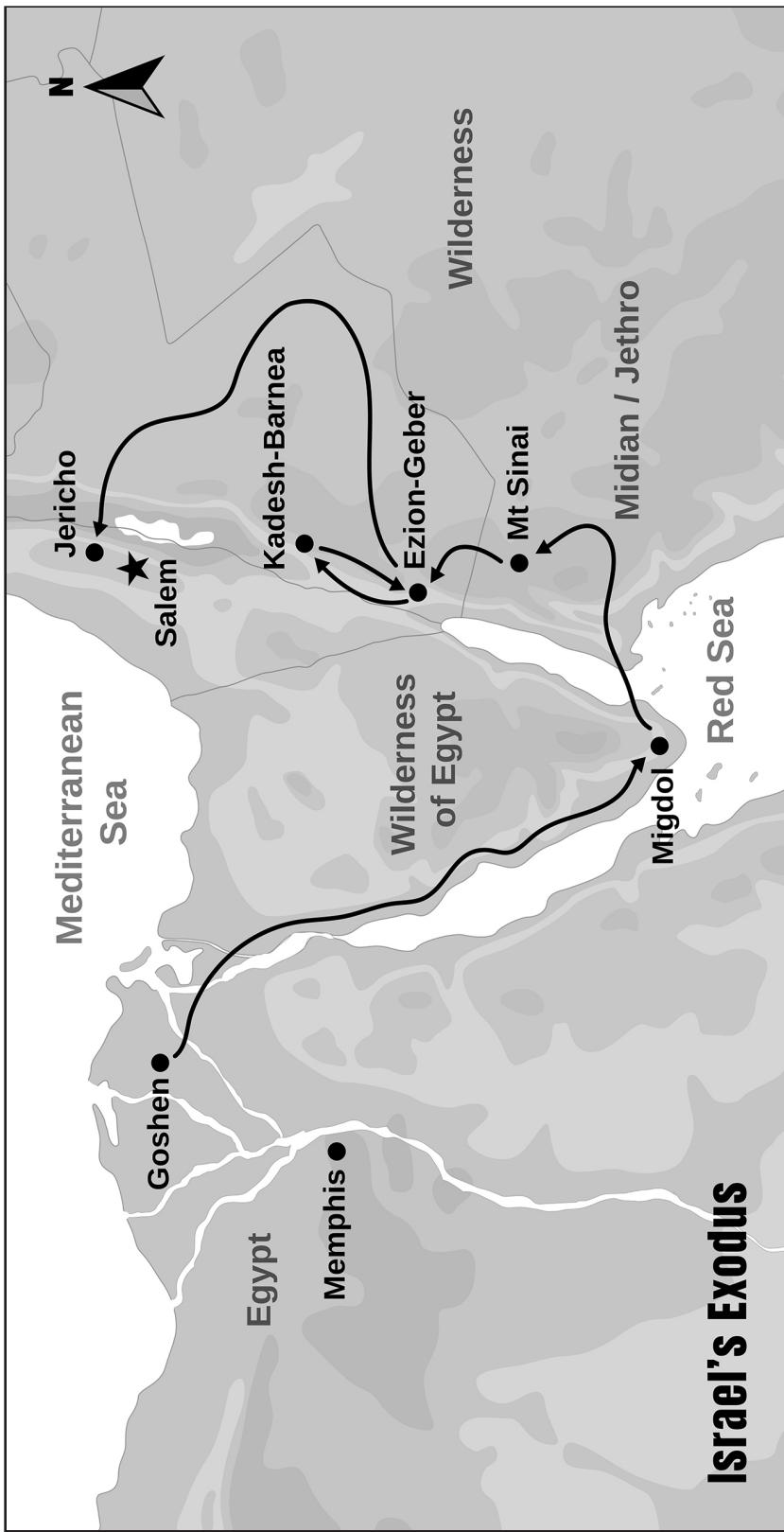
Salem

Egypt

Persian
Gulf

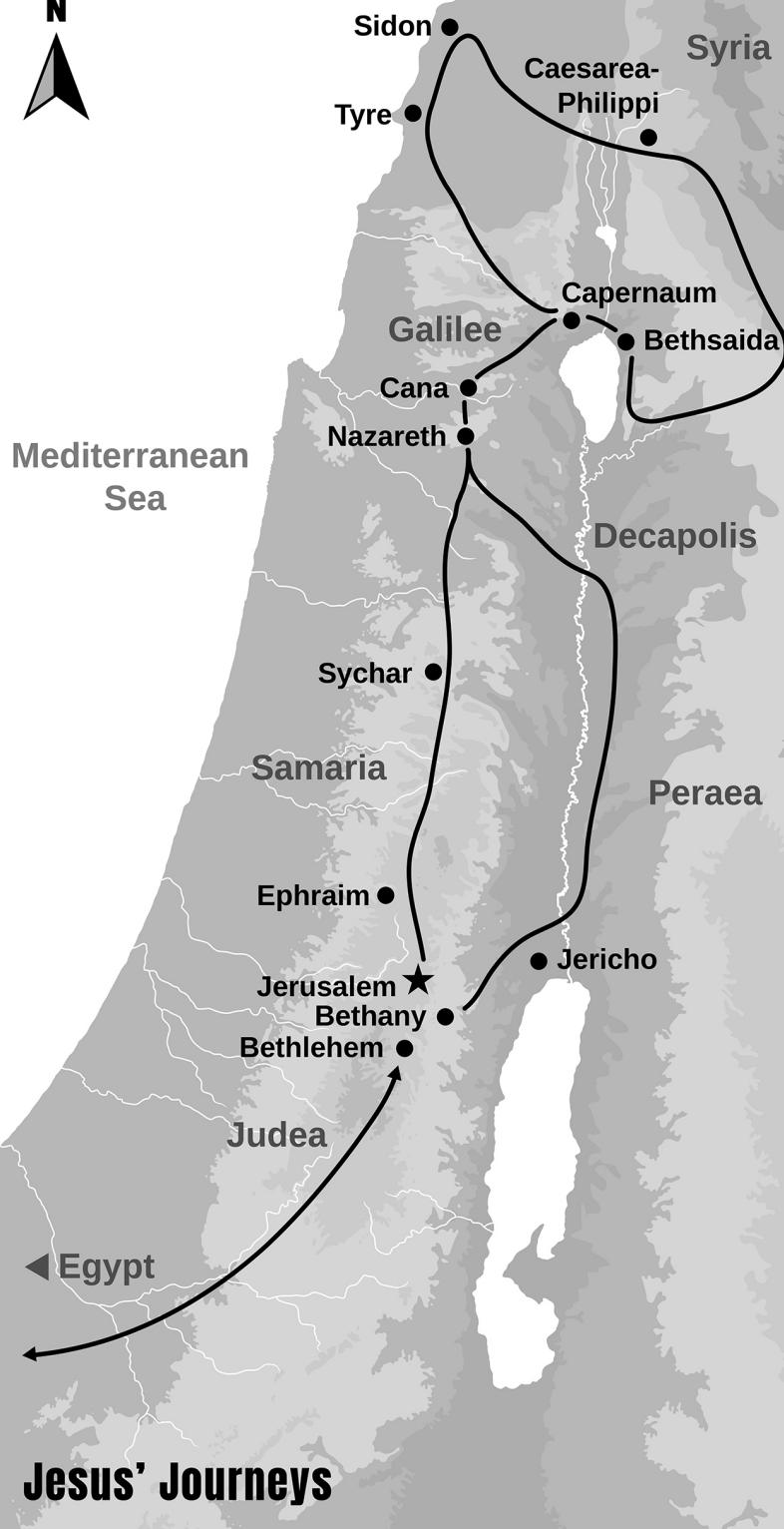
Abraham's Journey

Věrou, povoláním a poslechem Boha, aby odšel na to místo, kteréž měl vzít za dědictví i šel, nevěda, kam přijde. - Židům 11,8

Israel's Exodus

Stalo se pak, když pustil Farao lid, že neverl jich Bůh cestou země Filistinské, ačkoliv blížeš byla; nebo řekl Bůh:
Abyste nepykali lid, když by uzel, an válka nastává, a nevrátli se do Egypta. - 2 Mojžíšova 13:17

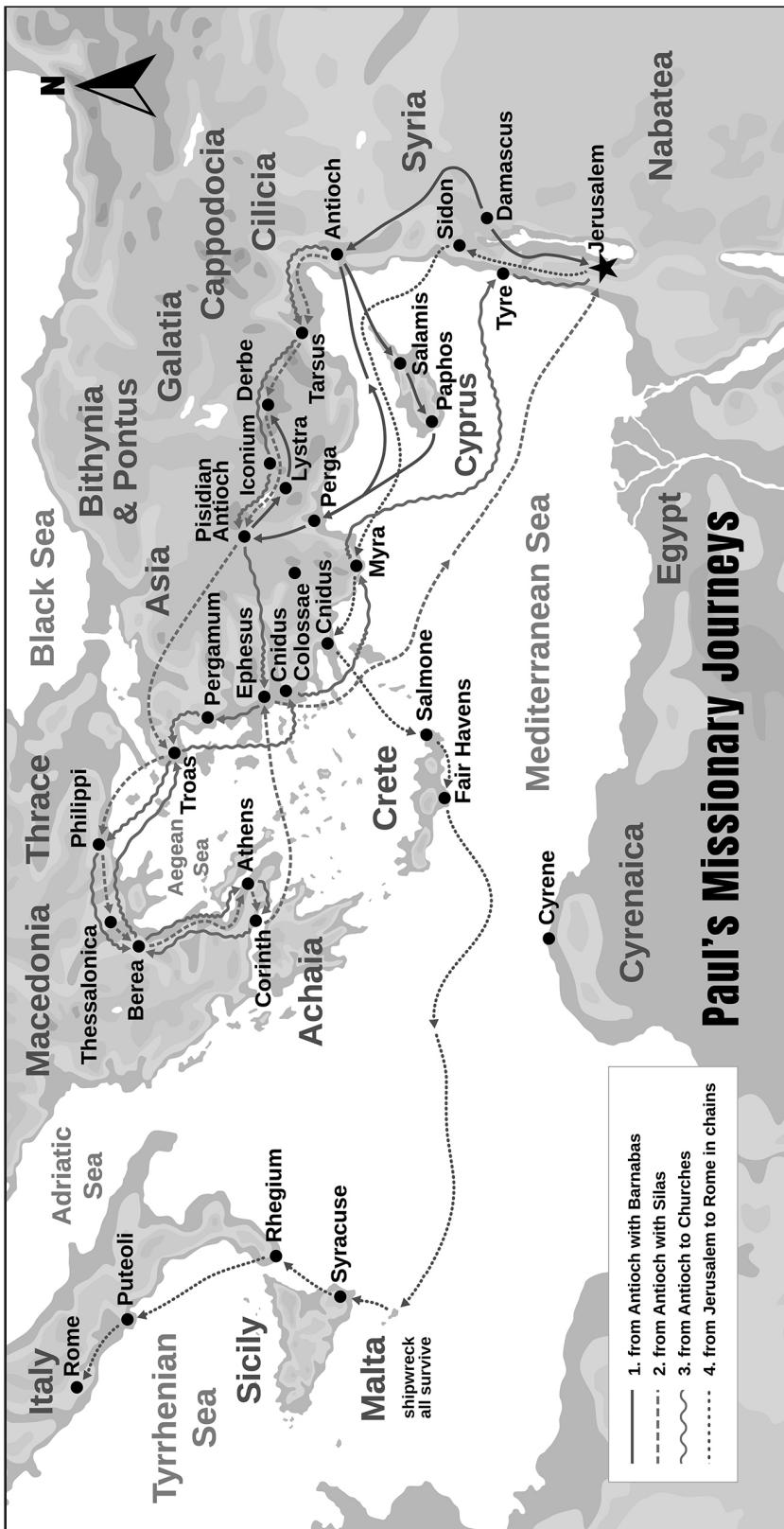

Jesus' Journeys

Nebo i Syn člověka nepříšel, aby mu sloužil, ale aby dal duši svou na výkoupení za mnohé. - Marek 10:45

Paul's Missionary Journeys

Pavel, služebník Ježíškristův, povolaný apoštola, oddělený k kázání evangelium Božího, - Římanům 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
► Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3
John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise		
Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers			
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
Luke 16:22 Blessed in Paradise				
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				Matthew 25:41 Revelation 20:10
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
		Revelation 20:13 Thalaasa		
		Revelation 19:20 Lake of Fire		
		Revelation 20:2 Abyss		

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Osud

Čeština at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our Good News sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

Pratož jdouče, učte všecky národy, Kříčce je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého, - Matouš 28:19

